

සංයුත්තනිකායෙ

සගාථාවග්ගට්ඨකා

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා

1. සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයවන්දනා සංවණ්ණෙනබ්බස්ස ධම්මස්ස පභවනිස්සයවිසුද්ධිපටිවෙදනත්ථං, තං පන ධම්මසංවණ්ණනාසු විඤ්ඤානං බහුමානුප්පාදනත්ථං, තං සම්මදෙව තෙසං උග්ගහණධාරණාදික්කමලද්ධබ්බාය සම්මාපටිපත්තියා සබ්බන්තිසුඛනිප්පාදනත්ථන්ති. අප්ථං වා මඩ්ගලභාවතො, සබ්බකිරියාසු පුබ්බකිව්චභාවතො, පණ්ඩිතෙහි සමාවරිතභාවතො, ආයතිං පරෙසං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනතො ච සංවණ්ණනායං රතනත්තයපණාමකිරියාති. අප්ථං වා රතනත්තයපණාමකරණං පූජනීයපූජාපුඤ්ඤවිසෙසනිබ්බන්තනත්ථං, තං අත්තනො යථාලද්ධසම්පත්තිනිමිත්තකස්ස කම්මස්ස බලානුප්පදානත්ථං, අත්තරා ච තස්ස අසංකොචාපනත්ථං, තද්දුභයං අනත්තරායෙන අට්ඨකථාය පරිසමාපනත්ථන්ති ඉදමෙව ච පයොජනං ආවරියෙන ඉධාධිජ්ජෙතං. තථා හි වක්ඛති “ඉති මෙ පසන්තමනිනො...පෙ.... තස්සානුභාවෙනා”ති. වත්ථුත්තයපූජා හි නිරතිසයපුඤ්ඤක්ඛන්තසංබුද්ධියා අපරිමෙයාපභාවො පුඤ්ඤාතිසයොති බහුවිධන්තරායෙපි ලොකසන්තිවාසෙ අත්තරායනිබ්බන්ධනසකලසංකිලෙසවිද්ධංසනාය පහොති, භයාදිඋපද්දවඤ්ච නිවාරෙති. යථාහ “පූජාරහෙ පූජයතො”තිආදි (ධ. ප. 195; අප. ථෙර 1.10.1), තථා “යෙ, භික්ඛවෙ, බුද්ධෙ පසන්තා, අග්ගෙ තෙ පසන්තා, අග්ගෙ බො පන පසන්තානං අග්ගො විපාකො භොති”තිආදි (ඉතිවු. 90).

“බුද්ධොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පීති;
චරමෙව හි සා පීති, කසිණෙනපි ජම්බුදීපස්ස;
ධම්මොති...පෙ..., සඬ්ඝොති...පෙ..., ජම්බුදීපස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.6);

තථා “යස්මිං, මහානාම, සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න දොස...පෙ.... න මොහපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති”තිආදි (අ. නි. 6.10; 11.11). “අරඤ්ඤෙ රුක්ඛමුලෙ වා...පෙ.... භයං වා ජම්භිතත්තං වා ලොමහංසො න භෙස්සති”ති (සං. නි. 1.249) ව.

තත්ථං යස්ස වත්ථුත්තයස්ස වන්දනං කත්තුකාමො, තස්ස ගුණාතිසයයොගසන්දස්සනත්ථං “කරුණාසීතලභදය”න්තිආදිනා ගාථත්තයමාහ. ගුණාතිසයයොගෙන හි වන්දනාරහභාවො, වන්දනාරහෙ ච කතා වන්දනා යථාධිජ්ජෙතං පයොජනං සාධෙතීති. තත්ථං යස්සා දෙසනාය සංවණ්ණනං කත්තුකාමො, සා න විනයදෙසනා විය කරුණාප්පධානා, නාපි අභිධම්මදෙසනා විය පඤ්ඤාප්පධානා, අප්ථං බො කරුණාපඤ්ඤාප්පධානාති තද්දුභයප්පධානමෙව තාව සම්මාසම්බුද්ධස්ස ථොමනං කාතුං තම්මුලකත්තා සෙසරතනානං “කරුණාසීතලභදය”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථං කිරතීති කරුණා, පරදුක්ඛං වික්ඛිපති අපනෙතීති අත්ථො. අප්ථං වා කිණාතීති කරුණා, පරදුක්ඛෙ සති කාරුණිකං භිංසති විබාධතීති අත්ථො. පරදුක්ඛෙ සති සාධුනං කම්පනං හදයබෙදං කරොතීති වා කරුණා. අප්ථං වා කමිති සුඛං, තං රුන්ධතීති කරුණා. එසා හි පරදුක්ඛාපනයනකාමනාලක්ඛණා අත්තසුඛනිරපෙක්ඛනය කාරුණිකානං සුඛං රුන්ධති විබන්ධතීති අත්ථො. කරුණාය සීතලං කරුණාසීතලං, කරුණාසීතලං හදයං අස්සාති කරුණාසීතලභදයො, තං කරුණාසීතලභදයං.

තත්ථං කිඤ්චාපි පරෙසං භිනොපසංභාරසුඛාදිඅපරිභානිච්ජනසභාවතාය, බ්‍යාපාදාරතීනං උපුට්ඨිපට්ඨනිකතාය ච සත්තසන්තානගතසන්තාපවිච්ඡේදනාකාරපවත්තියා මෙත්තාමුදිතානම්පි චිත්තසීතලභාවකාරණතා උපලබ්භති, තථාපි පරදුක්ඛාපනයනාකාරප්පවත්තියා පරුපතාපාසහන්රසා අවිභිංසාභුතා කරුණාව විසෙසෙන භගවතො චිත්තස්ස චිත්තපස්සද්ධි විය සීතිභාවනිමිත්තන්ති වුත්තං “කරුණාසීතලභදය”න්ති. කරුණාමුඛෙන වා මෙත්තාමුදිතානම්පි හදයසීතලභාවකාරණතා වුත්තාති දට්ඨබ්බා .

අප්ථං ජඅසාධාරණඤ්ඤාණවිසෙසනිබ්බන්ධනභුතා සාතිසයං නිරවසෙසඤ්ච සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං විය සවිසයබ්‍යාපිතාය මහාකරුණාභාවමුපගතා කරුණාව භගවතො අභිසයෙන හදයසීතලභාවභෙතුති ආහ “කරුණාසීතලභදය”න්ති.

අප්ථං වා සතිපි මෙත්තාමුදිතානං සාතිසයෙ හදයසීතිභාවනිබ්බන්ධනත්තෙ සකලබුද්ධගුණවිසෙසකාරණතාය තාසම්පි කාරණන්ති කරුණාව භගවතො “හදයසීතලභාවකාරණ”න්ති වුත්තා. කරුණානිදානා හි සබ්බෙපි බුද්ධගුණා, කරුණානුභාවනිබ්බාපියමානසංසාරදුක්ඛසන්තාපස්ස හි භගවතො පරදුක්ඛාපනයනකාමතාය අනෙකානිපි අසඬ්ඛොයානි කප්පානං අකිලන්තරුපස්සෙව නිරවසෙසබුද්ධකර්මමසම්භරණතියතස්ස

සෞභන්‍යං ගතං ගමනං එතස්සාති සුගතො, හගවතො හි වෙනෙයාජනුපසඨකමනං එකන්තෙන තෙසං
 භිතසුඛනිජ්ජාදනතො සෞභන්‍යං, තථා ලක්ඛණානුබ්‍යඤ්ජනපටිමණ්ඩිතරූපකායතාය
 දෘවිලමිබ්බලිතානුකඨ්ඨනනිජ්ජිලුනක්කට්ඨකට්ඨලාකුලතාදි- දොසරහිතමවහසිතරාජභංසවසභවාරණමිගරාජගමනං.

කායගමනං ඤාණගමනඤ්ච විපුලනිම්මලකරුණාසතිවිරියාදිගුණවිසෙසසහිතමහිනිභාරතො යාව මහාබෝධි නිරවජ්ජකාය සොභනමෙවාති.

අථ වා සයම්භුඤ්ඤාණෙන සකලමපි ලොකං පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන පරිජානන්තො ඤාණෙන සම්මා ගතො අවගතොති සුගතො, තථා ලොකසමුදයං පහානාහිසමයවසෙන පජහන්තො අනුප්පත්තිධම්මං ආපාදෙන්තො සම්මා ගතො අතීතොති සුගතො, ලොකනිරෝධං නිබ්බානං සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන සම්මා ගතො අධිගතොති සුගතො, ලොකනිරෝධගාමීනිං පටිපදං භාවනාහිසමයවසෙන සම්මා ගතො පටිපන්නොති සුගතො. “සොනාපත්තිමග්ගෙන යෙ කිලෙසා පහීනා, තෙ කිලෙසෙ න පුනෙති න පච්චෙති න පච්චාගච්ඡතීති සුගතො”තිආදිනා නයෙන (මහානි. 38) අයමත්ථො විභාවෙනබ්බොති.

අථ වා සුන්දරං යානං සම්මාසම්බෝධිං, නිබ්බානමෙව වා ගතො අධිගතොති සුගතො. යස්මා වා භූතං තච්ඡං අත්ථසංහිතං වෙනෙය්‍යානං යථාරහං කාලයුත්තමෙව ව ධම්මං භාසති, තස්මා සම්මා ගදති වදතිති සුගතො ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා. ඉති සොභනගමනතාදීහි සුගතො, තං සුගතං.

පුඤ්ඤපාපකෙහි උපපජ්ජනවසෙන ගන්තබ්බතො ගතියො, උපපත්තිභවවිසෙසා. තා පන නිරියාදිවසෙන පඤ්චවිධා. තා හි සකලස්සපි භවගාමිකම්මස්ස අරියමග්ගාධිගමෙන අවිපාකාරහභාවකරණෙන නිවත්තිතත්තා භගවා පඤ්චහිපි ගතීහි සුට්ඨ මුත්තො විසංයුත්තොති ආහ “ගතිවිමුක්ත”න්ති. එතෙන භගවතො කත්ථවිපි අපරියාපන්නාං දස්සෙති, යතො භගවා “දෙවාතිදෙවො”ති චූචිවති. තෙනාහ –

“යෙන දෙවුපපත්‍යස්ස, ගන්ධබ්බො වා විහඬිගමො;
යක්ඛත්තං යෙන ගච්ඡෙය්‍යං, මනුස්සත්තඤ්ච අබ්බපෙ;
තෙ මය්හං ආසවා බිණා, විද්ධස්සා විනළිකතා”ති. (අ. නි. 4.36);

තංතංගතිසංවත්තනකානඤ්ඤි කම්මකිලෙසානං අග්ගමග්ගෙන බෝධිමූලෙයෙව සුප්පහීනත්තා නත්ථි භගවතො ගතිපරියාපන්නතාති අවිචන්තමෙව භගවා සබ්බභවයොනිගතිවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තවාසසත්තනිකායෙහි සුපරිමුත්තො. තං ගතිවිමුක්තං. වන්දෙති නමාමි, ථොමෙමිති වා අත්ථො.

අථ වා ගතිවිමුක්තන්ති අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුප්පත්තියා භගවන්තං ථොමෙති. එත්ථ හි ද්විති ආකාරෙහි භගවතො ථොමනා වෙදිතබ්බා අත්තහිතසම්පත්තිතො පරහිතපටිපත්තිතො ව. තෙසු අත්තහිතසම්පත්ති අනාවරණඤ්ඤාණාධිගමතො, සවාසනානං සබ්බෙසං කිලෙසානං අවිචන්තපහානතො, අනුපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තිතො ව වෙදිතබ්බා. පරහිතපටිපත්ති ලාභසක්කාරාදිනිරපෙක්ඛවිත්තස්ස සබ්බදුක්ඛනියානිකධම්මදෙසනතො, විරුද්ධෙසුපි නිව්චං හිතජ්ඣාසයවසෙන ඤාණපරිපාකකාලාගමනතො ව. සා පනෙත්ථ ආසයතො පයොගතො ව දුට්ඨා පරහිතපටිපත්ති, තිව්ධා ව අත්තහිතසම්පත්ති පකාසිතා හොති, කථං? “කරුණාසීතලහදය”න්ති එතෙන ආසයතො පරහිතපටිපත්ති, සම්මාගදනත්ථෙත සුගත-සද්දෙන පයොගතො පරහිතපටිපත්ති, “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහනමොභතමං ගතිවිමුක්ත”න්ති එතෙහි වතුසච්චපටිවෙධත්ථෙත ව සුගත-සද්දෙන තිව්ධාපි අත්තහිතසම්පත්ති, අවසිට්ඨත්ථෙත තෙන “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහනමොභතම”න්ති එතෙන ව සබ්බාපි අත්තහිතසම්පත්ති පරහිතපටිපත්ති පකාසිතා හොතීති.

අථ වා තිහි ආකාරෙහි භගවතො ථොමනා වෙදිතබ්බා – හෙතුතො ඵලතො උපකාරතො ව. තත්ථ හෙතු මහාකරුණා, සා පඨමපදෙන දස්සිතා. ඵලං වතුබ්බිධං ඤාණසම්පදා පහානසම්පදා ආනුභාවසම්පදා රූපකායසම්පදා වාති. තාසු ඤාණපහානසම්පදා දුතියපදෙන සච්චපටිවෙධත්ථෙත ව සුගත-සද්දෙන පකාසිතා හොත්ති, ආනුභාවසම්පදා පන තතියපදෙන, රූපකායසම්පදා යථාචුත්තකායගමනසොභනත්ථෙත සුගත-සද්දෙන ලක්ඛණානුබ්‍යඤ්ජනපාරිපුරියා විනා තදභාවතො . උපකාරො අනන්තරං අබාහිරං කරිත්වා තිව්ධයානමුඛෙන විමුක්තිධම්මදෙසනා. සො සම්මාගදනත්ථෙත සුගත-සද්දෙන පකාසිතො හොතීති වෙදිතබ්බං.

තත්ථ “කරුණාසීතලහදය”න්ති එතෙන සම්මාසම්බෝධියා මූලං දස්සෙති. මහාකරුණාය සඤ්චොදිතමානසො හි භගවා සංසාරපඬිකතො සත්තානං සමුද්ධරණත්ථං කතාහිනිභාරො අනුපුබ්බෙන පාරමියො පුරෙත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අධිගතොති කරුණා සම්මාසම්බෝධියා මූලං. “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහනමොභතම”න්ති එතෙන සම්මාසම්බෝධිං දස්සෙති. අනාවරණඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤි මග්ගඤ්ඤාණං, මග්ගඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ච අනාවරණඤ්ඤාණං සම්මාසම්බෝධිති චූචිවති. සම්මාගමනත්ථෙත සුගත-සද්දෙන සම්මාසම්බෝධියා පටිපත්තිං දස්සෙති ලිනුද්ධච්චපතිට්ඨානායුහනකාමසුඛල්ලිකත්තකිලමථානුයොග-සස්සතුච්ඡෙදාහිනිවෙසාදි-අත්තද්වයරහිතාය කරුණාපඤ්ඤාපරිග්ගහිතාය මජ්ඣිමාය පටිපත්තියා පකාසනතො සුගත-සද්දස්ස. ඉතරෙහි සම්මාසම්බෝධියා පධානාප්පධානහෙදං පයොජනං දස්සෙති. සංසාරමහොසතො සත්තසන්නාරණඤ්ඤෙත්ථ පධානං පයොජනං, තදඤ්ඤමප්පධානං. තෙසු පධානෙන පරහිතපටිපත්තිං දස්සෙති, ඉතරෙන අත්තහිතසම්පත්තිං, තදුභයෙන අත්තහිතාය පටිපන්නාදීසු වතුසු පුග්ගලෙසු භගවතො වතුත්ථපුග්ගලභාවං දස්සෙති. තෙන ව අනුත්තරදක්ඛිණෙය්‍යභාවං, උත්තමවන්දනීයභාවං, අත්තතො ව වන්දනකිරියාය ඛේත්තඬිගතභාවං දස්සෙති.

එත්ථ ව කරුණාගහණෙන ලොකියෙසු මහග්ගහභාවප්පත්තාසාධාරණගුණදීපනතො හගවතො සබ්බලොකියගුණසම්පත්ති දස්සිතා හොති, පඤ්ඤාගහණෙන සබ්බඤ්ඤාඤාණපද්ධතාමග්ගඤාණදීපනතො සබ්බලොකුත්තරගුණසම්පත්ති. තද්දුග්ගහණසිද්ධො හි අත්ථො “සනරාමරලොකගරු”න්තිආදිනා විපඤ්චියතීති. කරුණාගහණෙන උපගමනං නිරුපක්කිලෙසං දස්සෙති, පඤ්ඤාගහණෙන අපගමනං. තථා කරුණාගහණෙන ලොකසමඤ්ඤානුරූපං හගවතො පවත්තිං දස්සෙති ලොකවොහාරවිසයත්තා කරුණාය, පඤ්ඤාගහණෙන සමඤ්ඤාය අනනිධාවනං. සභාවානවබොධෙන හි ධම්මානං සමඤ්ඤං අනිධාවිත්වා සත්තාදිපරාමසනං හොතීති. තථා කරුණාගහණෙන මහාකරුණාසමාපත්තිවිහාරං දස්සෙති, පඤ්ඤාගහණෙන තිස්ස කාලෙසු අප්පට්ඨහඤාණං චතුසච්චඤාණං චතුපට්ඨසම්භිදාඤාණං චතුචෙසාරප්පඤාණං, කරුණාගහණෙන මහාකරුණාසමාපත්තිඤාණස්ස ගහිතත්තා සෙසාධාරණඤාණානි ඡ අභිඤ්ඤා අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤාණානි දස බලානි වුද්දස වුද්ධඤාණානි සොළස ඤාණවරියා අට්ඨාරස වුද්ධධම්මා චතුචත්තාලිය ඤාණචත්ථුනි සත්තසත්තති ඤාණචත්ථුනීති එවමාදිනං අනෙකෙසං පඤ්ඤාපහෙදානං වසෙන ඤාණවාරං දස්සෙති. තථා කරුණාගහණෙන වරණසම්පත්තිං, පඤ්ඤාගහණෙන විජ්ජාසම්පත්තිං. කරුණාගහණෙන අත්තාධිපතිතා, පඤ්ඤාගහණෙන ධම්මාධිපතිතා. කරුණාගහණෙන ලොකනාට්ඨාවො, පඤ්ඤාගහණෙන අත්තනාට්ඨාවො. තථා කරුණාගහණෙන පුබ්බකාරිභාවො, පඤ්ඤාගහණෙන කතඤ්ඤාතා. කරුණාගහණෙන අපරන්තපතා, පඤ්ඤාගහණෙන අනත්තන්තපතා. කරුණාගහණෙන වා වුද්ධකරධම්මසිද්ධි, පඤ්ඤාගහණෙන වුද්ධභාවසිද්ධි. තථා කරුණාගහණෙන පරෙසං තාරණං, පඤ්ඤාගහණෙන සයං තාරණං. තථා කරුණාගහණෙන සබ්බසත්තෙසු අනුග්ගහවිත්තතා, පඤ්ඤාගහණෙන සබ්බධම්මෙසු විරත්තවිත්තතා දස්සිතා හොති.

සබ්බෙසඤ්ච වුද්ධගුණානං කරුණා ආදි තන්තිදානභාවතො, පඤ්ඤා පරියොසානං තතො උත්තරි කරුණාභාවතො. ඉති ආදිපරියොසානදස්සනෙන සබ්බෙ වුද්ධගුණා දස්සිතා හොත්ති. තථා කරුණාගහණෙන සීලක්ඛන්ධපුබ්බභිගමො සමාධික්ඛන්ධො දස්සිතො හොති. කරුණානිදානඤ්චි සීලං තතො පාණාතිපාතාදිවිරතිප්පවත්තිතො, සා ව ඤානත්තයසම්පයොගිතීති. පඤ්ඤාවචනෙන පඤ්ඤාක්ඛන්ධො. සීලඤ්ච සබ්බවුද්ධගුණානං ආදි, සමාධි මජ්ඣෙ, පඤ්ඤා පරියොසානන්ති එවම්පි ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්යාණදස්සනෙන සබ්බෙ වුද්ධගුණා දස්සිතා හොත්ති නයතො දස්සිතත්තා. එසො එව හි නිරවසෙසතො වුද්ධගුණානං දස්සනුපායො, යදිදං නයග්ගහණං, අඤ්ඤාපා කො නාම සමත්ථො හගවතො ගුණෙ අනුපදං නිරවසෙසතො දස්සෙතුං. තෙනෙවාහ –

“වුද්ධොපි වුද්ධස්ස හණෙයා වණ්ණං,
කප්පම්පි වෙ අඤ්ඤමභාසමානො;
බ්බෙසං කප්පො විරදිසමන්තරො,
වණ්ණො න බ්බෙසං තථාගතස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; 3.141; ම. නි. අට්ඨ. 3.425; උදා. 53; බු. වං. අට්ඨ. 4.5; වරියා. අට්ඨ. නිදානකථා, පකිණ්ණකකථා; අප. 2.7.20) –

තෙනෙව ව ආයස්මතා සාරිපුත්තත්ථෙරොනපි වුද්දගුණපරිච්ඡෙදනං පති අනුයුත්තෙන “නො හෙතං, හන්තෙ”ති පටික්ඛිතිත්වා “අපි ව මෙ, හන්තෙ, ධම්මන්ථයො විදිතො”ති (දී. නි. 2.146) චුත්තං.

2. එවං සබ්බෙපෙන සකලසබ්බඤ්ඤාගුණෙහි හගවත්තං අභිත්ථවිත්වා ඉදානි සද්ධම්මං ථොමෙතුං “වුද්ධොපි”තිආදිමාහ. තත්ථ වුද්ධොති කත්තුනිද්දෙසො. වුද්ධභාවන්ති කම්මනිද්දෙසො. භාවෙන්වා සච්ඡිකත්වානි ව පුබ්බකාලකිරියානිද්දෙසො. යන්ති අනියමතො කම්මනිද්දෙසො. උපගතොති අපරකාලකිරියානිද්දෙසො. වන්දෙති කිරියානිද්දෙසො. තන්ති නියමනං. ධම්මන්ති වන්දනකිරියාය කම්මනිද්දෙසො. ගතමලං අනුත්තරන්ති ව තබ්බිසෙසනං.

තත්ථ වුද්ධසද්දස්ස තාව – “වුජ්ඣිතා සච්චානීති වුද්ධො, බොධෙනා පජායානි වුද්ධො”තිආදිනා නිද්දෙසනයෙන (මහානි. 192; වුළුනි. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 97) අත්ථො වෙදිතබ්බො. අථ වා සවාසනාය අඤ්ඤාණනිද්දාය අච්චන්තවිගමතො, වුද්ධියා වා විකසිතභාවතො වුද්ධවානි වුද්ධො ජාගරණවිකසනත්ථවසෙන. අථ වා කස්සවිපි ඤෙයාධම්මස්ස අනවුද්ධස්ස අභාවෙන ඤෙයාවිසෙසස්ස කම්මභාවෙන අග්ගහණතො කම්මච්චනිච්ජාය අභාවෙන අවගමනත්ථවසෙනෙව කත්තුනිද්දෙසො ලබ්හතීති වුද්ධවානි වුද්ධො යථා “දික්ඛිතො න දදාති”ති. අත්ථතො පන පාරමිතාපරිභාවිතො සයම්භුඤාණෙන සහ වාසනාය විහතවිද්ධස්සනිරවසෙසකිලෙසො මහාකරුණා සබ්බඤ්ඤාඤාණාදිපරිමෙයාගුණගුණාධාරො ඛන්ධසන්තානො වුද්ධො. යථාහ – “වුද්ධොති යො සො හගවා සයම්භු අනාවරියකො පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු සාමං සච්චානි අභිසම්බුජ්ඣති. තත්ථ ව සබ්බඤ්ඤානං පත්තො බලෙසු ව වසිභාව”න්ති (මහානි. 192). අපි-සද්දො සම්භාවතො. තෙන “එවං ගුණවිසෙසයුත්තො සොපි නාම හගවා”ති වක්ඛමානගුණෙ ධම්මෙ සම්භාවනං දීපෙති. වුද්ධභාවන්ති සම්මාසම්බොධිං. භාවෙන්වානි උප්පාදෙන්වා වඩ්ඪෙත්වා ව. සච්ඡිකත්වානි පච්චක්ඛං කත්වා. උපගතොති පත්තො, අධිගතොති අත්ථො. එතස්ස “වුද්ධභාව”න්ති එතෙන සම්බන්ධො. ගතමලන්ති විගතමලං, නිද්දොසන්ති අත්ථො. වන්දෙති පණමාමි, ථොමෙමි වා. අනුත්තරන්ති උත්තරරහිතං, ලොකුත්තරන්ති අත්ථො. ධම්මන්ති යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ අපායතො සංසාරතො ව අපතමානෙ ධාරෙතීති ධම්මො.

අයඤ්ඤතේඨ සඛ්ඛෙපත්ථො – එවං විවිධගුණගුණසමන්තාගතො බුද්ධොපි භගවා යං අරියමග්ගසඬ්ඛානං ධම්මං භාවෙත්වා ඵලනිබ්බානසඬ්ඛානං පන ධම්මං සච්ඡිකත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අධිගතො, තමෙතං බුද්ධානම්පි බුද්ධභාවහෙතුහුතං සබ්බදොසමුලරහිතං අත්තනො උත්තරිතරාභාවෙන අනුත්තරං පටිවෙධසද්ධම්මං නමාමිති. පරියත්තිසද්ධම්මස්සපි තප්පකාසනත්තා ඉධ සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. අප් වා “අභිධම්මනයසමුද්දං අධිගච්ඡි, තිණ් පිටකානි සම්මසී”ති ව අට්ඨකථායං චුත්තත්තා පරියත්තිධම්මස්සපි සච්ඡිකිරියසම්මසනපරියායො ලබ්භතීති සොපි ඉධ චුත්තො ඵවාති දට්ඨබ්බං.

තථා “යං ධම්මං භාවෙත්වා සච්ඡිකත්වා”ති ව චුත්තත්තා බුද්ධකරධම්මභූතාහි පාරමිතාහි සහ පුබ්බභාගෙ අධිසිලසික්ඛාදයොපි ඉධ ධම්ම-සද්දෙන සඬ්ගහිතාති වෙදිතබ්බං. තාපි හි මලපටිපක්ඛනය ගතමලා අනඤ්ඤසාධාරණතාය අනුත්තරා වාති. තථා හි සත්තානං සකලවට්ටදුක්ඛනිස්සරණත්ථාය කතමභාහිනීභාරො මහාකරුණාධිවාසපෙසලජ්ඣාසයො පඤ්ඤාවිසෙසපරිධොතනිම්මලානං දානදමසඤ්ඤමාදීනං උත්තමධම්මානං සතසහස්සාධිකානි කප්පානං වත්තාරි අසඬ්ඛොයානාති සක්කච්චං නිරන්තරං නිරවසෙසානං භාවනාපච්චක්ඛකරණෙහි කම්මාදිසු අධිගතවසිභාවො අවිජරියාවිත්තෙයාමභානුභාවො අධිසිලාධිවිත්තානං පරමුක්කංසපාරමිප්පත්තො භගවා පච්චයාකාරෙ වතුච්ඡිසතිකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන මහාවජිරඤ්ඤාණං පෙසෙත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති.

එත්ථ ව “භාවෙත්වා”ති එතෙන විජ්ජාසම්පදාය ධම්මං ථොමෙති, “සච්ඡිකත්වා”ති එතෙන විමුක්තිසම්පදාය. තථා පය්මෙන ඤානසම්පදාය, දුතියෙන විමොක්ඛසම්පදාය. පය්මෙන වා සමාධිසම්පදාය, දුතියෙන සමාපත්තිසම්පදාය. අප් වා පය්මෙන බයෙඤ්ඤාණභාවෙන, දුතියෙන අනුප්පාදෙඤ්ඤාණභාවෙන. පුරිමෙන වා විජ්ජුපමතාය, දුතියෙන වජිරුපමතාය. පුරිමෙන වා විරාගසම්පත්තියා, දුතියෙන නිරොධසම්පත්තියා. තථා පය්මෙන නියානභාවෙන, දුතියෙන නිස්සරණභාවෙන. පය්මෙන වා හෙතුභාවෙන, දුතියෙන අසඬ්ඛභාවෙන. පය්මෙන වා දස්සනභාවෙන, දුතියෙන විවෙකභාවෙන. පය්මෙන වා අධිපතීභාවෙන, දුතියෙන අමතභාවෙන ධම්මං ථොමෙති. අප් වා “යං ධම්මං භාවෙත්වා බුද්ධභාවං උපගතො”ති එතෙන ස්වාක්ඛාතතාය ධම්මං ථොමෙති, “සච්ඡිකත්වා”ති එතෙන සන්දිට්ඨිකතාය. තථා පුරිමෙන අකාලිකතාය, පච්ඡිමෙන එහිපස්සිකතාය. පුරිමෙන වා ඔපනෙයයිකතාය, පච්ඡිමෙන පච්චත්තං වෙදිතබ්බතාය ධම්මං ථොමෙති. “ගතමල”න්ති ඉමිනා සංකිලෙසාභාවදීපනෙන ධම්මස්ස පරිසුද්ධතං දස්සෙති. “අනුත්තර”න්ති එතෙන අඤ්ඤස්ස විසිට්ඨස්ස අභාවදීපනෙන විපුලපරිපුණ්ණතං. පය්මෙන වා පභානසම්පදං ධම්මස්ස දස්සෙති, දුතියෙන සභාවසම්පදං. භාවෙනබ්බතාය වා ධම්මස්ස ගතමලභාවො යොජෙතබ්බො. භාවනාබලෙන හි සො දොසානං සමුග්ගානකො හොතීති. සච්ඡිකාතබ්බභාවෙන අනුත්තරභාවො යොජෙතබ්බො. සච්ඡිකිරියානිබ්බත්තො හි තතුත්තරිකරණියාභාවතො අනඤ්ඤසාධාරණතාය අනුත්තරොති. තථා “භාවෙත්වා”ති එතෙන සහ පුබ්බභාගසිලාදීහි සෙක්ඛා සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධා දස්සිතා හොන්ති. “සච්ඡිකත්වා”ති එතෙන සහ අසඬ්ඛතාය ධාතුයා අසෙක්ඛා සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධා දස්සිතා හොන්ති.

3. එවං සඬ්ඛෙපෙනෙව සබ්බධම්මගුණෙහි සද්ධම්මං අභිත්ථවිත්වා ඉදානි අරියසඬ්ඛං ථොමෙතුං “සුගතස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ සුගතස්සාති සම්බන්ධනිද්දෙසො . තස්ස “පුත්තාන”න්ති එතෙන සම්බන්ධො . ඔරසානන්ති පුත්තවිසෙසනං. මාරසෙනමට්ඨානන්ති ඔරසපුත්තභාවෙ කාරණනිද්දෙසො. තෙන කිලෙසපභානමෙව භගවතො ඔරසපුත්තභාවෙ කාරණං අනුජානාතීති දස්සෙති. අට්ඨන්තන්ති ගණනපරිච්ඡෙදනිද්දෙසො. තෙන ව සතිපි තෙසං සත්තවිසෙසභාවෙන අනෙකසහස්සසඬ්ඛාභාවෙ ඉමං ගණනපරිච්ඡෙදං නාතිවත්තන්තිති දස්සෙති මග්ගට්ඨප්ලට්ඨභාවානතිවත්තනතො. සමුහන්ති සමුදායනිද්දෙසො. අරියසඬ්ඛනන්ති ගුණවිසිට්ඨසඬ්ඛානභාවනිද්දෙසො. තෙන අසතිපි අරියපුග්ගලානං කායසාමග්ගියං අරියසඬ්ඛභාවං දස්සෙති දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංභතභාවතො.

තත්ථ උරසි භවා ජාතා සංඛද්ධා ව ඔරසා. යථා හි සත්තානං ඔරසපුත්තා අත්තජාතතාය පිතු සත්තකස්ස දායජ්ජස්ස විසෙසෙන භාගිනො හොන්ති, එවමෙනෙපි අරියපුග්ගලා සම්මාසම්බුද්ධස්ස ධම්මස්සවනන්තෙ අරියාය ජාතියා ජාතතාය භගවතො සත්තකස්ස විමුක්තිසුඛස්ස අරියධම්මරත්තස්ස ව එකන්තභාගිනොති ඔරසා විය ඔරසා. අප් වා භගවතො ධම්මදෙසනානුභාවෙනෙව අරියභූමීං ඔක්කමමානා ඔක්කන්තා ව අරියසාවකා භගවතො උරෙන වායාමජනිතාහිජාතියා නිජපරියායෙන ඔරසා පුත්තාති වත්තබ්බතං අරහන්ති. සාවකෙහි පවත්තියමානාපි හි ධම්මදෙසනා “භගවතො ධම්මදෙසනා”ඉවෙව චූච්චති තම්මුලිකත්තා ලක්ඛණාදිවිසෙසාභාවතො ව.

යදිපි අරියසාවකානං අරියමග්ගාධිගමසමයෙ භගවතො විය තදන්තරායකරණත්ථං දෙවපුත්තමාරො, මාරවාහිනී වා න එකන්තෙන අපසාදෙති, තෙහි පන අපසාදෙනබ්බතාය කාරණෙ විමට්ඨිතෙ තෙපි විමට්ඨිතා එව නාම හොන්තිති ආහ “මාරසෙනමට්ඨාන”න්ති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ “මාරමාරසෙනමට්ඨාන”න්ති වත්තබ්බෙ මාරසෙනමට්ඨානන්ති එකදෙසසරුපෙකසෙසො කතොති දට්ඨබ්බං. අප් වා බන්ධාහිසඬ්ඛාරමාරානං විය දෙවපුත්තමාරස්සපි ගුණමාරණෙ සභායභාවුපගමනතො කිලෙසබලකායො “සෙනා”ති චූච්චති. යථාහ “කාමා තෙ පට්ඨා සෙනා”තිආදි (සු. නි. 438). සා ව තෙහි දියඬ්ඞසහස්සහෙදා, අනන්තහෙදා වා කිලෙසවාහිනී සතිධම්මවිවිසවිරියසමථාදිගුණපහරණෙහි ඔධිසො විමට්ඨිතා විහතා විද්ධස්සා වාති මාරසෙනමට්ඨා, අරියසාවකා. එතෙන තෙසං භගවතො අනුජාතපුත්තං දස්සෙති.

ආරකත්තා කිලෙසෙහි, අනායෙ න ඉරියනතො, අයෙ ව ඉරියනතො අරියා නිරුත්තිනයෙන. අප් වා සදෙවකෙන ලොකෙන සරණන්ති අරණියතො උපගන්තබ්බතො, උපගතානඤ්ඤ ව තදන්තසිද්ධිතො අරියා. අරියානං සඬ්ඛොති

අරියසංඝිකා. අරියො ව සො සංඝිකා වාති වා අරියසංඝිකා. භගවතො අපරභාගෙ බුද්ධධම්මරත්නානම්පි සමධිගමො සංඝිකරත්නාධිනොති අස්ස අරියසංඝිකස්ස බහුපකාරතං දස්සෙතුං ඉධෙව “සිරසා වන්දෙ”ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

එත්ථ ව “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති එතෙන අරියසංඝිකස්ස පභවසම්පදං දස්සෙති, “මාරසෙනමට්ඨාන”න්ති එතෙන පහානසම්පදං සකලසංකිලෙසපහානදීපනතො, “අට්ඨන්තම්පි සමුභ”න්ති එතෙන ඤාණසම්පදං මග්ගට්ඨප්ලට්ඨභාවදීපනතො. “අරියසංඝික”න්ති එතෙන පභවසම්පදං දස්සෙති සබ්බසංඝිකානං අග්ගභාවදීපනතො. අප්ථ වා සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තානන්ති අරියසංඝිකස්ස විසුද්ධනිස්සයභාවදීපනං. මාරසෙනමට්ඨානන්ති සම්මාඋපුඤ්ඤායසාම්පිප්පිපන්නභාවදීපනං. අට්ඨන්තම්පි සමුභන්ති ආහුනෙය්‍යාදිභාවදීපනං. අරියසංඝිකන්ති අනුත්තරපුඤ්ඤබෝධභාවදීපනං. තථා “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති එතෙන අරියසංඝිකස්ස ලොකුත්තරසරණගමනසභාවං දීපෙති. ලොකුත්තරසරණගමනෙන හි තෙ භගවතො ඔරසපුත්තා ජාතා. “මාරසෙනමට්ඨාන”න්ති එතෙන අභිනිභාරසම්පදාය සිද්ධං පුබ්බභාගෙ සම්මාපට්ඨන්තිං දස්සෙති. කතාභිනිභාරා හි සම්මාපට්ඨන්තා මාරං මාරපරිසං වා අභිවිජිනන්ති. “අට්ඨන්තම්පි සමුභ”න්ති එතෙන පටිවිද්ධස්තවිපක්ඛෙ සෙක්ඛාසෙක්ඛධම්මෙ දස්සෙති පුග්ගලාධිට්ඨානෙන මග්ගප්ලට්ඨමානං පකාසිතන්තා. “අරියසංඝික”න්ති අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යභාවං දස්සෙති. සරණගමනඤ්ච සාවකානං සබ්බගුණානං ආදි, සපුබ්බභාගපට්ඨපදා සෙක්ඛා සීලක්ඛන්තාදයො මජ්ඣිකා, අසෙක්ඛා සීලක්ඛන්තාදයො පරියොසානන්ති ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්‍යාණා සංඝිකෙපතො සබ්බෙ අරියසංඝිකගුණා පකාසිතා භොන්ති.

4. එවං ගාථාත්තයෙන සංඝිකෙපතො සකලගුණසංකිත්තනමුඛෙන රත්නත්තයස්ස පණාමං කත්වා ඉදානි තං නිපච්චකාරං යථාධිජ්ජෙතෙ පයොජනෙ පරිණාමෙන්නො “ඉති මෙ”ති ආදිමාභ. තත්ථ රතිජනනට්ඨෙත රත්නං, බුද්ධධම්මසංඝිකා. තෙසඤ්ඤි “ඉතිපි සො භගවා”ති ආදිතා යථාභුතගුණෙ ආවජ්ජෙත්තස්ස අමතාධිගමහෙතුභුතං අනප්පකං පිතිපාමොජ්ජං උජ්ජෙජ්ජති. යථාභ –

“යස්මිං, මහානාම, සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරිඤ්චිතං චිත්තං භොති, න දොසපරිඤ්චිතං චිත්තං භොති, න මොහපරිඤ්චිතං චිත්තං භොති, උජුගතමෙවස්ස තස්මිං සමයෙ චිත්තං භොති තථාගතං ආරබ්භ. උජුගතචිත්තො ඛො පන, මහානාම, අරියසාවකො ලභති අත්ථවෙදං, ලභති ධම්මවෙදං, ලභති ධම්මපසංහිතං පාමොජ්ජං, පමුදිතස්ස පීති ජායති”ති ආදි (අ. නි. 6.10; 11.11).

චිත්තිකතාදිභාවො වා රත්නට්ඨො. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“චිත්තිකතං මහග්ගඤ්ච, අතුලං දුල්ලභදස්සනං;
අනොමසත්තපරිභොගං, රත්නං තෙන චුච්චති”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 2.33; බු. පා. අට්ඨ. 6.3; සු. නි. අට්ඨ. 226; මහානි. අට්ඨ. 50) –

චිත්තිකතභාවාදයො ව අනඤ්ඤසාධාරණා බුද්ධාදිසු එව ලබ්භන්තිති.

වන්දනාව වන්දනාමයං යථා “දානමයං සීලමයං”න්ති. වන්දනා වෙත්ථ කායවාචාවිත්තෙහි තිණ්ණං රත්නානං ගුණනින්තතා, ථොමනා වා. පුජ්ජභවඵලනිබ්බන්තනතො පුඤ්ඤං, අත්තනො සන්තානං පුනාතීති වා. සුවිභතන්තරායොති. සුවිඤ්චි චිභතන්තරායො. එතෙන අත්තනො පසාදසම්පත්තියා, රත්නත්තයස්ස ව බෝධිභාවසම්පත්තියා තං පුඤ්ඤං අත්ථජ්ජකාසනස්ස උපසානකඋපද්දවානං විභනනෙ සමත්ථන්ති දස්සෙති. හුත්ථාති පුබ්බකාලකිරියා. තස්ස “අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති එතෙන සම්බන්ධො. තස්සාති යං රත්නත්තයවන්දනාමයං පුඤ්ඤං, තස්ස. ආනුභාවෙනාති බලෙන.

5. එවං රත්නත්තයස්ස නිපච්චකාරෙ පයොජනං දස්සෙත්ථා ඉදානි යස්සා ධම්මදෙසනාය අත්ථං සංවණ්ණෙතුකාමො, තස්සා තාව ගුණාභිත්ථවනවසෙන උපඤ්ඤාපනත්ථං “සංයුත්තවග්ගපටිමණ්ඩිතස්සා”ති ආදි චුත්තං, දෙවතාසංයුත්තාදිසංයුත්තෙහි වෙච නළවග්ගාදිවග්ගෙහි ව විභුසිතස්සාති අත්ථො. තත්ථ “සංයුත්ත”න්ති “සංයොගො”ති ව අත්ථන්තො එකං. කෙසං සංයුත්තං? සුත්තවග්ගානං. යථා හි බ්‍යඤ්ජනසමුදායො පදං, එවං අත්ථෙසු ව කතාවධිකො පදසමුදායො වාක්‍යං, වාක්‍යසමුදායො සුත්තං, සුත්තසමුදායෙ වග්ගොති සමඤ්ඤා, තථා සුත්තවග්ගසමුදායෙ සංයුත්තසමඤ්ඤා. සංයුජ්ජන්තිති එත්ථ සුත්තවග්ගාති සංයුත්තං. යදිපි අවයවචිත්තිත්තො සමුදායො නාම පරමත්ථන්තො නත්ථි, අවයවෙ එව තංතංසන්නිවෙසවිසිට්ඨෙ උපාදාය පදාදිසමඤ්ඤා විය සුත්තවග්ගසමඤ්ඤා සංයුත්තසමඤ්ඤා ආගමසමඤ්ඤා ව, තථාපි පරමත්ථන්තො අවිජ්ජමානොපි සමුදායො බුද්ධිපරිකප්පිතරූපෙන විජ්ජමානො විය ගස්භමානො අවයවානං අධිට්ඨානභාවෙන වොභරියති යථා “රුක්ඛෙ සාබා”ති, තස්මා චුත්තං “සංයුත්තවග්ගපටිමණ්ඩිතස්සා”ති.

නනු සංයුත්තවග්ගො එව ආගමො, තස්ස පන කෙහි මණ්ඩිතන්ති? න වොදෙතබ්බමෙතං. භවති හි අභිත්තෙහි වත්ථුස්මිං යථාධිජ්ජෙතවිසෙසාවබොධනතො හෙදකසමුදාවාරො යථා “සීලාපුත්තකස්ස සරිර”න්ති. ආගමිස්සන්ති එත්ථ, එතෙන, එතස්මා වා අත්තත්ථපරත්ථාදයොති ආගමො, ආදිකල්‍යාණාදිගුණසම්පත්තියා උත්තමට්ඨෙත

තංතංආභිපත්ථිතසමිද්ධිහෙතුතාය පණ්ඩිතෙහි වරිතබ්බතො වරො, ආගමො ච සො වරො වාති ආගමවරො. ආගමසම්මතෙහි වා වරොති ආගමවරො, සංයුත්තො ච සො ආගමවරො වාති සංයුත්තාගමවරො, තස්ස. බුද්ධානං අනුබුද්ධා බුද්ධානුබුද්ධා, බුද්ධානං සච්චපට්ටෙධං අනුගම්ම පටිච්චද්ධසච්චා අග්ගසාවකාදයො අරියා. තෙහි අත්ථසංවණ්ණනාගුණසංවණ්ණනානං වසෙන සංවණ්ණිකස්ස.

අථ වා බුද්ධා ච අනුබුද්ධා ච බුද්ධානුබුද්ධාති යොජෙතබ්බං. සම්මාසම්බුද්ධෙනෙව හි විනයසුත්තඅභිධම්මානං පකිණ්ණකදෙසනාදිවසෙන යො පට්ඨං අත්ථො විහත්තො, සො ඵච පච්ඡා තෙසං අත්ථවණ්ණනාවසෙන සංඛිතිකාරොහි සංඛිගහං ආරොපිතොති. එත්ථ ච සංයුත්තානං වග්ගා සමුහාති සංයුත්තවග්ගා, සගාථාවග්ගාදයො. තප්පරියාපන්නතාය සංයුත්තෙසු වග්ගා සංයුත්තවග්ගා, නළවග්ගාදයො. සංයුත්තාච වග්ගා සංයුත්තවග්ගා. තිව්ධෙපි තෙ එකසෙසනායෙන ගහෙත්වා චුත්තං “සංයුත්තවග්ගපට්ටණ්ඩිකස්සා”ති.

තත්ථ සගාථාවග්ගෙ තාච එකාදස සංයුත්තාති අට්ඨතිංස වග්ගා. නිදානවග්ගෙ නච සංයුත්තාති එකුනවත්තාලීස වග්ගා. බන්ධවග්ගෙ එකාදස සංයුත්තාති එකුනසට්ඨි වග්ගා. සළායතනවග්ගෙ නච සංයුත්තාති අට්ඨතිංස වග්ගා. මහාවග්ගෙ ද්වාදස සංයුත්තාති අට්ඨවත්තාලීස වග්ගා. ඉදමෙත්ථ සංයුත්තන්තරවග්ගානං පරිමාණං.

ඤාණප්පහෙදජනනස්සාති පටිච්චසමුප්පාදබන්ධායතනාදිකථාබහුලතාය ගම්භීරඤාණවරියාවිභාවනතො පඤ්ඤාවිභාගසමුප්පාදකස්ස. ඉධ පන “පඤ්ඤාප්පහෙදජනනස්සා”ති ස්වායමාගමො ථොමිතො, සංවණ්ණනාසු වායං ආවරියස්ස පකති, යදිදං තංතංසංවණ්ණනානං ආදිතො තස්ස තස්ස සංවණ්ණෙතබ්බස්ස ධම්මස්ස විසෙසගුණකිත්තනෙන ථොමනා. තථා හි සුමඬිගලවිලාසිනිපපඤ්චසුදනිමනොරථපුරණිඅට්ඨසාලිනිආදීසු ච යථාක්කමං “සද්ධාවහගුණස්ස, පරවාදමට්ඨනස්ස, ධම්මකථිකපුඬිගවානං විචිත්තපටිභානජනනස්ස, තස්ස ගම්භීරඤාණෙහි ඔගාලිහස්ස අභිණ්හසො නානානායවිචිත්තස්ස අභිධම්මස්සා”තිආදිනා ථොමනා කතා.

6. අත්ථො කථියති එතායාති අත්ථකථා, අත්ථකථාව අට්ඨකථා ත්ථ-කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා යථා “දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො”ති. ආදිතොති ආදිමිති පට්ඨමසංඛිතියං. ඡළහිඤ්ඤතාය පරමෙන චිත්තවසිභාවෙන සමන්තාගතත්තා ඤානාදීසු පඤ්චවිධවසිතාසම්භාවතො ච වසිනො, ථෙරා මහාකස්සපාදයො . තෙසං සතෙහි පඤ්චති. යාති යා අට්ඨකථා. සංඛිතාති අත්ථං කථෙතුං යුත්තට්ඨානෙ “අයං එතස්ස අත්ථො, අයං එතස්ස අත්ථො”ති සංඛිගහෙත්වා චුත්තා. අනුසංඛිතා ච යසත්ථෙරාදිති පච්ඡාපි දුතියතතියසංඛිතිසු. ඉමිනා අත්තනො සංවණ්ණනාය ආගමනවිසුද්ධිං දස්සෙති.

7. සිහස්ස ලානතො ගහණතො සිහළො, සිහකුමාරො, තබ්බංසජාතතාය තම්බපණ්ණිදිපෙ බත්තියා, තෙසං නිවාසතාය තම්බපණ්ණිදිපස්ස ච සිහළභාවො වෙදිතබ්බො. ආහතාති ඡම්බුදිපතො ආනිතා. අථාති පච්ඡා. අපරභාගෙ හි නිකායන්තරලද්ධිති අසංකරත්ථං සිහළභාසාය අට්ඨකථා යපිතාති. තෙන මූලට්ඨකථා සබ්බසාධාරණා න භොතිති ඉදං අත්ථප්පකාසනං එකත්තෙන කරණීයන්ති දස්සෙති. තෙනෙවාහ “දිපවාසිනමත්ථායා”ති. එත්ථ දිපවාසිනන්ති ඡම්බුදිපවාසිනං, සිහළදිපවාසිනං වා අත්ථාය සිහළභාසාය යපිතාති යොජනා.

8. අපනෙත්වාති කඤ්චුකසදිසං සිහළභාසං අපනෙත්වා. තතොති අට්ඨකථාතො. අහන්ති අත්තානං නිද්දිසති. මනොරමං භාසන්ති මාගධභාසං. සා හි සභාවනිරුත්තිභූතා පණ්ඩිතමනං රමයති. තෙනෙවාහ “තත්තිනායානුවඡවික”න්ති, පාලිගතියා අනුලොමිකං පාලිජායානුවිධායිනින්ති අත්ථො. විගතදොසන්ති අසභාවනිරුත්තිභාසන්තරරහිතං.

9. සමයං අවිලොමෙත්තොති සිද්ධන්තං අවිරොධෙත්තො. එතෙන අත්ථදොසාභාවමාහ. අවිරුද්ධත්තා ඵච හි ථෙරවාදාපි ඉධ පකාසිසිස්සන්ති. ථෙරවංසදීපානන්ති ථීරෙහි සිලක්ඛන්ධාදිති සමන්තාගතත්තා ථෙරා, මහාකස්සපාදයො. තෙහි ආගතා ආවරියපරම්පරා ථෙරවංසො, තප්පරියාපන්නා හුත්වා ආගමාධිගමසම්පන්නත්තා පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන තස්ස සමුප්පලනතො ථෙරවංසදීපා, මහාවිහාරවාසිනො, තෙසං. විවිධෙහි ආකාරෙහි නිව්ඡියතිති විනිව්ඡයො, ගණ්ඨිට්ඨානෙසු බිලමද්දනාකාරෙන පවත්තා විමතිවිඡෙදනී කථා. සුට්ඨුනිපුණො සණ්භො විනිව්ඡයො එතෙසන්ති සුනිපුණවිනිව්ඡයා. අථ වා විනිව්ඡනොතිති විනිව්ඡයො චුත්තප්පකාරවිසයං ඤාණං. සුට්ඨු නිපුණො ඡෙකො විනිව්ඡයො එතෙසන්ති යොජෙතබ්බං. එතෙන මහාකස්සපාදිථෙරපරම්පරාගතො, තතො ඵච ච අවිපරිතො සණ්භො සුබුමො මහාවිහාරවාසිනං විනිව්ඡයො, තස්ස පමාණභූතනං දස්සෙති.

10. සුජනස්ස වාති ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන “න කෙවලං ඡම්බුදිපවාසිනමෙව අත්ථාය , අථ බො සාධුජනතොසනත්ථස්ස”ති දස්සෙති. තෙන ච “තම්බපණ්ණිදිපවාසිනම්පි අත්ථායා”ති අයමත්ථො සිද්ධො භොති උග්ගහණාදිසුකරතාය තෙසම්පි බහුකාරත්තා. විරට්ඨිතත්ථන්ති විරට්ඨිතිඅත්ථං, විරකාලප්පවත්තනායාති අත්ථො. ඉදඤ්ඤි අත්ථප්පකාසනං අවිපරිතපදබ්බාසද්දනසුනික්ඛෙපස්ස අත්ථසුන්තායස්ස ච උපායභාවතො සද්ධම්මස්ස විරට්ඨිතියා පවත්තති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “ද්වෙමෙ, හික්ඛෙවෙ, ධම්මා සද්ධම්මස්ස ධීතියා අසම්මොසාය අනන්තරධානාය සංවත්තන්ති. කතමෙ ද්වෙ? සුනික්ඛිත්තඤ්ඤි පදබ්බාසද්දනං අත්ථො ච සුනිතො”ති (අ. නි. 2.20).

11-12. යං අත්ථවණ්ණනං කත්තුකාමො, තස්සා මහත්තං පරිහරිතුං “සාවත්ථිපභුතින”න්තිආදි චුත්තං. තෙනෙවාහ – “න ඉධ භියො චිත්ථාරකථං කරිස්සාමි, න තං ඉධ විචාරයිස්සාමි”ති ව. සඬගීතීනං ද්විත්තන්ති දිසමජ්ඣමනිකායානං.

13. “න ඉධ භියො චිත්ථාරකථං කරිස්සාමි”ති සාමඤ්ඤතො චුත්තස්ස අත්ථස්ස අවස්සයං දස්සෙතුං “සුත්තානං පනා”තිආදි චුත්තං.

14. යං අට්ඨකථං කත්තුකාමො, තදෙකදෙසභාවෙන විසුද්ධිමග්ගො ගහෙනඬ්ඛොති කට්ඨකානං උපදෙසං කරොන්තො තත්ත විචාරිතධම්මෙ උද්දෙසවසෙන දස්සෙති “සීලකථා”තිආදිනා. තත්ථ සීලකථාති චාරිත්තචාරිත්තාදිවසෙන සීලස්ස චිත්ථාරකථා. ධුතඬ්මමාති පිණ්ඩපාතිකඬ්ගාදයො තෙරස කිලෙසධුනනකඬ්මමා. කම්මට්ඨානාති සඬ්ඛාතීති පාළියං ආගතාති අට්ඨන්තිංස, අට්ඨකථායං ද්වෙති නිරවසෙසාති යොගකම්මස්ස භාවනාය පවත්තිට්ඨානාති. චරියාවිධානසභිතොති රාගචරියාදීනං සභාගාදිවිධානෙන සභිතො. ඤානාති චත්තාරි රූපාවචරජ්ඣානාති, සමාපත්තියො චතස්සො අරූපසමාපත්තියො. අට්ඨපි වා පටිලද්ධමත්තාති ඤානාති, සමාපජ්ජනවසිභාවජ්ජත්තියා සමාපත්තියො. ඤානාති වා රූපාරූපාවචරජ්ඣානාති, සමාපත්තියො ඵලසමාපත්තීතිරොධසමාපත්තියො.

15. ලොකියලොකුත්තරහෙදා ඡ අභිඤ්ඤායො සඬ්ඛා අභිඤ්ඤායො. ඤාණවිභඩ්ගාදීසු ආගතනයෙන ඵකවිධාදිනා පඤ්ඤාය සඬකලෙන්වා සම්පිණ්ඩෙන්වා නිච්ඡයො පඤ්ඤාසඬකලනනිච්ඡයො.

16. පච්චයධම්මානං හෙතුආදීනං පච්චයුජ්ජන්තධම්මානං හෙතුපච්චයාදිභාවො පච්චයාකාරො, තස්ස දෙසනා පච්චයාකාරදෙසනා, පටිච්චසමුප්පාදකථාති අත්ථො. සා පන නිකායන්තරලද්ධිසඬ්කරරහිතතාය සුට්ඨපරිසුද්ධා, සනවිනිඬ්භොගස්ස ව සුදුකකරතාය නිපුණා සණ්භසුඬ්මා, ඵකත්තතයාදිසභිතා ව තත්ථ විචාරිතාති ආහ “සුපරිසුද්ධනිපුණතාය”ති. පටිසම්භිදාදීසු ආගතනයං අවිසජ්ජෙන්වා ව විචාරිතත්තා අවිමුත්තතන්තිමග්ගා.

17. ඉති පන සඬ්ඛන්ති ඉති-සද්දො පරිසමාපනෙ, පන-සද්දො වචනාලඬ්කාරෙ, ඵතං සඬ්ඛන්ති අත්ථො. ඉධාති ඉම්ස්සා අට්ඨකථාය. න තං විචාරයිස්සාමි පුනරුත්තිභාවතොති අධිප්පායො.

18. ඉදාති තස්සෙව අවිචාරණස්ස ඵකත්තකාරණං නිද්ධාරෙන්තො “මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො”තිආදිමාහ. තත්ථ “මජ්ඣෙ යත්වා”ති ඵතෙන මජ්ඣට්ඨභාවදීපනෙන විසෙසතො චතුත්තං ආගමානං සාධාරණට්ඨකථා විසුද්ධිමග්ගො, න සුමඬ්ගලවිලාසිනිආදයො විය අසාධාරණට්ඨකථාති දස්සෙති. “විසෙසතො”ති ව ඉදං විනයාභිධම්මානම්පි විසුද්ධිමග්ගො යථාරහං අත්ථවණ්ණනා හොති ඵවාති කත්වා චුත්තං.

19. ඉච්චෙවාති ඉති ඵව. තම්පිති විසුද්ධිමග්ගම්පි. ඵතායාති සාරත්ථජ්ජකාසිනියා.

ඵත්ථ ව “සිහළදීපං ආහතා”තිආදිනා අට්ඨකථාකරණස්ස නිමිත්තං දස්සෙති, “දීපවාසීනමත්ථාය සුජනස්ස ව තුට්ඨත්ථං චිරට්ඨිතත්ථඤ්ච ධම්මස්සා”ති ඵතෙහි පයොජනං, “සංයුත්තාගමවරස්ස අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති ඵතෙන පිණ්ඩත්ථං, “අපනෙන්වාන තතොහං සිහළභාස”න්තිආදිනා “සාවත්ථිපභුතින”න්තිආදිනා “සීලකථා”තිආදිනා ව කරණජ්ජකාරං. හෙට්ඨිමනිකායෙසු විසුද්ධිමග්ගෙ ව විචාරිතානං අත්ථානං අවිචාරණම්පි හි ඉධ කරණජ්ජකාරො ඵවාති.

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

1. දෙවතාසංයුක්තං

1. නළවග්ගො

1. ඔසතරණසුත්තවණ්ණනා

විභාගවන්තානං සභාවවිභාවනං විභාගදස්සනවසෙනොව හොතිති පටිමං තාව සංයුත්තවග්ගසුත්තාදිවසෙන සංයුත්තාගමස්ස විභාගං දස්සෙතුං “තත්ථ සංයුත්තාගමො නාමා”ති ආදිමාහ. තත්ථ තත්ථාති යං චුත්තං – “සංයුත්තාගමවරස්ස අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති, තස්මිං වචනෙ. තත්ථාති වා “එතාය අට්ඨකථාය විජානාට්ඨ සංයුත්තනිස්සිතං අත්ථ”න්ති එත්ථ යං සංයුත්තග්ගහණං කතං, තත්ථ. පඤ්ච වග්ගා එතස්සාති පඤ්චවග්ගො. අවයවෙන විග්ගහො, සමුදායො සමාසත්ථො.

ඉදානි තං ආදිතො පට්ඨාය සංවණ්ණෙතුකාමො අත්තනො සංවණ්ණනාය තස්ස පට්ඨමභාසකිගීතියං නික්ඛිත්තානුක්කමෙනෙව පවත්තභාවං දස්සෙතුං, “තස්ස වග්ගෙසු සගාථාවග්ගො ආදී”ති ආදි චුත්තං. තත්ථ යථාපච්චයං තත්ථ තත්ථ දෙසිතත්තා පඤ්ඤත්තත්තා ව විජ්ජකිණ්ණානං ධම්මවිනයානං සකිගහෙත්වා ගායනං කථනං සකිගීති, මහාවිසයත්තා පූජනියත්තා ව මහති සකිගීති මහාසකිගීති. පට්ඨා මභාසකිගීති පට්ඨමභාසකිගීති, තස්සා පවත්තිතකාලො පට්ඨමභාසකිගීතිකාලො, තස්මිං පට්ඨමභාසකිගීතිකාලෙ.

නිදදාති දෙසනං දෙසකාලාදිවසෙන අවිදිතං විදිතං කත්ථා නිදස්සෙතිති නිදානං. යො ලොකෙ ගන්ථස්ස උපොග්ගාතොති චුච්චති, ස්වායමෙත්ථ “එවං මෙ සුත”න්ති-ආදිතො ගන්ථො වෙදිතබ්බො, න පන “සනිදානාහං, හික්ඛෙවෙ, ධම්මං දෙසෙමි”ති ආදිසු (අ. නි. 3.126) විය අත්තජ්ඣාසයාදිදෙසනුප්පත්තිහෙතු. තෙනෙවාහ – “එවං මෙ සුතන්ති-ආදිකං ආයස්මතා ආනන්දෙන පට්ඨමභාසකිගීතිකාලෙ චුත්තං නිදානමාදී”ති. කාමඤ්චෙත්ථ යස්සං පට්ඨමභාසකිගීතියං නික්ඛිත්තානුක්කමෙන සංවණ්ණනං කත්තුකාමො, සා විත්ථාරතො වත්තබ්බො, සුමඬගලවිලාසිනියං පන අත්තනා විත්ථාරිතත්තා තත්ථෙව ගහෙතබ්බාති ඉමිස්සා සංවණ්ණනාය මහත්තං පරිහරන්තො “සා පනෙසා”ති ආදිමාහ.

1. එවං බාහිරනිදානෙ වත්තබ්බං අනිදිස්සිත්වා ඉදානි අබ්භන්තරනිදානං ආදිතො පට්ඨාය සංවණ්ණෙතුං “යං පනෙත”න්ති ආදි චුත්තං. තත්ථ යස්මා සංවණ්ණනං කරොන්තෙන සංවණ්ණෙතබ්බෙ ධම්මෙ පදවිභාගං පදත්ථඤ්ච දස්සෙත්වා තතො පරං පිණ්ඩත්ථාදිදස්සනවසෙන සංවණ්ණනා කාතබ්බො, තස්මා පදාති තාව දස්සෙත්තො “එවන්ති නිපාතපද”න්ති-ආදිමාහ. තත්ථ පදවිභාගොති පදානං විසෙසො, න පදවිග්ගහො. අට්ඨ වා පදාති ව පදවිභාගො ව පදවිභාගො. පදවිග්ගහො ව පදවිභාගො ව පදවිභාගොති වා එකසෙසවසෙන පදපදවිග්ගහා පදවිභාගසද්දෙන චුත්තාති වෙදිතබ්බං. තත්ථ පදවිග්ගහො “ජෙතස්ස වනං ජෙතවන”න්ති ආදිතා සමාසපදෙසු දට්ඨබ්බො.

අත්ථතොති පදත්ථතො. තං පන පදත්ථං අත්ථුද්ධාරක්කමෙන පට්ඨං එවංසද්දස්ස දස්සෙත්තො “එවංසද්දො තාවා”ති ආදිමාහ. අවධාරණාදීති එත්ථ ආදි-සද්දෙන ඉදමත්ථපුච්ඡාපරිමාණාදිඅත්ථානං සකිගහො දට්ඨබ්බො. තථා හි “එවංගතානි පුට්ඨස්ප්පායනනානි (දී. නි. 1.163, 165), එවංවිධො එවමාකාරො”ති ව ආදිසු ඉදං-සද්දස්ස අත්ථෙ එවං-සද්දො. ගත-සද්දො හි පකාරපරියායො, තථා විධාකාර-සද්දො ව. තථා හි ගතවිධාකාරසද්දෙ ලොකියා පකාරත්ථෙ වදන්ති. “එවං සු තෙ සුත්තානා සුවිලිත්තා කප්පිතකෙසමස්ස ආමුත්තමාලාහරණා ඔදානවත්ථවසනා පඤ්චති කාමගුණෙහි සමප්පිතා සමකිගීහුතා පරිවාරෙන්ති, සෙය්‍යාථාපි ත්වං එතරහි සාවරියකොති. නො හිදං, හො ගොතමා”ති ආදිසු (දී. නි. 1.286) පුච්ඡායං, “එවං ලභ්‍යපරිවත්තං (අ. නි. 1.48), එවමායුපරියන්තො”ති (පාරා. 12) ව ආදිසු පරිමාණෙ.

නනු ව “එවං සු තෙ සුත්තානා සුවිලිත්තා, එවමායුපරියන්තො”ති එත්ථ එවං-සද්දෙන පුච්ඡනාකාරපරිමාණාකාරානං චුත්තත්තා ආකාරත්ථො එව එවං-සද්දොති? න, විසෙසසබ්භාවතො. ආකාරමත්තචාවකො හි එවං-සද්දො, ආකාරත්ථොති අධිප්පෙතො යථා “එවං බ්‍යාබො”ති ආදිසු, න පන ආකාරවිසෙසචාවකො. එවඤ්ච කත්ථා, “එවං ජාතෙන මච්චෙනා”ති ආදිති (ධ. ප. 53) උපමාදිසු උදාහරණානි උපපන්නානි හොන්ති. තථා හි “යථාපි...පෙ.... බහු”න්ති (ධ. ප. 53)? එත්ථ පුප්ඵරාසිට්ඨානියතො මනුස්සපපත්තිසප්පුරිසුපනිස්සය-සද්ධම්මස්සවන- යොනිසොමනසිකාර- හොගසම්පත්තිආදිදානාදිපුඤ්ඤකිරියහෙතුසමුදායතො සොභාසුගන්ධනාදිගුණයොගතො මාලාගුළසදිසියො පහුතා පුඤ්ඤකිරියා මරිතබ්බසභාවතාය මච්චෙන සන්තෙන කත්තබ්බාති ජොතිතත්තා පුප්ඵරාසිමාලාගුළාව උපමා, තෙසං උපමාකාරො යථා-සද්දෙන අනියමතො චුත්තොති “එවං-සද්දො උපමාකාරනිගමනත්ථො”ති වත්ථුං යුත්තං, සො පන උපමාකාරො නියමියමානො අත්ථතො උපමාව හොතිති ආහ “උපමායං ආගතො”ති. තථා “එවං ඉමිනා ආකාරෙන අහික්කමිතබ්බ”න්ති ආදිතා උපදිසියමානාය සමණසාරූප්පාය ආකප්පසම්පත්තියා යො තත්ථ උපදිසනාකාරො, සො අත්ථතො උපදෙසො එවාති චුත්තං, “එවං තෙ...පෙ.... උපදෙසෙ”ති. තථා “එවමෙනං හගවා, එවමෙනං සුගතා”ති

එත්ථ ව භගවතා යථාච්ඡත්තමත්ථං අවිපරිතතො ජානන්තෙහි කතං තත්ථ සංවිජ්ජමානගුණානං පකාරෙහි භංසනං උදග්ගතාකරණං සම්පභංසනං. යො තත්ථ සම්පභංසනාකාරොති යොජෙතබ්බං.

එවමෙවං පනායන්ති එත්ථ ගරභණාකාරොති යොජෙතබ්බං, සො ව ගරභණාකාරො වසලීති- ආදිබ්බසනසද්දසන්නිධානතො ඉධ එවං-සද්දෙන පකාසිතොති විඤ්ඤායති. යථා චෙත්ථ, එවං උපමාකාරාදයොපි උපමාදිවසෙන චුත්තානං පුප්ඵරාසිආදිසද්දානං සන්නිධානතොති දට්ඨබ්බං. එවං, භන්තෙති පන ධම්මස්ස සාධුකං සවනමනසිකාරෙ සන්නිධොපිතෙහි භික්ඛුහි අත්තතො තත්ථ ධීතභාවස්ස පටිජානනවසෙන චුත්තත්තා එත්ථ එවං-සද්දො “වචනසම්පට්ඨිතත්ථො”ති චුත්තො. තෙන එවං, භන්තෙති සාධු, භන්තෙ, සුට්ඨ, භන්තෙති චුත්තං හොති. එවඤ්ච වදෙහීති යථාභං වදාමි, එවං සමණං ආනන්දං වදෙහීති යො එවං වදනාකාරො ඉදානි වත්තබ්බො, සො එවං-සද්දෙන නිදස්සියති “නිදස්සනත්ථො”ති චුත්තොති. එවං නොති එත්ථාපි තෙසං යථාච්ඡත්තධම්මානං අභිතදුක්ඛාවභතාවෙ සන්නිට්ඨානජනනත්ථං අනුමතිගහණවසෙන “සංවත්තන්ති වා නො වා, කථං වො එත්ථ හොති”ති පුච්ඡාය කතාය “එවං නො එත්ථ හොති”ති චුත්තත්තා තදාකාරසන්නිට්ඨානං එවං-සද්දෙන විභාවිතන්ති විඤ්ඤායති. සො පන තෙසං ධම්මානං අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තනාකාරො නියමියමානො අවධාරණත්ථො හොතිති ආහ - “එවං නො එත්ථ හොතිතිආදීසු අවධාරණෙ”ති.

නානානයනිපුණන්ති එකත්තනානත්තඅබ්‍යාපාරඑවංධම්මතාසඬ්ඛානා, නන්දියාවට්ටනිපුක්ඛලසිහවික්කිලිතඅඬ්ඤාසද්දසාලොචනසඬ්ඛානා වා ආධාරාදිභෙදවසෙන නානාවිධා නයා නානානයා. නයා වා පාලිගතියො තා ව පඤ්ඤත්තිඅනුපඤ්ඤත්තිආදිවසෙන සංකිලෙසභාගියාදිලොකියාදිතදුභයවොමිස්සකාදිවසෙන කුසලාදිවසෙන බන්ධාදිවසෙන සඬ්ගභාදිවසෙන සමයවිමුත්තාදිවසෙන ධ්වනාදිවසෙන කුසලමූලාදිවසෙන තිකප්පට්ඨානාදිවසෙන ව නානප්පකාරාති නානානයා, තෙහි නිපුණං සණ්භං සුබ්බමන්ති නානානයනිපුණං. ආසයොව අප්ඤ්ඤාසයො, තෙ ව සස්සතාදිභෙදෙන තත්ථ ව අප්පරපක්ඛතාදිභෙදෙන අනෙකෙ, අත්තප්ඤ්ඤාසයාදයො එව වා සමුට්ඨානං උප්පත්තිහෙතු එතස්සාති අනෙකප්ඤ්ඤාසයසමුට්ඨානං. අත්ථබ්‍යාසඤ්ජනසම්පන්නන්ති අත්ථබ්‍යාසඤ්ජනපරිපුණ්ණං උපනෙතබ්බාභාවතො, සඬ්කාසනපකාසනවිවරණවිභජනඋත්තානිකරණපඤ්ඤත්තිවසෙන ඡහි අත්ථපදෙහි අක්ඛරපදබ්‍යාසඤ්ජනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසවසෙන ඡහි බ්‍යාසඤ්ජනපදෙහි ව සමන්තාගතන්ති වා අත්ථො දට්ඨබ්බො.

විවිධපාටිභාරියන්ති එත්ථ පාටිභාරියපදස්ස වචනත්ථං (උදා. අට්ඨ. 1; ඉතිවු. අට්ඨ. නිදානවණ්ණනා; ධ. ස. මූලට්. 2) “පටිපක්ඛරණතො රාගාදිකිලෙසාපනායනතො පාටිභාරිය”න්ති වදන්ති. භගවතො පන පටිපක්ඛා රාගාදයො න සන්ති යෙ භරිතබ්බා, පුපුප්ජනානම්පි විගතුපක්කිලෙසෙ අට්ඨගුණසමන්තාගතෙ චිත්තෙ භතපටිපක්ඛෙ ඉද්ධිවිධං පවත්තති, තස්මා තත්ථ පවත්තවොහාරෙන ව න සක්කා ඉධ “පාටිභාරිය”න්ති වත්තුං. සවෙ පන මහාකාරුණිකස්ස භගවතො චෙනෙයාගතා ව කිලෙසා පටිපක්ඛා, තෙසං හරණතො “පාටිභාරිය”න්ති චුත්තං, එවං සති යුත්තමෙතං. අථ වා භගවතො ව සාසනස්ස ව පටිපක්ඛා තිත්ථියා, තෙසං හරණතො පාටිභාරියං. තෙ හි දිට්ඨිහරණවසෙන දිට්ඨිප්පකාසනෙ අසමත්ථභාවෙන ව ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීහි හරිතා අපනීතා හොන්තිති. පටීති වා අයං සද්දො “පච්ඡා”ති එතස්ස අත්ථං බොධෙති “තස්මිං පටිපට්ඨිමිහි, අඤ්ඤො ආගඤ්ඡි බ්‍රාහ්මණො”තිආදීසු (සු. නි. 985; වුළුනි. වත්ථුගාථා 4) විය, තස්මා සමාහිතෙ චිත්තෙ විගතුපක්කිලෙසෙ කතකිව්වෙන පච්ඡාහරිතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති පටිභාරියං, අත්තතො වා උපක්කිලෙසෙසු වතුත්ථප්ඤ්ඤානමග්ගෙහි හරිතෙසු පච්ඡා හරණං පටිභාරියං, ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනියො ව විගතුපක්කිලෙසෙන කතකිව්වෙන ව සත්තහිතත්ථං සුත පවත්තෙතබ්බා, හරිතෙසු ව අත්තතො උපත්තිලෙසෙසු පරසත්තානං උපක්කිලෙසහරණානි හොන්තිති පටිභාරියානි භවන්ති, පටිභාරියමෙව පාටිභාරියං. පටිභාරියෙ වා ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනිසමුදායෙ භවං එකෙකං පාටිභාරියන්ති වුවිති. පටිභාරියං වා වතුත්ථප්ඤ්ඤානං මග්ගො ව පටිපක්ඛරණතො, තත්ථ ජානං, තස්මිං වා නිමිත්තභූතෙ, තතො වා ආගතන්ති පාටිභාරියං. තස්ස පන ඉද්ධිආදිභෙදෙන විසයභෙදෙන ව බහුවිධස්ස භගවතො දෙසනායං ලබ්භමානත්තා ආහ “විවිධපාටිභාරිය”න්ති.

න අඤ්ඤාථාති භගවතො සම්මුඛා සුතාකාරතො න අඤ්ඤාථාති අත්ථො, න පන භගවතො දෙසිතාකාරතො. අවිත්තෙයානුභාවා හි භගවතො දෙසනා. එවඤ්ච කත්වා “සබ්බප්පකාරෙන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතු”න්ති ඉදං වචනං සමත්ථිතං භවති, ධාරණබලදස්සනඤ්ච න විරුප්ඤ්ඤාති සුතාකාරඅවිරප්ඤ්ඤාසස්ස අධිප්පෙතත්තා. න හෙත්ථ අත්ථන්තරතාපරිභාරො ද්විත්තම්පි අත්ථානං එකවිසයත්තා. ඉතරථා ථෙරො භගවතො දෙසනාය සබ්බථා පටිග්ගහණෙ සමත්ථො අසමත්ථො වාති ආපජ්ජෙයානි.

“යො පරො න හොති, සො අත්තා”ති එවං චුත්තාය නියකප්ඤ්ඤාත්තසඬ්ඛානාය සසන්තතියා වත්තනතො නිවිධොපි මෙ-සද්දො කිඤ්චොපි එකස්මිං එව අත්ථෙ දිස්සති, කරණසම්පදානසාමිනිද්දෙසවසෙන පන විජ්ජමානං හෙදං සන්ධායාහ, “මෙ-සද්දො තිසු අත්ථෙසු දිස්සති”ති.

කිඤ්චොපි උපසග්ගො කිරියං විසෙසෙති, ජොතකභාවතො පන සතිපි තස්මිං සුත-සද්දො එව තං අත්තං වදන්ති අනුපසග්ගස්ස සුත-සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ සඋපසග්ගස්ස ගහණං න විරුප්ඤ්ඤාති දස්සෙන්නො “සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො වා”තිආදිමාහ. අස්සාති සුත-සද්දස්ස. කම්මභාවසාධනානි ඉධ සුතසද්දෙ සම්භවන්තිති චුත්තං

“උපධාරිතත්ති වා උපධාරණත්ති වා අත්ථො”ති. මයාති අත්ථෙ සතීති යදා මෙ-සද්දස්ස කත්තුචසෙන කරණනිද්දෙසො, තදාති අත්ථො. මමාති අත්ථෙ සතීති යදා සම්බන්ධවසෙන සාමීනිද්දෙසො, තදා.

සුත-සද්දසන්නිධානෙ පසුත්තෙන එවං-සද්දෙන සවනකිරියාපොතකෙන හවිතබ්බන්ති චුත්තං “එවන්ති සොතවිඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණකිවචනිදස්සන”න්ති. ආදි-සද්දෙන සම්පට්ච්ඡනාදීනං පඤ්චද්වාරිකවිඤ්ඤාණානං තදභිනිහටානඤ්ච මනොද්වාරිකවිඤ්ඤාණානං ගහණං වෙදිතබ්බං. සබ්බෙසම්පි වාක්‍යානං එවකාරත්ථසහිතත්තා “සුත”න්ති එතස්ස සුතමෙවාති අයමත්ථො ලබ්හතීති ආහ “අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො”ති. එතෙන අවධාරණෙන නිරාසඬිකතං දස්සෙති. යථා ච සුතං සුතමෙවාති නියමෙතබ්බං, තං සම්මා සුතං හොතිති ආහ “අනුනානධිකාවිපරිතග්ගණනිදස්සන”න්ති. අප්ථ වා සද්දන්තරත්ථාපොභනවසෙන සද්දො අත්ථං වදන්ති සුතන්ති අසුතං න හොතිති අයමෙතස්ස අත්ථොති චුත්තං “අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො”ති. ඉමිනා දිට්ඨාදිවිනිවත්තනං කරොති.

ඉදං චුත්තං හොති – න ඉදං මයා දිට්ඨං, න සයම්භුඤ්ඤාණෙන සවිජ්ඣතං, අප්ථ බො සුතං, තඤ්ච බො සම්මදෙවාති. තෙනෙවාහ “අනුනානධිකාවිපරිතග්ගණනිදස්සන”න්ති. අවධාරණත්ථෙ වා එවං-සද්දෙ අයමත්ථයොජනා කරියතීති තදපෙක්ඛස්ස සුත-සද්දස්ස අයමත්ථො චුත්තො “අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො”ති. තෙනෙවාහ “අනුනානධිකාවිපරිතග්ගණනිදස්සන”න්ති. සවනසද්දො චෙත්ථ කම්මත්ථො වෙදිතබ්බො “සුයාති”ති.

එවං සවනහෙතුසවනවිසෙසවසෙන පදත්තයස්ස එකෙන පකාරෙන අත්ථයොජනං දස්සෙත්වා ඉදාති පකාරන්තරෙහි තං දස්සෙතුං “තථා එව”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ තස්සාති යා සා භගවතො සම්මුඛා ධම්මස්සවනාකාරෙන පවත්තා මනොද්වාරිකවිඤ්ඤාණවීථි, තස්සා. සා හි නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තෙතුං සමත්ථා. තථා ච චුත්තං “සොතද්වාරානුසාරෙනා”ති. නානප්පකාරෙනාති වක්ඛමානානං අනෙකවිහිතානං බ්‍යඤ්ජනත්ථග්ගහණානං නානාකාරෙන. එතෙන ඉමිස්සා යොජනාය ආකාරත්ථො එවං-සද්දො ගතිතොති දීපෙති. පවත්තිභාවප්පකාසනන්ති පවත්තියා අත්ථිතාපකාසනං. සුතන්ති ධම්මප්පකාසනන්ති යස්මිං ආරම්මණෙ චුත්තප්පකාරා විඤ්ඤාණවීථි නානප්පකාරෙන පවත්තා, තස්ස ධම්මත්තා චුත්තං, න සුත-සද්දස්ස ධම්මත්ථත්තා. චුත්තස්සෙවත්ථස්ස පාකට්ඨකරණං “අයං හෙත්ථා”තිආදි. තත්ථ විඤ්ඤාණවීථියාති කරණත්ථෙ කරණච්චනං, මයාති කත්තුඅත්ථෙ.

එවන්ති නිද්දිසිතබ්බප්පකාසනන්ති නිදස්සනත්ථමෙවං සද්දං ගහෙත්වා චුත්තං නිදස්සෙතබ්බස්ස නිද්දිසිතබ්බත්තභාවාභාවතො. තෙන එවං-සද්දෙන සකලම්පි සුත්තං පච්චාමට්ඨන්ති දස්සෙති. සුත-සද්දස්ස කිරියාසද්දත්තා සවනකිරියාය ච සාධාරණවිඤ්ඤාණප්පබන්ධපටිබ්බත්තා තත්ථ ච පුග්ගලවොහාරොති චුත්තං “සුතන්ති පුග්ගලකිවචප්පකාසන”න්ති. න හි පුග්ගලවොහාරරහිතෙ ධම්මප්පබන්ධෙ සවනකිරියා ලබ්හතීති.

යස්ස චිත්තසන්තානස්සාතිආදිපි ආකාරත්ථමෙව එවං-සද්දං ගහෙත්වා පුරිමයොජනාය අඤ්ඤා අත්ථයොජනං දස්සෙතුං චුත්තං. තත්ථ ආකාරපඤ්ඤත්තීති උපාදාපඤ්ඤත්ති එව ධම්මානං පවත්තිආකාරඋපාදානවසෙන තථා චුත්තා. සුතන්ති විසයනිද්දෙසොති සොතබ්බහුතො ධම්මො සවනකිරියාකත්තුපුග්ගලස්ස සවනකිරියාවසෙන පවත්තිට්ඨානන්ති කත්වා චුත්තං. චිත්තසන්තානවිනිමුත්තස්ස පරමත්ථතො කස්සපි කත්තු අභාවෙපි සද්දවොහාරෙන බුද්ධිපරිකප්පිතහෙදවචනිවිජය චිත්තසන්තානතො අඤ්ඤා විය තංසමඬිගිං කත්වා චුත්තං “චිත්තසන්තානෙන තංසමඬිගිනො”ති. සවනකිරියාවිසයොපි සොතබ්බධම්මො සවනකිරියාවසෙන පවත්තිචිත්තසන්තානස්ස ඉධ පරමත්ථතො කත්තුභාවතො, සවනවසෙන චිත්තප්පවත්තියා එව වා සවනකිරියාභාවතො තංකිරියාකත්තු ච විසයො හොතිති චුත්තං “තංසමඬිගිනො කත්තු විසයො”ති. සුනාකාරස්ස ච ථෙරස්ස සම්මානිච්ඡිතභාවතො ආහ “ගහණසන්නිට්ඨාන”න්ති. එතෙන වා අවධාරණත්ථං එවං-සද්දං ගහෙත්වා අයමත්ථයොජනා කතාති දට්ඨබ්බං.

පුබ්බෙ සුතානං නානාවිහිතානං සුත්තසඬ්ඛානානං අත්ථබ්‍යඤ්ජනානං උපධාරිතරූපස්ස ආකාරස්ස නිදස්සනස්ස, අවධාරණස්ස වා පකාසනසභාවො එවං-සද්දොති තදාකාරාදිඋපධාරණස්ස පුග්ගලපඤ්ඤත්තියා උපාදානභූතධම්මප්පබන්ධබ්‍යාපාරතාය චුත්තං “එවන්ති පුග්ගලකිවචනිද්දෙසො”ති. සවනකිරියා පන පුග්ගලවාදිනොපි විඤ්ඤාණනිරපෙක්ඛා නත්ථීති විසෙසතො විඤ්ඤාණබ්‍යාපාරොති ආහ “සුතන්ති විඤ්ඤාණකිවචනිද්දෙසො”ති. මෙති සද්දප්පවත්තියා එකන්තෙනෙව සත්තවිසයත්තා විඤ්ඤාණකිවචස්ස ච තත්ථෙව සමොදහිතබ්බතො “මෙති උභයකිවචයුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො”ති චුත්තං. අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිසභාවා යථාක්කමං එවං-සද්දසුත-සද්දානං අත්ථාති තෙ තථාරූප-පඤ්ඤත්ති-උපාදානභූත-ධම්මප්පබන්ධබ්‍යාපාරභාවෙන දස්සෙත්තො ආහ – “එවන්ති පුග්ගලකිවචනිද්දෙසො, සුතන්ති විඤ්ඤාණකිවචනිද්දෙසො”ති. එත්ථ ච කරණකිරියාකත්තුකම්ම-විසෙසප්පකාසනවසෙන පුග්ගලබ්‍යාපාරවිසය-පුග්ගලබ්‍යාපාරනිදස්සනවසෙන ගහණාකාරගාහකතබ්බිසයවිසෙසනිද්දෙසවසෙන කත්තුකරණබ්‍යාපාර-කත්තුනිද්දෙසවසෙන ච දුතියාදයො වතස්සො අත්ථයොජනා දස්සිතාති දට්ඨබ්බං.

සබ්බස්සපි සද්දාධිගමනීයස්ස අත්ථස්ස පඤ්ඤත්තිමුඛෙනෙව පටිපජ්ජිතබ්බත්තා සබ්බපඤ්ඤත්තිනඤ්ච විජ්ජමානාදිවසෙන ඡසු පඤ්ඤත්තිහෙදෙසු අන්තොගධත්තා තෙසු “එව”න්තිආදීනං පඤ්ඤත්තිනං සරූපං

නිද්ධාරෙන්තො ආහ “එවන්ති ව මෙති වා”තිආදි. තත්ථ එවන්ති ව මෙති ව චුච්චමානස්ස අත්ථස්ස ආකාරාදිනො ධම්මානං අසලක්ඛණභාවතො අවිජ්ජමානපඤ්ඤාත්තිභාවොති ආහ “සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤාත්ති”ති. තත්ථ සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙනාති භූතත්ථඋත්තමත්ථවසෙන. ඉදං චූත්තං හොති – යො මායාමරිච්ආදයො විය අභූතත්ථො, අනුස්සවාදීහි ගහෙනබ්බො විය අනුත්තමත්ථො ව න හොති, සො රූපසද්දාදිසභාවො, රූප්පනානුභවනාදිසභාවො වා අත්ථො සච්චිකට්ඨො පරමත්ථො වාති චුච්චති, න තථා එවං මෙති පදානං අත්ථොති. එතමෙවත්ථං පාකට්තරං කාතුං “කිඤ්ඤෙත්ථං”න්තිආදි චූත්තං. සුතන්ති පන සද්දායනනං සන්ධායාහ “විජ්ජමානපඤ්ඤාත්ති”ති. තෙනෙව හි “යඤ්ඤි තං එත්ථ සොතෙන උපලද්ධ”න්ති චූත්තං. සොතද්වාරානුසාරෙන උපලද්ධන්ති පන චූත්තෙ අත්ථබ්බාඤ්ජනාදි සබ්බං ලබ්භන්ති. තං තං උපාදාය වත්තබ්බතොති සොතපට්මාගතෙ ධම්මෙ උපාදාය තෙසං උපධාරිතාකාරාදිනො පච්චාමසනවසෙන එවන්ති, සසන්තතිපරියාපන්නෙ බන්ධෙ උපාදාය මෙති වත්තබ්බත්තාති අත්ථො. දිට්ඨාදිසභාවරහිතෙ සද්දායනනෙ පවත්තමානොපි සුතවොහාරො “දුතියං තතිය”න්තිආදිකො විය පට්ඨාදිති දිට්ඨමුතවිඤ්ඤාතෙ අපෙක්ඛිත්වා පවත්තොති ආහ “දිට්ඨාදිති උපනිධාය වත්තබ්බතො”ති. අසුතං න හොතිති හි සුතන්ති පකාසිතොයමත්ථොති.

අත්තනා පටිච්චදා සුත්තස්ස පකාරවිසෙසා එවන්ති ථෙරෙන පච්චාමට්ඨාති ආහ “අසම්මොහං දීපෙති”ති. නානාජපකාරපටිච්චෙධසමත්ථො හොතීති එතෙන වක්ඛමානස්ස සුත්තස්ස නානාජපකාරතං දුප්පට්චිජ්ඣිකඤ්ච දස්සෙති. සුතස්ස අසම්මොහං දීපෙතීති සුතාකාරස්ස යාථාවතො දස්සියමානන්තා චූත්තං. අසම්මොහෙනාති සම්මොහාභාවෙන, පඤ්ඤාය එව වා සචනකාලසම්භූතාය තදුත්තරකාලපඤ්ඤාසිද්ධි . එවං අසම්මොහෙනාති එත්ථාපි වත්තබ්බං. බ්බාඤ්ජනානං පටිච්ජ්ඣිකබ්බො ආකාරො නාතිගම්භිරො යථාසුතධාරණමෙව තත්ථ කරණියන්ති සතියා බ්බාපාරො අධිකො, පඤ්ඤා තත්ථ ගුණිභූතාති චූත්තං. “පඤ්ඤාපුබ්බධගමායා”තිආදි පඤ්ඤාය පුබ්බධගමාති කත්වා. පුබ්බධගමනා චෙත්ථ පධානනා “මනොපුබ්බධගමා”තිආදිසු විය. පුබ්බධගමනාය වා වක්ඛවිඤ්ඤාණාදිසු ආචර්ජනාදිනං විය අප්පධානන්තෙ පඤ්ඤා පුබ්බධගමා එතිස්සාති අයම්පි අත්ථො යුජ්ජති, එවං සති පුබ්බධගමායාති එත්ථාපි චූත්තවිපරියායෙන යථාසම්භවං අත්ථො වෙදිතබ්බො. අත්ථබ්බාඤ්ජනසම්පන්නස්සාති අත්ථබ්බාඤ්ජනපරිපුර්ණස්ස , සඬකාසන-පකාසන-විවරණ-විභජන-උත්තානීකරණපඤ්ඤාත්තිවසෙන ඡහි අත්ථපදෙහි, අක්ඛරපදබ්බාඤ්ජනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසවසෙන ඡහි බ්බාඤ්ජනපදෙහි ව සමන්තාගතස්සාති වා අත්ථො දට්ඨබ්බො.

යොනියො මනසිකාරං දීපෙති එවං-සද්දෙන චුච්චමානානං ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථානං අවිපරිතසද්ධම්මවිසයන්තාති අධිජ්ජායො. අවික්ඛෙපං දීපෙතීති “ඔසතරණසුත්තං කත්ථ භාසිත”න්තිආදිපුච්ඡාවසෙන පකරණජපවත්තස්ස වක්ඛමානස්ස සුත්තස්ස සචනං සමාධානමත්තරෙන න සම්භවතීති කත්වා චූත්තං. වික්ඛිත්තවිත්තස්සාතිආදි තස්සෙවත්ථස්ස සමත්ථනවසෙන චූත්තං. සබ්බසම්පත්තියාති අත්ථබ්බාඤ්ජනදෙසක-පයොජනාදිසම්පත්තියා. අවිපරිතසද්ධම්මවිසයෙහි විය ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථෙහි යොනියොමනසිකාරස්ස, සද්ධම්මස්සවනෙන විය ව අවික්ඛෙපස්ස යථා යොනියොමනසිකාරෙන ඵලභූතෙන අත්තසම්මාපණිධිපුබ්බෙකතපුඤ්ඤානානං සිද්ධි චූත්තා තදවිනාභාවතො, එවං අවික්ඛෙපෙනෙව ඵලභූතෙන කාරණභූතානං සද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපතිස්සයානං සිද්ධි දස්සෙතබ්බො සියා අස්සුතවතො සප්පුරිසුපතිස්සයරහිතස්ස ව තදභාවතො. “න හි වික්ඛිත්තවිත්තො”තිආදිනා සමත්ථනවචනෙන පන අවික්ඛෙපෙන කාරණභූතෙන සප්පුරිසුපතිස්සයෙන ව ඵලභූතස්ස සද්ධම්මස්සවනස්ස සිද්ධි දස්සිතා. අයං පනෙත්ථ අධිජ්ජායො යුත්තො සියා, සද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපතිස්සයා න එකන්තෙන අවික්ඛෙපස්ස කාරණං බාහිරභිගත්තා. අවික්ඛෙපො පන සප්පුරිසුපතිස්සයො විය සද්ධම්මස්සවනස්ස එකන්තකාරණන්ති, එවම්පි අවික්ඛෙපෙන සප්පුරිසුපතිස්සයසිද්ධිචොතනා න සමත්ථිතාව, නො න සමත්ථිතා වික්ඛිත්තවිත්තානං සප්පුරිසුපතිස්සයරුපාසනාභාවස්ස අත්ථසිද්ධිතො. එත්ථ ව පුරිමං ඵලෙන කාරණස්ස සිද්ධිදස්සනං නදිපුරෙන විය උපරි චුට්ඨිසබ්භාවස්ස. දුතියං කාරණෙන ඵලස්ස සිද්ධිදස්සනං දට්ඨබ්බං එකන්තවස්සිතා විය මෙසචුට්ඨානෙන චුට්ඨිජ්ජපවත්තියා.

භගවතො චචනස්ස අත්ථබ්බාඤ්ජනපහෙද-පරිච්ඡෙදවසෙන සකලසාසනසම්පත්ති-ඔගාහනාකාරො නිරවසෙසපරහිත-පාරිසුරිකාරණන්ති චූත්තං. “එවං හද්දකො ආකාරො”ති. යස්මා න හොතීති සම්බන්ධො . පච්ඡිමවක්කද්වයසම්පත්තින්ති අත්තසම්මාපණිධි-පුබ්බෙකතපුඤ්ඤානා-සඬබ්බානං ගුණද්වයං. අපරාපරචූත්තියා චෙත්ථ වක්කභාවො, වරන්ති එතෙහි සත්තා, සම්පත්තිභවෙසුති වා . යෙ සන්ධාය චූත්තං “වත්තාරිමානි, හික්ඛවෙ, වක්කානි, යෙහි සමන්තාගතානං දෙවමනුස්සානං චතුර්වක්කං වත්තති”තිආදි (අ. නි. 4.31). පුරිමපච්ඡිමභාවො චෙත්ථ දෙසනක්කමවසෙන දට්ඨබ්බො. පච්ඡිමවක්කද්වයසිද්ධියාති පච්ඡිමවක්කද්වයස්ස ව අත්ථිතාය. සම්මාපණිහිතන්තො පුබ්බෙ ව කතපුඤ්ඤො සුද්ධාසයො හොති තදසුද්ධිභෙතුනං කිලෙසානං දුර්භාවතොති ආහ “ආසයසුද්ධි සිද්ධා හොති”ති. තථා හි චූත්තං – “සම්මාපණිහිතං විත්තං, සෙයාසො නං තතො කරෙ”ති (ධ. ප. 43) “කතපුඤ්ඤොසි, ත්ථං ආනන්ද, පධානමනුසුඤ්ජ, ඛිජ්ජං හොතිසි අනාසවො”ති (දී. නි. 2.207) ව. තෙනෙවාහ “ආසයසුද්ධියා අධිගමබ්බත්තිසිද්ධි”ති. පයොගසුද්ධියාති යොනියොමනසිකාරපුබ්බධගමස්ස ධම්මස්සවනපයොගස්ස විසදභාවෙන. තථා වාහ “ආගමබ්බත්තිසිද්ධි”ති, සබ්බස්ස වා කායවච්ඡපයොගස්ස නිද්දොසභාවෙන. පරිසුද්ධකායවච්ඡපයොගො හි විජ්ජපිසාරාභාවතො අවික්ඛිත්තවිත්තො පරියන්තියං විසාරදො හොතීති.

නානප්පකාරපටිවෙධදීපකෙනාතිආදිනා අත්ථබ්බාඤ්ජනෙසු ථෙරස්ස ඵලං-සද්දසුත-සද්දානං අසම්මොභාසම්මොසදීපනතො චතුපට්ඨමිහිදාවසෙන අත්ථයොජනං දස්සෙති. තත්ථ සොතබ්බභෙදපටිවෙධදීපකෙනාති එතෙන අයං සුත-සද්දො ඵලං-සද්දසන්තිධානතො, චක්ඛමානාපෙක්ඛාය වා සාමඤ්ඤෙනව සොතබ්බධම්මවිසෙසං ආමසතිති දීපෙති. මනොදිට්ඨිහි පරියත්තිධම්මානං අනුපෙක්ඛනසුප්පටිවෙධා විසෙසතො මනසිකාරපටිබද්ධාති තෙ වුත්තනයෙන යොනිසොමනසිකාරදීපකෙන ඵලං සද්දෙන යොජෙත්වා, සවනධාරණවට්ඨිපරිවයා පරියත්තිධම්මානං විසෙසෙන සොතාවධානපටිබද්ධාති තෙ වුත්තනයෙන අචික්ඛෙපදීපකෙන සුත-සද්දෙන යොජෙත්වා දස්සෙන්නො සාසනසම්පත්තියා ධම්මස්සවනෙ උස්සාහං ජනෙති. තත්ථ ධම්මාති පරියත්තිධම්මා. මනසා අනුපෙක්ඛිතාති “ඉධ සීලං කථිතං, ඉධ සමාධි, ඉධ පඤ්ඤා, එත්තකා එත්ථ අනුසන්ධියො”තිආදිනා නයෙන මනසා අනුපෙක්ඛිතා. දිට්ඨියා සුප්පටිවිද්ධාති නිජ්ඣානක්ඛන්ති භූතාය, ඤාතපරිඤ්ඤාසඬබ්බාතාය වා දිට්ඨියා තත්ථ තත්ථ වුත්තරුපාරුපධම්මෙ “ඉති රූපං, එත්තකං රූප”න්තිආදිනා සුට්ඨු වචන්තපෙත්වා පටිවිද්ධා.

සකලෙන වචනෙනාති පුබ්බෙ තිහි පදෙහි විසුං විසුං යොජිතත්තා වුත්තං. අත්තනො අදහන්නොති “මමෙද”න්ති අත්තති අට්ඨපෙන්නො. භූමිමත්ථෙ වෙනං සාමිවචනං. අසප්පුරිසභූමීන්ති අකතඤ්ඤුතං. “ඉධෙකච්චො පාපහික්ඛු තථාගතප්පවෙදිතං ධම්මවිනයං පරියාපුණිත්වා අත්තනො දහති”ති (පාරා. 195) ඵලං වුත්තං අනරියවොභාරාවත්ථං, සා ඵල අනරියවොභාරාවත්ථා අසද්ධම්මො. නනු ව ආනන්දත්ථෙරස්ස “මමෙදං වචන”න්ති අධිමානස්ස, මහාකස්සපත්ථෙරාදීනඤ්ඤව තදාසඬකාය අභාවතො අසප්පුරිසභූමි-සමතික්කමාදිවචනං නිරත්ථකන්ති? නයිදමෙවං. “ඵලං මෙ සුත”න්ති වදන්තෙන අයම්පි අත්ථො විභාවිතොති දස්සනතො. කෙච් පන “දෙවතානං පරිචිතක්කාපෙක්ඛං තථාවචනන්ති එදිසි වොදනා අනවකාසා”ති වදන්ති. තස්මිං කිර ඛණෙ එකච්චානං දෙවතානං ඵලං වෙනසො පරිචිතක්කො උදපාදි “භගවා ව පරිනිබ්බුතො, අයඤ්ඤ ආයස්මා දෙසනාකුසලො ඉදාති ධම්මං දෙසෙති, සකාකුලප්පසුතො තථාගතස්ස භාතා වුළුපිතුපුත්තො. කිං නු ඛො සයං සච්ඡිකතං ධම්මං දෙසෙති? උදාහු භගවතො ඵල වචනං යථාසුත”න්ති, ඵලං තදාසඬකිතප්පකාරතො අසප්පුරිසභූමිසමොක්කමාදිතො අතික්කමාදි විභාවිතන්ති. අප්පෙතීති නිදස්සෙති. දිට්ඨධම්මික-සම්පරායික-පරමත්ථෙසු යථාරහං සත්තෙ තෙතීති තෙත්ති, ධම්මො ඵල තෙත්ති ධම්මනෙත්ති.

දළ්භතරනිවිට්ඨා විචිතිවිජා කඬබා, නාතිසංසප්පනා මනිභෙදමත්තා විමති. අස්සද්ධියං විනාසෙතීති භගවතා භාසිතත්තා සම්මුඛාවස්ස පටිග්ගහිතත්තා ඛලිතදුරුත්තාදිගහණදොසාභාවතො ව. එත්ථ ව පඨමාදයො තිස්සො අත්ථයොජනා ආකාරාදිඅත්ථෙසු අග්ගහිතවිසෙසමෙව ඵලං-සද්දං ගහෙත්වා දස්සිතා, තතො පරා වතස්සො ආකාරත්ථමෙව ඵලං-සද්දං ගහෙත්වා විභාවිතා. පච්ඡිමා පන තිස්සො යථාක්කමං ආකාරත්ථං නිදස්සනත්ථං අවධාරණත්ථඤ්ඤව ඵලං-සද්දං ගහෙත්වා යොජිතාති දට්ඨබ්බං.

එක-සද්දො අඤ්ඤසෙට්ඨඅසභායසඬබ්බාදීසු දිස්සති. තථා භෙස “සස්සතො අත්තා ව ලොකො ව, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 3.27) අඤ්ඤත්ථෙ දිස්සති. “වෙනසො එකොදිභාව”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.228; පාරා. 11) සෙට්ඨෙ, “එකො වුපකට්ඨො”තිආදීසු (දී. නි. 1.405) අසභායෙ, “එකොව ඛො, හික්ඛෙවෙ, ඛණො ව සමයො ව බ්‍රහ්මවරියවාසායා”තිආදීසු (අ. නි. 8.29) සඬබ්බායං. ඉධාපි සඬබ්බායන්ති දස්සෙන්නො ආහ “එකන්ති ගණනපරිවෂ්ඨෙදනිද්දෙසො”ති. කාලඤ්ඤව සමයඤ්ඤවාති යුත්තකාලඤ්ඤව පච්චයසාමග්ගිඤ්ඤව. ඛණොති ඔකාසො. තථාගතූප්පාදාදිකො හි මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස ඔකාසො තප්පච්චයස්ස පටිලාභහෙතුත්තා. ඛණො ඵල ව සමයො, යො ඛණොති ව සමයොති ව වුච්චති, සො එකො එවාති හි අත්ථො. මහාසමයොති මහාසමුහො. සමයොපි ඛොති සික්ඛාපදසුරණස්ස හෙතුපි. සමයප්පවාදකෙති දිට්ඨිප්පවාදකෙ. තත්ථ හි නිසින්නා තිත්ථියා අත්තනො අත්තනො සමයං පවදන්ති. අත්ථාහිසමයාති හිතපටිලාභා. අභිසමෙතබ්බොති අභිසමයො, අභිසමයො අත්ථො අභිසමයත්ථොති පිළනාදීති අභිසමෙතබ්බභාවෙන එකිභාවං උපනෙත්වා වුත්තාති. අභිසමයස්ස වා පටිවෙධස්ස විසයභූතො අත්ථො අභිසමයත්ථොති තානෙව තථා එකත්තෙන වුත්තාති. තත්ථ පිළනං දුක්ඛසච්චස්ස තංසමඬ්ඛිතො හිංසනං අවිජ්ජාරිකතාකරණං, සන්තාපො දුක්ඛදුක්ඛතාදිවසෙන සන්තාපනං පරිදහනං.

තත්ථ සහකාරිකාරණං සන්තිජ්ඣං සමෙති සමවෙතිති සමයො, සමවායො. සමෙති සමාගච්ඡති එත්ථ මග්ගබ්‍රහ්මවරියං තදාධාරපුග්ගලෙහිති සමයො, ඛණො. සමෙති එත්ථ, එතෙන වා සංගච්ඡති සත්තො, සභාවධම්මො වා සහජාතාදීහි, උප්පාදාදීහි වාති සමයො, කාලො. ධම්මප්පචන්තිමත්තතාය අත්ථතො අභූතොපි හි කාලො ධම්මප්පචන්තියා අධිකරණං කරණං විය ව පරිකප්පනාමත්තසිද්ධෙන රූපෙන වොහරියතීති. සමං, සහ වා අවයවානං අයනං පචන්ති අවට්ඨානන්ති සමයො, සමුහො යථා “සමුදායො”ති. අවයවසභාවට්ඨානමෙව හි සමුහොති. අවසෙසපච්චයානං සමාගමෙ එති ඵලං එතස්මා උප්පජ්ජති පචන්තති වාති සමයො, හෙතු යථා “සමුදයො”ති. සමෙති සංයොජනභාවතො සම්බන්ධො එති අත්තනො විසයෙ පචන්තති, දළ්භග්ගහණභාවතො වා සංයුත්තා අයන්ති පචන්තන්ති සත්තා යථාහිතිවෙසං එතෙනාති සමයො, දිට්ඨි. දිට්ඨිසංයොජනෙන හි සත්තා අතිවිය ඛජ්ඣන්තිති. සමිති සංගති සමොධානන්ති සමයො, පටිලාභො. සමස්ස නිරොධස්ස යානං, සම්මා වා යානං අපගමො අපචන්ති සමයො, පහානං. අභිමුඛං ඤාණෙන සම්මා එතබ්බො අධිගන්තබ්බොති අභිසමයො, ධම්මානං අවිපරිතො සභාවො. අභිමුඛතාවෙන සම්මා එති ගච්ඡති බුජ්ඣතිති අභිසමයො, ධම්මානං අවිපරිතසභාවාවබොධො. ඵලං තස්මිං තස්මිං අත්ථෙව සමයසද්දප්පචන්ති වෙදිතබ්බා. සමයසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ අභිසමයසද්දස්ස උදාහරණං වුත්තනයෙනෙව

වෙදිතබ්බං. අස්සානි සමයසද්දස්ස. කාලො අත්ථො සමවායාදිනං අත්ථානං ඉධ අසම්භවතො දෙසදෙසකපරිසානං විය සුත්තස්ස නිදානභාවෙන කාලස්ස අපදිසිතබ්බතො ව.

කස්මා පනෙත්ථ අනියම්තවසෙනෙව කාලො නිද්දිට්ඨො? න උතුසංචච්ඡරාදිවසෙන නියමිතොති ආහ “තත්ථ කිඤ්චාපි”තිආදි. උතුසංචච්ඡරාදිවසෙන නියමං අකත්වා සමයසද්දස්ස වචනෙ අයම්පි ගුණො ලද්ධො හොතිති දස්සෙන්නො “යෙ වා ඉමෙ”තිආදිමාහ. සාමඤ්ඤජොතනා හි විසෙසෙ අවතිට්ඨති. තත්ථ දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො දෙවසිකං කුමානඵලසමාපන්නීහි විනිනාමනකාලො, විසෙසතො සත්තසත්තාභානි. සුප්පකාසානි දසසහස්සිලොකධාතුපකම්පන-ඕභාසපාතුභාවාදීහි පාකටා. යථාචුත්තප්පභෙදෙසු එව සමයෙසු එකදෙසං පකාරන්තරෙහි සඬගභෙත්වා දස්සෙතුං “යො වාය”න්තිආදිමාහ. තථා හි ඤාණකිව්චසමයො, අත්තනිතපටිපත්තිසමයො ව අභිසම්බොධිසමයො, අරියතුණ්ණිභාවසමයො, දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො, කරුණාකිව්චපරනිතපටිපත්තිධම්මිකථාසමයො, දෙසනාසමයො එව.

කරුණවචනෙන නිද්දෙසො කතොති සම්බන්ධො. තත්ථාති අභිධම්මතදඤ්ඤසුත්තපදවිනයෙසු. තථාති භූමිමකරණෙහි. අධිකරණත්ථො ආධාරත්ථො. භාවො නාම කිරියා, තාය කිරියන්තරලක්ඛණං භාවෙනභාවලක්ඛණං. තත්ථ යථා කාලො සභාවධම්මපරිච්ඡින්නො සයං පරමත්ථතො අවිජ්ජමානොපි ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාතො තඬ්ඛණජපවත්තානං තතො පුබ්බෙ පරතො ව අභාවතො “පුබ්බණ්ණෙ ජාතො, සායන්තෙ ගච්ඡති”ති ව ආදීසු, සමුහො ව අවයවවිනිමුත්තො විසුං අවිජ්ජමානොපි කප්පනාමත්තසිද්ධො අවයවානං ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාපීයති යථා “රුක්ඛෙ සාබා, යවරාසියං සම්භූතො”තිආදීසු, එවං ඉධාපිති දස්සෙන්නො ආහ “අධිකරණඤ්ඤි...පෙ.... ධම්මාන”න්ති. යස්මිං කාලෙ, ධම්මපුඤ්ඤෙ වා කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති, තස්මිං එව කාලෙ ධම්මපුඤ්ඤෙ ව එස්සාදයොපි හොත්තිති අයං හි තත්ථ අත්ථො. යථා ව “ගාවිසු දුය්ගමානාසු ගතො, දුද්ධාසු ආගතො”ති දොහනකිරියාය ගමනකිරියා ලක්ඛියති, එවං ඉධාපි යස්මිං සමයෙ, තස්මිං සමයෙති ව චුත්තෙ “සති”ති අයමත්ථො විඤ්ඤායමානො එව හොති පදත්ථස්ස සත්තාවිරහාභාවතොති සමයස්ස සත්තාකිරියාය චිත්තස්ස උප්පාදකිරියා එස්සාදිභවනකිරියා ව ලක්ඛියති. යස්මිං සමයෙති යස්මිං නවමෙ ඛණෙ, යස්මිං යොනිසොමනසිකාරාදිභෙතුමිහි, පච්චයසමවායෙ වා සති කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති, තස්මිංයෙව ඛණෙ, භෙතුමිහි, පච්චයසමවායෙ වා එස්සාදයොපි හොත්තිති උභයන්තරං සමයසද්දෙ භූමිමනිද්දෙසො කතො ලක්ඛණභූතභාවයුත්තොති දස්සෙන්නො ආහ “ඛණ...පෙ.... ලක්ඛියති”ති.

භෙතුඅත්ථො කරුණත්ථො ව සම්භවති “අන්තෙන වසති, විජ්ජාය වසති, ඵරස්සනා ඡින්නති, කුදාලෙන ඛණති”තිආදීසු විය. විනික්කමඤ්ඤි සුත්වා භික්ඛුසඬ්ඨං සන්නිපාතාපෙත්වා ඔතිණ්ණවත්ථුකං සුග්ගලං පටිපුච්ඡිත්වා විගරහිත්වා ව තං තං වත්ථුඔතිණ්ණකාලං අනතික්කමිත්වා තෙනෙව කාලෙන සික්ඛාපදානි පඤ්ඤපෙන්නො භගවා විහරති සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිභෙතුඤ්ඤ ව අපෙක්ඛමානො තතියපාරාජිකාදීසු විය.

අවචන්තමෙව ආරම්භතො පට්ඨාය යාව දෙසනානිට්ඨානං. පරනිතපටිපත්තිසඬ්ඛාතෙන කරුණාවිහාරෙන. තදත්ථජොතනත්ථන්ති අවචන්තසංයොගන්තජොතනත්ථං. උපයොගනිද්දෙසො කතො යථා “මාසං සප්ඤ්ඤායති”ති . පොරාණානි අට්ඨකථාවරියා. අභිලාපමත්තභෙදොති වචනමත්තෙන විසෙසො. තෙන සුත්තවිනයෙසු විභත්තිඛාත්තයො කතොති දස්සෙති.

සෙට්ඨන්ති සෙට්ඨවාචකං වචනං “සෙට්ඨ”න්ති චුත්තං සෙට්ඨගුණසභවරණතො, තථා “උත්තම”න්ති එත්ථාපි. ගාරවයුත්තොති ගරුභාවයුත්තො ගරුගුණයොගතො, ගරුකරුණාරහතාය වා ගාරවයුත්තො. චුත්තොයෙව, න පන ඉධ වත්තබ්බො විසුද්ධිමග්ගස්ස ඉමිස්සා අට්ඨකථාය එකදෙසභාවතොති අධිප්පායො.

අපරො නයො (ඉතිචු. අට්ඨ. නිදානවණ්ණනා; සාරත්ථ. ටී. 1.1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා; විසුද්ධි. මහාටී. 1.144) – භාගවාති භගවා, භතවාති භගවා, භාගෙ වනීති භගවා, භගෙ වනීති භගවා, භත්තවාති භගවා, භගෙ වමීති භගවා, භාගෙ වමීති භගවා.

“භාගවා භතවා භාගෙ, භගෙ ව වනී භත්තවා;
භගෙ වමී තථා භාගෙ, වමීති භගවා ජිනො”.

තත්ථ කථං භාගවාති භගවා? යෙ තෙ සිලාදයො ධම්මක්ඛන්ධා ගුණභාගා ගුණකොට්ඨාසා, තෙ අනඤ්ඤසාධාරණා නිරතිසයා තථාගතෙ අත්ථී උපලබ්භන්ති. තථා භිස්ස සීලං සමාධි පඤ්ඤා විමුත්ති විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං, හිරි ඔත්තප්පං, සද්ධා චිරියං, සති සම්පජ්ඤාං, සීලවිසුද්ධි දිට්ඨිවිසුද්ධි, සමථො විපස්සනා, තිණ් කුසලමූලානි, තිණ් සුවරිතානි, තයො සම්මාවිතක්කා, තිස්සො අනවජ්ජසඤ්ඤා, තිස්සො ධාතුයො, වත්තාරො සතිපට්ඨානා, වත්තාරො සම්මප්පධානා, වත්තාරො ඉද්ධිපාදා, වත්තාරො අරියමග්ගා, වත්තාරි අරියඵලානි, වත්තස්සො පටිසම්භිදා, චතුයොනිපරිවෘද්ධකඤ්ඤාණානි, වත්තාරො අරියවංසා, වත්තාරි වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණානි, පඤ්ඤා පධානියඬ්ගානි, පඤ්ඤාචරිකො සම්මාසමාධි, පඤ්ඤාඤාණිකො සම්මාසමාධි, පඤ්ඤාචරිතියානි, පඤ්ඤා ඛලානි, පඤ්ඤා නිස්සාරණියා ධාතුයො, පඤ්ඤා විමුත්තායතනඤ්ඤාණානි, පඤ්ඤා විමුත්තිපරිපාවනියා සඤ්ඤා, ඡ අනුස්සතිට්ඨානානි, ඡ ගාරවා, ඡ

නිස්සාරණියා ධාතුයො, ඡ සත්තවිහාරා, ඡ අනුත්තරියානි, ඡ නිබ්බේධභාගියා සඤ්ඤා, ඡ අභිඤ්ඤා, ඡ අසාධාරණඤාණානි, සත්ත අපරිභානියා ධම්මා, සත්ත අරියධම්මා, සත්ත අරියධනානි, සත්ත බොජ්ඣංගිනි, සත්ත සප්පුරිසධම්මා, සත්ත නිජ්ජරවත්ථුනි, සත්ත සඤ්ඤා, සත්තදක්ඛිණෙය්‍යපුග්ගලදෙසනා, සත්තබ්බසංචාරදෙසනා, අට්ඨපඤ්ඤාපටිලාභහෙතුදෙසනා අට්ඨ සම්මත්තානි, අට්ඨලොකධම්මානික්කමො, අට්ඨ ආරම්භවත්ථුනි, අට්ඨඅක්ඛණදෙසනා, අට්ඨ මහාපුරිසවිතක්කා, අට්ඨඅභිභායනනදෙසනා, අට්ඨ විමොක්ඛා, නව යොනිසොමනසිකාරමූලකා ධම්මා, නව පාරිසුද්ධිපට්ඨානියානි, නවසත්තවාසදෙසනා, නව ආසානපටිච්ඡයා, නව සඤ්ඤා, නවනානත්තා, නව අනුපුබ්බවිහාරා, දස නාථකරණා ධම්මා, දස කසිණායනනානි, දස කුසලකම්මපථා, දස සම්මත්තානි, දස අරියවාසා, දස අසෙක්ඛධම්මා, දස තථාගතඛලානි, එකාදස මෙත්තානිසංසා, ද්වාදස ධම්මාවක්කාකාරා, තෙරස ධූතගුණා, චූද්දස චූද්ධඤාණානි, පඤ්චදස විමුක්තිපරිපාචනියා ධම්මා, සොළසවිධා ආනාපානස්සති, සොළස අපරන්තපතියා ධම්මා, අට්ඨාරස චූද්ධධම්මා, එකුනවිසති පච්චවෙක්ඛණඤාණානි, චතුරත්තාරීස ඤාණවත්ථුනි, පඤ්ඤාස උදයබ්බසඤාණානි, පරොපඤ්ඤාස කුසලා ධම්මා, සත්තසත්තති ඤාණවත්ථුනි, චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛසමාපත්තිසඤ්චාරිමභාවජීරඤාණං, අනන්තනයසමන්තපට්ඨාන-පච්චය-පච්චවෙක්ඛණදෙසනාඤාණානි, තථා අනන්තාසු ලොකධාතුසු අනන්තානං සත්තානං ආසාදිවිභාවනඤාණානි වානි එවමාදයො අනන්තාපරිමාණභෙදා අනඤ්ඤසාධාරණා නිරතිසයා ගුණභාගා ගුණකොට්ඨාසා සංවිජ්ජන්ති උපලබ්භන්ති, තස්මා යථාචුත්තවිභාගා ගුණභාගා අස්ස අත්ථීති “භගවා”ති වත්තබ්බේ ආකාරස්ස රස්සත්තං කත්වා “භගවා”ති චුත්තො. එවං තාව භගවාති භගවා.

“යස්මා සීලාදයො සබ්බේ, ගුණභාගා අසෙසතො;
විජ්ජන්ති සුගතෙ තස්මා, භගවාති පචුච්චති”.

කථං භතවාති භගවා? යෙ තෙ සබ්බලොකභික්ඛාය උස්සුක්කමාපන්නෙහි මනුස්සත්තාදිකෙ අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා සම්මාසම්බොධියා කතමභාහිනිභාරෙහි මහාබොධිසත්තෙහි පරිපූරිතබ්බා දානපාරමී, සීල, නෙක්ඛම්ම, පඤ්ඤා, වීරිය, බන්ති, සච්ච, අධිට්ඨාන, මෙත්තා, උපෙක්ඛාපාරමීති දස පාරමියො, දස උපපාරමියො, දස පරමත්ථපාරමියොති සමතිංස පාරමියො, දානාදීනි වත්තාරි සඬගභවත්ථුනි, සච්චාදීනි වත්තාරි අධිට්ඨානානි, අඬගපරිච්චාගො, ජීවිත, රජ්ජ, පුත්ත, දාරපරිච්චාගොති පඤ්ච මහාපරිච්චාගා, පුබ්බයොගො, පුබ්බවරියා, ධම්මක්ඛානං, ඤාතත්ථවරියා, ලොකත්ථවරියා, චූද්ධිවරියානි එවමාදයො, සඬ්ඛෙපතො වා සබ්බේ පුඤ්ඤඤාණසම්භාරා චූද්ධකරධම්මා, තෙ මහාහිනිභාරතො පට්ඨාය කප්පානං සතසහස්සාධිකානි වත්තාරි අසඬ්ඛෙය්‍යානි යථා භානභාගියා සංකිලෙසභාගියා ධීතිභාගියා වා න භොන්ති, අථ බො උත්තරුත්තරි විසෙසභාගියාව භොන්ති, එවං සක්කච්චං නිරන්තරං අනවසෙසතො භතා සම්භතා අස්ස අත්ථීති “භතවා”ති වත්තබ්බේ “භගවා”ති චුත්තො නිරුත්තිනයෙන ත-කාරස්ස ග-කාරං කත්වා . අථ වා භතවාති තෙයෙව යථාචුත්තෙ චූද්ධකරධම්මෙ චුත්තනයෙනෙව භරි, සම්භරි, පරිපූරෙසීති අත්ථො. එවම්පි භතවාති භගවා.

“සම්මාසම්බොධියා සබ්බේ, දානපාරමීආදිකෙ;
සම්භාරෙ භතවා නාථො, තස්මාපි භගවා මතො”.

කථං භාගෙ වනීති භගවා? යෙ තෙ චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛා දෙවසිකං චළඤ්ජනකසමාපත්තිභාගා, තෙ අනවසෙසතො ලොකභිතත්ථං අත්තතො ව දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරත්ථං නිව්චකප්පං වනි, හජී, සෙවි, බහුලමකාසීති භාගෙ වනීති භගවා. අථ වා අභිඤ්ඤෙය්‍යධම්මෙසු කුසලාදීසු බන්ධාදීසු ව යෙ තෙ පරිඤ්ඤෙය්‍යාදිවසෙන සඬ්ඛෙපතො වා චතුර්බ්බා අභිසම්මභාගා, විත්ථාරතො පන “චක්ඛු පරිඤ්ඤෙය්‍යං සොතං...පෙ.... ජරාමරණං පරිඤ්ඤෙය්‍ය”න්තිආදිනා (පටි. ම. 1.21) අනෙකෙ පරිඤ්ඤෙය්‍යභාගා, “චක්ඛුස්ස සමුදයො පහාතබ්බො...පෙ.... ජරාමරණස්ස සමුදයො පහාතබ්බො”තිආදිනා පහාතබ්බභාගා, “චක්ඛුස්ස නිරොධො...පෙ.... ජරාමරණස්ස නිරොධො සච්ඡිකාතබ්බො”තිආදිනා සච්ඡිකාතබ්බභාගා, “චක්ඛුනිරොධගාමීනිපටිපදා”තිආදිනා, “චත්තාරො සතිපට්ඨානා”තිආදිනා ව අනෙකභෙදා භාවෙතබ්බභාගා ව ධම්මා, තෙ සබ්බේ වනි, හජී, යථාරහං ගොචරභාවනාසෙවනානං වසෙන සෙවි. එවම්පි භාගෙ වනීති භගවා. අථ වා “යෙ ඉමේ සීලාදයො ධම්මක්ඛන්ධා සාවකෙහි සාධාරණා ගුණකොට්ඨාසා ගුණභාගා, කින්නි නු බො තෙ විනෙය්‍යසන්නානෙසු පතිට්ඨපෙය්‍ය”න්ති මහාකරුණාය වනි අභිපත්ථයි, සා වස්ස අභිපත්ථනා යථාධිප්පෙතඵලාවභා අහොසි. එවම්පි භාගෙ වනීති භගවා.

“යස්මා ඤෙය්‍යසමාපත්ති-ගුණභාගෙ තථාගතො;
හජී පත්ථයි සත්තානං, භික්ඛාය භගවා තතො”.

කථං භගෙ වනීති භගවා? සමාසතො තාව කතපුඤ්ඤෙහි පයොගසම්පන්නෙහි යථාච්චිචං හජීයන්තිති භගා, ලොකියලොකුත්තරසම්පත්තියො. තත්ථ ලොකියෙ තාව තථාගතො සම්මාසම්බොධිතො පුබ්බේ බොධිසත්තභූතො පරමුක්කංසගතෙ, වනි, හජී, සෙවි, යත්ථ පතිට්ඨාය නිරවසෙසතො චූද්ධකරධම්මෙ සමන්තානෙන්තො චූද්ධධම්මෙ පරිපාචෙසි, චූද්ධභූතො පන තෙ නිරවජ්ජෙසු උපසංභිතෙ අනඤ්ඤසාධාරණෙ ලොකුත්තරෙපි, වනි, හජී, සෙවි, විත්ථාරතො පන පදෙසරජ්ජ-ඉස්සරියවක්කවත්තිසම්පත්ති-දෙවරජ්ජසම්පත්තිආදිවසෙන ඝාන-විමොක්ඛ-සමාධිසමාපත්ති-ඤාණදස්සන-මග්ගභාවනා-ඵලසච්ඡි-කිරියාදි-උත්තරිමනුස්සධම්මවසෙන ව අනෙකවිහිතෙ අනඤ්ඤසාධාරණෙ, භගෙ, වනි, හජී, සෙවි. එවම්පි භගෙ වනීති භගවා.

“යා තා සම්පත්තියො ලොකෙ, යා ච ලොකුත්තරා පුටු;
සබ්බා තා හජි සම්බුද්ධො, තස්මාපි භගවා මනෝ”.

කථං සත්තවාති භගවා? හත්තා දළ්භහත්තිකා අස්ස ඛහු අත්ථිති හත්තවා. තථාගතො හි මහාකරුණාසබ්බඤ්ඤාඤාණාදි-අපරිමිතනිරුපමප්පභාව-ගුණවිසෙසසම්මිභාවතො සබ්බසත්තුත්තමො, සබ්බානත්ථපරිහාරපුබ්බධිගමාය නිරවසෙසහිතසුබ්බධානනප්පරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා සදෙවමනුස්සාය පජාය අවචන්තුපකාරිතාය ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණඅසීති අනුබ්බාඤ්ජනබ්බාමප්පභාදි අනඤ්ඤාසාධාරණවිසෙසපටිමණ්ඩිතරූපකායනාය යථාභව්වගුණාධිගතෙන “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනායප්පවත්තෙන ලොකත්තයබ්බාපිනා සුවිපුලෙන සුවිසුද්ධෙන ච ථුතිසොසෙන සමන්තාගතත්තා උක්කංසපාරමිප්පත්තාසු අප්පිච්ඡතාසත්තුට්ඨිආදිසු සුප්පතිට්ඨිතභාවතො දසබලවතුචසාරජ්ජාදි-නිරතිසයගුණවිසෙස-සම්මිභාවතො ච රූපප්පමාණො රූපප්පසන්තො, සොසප්පමාණො සොසප්පසන්තො, ලුඛප්පමාණො ලුඛප්පසන්තො, ධම්මප්පමාණො ධම්මප්පසන්තොති එවං චතුප්පමාණිකෙ ලොකසන්නිවාසෙ සබ්බථාපි පසාදාවහභාවෙන සමන්තපාසාදිකත්තා අපරිමාණානං සත්තානං සදෙවමනුස්සානං ආදරබහුමානගාරවායතනනාය පරමපෙමසම්භන්තිට්ඨානං. යෙ තස්ස ඔවාදෙ පතිට්ඨිතා අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතා හොත්ති, කෙනචි අසංභාරියා තෙසං පසාදහත්ති සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මිනා වා. තථා හි තෙ අත්තනො ජීවිතපරිච්චාගෙපි තත්ථ පසාදං න පරිච්චජන්ති, තස්ස වා ආණං දළ්භහත්තිභාවතො.

තෙනෙවාහ -

“යො වෙ කතඤ්ඤා කතවෙදි ධිරො;
කල්‍යාණමිත්තො දළ්භහත්ති ච හොති”ති. (ජා. 2.17.78);

“සෙය්‍යථාපි, හික්ඛවෙ, මහාසමුද්දො ධීතධම්මො වෙලං නාතිවත්තති, එවමෙව බො, හික්ඛවෙ, යං මයා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, තං මම සාවකා ජීවිතහෙතුපි නාතික්කමන්ති”ති (උදා. 45; වුළුව. 385) ව. -

එවං හත්තවාති භගවා නිරුත්තිනායෙන එකස්ස ත-කාරස්ස ලොපං කත්වා ඉතරස්ස ග-කාරං කත්වා.

“ගුණාතිසයයුත්තස්ස, යස්මා ලොකහිතෙසිනො;
සම්භත්තා බහවො සත්ථු, භගවා තෙන වුච්චති”ති.

කථං භගෙ වමීති භගවා? යස්මා තථාගතො බොධිසත්තභූතොපි අපරිමාණාසු ජාතීසු පාරමියො පරිපුරෙන්නො භගසම්බාහං සිරිං ඉස්සරියං යසඤ්ච වමී උග්ගිරි, බෙළුපිණ්ඩං විය අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයි, වරිමත්තභාවෙපි හත්ථගතං චක්කවත්තිසිරිං දෙවලොකාධිපච්චසදිසං චතුදිපිස්සරියං චක්කවත්තිසම්පත්තිසන්නිස්සයං සත්තරතනසමුප්පලං යසඤ්ච තිණායපි අමඤ්ඤමානො නිරපෙක්ඛො පභාය අභිනික්ඛමිත්වා සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, තස්මා ඉමෙ සිරිආදිකෙ භගෙ වමීති භගවා. අථ වා භානි නාම නක්ඛත්තානි, තෙහි සමං ගච්ඡන්ති පවත්තන්තිති භගා, සිනෙරුයුගන්ධරඋත්තරකුරුභිමචන්තාදිභාජනලොකවිසෙසසන්නිස්සයා සොභා කප්පට්ඨියභාවතො, තෙපි භගවා වමී තන්නිවාසිසත්තවාසසමතික්කමතො තප්පට්ඨිකප්පරිදරාගප්පභානෙන පජහිති. එවමිපි භගෙ වමීති භගවා.

“චක්කවත්තිසිරිං යස්මා, යසං ඉස්සරියං සුඛං;
පභාසි ලොකචිත්තඤ්ච, සුගතො භගවා තතො”.

කථං භාගෙ වමීති භගවා? භාගා නාම සභාගධම්මකොට්ඨාසා, තෙ ඛන්ධායතනධාතාදිවසෙන, තත්ථාපි රූපවෙදනාදිවසෙන පථවියාදිවසෙන අතීතාදිවසෙන ච අනෙකවිධා, තෙ ච භගවා සබ්බං පපඤ්චං සබ්බං යොගං සබ්බං ගන්ථං සබ්බං සංයොජනං සමුච්ඡින්නිත්වා අමතධාතුං සමධිගච්ඡන්තො වමී උග්ගිරි, අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයි න පච්චාවමී. තථා හෙස “සබ්බත්ථකමෙව පථවිං ආපං තෙජං වායං, චක්ඛුං සොතං ඝාතං ජීවිහං කායං මනං, රූපෙ සද්දෙ ගන්ධෙ රසෙ ඵොට්ඨබ්බෙ ධම්මෙ, චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං...පෙ.... මනොච්ඤ්ඤාණං, චක්ඛුසම්ඵස්සං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සං, චක්ඛුසම්ඵස්සප්පං වෙදනං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සප්පං වෙදනං, චක්ඛුසම්ඵස්සප්පං සඤ්ඤං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සප්පං සඤ්ඤං, චක්ඛුසම්ඵස්සප්පං චෙතනං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සප්පං චෙතනං, රූපතණ්හං...පෙ.... ධම්මතණ්හං, රූපචිතක්කං...පෙ.... ධම්මචිතක්කං, රූපච්චාරං...පෙ.... ධම්මච්චාරං”න්තිආදිනා අනුපදධම්මට්ඨිභාගවසෙනපි සබ්බෙව ධම්මකොට්ඨාසෙ අනවසෙසතො වමී උග්ගිරි, අනපෙක්ඛපරිච්චාගෙන ඡඩ්ඛයි. චුත්තඤ්ඤෙන “යං තං, ආනන්ද, චත්තං චත්තං මුත්තං පහීනං පටිනිස්සට්ඨං, තං තථාගතො පුන පච්චාවමීස්සනීති නෙතං යානං විජ්ජති”ති (දී. නි. 2.183). එවමිපි භාගෙ වමීති භගවා. අථ වා භාගෙ වමීති සබ්බෙපි කුසලාකුසලෙ සාවජ්ජානවජ්ජෙ හීනපණ්ණිකෙ කණ්හසුක්කසප්පච්චාගෙ ධම්මෙ අරියමග්ගඤ්ඤාණමුඛෙන වමී උග්ගිරි, අනපෙක්ඛො පරිච්චජි පජහි, පරෙසඤ්ච තථත්තාය ධම්මං දෙසෙසි. චුත්තමිපි වෙන “ධම්මාපි වො, හික්ඛවෙ, පභාතබ්බා, පගෙව අධම්මා (ම. නි. 1.240). කුල්ලපමං වො, හික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙස්සාමි නිත්ථරණත්ථාය, නො ගහණත්ථායා”තිආදි (ම. නි. 1.240). එවමිපි භාගෙ වමීති භගවා.

“බන්ධායතනධානාදි-ධම්මභාගා-මහෙසිනා;
කණ්ණිකා යනො වන්නා, තනොපි හගවා මනො”.

තෙන වුත්තං -

“භාගවා හතවා භාගෙ, හගෙ ව වනි හත්තවා;
හගෙ වම් තථා භාගෙ, වමිති හගවා ජිනො”ති.

ධම්මසරිරං පච්චක්ඛං කරොතිති “සො වො, ආනන්ද, මයා ධම්මො ව චිත්තයො ව දෙසිතො පඤ්ඤත්තො, සො වො මමච්චයෙන සත්ථා”ති වචනතො ධම්මස්ස සත්ථුභාවපරියායො විජ්ජතිති කත්වා වුත්තං.
වජිරසඬ්ඝාතසමානකායො පරෙහි අහෙජ්ජසරිරත්තා. න හි හගවතො රූපකායෙ කෙනවි සක්කා අන්තරායං කාතුන්ති. දෙසනාසම්පන්නිං නිද්දිසති වක්ඛමානස්ස සකලස්ස සුත්තස්ස “එව”න්ති නිදස්සනතො. සාවකසම්පන්නිං නිද්දිසති පටිසම්භිදාප්පත්තෙන පඤ්ඤා යානෙසු හගවතා එතදග්ගෙ යටිතෙන මයා මහාසාවකෙන සුතං, තඤ්ච ඛො මයාව සුතං, න අනුස්සුතං න පරංපරාහතන්ති ඉමස්සත්ථස්ස දීපනතො. කාලසම්පන්නිං නිද්දිසති හගවාසද්දසන්නිධානෙ පසුත්තස්ස සමයසද්දස්ස බුද්ධප්පාදපටිමණ්ඩිතභාවදීපනතො. බුද්ධප්පාදපරමා හි කාලසම්පදා. තෙනෙනං වුවචති -

“කප්පකසායෙ කලියුගෙ, බුද්ධප්පාදො අහො මහවිජරියං;
හුතාවහමජ්ඣෙ ජාතං, සමුදිතමකරන්දමරචින්ද”න්ති.

හගවාති දෙසකසම්පන්නිං නිද්දිසති ගුණවිසිට්ඨසත්තුත්තමභාවදීපනතො ගරුගාරවාධිවචනභාවතො.

අවිසෙසෙනාති න විසෙසෙන, විහාරභාවසාමඤ්ඤනාති අත්ථො. ඉරියාපථ...පෙ.... විහාරෙසුති ඉරියාපථවිහාරො, දිඛ්ඛවිහාරො, බ්‍රහ්මවිහාරො, අරියවිහාරොති එතෙසු වතුසු විහාරෙසු. සමඬ්භිපරිදීපනන්ති සමඬ්භිභාවපරිදීපනං. එතන්ති “විහරති”ති එතං පදං. තථා හි තං “ඉධෙකච්චො ගිහිහි සංසට්ඨො විහරති සහනන්දි සහසොකි”තිආදියු (සං. නි. 4.241) ඉරියාපථවිහාරෙ ආගතං. “යස්මිං, හික්ඛෙවෙ, සමයෙ හික්ඛු විචිච්චෙව කාමෙහි... පෙ.... පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති”ති (ධ. ස. 160; විහ. 624) එත්ථ දිඛ්ඛවිහාරෙ. “සො මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති”තිආදියු (දි. නි. 1.556; 3.308; ම. නි. 1.77; 2.309; 3.230) බ්‍රහ්මවිහාරෙ. “සො ඛො අහං, අග්ගිවෙස්සන, තස්සායෙව කථාය පරියොසානෙ තස්මිං එව පුරිමස්මිං සමාධිනිමිත්තෙ අජ්ඣන්තමෙව චිත්තං සණ්ඨපෙමි සන්නිසාදෙමි එකොදිං කරොමි සමාදහාමි, යෙන සුදං නිච්චකප්පං විහරාමි”තිආදියු (ම. නි. 1.387) අරියවිහාරෙ.

තත්ථ ඉරියනං වත්තනං ඉරියා, කායප්පයොගො. තස්සා පචත්තනුපායභාවතො යානාදි ඉරියාපථො. යානසමඬ්භි වා හි කායෙන කිඤ්චි කරෙය්‍ය ගමනාදියු අඤ්ඤතරසමඬ්භි වා. අථ වා ඉරියති පචත්තති එතෙන අත්තභාවො කායකිච්චං වාති ඉරියා, තස්සා පචත්තිඋපායභාවතො ඉරියා ව සො පථො වාති ඉරියාපථො, යානාදි එව. සො ව අත්ථතො ගතිනිවත්තිආදිආකාරෙන පචත්තො වතුසත්තතිරූපපඤ්ඤා එව. විහරණං, විහරති එතෙනාති වා විහාරො, ඉරියාපථො එව විහාරො ඉරියාපථවිහාරො. දිච්චි හවො දිඛ්ඛො, තත්ථ බහුලප්පචත්තියා බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජාදිදෙවලොකෙ හවොති අත්ථො. තත්ථ යො දිඛ්ඛානුභාවො, තදත්ථාය සංවත්තතිති වා දිඛ්ඛො, අභිඤ්ඤාහිනිහාරවසෙන මහාගතිකත්තා වා දිඛ්ඛො, දිඛ්ඛො ව සො විහාරො වාති දිඛ්ඛවිහාරො, වතස්සො රූපාවචරසමාපන්නියො. ආරුප්පසමාපන්නියොපි එත්ථෙව සඬ්භිගහං ගච්ඡන්ති. බ්‍රහ්මානං, බ්‍රහ්මානො වා විහාරා බ්‍රහ්මවිහාරා, වතස්සො අප්පමඤ්ඤායො. අරියානං, අරියා වා විහාරා අරියවිහාරා, වත්තාරි සාමඤ්ඤථලාති. සො හි එකං ඉරියාපථබාධනන්තිආදි යදිපි හගවා එකෙනපි ඉරියාපථෙන චිරතරං කාලං අත්තභාවං පචත්තෙතුං සක්කොති, තථාපි උපාදින්නකසරිරස්ස නාම අයං සභාවොති දස්සෙතුං වුත්තං. යස්මා වා හගවා යත්ථ කත්ථවි වසන්තො විනෙය්‍යානං ධම්මං දෙසෙන්නො, නානාසමාපන්නිහි ව කාලං චිතිනාමෙන්තො වසනීති සත්තානං අත්තනො ව විවිධං හිතසුඛං හරති උපනෙති උප්පාදෙති, තස්මා විවිධං හරතිති එවමෙන්ථ අත්ථො වෙදිතඛ්ඛො.

පච්චත්ථිකෙ ජිනාතිති ජෙතො. ජෙන-සද්දො හි සොන-සද්දො විය කත්තුසාධනොපි අත්ථිති. රඤ්ඤො වා පච්චත්ථිකානං ජිතකාලෙ ජාතත්තා ජෙතො. රඤ්ඤො හි අත්තනො ජයං තත්ථ ආරොපෙත්වා ජිතවාති ජෙතොති කුමාරො වුත්තො. මඬිගලකාමනාය වා ජෙතොතිස්ස නාමං කතං, තස්මා “ජෙය්‍යො”ති එතස්මිං අත්ථෙ “ජෙතො”ති වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තස්ස ජෙනස්ස රාජකුමාරස්ස. වනෙතිආදිතො පටිඨායෙව තං තස්ස සත්තකත්ති දස්සෙතුං “තං හි”තිආදි වුත්තං. සබ්බකාමසම්ඥාධිකාරය විගතමලමච්ඡෙරතාය කරුණාදිගුණසමඬ්භිතාය ව නිච්චකාලං උපට්ඨපිතො අනාථානං පිණ්ඩො එතස්ස අත්ථිති අනාථපිණ්ඩිකො, තස්ස අනාථපිණ්ඩිකස්ස. යදි ජෙනවනං, කථං අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමොති ආහ “අනාථපිණ්ඩිකො”තිආදි. පඤ්චවිධසෙනාසනඬ්භිසම්පන්නියා ආරමන්ති එත්ථ පබ්බජිතාති ආරාමො, තස්මිං ආරාමෙ. යදිපි සො භූමිභාගො කොට්ඨසත්ථරෙන මහාසෙට්ඨිනා කිතො, රුක්ඛා පන ජෙනෙන න වික්කිතාති තං “ජෙනවන”න්ති වත්තබ්බතං ලහනීති වදන්ති. උභින්නම්පි වා තත්ථ පරිච්චාගවිසෙසකිත්තනත්ථං උභයවචනං, ජෙනෙනපි හි භූමිභාගවික්කයෙන ලද්ධධනං තත්ථ

ද්වාරකොට්ඨකකරණවසෙන විනිශ්චිතං. සාවත්ථිජෙනවනානං භූමිභාගවසෙන භින්නත්තා වුත්තං “න හි සක්කා උභයත්ථ එකං සමයං විහරිතු”න්ති.

අපාකටාති සක්කො සුයාමොතිආදිනා අනභිඤ්ඤාතා. අභිඤ්ඤාතානම්පි අඤ්ඤාතරසද්දො දිස්සතෙව එකසද්ධායත්තත්තාති දස්සෙතුං “අභිජානාති නො”තිආදි වුත්තං. අහුනා ඉදානෙව. සාධාරණවචනං දිබ්බතං අන්තොනිතං කත්වා. දෙවො එව දෙවතා පුරිසෙපි වත්තනතො. තෙනෙවාහ “ඉමස්මිං පනත්ථෙ”තිආදි. නනු ව රූපාවචරසත්තානං පුරිසින්ද්‍රියං නත්ථි, යෙන තෙ පුරිසාති වුවිචෙය්‍යං? යදිපි පුරිසින්ද්‍රියං නත්ථි, පුරිසසංස්ථානස්ස පන පුරිසවෙසස්ස ව වසෙන පුරිසපුරිගලාත්ථෙව වුවිචන්ති පුරිසපකතිභාවතො.

අභික්කන්තාති අතික්කන්තා, විගතාති අත්ථොති ආහ “බයෙ දිස්සති”ති. තෙනෙව හි “නික්ඛන්තො පයමො යාමො”ති උපරි වුත්තං. අභික්කන්තරොති අතිවිය කන්තරො. තාදිසො ව සුන්දරො හද්දකො නාම භොතිති ආහ “සුන්දරෙ දිස්සති”ති. කොති දෙවනාගයක්ඛන්ධබ්බාදිසු කො කතමො? මෙති මම. පාදානීති පාදෙ. ඉද්ධියාති ඉමාය එවරූපාය දෙවිද්ධියා. යසසාති ඉමිනා එදිසෙන පරිවාරෙන පරිච්ඡදෙන ව. ජලන්ති විජ්ජොතමානො. අභික්කන්තෙනාති අතිවිය කන්තෙන කමනියෙන අභිරූපෙන. වණ්ණෙනාති ජවිචණ්ණෙන සරිරවණ්ණෙනාය. සබ්බා ඔභාසයං දිසාති සබ්බාපි දිසා පභාසෙන්නො වන්දො විය සුරියො විය ව එකොභාසං එකාලොකං කරොන්නොති ගාථාය අත්ථො. අභිරූපෙති උළාරරූපෙ සම්පන්නරූපෙ.

කඤ්චනසන්නිහත්තවතා සුවණ්ණවණ්ණග්ගහණෙන ගහිතාති අධිප්පායෙනාහ “ජවිය”න්ති. ජවිගතා පන වණ්ණධාතු එව “සුවණ්ණවණ්ණො”ති එත්ථ වණ්ණග්ගහණෙන ගහිතාති අපරෙ. වණ්ණනං කිත්තියා උග්ගොසනන්ති වණ්ණො, ධුති. වණ්ණියති අසඬකරතො වචන්ථපියතිති වණ්ණො, කුලවග්ගො. වණ්ණියති ඵලං එතෙන යථාසභාවතො විභාවියතිති වණ්ණො, කාරණං. වණ්ණනං දිසරස්සාදිවසෙන සංස්ථානන්ති වණ්ණො, සංස්ථානං. වණ්ණියති අණුමහන්තාදිවසෙන පමියතිති වණ්ණො, පමාණං. වණ්ණෙති විකාරං ආපජ්ජමානං හදයඬගතභාවං පකාසෙතිති වණ්ණො, රූපායතනං. එවං තෙන තෙන පවත්තිනිමිත්තෙන වණ්ණසද්දස්ස තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ පවත්ති වෙදිතබ්බා. ඉද්ධිං මාපෙත්වාති වත්ථාලඬකාරකායාදිහි ඔභාසමුඤ්චනාදිවසෙන දිබ්බං ඉද්ධානුභාවං නිමිමිනිත්වා. කාමාවචරා අනභිසඬතෙනපි ආගන්තුං සක්කොන්ති ඔළාරිකරූපත්තා. තථා හි තෙ කබළිකාරභක්ඛා. රූපාවචරා න සක්කොන්ති තතො සුමුමතරූපත්තා. තෙනාහ “තෙසං හි”තිආදි. තත්ථ “අතිසුමුමො”ති මූලපටිසන්ධිරූපං සන්ධාය වදති. න තෙන ඉරියාපථකප්පනං භොතිති එතෙන බ්‍රහ්මලොකෙපි බ්‍රහ්මානො යෙභුයොන නිමිමිතරූපෙනෙව පවත්තන්තිති දස්සෙති. ඉතරඤ්ඤි අතිවිය සුමුමං රූපං කෙවලං විත්තුප්පාදස්ස නිස්සයාධිට්ඨානභූතං සංස්ථානවත්තං හුත්වා තිට්ඨති.

අනවසෙසත්තං සකලතා. යෙභුයාතා බහුලභාවො. අබ්‍යාමිස්සතා විජාතියෙන අසඬකරො. සුබ්බෙ න හි අවොකිණ්ණතා තත්ථ අධිප්පෙනා . අනතිරෙකතා තංපරමතා විසෙසාභාවො. කෙවලකප්පන්ති කෙවලං දළ්භං කත්වාති අත්ථො. සඬසභෙදායාති සඬසෙ විවාදාය, විවාදුප්පාදායාති අත්ථො. කෙවලං වුවිචති නිබ්බානං සබ්බසඬබ්බවිචිත්තත්තා, එතස්ස තං අත්ථිති කෙවලි, සවිජිකතනිරොධො බිණාසවො. තෙනාහ “විසංයොගො අත්ථො”ති.

කප්පසද්දො පනායං සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො වාති අධිප්පායෙන ඔකප්පනියපදෙ ලබ්භමානං කප්පසද්දමත්තං දස්සෙති, අඤ්ඤාතා කප්පපදං අනිදස්සනමෙව සියා. සමණකප්පෙහීති විනයසිද්ධෙහි සමණවොහාරෙහි. නිච්චකප්පන්ති නිච්චකාලං. පඤ්ඤත්තීති නාමං. නාමඤ්ඤෙනං තස්ස ආයස්මතො, යදිදං කප්පොති. කප්පිතකෙසමස්සුති කත්තරිකාය ජෙදිතකෙසමස්සු. ද්වඩ්ගුලකප්පොති මජ්ඣන්තිකවෙලාය විනික්කන්තාය ද්වඩ්ගුලතාවකප්පො. ලෙසොති අපදෙසො. අනවසෙසං ඵරිතුං සමත්ථස්සපි ඔභාසස්ස කෙනවිපි කාරණෙන එකදෙසඵරණම්පි සියා, අයං පන සබ්බසොව ඵරතීති දස්සෙතුං සමන්තත්ථො කප්ප-සද්දො ගහිතොති ආහ “අනවසෙසං සමන්තතො”ති. ඊසං අසමත්තං, කෙවලං වා කෙවලකප්පං. භගවතො ආභාය අනොභාසිතමෙව හි පදෙසං දෙවතා අත්තතො පභාය ඔභාසෙන්නි. න හි භගවතො පභා කායවි පභාය අභිභූයාති, සූරියාදීනම්පි පභං සා අභිභූයා තිට්ඨතිති.

යෙන වා කාරණෙනාති හෙතුමිහි ඉදං කරණවචනං. හෙතුඅත්ථො හි කිරියාය කරණං, න කරණං විය කිරියත්ථො, තස්මා නානප්පකාර-ගුණවිසෙසාධිගමනත්ථා ඉධ උපසඬකමනකිරියාති “අන්තෙන වසති, විජ්ජාය වසති”තිආදිසු විය හෙතුඅත්ථමෙව තං කරණවචනං යුත්තං න කරණත්ථං තස්ස අයුජ්ජමානත්තාති වුත්තං “යෙන වා කාරණෙනා”තිආදි. භගවතො සත්තප්පවත්තනිරිකිය-සාදුච්ඡුලමතරස-සද්ධම්මඵලතාය සාදුඵලනිච්චලිතමහාරුක්ඛෙන භගවා උපමිතො. සාදුඵලපභොගාධිප්පායග්ගහණෙනෙව හි මහාකාරුණිකස්ස සාදුඵලතා ගහිතාති. උපසඬකමීති උපසඬකන්තා. සම්පන්නකාමතාය හි කිඤ්චි යානං ගච්ඡන්තො තංතංපදෙසාතික්කමනෙන උපසඬකමී, උපසඬකන්තොති වත්තබ්බතං ලභති. තෙනාහ “ගතාති වුත්තං භොති”ති, උපගතාති අත්ථො. උපසඬකමීත්වාති පුබ්බකාලකිරියානිද්දෙසොති ආහ “උපසඬකමනපරියොසානදීපන”න්ති. තතොති යං යානං පත්තා “උපසඬකමී”ති වුත්තා, තතො උපගතට්ඨානතො.

ගතිනිවන්තිඅත්පතො සාමඤ්ඤතො ආසනම්පි යානග්ගහණෙන ගස්හතීති වුත්තං “ආසනකුසලතාය එකමන්තං නිට්ඨන්ති”ති. නිසින්නාපි හි ගමනතො නිවන්තා නාම භොන්ති යත්වා නිසිදිතබ්බන්තා, යථාවුත්තට්ඨානාදයොපි ආසනෙනෙව සඬගහිතාති. අභිදුරුආච්චාසන්තපටික්ඛෙපෙන නාතිදුරුතච්චාසන්තං නාම ගහිතං. තං පන අවකංසතො උභින්නං පසාරිතහත්පසඬසට්ටනෙන දට්ඨබ්බං. ඊවං පසාරෙත්වාති ඊවං පරිවත්තනවසෙන පසාරෙත්වා.

කාමං “කප්”න්ති අයමාකාරපුච්ඡා, තරණාකාරො ඉධ පුච්ඡිතො. සො පන තරණාකාරො අත්පතො කාරණමෙවාති ආහ “කපං නුති කාරණපුච්ඡා”ති? පාකටො අභිසම්බොධියං මහාපට්ඨිකම්පනාදිඅනෙකච්ඡරියපාතුභාවාදිනා.

මරිසනට්ඨෙන පාපානං රොගාදිඅනත්ථානං අභිභවනට්ඨෙන මාරිසො, දුක්ඛරහිතො. තෙනාහ “නිද්දුක්ඛාති වුත්තං භොති”ති. නිරයපක්ඛෙ පියාලපනවචනවසෙන උපචාරවචනඤ්චෙනං යථා “දෙවනං පියා”ති. තෙනෙවාහ “යදි එව”න්තිආදි. සඬකුතා සඬකුති මත්පකතො සමකොට්ටිතෙන යාව හදයපදෙසා නිබ්බිජ්ඣිත්වා ඔතිණ්ණෙන සඬකුතා පාදතලතො සමකොට්ටිතො සඬකු නිබ්බිජ්ඣිත්වා ආරොහන්තො හදයෙ හදයස්ස පදෙසෙ සමාගච්ඡෙය්‍ය, අප් නෙසං සඬකුතං සමාගමසමකාලෙ නං යථාතික්කන්තසඬකුකරණකාලං ජානෙය්‍යාසි. කිඤ්චි නිමිත්තං උපාදාය කිස්මිඤ්චි අත්පෙ පවත්තස්ස සද්දස්ස තන්තිමිත්තරහිතෙ පවත්ති රුළුහි නාම ගමනකිරියාරහිතෙ සාසනාදිමති පටිපිණ්ඩෙ යථා ගොසද්දස්ස.

ඔසමතරිති යෙසං ඔසානං තරණං පුච්ඡිතං, තෙ ගණනපරිච්ඡේදතො සරුපතො ව දස්සෙතුං “චත්තාරො”තිආදි වුත්තං. කස්මා පනෙත්ප් චත්තාරො එව ඔසා වුත්තා, තෙ ව කාමාදයො එවාති? න වොදෙතබ්බමෙනං, යස්මා ධම්මානං සභාවකිච්චවිසෙසඤ්ඤානා භගවතා සබ්බං ඤෙය්‍යං යථාවතො අභිසම්බුජ්ඣිත්වා එත්තකාව ඔසා දෙසිතා, ඉමෙ එව ව දෙසිතාති. වට්ටස්මිං ඔහනන්ති ඔසිදාපෙන්තිති ඔසා, ඔහනන්ති හෙට්ඨා කත්වා හනන්ති ගාමෙන්ති, තථාභූතා සත්තෙ අධො ගාමෙන්ති නාම. අයඤ්ච අත්පො “සබ්බොපි වෙසා”තිආදිනා පරතො අට්ඨකථායමෙව ආගමිස්සති. කාමනට්ඨෙන කාමො, කාමො ව සො යථාවුත්තෙන්තත්පෙන ඔසො වාති, කාමෙසු ඔසොති වා කාමොසො. හවොසො නාම හවරාගොති දස්සෙතුං “රුපාරුපහවෙසු ඡන්දරාගො ඤානනිකන්ති වා”ති වුත්තං. සුමඬගලච්චලාසිනිආදියු (දී. නි. අට්ඨ. 3.312) පන “සස්සතදිට්ඨිසහගතරාගො වා”ති වුත්තං. තත්ප් පයමො උපපත්තිහවෙසු රාගො, දුතියො කම්මහවෙ. හවදිට්ඨිවිනිමුත්තස්ස දිට්ඨිගතස්ස අභාවතො. “ද්වයසට්ඨිදිට්ඨියො දිට්ඨොසො”ති වුත්තං, වතුසච්චන්තොගධන්තා සබ්බස්ස ඤෙය්‍යස්ස “වතුසු සච්චෙසු අඤ්ඤාණං අවිජ්ජොසො”ති ආහ.

ඉදානි තෙසං ඔසසඬබ්බානානං පාපධම්මානං උප්පත්තිට්ඨානං දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං, පවත්තිට්ඨානං පන කාමගුණාදයො දස්සිතා එව. “පඤ්චසු කාමගුණෙසු ඡන්දරාගො කාමොසො”ති එත්ප් හවොසං යපෙන්වා සබ්බො ලොභො කාමොසොති යුත්තං සියා. සස්සතදිට්ඨිසහගතො රාගො හවදිට්ඨිසම්පයුත්තත්තා හවොසොති අට්ඨකථාසු වුත්තො, හවොසො පන දිට්ඨිගතවිජ්ජයුත්තෙසු එව උප්පජ්ජතිති පාළියං වුත්තො. තෙනෙවාහ – “හවොසො වතුසු දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තලොභසහගතචිත්තුප්පාදෙසු උප්පජ්ජති”ති. තස්මා දිට්ඨිසහගතලොභොපි කාමොසොති යුත්තං සියා. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකදුක්ඛානඤ්ඤි කාරණභූතා කාමාසවාදයොපි ද්විධා වුත්තා, ආසවා එව ව ඔසා. කාමාසවනිද්දෙසෙ ව කාමෙසුති කාමරාගදිට්ඨරාගාදිනං ආරම්මණභූතෙසු තෙභුමකෙසු වත්ථුකාමෙසුති අත්පො සම්භවති. තත්ප් හි උප්පජ්ජමානා සායං තණ්හා සබ්බාපි න කාමච්ඡන්දාදිනාමං න ලහතිති.

යදි පන පඤ්චකාමගුණිකො ව රාගො කාමොසොති වුත්තොති කත්වා බ්‍රහ්මානං විමානාදියු රාගස්ස දිට්ඨරාගස්ස ව කාමොසභාවො පටිසෙධිතබ්බො සියා, එවං සති කාමොසහවොසවිනිමුත්තෙන නාම ලොභෙන හවිතබ්බං. සො යදා දිට්ඨිගතවිජ්ජයුත්තෙසු උප්පජ්ජති, තදා තෙන සම්පයුත්තො අවිජ්ජොසො ඔසවිජ්ජයුත්තොති දොමනස්සවිච්චිකිච්ඡුද්ධවචසම්පයුත්තස්ස විය තස්සපි ඔසවිජ්ජයුත්තතා වත්තබ්බා සියා “වතුසුපි දිට්ඨිගතවිජ්ජයුත්තලොභසහගතෙසු චිත්තුප්පාදෙසු උප්පන්නො මොහො සියා ඔසසම්පයුත්තො සියා ඔසවිජ්ජයුත්තො”ති. “කාමොසො අට්ඨසු ලොභසහගතෙසු චිත්තුප්පාදෙසු උප්පජ්ජති”ති, “කාමොසං පටිච්ච දිට්ඨොසො අවිජ්ජොසො”ති ව වචනතො දිට්ඨිසහගතො කාමොසො න භොතීති න සක්කා වත්තුං. තථා හෙත්ප් “රුපාරුපහවෙසු ඡන්දරාගො ඤානනිකන්ති ව හවොසො නාමාති එත්තකමෙව වුත්තං, න වුත්තං සස්සතදිට්ඨිසහගතො රාගො”ති.

අධොගමනට්ඨෙනාති හෙට්ඨාපවත්තනට්ඨෙන. හෙට්ඨාපවත්තනඤ්චෙන්ප් න කෙවලං අපායගමනියභාවෙන, අප් බො සංසාරතරකාවරොධනෙනපිති දස්සෙතුං “උපරිභවඤ්චා”තිආදි වුත්තං. කාමං නිබ්බානං අරුපිභාවා අදෙසං, න තස්ස යානවසෙන උපරිගහණං, සබ්බසඬ්ඛතච්චිත්ස්සට්ඨතා පන සබ්බස්සපි හවස්ස උපරිති වත්තබ්බතං අරහතීති කත්වා වුත්තං “උපරිභවං නිබ්බාන”න්ති. “මහාඋදකොසො”තිආදියු රාසට්ඨො ඔස-සද්දොති “මහා හෙසො කිලෙසරාසි”ති වුත්තං සෙසෙසුපිති හවොසාදියුපි.

අප්පතිට්ඨහන්තොති කිලෙසාදිනං වසෙන අසන්තිට්ඨන්තො, අසංසිදන්තොති අත්පො. අනායුහන්තොති අභිසඬ්ඛාරාදිවසෙන න ආයුහන්තො මජ්ඣිමං පටිපදං විලඬ්ඝිත්වා නිබ්බුය්හන්තො. තෙනාහ – “අවායමන්තො”ති, මිච්ඡාවායාමවසෙන අවායමන්තොති අධිප්පායො. ගුළුහන්ති සංවුතං. පටිච්ඡන්තන්ති තස්සෙව වෙවචනං. අත්ප්වසෙන

වා සංවූත්තං ගුල්හං, සද්දවසෙනපි අපාකටං පටිච්ඡන්තං අන්තර්දිපාදිකෙ යාතබ්බට්ඨානෙ. ආයුහන්තාති හත්ථෙහි ව පාදෙහි ව වායමන්තා. එතං අත්ථජාතං, එතං වා විස්සජ්ජතං.

ඉදානි යෙනාධිප්පායෙන භගවතා තථාගුල්හං කත්වා පඤ්ඤා කථිතො, තං දස්සෙතුං “කිං පනාතිආදි චුත්තං. නිග්ගහමුඛෙනාති වෙනෙය්‍යානං විනයඋපායභූතනිග්ගහවසෙන. තෙනාහ යෙ පණ්ඩිතමානිතො”තිආදි. පච්ඡන්ත පච්ඡන්තා ඔපුණ්ත්වා ඔපුණ්ත්වා.

සොති දෙවපුත්තො නිහතමානො අහොසි යථා විස්සජ්ජිතස්ස අත්ථස්ස අජානන්තො. යථාති අනියමවචනං නියමනිද්දිට්ඨං හොති, තංසම්බන්ධඤ්ච කථන්ති පුච්ඡාවචනන්ති තදුභයස්ස අත්ථං දස්සෙන්නො “යථාහං ජානාමි, එවං මෙ කථෙමි”ති ආහ.

යදාස්වාහන්ති යදා සු අහං, සු-කාරො නිපාතමත්තං “යදිදං කථං සු”තිආදීසු විය. සබ්බපදෙසුති “තදාස්ස සංසිදාමි”තිආදීසු තිසුපි පදෙසු. අතරන්තොති ඔසානං අතික්කමනත්ථං තරණප්පයොගං අකරොන්තො. තත්ථෙව්‍යාති ඔසනියඔසෙසු එව. ඔසිදාමිති නිමුජ්ජාමි ඔසෙහි අප්ඤ්ඤාත්ථෙවො හොමි. නිබ්බුය්හමිති ඔසෙහි නිබ්බුල්ලො හොමි. යාතුං අසක්කොන්තො අසංසිදන්තො. අතිවත්තාමිති අනුපයොගං අතික්කමාමි, අපනිධානවසෙන සම්මාපටිපත්ති. විරාධෙමිති අත්ථො. යානෙ ව වායාමෙ වාති වක්ඛමානවිභාගෙ පතිට්ඨහනෙ වායාමෙ ව දොසං දිස්වාති පතිට්ඨානායුහනෙසු සංසිදනනිබ්බුය්හනසංඛාතං තරණස්ස විබන්ධනභූතං ආදීනවං දිස්වාන. ඉදං භගවතා බොධිමූලෙ අත්තනා පච්ඡන්ති-පුබ්බභාග-මනසිකාරවසෙන චුත්තං. අතිට්ඨන්තො අවායමන්තොති පතිට්ඨානායුහනකරණකිලෙසාදීනං පරිවජ්ජනෙන අසංසිදන්තො අනිබ්බුය්හන්තො. දෙවතායපි පටිවිද්ධො තදත්ථො උපනිස්සයසම්පන්නතාය විමුත්තිපරිපාචනියධම්මානං පරිපක්කත්තා. න පන පාකටො විපඤ්චිතඤ්ඤාආදීනං, උග්ගච්ඡිතඤ්ඤානං පන යථා තස්සා දෙවතාය, තථා පාකටො එවාති. සත්ත දුකා ඉදානි චුච්චමානරූපා දස්සිතා පොරාණට්ඨකථායං. කිලෙසවසෙන සන්තිට්ඨන්තොති ලොභාදීහි අභිභූතතාය සංසාරෙ පතිට්ඨහන්තො සම්මා අප්පටිපජ්ජනෙන තත්ථෙව සංසිදති නාම. අභිසංඛාරවසෙනාති තත්ථෙව්‍යාහිසංඛාරවෙනතාය වෙනෙන්තො සම්මාපටිපත්තියොග්‍යස්ස බණස්ස අතිවත්තනෙන නිබ්බුය්හති නාම. ඉමිනා නයෙන සෙසදුකෙසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ව වට්ටමූලකා කිලෙසාති තෙසං වසෙන සංසාරෙ අවට්ඨානං තංතංකම්මුතා තත්ථ තත්ථ භවෙ අභිනිබ්බන්ති, කිලෙසා පන තෙසං පච්චයමත්තං. තත්ථ තත්ථ භවෙ අපරාපරං නිබ්බන්තෙන්තො සංසාරෙ නිබ්බුය්හති නාමාති ඉමස්ස අත්ථස්ස දස්සනවසෙන පඨමදුකො චුත්තො. ඉමෙ සත්තා සංසාරෙ පරිබ්භමන්තා දුට්ඨා තණ්හාවරිතා දිට්ඨිවරිතා වාති තෙසං සංසාරනායිකභූතානං ධම්මානං වසෙන සන්තිට්ඨානං, තදඤ්ඤෙසං පච්ඡන්තිපච්චයානං වසෙන ආයුහනන්ති ඉමස්ස අත්ථස්ස දස්සනවසෙන දුතියදුකො චුත්තො. සංයොජනියෙසු ධම්මෙසු අස්සාදදස්සනසභාවාය තණ්හාය වසෙන විසෙසතො පතිට්ඨානං, අමුත්තිමග්ගෙ මුත්තිමග්ගපරාමාසතො තථා ආයුහනම්පි දිට්ඨියා වසෙන හොතිති දස්සෙතුං තතියදුකො චුත්තො. චතුත්ථදුකෙ පන අධිප්පායො අට්ඨකථාය එව විභාවිතො. යස්මා “සස්සතො අත්තා”ති අභිනිවිසන්තො අරූපරාගං, අසඤ්ඤාපගං වා අවිමොක්ඛංයෙව විමොක්ඛොති ගහෙන්වා සංසාරෙ එව ඔලියති. තෙනාහ “ඔලියනාභිනිවෙසා හි භවදිට්ඨි”ති. යස්මා පන කාමභවාදීසු යං වා තං වා භවං පත්වා අත්තා උච්ඡිජ්ජති විතස්සති, න හොති පරං මරණාති අභිනිවිසන්තො භවවිජ්ජමොක්ඛාවහාය සම්මාපටිපත්තියා අප්පටිපජ්ජනෙන තං අතිවත්තති. තෙන චුත්තං “අතිධාවනාභිනිවෙසා විභවදිට්ඨි”ති.

ලීනවසෙන සන්තිට්ඨන්තොති කොසජ්ජාදිවසෙන සංකොචාපජ්ජනෙන සම්මා අප්පටිපජ්ජන්තො. උද්ධවචවසෙන ආයුහන්තොති සම්මාසමාධිතො අභාවෙන වික්ඛෙපවසෙන පඤ්චමො දුකො චුත්තො. යථා කාමසුඛං පටිට්ඨස්ස සමාධානං නත්ථි විත්තස්ස උපක්කිලිට්ඨත්තා, එවං අත්තපරිතාපනමනුයුත්තස්ස කායස්ස උපක්කිලිට්ඨත්තා. ඉති විත්තකායපරික්කිලෙසකරා ද්වෙ අත්තා තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයතාය සංසිදනනිබ්බුය්හනනිමිත්තා චුත්තා ඡට්ඨදුකෙ. පුබ්බෙ සප්පදෙසතොව සංකිලෙසධම්මා “සංසිදනනිමිත්ත”න්ති දස්සිතාති ඉදානි නිප්පදෙසතො දස්සනවසෙන, පුබ්බෙ ව සාධාරණතො අභිසංඛාරධම්මා “නිබ්බුය්හනනිමිත්ත”න්ති දස්සිතාති ඉදානි පුඤ්ඤානෙඤ්ජාභිසංඛාරෙ එව “ආයුහනනිමිත්ත”න්ති දස්සනවසෙන සත්තමදුකො චුත්තො. එවඤ්ඤි දුග්ගතිසුගතප්පත්තිවසෙන සංසිදනනිබ්බුය්හනනි විභජ්ජ දස්සිතාති හොන්තිති. තෙනෙවාහ “චුත්තම්පි වෙත”න්තිආදි. අධොභාගං දුග්ගතිං ගමෙන්නිති අධොභාගභිගමනීයා අනුනාසිකලොපං අකත්වා. තථා උපරිභාගං ගමෙන්නිති උපරිභාගභිගමනීයා.

එත්ථ ව ඔසතරණං පුච්ඡිතෙන භගවතා “අප්පතිට්ඨං අනායුහ”න්ති තස්ස පභානභිගමෙව දස්සිතං, න සම්පයොගභිගන්ති? න එවං දට්ඨබ්බං, යාවතා යෙන පතිට්ඨානං හොති, යෙන ව ආයුහනං, තදුභයපටික්ඛෙපමුඛෙන තප්පටිපක්ඛධම්මදස්සනමෙතන්ති. න හෙස අ-කාරො කෙවලං පටිසෙධෙ, අථ බො පටිපක්ඛෙ “අකුසලා ධම්මා, අහිතො, අධම්මො”තිආදීසු විය, තස්මා අප්පතිට්ඨං අනායුහන්ති පතිට්ඨානායුහනානං පටිපක්ඛවසෙන පච්ඡන්තමානො තථාපච්ඡන්තිභෙතුවාති අයමෙත්ථ අත්ථො. බොති ව අවධාරණත්ථෙව නිපාතො “අස්සොසි බො”තිආදීසු (පාරා. 1) විය. තෙන අප්පතිට්ඨානස්ස එකංසිකතං දස්සෙති. සොයං බො-සද්දො “අනායුහ”න්ති එත්ථාපි ආනෙත්වා චත්තබ්බො.

අනායුහනම්පි හි එකංසිකමෙවාති තස්ස පටිපක්ඛො සහ විපස්සනාය අරියමග්ගො. තෙන හි ඔසතරණං හොති, න අඤ්ඤා. එවමයං යථානුසන්ධිදෙසනා කතා, දෙවතා ව සහවිපස්සනං මග්ගං පටිච්ඡේදනී පටිමච්චෙ පතිට්ඨාසි. තෙන චුත්තං “ඉමං පඤ්ඤවිසස්සන”න්තිආදි.

“විරස්සා”නි ඉමිනා සමානත්ථං පදන්තරමෙතන්ති ආහ “විරස්ස කාලස්සා”නි යථා “මම වා, හික්ඛවෙ”නි (දී. නි. 1.5-6) එත්ථ “මම”නි ඉමිනා සමානත්ථං පදන්තරං මමන්ති. න දිට්ඨප්ඵිකාති අදස්සාපි. අදස්සාපිතා ව දිස්වා කත්තබ්බකිව්වස්ස අසිද්ධතාය වෙදිතබ්බො. අඤ්ඤා කා නාම සා දෙවතා, යා හගවන්තං න දිට්ඨවති? තෙනාහ “කිං පතිමායා”නිආදි. දස්සනං උපාදාය එවං වත්තුං වත්තනීති යදා කදාචි කඤ්චි පියජාතිකං දිස්වා තං දස්සනං උපාදාය “විරොන වත මයං ආයස්මන්තං පස්සාමා”නි අදිට්ඨප්ඵිකං දිට්ඨප්ඵිකං වා එවං වත්තුං යුජ්ජති, අයං ලොකෙ නිරුල්භෙ සමුදාචාරොති දස්සෙති. බ්‍රහ්මං වා වූච්චති අරියමග්ගො, තස්ස අණනතො ජානනතො පටිච්ඡේදනතො බ්‍රාහ්මණො. කිලෙසනිබ්බානෙනාති කිලෙසානං අවිචන්තසමුච්ඡේදසංඛිතෙන නිබ්බානෙන නිබ්බුතං සම්මදෙව වූපසන්ත-සබ්බකිලෙසදරුප-පරිලාහං. ආසත්තවිසත්තාදීහීති ආදි-සද්දෙන විසතාදිආකාරෙ සඬිගණ්හාති. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“විසතාති විසත්තිකා, විසටාති විසත්තිකා, විසාලාති විසත්තිකා, විසක්කතීති විසත්තිකා, විසංවාදිකාති විසත්තිකා, විසං හරතීති විසත්තිකා, විසමුලාති විසත්තිකා, විසඵලාති විසත්තිකා, විසපරිභොගොති විසත්තිකා, විසාලා වා පන සා තණ්හා රූපෙ සද්දෙ ගන්ධෙ රසෙ ඵොට්ඨබ්බෙ ධම්මෙ කුලෙ ගණෙ විසතා විත්ථතාති විසත්තිකා”නි (මහානි. 3).

තත්ථ විසතාති විත්ථතා රූපාදිසු තෙභුමකධම්මෙසු අභිබ්‍යාපනවසෙන විසටාති පුරිමවචනමෙව ත-කාරස්ස ට-කාරං කත්වා චුත්තං. විසාලාති විපුලා. විසක්කතීති පරිසක්කති, සහති වා. රත්තො හි රාගවත්ථුනා පාදෙන තාළියමානොපි සහතීති. ඔසක්කතං විජ්ජන්දනං වා “විසක්කන”න්තිපි වදන්ති. අනිච්චාදිං නිච්චාදිතො. ගණ්හාතීති විසංවාදිකා හොති. විසං හරතීති තථා තථා කාමෙසු ආනිසංසං පස්සන්ති විච්චෙති ආකාරෙහි නෙක්ඛම්මාහිමුඛප්පවන්තිතො විත්තං සංහරති සංඛිපති, විසං වා දුක්ඛං, තං හරති, වහතීති අත්ථො. දුක්ඛනිබ්බත්තකම්මස්ස හෙතුභාවතො විසමුලා. විසං වා දුක්ඛාහිභූතා වෙදනා මූලං එතිස්සාති විසමුලා. දුක්ඛසමුදයත්තා විසං ඵලං එතිස්සාති විසඵලා. තණ්හාය රූපාදිකස්ස දුක්ඛස්සෙව පරිභොගො හොති, න අමතස්සාති විසපරිභොගොති චුත්තා, සබ්බත්ථ නිරුත්තිවසෙන පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො. යො පනෙත්ථ පධානො අත්ථො, තං දස්සෙතුං පුන “විසාලා වා පනා”නිආදි චුත්තන්ති එවමෙත්ථ විසත්තිකාපදස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො. තිණ්ණං පටිමදුතියමග්ගෙහි. නිත්තිණ්ණං තතියමග්ගෙන. උත්තිණ්ණං චතුත්ථමග්ගෙන.

සමනුඤ්ඤොති සම්මදෙව කතානුඤ්ඤො. තෙනාහ “එකප්ඤ්ඤායො අහොසී”නි. අන්තරධායීති අදස්සනං අගමාසි. යථා පන අන්තරධායී, තං දස්සෙතුං “අභිසංඛිතකාය”න්තිආදි චුත්තං. මාලෙහීති ලිඬිගවිපල්ලාසෙන චුත්තං, “මාලාහී”නි කෙච්චි පටන්ති, “මලොහී”නි වත්තබ්බෙ ය-කාරලොපං කත්වා නිද්දෙසො. අයං තාව අට්ඨකථාය ලිතත්ථවණ්ණනා.

නෙත්තිනයවණ්ණනා

ඉදානි පකරණනායෙන පාළියා අත්ථවණ්ණනං කරිස්සාම. සා පන අත්ථවණ්ණනා යස්මා දෙසනාය සමුට්ඨානප්පයොජනභාජනෙසු පිණ්ඩත්ථෙසු ව නිද්ධාරිතෙසු සුකරා හොති සුවිඤ්ඤායා ව, තස්මා සුත්තදෙසනාය සමුට්ඨානාදීනි පටිමං නිද්ධාරිස්සාම. තත්ථ සමුට්ඨානං තාව දෙසනානිදානං, තං සාධාරණං අසාධාරණන්ති දුට්ඨං. තත්ථ සාධාරණම්පි අඛන්තරබාහිරහෙදතො දුට්ඨං. තත්ථ සාධාරණං අඛන්තරසමුට්ඨානං නාම ලොකනාටස්ස මහාකරුණා. තාය හි සමුස්සාහිතස්ස හගවතො වෙනෙයානං ධම්මදෙසනාය විත්තං උදපාදි, යං සන්ධාය චුත්තං – “සත්තෙසු ව කාරුඤ්ඤතං පටිච්ච බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙසී”නිආදි (ම. නි. 1.283; සං. නි. 1.172; මහාව. 9). එත්ථ ව හෙතුඅවත්ථායපි මහාකරුණාය සඬිගහො දට්ඨබ්බො යාවදෙව සංසාරමහොසතො සද්ධම්මදෙසනාහත්ථදානෙහි සත්තසන්තාරණත්ථං තදුප්පත්තිතො. යථා ව මහාකරුණා, එවං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං දසබලඤ්ඤාණාදීනි ව දෙසනාය අඛන්තරසමුට්ඨානභාවෙන වත්තබ්බානි. සබ්බඤ්ඤි ඤෙයාධම්මං තෙසං දෙසෙනබ්බප්පකාරං සත්තානඤ්ච ආසයානුසයාදිං යථාවතො ජානන්තො හගවා යානාට්ඨානාදිසු කොසල්ලෙන වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසයානුරූපං විචිත්තනයදෙසනං පවත්තෙසීති. බාහිරං පන සාධාරණං සමුට්ඨානං දසසහස්සමහාබ්‍රහ්මපරිවාර-සහම්පතිමහාබ්‍රහ්මුතො අප්ඤ්ඤාසනං. තදප්ඤ්ඤාසනුත්තරකාලඤ්ඤි ධම්මගම්භීරතාපච්චවෙක්ඛණාජනිතං අප්පොස්සුක්කතං පටිප්පස්සමහෙත්වා ධම්මස්සාමී ධම්මදෙසනාය උස්සාහජාතො අහොසී. අසාධාරණම්පි අඛන්තරබාහිරහෙදතො දුට්ඨමෙව. තත්ථ අඛන්තරං යාය මහාකරුණාය යෙන ව දෙසනාඤ්ඤාණෙන ඉදං සුත්තං පවත්තිතං, තදුහයං වෙදිතබ්බං බාහිරං පන තස්සා දෙවතාය පූච්ඡා, පූච්ඡාවසිකො හෙස සුත්තනික්ඛෙපො. තයිදං පාළියං ආගතමෙව.

පයොජනම්පි සාධාරණාසාධාරණතො දුට්ඨං. තත්ථ සාධාරණං අනුක්කමෙන යාව අනුපාදාපරිනිබ්බානං විමුත්තිරසත්තා හගවතො දෙසනාය. තෙනෙවාහ “එතදත්ථා කථා, එතදත්ථා මත්තනා”නිආදි (පරි. 366). අසාධාරණං පන තස්සා දෙවතාය දස්සනමග්ගසමධිගමො, උභයම්පෙනං බාහිරමෙව. සවෙ පන වෙනෙයාසත්තානගතම්පි

දෙසනාබලසිද්ධිසඬුබානං පයොජනං අධිප්පායසමිජ්ඣානභාවතො යථාධිප්පෙනත්ථසිද්ධියා මහාකාරුණිකස්ස භගවතොපි පයොජනමෙවාති ගණ්ඨෙය්‍යා, ඉමිනා පරියායෙනස්ස අබිහන්තරතාපි සියා.

අපිව තස්සා දෙවතාය ඔසතරණාකාරස්ස යථාවතො අනවබොධො ඉමිස්සා දෙසනාය සමුට්ඨානං, තදවබොධො පයොජනං. සො හි ඉමාය දෙසනාය භගවන්තං පයොජෙති තන්තිජ්ඣාදනපරායං දෙසනාති කත්වා. යඤ්භි දෙසනාය සාධෙනබ්බං ඵලං, තං ආකඬ්ඛිතබ්බිත්තා දෙසකං දෙසනාය පයොජෙතිති පයොජනන්ති වුවිති. තථා දෙවතාය තදඤ්ඤෙසඤ්ච විනෙය්‍යානං පතිට්ඨානායුහනවිස්සජ්ජනඤ්චෙත්ථ පයොජනං. තථා සංසාරවක්කතිවත්ති-සද්ධම්මවක්කජ්ජවත්තිස්සසනාදිමිච්ඡාචාර-නිරාකරණං සම්මාචාදපුරෙක්ඛාරො අකුසලමූලසමූහනනං කුසලමූලසමාරොපනං අපායද්වාරපිදහනං සග්ගමොක්ඛද්වාරවිවරණං පරියුට්ඨානවූපසමනං අනුසයසමුග්ගානනං “මුත්තො මොවෙස්සාමි”ති පුරිමපටිඤ්ඤාඅවිසංවාදනං තජ්ජපටිපක්ඛාරමනොරථවිසංවාදනං තිත්ථියසමයනිම්මප්ථං බුද්ධධම්මපතිට්ඨාපනන්ති එවමාදිතිපි පයොජනානි ඉධ වෙදිතබ්බානි.

යථා දෙවතා ඔසතරණෙ සංසයපක්ඛන්දා, තාදිසා අඤ්ඤෙ ව සඬ්ඛාතධම්මානං සම්මාසම්බුද්ධස්ස ව පටිපත්තිං අජානන්තා අසද්ධම්මස්සවන-ධාරණ-පරිවය-මනසිකාරවිපල්ලත්ථබුද්ධිකා සද්ධම්මස්සවන-ධාරණ-පරිවයවිමුඛා ව භවට්මොක්ඛෙසිතො විනෙය්‍යා ඉමිස්සා දෙසනාය භාජනං.

පිණ්ඩත්ථා පන “අජ්ජතිට්ඨං අනායුහ”න්ති පදද්වයෙ චතුසච්චකම්මට්ඨානානුයොගවසෙන යොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො කුසලමූලසමායොගො ඔලියනාතිධාවනාවිස්සජ්ජනං උපායවිනිබන්ධවිධමනං මිච්ඡාහිනිවෙසදුර්භාවො තණ්හාවිජ්ජාවිසොධනං වට්ටත්තයවිච්ඡේදනුපායො ආසවොස-යොග-ගන්ථාගති-තණ්හුප්පාදුපාදානවිසොගො වෙතොබ්ලවිවෙචනං අහිනන්දනනිවාරණං සංසග්ගාතික්කමො විවාදමූලපරිච්චාගො අකුසලකම්මපට්ඨිද්ධංසනං මිච්ජත්තාතිවත්තනං අනුසයමූලවිච්ඡේදො සබ්බකිලෙස-දරපරිලාභ-සාරම්භපටිපස්සමහනං දස්සනසවනනිද්දෙසො විජ්ජුපමවජිරුපමධම්මාපදෙසො අපවයගාමිධම්මවිභාවනා පහානත්තයදීපනා සික්ඛත්තයානුයොගො සමථවිපස්සනානුට්ඨානං භාවනාසවිජ්ජිරියාසිද්ධි සිලක්ඛන්ධාදිපාරිසුද්ධිති එවමාදයො වෙදිතබ්බා.

තත්ථ යෙසං කිලෙසාදීනං වසෙන පතිට්ඨාති සංසීදති, යෙසඤ්ච අභිසඬ්ඛාරාදීනං වසෙන ආයුහති නිබ්බුය්හති, උභයමෙතං සමුදයසච්චං, තජ්ජභාවිතා තදුභයනිස්සිතා ව බන්ධා දුක්ඛසච්චං, තදුභයමත්ථො, “අජ්ජතිට්ඨං අනායුහ”න්ති අධිප්පෙනස්ස අත්ථස්ස පටිච්ජන්තං කත්වා දෙසනා උපායො මානනිග්ගණ්ඨනවසෙන තස්සා දෙවතාය සච්චාභිසමයකාරණභාවතො පතිට්ඨානායුහනපටික්ඛෙපොපදෙසෙන චතුරොසනිරත්ථරණත්ථිකෙහි අන්තද්වයරහිතා මජ්ඣිමා පටිපත්ති පටිපජ්ජිතබ්බාති අයමෙත්ථ භගවතො ආණන්තිති අයං දෙසනාභාරො.

පරසංසයපක්ඛන්දනතාය ඤාතුකාමතාය ව කථං නුති පුච්ඡාවසෙන චුත්තං? අභිමුඛභාවතො එකපුග්ගලභාවතො ව “ත්ව”න්ති චුත්තං. පරමුක්කංසගතස්ස ගරුභාවස්ස අනඤ්ඤයොගාස්ස සද්ධම්මධුරස්ස පරිදීපනතො සාධුති මරිසසීලාදිගුණතාය “මාරිසා”ති චුත්තං. අවහනනතො රාසිභාවතො ව “ඔස”න්ති චුත්තං. ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස කතත්තා පරියොසාපිතත්තා “ඉති”ති චුත්තං. සංසීදනලක්ඛණස්ස පතිට්ඨානස්ස අකාතබ්බතො සබ්බසො ව අකතත්තා. “අජ්ජතිට්ඨං”න්ති චුත්තං. තයිදං අකරණං එකංසිකන්ති බොති අවධාරණවසෙන චුත්තං. තස්ස ව අජ්ජතිට්ඨානස්ස සසන්තතිගතත්තා “ත්ව”න්ති ව පුච්ඡිතත්තා “අහ”න්ති චුත්තං. දෙවතාය සම්බොධනතො පියාලපනතො ව, “ආවුසො”ති චුත්තං. නිබ්බුය්හනලක්ඛණස්ස ආයුහනස්ස අකාතබ්බතො සබ්බසො ව අකතත්තා අනායුහන්ති චුත්තං. තිණ්ණාකාරස්ස ඔසානං අනිච්ඡිතභාවතො එව තත්ථ සංසයස්ස අනපගතත්තා ඔසතරණස්ස ව අවිසෙසත්තා “යථා කථං පනා”ති චුත්තං. තථා සංසීදනලක්ඛණං පතිට්ඨානං සංසාරෙ ව සණ්ඨානන්ති අනත්ථන්තරත්තා අහින්තකාලිකං. තථා නිබ්බුය්හනලක්ඛණං ආයුහනං සම්මාපටිපත්තියා අතිවත්තනන්ති අනත්ථන්තරත්තා අහින්තකාලිකන්ති චුත්තං. “යදා ස්වාහං...පෙ.... තදාස්සු නිබ්බුය්හාමි”ති. තදුභයස්ස පටිපක්ඛභාවතො පටිබාහනතො ව ඔසාතිණ්ණාති චුත්තං. “එවං බ්වාහං...පෙ.... ඔසමතරි”න්ති.

එකබුද්ධන්තරන්තරිකත්තා සුදුරකාලිකතාය “වීරස්ස”න්ති චුත්තං. අන්තරා අදිට්ඨපුබ්බතාය විම්භයනියතාය ව “චතා”ති චුත්තං. තදා උපලබ්භමානතාය අත්තපච්චික්ඛතාය ව “පස්සාමි”ති චුත්තං. බාහිතපාපතො බ්‍රහ්මස්ස ව අරියමග්ගස්ස අණනතො පටිච්ජිකුතතො “බ්‍රාහ්මණ”න්ති චුත්තං. කිලෙසසන්තාපවූපසමනතො දුක්ඛසන්තාපවූපසමනතො ව සබ්බසො නිබ්බුතත්තා “පරිනිබ්බුත”න්ති චුත්තං. තරණපයොගස්ස නිබ්බන්තිතත්තා උපරි තරිතබ්බභාවතො ව “තිණ්ණ”න්ති චුත්තං. ඤාණවක්ඛුනා ඔලොකෙනබ්බතො ලුප්ජනතො පලුප්ජනතො ව “ලොකෙ”ති චුත්තං. විසයෙසු සඤ්ජනතො ජාතභාවතො “විසන්තික”න්ති චුත්තං. ඤාණස්ස පච්චක්ඛභාවතො නිගමනතො ව “ඉද”න්ති චුත්තං. භාසිතත්තා පරිසමන්තත්තා ව “අවොවා”ති චුත්තං. පඨමං ගහිතත්තා පච්චාමසනතො ව “සා දෙවතා”ති චුත්තං. පටික්ඛෙපස්ස අභාවතො අත්ථස්ස අනුමොදිතබ්බතො “සමනුඤ්ඤො”ති චුත්තං. විනෙය්‍යානං සාසනතො පරමත්ථසම්පත්තිතො ව “සත්ථා”ති චුත්තං. වක්ඛුපථාතික්කමෙන තිරොභාවූපගමනතො “අන්තරධායී”ති චුත්තන්ති අයං අනුපද්ච්චයතො විවයභාරො.

අප්පතිට්ඨානානායුහනෙහි ඔසතරණං යුජ්ජති කිලෙසාභිසංඛාරවිජහනෙන පාරසම්පත්තිසමිජ්ඣනතො. සබ්බකිලෙස-තණ්හාදිට්ඨි-තණ්හායතන-සස්සතාදිවසෙන සන්තිට්ඨතො සංසාරෙ සංසිද්ධං භොතිති යුජ්ජති කාරණස්ස සුජ්ජතිට්ඨිතභාවතො. අභිසංඛාරණකිව්වෙ කිලෙසාභිසංඛාරෙ විජ්ජමානෙ සබ්බදිට්ඨාභිතිවෙස-අතිධාවනාභිතිවෙසාදීනං වසෙන ආයුහන්තස්ස සංසාරමහොසෙන නිබ්බුද්ධතං භොතිති යුජ්ජති සම්මාපටිපත්තියා අතිවත්තනතො. බ්‍රහ්මස්ස අරියමග්ගස්ස අණනතො පටිවිජ්ඣනතො බ්‍රාහ්මණභාවො යුජ්ජජති බාහිතපාපත්තා. සම්මදෙව සන්තධම්මසමධිගමතො පරිනිබ්බුතභාවො යුජ්ජති සබ්බසො සවාසනපභීනකිලෙසත්තා. තථා ව විසත්තිකාය නිණ්ණභාවො යුජ්ජති යථා යාය ලෙසොපි න දිස්සති, එවං අග්ගමග්ගෙන තස්සා සමුච්ඡින්නත්තාති අයං යුත්තිභාරො.

කිලෙසවට්ටවසෙන පතිට්ඨානං විසෙසතො කම්මවට්ටස්ස පදට්ඨානං. අභිසංඛාරවසෙන ආයුහනඤ්ච විපාකවට්ටස්ස පදට්ඨානං. අප්පතිට්ඨානානායුහනාති ඔසතරණස්ස පදට්ඨානං, ඔසතරණං අනුපාදිසෙසනිබ්බානස්ස. තණ්හාවසෙන පතිට්ඨානස්ස අස්සාදානුපස්සිතො පදට්ඨානං. තෙනාහ භගවා – “සංයොජනියෙසු, භික්ඛවෙ, ධම්මෙසු අස්සාදානුපස්සිතො තණ්හා පට්ඨස්සති” (සං. නි. 2.52, 56).

බන්ධාවිජ්ජා-එස්ස-සඤ්ඤා-විතක්කායොනියොමනසිකාර-පාපමිත්තපරතොසොසා දිට්ඨිවසෙන පතිට්ඨානස්ස පදට්ඨානං. යථාහ – පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.124) “බන්ධාපි දිට්ඨිට්ඨානං, අවිජ්ජාපි දිට්ඨිට්ඨානං”න්තිආදි. තණ්හාදිට්ඨාභිතන්දනඅවසෙසකිලෙසාභිසංඛාරවසෙන ආයුහනස්ස පදට්ඨානං. ඉමිනා නයෙන යථාරහං තණ්හාදිට්ඨාදිවසෙන පතිට්ඨානායුහනානං පදට්ඨානභාවො වත්තබ්බො. සෙසමෙත්ථ පාළිතො එව සුනිද්ධාරියං. අයං පදට්ඨානභාරො.

අප්පතිට්ඨං අනායුහන්ති පතිට්ඨානායුහනපටික්ඛෙපෙන විස්සජ්ජෙන්තෙන නියානාවහා සම්මාපටිපත්ති ගහිතා එකන්තතො ඔසතිත්ථරණුපායභාවතො. තග්ගහණෙන ව සබ්බෙපි සත්තතිංස බොධිපක්ඛියධම්මා ගහිතා භොන්ති නියානලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තාති අයං ලක්ඛණභාරො.

නිදානමස්සා දෙවනාය ඔසතරණාකාරස්ස යථාවතො අනවබොධොති චුත්තොවායමත්ථො. අඤ්ඤෙපි යෙ ඉමං දෙසනං නිස්සාය ඔසතරණුපායං පටිවිජ්ඣන්ති, තෙපි ඉමිස්සා දෙසනාය නිදානන්ති දට්ඨබ්බො. “කථං නු බො ඉමං දෙසනං නිස්සාය සම්මදෙව පටිවිජ්ඣන්තා චතුබ්බධම්පි ඔසං තරන්තා සකලසංසාරමහොසතො නිත්ථරෙය්‍යං, පරෙ ච තත්ථ පතිට්ඨපෙය්‍ය”න්ති අයමෙත්ථ භගවතො අධිජ්ජායො. පදනිබ්බවනං නිරුත්තං, තං “එව”න්තිආදිනිදානපදානං “කථං”න්තිආදිපාළිපදානඤ්ච අට්ඨකථාය තස්සා ලිනත්ථවණ්ණනාය ව චුත්තනායානුසාරෙන සුකරන්තා අතිවිත්ථාරහයෙන න විත්ථාරයිමිහ.

පද-පදත්ථ-දෙසනා-නික්ඛෙප-සුත්තසන්ධි-වසෙන පඤ්චවිධා සන්ධි. තත්ථ පදස්ස පදන්තරෙන සම්බන්ධො පදසන්ධි. තථා පදත්ථස්ස පදත්ථන්තරෙන සම්බන්ධො පදත්ථසන්ධි, යො “කිරියාකාරකසම්බන්ධො”ති චුත්තො. නානානුසන්ධිකස්ස තංතංඅනුසන්ධිති සම්බන්ධො, එකානුසන්ධිකස්ස පන පුබ්බාපරසම්බන්ධො දෙසනාසන්ධි, යා අට්ඨකථායං “පුච්ඡානුසන්ධි අජ්ඣාසයානුසන්ධි යථානුසන්ධි”ති තිධා විභන්තා. අජ්ඣාසයො වෙන්ථ අත්තජ්ඣාසයො පරජ්ඣාසයොති ද්විධා වෙදිතබ්බො. නික්ඛෙපසන්ධි චතුන්තං සුත්තනික්ඛෙපානං වසෙන වෙදිතබ්බො. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං පපඤ්චසුද්ධිට්ඨායං චුත්තනායෙන ගහෙතබ්බං. සුත්තසන්ධි ඉධ පට්ඨනික්ඛෙපවසෙන වෙදිතබ්බො.

“කස්මා පනෙත්ථ ඔසතරණසුත්තමෙව පට්ඨං නික්ඛිත්ත”න්ති නායමනුයොගො කත්ථවි න පවත්තති? අපිව “අප්පතිට්ඨං අනායුහං ඔසමතරි”න්ති පතිට්ඨානායුහනපටික්ඛෙපවසෙන අන්තද්වයවිජ්ජනමුඛෙන වා මජ්ඣිමාය පටිපදාය විභාවනතො සබ්බපට්ඨමිදං සුත්තං ඉධ නික්ඛිත්තං. අන්තද්වයං අනුපගම්ම මජ්ඣිමාය පටිපත්තියා සංකාසනපරඤ්චි බුද්ධානං සාසනන්ති. යං පන එකිස්සා දෙසනාය දෙසනන්තරෙන සද්ධිං සංසන්දනං, අයම්පි දෙසනාසන්ධි. සා ඉධ එවං වෙදිතබ්බො –

“අප්පතිට්ඨං...පෙ.... අනායුහං ඔසමතරි”න්ති අයං දෙසනා –

“සබ්බදා සිලසම්පන්නො, පඤ්ඤවා සුසමාහිතො;
ආරද්ධවිරියො පහිතත්තො, ඔසං තරති දුත්තරං.

“විරතො කාමසඤ්ඤාය, රූපසංයොජනාතිගො;
නන්දිරාගපරික්ඛිණො, සො ගම්භිරෙ න සිද්ධති; (සං. නි. 1.96);
සද්ධාය තරති ඔසං, අප්පමාදෙන අණ්ණවං. (සං. නි. 1.246; සු. නි. 186);

“පඤ්ච ඡිත්තෙ පඤ්ච ජහෙ, පඤ්ච චුත්තරි භාවයෙ;
පඤ්චසංඛාතිගො භික්ඛු, ඔසතිණ්ණොති වුවචති. (සං. නි. 1.5; ධ. ප. 370);

“තස්මා ජන්තු සදා සතො, කාමානි පරිවජ්ජයෙ;
තෙ පභාය තරෙ ඔසං, නාවං සිත්ථාව පාරගු. (සු. නි. 777; මහානි. 6; නෙත්ති. 5);

“එකායනං ජාතිධයන්තදස්සී, මග්ගං පජානාති භිතානුකම්පී;
එතෙන මග්ගෙන තරිංසු පුබ්බෙ, තරිස්සන්ති යෙ ච තරන්ති ඔස”න්ති. (සං. නි. 5.384, 409; මහානි. 191;
වුළුති. පාරායනානුගිතිගාථානිද්දෙස 107; පඨමවග්ග 121; නෙත්ති. 170) –

එවමාදිහි දෙසනාහි සංසන්දනීති අයං චතුබ්බසො භාරො.

අප්පතිට්ඨං අනායුහන්ති එත්ථ සංකිලෙසවසෙන පතිට්ඨානං ආයුහනඤ්ච. තෙන අයොනිසොමනසිකාරො දීපිතො, සන්තකිලෙසවසෙන අනායුහනෙන යොනිසොමනසිකාරො. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරොතො තණ්හාවජ්ජා පවඩ්ඪති. තෙසු තණ්හාගහණෙන ච තණ්හාමූලකා ධම්මා ආවත්තන්ති. අවිජ්ජාගහණෙන අවිජ්ජාමූලකං සබ්බං භවවක්කං ආවත්තති. යොනිසොමනසිකාරග්ගහණෙන ච යොනිසොමනසිකාරමූලකා ධම්මා ආවත්තන්ති චතුබ්බධඤ්ච සම්පත්තිවක්කං. පතිට්ඨානායුහනපටික්ඛෙපෙන පන සම්මාපටිපත්ති දීපිතා, සා ච සඨබ්බෙපතො සීලාදිසඬිගහා. තත්ථ සීලග්ගහණෙන එකාදස සීලානිසංසා ආවත්තන්ති, සමාධිග්ගහණෙන පඤ්චඩ්ඨගිකො සම්මාසමාධි පඤ්චඤ්ඤාණිකො සම්මාසමාධි සමාධිපරික්ඛාරා ච ආවත්තන්ති. පඤ්ඤාගහණෙන පඤ්ඤා ච සම්මාදිට්ඨීති සම්මාදිට්ඨිසුදස්සනා සබ්බෙපි අරියමග්ගධම්මා ආවත්තන්ති අයං ආවත්තො භාරො.

පතිට්ඨානං කිලෙසාදිවසෙන සත්තවිධං. ආයුහනං අභිසඬ්ඛාරාදිවසෙන සත්තවිධං. තථා තප්පටිපක්ඛතො අප්පතිට්ඨානං අනායුහනඤ්ච. අයමෙත්ථ ධම්මවිහන්ති. පදට්ඨානභූමිවිහන්තියො පන භෙට්ඨා චූත්තනායානුසාරෙන චෙදිතබ්බා. අයං විහන්තිභාරො.

පුබ්බභාගප්පටිපදං සම්මදෙව සම්පාදෙත්වා සමථවිපස්සනං යුගනද්ධං කත්වා භාවනං උස්සක්කෙන්තො කිලෙසාදීනං දුරිකරණතො තෙසං වසෙන අසංසිදන්තො අනිබ්බුස්භන්තො අප්පතිට්ඨං අනායුහං ඔසං තරති. කිලෙසාදීනං වසෙන පන සංසිදන්තො නිබ්බුස්භන්තො සංසාරෙ පතිට්ඨානතො ආයතිං පුනඛිභාවාහිනිබ්බත්තියා ආයුහනතො ඔසං න තරති අයං පරිවත්තො භාරො.

අප්පතිට්ඨං අසන්තිට්ඨන්තො අසංසිදන්තො අනිබ්බසං අනවනිබ්බසන්ති පරියායවචනං, අනායුහං අනිබ්බුස්භන්තො අවෙතෙන්තො අපකප්පෙන්තොති පරියායවචනං, ඔසං කිලෙසසමුද්දන්ති පරියායවචනං, අතරි අතික්කම් අවචවාසීති පරියායවචනං. ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි පරියායවචනං චෙදිතබ්බන්ති අයං චෙවචනො භාරො.

අප්පතිට්ඨං අනායුහන්ති එත්ථ පතිට්ඨං ආයුහන්ති කිලෙසානං කිච්චකරණපඤ්ඤන්ති. පරිපුට්ඨානානං විභාවනපඤ්ඤන්ති. අභිසඬ්ඛාරානං විරුහනපඤ්ඤන්ති. තණ්හාය අස්සාදපඤ්ඤන්ති. දිට්ඨියා පරිනිජ්ජන්දනපඤ්ඤන්ති. භවදිට්ඨියා භවාහිනිවෙසපඤ්ඤන්ති. විභවදිට්ඨියා විපල්ලාසපඤ්ඤන්ති. කාමසුඛානුයොගස්ස කාමෙසු අනුගිජ්ඣිතපඤ්ඤන්ති. අත්තකිලමථානුයොගස්ස අත්තපරිනාපනපඤ්ඤන්ති. අප්පතිට්ඨං අනායුහන්ති පන අභිඤ්ඤෙයාධම්මානං අභිඤ්ඤාපඤ්ඤන්ති. පරිඤ්ඤෙයාධම්මානං පරිඤ්ඤාපඤ්ඤන්ති. ඔසමතරින්ති පහතබ්බධම්මානං පහනපඤ්ඤන්ති. මග්ගස්ස භාවනාපඤ්ඤන්ති. නිරොධස්ස සච්ඡිකිරියාපඤ්ඤන්ති අයං පඤ්ඤන්තිභාරො.

අප්පතිට්ඨං අනායුහන්ති එත්ථ පතිට්ඨානායුහනග්ගහණෙන ඔසග්ගහණෙන ච සමුදයසච්චං ගහිතං. අප්පතිට්ඨං අනායුහං අතරින්ති පන පදත්තයෙන මග්ගසච්චං ගහිතං, හෙතුගහණෙන ච හෙතුමතො ගහණං සිද්ධමෙවාති දුක්ඛනිරොධසච්චාති අත්ථතො ගහිතානෙවාති අයං සච්චෙහි ඔතරණා. තත්ථ යෙ ලොකියා පඤ්චක්ඛන්ධා, යෙසං වසෙන පතිට්ඨානායුහනසිද්ධි. යෙ ලොකුත්තරා චත්තාරො ඛන්ධා, යෙසං වසෙන ඔසතරණසිද්ධි. අයං ඛන්ධමුඛෙන ඔතරණා. යෙ එව පඤ්චක්ඛන්ධා ද්වාදසායනනාති අට්ඨාරස ධාතුයො, තෙ චත්තාරො ඛන්ධා ද්වායනනාති ද්වෙ ධාතුයොති අයං ආයතනමුඛෙන ධාතුමුඛෙන ච ඔතරණා. තථා අප්පතිට්ඨං අනායුහන්ති එත්ථ පතිට්ඨානායුහනග්ගහණෙන කිලෙසාභිසඬ්ඛාරාදීනං ගහණං. කිලෙසාභිසඬ්ඛාරාදයො ඔසා ච සඬ්ඛාරක්ඛන්ධා ධම්මායතනං ධම්මධාතු ච, අප්පතිට්ඨානායුහනග්ගහණෙන ඔසතරණච්චනෙන ච සහ විපස්සනාය මග්ගො කට්ඨො. එවඤ්ච සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො ධම්මායතනං ධම්මධාතු ච ගහිතාති එවමිපි ඛන්ධමුඛෙන ආයතනමුඛෙන ධාතුමුඛෙන ඔතරණා. විපස්සනා වෙ අනිච්චානුපස්සනා, අනිමිත්තමුඛෙන විමොක්ඛමුඛං, දුක්ඛානුපස්සනා වෙ, අප්පණ්ණිකවිමොක්ඛමුඛං, අනත්තානුපස්සනා වෙ, සුඤ්ඤත්තවිමොක්ඛමුඛන්ති එවං විමොක්ඛමුඛෙන ඔතරණං. මග්ගෙ සෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදයො ධම්මායතනධම්මධාතු අනාසවා ච එවමිපි ඛො ඛන්ධාදිමුඛෙන ඔතරණාති අයං ඔතරණො භාරො.

අප්පතිට්ඨන්ති ආරම්භො. අනායුහන්ති පදසුද්ධි, නො ආරම්භසුද්ධි, තථා ඔසන්ති. අතරින්ති පන පදසුද්ධි චෙව ආරම්භසුද්ධි වාති අයං සොධනො භාරො.

අප්පතිට්ඨං අනායුහන්ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං තණ්හාදිට්ඨිආදිවසෙන පතිට්ඨානායුහනානං සාධාරණතො පටික්ඛෙපවොදනාති කන්වා ඔසමතරින්ති තං විකප්පෙන්වා විසෙසව්වනං. ඔසතරණඤ්ඤි වත්තාරො අරියමග්ගා. තත්ථ පඨමදුතියමග්ගා අවිසෙසෙන දිට්ඨොසතරණං, තතියමග්ගො කාමොසතරණං, අග්ගමග්ගො සෙසොසතරණන්ති අයං අධිට්ඨානො භාරො.

කිලෙසවසෙන පතිට්ඨානස්ස අයොනිසොමනසිකාරො හෙතු. අභිසංඛාරවසෙන ආයුහනස්ස කිලෙසා හෙතු. අප්පතිට්ඨානායුහනානං පන යථාක්කමං යොනිසොමනසිකාරපහානාති හෙතු. සංයොජනියෙසු ධම්මෙසු අස්සාදානුපස්සනා තණ්හාවසෙන යථාරහං තස්ස හෙතු. තෙනාහ භගවා – “සංයොජනියෙසු, භික්ඛවෙ, ධම්මෙසු අස්සාදානුපස්සිතො තණ්හා පවඩ්ඪති”ති. ඛන්ධාවිජ්ජාචස්සඤ්ඤාවිතක්කායොනිසොමනසිකාරපාපමිත්තපරතොසොසා දිට්ඨිවසෙන පතිට්ඨානස්ස හෙතු. තෙනාහ – පටිසම්භිදාමග්ගෙ “ඛන්ධාපි දිට්ඨිට්ඨානං, අවිජ්ජාපි දිට්ඨිට්ඨාන”න්තිආදි. තණ්හාහිනන්දනා අවසෙසකිලෙසාභිසංඛාරවසෙන ආයුහනස්ස හෙතු. ඉමිනා නයෙන යථාරහං තණ්හාදිට්ඨිවසෙන පතිට්ඨානායුහනානං හෙතුවිභාගො නිද්ධාරෙතබ්බො, තබ්බිපරියායෙන අප්පතිට්ඨානායුහනානං. කිලෙසුප්පාදනෙ හි සම්මදෙව ආදීනවදස්සනං අප්පතිට්ඨානස්ස හෙතු, අභිසංඛාරණෙ ආදීනවදස්සනං අනායුහනස්ස හෙතු, විපස්සනාය උපස්සක්කාපනං ඔසතරණස්ස හෙතුවි අයං පරික්ඛාරො භාරො.

යථාචුත්තවිභාගෙහි පතිට්ඨානායුහනෙහි චතුබ්බිධස්සපි ඔසස්ස පරිසුද්ධි. අප්පතිට්ඨානායුහනෙහි පන සොතානං සංවරො සබ්බසො පිධානඤ්ඤාති චතුබ්බිධස්සපි ඔසස්ස විසෙසතො පිධානං අප්පවත්තිකරණං. අරියමග්ගස්ස භාවනාය හි කිලෙසවසෙන පතිට්ඨානං අභිසංඛාරවසෙන ආයුහනං උපච්ඡින්නං, තස්ස සබ්බෙපි ඔසා තිණ්ණා සම්මතිණ්ණා පභිනා භොන්තිති අයං සමාරොපනො භාරො.

අප්පතිට්ඨං අනායුහන්ති එත්ථ පතිට්ඨාගහණෙන තණ්හාවිජ්ජා ගහිතා. තාසං හි වසෙන සත්තො තත්ථ තත්ථ භවෙ පතිට්ඨාති. ආයුහනග්ගහණෙන තප්පච්චයා අභිසංඛාරධම්මා ගහිතා. තත්ථ තණ්හාය විසෙසතො රූපධම්මා අධිට්ඨානං, අවිජ්ජාය අරූපධම්මා. තෙසං යථාක්කමං සමථො ව විපස්සනා ව පටිපක්ඛා, තෙ “අප්පතිට්ඨං අනායුහං ඔසමතර”න්ති පදෙහි පකාසිතා භොන්ති, තෙසු සමථස්ස වෙතොවිමුත්ති ඵලං, විපස්සනාය පඤ්ඤාවිමුත්ති. තථා හි සා “රාගචිරාගා අවිජ්ජාචිරාගා”ති විසෙසෙන්වා චූච්චති. තත්ථ තණ්හාවිජ්ජා අභිසංඛාරො ව සමුදයසච්චං, තෙසං අධිට්ඨානභූතා රූපාරූපධම්මා දුක්ඛසච්චං, තෙසං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං, නිරොධපජානනා පටිපදා ඔසතරණපරියායෙන චූත්තා මග්ගසච්චං. තණ්හාගහණෙන චෙත්ථ මායා-සායොයාමානාතිමාන-මදප්පමාද-පාපිච්ඡතා-පාපමිත්තතා-අභිරිකානොත්තප්පාදිවසෙන අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො. අවිජ්ජාගහණෙන විපරිතමනසිකාර-කොට්ඨපනාහ-මක්ඛපළාස-ඉස්සාමච්ඡරිය-සාරම්භ-දොවවස්සනා-භවදිට්ඨිආදිවසෙන අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො. චූත්තවිපරියායෙන අමායාඅසායොයාදිවිපරිතමනසිකාරාදිවසෙන. තථා සමථපක්ඛියානං සද්ධිත්ථියානං විපස්සනාපක්ඛියානං අතිවිචසඤ්ඤාදීනඤ්ච වසෙන වොදානපක්ඛො නෙතබ්බොති අයං නන්දියාවත්තස්ස නයස්ස භූමි.

තථා චූත්තනයෙන ගහිතෙසු තණ්හාවිජ්ජාතප්පක්ඛියධම්මෙසු තණ්හා ලොභො, අවිජ්ජා මොහො, අවිජ්ජාය සම්පයුත්තො ලොභිතෙ සති පුබ්බො විය තණ්හාය සති සිජ්ඣමානො ආසාතො දොසො ඉති තිහි අකුසලමූලෙහි ගහිතෙහි, තප්පටිපක්ඛතො “අප්පතිට්ඨ”න්තිආදිවවනෙහි ව තිණ් අකුසලමූලාති තිණ් කුසලමූලාති ව සිද්ධාති ඵව භොන්ති. ඉධාපි ලොභො සබ්බාති සාසවකුසලමූලාති ආයුහනධම්මා ව සමුදයසච්චං, තන්තිබ්බත්තා තෙසං අධිට්ඨානගොචරභූතා ව උපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චන්තිආදීනා සච්චයොජනා යොජෙතබ්බො. ඵලං පනෙත්ථ විමොක්ඛත්තයවසෙන නිද්ධාරෙතබ්බං, තිහි අකුසලමූලෙහි තිවිධදූවරිත-සංකිලෙසමලවිසමඅකුසලසඤ්ඤා-විතක්කාදිවසෙන අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො, තථා තිහි කුසලමූලෙහි තිවිධසුචරිත-සමකුසලසඤ්ඤා-විතක්ක-සමාධි-විමොක්ඛමුඛාදිවසෙන වොදානපක්ඛො නෙතබ්බොති අයං තිපුක්ඛලස්ස නයස්ස භූමි.

තථා චූත්තනයෙන ගහිතෙසු තණ්හාවිජ්ජාතප්පක්ඛියධම්මෙසු විසෙසතො තණ්හාදිට්ඨිනං වසෙන අසුභෙ “සුභ”න්ති, දුක්ඛෙ “සුඛ”න්ති ව විපල්ලාසා, අවිජ්ජාදිට්ඨිනං වසෙන “අනිච්චෙ නිච්ච”න්ති අනත්තති “අත්තා”ති විපල්ලාසා වෙදිතබ්බො. තෙසං පටිපක්ඛතො “අප්පතිට්ඨ”න්තිආදිවවනෙහි ව ලද්ධෙහි සතිවීරියසමාධිපඤ්ඤන්ද්‍රියෙහි වත්තාරි සතිපට්ඨානාති සිද්ධානෙව භොන්ති.

තත්ථ චතුහි ඉන්ද්‍රියෙහි වත්තාරො පුග්ගලා නිද්දිසිතබ්බො. කථං? දූවිධො හි තණ්හාවරිතො මුදිත්ථියො තික්ඛිත්ථියොති, තථා දිට්ඨිවරිතො. තෙසු පඨමො අසුභෙ “සුභ”න්ති විපරියෙසග්ගාහි සතිබලෙන යථාභූතං කායසභාවං සල්ලක්ඛෙන්තො භාවනාබලෙන තං විපල්ලාසං සමුග්ගාතෙන්වා සම්මත්තනියාමං ඔක්කමති. දුතියො අසුඛෙ “සුඛ”න්ති විපරියෙසග්ගාහි “උප්පන්නං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති”තිආදීනා චූත්තෙන වීරියසංවරභූතෙන වීරියබලෙන පටිපක්ඛං විනොදෙන්තො භාවනාබලෙන තං විපල්ලාසං විද්ධංසෙන්වා සම්මත්තනියාමං ඔක්කමති. තතියො අනිච්චෙ “නිච්ච”න්ති අයාථාවග්ගාහි සමථබලෙන සමාහිතවිත්තො සංඛාරානං තඬ්ඬණිකභාවං සල්ලක්ඛෙන්තො භාවනාබලෙන තං විපල්ලාසං සමුග්ගාතෙන්වා සම්මත්තනියාමං ඔක්කමති. චතුත්ථො සන්තති-සමුග-කිච්චාරම්මණ-සනවඤ්චිතතාය ඵස්සාදිධම්මපුඤ්ජමත්තෙ අනත්තති “අත්තා”ති මිච්ඡාහිනිවෙසි වතුකොට්ඨසුඤ්ඤාමනසිකාරෙත තං මිච්ඡාහිනිවෙසං විද්ධංසෙන්වා සාමඤ්ඤඵලං සච්ඡිකරොති.

සුභසඤ්ඤාසුඛසඤ්ඤාදීහි වතුහි වා විපල්ලාසෙහි සමුදයසව්වං, තෙසමධිට්ඨානාරම්මණභූතා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චන්තිආදිනා සච්චයොජනා වෙදිතබ්බං. එලං පනෙත්ථ චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි, වතුහි චෙත්ථ විපල්ලාසෙහි වතුරාසවොසයොග-කායගන්ථ-අග්නි-තණ්හුප්පාදුපාදාන-සත්තවිඤ්ඤාණට්ඨිති-අපරිඤ්ඤාදිවසෙන අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො, තථා වතුහි සතිපට්ඨානෙහි වතුබ්බිධක්ඛාන-විහාරාධිට්ඨාන-සුඛභාගියධම්ම-අප්පමඤ්ඤාසම්මප්පධානිද්ධිපාදිවසෙන වොදානපක්ඛො නෙතබ්බොති අයං සීහවික්කිළිතස්ස නයස්ස භූමි.

ඉමෙසං පන තිණ්ණං අත්ථනායානං සිද්ධියා වොහාරනයද්වයං සිද්ධමෙව හොති. තථා හි අත්ථනායානං දිසාභූතධම්මාලොචනං දිසාලොචනං, තෙසං සමානයනං අභිකුසොති පඤ්චපි නයා ඉධ නියුත්තාති වෙදිතබ්බං. ඉදඤ්ච සුත්තං සොළසවිධෙ සුත්තත්තපට්ඨානෙ නිබ්බේධසෙක්ඛභාගියං බාතිරෙකමුඛෙන පතිට්ඨානායුහනානි ගහිතානීති සංකිලෙසනිබ්බේධසෙක්ඛභාගියං වාති දට්ඨබ්බං. අට්ඨවිසතිවිධෙ පන සුත්තත්තපට්ඨානෙ ලොකීයලොකුත්තරං සත්තාධිට්ඨානං ඤාණඤ්ඤායාං දස්සනභාවනං සකච්චනං විස්සප්පතීයං කුසලං අනුඤ්ඤාතත්ති වෙදිතබ්බං.

ඔසතරණසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. නිමොක්ඛසුත්තවණ්ණනා

2. පයමමාගතන්ති සංවණ්ණනාවසෙන පයමසුත්තාදිසු පයමං ආගතපදං. උත්තානත්ථන්ති පාකටත්ථං. අපුබ්බංයෙව හි දුට්ඨඤ්ඤායාත්ථඤ්ච පදං සංවණ්ණෙතබ්බං. නොති පුච්ඡායං නු-සද්දෙන සමානත්ථො නිපාතොති ආහ “ජානාසි නොති ජානාසි නු”ති. වට්ටතො නිමුච්චන්ති තෙන සත්තාති නිමොක්ඛො, මග්ගො. සො ච පමුච්චන්ති තෙනාති පමොක්ඛො, පමුච්චනත්තෙ පන අධිගන්තබ්බත්තාඵලං “පමොක්ඛො”ති චුත්තං, යථා අරහත්තං “රාගක්ඛයො දොසක්ඛයො මොහක්ඛයො”ති චුත්තං. තෙති සත්තා. විච්චිවතීති විසුං අසම්මිස්සො හොති, විගච්ඡතීති අත්ථො. විච්චිවති දුක්ඛං එතස්මාති විචෙකො. දුතියවිකප්පෙ පන සකලවට්ටදුක්ඛතො සත්තා නිමුච්චන්ති එත්ථ පමුච්චන්ති විච්චිවන්ති වාති නිමොක්ඛො පමොක්ඛො විචෙකො, නිබ්බානන්ති අත්ථො වෙදිතබ්බො. එත්ථාති ච නිමිත්තත්ථෙ භූමිමච්චනං දට්ඨබ්බං. අවධාරණත්ථො බො-කාරො “අස්සොසි බො”තිආදිසු විය.

නන්දිමුලකො භවො නන්දිභවො පුරිමපදෙ උත්තරපදලොපෙන “සාකභක්ඛො පත්ථවො සාකපත්ථවො”ති යථා. පයමං කම්මවට්ටපධානං අත්ථං චත්ථා පුන කිලෙසකම්මානං වසෙන උභයප්පධානං අත්ථං වදන්තො “නන්දියා වා”තිආදිමාහ. පුරිමනයෙති නන්දිමුලකො කම්මභවො නන්දිභවොති එතස්මිං පක්ඛෙ. නන්දිභවෙනාති නන්දිභවපදෙන. තිව්ධකම්මානිසඬිබාරවසෙනාති පුඤ්ඤානිසඬිබාරාදිවසෙන කායසඬිබාරාදිවසෙන ච තිප්පකාරස්ස කම්මානිසඬිබාරස්ස වසෙන. සඬිබාරක්ඛන්ධො ගහිතො චෙතනාපධානත්තා සඬිබාරක්ඛන්ධස්ස. සඤ්ඤාවිඤ්ඤාණෙහිති “සඤ්ඤාවිඤ්ඤාණසඬිබයා”ති එවං චුත්තසඤ්ඤාවිඤ්ඤාණපදෙහි. තංසම්පයුත්තා වාති තෙන යථාචුත්තසඬිබාරක්ඛන්ධෙන සමං යුත්තා එව. ද්වෙ බන්ධාති සඤ්ඤාවිඤ්ඤාණක්ඛන්ධා.

නනු එත්ථ වෙදනාක්ඛන්ධො න ගහිතොති? නො න ගහිතොති දස්සෙන්තො “තෙහි පනා”තිආදිමාහ. තීහි බන්ධෙහීති සඤ්ඤාසඬිබාරවිඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙහි. ගහිතාව අවිනාභාවතො. න හි වෙදනාරහිතො කොචි චිත්තූප්පාදො අත්ථි. අනුපාදිණ්ණකානන්ති කුසලාකුසලානං. න හෙත්ථ කිරියාබන්ධානං අප්පචන්ති අධිප්පෙනා. අප්පචන්තිවසෙනාති අනුප්පත්තිධම්මතාපත්තිවසෙන. නිබ්බන්තනවසෙන කම්මකිලෙසෙහි උපාදියතීති උපාදි, පඤ්චක්ඛන්ධා. උපාදිතො සෙසො උපාදිසෙසො, සහ උපාදිසෙසෙනාති සඋපාදිසෙසං. නිබ්බානං කථිතං සකලකම්මකිලෙසවූපසමත්ථස්ස ජොතිත්තත්තා. හෙට්ඨා ද්විති පදෙහි අනුපාදිණ්ණකක්ඛන්ධා ගහිතාති “වෙදනාන”න්ති එත්ථ උපාදිණ්ණකග්ගණං යුත්තන්ති ආහ “උපාදිණ්ණකවෙදනාන”න්ති. නිරොධෙනාති තප්පට්ඨද්ධෂන්දරාගනිරොධවසෙන නිරුප්ඤ්ඤානෙන. උපසමෙනාති අච්චන්තූපසමෙන අප්පචන්තෙන. එවඤ්ච කත්ථා ව-සද්දග්ගණං සමත්ථිතං හොති. තෙසන්ති තස්සා වෙදනාය තංසම්පයුත්තානඤ්ච තිණ්ණං බන්ධානං. චත්ථාරම්මණවසෙනාති චත්ථුභූතානං ඡන්තං ආරම්මණභූතානඤ්ච සබ්බෙසම්පි උපාදිණ්ණකරූපධම්මානං වසෙන.

කස්මා පන හෙට්ඨා චත්තාරො අරූපක්ඛන්ධායෙව චුත්තා, රූපක්ඛන්ධො න ගහිතොති? විසෙසභාවතො. සඋපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තියඤ්චි උපාදිණ්ණකරූපධම්මානං විය අනුපාදිණ්ණකරූපධම්මානං අප්පචන්තියෙව නත්ථි. දුතියනයෙති නන්දියා ච භවස්ස වාති එතමිති පක්ඛෙ. නන්දිග්ගණෙන සඬිබාරක්ඛන්ධො ගහිතො තංසභවරණතො. උපපත්තිභවසඬිබාතො රූපක්ඛන්ධොති උපාදිණ්ණකරූපධම්මමෙව වදති. තග්ගණෙනෙව ච තන්තිමිත්තකානි උතුආභාරජානි, විඤ්ඤාණග්ගණෙන චිත්තජානීති වතුසන්තතිරූපස්සපෙත්ථ ගහිතතා වෙදිතබ්බො. සඤ්ඤාදීහිති සඤ්ඤාවිඤ්ඤාණවෙදනාග්ගණෙනි තයො බන්ධා ගහිතා, තඤ්ච බො උපාදිණ්ණා අනුපාදිණ්ණාති විභාගං අකත්ථා අවිසෙසතො. අවිසෙසෙන හි පඤ්චන්තං බන්ධානං අප්පචන්ති නිබ්බානං. තෙනාහ “එවං...පෙ.... නිබ්බානං කථිතං හොති”ති. “නිබ්බාන”න්ති හි ඉධ අමතමහානිබ්බානං අධිප්පෙනං. ඉමමෙව ව නයන්ති ඉදං යථාචුත්තං දුතියමෙව. චත්තාරො මහානිකායෙ ධාරෙතීති වතුනිකායිකො. භණ්ඩිකනාමකො ථෙරො භණ්ඩිකත්ථෙරො. ඉතීති චුත්තප්පකාරපරාමසනං. නිබ්බානවසෙනෙවාති පයමනයෙ සඋපාදිසෙසනිබ්බානස්ස

අනුපාදිසෙසනිබ්බානස්ස ව, දුතියෙ පන “අමතමහානිබ්බානස්සා”ති සබ්බථාපි නිබ්බානස්සෙව වසෙන භගවා දෙසනං නිට්ඨපෙසි සමාපෙසිති.

නිමොක්ඛසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. උපනීයසුත්තවණ්ණනා

3. අනෙකත්ථත්තා ධාතුසද්දානං උපසග්ගවසෙන අත්ථවිසෙසවාචකො හොතිති ආහ “උපනීයනීති පරික්ඛීයති නිරුද්ධකී”ති. විතස්සනීති අත්ථො. උපනීයනීති වා සරසෙනෙව ජීවිතස්ස මරණුපගමනං වුත්තන්ති ආහ – “උපගච්ඡති වා, අනුපුබ්බෙන මරණං උපෙනීති අත්ථො”ති. කාමඤ්චෙන්ථ “උපනීයනී”ති පදං අපාකටකම්මවිසෙසං වුත්තං. යථා පන “සබ්බං ආරොග්ගං ඛ්‍යාධිපරියොසානං, සබ්බං යොබ්බනං ජරාපරියොසානං, සබ්බං ජීවිතං මරණපරියොසානං”න්ති, “උපනීයනී ජීවිත”න්ති වුත්තත්තා “මරණං උපෙනී”ති වුත්තං. කම්මකත්තුවසෙන හෙතං වුත්තං.

ඉදානි කම්මසාධනවසෙන අත්ථං දස්සෙතුං “යථා වා”තිආදි වුත්තං. ගොපාලෙන ගොගණො නීයනී යථිච්ඡිතං ධානං. ජීවන්ති තෙන සත්තා, සහජාතධම්මා වානි ජීවිතං, තදෙව තෙසං අනුපාලනෙ ආධිපච්චසබ්භාවතො ඉන්ද්‍රියන්ති ආහ “ජීවිතන්ති ජීවිතින්ද්‍රිය”න්ති පරිත්තන්ති ඉත්තරං. තෙනාහ “ථොක”න්ති. පබ්බන්ධානුපච්ඡෙදස්ස පච්චයභාවො ඉධ ජීවිතස්ස මරණකිච්චන්ති අධිප්පෙතන්ති ආහ “සරසපරිත්තතාය වා”තිආදි. ආයුති ව පරමායු ඉධාධිප්පෙතං, තඤ්ච අප්පකාලවසෙන චෙදිතබ්බං.

ඉමස්මිඤ්චි බුද්ධුප්පාදෙ අයං කථානි ජීවිතස්ස අතිඉත්තරභාවදීපනපරා අයං දෙසනා. ජීවිතින්ද්‍රියවසෙන ජීවිතක්ඛයං නියමෙන්තො “එකච්ඡත්තප්පචත්තිමත්තොයෙවා”ති ආහ, එකස්ස චිත්තුප්පාදස්ස පචත්තික්ඛණමත්තො එවානි අත්ථො. ඉදානි තමත්ථං උපමාය විභාවෙතුං “යථා නාමා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පචත්තමානන්ති නෙමීරපීසා චත්තන්ති එකෙනෙව නෙමීප්පදෙසෙන පචත්තති එකස්මිං ඛණෙනි අධිප්පායො. “එකෙනෙව තිට්ඨතී”ති එත්ථාපි එසෙව නයො. එකච්ඡත්තක්ඛණකන්ති එකච්ඡත්තක්ඛණමත්තවත්තං. තස්මිං චිත්තෙනි තස්මිං යස්මිං කිස්මිඤ්චි එකස්මිං චිත්තෙ. නිරුද්ධමත්තෙනි නිරුද්ධභාවප්පත්තමත්තෙ. නිරුද්ධොති වුවචනීති මතොති වුවචනි තංසමඬචි සත්තො පරමත්ථතො. අවිසෙසවිදුතො පන අවිඤ්ඤායමානන්තරෙන අනුසන්ධානස්ස නිරුද්ධනං නිරොධං සල්ලක්ඛෙන්ති. යථාවුත්තමත්ථං සුත්තෙන විභාවෙතුං “යථාහා”තිආදි වුත්තං. තෙන තිසුපි කාලෙසු සත්තානං පරමත්ථතො ජීවනං මරණං චිත්තක්ඛණවසෙනෙවානි දස්සෙති.

ජීවිතන්ති ජීවිතින්ද්‍රියං. අත්තභාවොනි ජීවිතවෙදනාවිඤ්ඤාණානි ය්පෙන්වා අවසිට්ඨධම්මා අධිප්පෙතා. සුබදුක්ඛානි සුබදුක්ඛා වෙදනා, උපෙක්ඛාපි ඉධ සුබදුක්ඛාස්වෙව අත්තොගධා ඉට්ඨානිට්ඨභාවතො. කෙවලානි අත්තනා, නිච්චභාවෙන වා අවොමීස්සා. එකච්ඡත්තසමායුත්තානි එකකෙන චිත්තෙන සහිතා. ලහුසො චත්තතෙ ඛණොති වුත්තනායෙන එකච්ඡත්තක්ඛණකතාය ලහුකො අතිඉත්තරො ජීවිතාදීනං ඛණො චත්තති.

යෙ නිරුද්ධා මරන්තස්සානි වචන්තස්ස සත්තස්ස වුතීතො උද්ධං නිරුද්ධානි චත්තබ්බා යෙ ඛන්ධා. තිට්ඨමානස්ස වා ඉධානි යෙ වා ඉධ පචත්තියං තිට්ඨමානස්ස ධරන්තස්ස භඬිගප්පත්තියා නිරුද්ධා ඛන්ධා, සබ්බෙපි සදිසා තෙ සබ්බෙපි එකසදිසා ගතා අත්ථඬිගතා අප්පටිසන්ධියා පුන ආගන්ත්වා පටිසන්ධානාභාවෙන විගතා. යථා හි වුතිඛන්ධා න නිබ්බත්තන්ති, එවං තතො පුබ්බෙපි ඛන්ධා. තස්මා එකච්ඡත්තක්ඛණකං සත්තානං ජීවිතන්ති අධිප්පායො.

අනිබ්බත්තෙන න ජාතොති අනුප්පන්නෙන චිත්තෙන ජාතො න හොති “අනාගතෙ චිත්තක්ඛණෙ න ජීවිත්ථ න ජීවති ජීවිස්සති”ති චත්තබ්බතො. පච්චුප්පන්නෙන චත්තමානෙන චිත්තෙන ජීවති ජීවමානො නාම හොති, න ජීවිත්ථ න ජීවිස්සති. චිත්තභඬිගා මතො ලොකොති වුතිචිත්තස්ස විය සබ්බස්සපි තස්ස තස්ස චිත්තස්ස භඬිගප්පත්තියා අයං ලොකො පරමත්ථතො මතො නාම හොති “අනිතෙ චිත්තක්ඛණෙ ජීවිත්ථ න ජීවති න ජීවිස්සති”ති චත්තබ්බතො, නිරුද්ධස්ස අප්පටිසන්ධිකත්තා. එවං සන්තෙපි පඤ්ඤත්ති පරමත්ථියා, යායං තං තං පචත්තං චිත්තං උපාදාය “තිස්සො ජීවති, චුස්සො ජීවති”ති වචනප්පචත්තියා විසයභූතා සන්තානපඤ්ඤත්ති, සා එත්ථ පරමත්ථියා පරමත්ථභූතා. තථා හි වුත්තං “නාමගොත්තං න ජීරතී”ති (සං. නි. 1.76).

න සත්ති තාණානි ජරං උපගතස්ස තතො තංනිමිත්තං යං වා පාපකාරිනො පාපකම්මානං උපට්ඨානවසෙන පුඤ්ඤකාරිනො පියවිප්පයොගවසෙන චිත්තදුක්ඛං උභයෙසමිපි ඛන්ධනවිඤ්ඤාදිවසෙන චිතුප්පමානං අනප්පකං සරිරදුක්ඛං සම්මොභප්පත්ති ව හොති, තතො තායන්තා න සත්ති. තෙනාහ – “තාණං ලෙණං සරණං භවිතුං සමත්ථා නාම කෙචි නත්ථී”ති. භායති එතස්මානි භයං, භයනිමිත්තන්ති ආහ “භයවත්ථු”ති. තග්ගහණෙන ව චිත්තුත්තාසලක්ඛණං භයං ගහිතමෙව, සති නිමිත්තෙ නෙමිත්තං සන්තමෙවානි. පුබ්බචෙතනන්ති එකාවජ්ජනවිටීයං නානාවජ්ජනවිටීයං සම්පචත්තං උපචාරජ්ඣානවෙතනං. අපරචෙතනන්ති වසිභාවාදනවසෙන පරතො සමාපජ්ජනවසෙන ව පචත්තං සමාපත්තිවෙතනං. මුඤ්චචෙතනන්ති වික්ඛම්භනවසෙන පචත්තං පඨමප්පනාවෙතනං.

කුසලජ්ඣානස්ස විපාකජ්ඣානෙව ලබ්භමානං සුඛං ඝානසුඛං. ඉට්ඨපරියායො වෙන්ථ සුඛං-සද්දො. ඝානෙ අපෙක්ඛා ඝානනිකන්ති. ඝානස්ස අස්සාදවසෙන පවත්තො ලොභො ඝානස්සාදො. යෙන තෙ තෙ බ්‍රහ්මානො ඝානතො වුට්ඨාය “අභො සුඛං අභො සුඛං”න්ති වාවං නිච්ඡාරෙසුන්ති. යථා දෙවා සුඛබ්‍රලා තිහෙතුපටිසන්ධිකාවාති පටිපජ්ජන්තා ඝානං අධිගන්තුං භබ්බා, න ඉතරෙති “කාමාවචරදෙවෙසු”ති වුත්තං. කාමාවචරා ව උපරිදෙවා ව කාමාවචරදෙවාති එකදෙසසරුපෙකසෙසො දට්ඨබ්බො. තෙන මනුස්සානම්පි එකච්චානං සබ්බෙසම්පි වා සඞ්ගහො සිද්ධො හොති පත්ථනාපරිකප්පනාය විසයභාවතො. තෙනාහ “අභො චතිමෙ ව...පෙ.... තිට්ඨෙය්‍යු”න්ති. ථුල්ලානි චුසිතානි විජ්ජුරානි එත්ථාති ථුල්ලචුසිතකො, කාලො, දෙසො වා. තස්මිං ථුල්ලචුසිතකෙ.

“පුඤ්ඤානි කයිරාථ සුඛාවහානි”ති වුත්තන්තා “අනිය්‍යානිකං වට්ඨකථං කථෙති”ති වුත්තං. ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙත ලොකො, කිලෙසෙහි ආමසිතබ්බතො ආමිසඤ්චාති ලොකාමිසං. නිජ්ජරියායාමිසං පන ලොකෙ ආමිසන්තිපි ලොකාමිසං. පරියායෙති සභාවතො පරිවත්තෙන්වා ඤාපෙති එතෙනාති පරියායො, ලෙසො, කාරණං වාති ආහ “නිජ්ජරියායෙන වත්තාරො පච්චයා”ති, වට්ඨස්ස එකන්තතො බාලලොකෙහෙව ආමසිතබ්බභාවතො පරියායාමිසනා වුත්තා. ඉධ පරි..පෙ.... අධිජ්ජෙතං විවට්ඨපටියොගිතො ඉච්ඡිතන්තා. චතුපච්චයාපෙක්ඛඤ්චි පහානං. එකච්චස්ස සකලවට්ඨාපෙක්ඛජ්ජහනස්සපි පච්චයො හොතිති “වට්ඨතියෙවා”ති සාසඬ්ඛං වදති. වුපසමති එත්ථ සකලවට්ඨදුක්ඛන්ති සන්ති, අසඬ්ඛතධාතුති ආහ “නිබ්බානසඬ්ඛත”න්ති.

උපනියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. අව්චෙන්තිසුත්තවණ්ණනා

4. කාලයන්ති ඛෙපෙන්තිති කාලා. පුරෙහත්තාදයො හි කාලා ධම්මජ්ජවත්තිමත්තතාය පරමත්ථතො අවිජ්ජමානාපි ලොකසඬ්ඛකෙමත්තසිද්ධා තස්සායෙව ධම්මජ්ජවත්තියා ගතගතාය අනිවත්තනතො තං තං ධම්මජ්ජවත්තිං ඛෙපෙන්තා විනාසයන්තා විය සයඤ්ච තාහි සද්ධිං අව්චෙන්තා විය හොන්ති. තෙනාහ – “කාලො සසති භූතානි, සබ්බානෙව සහත්තනා”ති (ජා. 1.2.190). “තරයන්ති රත්තියො”ති එත්ථාපි වුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. “එතං භයං මරණෙ පෙක්ඛමානො”ති වුච්චමානන්තා පුග්ගලං මරණුපගමනාය තරයන්තිති අත්ථො වුත්තො. වයොගුණාති එත්ථ කොට්ඨාසා ගුණා. තිත්ථියානං හි වරිමචිත්තෙන සකලචිත්තෙ වයසමුභෙ වයසමඤ්ඤාති ආහ – “පඨමමජ්ඣමපච්ඡිමවයානං ගුණා, රාසයොති අත්ථො”ති. ආනිසංසට්ඨො ගුණට්ඨො “වාකචිරං නිවාසෙසිං, ද්වාදසගුණමුපාගත”න්තිආදියු (බු. වං. 2.30) විය. “තන්දිගුණාහං කරිස්සාමි, දිගුණං දිගුණං වද්ධෙය්‍යා”ති ව එවමාදියු පන තබ්භාවුත්තිඅත්ථො ගුණට්ඨො.

“අසඬ්ඛෙය්‍යානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසිනො; ගුණෙන නාමමුද්ධෙය්‍යං, අපි නාම සහස්සතො”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 1313; උදා. 53; පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.76) –

ආදියු පසංසට්ඨො ගුණට්ඨො දට්ඨබ්බො. “වයොගුණා අනුපුබ්බං ජහන්ති”ති එත්ථ අත්ථො “අව්චෙන්ති කාලා”ති එත්ථ වුත්තනයො එව. පඨමමජ්ඣමවයානි පඨමග්ගහණඤ්චෙන්ථ වයස්ස ගතස්ස අපුනරාවත්තිදස්සනත්ථං කතං. තෙනෙවාහ – “මරණක්ඛණෙ පන තයොපි වයා ජහන්තෙවා”ති.

එත්ථ ව පාළියං “අව්චෙන්ති කාලා”ති සාමඤ්ඤතො කාලස්ස අපගමනං දස්සිතං, පුන තං විසෙසනොපි දස්සෙතුං ඉතරද්වයං වුත්තං. අට්ඨකථායං පන මුදිත්ථියස්ස වසෙන “වයොගුණා අනුපුබ්බං ජහන්ති”ති වුත්තං, මජ්ඣිමනිකායස්ස වසෙන “තරයන්ති රත්තියො”ති වුත්තන්ති අධිජ්ජායෙන “කාලානි පුරෙහත්තාදයො කාලා”ති වුත්තං. තස්මා තත්ථ ආදි-සද්දෙන පච්ඡාහත්තපඨමයාම-මුහුත්තකාලාදි-කාලකොට්ඨාසො එව අණුපහෙදො කාලච්චාගො ගහිතොති වෙදිතබ්බො. සෙසන්ති ඉධ ද්විසු ගාථාසු පච්ඡිමද්ධො. සො හි ඉධ අත්ථතො අධිගතන්තා අනන්තරසුත්තෙ ව වුත්තන්තා අනිදිසිතො.

අව්චෙන්තිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. කතිජිත්දසුත්තවණ්ණනා

5. ජිත්දන්තොති සමුච්ඡිත්දන්තො. කති ජිත්දෙය්‍යාති කිත්තකෙ පාපධම්මෙ සමුච්ඡිත්දෙය්‍ය, අනුප්පත්තිධම්මතං පාපෙය්‍ය. සෙසපදෙසුපිති සෙසෙසුපි ද්විසු පදෙසු. ජහන්තො කති ජහෙය්‍ය, භාවෙන්තො කති උත්තරි භාවෙය්‍යාති ඉමමත්ථං “එසෙව නයො”ති ඉමිනා අනිදිසති. චතුත්ථපදස්ස පන අත්ථො සරුපෙනෙව දස්සිතො. අත්ථතො එකන්ති භාවත්ථතො එකං. යදි එවං කිමත්ථං පරියායන්තරං ගහිතන්ති ආහ “ගාථාබන්ධස්ස පනා”තිආදි. අත්ථතො එත්ථ පුනරුත්ති අත්ථොවාති ආහ “සද්දපුනරුත්තිං වජ්ජයන්ති”ති. සඬ්ගං අනික්කමයතිති සඬ්ගාතිගොති ආහ “අයමෙවත්ථො”ති.

ඔරං වුවවති කාමධාතු, පටිසන්ධියා පච්චයභාවෙන තඤ්ච භජන්තීති ඔරම්භාගියානි. තත්ථ ච කම්මං තඛ්ඛිපාකං සත්තෙ දුක්ඛං, කම්මුතා විපාකං, සත්තෙන දුක්ඛං සංයොජෙන්නීති සංයොජනානි, සක්කායදිට්ඨි-විචිකිච්ඡා-සීලබ්බතපරාමාස-කාමරාග-පටිඝා. උද්ධං වුවුවති වතස්සො අරුපධාතුයො, චුත්තනයෙන තං භජන්තීති උද්ධම්භාගියානි, සංයොජනානි රූපාරූපරාගමානුද්ධව්වාචිජ්ජා. ආරොපිතවචනානුරූපෙනෙව එවමාහානි “පඤ්ච ඡින්දෙ පඤ්ච ජහෙ”ති එවං කට්ඨෙසි තස්සා දෙවතාය සුඛග්ගහණත්ථං. න කෙවලං තාය දෙවතාය චුත්තවචනානුරූපතො එව, අථ ඛො තෙසු සංයොජනෙසු වත්තඛ්ඛාකාරතොපිති දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි චුත්තං. තෙන ඔරම්භාගියසංයොජනානි නාම ගරුති දුච්ඡෙදානි ගාල්භබන්ධනභාවතො, තස්මා තානි සන්ධාය “පඤ්ච ඡින්දෙ”ති චුත්තං.

උද්ධම්භාගියසංයොජනානි පන ලභුනි සුවිඡෙදානි හෙට්ඨා පවත්තිතානුක්කමෙන භාවනානයෙන පභාතඛ්ඛතො, තස්මා තානි සන්ධාය “පඤ්ච ජහෙ”ති චුත්තං. තෙනාහ “පාදෙසු බද්ධපාසසකුණො වියා”තිආදි. විසෙසන්ති භාවනානං විසෙසං විපස්සනාභාවනං භාවෙන්තො උප්පාදෙන්තො විපච්චෙන්තො වඩ්ඪෙන්නො ච. සංසාරපඬිකෙ සඤ්ජනට්ඨෙන රාගො එව සඬිගො “රාගසඬිගො”. එස නයො සෙසෙසුපි. යස්මා එත්ථ රාග-මොහ-දිට්ඨි-තඛ්ඛාගියසක්කායදිට්ඨි-සීලබ්බතපරාමාස-කාමරාගාවිජ්ජා අත්ථතො ඔසා එව, ඉතරෙ තදෙකට්ඨා, තස්මා භගවා සංයොජනප්පභාතසඬිගාතික්කමෙහි ඔසතරණං කට්ඨෙසි. ලොකියලොකුත්තරානි කථිතානි “භාවයෙ”ති පුබ්බභාගාය මග්ගභාවනාය අධිප්පෙතත්තා.

කතිඡින්දසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ජාගරසුත්තවණ්ණනා

6. ජාගරතන්ති අනාදරෙ සාමීවචනං. තෙනාහ “ඉන්ද්‍රියෙසු ජාගරන්තෙසු”ති. “විස්සජ්ජනගාථායං පනා”ති ඉමස්ස පදස්ස “අයමත්ථො වෙදිතඛ්ඛො”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. සුවිජාගාථාය පන අත්ථො ඉමිනාව නයෙන විඤ්ඤායතීති අධිප්පායො. පඤ්ච ජාගරතං සුත්තානි එත්ථ “සුත්තා”ති පදං අපෙක්ඛිත්වා පඤ්චානි පච්චත්තවචනං “ජාගරත”න්ති පදං අපෙක්ඛිත්වා සාමීවසෙන පරිණාමෙතඛ්ඛං “පඤ්චන්තං ජාගරත”න්ති. තෙනාහ – “පඤ්චසු ඉන්ද්‍රියෙසු ජාගරන්තෙසු”ති, ජාගරන්තෙසු බද්ධාභාවෙන සකිච්චප්පසුතතාය සකිච්චසමත්ථතාය වානි අත්ථො. සොත්තංව සුත්තා පමාදනිද්දාභාවතො. තමෙව සුත්තභාවං පුග්ගලාධිට්ඨානාය කථාය දස්සෙතුං “කස්මා”තිආදි චුත්තං. පමජ්ජති, පමාදො වා එතස්ස අත්ථිති පමාදො, තස්ස භාවො පමාදතා, තාය, පමත්තභාවෙනානි අත්ථො.

එවං ගාථාය පට්මස්ස පාදස්ස අත්ථං වත්වා දුතියස්ස වත්තුං “එවං සුත්තෙසු”තිආදි චුත්තං. තස්සත්ථො චුත්තනයෙන වෙදිතඛ්ඛො. යස්මා අප්පනිතසුපනකිරියාවසෙන සනිවරණස්ස පුග්ගලස්ස අනුප්පන්නරාගරජාදයො උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා පවඩ්ඪන්ති, තස්මා චුත්තං “නිවරණෙහෙව කිලෙසරජං ආදියති”ති. තෙනෙවාහ “පුරිමා”තිආදි. පුරිමානං පච්ඡිමානං අපරාපරූප්පත්තියා පච්චයභාවො හෙත්ථ ආදියනං. පඤ්චහි ඉන්ද්‍රියෙහි පරිසුජ්ඣතිති මග්ගපරියාපන්නෙහි සද්ධාදිහි පඤ්චහි ඉන්ද්‍රියෙහි සකලසංකිලෙසතො විසුජ්ඣති. පඤ්ඤින්ද්‍රියමෙව හි අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතින්ද්‍රියාදිනි, ඉතරානි ච අත්ථයානීති.

ජාගරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. අප්පට්ඨිදිතසුත්තවණ්ණනා

7. පවත්තිනිවත්තිතදුභයහෙතුච්ඡාගස්ස ධම්මස්සපි චතුසච්චන්තොගධත්තා ආහ “ධම්මානි චතුසච්චධම්මා”ති. වත්තාරිපි හි අරියසච්චානි චතුසච්චන්තොගධානි. අප්පට්ඨිද්ධානි පරිඤ්ඤාහිසමයාදිවසෙන අනභිසම්මා. දිට්ඨිගතවාදෙසුති දිට්ඨිගතසඤ්ඤිතෙසු වාදෙසු. දිට්ඨිගතෙහි තෙ පවත්තිතා. ඉතො පරෙසන්ති ඉතො සාසනිකෙහි පරෙසං අඤ්ඤෙසං. ධම්මතායානි සභාවෙන, සයමෙවානි අත්ථො. ගච්ඡන්තිති පවත්තන්ති දිට්ඨිවාදං පග්ගය්හ නිට්ඨන්ති. පරෙතානි දිට්ඨිගතිකෙන. නියන්තිති දිට්ඨිවාදසඬිගණ්හනෙ උයොජියන්ති. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි. පබුජ්ඣකිතුන්ති පමාදනිද්දාය පටිබුජ්ඣකිතුං. පටිපදා යථාදෙසිතස්ස ධම්මස්ස කථිතතාය, පටිබුජ්ඣකිතුං යොනිසො පවත්තියමානත්තා හද්දිකා.

හෙතුනානි ඤායෙන. කාරණෙතානි චතුසච්චානං සම්බොධයුත්තියා. හත්ථතලෙ ආමලකං විය සබ්බං ඤෙය්‍යං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤා, තෙනෙව සබ්බඤ්ඤානිසම්බොධෙන බුද්ධොති සබ්බඤ්ඤාබුද්ධො. පච්චෙකං පරෙහි අසාධාරණතාය විසුං සයම්භුඤාණෙන සච්චානි බුද්ධවානි පච්චෙකබුද්ධො. පරොපදෙසෙන චතුසච්චං බුජ්ඣතිති චතුසච්චබුද්ධො. තථා හි සො සයම්භුතාය අභාවතො කෙවලං චතුසච්චබුද්ධොති වුවවති. සුතෙන සුතමයඤාණෙන බන්ධාදිහෙදං ඤෙය්‍යං බුද්ධවානි සුතබුද්ධො. සබ්බඤ්ඤාබුද්ධපච්චෙකබුද්ධෙ යපෙත්වා අවසෙසා අග්ගසාවකමභාසාවකාපි පකතිසාවකාපි චිත්තරාගා අවසෙසා ඛිණ්ණසවා. තයොපි පුරිමා වට්ටන්ති සම්බුද්ධාතිආදිවචනතො. සන්තිවසති එතෙනානි සන්තිවාසො, වරිතං. ලොකස්ස සන්තිවාසො ලොකසන්තිවාසො,

තස්මිං. කායදුච්චරිතාදිභෙදෙ විසමෙ. සතිසම්මොසෙන විසමෙ වා සත්තනිකායෙ. සො හි විසමයොගතො විසමො. රාගවිසමාදිකෙ විසමෙ වා කිලෙසජාතෙ. තං විසමං පභාය තං විසමං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිත්වා සමං සදිසං යුත්තරුපං, පුරිමකෙහි වා සම්බුද්ධෙහි සමං සදිසං වරන්ති වත්තන්ති.

අප්පට්චිදිතසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සුසම්මුට්ඨසුත්තවණ්ණනා

8. සුසම්මුට්ඨානි සුට්ඨ අතිවිය සම්මුට්ඨා. සත්ත සෙක්ඛා හි සුසම්මුසිනා විනට්ඨා. කථං පන තෙ අනගිගතා නට්ඨා නාම භොන්තිති ආහ “යථා හී”තිආදි. අධිගතස්සානි අධිගතො අස්ස. සො වදන්තොති සම්බන්ධො. සෙසන්ති “ධම්මා”තිආදි. පුරිමසදිසමෙවානි අනන්තරගාථාය චුත්තසදිසමෙව.

සුසම්මුට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මානකාමසුත්තවණ්ණනා

9. සෙය්‍යාදිභෙදං මානං අප්පභාය තං පග්ගස්භ විවරන්තො කාමෙන්තො නාම භොතිති ආහ “මානං කාමෙන්තස්ස ඉච්ඡන්තස්සා”ති. දමති චිත්තං එතෙනාති දමො, සතිසම්බොජ්ඣ්ඣගාදිකො සමාධිපක්ඛිකො දමො. මනවිජ්ඣානි ඉන්ද්‍රියානි දමෙතිති දමො, ඉන්ද්‍රියසංවරො. කිලෙසෙ දමෙති පජහතිති දමො, පඤ්ඤා. උපවසනවසෙන කායකම්මාදිං දමෙතිති දමො, උපොසථකම්මං. කොට්ඨපනාහමක්ඛමානාදිකෙ දමෙති විනෙතිති දමො, අධිවාසනවත්ති. තෙනෙවානි “දමො”ති සමාධිපක්ඛිකධම්මානං එව අධිප්පෙතන්තා. “න මොනං අත්ථී”ති ව පායො. අසමාහිතස්සානි සමාධිපට්ඨිකෙපො ජොතිතො.

මච්චුධෙය්‍යස්ස පාරතරණස්ස චුච්චමානන්තා “මොනන්ති චතුමග්ගඤ්ඤාණ”න්ති චුත්තං. න හි තතො අඤ්ඤෙන තං සම්භවති. ජානාති අසම්මොහපට්ඨෙධවසෙන පට්චිජ්ඣතිති අත්ථො. මච්චු ධියති එත්ථානි මච්චුධෙය්‍යං, ඛන්ධපඤ්ඤකං මරණධම්මන්තා. තස්සෙවානි මච්චුධෙය්‍යස්සෙව. පාරං පරතීරභුතං නිබ්බානං. තරෙය්‍යානි එත්ථ තරණං නාම අරියමග්ගඛ්‍යාපාරොති ආහ “පට්චිජ්ඣෙය්‍ය පාපුණෙය්‍යා”ති. තථා හි වක්ඛති “පට්චෙධතරණං නාම චුත්ත”න්ති. “න තරෙය්‍ය න පට්චිජ්ඣෙය්‍ය න පාපුණෙය්‍ය වා”ති අයමෙන්ථ පායො යුත්තො. අඤ්ඤථා “ඉදං චුත්තං භොති”තිආදිවචනං විරුජ්ඣෙය්‍ය. එකො අරඤ්ඤෙ විහරන්තොති එකාකී හුත්වා අරඤ්ඤෙ විහරන්තොති අත්ථො.

කාමං භෙට්ඨිමග්ගෙහිපි එකච්චස්ස මානස්ස පභානං ලබ්භති. අග්ගමග්ගෙනෙව පන තස්ස අනවසෙසතො පභානන්ති ආහ – “අරහත්තමග්ගෙන නවවිධමානං පජහිත්වා”ති. උපචාරසමාධිපුබ්බකො අප්පනාසමාධිති චුත්තං “උපචාරප්පනාසමාධිහී”ති, න උපචාරසමාධිමත්තෙන සමාධිමත්තං සන්ධාය පච්චෙකං වාක්‍යපරිසමාපනස්ස අයුජ්ජනතො. න හි අප්පනං අප්පත්තං ලොකුත්තරජ්ඣානං අත්ථී. “සුචෙතසො”ති චිත්තස්ස ඤාණසහිතතාය ලක්ඛණවචනන්ති ආහ “ඤාණසම්පයුත්තතායා”තිආදි. තථා හි වක්ඛති “සුචෙතසොති එත්ථ චිත්තෙන පඤ්ඤා දස්සිතා”ති. “සබ්බෙධි විජ්ජමුත්තො”ති සබ්බෙසු භවාදීසු විසංසට්ඨචිත්තො සබ්බෙසො ඛන්ධාදීහි විසංයුත්තො භොතිති චුත්තං “සබ්බෙසු ඛන්ධායතනාදීසු විජ්ජමුත්තො හුත්වා”ති. පරිඤ්ඤාපට්චෙධො සච්ඡිකිරියපට්චෙධෙන විනා නන්ථීති ආහ “තෙභූමක...පෙ.... චුත්ත”න්ති.

මානං නිස්සාය දුච්චරිතවරණතො මානො නාමායං සීලභෙදතො. තස්මානි මානස්ස සීලපට්ඨකභාවතො. ඉමිනා පට්ඨකථප්පනානකිත්තෙනෙ. අධිචිත්තසික්ඛා කථිතා සරුපතො එවානි අධිප්පායො. එත්ථ චිත්තෙනානි සු-සද්දෙන විසෙසිතචිත්තෙන. තස්මානි පඤ්ඤාය දස්සිතන්තා. ඉමිනානි “සුචෙතසො”ති ඉමිනා පදෙන. අධිසීලසික්ඛා අධිචිත්තසික්ඛා අධිපඤ්ඤාසික්ඛානි සීලාදීනිපි විසෙසෙත්වා චුත්තානි. සම්භවෙ ඛ්‍යහිවාරෙ ව විසෙසනවිසෙසිතබ්බතානි තං දස්සෙත්තො “අධිසීලඤ්ච නාම සීලෙ සති භොති”තිආදිං වත්වා තදුභයං විභාගෙන දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදි චුත්තං. පඨමනෙයො සඬකරවසෙන පවත්තොති අසඬකරවසෙන දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදිනා දුතියනෙයො චුත්තො. “සමාපන්නා”ති එත්ථාපි “නිබ්බානං පත්ථයන්තෙනා”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. විපස්සනාය පාදකභාවං අනුපගතාපි තදත්ථං නිබ්බත්තනාදිවසෙන සමාපන්නානි අයමෙන්ථො පුරිමතයතො විසෙසො. අධිපඤ්ඤාය පනෙත්ථ පුරිමතයතො විසෙසො නන්ථීති සා අනුද්ධටා. සමොධානෙත්වානි පරියායතො සරුපතො ව සඬගහෙත්වා. සකලසාසනන්ති තිස්සන්තං කථිතන්තා එව සික්ඛත්තයසඬගහං සකලසාසනං කථිතං භොතිති.

මානකාමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. අරඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා

දිව් භවත්තා දිබ්බාති ආහ “දෙවලොකෙ නිබ්බත්තෙහී” ති. කාමෙතබ්බතාය කාමබන්ධනෙහි, තථා අඤ්ඤාමඤ්ඤං අසංකිණ්ණසභාවතාය කාමකොට්ඨාසෙහි. උපෙතාති උපගතා සමන්තාගතා. පරිවාරයමානාති පරිරමමානා. ඉදඤ්ඨි පදං අපෙක්ඛිත්වා “කාමගුණෙහී” ති කත්තරි කරණවචනං, පුරිමාති අපෙක්ඛිත්වා සහයොගෙ. රමමානා වරන්තීති කත්වා චුත්තං “රමමානා” ති. පරිවාරයමානාති වා පරිතො සමන්තතො වාරයමානාති අත්ථොති ආහ “ඉන්ද්‍රියාති සඤ්චාරයමානා” ති. පඨමනසෙ හි අනුභවනත්ථො පරිවරණසද්දො, දුතියනසෙ පරිවත්තනත්ථො.

සො පනාති “තායං වෙලාය”න්ති චුත්තකාලො. අබුනාති සම්පති. සො විවරිති සම්බන්ධො. කාමගුණෙහිති හෙතුමිති කරණවචනං. ඔවුනොති යථා තං න ඤායති, එවං පිහිනවිත්තො. නිවුනො පරියොනද්ධොති තස්සෙව වෙවචනං. තෙනාහ “ලොකාභිභූතො”ති. ආසභිත්ති සෙට්ඨං “අග්ගොභමස්මි ලොකස්සා”තිආදිනා (දී. නි. 2.31; ම. නි. 3.207) භාසන්තො බොධිසත්තො විය.

කෙවලං දස්සනං කිමත්ථියන්ති ආහ – “යෙ...පෙ.... වසෙනා”ති, තස්මිං නන්දනවනෙ අවට්ඨිතකාමභාගානුභවනවසෙනාති අත්ථො. නරදෙවනන්ති පුරිසභූතදෙවතානං. තෙනාහ “දෙවපුරිසාන”න්ති. අප්පකං අධිකං උනං වා ගණනුපගං නාම න භොතිති “තික්ඛන්තුං දසන්ත”න්ති චුත්තං. “තෙත්තිංසාන”න්ති හි වත්තබ්බෙ අයං රුළුහි. පරිවාරසඬ්ඛානෙන, න කිත්තිසඬ්ඛානෙනාති අධිප්පායො. සීලාචාරාදිගුණනෙමිත්තිකා හි කිත්ති. “තාවතිංසා දෙවා දීඝායුකා වණ්ණවන්තො සුබ්බහුලා”ති එවමාදිවචනෙන යසෙ ඉච්ඡිතෙ අවිසෙසෙත්ථාව “යසෙන සම්පන්නාන”න්ති සක්කා වත්තුං.

අරියසාවිකාති සොතාපන්නා. “සකදාගාමිති”ති කෙවි. අධිප්පායං විවට්ටෙන්වාති යථා ත්වං අන්ධබාලෙ මඤ්ඤස්සි, ධම්මසභාවො එවං න භොතිති තස්සා දෙවතාය අධිප්පායං විපරිවත්තෙන්වා. එකන්තතො සුඛං නාම නිබ්බානමෙව. කාමා හි දුක්ඛා විපරිණාමධම්මාති ඉමිනා අධිප්පායෙන තස්සා අධිප්පායං පටික්ඛිපිත්වා. කාමං චතුත්ථභූමකාපි සඬ්ඛාරා අනිච්චා එව, තෙ පන සම්මසනුපගා න භොන්තිති තෙභූමකග්ගහණං සම්මසනායොග්ගෙන. හුත්වාති පුබ්බෙ අවිජ්ජමානා පච්චයසමවායෙන භවිත්වා උප්පජ්ජිත්වා. එතෙන නෙසං භාවභාගො දස්සිතො. අභාවත්ථෙතාති සරසනිරොධභූතෙන විද්ධංසනභාවෙන.

අනිච්චා අද්ධුවා, තතො එව “මය්හං ඉමෙ සුඛා”ති වා න ඉච්චාති අනිච්චා. උප්පාදවයසභාවාති බණෙ බණෙ උප්පජ්ජනනිරුප්ඤ්ඤාසභාවා. තෙනාහ “උප්ප...පෙ.... වෙවචන”න්ති. පුරිමස්ස වා පච්ඡිමං කාරණවෙවචනන්ති ආහ “යස්මා වා”තිආදි. තදනන්තරාති තෙසං උප්පාදවයානං අන්තරෙ. වෙමජ්ඣධ්වානන්ති ධීතික්ඛණං වදති. යෙ පන “සඬ්ඛාරානං ධීති නත්ථි”ති වදන්ති, තෙසං තං මිච්ඡා. යථා හි තස්සෙව ධම්මස්ස උප්පාදාවත්ථාය හින්තා භඩ්ගාවත්ථා ඉච්ඡිතා, අඤ්ඤා ආඤ්ඤා උප්පජ්ජති, අඤ්ඤා නිරුප්ඤ්ඤාති ආපජ්ජති, එවං උප්පන්නස්ස භඩ්ගාහිමුඛාවත්ථා ඉච්ඡිතබ්බො, සාව ධීතික්ඛණො. න හි උප්පජ්ජමානො හිජ්ජති සක්කා විඤ්ඤාතුන්ති. වූපසමසඬ්ඛාතන්ති අවචන්තං වූපසමසඬ්ඛාතං නිබ්බානමෙව සුඛං, න තයා අධිප්පෙනා කාමාති අධිප්පායො.

නන්දනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. නන්දතිසුත්තවණ්ණනා

12. නන්දතිති එත්ථ නන්දනං සප්පිතිකකාමතණ්හාකිච්චන්ති ආහ – “තුස්සති”ති, තස්මා කාමපරිතොසෙන භට්ඨතුට්ඨො භොතිති අත්ථො. පුත්තිමාති පුත්තවා. පහුතෙ වායං මා-සද්දොති ආහ “බහුසුත්තො”ති. බහුසුත්තතාගහණෙන ඉදං පයොජනන්ති දස්සෙන්තො “තස්ස හි”තිආදිමාහ. පුරන්තිති පදං අපෙක්ඛිත්වා ධඤ්ඤස්සාති සාම්චවනං. ඉති ආහාති ඉමමත්ථං සන්ධායාහ, එවං අධිප්පායො හුත්වාති අත්ථො. ගොසාමිකොති ගොමා. ඉධාපි පහුතෙ මා-සද්දො. ගොරසසම්පන්නිත්ති ගොරසෙහි නිජ්ජප්පනසම්පන්නිං. උපධිති පච්චත්තබ්බවචනං. හීති හෙතුඅත්ථෙ නිපාතො. නන්දයන්ති පීතියොමනස්සං ජනයන්තිති නන්දනා. කාමං දුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො නිජ්ජපරියායතො කාමා “උපධි”ති වත්තබ්බතං අරහන්ති, තස්සා පන දෙවතාය අධිප්පායවසෙනාහ “සුඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො”ති. කිලෙසවත්ථුහෙතුකත්තා සෙසපද්දවයස්ස කිඤ්චාපි සබ්බං සංසාරදුක්ඛං කිලෙසහෙතුකං, විසෙසතො පන පාපධම්මා අපායුපපත්තිං නිබ්බත්තෙන්තිති ආහ – “කිලෙසාපි අපායදුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො”ති. උපසංහරමානාති උපනෙන්නා උප්පාදෙන්තා. මනුස්සජාතිකොපි දුල්ලභසාසවිජාදනතාය දුක්ඛබ්බුලො පෙතො වියාති මනුස්සපෙතො. මනුස්සජාතිකොපි චුත්තරූපො අනත්ථපාතිතො පරෙහි හිංසිතො සමානො තෙරයිකො වියාති මනුස්සතෙරයිකො.

එලෙන රුක්ඛතො එලං පාතෙන්තො විය. තථෙව නවභාකාරෙහිති යථා තිසු කාලෙසු නාසමරණහෙදනවසෙන පුත්තිමා පුත්තනිමිත්තං, තථෙව ගොමා ගොනිමිත්තං සොවති නවජ්ජකාරෙහි. පඤ්ච කාමගුණොපධිපි නරං සොවෙන්තිති යොජනා. තස්සාති යො උත්තරි අනුච්ඡිකිති තස්ස. කාමයානස්සාති ජාතකාමච්ඡන්දස්ස. ජන්තුනොති සත්තස්ස. පරිභායන්ති වෙ විතස්සන්ති වෙ. සල්ලවිද්ධොවාති සල්ලෙන විද්ධො විය. රුප්පතිති විකාරං ආපජ්ජති, සොවතිති අත්ථො. නරස්ස සොවනා සොකසට්ටනපච්චයො. උපධයො නත්ථිති කාමං කිලෙසාභිසඬ්ඛාරූපධයො තාව බිණ්ණසවස්ස නත්ථෙව මග්ගාධිගමෙන නිරොධිතත්තා, බන්ධුපධයො පන කථන්ති? තෙපි තස්ස සඋපාදිසෙසකාලෙපි අට්ඨුප්පත්තිහෙතුභූතා න සත්තෙව, අයඤ්ච අනුපාදිසෙසකාලෙ. තෙනාහ “සො නිරුපධි මහාබිණ්ණසවො”ති.

නන්දතිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. නත්ථිසුත්තසමුසුත්තවණ්ණනා

13. පුත්තපෙමං පුත්තග්ගහණෙන ගහිතං උත්තරපදලොපෙනානි ආහ “පුත්තපෙමසම”න්ති. ගොසමිතන්ති ගොහි සමං කතං. තෙනාහ “ගොහි සම”න්ති. සූරියස්ස සමානි සූරියසමා. අවයවසමිඛන්ධෙ වෙනං සාමිවවනං. අවයවො වෙන්ථ ආහා එවානි විඤ්ඤායති “අනන්තරං ආහා”ති වුච්චමානන්තානි ආහ “සූරියාභාය සමා”තිආදි. මහොසභාවෙන සරන්ති සවන්තිති සරා, මහන්තා ජලාසයා. සබ්බෙ තෙ සමුද්දපරමා ඔරිමජනෙහි අදිට්ඨපරතීරත්තා තස්ස.

නත්ථි අත්තසමං පෙමන්ති ගාථාය පට්ඨගාථායං වුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අත්තපෙමෙන සමං පෙමං නාම නත්ථිති අයමත්ථො. අනුදකකන්තාරෙ සමිමසන්තාපං අසහන්තියා අභිකෙ යපිතපුත්තකං කන්දන්තං භූමියං නිපජ්ජාපෙත්වා තස්ස උපරි යත්වා මහගුත්ථිවත්ථුනා දිපෙතබ්බං. තෙනාහ – “මාතාපිතාදයො හි ජඩ්ඛෙත්වාපි පුත්තපිතාදයො”ති. තථා වාහ –

“සබ්බා දිසා අනුපරිගමිම වෙනසා,
නෙවජ්ඣගා පියතරමත්තනා ක්වචි;
එවං පියො පුට්ඨ අත්තා පරෙසං,
තස්මා න හිංසෙ පරමත්තකාමො”ති. (සං. නි. 1.119; උදා. 41; නෙත්ති. 113);

ධඤ්ඤෙන සමං ධනං නාම නත්ථි, යස්මා තප්පට්ඨධා ආභාරූපජීවිතං සත්තානං ජීවිතවුත්ති. තථාරූපෙ කාලෙති දුබ්භික්ඛකාලෙ. එකදෙසංයෙව ඔභාසන්තිති එකස්මිං ඛණෙ චතුසු මහාදිපෙසු ඔභාසං ඵරිතුං අසමත්ථත්තා සූරියස්සපි, පගෙව ඉතරෙසං. බොධිසත්තස්ස උදයබ්බයස්ස ඤාණානුභාවෙන සකලජාතිබ්බත්තං එකාලොකං අහොසීති ආහ “පඤ්ඤා...පෙ.... සක්කොති”ති. තමං විධමතිති පුබ්බෙනිවාසඤාණාදයො පඤ්ඤා යත්ථ පවත්තන්ති, තමනවසෙසං ඛාපෙත්වා එකප්පභාරෙන පවත්තනතො. “වුට්ඨියා පන පවත්තමානාය යාව ආභස්සරහවනා”ති පවුරවසෙන වුත්තං.

නත්ථිපුත්තසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. බත්තියසුත්තවණ්ණනා

14. බෙත්තතො විවාදා සත්තෙ තායතිති බත්තියො. වදති දෙවතා අත්තතො අජ්ඣාසයවසෙන. ද්විපදාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන චතුප්පදභරියපුත්තා ගහිතා. බුද්ධාදයොති ආදි-සද්දෙන ආජානියසුස්සභරියස්සවපුත්තා. ද්විපදානං සෙට්ඨොති එත්ථ ද්විපදානං එව සෙට්ඨොති නායං නියමො ඉච්ඡිතො, සෙට්ඨො එවානි පන ඉච්ඡිතො, තස්මා සම්බුද්ධො ද්විපදෙසු අඤ්ඤෙසු තත්ථ ව උප්පජ්ජනතො සෙට්ඨො එව සබ්බෙසමිපි උත්තරිතරස්ස අභාවතොති අයමෙන්ථ අත්ථො. තෙනාහ “උප්පජ්ජමානො පනෙසා”තිආදි. කාරණාකාරණං ආජානාතිති ආජානියො. ගණ්භාපෙඨානි යථා උදකො න තෙමිස්සති, එවං වාළං ගණ්භාපෙඨං. “අසුස්සසා”ති කෙච් පටන්ති. ආසුණමානොති සප්පට්ඨස්සවො හුත්වා වචනසමිපිච්ඡකො.

බත්තියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. සණ්මානසුත්තවණ්ණනා

15. යිතෙ මජ්ඣන්තිකෙති පුබ්බද්ධං නික්ඛමිත්වා අපරද්ධං අප්පත්වා යිතමජ්ඣන්තෙ. සන්තිසිවෙසුති පරිස්සමවිනොදනත්ථං සබ්බසො සන්තිසිදන්තෙසු. ද-කාරස්ස හි ව-කාරං කත්වා නිද්දෙසො. තෙනාහ “සන්තිසිත්තෙසු විස්සමානෙසු”ති. සබ්බසත්තානන්ති සබ්බෙසඤ්ච ආභාරූපජීවිතසත්තානං සම්මතාපනෙ සන්තත්තකායානං ඉරියාපට්ඨබ්බලාකාලොති යානාදිඉරියාපට්ඨස්ස අසමත්ථකාලො. සණ්ති වියාති සද්දං කරොති විය, යථා තං අඤ්ඤමිපි මභාවනං වක්ඛමානනයෙන. තෙනාහ “තප්පට්ඨාගං නාමෙත”න්ති ඡිද්දවෙණුපබ්බානන්ති රත්ඨජාතකීවකමභාවෙච්ඡබ්බානං. දුතියකං සභායං අලහන්ති අනභිරුතිපරිතස්සනාය එවමාහ. අනප්පකං සුඛන්ති විපුලං උළාරං විවෙකසුබ්බං.

එකවිහාරතාය සුඤ්ඤාගාරං පට්ඨස්ස. තෙන කායවිවෙකං දස්සෙති. අනිව්වානුපස්සනාදිහි නිව්වසඤ්ඤාදිප්පභානෙන සන්තවිත්තස්ස. තෙන විත්තවිවෙකං දස්සෙති. සංසාරෙ භයං ඉක්ඛනතො භික්ඛුනො උභයවිවෙකසමිපන්තස්ස, තතො එව උත්තරිං මනුස්සධම්මතො රතිං ලාභිතො. අමානුසී රතීති භාවනාරති. පුරතොති පුරිමභාගෙ. පච්ඡතොති පච්ඡිමභාගෙ. අපරොති අඤ්ඤො. පුරතොති වා අනාගතෙ, අනාගතං ආරබ්භාති අත්ථො. පච්ඡතොති අතීතෙ අතීතං ආරබ්භ පටිපත්තියා විබාධනතො. පරොති කොධො විත්තපට්ඨස්සනතාය. න පරොති අපරො, ලොභො, සො වෙ න විජ්ජති. එතෙන අනාගතප්පජ්ජනාය අතීතානුසොචනාය ව අභාවං දස්සෙති. අතීව එාසු භවතීති නිවරණපෙට්ඨකස්ස කාමච්ඡන්දස්ස විගමෙන වික්ඛම්භිතනිවරණස්ස ඤානස්ස වසෙන අතිවිය එාසු විහාරො භොති. එකස්ස වසතො වනෙති තණ්හාදුතිසිකාභාවෙන එකස්ස අරඤ්ඤෙ විවෙකවාසං වසතො. සෙසං තාදිසමෙවාති සෙසමෙන්ථ යං වත්තබ්බං, තං පට්ඨගාථායං වුත්තසදිසමෙව.

සංඝමානසුත්තවංශයෙහි නිව්දිතා.

6. නිද්දාතන්දියුත්තවංශයෙහි

16. පවිත්තම මාසෙ පවිජාහත්තං පිණ්ඩපාතප්පටික්කන්තො වතුග්ගුණං සඞ්ඝාටිං පඤ්ඤාපෙත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානොති එත්තකං පාඨං සඞ්ඛිපිත්වා “නිද්දං ඔක්කමිතා”ති චුත්තං. කිරියාමයචිත්තෙනි අවොම්ඤ්සො භවඞ්ගසොතො අඛ්‍යාකතනිද්දා. සා හි ඛිණාසවානං උප්පජ්ජනාරහා, තස්සා පුබ්බභාගාපරභාගෙසු...පෙ. ... උප්පන්නං ටීනමිද්ධං ඉධාධිප්පෙනා නිද්දා, සා අඛිණාසවානං යෙභුයොන අනියතකාලා, තඛ්ඛිධුරනියතසඛිභාවං දස්සෙන්තො “අනිච්ඡාත...පෙ.... ආගන්තුකං ආලසිය”න්ති ආහ. කායාලසියපච්චයා විරියස්ස පටිපක්ඛෙතා වත්තාරො අකුසලක්ඛන්ධා තන්දි නාම. තන්දිති සභාවනිද්දෙසො. තන්දියනාති ආකාරනිද්දෙසො. තන්දිමනනාති තන්දිභුතචිත්තතා. ආලසයන්ති අලසභාවාහරණං. ආලසයායිතත්තන්ති අලසභාවප්පත්ති. කායච්ඡම්භනාති කායස්ස විනාමනා. අකුසලපක්ඛා උක්කණ්ඨිතතාති අකුසලපක්ඛියා අනභිරති. භත්තකිලමථොති යථාචුත්තස්ස භත්තචත්ථුකස්ස ආහාරස්ස වසෙන සරිරෙ උප්පජ්ජනකබ්බෙදො. උපක්කිලිට්ඨොති පඤ්ඤාය දුබ්බලිකරණෙන උපක්කිලිට්ඨචිත්තො. චිත්තස්ස අසමාහිතත්තා නිවාරිතපාතුභාවො. අරියමග්ගස්ස ජොතනං නාම උප්පජ්ජනමෙවාති ආහ “න ජොතති, න පාතුභවතීති අත්ථො”ති. න හි අරියමග්ගො ජොතිඅජොතිනාමො පවත්තති.

මග්ගසහජාතවීරියෙනාති ලොකියලොකුත්තරමග්ගසහජාතවීරියෙන. මිස්සකමග්ගො හි ඉධ අධිප්පෙනො. නිහරිත්වාති නිහරණහෙතු. හෙතුඅත්ථො හි අයං ත්වා-සද්දො “පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා”තිආදියු (ම. නි. 1.271) විය. තෙන “මග්ගො විසුජ්ඣති”ති වචනං සමන්ථිතං හොති. “අරියමග්ගං විසුජ්ඣති”ති කෙච්ච පදාන්ති.

නිද්දාතන්දියුත්තවංශයෙහි නිව්දිතා.

7. දුක්කරසුත්තවංශයෙහි

17. දුක්ඛං තිතික්ඛන්ති දුක්තිතික්ඛං. තඤ්ච දුක්ඛමං දුස්සහනං ආරම්භවසෙන දුක්කරං, අනුයුඤ්ජනවසෙන දුක්තිතික්ඛන්ති. අඛ්‍යාත්තෙනාති සාමඤ්ඤස්ස උපකාරානුපකාරෙ ධම්මෙ ජානනසම්ථාය වෙය්‍යන්තියසඞ්ඛාතාය පඤ්ඤාය අභාවතො න ඛ්‍යාත්තෙන. තෙනාහ “බාලොනා”ති. යස්මිං ධම්මෙ සති සමණොති චුච්චති, තං සාමඤ්ඤන්ති ආහ “සමණධම්මො”ති. ඉමිනාති “දුක්කරං දුක්තිතික්ඛඤ්ච, අඛ්‍යාත්තෙන ව සාමඤ්ඤ”න්ති ඉමිනා ගාථද්ධෙන ඉදං දස්සෙතීති ඉදං ඉදාති චුච්චමානං අත්ථජාතං දස්සෙති. අභිදන්තන්ති අභිභවනදන්තං, උපරිදන්තන්ති අත්ථො. සො හි ඉතරං මුසලං විය උදුක්ඛලං විසෙසතො කස්සචි බාදනකාලෙ අභිභුයා වත්තති. ආධායාති නිජ්ජිලනවසෙනෙව ය්‍යපෙත්වා. තාලුං ආභව්වාති තාලුපදෙසමාහනිත්වා විය. වෙතසාති කුසලචිත්තෙන. චිත්තන්ති අකුසලචිත්තං. අභිනිග්ගණ්හිත්වාති යථා අතිසමුදාලාරො න හොති, එවං විබාධනවසෙන නිග්ගහෙත්වා. ආපාණකොට්ඨකන්ති පාණකොට්ඨපරියොසානං, පරිජීවන්ති අත්ථො. සම්බාධෙතීති සම්බාධො, අත්තරායිකො. බහු පරිස්සයාති අයොනියො කාමචිතක්කාදිවසෙන.

පජ්ජති චිත්තමෙත්ථාති පදං, ආරම්මණං. ඉරියාපථං එව පදං ඉරියාපථපදං.

ගිවා වත්තාරො පාදාති ගිවපඤ්චමාති. සමොදහන්ති වා සමොධානහෙතුති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ – “සමොදහිත්වා වා”ති, සම්මා ඔධාය අත්තො පවෙසෙත්වාති අත්ථො. සකෙ ආරම්මණකපාලෙති ගොවරජ්ඣන්තං වදති. සමොදහන්ති සමොදහන්තො. අනිස්සිතොති තෙභුමකධම්මෙසු කඤ්චිපි ධම්මං තණ්හාදිට්ඨාහිනිවෙසවසෙන අනිස්සිතො. අවිහිංසමානො විහිංසානිමිත්තානං පජ්ජනෙන. උල්ලුම්පනසභාවසණ්ඨිතෙනාති සීලඛ්‍යසනතො උද්ධරණරූපෙ සණ්ඨිතෙන, කරුණායුත්තෙනාති අත්ථො. තෙනාහ “කාරුඤ්ඤතං පටිච්චා”ති.

දුක්කරසුත්තවංශයෙහි නිව්දිතා.

8. හිරිසුත්තවංශයෙහි

18. නිසෙධෙතීති නිවාරෙති පවත්තිතුං න දෙති. පුච්ඡති දෙවතා. අපහරන්තොති අපනෙත්තො, යථා සබ්බෙන සබ්බං අක්කොසවත්ථු න හොති, එවං පරිහරන්තොති අත්ථො. බුජ්ඣති සාරථිවිධං. අත්තති නිපාතං න දෙති, ආජානියො හි යුත්තං පජානාති. අභුතෙන අභුතක්කොසෙන පරිමුත්තො නාම තත්ථි බාලානඤ්ච ජනානං පරාපවාදෙ යුත්තපයුත්තභාවතො. තෙනාහ භගවා –

“නින්දන්ති තුණ්හිමාසිනං, නින්දන්ති බහුභාණිනං;
මිහභාණිමපි නින්දන්ති, නත්ථි ලොකෙ අනින්දිතො”ති. (ධ. ප. 227);

තනුයාති වා කතිපයා. තෙනාහ “අප්පකා”ති. සදා සතාති හිරිනිසෙධහාවෙ කාරණවචනං. පප්පයාති පත්වා අධගන්ත්වා. වානතො නික්ඛන්තත්තා නිබ්බානං, අසඬිකතො.

හිරිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. කුටිකාසුත්තවණ්ණනා

19. අන්තොති කුච්ඡිඅබ්භන්තරෙ. වසනට්ඨානට්ඨෙතාති වසනභාවෙන. කුලපවෙණින්ති කුලාචාරං කුලතන්ති. සන්තානකට්ඨෙතාති කුලසන්තතිසා බන්ධනභාවෙන . එවං සබ්බපදෙහි පුච්ඡිතත්ථස්ස අනුජානනවසෙන “එකංසවචනෙ නිපාතො”ති වුත්තං. ආපාදිකා පොසිකා මාතුච්ඡා මහාපජාපති මාතා එවාති කත්වා “පභාය පබ්බජිතත්තා”ති අවිසෙසතො වුත්තං. පභාය පබ්බජිතත්තා නත්ථිති ආනෙන්වා සම්බන්ධො. පුන මාතුකුච්ඡිවාසාදීනං අභාවචනෙනෙව චට්ටම්භි බන්ධනස්ස අභාවො දීපිතො හොතිති න ගහිතො. අයං කිර දෙවතා යථා පුට්ඨජනා බුද්ධානං ගුණෙ න ජානන්ති, එවං න ජානාති, තස්මා “මයා සන්තාහං බන්ධිත්වා”ති ආදිමාහ.

කුටිකාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සම්ඤ්ඤිකාසුත්තවණ්ණනා

20. තපනභාවෙන තපනොදකත්තා තපොදාති තස්ස රහදස්ස නාමං. තෙනාහ “තත්තොදකස්ස රහදස්සා”ති. තතොති නාගභවතෙ උදකරහදතො තපොදා නාම නදී සන්දති. සා හි නදී භූමිතලං ආරොහති. “එදිසා ජාතා”ති වචනසෙසො. පෙතලොකොති ලොහකුම්භිනිරයා ඉධාධිප්පෙතාති වදන්ති. රහදස්ස පන ආදිතො පබ්බතපාදවනන්තරෙසු බහු පෙතා විහරන්ති, ස්වායමත්ථො පෙතවත්ථුපාළියා ලක්ඛණසංයුත්තෙන ව දීපෙතබ්බො. යතායන්ති යතො රහදතො අයං. සාතොදකොති මධුරොදකො. සෙතොදකොති පරිසුද්ධොදකො, අනාවිලොදකොති අත්ථො. තතොති තපොදානදිතො.

සම්ඤ්ඤාති අවයවානං සම්පුණ්ණතාය සංසිද්ධියාව සම්මා ඉද්ධො. තෙනාහ “අභිරුපො”ති ආදි. පධානෙ සම්මසනධම්මෙ නියුත්තො, තං වා එත්ථ අත්ථිති පධානිකො. සෙනාසනං සුට්ඨපිතද්වාරවාතපානං, තෙසං පිදහනෙන උතුං ගාභාපෙත්වා.

පුබ්බාපයමානොති න්භානතො පුබ්බභාගෙ විය වොදකභාවං ආපජ්ජමානො ගමෙන්තො. අවත්තං පටික්ඛිපිත්වා වත්තං දස්සෙතුං “තත්ථ...පෙ.... න ඔතරිතබ්බ”න්ති පඨමං වුත්තං. සබ්බදිසාපලොකනං යථා න්භායනට්ඨානස්ස මනුස්සෙහි විචිත්තභාවජානනත්ථං. බාණ්ණආදිවචත්ථාපනං විවරාදීනං යපනත්ථං උදකසම්පෙති අධිප්පායො. උක්කාසනං අමනුස්සානං අපගමනත්ථං. අවකුජ්ජට්ඨානං තඬ්ඬණෙපි උපරිමකායස්ස උජුකං අවිච්චකරණත්ථං. විවරපිට්ඨෙයෙව යපෙතබ්බං යත්ථ වා තත්ථ වා අට්ඨපෙත්වා. උදකන්තෙති උදකසම්පෙ. සින්නට්ඨානන්ති සෙදගතපදෙසො. පසාරෙතබ්බං තස්ස සුක්ඛාපනත්ථං. සංහරිත්වා යපනං පුන සුඛෙන ගහෙන්වා නිවාසනත්ථං. නාභිජ්ජමාණමත්තං ඔතරණං තාවතා උදකපටිච්ඡාදිලක්ඛණජපත්තතො. විචිං අනුට්ඨාපෙන්තෙනාති ආදි සංයතකාරිතාදස්සනං. නිවාසනං පරික්ඛිපිත්වාති අන්තරවාසකං කට්ඨපදෙසස්ස යථා පරිතො හොති, එවං බිපිත්වා පරිච්ඡිත්වා.

සරිරවණ්ණොපි විජ්ජසිද්ධි සම්මදෙව භාවනානුස්සතිමපි වින්දන්තස්සාති අධිප්පායො. සමනං නිග්ගහෙතුන්ති කිලෙසවසං ගතං අත්තතො විත්තං නිග්ගණ්හිතුං. කාමුපනීතාති කාමං උපගතවිත්තා. අථ වා කිලෙසකාමෙන ථෙරෙ උපනීතවිත්තා.

අපරිභුඤ්ජිත්වාති අනනුභොත්වා. අනුභවිතබ්බන්ති අත්ථතො ආපන්නමෙවාති ආහ “පඤ්චකාමගුණෙ”ති . භික්ඛස්සිති යාවසි. තඤ්ච භික්ඛාවරියවසෙනාති ආහ “පිණ්ඩාය වරසි”ති. කාමපරිභොගගරුගමනකාලො නාම විසෙසතො පඨමයොබ්බතාවත්ථාති ආහ “දහරයොබ්බතකාලො”ති. ඔහග්ගෙනාති මජ්ඣෙ සංහග්ගකායෙන. ජිණ්ණකාලෙ හි සත්තානං කට්ඨං කායො ඔහග්ගො හොති.

වොති නිපාතමත්තං “යෙ හි වො අරියා”ති ආදිසු විය. සන්තානන්ති සාමඤ්ඤවචනං, න මනුස්සානං එව. දෙහනික්ඛෙපනන්ති කලෙවරට්ඨපිතට්ඨානං. නත්ථි එතෙසං නිමිත්තන්ති අනිමිත්තා, “එත්තකං අයං ජීවති”ති ආදිනා සඤ්ජානනනිමිත්තරහිතාති අත්ථො. න නායරෙති න ඤායන්ති. ඉතො පරන්ති එත්ථ පරන්ති අඤ්ඤං කාලං. තෙන ඔරකාලස්සපි සඬිගහො සිද්ධො හොති. පරමායුතො ඔරකාලෙ එව වෙන්ථ පරන්ති අධිප්පෙතං තතො පරං සත්තානං ජීවිතස්ස අභාවතො. වචත්ථානාභාවතොති කාලවසෙන වචත්ථානාභාවතො. වචත්ථානන්ති වෙන්ථ පරිච්ඡෙදො වෙදිතබ්බො, න අසඬිකරතො වචත්ථානං, නිච්ඡයො වා. අබ්බුදපෙසිති ආදිසු අබ්බුදකාලො පෙසිකාලොති ආදිනා කාල-සද්දො පච්චෙකං යොජෙතබ්බො. කාලොති ඉධ පුබ්බණ්ණාදිවෙලා අධිප්පෙතා. තෙනාහ පුබ්බණ්ණෙපි හීනිආදි . ඉධෙව

දෙහෙන පතිතබ්බන්ති සම්බන්ධො. අනෙකප්පකාරතොති නගරෙ ජාතානං ගාමෙ, ගාමෙ ජාතානං නගරෙ, වනෙ ජාතානං ජනපදෙ, ජනපදෙ ජාතානං වනෙතිආදිනා අනෙකප්පකාරතො. ඉතො චූතෙනාති ඉතො ගතීතො චූතෙන. ඉධ ඉමිස්සං ගතියං. යන්තෙ යුත්තගොණො වියාති යථා යන්තෙ යුත්තගොණො යන්තං නාතිවත්තති, එවං කාලො ගතිපඤ්චකන්ති එවං උපමාසංසන්දනං වෙදිතබ්බං.

අයං කාලොති අයං මරණකාලො. පච්ඡිමෙ කාලෙති පච්ඡිමෙ වයෙ. තිස්සො වයොසීමාති. පඨමාදිකා තිස්සො වයස්ස සීමා අතික්කන්තෙන. පුරිමානං හි ද්විත්තං වයානං සබ්බසො සීමා අතික්කමිත්වා පච්ඡිමස්ස ආදිසීමං අතික්කන්තො තථා චූත්තො. “අයඤ්ඨි සමණධම්මො...පෙ.... න සක්කා කාතු”න්ති වත්වා තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “තදා හී”තිආදි චූත්තං. ගණ්ඨිතුන්ති පාළිතො අත්ථතො ව හදයෙ ය්පනවසෙන ගණ්ඨිතුං. පරිභුඤ්ජිතුන්ති චූත්තධම්මපරිහරණසුඛං අනුභවිතුං. එකස්ස කථනතො පඨමං ගාථං සුත්තං වා උස්සාරෙති, තස්මිං නිව්ඨිතෙ ඉතරො ධම්මකථිකො තංයෙව විත්ථාරෙත්තො ධම්මං කථෙති, අයං සරභාණධම්මකථා. සුත්තගෙය්‍යානුසාරෙන යාව පරියොසානා උස්සාරණං සරභඤ්ඤධම්මකථා. “මා මං කාලො උපච්චගා”ති වදන්තො “සමණධම්මස්ස කරණස්ස අයං මෙ කාලො”ති කථෙති, තතො පරො “පච්ඡිමවයො අඤ්ඤො කාලො”ති කථෙති. “කාලං වොහං...පෙ.... තස්මා අභුත්වා භික්ඛාමී”ති වදන්තො අත්තනා කතං පටිපත්තිඤ්ච සහෙතුකං සානිසංසං කථෙති.

තං ගාරවකාරණං සන්ධාය. එතන්ති “අථ බො සා දෙවතා පථවියං පතිට්ඨන්තිවා”ති එතං චූත්තං. දහරො ත්වන්තිආදිමාහ ලොභාභිභූතතාය අධිගතත්තා. සබ්බසම්පත්තියුත්තොති භොගසම්පදා පරිවාරසම්පදාති සබ්බසම්පත්තිහි යුත්තො. අලඬකාරපරිහරන්ති අලඬකාරකරණං. අතික්කිළිතාවීති අකිළිතපුබ්බො. කිළිනඤ්චෙත්ථ කාමානං පරිභොගොති ආහ “අභුත්තාවී”ති. අකතකාමකීළොති අකතකාමානුභවනප්පයොගො. සයං අත්තනා එව දිස්සන්තිති සන්දිට්ඨා, සන්දිට්ඨා එව සන්දිට්ඨිකා, අත්තපච්චක්ඛතො සන්දිට්ඨිකා. පකට්ඨො කාලො පත්තො එතෙසන්ති කාලිකා, තෙ කාලිකෙ.

චිත්තානන්තරන්ති ඉච්ඡිතචිත්තානන්තරං, ඉච්ඡිතිච්ඡිතාරම්මණාකාරෙති අත්ථො. තෙනෙවාහ “චිත්තානන්තරං ඉච්ඡිතිච්ඡිතාරම්මණානුභවනං න සම්පජ්ජති”තිආදි. චිත්තානන්තරං ලද්ධබ්බතායාති අනන්තරිතසමාධිචිත්තානන්තරං ලද්ධබ්බඵලතාය. සමොභිතෙසුපිති සම්භතෙසුපි. සම්පන්නකාමස්සාති සමිද්ධකාමස්ස. චිත්තකාරා රූපලාභෙන, පොත්ථකාරා පටිමාකාරකා, රූපකාරා දත්තරූපකට්ඨරූප-ලොභරූපාදිකාරකා. ආදිසද්දෙන නානාරූපවෙසධාරීනං නටාදිනං සඬිගහො. සෙසද්වාරෙසුති එත්ථ ගන්ධබ්බමාලාකාරසුපකාරාදයො චත්තබ්බා.

සොති සමිද්ධිත්ථෙරො. සමොභිතසම්පත්තිනාති සධ්ගාභභොගුපකරණසම්පත්තිනා. පත්තබ්බදුක්ඛස්සාති කාමානං ආපජ්ජන්තරක්ඛණවසෙන ලද්ධබ්බස්ස කායිකචෙතසිකදුක්ඛස්ස. උපායාසස්සාති දළ්භපරිස්සමස්ස විරතස්ස. “විස්සාතස්සා”ති කෙවි. “පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණෙනා”ති කෙවි පඨන්ති. අසුකස්මිං නාම කාලෙ ඵලං භොතිති එවං උදික්ඛිතබ්බො නස්ස කාලොති අකාලො. එත්ථාති එතෙසු නවසු ලොකුත්තරධම්මෙසු. එහිපස්සවිධින්ති “එහි පස්සා”ති එවං පවත්තවිධිවනං. උපනෙතබ්බොති වා උපනෙය්‍යො, සො එව ඔපනෙය්‍යිකො. විඤ්ඤාහීති විදුහි පටිවිද්ධසච්චෙහි. තෙ එකංසතො උග්ගට්ඨඤ්ඤාආදයො භොන්තිති ආහ “උග්ගට්ඨඤ්ඤාආදීහී”ති. “පච්චත්ත”න්ති එතස්ස පතිඅත්තන්ති භුම්මවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බොති ආහ “අත්තති අත්තති”ති.

සබ්බපදෙහි සම්බන්ධොති “කථං ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා, කථං අකාලිකො”තිආදිනා සබ්බෙහි පච්චෙකං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො.

නවොති තරුණො න විරවස්සො. යෙ භික්ඛුනොවාදකලක්ඛණප්පත්තා, තෙ සන්ධාය “විසතිවස්සතො පට්ඨාය ථෙරො”ති චූත්තං. ඉධ සාසනං නාම සික්ඛත්තයසඬිගහං පිටකත්තයන්ති ආහ “ධම්මෙන හී”තිආදි. තත්ථ ධම්මෙන විනයො එත්ථ විනා දණ්ඩසත්ථෙහිති ධම්මවිනයො. ධම්මාය විනයො එත්ථ න ආමිසත්ථන්ති ධම්මවිනයො. ධම්මතො විනයො න අධම්මතොති ධම්මවිනයො. ධම්මො වා හගවා ධම්මස්සාමී ධම්මකායත්තා, තස්ස ධම්මසඤ්ඤිතස්ස සත්ථු විනයො, න තක්කිකානන්ති ධම්මවිනයො. ධම්මෙ විනයො න අධම්මෙ විනයො. ධම්මො ව සො යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ සත්තෙ අපායෙසු අපතමානෙ ධාරෙතීති, සබ්බෙ සංකිලෙසතො විනෙතීති විනයො වාති ධම්මවිනයො. තෙනාහ “උභයම්පෙතං සාසනස්සෙව නාම”න්ති.

ධම්මවිනයොති ධම්මෙන යුත්තො විනයොති ධම්මවිනයො ආපඤ්ඤරථො විය. ධම්මො ව විනයො වාති වා ධම්මවිනයො, තං ධම්මවිනයං. ධම්මවිනයානඤ්ඨි සත්ථුභාවවචනතො ධම්මවිනයත්තසංසිද්ධි ධම්මවිනයානං අඤ්ඤමඤ්ඤං විසෙසනතො. අභිධම්මෙපි විනයවචනන්ති ධම්මවිනයද්වයසිද්ධි, දෙසිතපඤ්ඤත්තවචනතො ධම්මවිනයසිද්ධි. ධම්මො චතුර්ධා දෙසිතො සන්දස්සන-සමාදාපන-සමුත්තෙජන-සම්පභංසනවසෙන, විනයො චතුර්ධා පඤ්ඤත්තො සීලාවාරතො පරාජිතවසෙන. ධම්මවරියා සකච්ඡයො, විනයපඤ්ඤත්ති බුද්ධච්ඡයො. පරියායෙන දෙසිතො ධම්මො, නිජපරියායෙන පඤ්ඤත්තො විනයො. ධම්මදෙසනා අධිජපායත්ථප්පධානා, විනයපඤ්ඤත්ති වචනත්ථප්පධානා. පරමත්ථසච්චප්පධානො ධම්මො, සම්මුතිසච්චප්පධානො විනයො. ආසයසුද්ධිපධානො ධම්මො, පයොගසුද්ධිපධානො විනයො.

කිරියද්වයසිද්ධියා ධම්මවිනයසිද්ධි. ධම්මෙන හි අනුසාසනයසිද්ධි, විනයයෙන ඔවාදසිද්ධි. ධම්මෙන ධම්මකථාසිද්ධි, විනයයෙන අරියතුණ්ණිභාවසිද්ධි. සාවච්ඡද්වයපරිවජ්ජනතො ධම්මවිනයසිද්ධි. ධම්මෙන හි විසෙසනො පකතිසාවච්ඡපරිවචාගසිද්ධි, විනයයෙන පඤ්ඤත්තිසාවච්ඡපරිවචාගසිද්ධි. ගහට්ඨපබ්බජිතානං සාධාරණාසාධාරණගුණද්වයසිද්ධි. බහුස්සුතසුතපසන්තද්වයතො පරියත්ති-පරියාපුණන-ධම්මවිහාර-විභාගතො ධම්මධර්මවිනයධර්මවිභාගතො ච ධම්මවිනයද්වයසිද්ධි, සරණද්වයසිද්ධියා ධම්මවිනයද්වයසිද්ධි. ඉධ සත්තානං දුට්ඨං සරණං ධම්මො අත්තා ව. තත්ථ ධම්මො සුචිණ්ණො සරණං. “ධම්මො භවෙ රක්ඛති ධම්මචාරි”න්ති (ථෙරගා. 303; ජා. 1.10.102; 1.15.385) හි වුත්තං. සුදත්තො අත්තාපි සරණං “අත්තා හි අත්තතො නාටො”ති (ධ. ප. 160, 380) වචනතො. තෙන වුත්තං “සරණද්වයසිද්ධියා ධම්මවිනයසිද්ධි”ති. තත්ථ යතස්ස ධම්මසිද්ධි, යතො ච විනයසිද්ධි, තදුභයං දස්සෙන්නො ආහ – “ධම්මෙන හෙත්ථ ද්වෙ පිටකානි වුත්තානි, විනයයෙන විනයපිටක”න්ති. අධුනා ආගතො ඉදානෙව න චිරස්සෙව උපගතො.

මහත්තෙ යානෙ යපෙත්ථාති මහෙසක්ඛතාදස්සනත්ථං අත්තතො පරිවාරෙන මහත්තට්ඨානෙ යපිතභාවං පවෙදෙත්ථා. මහතියාති උපසඬකමනවන්දනාදිවචනාපජ්ජනවසෙන සමාවිණ්ණාය. සබ්බෙපි කිර නිසිදත්තා තං යානං යපෙත්ථාව නිසිදත්ති. ථීරකරණවසෙනාති දුල්භිකරණවසෙන. අයං කිර දෙවතා ඤාණසම්පන්නා මානජාතිකා, තස්මා නායං මානං අප්පභාය මම දෙසනං පටිවිජ්ඣිතුං සක්කොතීති මානනිග්ගණ්හනත්ථං ආදිතො දුට්ඨඤ්ඤායං කට්ඨන්තො භගවා “අක්ඛෙය්‍යසඤ්ඤිතො”තිආදිනා තාය ඤාතුමිච්ඡිතකාමානං කාලිකාදිභාවං, ධම්මස්ස ව සන්දිට්ඨිකාදිභාවං විභාවෙන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසී.

අක්ඛෙය්‍යතොති ගිහිලිඬගපරියායනාවච්චෙසසාදිවසෙන තථා තථා අක්ඛාතබ්බතො. තෙනාහ “කථානං වත්ථුභුතතො”ති. එතෙසන්ති සත්තානං. පතිට්ඨිතාති පවත්තිතා ආසත්තා. පඤ්චන්තං කාමසඬගාදීනං වසෙන ආසත්තා භොන්තු, ඉතරෙසං පන කථන්ති? අනිට්ඨගතොපි හි “ඉදං නු ඛො”තිආදිනා කඩ්ඛතො තත්ථ ආසත්තො එව නාම අවිජ්ඣනතො, තථා වික්ඛෙපගතො වික්ඛෙපවත්ථුස්මිං, අනුසයානං පන ආසත්තභාවෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. මච්චුනො යොගන්ති, මච්චුබන්ධනං, මරණධම්මතන්ති අත්ථො. යස්මා අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකා අනතීතමරණත්තා මච්චුනා යථාරුචි පයොජෙනබ්බා, තත්ථ තත්ථ උපරුපරි ව බිහිතාය ආණාය අබ්භන්තරෙ එව භොන්ති, තස්මා වුත්තං “පයොගං...පෙ.... ආගච්ඡන්ති”ති. යස්මා තෙභුමකා ධම්මා කමනියට්ඨෙන කාමා, තෙසම්පි කාලස්ස ලද්ධබ්බතාය කාලිකතා ඉධ අක්ඛෙය්‍යවචනෙන පවෙදිතා. තෙනාහ – “එවම්මාය ගාථාය කාලිකා කාමා කථිතා”ති. සබ්බෙපි තෙභුමකා ධම්මා කමනියා, යස්මා ච කාලිකානං කාමානං තථාසභාවතා කථිතා. අයම්පි ගාථා තදත්ථමෙව දිපෙතීති ඉමාය තෙ කථිතා එව භොන්ති. යෙ ව සත්තා පඤ්චසු බන්ධෙසු දිට්ඨිතණ්භාදිවසෙන පතිට්ඨිතා “ඉත්ථි, පුරිසො, අහං, මමා”ති ව අභිනිවිසීය කාමෙ පරිභුඤ්ජන්ති, තෙ මරණං නාතිවත්තන්ති. එවම්පෙත්ථ කාමානං කාලිකත්ථො කථිතොති ආහ “කාලිකා කාමා කථිතා”ති.

අයං ඤාතපරිඤ්ඤාති රුපාරුපධම්මෙ ලක්ඛණාදිතො ඤාතෙ කත්ථා පරිච්ඡින්නපඤ්ඤා. තෙනාහ “එවං ඤාතං කත්ථා”තිආදි. පදට්ඨානග්ගහණෙනෙව චෙන්ථ තෙසං රුපාරුපධම්මානං පච්චයො ගහිතොති පච්චයපරිග්ගහස්සපි සඬගහො දට්ඨබ්බො. තීරෙති තුලෙති වීමංසති. ද්වාචක්තාලිසාය ආකාරෙහීති ඉමිනා මත්ථකප්පත්තං මහාවිපස්සනං දස්සෙති. තෙ පන ආකාරා විසුද්ධිග්ගහණංවණ්ණනාය වුත්තනායෙන වෙදිතබ්බා. “අනිච්චානුපස්සනාය නිව්ච්චසඤ්ඤං පජ්ඣති”තිආදිනා විපස්සනාක්ඛණෙපි එකදෙසෙන පහානං ලබ්බතෙව, අනවසෙසතො පන පහානවසෙන පහානපරිඤ්ඤං දස්සෙන්නො ආහ “අග්ගමග්ගෙන ...පෙ.... අයං පහානපරිඤ්ඤා”ති. තථා ව ආහ “එවං තිභි පරිඤ්ඤාහී”තිආදි.

අක්ඛාතාරන්ති අක්ඛාතබ්බං, න අක්ඛෙය්‍යකං. තෙනාහ “කම්මවසෙන කාරක”න්තිආදි. කාරකන්ති ව සාධනමාහ. න මඤ්ඤතීති වා මඤ්ඤනං නප්පවත්තෙති අක්ඛාතාරන්ති බිණ්ණසවං. අථ වා තඤ්භි තස්ස න භොතීති තං කාරණං තස්ස බිණ්ණසවස්ස න භොති න චිජ්ජති, යෙන දිට්ඨිතණ්භාදිකාරණෙන අක්ඛෙය්‍යං බන්ධපඤ්චකං “තිස්සො”ති වා “චුස්සො”ති වා “ඉත්ථි”ති වා “පුරිසො”ති වා අභිනිවිස්ස වදෙය්‍යාති එවමෙන්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. මනුස්සනාගාදීහි පුජනියත්තා “යක්ඛො”ති සබ්බදෙව්‍යානං සාධාරණවචනන්ති දෙවධීතාපි “යක්ඛි”ති වුත්තා. අක්ඛෙය්‍යන්ති පහානපරිඤ්ඤාය පහානමග්ගො, තස්ස ආරම්මණභූතං නිබ්බානම්පි ගහිතං. න මඤ්ඤතීති බිණ්ණසවස්ස අස්ස ඵලප්පත්තිති ආහ “නවච්චො ලොකුත්තරධම්මො කථිතො”ති.

විසෙසීති විසෙසජාතිආදිවසෙන සෙය්‍යොති අත්ථො. තෙසු ගහිතෙසුති තෙසු සෙය්‍යමානාදිසු තිසු මානෙසු ගහිතෙසු. තයො සෙය්‍යමානා, තයො සද්දිසමානා, තයො භීනමානා ගහිතාව භොන්ති. සො පුග්ගලොති සො අප්පභීනමඤ්ඤනපුග්ගලො. තෙනෙව මානෙන හෙතුභූතෙන. උපසඬගාථායාති පුරිමද්ධෙන පන වත්ථුකාමා වුත්තාති ආහ “කාලිකා කාමා කථිතා”ති.

විධියති විසදිසාකාරෙන යපියතීති විධා, කොට්ඨාසො. කථංවිධන්ති කථං පතිට්ඨිතං, කෙන පකාරෙන පවත්තිතන්ති අත්ථො. විදහනතො භීනාදිවසෙන විවිධෙනාකාරෙන දහනතො උපධාරණතො විධා, මානො. මානෙසුති නිමිත්තත්ථෙ භුම්මං, මානහෙතුති අත්ථො. න වලකීති න වෙධනි අත්තතො පරිසුද්ධපකතිං අවිජ්ඣනතො.

පඤ්ඤා “සඬබ්බා”නි ආගතා, පඤ්ඤානි යොනියො පටිසඬබ්බානං. සඬබ්බායකොති සඬකලනපදුප්පාදනාදි- පිණ්ණිගණනාවසෙන ගණකො පපඤ්චසඬබ්බාති මානාදිපපඤ්චභාගා. තෙ තෙ ධම්මා සම්මා යාථාවතො සඬබ්බායන්ති උපතිට්ඨන්ති එතායාති සඬබ්බා, පඤ්ඤා. එකං ද්වේතිආදිනා සඬබ්බානං ගණනං පරිච්ඡින්නන්ති සඬබ්බා, ගණනා. සඬබ්බායති භාගසො කට්ඨයතිති සඬබ්බා , කොට්ඨාසො. සඬබ්බානං සත්තො පුග්ගලොතිආදිනා සඤ්ඤාපනන්ති සඬබ්බා, රත්තොතිආදි පණ්ණත්ති. බිණ්ණාසවො ජනි පජනි රාගාදීනං සුප්පනිනත්තා. නවහෙදං පහෙදතො, සඬබ්බෙපතො තිව්ධමානන්ති අත්ථො. නවවිධන්ති වා පායෙ නවහෙදන්තා අන්තරහෙදවසෙන නවවිධන්ති අත්ථො. පච්චයවිසෙසෙහි ඉත්ථිභාවාදිවිසෙසෙහි විසෙසෙන මානියති ගබ්භො එත්ථාති විමානං, ගබ්භාසයො. න උපගච්ඡති න උපගමිස්සති. තෙනාහ “අනාගතත්ථෙ අතීතවචන”න්ති. “නාප්ඤ්ඤා”නි හි අතීතං “න ගමිස්සති”නි එතස්මිං අත්ථෙ. ඡින්නදි අරියමග්ගසත්ථෙත. ඔලොකයමානා උපපත්තිසු. සත්තනිවෙසනෙසුති සත්තානං උපපජ්ජට්ඨානෙසු. ලොකුත්තරධම්මමෙව කපෙසි අරහත්තස්ස පවෙදිතත්තා.

“ගාථාය අත්ථං කපෙතුං වට්ටති”නි අත්ථං-සද්දො ආහරිත්වා වත්තබ්බො. අට්ඨකම්මග්ගවසෙනපිති එත්ථාපි එසෙව නයො. සතිසම්පජ්ඤාං නාම කුසලධම්මානුයොගෙ කාරණන්ති ආහ “දසකුසලකම්මපට්ඨකාරණ”න්ති.

අට්ඨකම්මග්ගවසෙන ව ගාථාඅත්ථවචනෙ අයං ඉදානි චුච්චමානො විත්ථාර-නයො. තස්මිං කිර යානෙති තස්මිං කිර දෙවතාය පුච්ඡිතං පඤ්ඤං විස්සජ්ජනට්ඨානෙ. දෙවතාය ඤාණපරිපාකං ඔලොකෙන්වා අනුපුබ්බියා කථාය සද්ධිං සාමුක්ඛංසිකදෙසනා මහති ධම්මදෙසනා අහොසි. ඤාණං පෙසෙත්වාති සත්ථුදෙසනාය අනුස්සරණවසෙන පත්තවිසුද්ධිපටිපාටිපවත්තං භාවනාඤාණං බන්ධිත්වා. සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨායාති සත්ථුදෙසනාවිලාසෙන අත්තතො ව පරිපක්කඤාණත්තා පයමං ඵලං පත්වා. එවමාහාති එවං “පාපං න කයිරා”තිආදිප්පකාරෙන ගාථමාහ. අඬගං න හොති, ආජීවො යථා කුප්පමානො වාචාකම්මන්තවසෙන කුප්පති, තථා සම්පජ්ජමානොපිති. සො වාචාකම්මන්තපක්ඛිකො, තස්මා තග්ගහණෙන ගතිතොව හොති. වායාමසතිසමාධයො ගතිතා සමාධික්ඛන්ධසඬගහතො. සම්මාදිට්ඨිසම්මාසඬකප්පා ගතිතා පඤ්ඤාක්ඛන්ධසඬගහතො. අන්තද්වයවිච්ඡින්නං ගතිතං සරූපෙනෙවාති අධිප්පායො. ඉතීතිආදි නිගමනං.

සම්ද්ධිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නන්දනවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. සත්තිවග්ගො

1.සත්තිසුත්තවණ්ණනා

21. දෙසනාසීසන්ති දෙසනාපදෙසලක්ඛණවචනන්ති අධිප්පායො. ඔමට්ඨොති අධොමුඛං කත්වා දින්නප්පහාරො. ඉමිනා එව පසඬගෙන පහාරෙ විභාගතො දස්සෙතුං “වත්තාරො හී”තිආදි චුත්තං . උපරි යත්ථාති හත්ථිආදීනං උපරි යත්ථා. අධොමුඛං දින්නප්පහාරොති බග්ගකරවාලාදීනං අධොමුඛං කත්වා පහතපහාරො. උම්මට්ඨො චුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බො. විවිධප්පහාරො විමට්ඨො. “ඔමට්ඨො ගතිතො”නි වත්ථා තස්සෙව ගහණෙ කාරණං දස්සෙතුං “සො හී”තිආදි චුත්තං. දුග්ගන්ධකම්මිආදීනං වසෙන අන්තොදොසො. මඤ්චෙන සද්ධිං බන්ධිත්වාති යස්මිං මඤ්චෙ වණ්ණකපුග්ගලො නිපන්නො, තත්ථ තං සුබන්ධං කත්වා පාදට්ඨානං උද්ධං කරොන්තෙහි සීසට්ඨානං අධො කාතබ්බං. තෙනාහ “අධොසීරො කාතබ්බො”නි. පරිබ්බජෙති පවත්තෙයා. සා පන පවත්ති භාවනාවිහාරෙන යුත්තාති ආහ “විහරෙය්සා”නි.

සල්ලස්ස උබ්බහනං සල්ලබ්බහනං. අත්ථං පරිත්තකං ගහෙත්වා යීතා උපමාකාරස්ස වික්ඛම්භනප්පහනස්ස අධිප්පෙතත්තා. තෙනාහ “පුනප්පුන”න්තිආදි. අනුබන්ධොව හොති සති පච්චයෙ උප්පජ්ජනාරහතො දෙවතාය කාමරාගප්පහනස්ස ජොතිතත්තා. නනු හගවතා අනාගාමීග්ගෙන දෙසනා නිට්ඨාපෙතබ්බාති? න, ඉතරිස්සා ඤාණබලානුරූපදෙසනාය පවත්තෙතබ්බතො. වෙනෙයාප්ඤාසයානුකුලඤ්ඤි ධම්මං ධම්මස්සාමි දෙසෙතිති.

සත්තිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. චූසතිසුත්තවණ්ණනා

22. කම්මං අචුසන්තන්ති කම්මප්පස්සං අචුසන්තං, කම්මං අකරොන්තන්ති අත්ථො. විපාකො න චූසතිති විපාකඵස්සො න චූසති, විපාකො න උප්පජ්ජතෙව කාරණස්ස අභාවතො. එවං බ්‍යාතිරෙකමුඛෙන කම්මවට්ටෙන විපාකවට්ටං සම්බන්ධං කත්වා අත්ථං වත්ථා ඉදානි කෙවලං කම්මවට්ටවසෙන අත්ථං වදන්තො “කම්මමෙවා”තිආදිමාහ. තත්ථ නාකරොතො කරියතීති කම්මං අකුබ්බතො න කයිරති, අනභිසන්ධිකතකම්මං නාම නත්ථිති අත්ථො. ඉදානි තමෙවත්ථං අන්වයතො දස්සෙතුං “චූසන්තඤ්ඤා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තතොති චූසනහෙතු.

සෙසං චුත්තනයමෙව. චුත්තමෙවත්ථං සකාරණං කත්වා පරිවේදිතවසෙන විභූතං කත්වා දස්සෙතුං “තස්මා චූසන්ත”න්තිආදි චුත්තං. ධම්මතාති කාරකස්සෙව කම්මවිපාකානුබන්ධො, නාකාරකස්සාති අයං කම්මවිපාකානං සභාවො.

පච්චෙති උපගව්ඡති අනුබන්ධති. පාපන්ති පාපකං කම්මං ඵලඤ්ච. අයඤ්ච අත්ථො අරඤ්ඤෙ ලුද්දකස්ස උයොජනාය සුනබෙහි පරිවාරියමානස්ස භික්ඛුනො භයෙන රුක්ඛං ආරුල්භස්ස විචරෙ ලුද්දස්ස උපරි පතිතෙ තස්ස සුනබෙහි බාදිත්වා මාරිතවත්ථුනා දීපෙනබ්බොති.

චූසතිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ජටාසුත්තවණ්ණනා

23. යෙන අත්ථෙත නණ්හා “ජටා”ති චුත්තා, තමෙවත්ථං දස්සෙතුං “ජාලිනියා”ති චුත්තං. සා හි අට්ඨසතතණ්හාවිචරිතපභෙදා අත්තනො අවයවභූතා ඵව ජාලා ඵතිස්සා අත්ථිති ජාලිනීති චූච්චති. ඉදානිස්සා ජටාකාරෙන පවත්තිං දස්සෙතුං “සා හී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ රූපාදීසු ආරම්මණෙසුති තස්සා පවත්තිට්ඨානමාහ රූපාදිජලාරම්මණවිනිමුත්තස්ස තණ්හාවිසයස්ස අභාවතො. හෙට්ඨපරියවසෙනාති කදාචි රූපාරම්මණෙ කදාචි යාව ධම්මාරම්මණා, කදාචි ධම්මාරම්මණෙ කදාචි යාව රූපාරම්මණාති ඵවං හෙට්ඨා ව උපරි ව පවත්තිවසෙන. දෙසනාක්කමෙන චෙත්ථ හෙට්ඨපරියතා වෙදිතබ්බා, කාමරාගාදිවසෙනපි අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. සඬ්ඛාරානං බණ්ණකභාවතො අපරාපරුප්පත්ති ඵත්ථ සංසිඛ්ඛනන්ති ආහ “සුනප්පුනං උප්පජ්ජනතො සංසිඛ්ඛනට්ඨොනා”ති. ඉදං යෙන සම්බන්ධෙන ජටා වියාති ජටාති ජටාතණ්හානං උපමුපමෙය්‍යතා, තංදස්සනං. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – යථා ජාලිති වෙළඟුම්බස්ස සාබා, තාසං සඤ්චයාදයො ව අත්තනො අවයවෙහි සංසිඛ්ඛිතා විනද්ධා “ජටා”ති චූච්චන්ති, ඵවං තණ්හාපි සංසිඛ්ඛිතසභාවෙනාති.

ඉමෙ සත්තා “මම ඉද”න්ති පරිග්ගහිතං අත්තනිබ්බිසෙසං මඤ්ඤමානා අබ්භන්තරිමං කරොන්ති. අබ්භන්තරිමයො ව අන්තො-සද්දොති සකපරික්ඛාරෙසු උප්පජ්ජනමානාපි තණ්හා “අන්තොජටා”ති චුත්තා. පබ්බජිතස්ස පත්තාදි, ගහට්ඨස්ස හත්ථිආදි සකපරික්ඛාරො. අත්තාති භවති ඵත්ථ අභිමානොති අත්තභාවො, උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකං. සරිරන්ති කෙචි. “මම අත්තභාවො සුන්දරො, අසුකස්ස විය මම අත්තභාවො භවෙය්‍යා”තිආදිනා සකඅත්තභාවාදීසු තණ්හාය උප්පජ්ජනාකාරො වෙදිතබ්බො. අත්තනො චක්ඛාදීති අප්ඤ්ඤාත්තිකායතනාති, අත්තනො ව පරෙසඤ්ච රූපාදීති බාහිරායතනාති, පරෙසං සබ්බාති වා. සපරසත්තතිපරියාපන්නාති වා චක්ඛාදීති අප්ඤ්ඤාත්තිකායතනාති, තථා රූපාදීති බාහිරායතනාති. පරිත්තමභග්ගතභවෙසු පවත්තියාපි තණ්හාය අන්තොජටාබ්බිජටාභාවො වෙදිතබ්බො. කාමභවො හි කස්සවිපි කිලෙසස්ස අවික්ඛම්භිතත්තා කත්ථවිපි අවිමුත්තො අප්ඤ්ඤාත්තිග්ගණස්ස විසෙසපච්චයොති “අප්ඤ්ඤාත්තං අන්තො”ති ව චූච්චති, තබ්බිපරියායතො රූපාරූපභවො “බභිද්ධා බභී”ති ව. තෙනාහ භගවා – “අප්ඤ්ඤාත්තසංයොජනො පුග්ගලො, බභිද්ධාසංයොජනො පුග්ගලො”ති (අ. නි. 2.37).

විසයභෙදෙන පවත්තිආකාරභෙදෙන අනෙකභෙදභින්නම්පි තණ්හං ජටාභාවසාමඤ්ඤෙන ඵකන්ති ගහෙන්වා “තාය ඵවං උප්පජ්ජමානාය ජටායා”ති චුත්තං. සා පන පජාති චුත්තසත්තසන්නාපරියාපන්නා ඵව හුත්වා සුනප්පුනං තං ජටෙත්ති විනන්ධන්ති පවත්තති ආහ “ජටාය ජටිකා පජා”ති. තථා හි පරමත්ථතො යදිපි අවයවබ්‍යාතිරෙකෙන සමුදායො නත්ථි, ඵකදෙසො පන සමුදායො නාම න හොතිති අවයවතො සමුදායං භින්නං කත්වා උපමුපමෙය්‍යං දස්සෙන්නො “යථා නාම වෙළඵ්චාදිහී...පෙ.... සංසිඛ්ඛිතා”ති ආහ. ඉමං ජටන්ති සම්බන්ධො. තිසු ධාතුසු ඵකම්පි අසෙසෙත්වා සංසිඛ්ඛිතෙන තෙධාතුකං ජටෙත්වා ධීතං. තෙනස්සා මහාවිසයතං විජටනස්ස ව සුදුක්කරභාවමාහ. විජටෙතුං කො සමත්ථොති ඉමිනා “විජටෙය”ති පදං සත්තිඅත්ථං, න විධිඅත්ථන්ති දස්සෙති.

ඵවං “අන්තොජටා”තිආදිනා පුට්ඨො අට්ඨස්ස භගවා තමත්ථං විස්සජ්ජෙන්නො “සීලෙ පතිට්ඨායා”තිආදිමාහ. ඵත්ථ සීලෙති කුසලසීලෙ. තං පන පාතිමොක්ඛසංවරාදිභෙදෙසු පරිසුද්ධමෙව ඉච්ඡිතබ්බන්ති ආහ “චතුපාරිසුද්ධිසීලෙ”ති.

නරති නෙතීති නරො, පුරිසො. කාමං ඉත්ථිපි තණ්හාජටාවිජටනෙ සමත්ථා අත්ථි, පධානමෙව පන සත්තං දස්සෙන්නො “නරො”ති ආහ යථා “සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති, අට්ඨකථායං පන අවිභාගෙන පුග්ගලපරියායො අයන්ති දස්සෙතුං “නරොති සත්තො”ති චුත්තං. විපාකභූතාය සහ පඤ්ඤාය භවතිති සපඤ්ඤො. තාය හි ආදිතො පට්ඨාය සන්නානවසෙන බහුලං පවත්තමානාය අයං සත්තො සවිසෙසං සපඤ්ඤොති වත්තබ්බතං අරහති. විපාකපඤ්ඤාපි හි සන්නානවිසෙසෙන භාවනාපඤ්ඤාප්පත්තියා උපනිස්සයපච්චයො හොති අභෙතුකද්විභෙතුකානං තදභාවතො. කම්මජතිභෙතුකපටිසන්ධිපඤ්ඤායාති කම්මජාය තිභෙතුකපටිසන්ධියං පඤ්ඤායාති ඵවං තිභෙතුකසද්දො පටිසන්ධිසද්දෙන සම්බන්ධිතබ්බො, න පඤ්ඤාසද්දෙන. න හි පඤ්ඤා තිභෙතුකා අත්ථි. පටිසන්ධිතො පභූති පවත්තමානා පඤ්ඤා “පටිසන්ධියං පඤ්ඤා”ති චුත්තා තංමුලකත්තා, න පටිසන්ධික්ඛණෙ පවත්තා ඵව.

වින්තෙහි ආරම්භය උපනිජ්ඣායනීති විත්තං, සමාධි. සො හි සාතිසයං උපනිජ්ඣානකිව්වො. න හි විතක්කාදයො විනා සමාධිනා තමත්ථං සාධෙන්නි, සමාධි පන තෙහි විනාපි සාධෙන්නි. පගුණබලවහාවාසාදනෙන පච්චයෙහි විත්තං, අත්තසන්නානං විනොතිතිපි විත්තං, සමාධි. පයමජ්ඣානාදිවසෙන විත්තවිවිත්තතාය ඉද්ධිවිධාදිවිත්තකරණෙන ව සමාධි විත්තන්නි විනාපි පරොපදෙසෙනස්ස විත්තපරියායො ලබ්භතෙව. අට්ඨකථායං පන විත්ත-සද්දො විඤ්ඤාණෙ නිරුල්ලොති කත්වා චුත්තං “විත්තසීසෙන හෙත්ථ අට්ඨ සමාපත්තියො කථිතා”ති. යථාසභාවං පකාරෙහි ජානානීති පඤ්ඤා. සා යදිපි කුසලාදිහෙදතො බහුවිධා, “භාවය”න්ති පන වචනතො භාවෙනබ්බා ඉධාධිප්පෙතාති තං දස්සෙන්නො “පඤ්ඤානාමෙන විපස්සනා කථිතා”ති. යදිපි කිලෙසානං පහානං ආනාපනං, තං සම්මාදිට්ඨිආදිනම්පි අත්ථෙව, ආතප්පසද්දො විය පන ආනාප-සද්දො විරියෙ එව නිරුල්ලොති ආහ “ආනාපිති විරියවා”ති. යථා කම්මට්ඨානං තාය පඤ්ඤාය පරිතො භරියති පවත්තියති, එවං සාපි තදත්ථං යොගිනාති ආහ “පාරිභාරියපඤ්ඤා”ති. අභික්කමාදිති සබ්බකිව්වාති සාත්ථකසම්පජ්ඤාදිවසෙන පරිච්ඡේද නෙතිති සබ්බකිව්වපරිණායිකා.

යස්මා පුග්ගලාධිට්ඨානෙන ගාථා භාසිතා, තස්මා පුග්ගලාධිට්ඨානමෙව උපමං දස්සෙන්නො “යථා නාම පුරිසො”තිආදිමහ. තත්ථ සුනිසිතන්නි සුට්ඨු නිසිතං, අතිවිය තිබ්බන්ති අත්ථො. සත්ථස්ස නිසිතතරභාවකරණං නිසානසිලායං, බාහුබලෙන වස්ස උක්ඛිපනන්නි උභයම්පෙතං අත්ථාපන්නං කත්වා උපමා චුත්තාති තදුභයං උපමෙයං දස්සෙන්නො “සමාධිසිලායං සුනිසිතං...පෙ.... පඤ්ඤාහත්ථෙව උක්ඛිපිත්වා”ති ආහ. සමාධිගුණෙන හි පඤ්ඤාය තික්ඛභාවො. යථාහ “සමාහිතො යථාභූතං පජානාති”ති (සං. නි. 3.5; 4.99; 5.1071). විරියඤ්චස්සා උපත්ථම්භකං පග්ගණ්භනතො. විජටෙයාති විජටෙතුං සක්කුණෙයා. චුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාය හි වත්තමානාය යොගාවචරො තණ්හාජටං විජටෙතුං සමත්ථො නාම. විජටනඤ්චෙත්ථ සමුච්ඡේදවසෙන පහානන්නි ආහ – “සඤ්ජිත්දෙයා සම්පදාලෙයා”ති.

මග්ගක්ඛණෙ පනෙස විජටෙති නාම, අග්ගඵලක්ඛණෙ සබ්බසො විජටිතජටො නාම. තෙනාහ “ඉදානි”තිආදි. යස්මා ජටාය විජටනං අරියමග්ගෙන, තඤ්ච ඛො නිබ්බානං ආගම්ම, තස්මා තං සන්ධායාහ “ජටාය විජටනොකාස”න්ති. යත්ථ පන සා විජටියති, තං දස්සෙතුං “යත්ථ නාමඤ්චා”තිආදි චුත්තං. “පටිසං රූපසඤ්ඤා වා”ති ගාථාසුඛත්ථං සානුනාසිකං කත්වා නිද්දෙසො, “පටිසරූපසඤ්ඤා”ති චුත්තං හොති. පටිසසඤ්ඤාවසෙන කාමභවො ගහිතො කාමභවපරියාපන්නත්තා තාය. පට්ඨිකසිණාදිරූපෙ සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤා. උභයත්ථාපි සඤ්ඤාසීසෙන විත්තුජ්ජාදස්සෙව ගහණං. භවසඬ්ඛෙපෙනාති භවභාවෙන සඬ්ඛිපිතබ්බතාය, භවලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තාති අත්ථො. රූපෙ වා විරජ්ජනවසෙන ව වත්තුං සක්කුණෙයා ඉධ රූපසඤ්ඤාති චුත්තා , එවම්පෙත්ථ අරූපභවස්ස ව ගහිතතා වෙදිතබ්බා. “නාමඤ්ච රූපඤ්චා”ති අනවසෙසතො නාමරූපං ගහිතන්නි අරූපභව-අසඤ්ඤභවානම්පෙත්ථ ගහණං සිද්ධන්ති අපරෙ. පරියාදියනට්ඨානෙන පරියාදියනකාරණෙ සබ්බසො ඛෙපනනිමිත්තෙ නිබ්බානෙ. තෙනාහ “නිබ්බානං...පෙ.... දස්සිතො හොති”ති.

ජටාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මනොනිවාරණසුත්තවණ්ණනා

24. එවංලද්ධිකාති සබ්බථාපි විත්තුජ්ජන්ති සදුක්ඛා, සබ්බථාපි අවිත්තකභාවො සෙයොයා, තස්මා යතො කුතොපි විත්තං නිවාරෙතබ්බන්ති එවංදිට්ඨිකා . සොති සත්තො. අනියානිකකථං කථෙති අයොනියො විත්තනිවාරණං වදන්ති. සංයතභාවං ආගතන්නි රාගවිසෙවනාදිතො සම්මදෙව සංයතභාවං ඔතරභාවං. ධම්මවරියාවසෙන හි පවත්තමානෙ විත්තෙ තත්ථී ඊසකම්පි රාගාදිවිසෙවනං, න තස්ස සම්පති ආයතිඤ්ච කොචි අනත්ථො සියා, තස්මා තං මනො සබ්බතො අනවජ්ජචුත්තිතො න නිවාරෙතබ්බං. තෙනාහ “දානං දස්සාමි”තිආදි. යතො යතොති යතො යතො සාවජ්ජචුත්තිතො අයොනියොමනසිකාරතො. තන්ති මනො නිවාරෙතබ්බං අනත්ථාවහන්තා.

මනොනිවාරණසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. අරහත්තසුත්තවණ්ණනා

25. කතාවීති කතවා, පරිඤ්ඤාදිකිව්වං කත්වා නිට්ඨපෙත්වා යිතොති අත්ථො. තෙනාහ “වතුහි මග්ගෙහි කතකිව්වො”ති. ස්වායමත්ථො අරහත්තිආදිසද්දසන්නිධානතො විඤ්ඤායති. එවං “අහං වදාමි”තිආදිආකාරෙන පුච්ඡති.

බන්ධාදීසු කුසලොති බන්ධායතනාදීසු සලක්ඛණාදීසු ව සමුහාදිවසෙන පවත්තියඤ්ච ඡෙකො යථාභූතවෙදි. උපලද්ධිනිස්සිකකථන්නි අත්තුපලද්ධිනිස්සිකකථං හිත්වා. වොභාරහෙදං අකරොන්තොති “අහං පරමත්ථං ජානාමි”ති ලොකවොභාරං හින්දන්තො අවිනාසෙන්නො ලොකෙ ලොකසමඤ්ඤමෙව නිස්සාය “අහං, මමා”ති වදෙයා. බන්ධා භුඤ්ජන්තිතිආදිනා වොභාරහෙදං, තත්ථ ව ආදිනවං දස්සෙති.

මානෝ නාම දිවියා සමුදුරො. තථා හි දුතියමග්ගාදීසු සම්මාදිට්ඨියා පභානාහිසමයස්ස පටිච්චව්වතීකෙ පටිපත්තිසිද්ධි. තෙනාහ “යදි දිට්ඨියා වසෙන න වදති, මානවසෙන නු බො වදතීති වින්තෙත්වා”ති. විධුසිතාති සත්තාපිතා ඤාණග්ගිතා දඩ්ඨා. තෙ පන විද්ධංසිතා නාම භොන්තිති ආහ “විධම්මා”ති. මමඤ්ඤාදයො මයන්ති සත්තසත්තානෙ සති පවත්තන්ති එතෙනාති මයො, මඤ්ඤානා. මයො එව මයතාති ආහ “මයතන්ති මඤ්ඤාන”න්ති.

අරහත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පච්ඡොතසුත්තවණ්ණනා

26. දිවාරත්තින්ති න ආදිච්චො විය දිවා එව, න වන්දිමා විය රත්තිං එව, අප් බො දිවා ව රත්තිඤ්ච. තත්ථ තත්ථාති යත්ථ යත්ථ සම්පජ්ජලිතො, තත්ථ තත්ථෙව පදෙසෙ, න ආදිච්චො විය වන්දිමා විය සකලං මහාදිසං දිසන්තරාළඤ්ච. ඤාණානුභාවෙන උප්පන්නාලොකො ඤාණාලොකොති වදන්ති. “ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චන්ති පුබ්බෙ මෙ, භික්ඛවෙ, අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු වක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලොකො උදපාදි”ති (සං. නි. 5.1081; මහාව. 15; පටි. ම. 2.30) පන වචනතො මග්ගො ඤාණාලොකො. “තමො විහතො, ආලොකො උප්පන්නො”ති (ම. නි. 1.386; පාරා. 12) වා වචනතො විජ්ජත්තයාලොකො ඤාණාලොකො. පඨමාහිසම්බොධියං විය සඤ්ජානපිතිවිජ්ජාරො, විසෙසතො රතනසරෙ සමන්තපට්ඨානවිචිතනෙ සඤ්ජානපිතිවසෙන උප්පන්නසරිරොහාසො වා පිතිආලොකො. තත්ථෙව උප්පන්නපසාදවසෙන සඤ්ජානආලොකොව පසාදාලොකො. ධම්මවක්කපවත්තනෙ “අඤ්ඤාසි වත, භො, කොණ්ඩඤ්ඤො”ති උප්පන්නපසාදාලොකොති ව වදන්ති. සබ්බත්ථෙව සත්ථු ධම්මදෙසනා සත්තානං හදයතමං විධමන්ති ධම්මකථාආලොකො. සබ්බොපි බුද්ධානං පාතුභාවා උප්පන්නො ආලොකොති ඉමිතා සාවකානං දෙසනාය සඤ්ජානධම්මාලොකොපි බුද්ධානුභාවොති දස්සෙති.

පච්ඡොතසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සරසුත්තවණ්ණනා

27. සරණතො අවිච්ඡේදවසෙන පවත්තනතො ඛන්ධාදීනං පටිපාටි සරා. තෙනාහ “ඉමෙ සංසාරසරා”ති. කුතොති කෙන කාරණෙන, කිමිති වා? තෙනාහ “කිං ආගම්මා”ති? න පතිට්ඨාති පච්චයාභාවතො. ආපොතිආදිනා පාළියං චතුන්නං මහාභුතානං අප්පතිට්ඨානාපදෙසෙන තත්ථ කාමරූපහවානං අභාවො දස්සිතො. තදුභයාභාවදස්සනෙන හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව අරූපහවස්සපි අභාවො දස්සිතොව භොති, යථාරුතවසෙන වා එත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. යස්මා පුරිමා ද්වෙ ගහිතා, ගහිතඤ්ච අත්ථං පරිග්ගහෙත්වාව පච්ඡිමත්ථො පවත්තොති.

සරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මහද්ධනසුත්තවණ්ණනා

28. නිධියතිති නිධානං. නිධාතබ්බතං ගතං නිහිතන්ති අත්ථො. මුත්තසාරාදීති මුත්තාමණ්ණවෙළුරියපවාළුරජනජාතරූපාදි. සුවණ්ණරජනභාජනාදීති ආදි-සද්දෙන කභාපණ්ණ-ධඤ්ඤකොට්ඨහණ්ඩාදිං සඬගණ්හාති. තම්පි හි නිච්චපරිබ්බයවසෙන භුඤ්ජියතිති “භොගො”ති වුව්වති. අඤ්ඤමඤ්ඤං අභිගිජ්ඣන්තිති අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සත්තකං අභිගිජ්ඣන්ති. තෙනාහ “පත්ථෙත්ති”ති. අනලඬකතාති න අලං පරියත්තන්ති එවං කතවිත්තා, අත්තිවජනාමහිවජනාහි අභිභුතා. තෙනාහ “අතිත්තා අපරියත්තජාතා”ති. උස්සුක්කජාතෙසුති තංතංකිච්චෙව සඤ්ජානඋස්සුක්කෙසු. නානාකිච්චජාතෙසුති නානාවිධකිච්චෙවසු, සඤ්ජානනානාකිච්චෙවසු වා. වට්ටගාමිකපසුතෙන වට්ටසොතං අනුසරන්තෙසු. තණ්හානිවාසනාය ගෙහන්තිපි අගාරන්තිපි වුව්වතිති ආහ “මාතුගාමෙන සද්ධිං ගෙහ”න්ති. විරාජියාති හෙතුඅත්ථදීපකං පදන්ති ආහ “විරාජෙත්වා”ති, ත්වා-සද්දොපි වායං හෙතුඅත්ථොති.

මහද්ධනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. චතුර්වක්කසුත්තවණ්ණනා

29. ඉරියා වුව්වති කායෙන කත්තබ්බකිරියා, තස්සා පවත්තිට්ඨානභාවතො ඉරියාපථො, ගමනාදි. තං අපරාපරප්පවත්තියා වක්කං. තෙනාහ “චතුර්වක්කන්ති චතුරුරියාපථ”න්ති. නවද්වාරන්ති කරජකායො අධිප්පෙනො. සො ව කෙසාදිඅසුච්චපරිපුරොති ආහ “පුණ්ණන්ති අසුච්චුර”න්ති. තණ්හාය සංයුත්තන්ති තණ්හාසහිතං. තෙන න කෙවලං සභාවතො එව, අප් බො නිස්සිතධම්මො ව අසුචිං දස්සෙති. මාතුකුච්ඡිසඬ්ඛාතෙ අසුචිපඬ්ඛෙ ජාතත්තා පඬ්ඛජාතං, කෙසාදිඅසුචිපඬ්ඛජාතත්තා ව පඬ්ඛජාතං. යාත්රාති අපගමො. තෙන සභාවතො නිස්සිතධම්මතො ව අසුචිසභාවතො කායතො කථං අපගමො සියාති පුච්ඡති. තෙනාහ “එතස්සා”තිආදි.

නහනටියෙන බන්ධනටියෙන නද්ධිති උපනාහො ඉධාධිප්පෙනොති ආහ “නද්ධිති උපනාහ”න්ති. සො පන ඉතො පුබ්බකාලෙ කොධොති ආහ “පුබ්බකාලෙ”තිආදි . පාළිනිද්දිටියෙති උපනාහඉච්චාදිකෙ ඉධ පාළියං නිද්දිටියෙ කිලෙසෙ යපෙත්වා අවසෙසා දිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාදයො සත්ත කිලෙසා දුම්මොවයනාය වරත්තා වියාති වරත්තාති වෙදිතබ්බා. ආරම්මණග්ගහණසභාවතො එකො එවෙස ධම්මො, පවත්ති-ආකාරහෙදෙන පන ඉච්ඡනටියෙන පත්ථනටියෙන ඉච්ඡා, ලුබ්භනටියෙන ගිජ්ඣනටියෙන ලොභොති වුත්තො. පයමුප්පත්තිකාති එකස්මිං ආරම්මණෙ, වාරෙ වා පයමං උප්පන්නා. අපරාපරුප්පත්තිකොති පුනප්පුනං උප්පජ්ජමානකො. අලද්ධපත්ථනා අප්පට්ඨද්ධවත්ථුම්හි ආසත්ති ලොභො. උප්පාටෙත්වාති සසන්නානතො උද්ධරිත්වා.

චතුර්කස්සුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. එණිජඨසසුත්තවණ්ණනා

30. එණිමිගස්ස වියාති එණිමිගස්ස ජඨසා විය. අවයවිසම්බන්ධෙ හි ඉදං සාම්චවනං. පිණ්ඩිමංසස්ස පරිතො සමසණ්ඨිතත්තා සුවට්ඨිතජඨසො. කිසන්ති ථුලභාවපටික්ඛෙපපරාජොතනා, න සුවු කිසභාවදීපනපරාති ආහ “අටුලං සමසරීර”න්ති. ආතපෙන මිලාතන්ති තපසා මිලාතකායං ඉන්ද්‍රියසන්තාපනභාවතො. තෙනෙවාහ – “තපො මිලාත”න්තිආදි, තථා වාහ පාළියං “අප්පාහාරං අලොලුප”න්ති. යථා “විරස්ස භාවො විරිය”න්ති විරභාවෙන විරියං ලක්ඛියති, එවං විරියසම්භවෙන විරභාවොති ආහ “විරන්ති විරියවන්ත”න්ති. “චත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිචෙ”ති (ථෙරගා. 983; මි. ප. 6.5.10) ධම්මසෙනාපතිවුත්තනියාමෙන පරිමිතභොජිකාය අප්පාහාරතා භොජනෙ මත්තඤ්ඤා. “මිතාහාර”න්ති චත්වා පුන පරිච්ඡින්නකාලභොජිකායපි අප්පාහාරතං දස්සෙත්තො “විකාල...පෙ.... පරිත්තාහාර”න්ති ආහ. චතුසු පච්චයෙසු ලොලුප්පවිරහිතං බොධිමුලෙ එව සබ්බසො ලොලුප්පස්ස පහීනත්තා. “චතුසු පච්චයෙසු”ති හි ඉමිනාව සබ්බත්ථ ලොලුප්පවිගමො දිපිතොවාති. රසතණ්භාපටික්ඛෙපො වා එස “අප්පාහාර”න්ති චත්වා “අලොලුප”න්ති වුත්තත්තා. “සිහං වා”ති එත්ථ එකවරසද්දො විය ඉව-සද්දො අත්ථතො “නාග”න්ති එත්ථාපි ආනෙත්වා, සම්බන්ධිතබ්බොති ආහ – “එකවරං සිහං විය, එකවරං නාගං වියා”ති. එකවරා අප්පමත්තා එකීකතාය.

පඤ්චකාමගුණවසෙන රූපං ගහිතං තෙසං රූපසභාවත්තා. මනෙන නාමං ගහිතං මනස්ස නාමසභාවත්තා. අවිනිභුත්තධම්මෙති අවිනාභාවධම්මෙ ගහෙත්වා. ආදි-සද්දෙන ආයතනධාතුආදයො ගහිතා. කාමගුණග්ගහණෙන හෙත්ථ රූපභාවසාමඤ්ඤෙන පඤ්ච වත්ථුති ගහිතානෙව භොන්ති, මනොගහණෙන ධම්මායතනං, එවං ද්වාදසායතනාති ගහිතාති භොන්ති. ඉමිනා නයෙන ධාතුආදීනම්පි ගහිතතා යොජෙතබ්බා. තෙනාහ “පඤ්චක්ඛන්ධාදිවසෙනපෙත්ථ භුම්මං යොජෙතබ්බ”න්ති. එත්ථාති පාළියං. කාමවත්ථු භුම්මං.

එණිජඨසසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සත්තිවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සතුල්ලපකායිකවග්ගො

1. සබ්භිසුත්තවණ්ණනා

31. සතං සාධුනං සරණගමනසීලාදිහෙදස්ස ධම්මස්ස උල්ලපනතො, අත්තතො වා පුබ්බෙතිවාසානුස්සනියා තස්ස ධම්මස්ස උල්ලපනතො කථනතො සතුල්ලපා, දෙවතා, තාසං කායො සමුහො, තත්ථ භවාති සතුල්ලපකායිකා. තෙනාහ “සතං ධම්ම”න්තිආදි. සමාදානවසෙන උල්ලපෙත්වා, න වණ්ණනාකථනමත්තෙන තත්තාති තස්මිං තාසං දෙවතානං සතුල්ලපකායිකභාවෙ. ඉදං වත්ථුති ඉදං කාරණං. සමුද්දවාණිජාති සංයත්තිකා. ඛිත්තසරවෙගෙනාති පියාමුත්තසරසදිසවෙගෙන, සීසඔසෙනාති අත්ථො. උප්පතතිති උප්පාතො. උප්පාතෙ හවං ඛාසනං උප්පාතිකං. පතිට්ඨාති හිතපතිට්ඨා. පරලොකෙ හිතසුඛාවහං අභයකාරණං. ජඨසසතන්ති මනුස්සසතං. ජඨසාසීසෙන හි මනුස්සෙ වදති සභවාරිභාවතො. අග්ගහෙසි පඤ්චසීලාති. ආසන්නානාසන්නෙසු ආසන්නස්සෙව පයමං විපච්චනතො “ආසන්නකාලෙ ගහිතසීලං නිස්සායා”ති වුත්තං. සටාවසෙනාති සමුහවසෙන.

සබ්භිති සාධුහි. තෙ හි සපරහිතසාධනතො පාසංසතාය සන්තගුණතාය ව සන්නොති වුවිච්චි. තෙ පන යස්මා පණ්ඩිතලක්ඛණෙහි සමන්නාගතා භොන්ති, තස්මා “පණ්ඩිතෙහි”ති ආහ. සමාසෙථාති සංවසෙථාති අයමෙත්ථ අධිප්පායොති ආහ “සබ්බඉරියාපථෙ”තිආදි. මිත්තසන්ථවන්ති මෙත්තිසන්ධානං. සත්තානං හිතෙසිතාලක්ඛණා හි මෙත්ති, සා ව ඤාණසහිතා ඤාණපුබ්බධිගමාවාති මිත්තසන්ථවො අසංකිලිට්ඨො, ඉතරො සංකිලිට්ඨොති ආහ “න කෙනචි සද්ධිං කාතබ්බො”ති. සද්ධම්මන්ති දිට්ඨධම්මිකාදිහිතාවහං සුන්දරධම්මං. සෙයොති හිතවඩ්ඪනතාදි වුත්තන්ති ආහ “වඩ්ඪි”ති.

සතං සාධුනං, පණ්ඩිතානන්ති අයමෙත්ථ අත්ථො. තප්පට්ඨොගච්ඡයත්තා අඤ්ඤා-සද්දස්ස චුත්තං “අඤ්ඤානො අන්ධබාලනො”ති. සොකනිමිත්තං සොකකාරණං උත්තරපදලොපෙන ඉධ සොකසද්දෙන ගතිතන්ති ආහ “සොකචන්ද්‍රන”න්තිආදි. සොකචන්ද්‍රනී නාම වොරාදයො අවිජ්න්දනාදිවසෙන පරෙසං සොකකරණනො. සොකානුගතා සොකප්පත්තා.

ථෙරස්සාති සංකිච්චත්ථෙරස්ස. අත්තනො හගිනියා ජෙට්ඨත්තා “තුම්හෙ”ති ආහ. අයං “ඉධ වොරා පටිපජ්ජි”ති අම්හෙ තිණායපි න මඤ්ඤතිති චින්තෙත්වා එකච්චෙ “මාරොම න”න්ති ආහංසු. කරුණාය එකච්චෙ “විස්සජ්ජෙමා”ති ආහංසු. මන්තෙත්වාති භාසෙත්වා.

අහු අහොසි, භුතපුබ්බන්ති අත්ථො. අරඤ්ඤස්මිං බ්‍රහ්මවනෙති තාදිසෙ බ්‍රහ්මවනෙ, මහාරඤ්ඤෙ නිවාසිති අත්ථො වෙනොති බ්‍රාහ්මො. කුට්ඨානීති වාකුරාදයො. ඔඩ්ඛෙත්වාති සජ්ජෙත්වා. සසකන්ති පෙලකං උබ්බිග්ගාති භීතතස්සිතා. එකරත්තන්ති එකරත්තෙනෙව. ධනජානීති පරිබ්බයවසෙන අද්ධිකෙහි ලද්ධබ්බධනනො භානි, “සමණම්පි නාම හන්ති, කිං අම්හෙසු ලජ්ජිස්සති”ති අද්ධිකානං අනාගමනනො එකදිවසං ලද්ධබ්බපරිබ්බයම්පි න ලභිස්සන්තිති අධිප්පායො.

ඤාතයොපි මාතාපිතුභාතුහගිනිආදිකෙ ඤාතකෙ. තෙ කිර අධිමුත්තස්ස හගිනියා සන්තිකං උපගච්ඡන්තා අත්තරාමග්ගෙ තෙන සමාගතා, අධිමුත්තො සච්චවාචං අනුරක්ඛන්තො වොරහයං තෙසං නාරොවෙසී. තෙන චුත්තං “තෙසම්පි”තිආදි. තං නිස්සාය පබ්බජිතත්තා “අධිමුත්තසාමණෙරස්ස සන්තිකෙ”ති චුත්තං, න උපසම්පදාවරියො හුත්වා. තෙනාහ “අත්තනො අත්තෙවාසිකෙ කත්වා”ති. සච්චානුරක්ඛණෙන අනුත්තරගුණාධිගමෙන ච ඤාතිමජ්ඣෙ විරොචති.

සාතතන්ති සතතං. ස-සද්දස්ස හි ඉධ සාභාවො යථා “සාරාගො”තිආදිසු. සාතභාවො වා සාතතන්ති ආහ “සුඛං වා”ති. කාරණෙනාති තෙන තෙන කාරණෙන. සබ්බාසං තාසං වචනං සුභාසිතං, හගවතො පන උක්කංසගතං සුභාසිතමෙව. ස්වායමත්ථො තංතංගාථාපදෙනෙව විඤ්ඤායතීති තං නීහරිත්වා දස්සෙතුං “න කෙවල”න්තිආදි චුත්තං. තෙන සප්පුරිසුපසංසෙවසද්ධම්මාභියොගො යථා සත්තානං වඩ්ඪියා පඤ්ඤාපටිලාභස්ස එකන්තිකං කාරණං, එවං සොකපච්චයෙ සති විසොකභාවස්ස, ඤාතිමජ්ඣෙ සොභාය, සුගතිගමනස්ස, චිරං සුඛට්ඨානස්ස, වට්ටදුක්ඛමොචනස්සපි අඤ්ඤාසාධාරණං භොතිති චුත්තමෙවාති දට්ඨබ්බං.

සබ්භිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. මච්ඡරිසුත්තවණ්ණනා

32. පමජ්ජනාකාරෙන පවත්තා අනුපලද්ධි පමාදො. තෙන එකන්තනො සතිරහිතා භොන්තිති චුත්තං “සතිවිජ්ජවාසලක්ඛණෙනා”ති. දිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාදයො චෙත්ථ පමාදෙනෙව සඬගහිතා. ඉදානි යථා මච්ඡරියනිමිත්තඤ්ච පමාදනිමිත්තඤ්ච දානං න දියති, තං දස්සෙතුං “එකච්චො හී”තිආදි චුත්තං. පරික්ඛයං ගම්ඝ්ඝතීති භොගපරිහානිං ගම්ඝ්ඝති. බ්බිඛාදීති ආදි-සද්දෙන මණ්ඩනවිභුසනජණනක්ඛන්තකිච්චබ්බසනාදිං සඬගණ්ණාති. යසදායකන්ති කිත්තියසස්ස පරිවාරයසස්ස ච දායකං. සිරිදායකන්ති සොහග්ගදායකං. සම්පත්තිදායකන්ති කුලභොගරූපභොගස්මපදාහි සම්පත්තිදායකං. පුඤ්ඤන්ති වා ඉධ පුඤ්ඤඵලං දට්ඨබ්බං “එවම්දං පුඤ්ඤං පවඬ්ඪති”තිආදිසු (දී. නි. 3.80) විය. අත්ථි දානස්ස ඵලන්ති ඵත්ථ දෙයාධම්මස්ස අනවට්ඨිතතං බහුලසාධාරණතං, තං පහාය ගමනියතං, තබ්බසයාය පීතියා සාවජ්ජනං, දානධම්මස්ස අනඤ්ඤාසාධාරණතං අනුගාමිකතං, තබ්බසයාය පීතියා අනවජ්ජනං, ලොභාදිපාපධම්මානං විනොදනං, සෙසපුඤ්ඤානං උපනිස්සයඤ්ච ජානන්තෙනාති චත්තබ්බං.

තංයෙව බාලන්ති යො මච්ඡරී, තමෙව. අදානසීලා බාලා. එකච්චො ධනස්ස පරිභොගපරික්ඛයහයෙන අත්තනාපි න පරිභුඤ්ජති අතිලොභසෙට්ඨි වියාති ආහ “ඉධලොකපරලොකෙසු”ති.

යස්මා එකච්චො අදානසීලො පුරිසො අද්ධිකෙ දිස්වා පස්සන්තොපි න පස්සති, තෙසං කථං සුණන්තොපි න සුණොති, සයං කිඤ්චි න කථෙති, අදානකම්පනාටම්හෙ බද්ධො භොති, තස්මා තත්ථ මතලිඬ්ඛානි උපලබ්භන්තියෙවාති ආහ “අදානසීලතාය මරණෙන මනෙසු”ති. අට්ඨකථායං පන දානමත්තමෙව ගහෙත්වා මනෙතස්ස සමතං දස්සෙතුං “යථා හී”තිආදි චුත්තං. දානසීලස්ස පන අමතලිඬ්ඛානි චුත්තවිපරියායනො වෙදිතබ්බාති. වජන්ති පුට්ඨත්තෙ එකච්චනං, තස්මා වචනවිපල්ලාසෙන චුත්තන්ති ආහ “සහ වජන්තා”ති. දානසීලාදිධම්මො පුරාතනො, න අප්පතනොති සනන්තනො, යො එතෙසු අත්ථිති සනන්තනා, පණ්ඩිතා, තෙසං ධම්මාති තෙසං වසෙනපි ධම්මො සනන්තනොති ආහ “සනන්තනානං වා පණ්ඩිතානං එස ධම්මො”ති. අප්පස්මිම්පි දෙයාධම්මෙ සති එකෙ දානං දදන්ති, එකෙ න දදන්ති මච්ඡරිභාවා. සහස්සදානසදිසාති එකාපි දක්ඛිණා පරිච්චාගචෙතනාය උළාරභාවතො සහස්සදානසදිසා භොති.

දුරනුගමනොති අසමඬගිනා අනුගන්තුං දුක්කරො. අනනුගමනඤ්චස්ස ධම්මස්ස අසුරණමෙවානි ආහ “දුප්පුරො”ති. “ධම්මං වරෙ”ති අයං ධම්මවරියා ගහට්ඨස්ස වසෙන ආරද්ධාති ආහ “දසකුසලකම්මපට්ඨම්මං වරති”ති. තෙනාහ “දාරඤ්ච පොස”ති. සමුඤ්ජනන්ති කස්සකෙහි අත්තනා කාතබ්බං කත්වා විසට්ඨධඤ්ඤකරණතො ඛලෙ උඤ්ජාවරියවසෙන සමුඤ්ජනිආදිනා ඡඩ්ඞිතධඤ්ඤසංහරණං. තෙනාහ “යො අපි... පෙ.... සමුඤ්ජකං වරති”ති. එතෙනානි සතසහස්සසහස්සයාගිග්ගහණෙන දසන්තම්පි හික්ඛුකොට්ඨං පිණ්ඩපාතො දස්සිතො හොති. “දින්නො”ති පදං ආනෙත්වා යොජනා. දසන්තං වා කභාපණකොට්ඨං පිණ්ඩපාතොති දසන්තං කභාපණකොට්ඨං විනියුඤ්ජනවසෙන සම්පාදිතපිණ්ඩපාතො. තයිදං සතසහස්සං සහස්සයාගිතං දානං එත්තකං හොතිති කත්වා චුත්තං. සමුඤ්ජකං වරන්තොපිති සමුඤ්ජකං වරිත්වාපි, සමුඤ්ජකවරණහෙතුති අත්ථො. සෙසපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. දාරං පොසෙන්නොපි ධම්මං වරති, අප්පකස්මිං දදන්තොපි ධම්මං වරතිති යොජනා. තථාච්ඨස්සාති තාදිසස්ස තථාධම්මවාරිනො යා ධම්මවරියා, තස්සා කලම්පි නග්ගන්ති එතෙ සහස්සයාගිනො අත්තනො සහස්සයාගිතාය. යං තෙන දලිද්දෙනාතිආදි තස්සෙවත්ථස්ස විවරණං. සබ්බෙසම්පි තෙසන්ති “සතංසහස්සානං සහස්සයාගින”න්ති චුත්තානං තෙසං සබ්බෙසම්පි. ඉතරෙසන්ති “තථාච්ඨස්සා”ති චුත්තපුරිසතො අඤ්ඤෙසං. දසකොට්ඨසහස්සදානන්ති දසකොට්ඨසඬබ්බානං තතො අනෙකසහස්සහෙදතාය සහස්සදානං.

“කලං නග්ගන්ති”ති ඉදං තෙසං දානතො ඉමස්ස දානස්ස උළාරතරභාවෙන විපුලතරභාවෙන විපුලතරඵලතාය චුත්තන්ති ආහ “කථං නු ඛො එතං මහජ්ජලතරන්ති ඡානනත්ථ”න්ති. පච්චයවිසෙසෙන මහත්තං ගතොති මහග්ගතො, උළාරොති අත්ථො. තෙනාහ “විපුලස්සෙනං වෙච්චන”න්ති. සමෙතානි ඤායෙන, ධම්මෙනාති අත්ථො. විසමෙති න සමෙ මච්ඡරියලක්ඛණජ්ජත්තෙ. ඡෙත්වාති පිළෙත්වා. තං පන පිළනං පොට්ඨන්ති දස්සෙන්නො “පොට්ඨත්වා”ති ආහ. අස්සුමුඛාති තිත්තඅස්සුමුඛසම්මිස්සා පරං රොදාපෙත්වා. මහාදානන්ති යථාචුත්තං බහුදෙයාධම්මස්ස පරිච්චජනෙන මහන්තදානං. උජ්ජත්තියා අපරිසුද්ධතායාති අජ්ඣාසයස්ස දෙයාධම්මගවෙසනාය ව සුද්ධතාය මලිනත්තා. ඉතරං ධම්මවරියාය නිබ්බන්තිතදානං. පරිත්තදානන්ති පරිත්තස්ස දෙයාධම්මස්ස වසෙන පරිත්තදානං. අත්තනො උජ්ජත්තියා පරිසුද්ධතායාති අජ්ඣාසයස්ස දෙයාධම්මගවෙසනාය ව විසුද්ධතාය. එවන්තිආදිමාහාති “එවං සහස්සානං සහස්සයාගින”න්ති අවොච. තත්ථ සහස්සානන්ති සතංසහස්සානං. ගාථාබන්ධසුබන්ධං සතග්ගහණං න කතං. සෙසං චුත්තතායමෙව.

මච්ඡරිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. සාධුසුත්තවණ්ණනා

33. උදානං උදානෙසිති පිතිවෙගෙන උග්ගිරිතබ්බතාය උදානං උග්ගිරි උච්චාරෙසි. තයිදං යස්මා පිතිසමුට්ඨාපිතං වචනං, තස්මා චුත්තං “උදාහාරං උදාහරි”ති. යථා පන තං වචනං “උදාන”න්ති චුච්චති, තං දස්සෙතුං “යථා හී”තිආදි චුත්තං. සද්ධායාති එත්ථ ය-කාරො හෙතුඅත්ථො. පරිච්චාගවෙතනාය හි සද්ධා විසෙසපච්චයො අස්සද්ධස්ස තදභාවතො. පි-සද්දො චුත්තත්ථසම්පිණ්ඩනත්ථො. “සාහු”ති පදං සාධුසුද්දෙන සමානත්ථං දට්ඨබ්බං. කථන්ති දානසුද්ධානං විපක්ඛසභාවාති අධිජ්ජායො. එතං උභයන්ති දානං යුද්ධන්ති ඉදං ද්වයං. ජීවිතභීරුකොති ජීවිතචිතාසභීරුකො. බයභීරුකොති භොගක්ඛයස්ස භීරුකො. වදන්තොති ජීවිතෙ සාලයතං, තතො එව යුජ්ඣකෙන අසමත්ථතං පවෙදෙන්තො. ඡෙජ්ජන්ති හත්ථපාදාදිඡෙදො. උස්සහන්තොති වීරියං කරොන්තො. එවං භොගෙ රක්ඛිස්සාමිති තථා භොගෙ අපරික්ඛිණෙ කරිස්සාමිති. වදන්තොති ඉධ භොගෙසු ලොභං, තතො එව දාතුං අසමත්ථතං පවෙදෙන්තො. එවන්ති එවං ජීවිතභොගනිරපෙක්ඛතාය දානඤ්ච යුද්ධඤ්ච සමං හොති. සද්ධාදිසම්පන්නොති සද්ධාධම්මජීවිතාවිමංසාසීලාදිගුණසමන්තාගතො. සො හි දෙයාවත්ථුනො පරිත්තකත්තා අප්පකම්පි දදන්තො අත්තනො පන විත්තසම්පත්තියා බෙත්තසම්පත්තියා ව බහුං උළාරපුඤ්ඤං පවඩ්ඨෙන්නො බහුවිධං ලොභ-දොස-ඉස්සා-මච්ඡරිය-දිට්ඨිවිකිච්ඡාදිහෙදං තප්පට්ඨකං අභිභවති, තතො එව ච තං මහජ්ජලං හොති මහානිසංසං. අට්ඨකථායං පන “මච්ඡෙරං මද්දති”විවෙච චුත්තං, තස්ස පන උජුච්චව්චනිකභාවතො.

පරත්ථාති පරලොකෙ. එකසාටකබ්බාත්මණුවත්ථු අත්ථයවසෙන, අඬ්ඤුරවත්ථු බ්බාතිරෙකවසෙන විත්ථාරෙතබ්බං.

ධම්මො ලද්ධො එතෙනානි ධම්මලද්ධො, පුග්ගලො. අග්ගිආභිතපදස්ස විය සද්දසිද්ධි දට්ඨබ්බා. “උට්ඨානන්ති කායිකං වීරියං, වීරියන්ති වෙතසික”න්ති වදන්ති. උට්ඨානන්ති භොගුජ්ජාදෙ යුත්තපයුත්තතා. වීරියන්ති තජ්ජො උස්සාහො. යමස්ස ආණාපවත්තිට්ඨානං. වෙතරණම්පි ඉතරෙ නිරයෙ ව අතික්කම්ම. තෙ පන අඬ්ඤුදාදිනං වසෙන අච්චිං දසසා කත්වා අවසෙසමහානිරයෙ සත්තපි ආයුජ්ජමාණහෙදෙන තයො තයො කත්වා එකතිංසාති වදන්ති. සඤ්ජීවාදිනිරයසංවත්තනස්ස කම්මස්ස තික්ඛමජ්ඣමුද්දහාවෙන තස්ස ආයුජ්ජමාණස්ස නිවිධතා විභාවෙතබ්බා. අපරෙ පන “අට්ඨ මහානිරයා සොළස උස්සදනිරයා ආදිතො වත්තාරො සිතනිරයෙ එකං කත්වා සත්ත සිතනිරයාති එවං එකතිංස මහානිරයා”ති වදන්ති. මහානිරයග්ගහණතො ආදිතො වත්තාරො සිතනිරයා එකො නිරයො කතොති.

තෙසන්ති විචිතිත්වා ගහිතපච්චයානං. පඤ්චනචුතිපාසණ්ඩහෙදා පපඤ්චසුද්ධනිසංවණ්ණනායං චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බා. තත්ථාති තෙසු ද්විසු විචිතනෙසු. දක්ඛිණාවිචිතනං ආහ, උපමානානි හි නාම යාවදෙව

උපමෙයාත්ථවිභාවනත්ථානි. එතෙන සුඛෙත්තගගණනොපි දක්ඛිණෙයාවිචිනනං දට්ඨබ්බං.

පාණෙසු සංයමොති ඉමිනා දසවිධමිපි කුසලකම්මපට්ඨමං දස්සෙති. යථා හි “පාණෙසු සංයමො”ති ඉමිනා සත්තානං ජීවිතාවොරොපනතො සංයමො වුත්තො, එවං තෙසං සාපතෙයාචාරතො පරදාරාමසනතො විසංවාදනතො අඤ්ඤමඤ්ඤභෙදනතො ඵරුසවචනෙන සභිසට්ටනතො නිරත්ථකවිජ්ජලපනතො පරසත්තකාභිජ්ඣානතො උච්ඡේදවිත්තනතො මිච්ඡාභිනිවෙසනතො ච සංයමො හොතිති. තෙනාහ “සීලානිසංසං කථෙතුමාරද්ධා”ති. ඵරුසවචනසංයමො පනෙත්ථ සරුපෙනෙව වුත්තො.

පරස්ස උපවාදගයෙනාති පාපකිරියහෙනු පරෙන අත්තතො චත්තබ්බඋපවාදගයෙන. උපවාදගයාති උපවාදගයනිමිත්තං. “කථං නු බො අම්හෙ පරෙ න උපවදෙය්‍යු”න්ති ආසිසන්තා පාපං න කරොන්ති. ධම්මපදමෙවාති අසභිබ්බධම්මකොට්ඨාසො එව සෙය්‍යො සෙට්ඨො. යස්මා සබ්බසභිබ්බතං අනිච්චං ඛයධම්මං වයධම්මං විරාගධම්මං නිරොධධම්මං, තස්මා තදධිගමාය උස්සාහො කරණියොති දස්සෙති. පුබ්බසද්දො කාලවිසෙසවිසයොති ආහ “පුබ්බෙ ව කස්සපබුද්ධාදිකාලෙපි”තිආදි. පුන අකාලවිසෙසො අපාටියෙක්කො භුම්මත්ථවිසයොවාති ආහ “සබ්බෙපි වා”තිආදි. තත්ථ සබ්බෙපි වාති එතෙ සබ්බෙපි කස්සපබුද්ධාදියො ලොකනාථා සන්තො නාම වූපසත්තසබ්බකිලෙසසන්තාපා සත්තසබ්බතගුණත්තා.

සාධුසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. නසන්තිසුත්තවණ්ණනා

34. කමනියානීති කන්තානි. තතො එව එතානි ඉට්ඨාරම්මණානි සුඛාරම්මණානි රූපාදීනි, තෙ පන චත්ථුකාමා, තදාරම්මණකිලෙසකාමා වා. “න සන්ති කාමා මනුජෙසු”ති දෙසනාසිසමෙතං, නිච්ඡයෙන කාමා අනිච්චායෙව. මච්චු ධියති එත්ථාති මච්චුධෙය්‍යං. න පුන ආගච්ඡති එත්ථ තං අපුනාගමනං. අපුනාගමනසභිබ්බතං නිබ්බානං අනුපගච්ඡනතො. නිබ්බානං භීතිආදි වුත්තස්සෙවත්ථස්ස විවරණං. බද්ධොති පටිබද්ධවිත්තො. පමත්තොති වොස්සග්ගපමාදං ආපන්නො.

තණ්හාඡන්දතො ජාතං තස්ස විසෙසපච්චයත්තා. ඉච්ඡිතං භනතිති අසං, දුක්ඛං. ඉධ පන අනවසෙසපරියාදානවසෙන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛන්ති. ඡන්දවිනයා අසවිනයොති හෙනුනිරොධෙන හි ඵලනිරොධො, එවං සඋපාදිසෙසනිබ්බානං චත්ථා අසවිනයා දුක්ඛවිනයොති අනුපාදිසෙසනිබ්බානං වදති.

චිත්‍රානීති කිලෙසකාමාපි වෙදනාදිට්ඨිසම්පයොගහෙදෙන හොන්ති, ආකාරහෙදෙන ව අත්ථි සවිසාතාවිසාතානි තතො විසෙසෙතුං. “ආරම්මණවිත්තානී”ති වුත්තං. සභිකජ්ජිතරාගොති සුභාදිවසෙන සභිකජ්ජිතවත්ථුම්භි රාගො. කිලෙසකාමො කාමොති වුත්තො තස්සෙවිධ විසෙසතො කාමභාවසිද්ධිතො. පසුරසුත්තෙන විභාවෙනබ්බො “න තෙ කාමා”තිආදිනා තස්ස චත්ථුම්භි ආගතත්තා. ඉදානි තමත්ථං සභිබ්බෙපෙනෙව විභාවෙන්තො “පසුරපරිබ්බාජකො හී”තිආදිමාහ. න තෙ කාමා යානි චිත්‍රානි ලොකෙති තෙ වෙ කාමා න හොන්ති, යානි ලොකෙ චිත්‍රානි රූපාදිආරම්මණානි. වෙදෙසීති කෙවලං සභිකජ්ජරාගඤ්ච කාමං කත්ථා වදෙසි වෙ. හෙහිත්තීති භවෙය්‍යුන්ති අත්ථො. සුණන්තො සද්දානි මනොරමානි, සත්ථාපි තෙ හෙහිති කාමභොගීති පච්චෙකං ගාථා, ඉධ පන සංඛිපිත්ථා දස්සිතා. ධීරා නාම ධිතිසම්පන්නාති ආහ “පණ්ඩිතා”ති.

තස්සාති යො පභීනකොධමානො සබ්බසො සංයොජනාතිගො නාමරූපස්මිං අසජ්ජන්තො රාගාදිකිඤ්චනරහිතො, තස්ස. මොඝරාජා නාම ථෙරො බාවරිබ්බාහ්මණස්ස පරිවාරකානං සොළසන්තං අඤ්ඤතරො. යථානුසන්ධිං අජ්ජන්තො සාවසෙස-අත්ථො, කිඤ්චි චත්තබ්බං අත්ථිති අධිජ්ජායො . සබ්බසො විමුත්තත්තාව දෙවමනුස්සා නමස්සන්ති, යෙ තං පටිපජ්ජන්ති. තෙසං කිං හොති? කිඤ්චිපි න සියාති අයමෙන්ථ අත්ථවිසෙසො? දසබලං සන්ධායෙවමාහ උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන. අනුපටිපත්තියාති පටිපත්තිං අනුගන්ත්ථා පටිපජ්ජනෙන. නමස්සන්ති තං පුජෙන්නි.

චතුසව්වධම්මං ජානිත්ථාති තෙන පටිච්චිද්ධං චතුසව්වධම්මං පටිච්චික්ඛිත්ථා. තථා ව බුද්ධසුබුද්ධතාය නිබ්බෙමතිකා හොන්තිති ආහ “චිච්චිච්චං පභායා”ති. තතො පරං පන අනුක්කමෙන අග්ගමග්ගාධිගමෙන සභිගාතිගාපි හොන්ති. අසෙක්ඛධම්මපාරිපුරියා පසංසියා විඤ්ඤානං පසංසාපි හොන්තිති.

නසන්තිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. උජ්ඣානසඤ්ඤිසුත්තවණ්ණනා

35. උප්කොනවසෙන පවත්නා සඤ්ඤා එතෙසං අත්ථි, උප්කොනවසෙන වා සඤ්ජානන්තිති උප්කොනසඤ්ඤි. කාරයෙති කතානං පරියන්තං කාරයෙති අත්ථො. පරියන්තකාරිතන්ති පරිච්ඡින්නකාරිතං පරිමිතවචනන්ති අත්ථො. පංසුකුලාදිපටිපක්ඛනයෙන පත්තුණ්ණකුලාදි චුත්තං. නාමං ගතිතන්ති එතෙන “උප්කොනසඤ්ඤිකා”ති එත්ථ ක-සද්දො සඤ්ඤායන්ති දස්සෙති.

අඤ්ඤෙතාකාරෙන භූතන්ති අත්තනා පවෙදියමානාකාරතො අඤ්ඤෙන අසුද්ධෙන ආකාරෙන විජ්ජමානං උපලබ්භමානං අත්තනං. වඤ්චෙන්වාති පලම්භෙන්වා. තස්ස කුහකස්ස. තං චතුත්තං පච්චයානං පරිභුඤ්ජනං. පරිජානන්තිති තස්ස පටිපත්තිං පරිච්ඡිජ්ජ ජානන්ති. කාරකොති සම්මාපටිපත්තියා කත්තා, සම්මාපටිපජ්ජිතාති අත්ථො.

ඉදන්ති ලිඛිගවිපල්ලාසෙන චුත්තං, අයන්ති අත්ථො. ධම්මානුධම්මපටිපදාති නිබ්බානධම්මස්ස අනුච්ඡවිකතාය අනුධම්මභූතා පටිපදා. පටිපක්ඛවිධමනෙ අසීලිකතාය දළ්භා. භාසිතමත්තෙන ව සවනමත්තෙන වාති එත්ථ ව-සද්දො විසෙසනිවත්තිඅත්ථො. තෙන භාසිතස්ස සුතස්ස ව සම්මාපටිපත්තිවිසෙසං නිවත්තෙති. ලොකපරියායන්ති ලොකස්ස පරිවිධමනං උප්පාදනිරොධවසෙන සඬ්ඛාරානං පරාචුත්තිං. තෙනාහ “සඬ්ඛාරලොකස්ස උදයබ්බය”න්ති. ස්වායමත්ථො සච්චපටිවෙධෙනෙව භොතිති ආහ “චතුසච්චධම්මඤ්ච අඤ්ඤායා”ති. එවං න කුබ්බන්තිති අත්තනි විජ්ජමානම්පි ගුණං අනාවිකරොන්තො “යථා තුම්භෙ වදට, එවං න කුබ්බන්ති”ති අවිජ්ජමානතං බ්‍යාකරොතිති අත්ථො.

අකාරකමෙවාති දොසං අකාරකමෙව. අච්චයස්ස පටිග්ගණ්හනං නාම අධිවාසනං, එවං සො දෙසකෙන දෙසියමානො තතො විගතො නාම භොති. තෙනාහ “පටිග්ගණ්හාතුති බමතු”ති.

සභාවෙනාති සභාවතො. එකසද්දිසන්ති පරෙසං චිත්තාවාරං ජානන්තම්පි අජානන්තෙහි සහ එකසද්දිසං කරොන්තා. පරතොති පච්ඡා. කථාය උප්පන්නායාති “කස්සච්චයා න විජ්ජන්ති”තිආදිකථාය පවත්තමානාය “තථාගතස්ස බුද්ධස්සා”තිආදිනා බුද්ධබලං බුද්ධානුභාවං දීපෙත්වා. බම්සසාමිති අච්චයදෙසනං පටිග්ගණ්හිස්සාමි. තප්පටිග්ගහො හි ඉධ බමනන්ති අධිප්පෙනං, සත්ථා පන සබ්බකාලං බමො එව.

කොපො අන්තරෙ චිත්තෙ එතස්සාති කොපන්තරො. දොසො ගරු ගරුකාතබ්බො අස්සාති දොසගරු. “පටිමුච්චති”ති වා පාඨො, අයමෙව අත්ථො. අච්චායිකකම්මන්ති සහසා අනුපධාරෙත්වා කිරියා. නො විධාති නො වෙ ඉධ. ඉධාති නිපාතමත්තං. අපගතං අපනීතං. දොසො නො වෙ සියා, තෙන පරියායෙන යදි අපරාධො නාම න භවෙය්‍යාති. න සම්මෙය්‍යං න වූපසමෙය්‍යං. කුසලොති අනවජ්ජො.

ධිරො සතොති පදද්වයෙන වට්ටජිත්ථං ආහ. කො නිව්චමෙව පණ්ඩිතො නාමාති අත්ථොති “කස්සච්චයා”තිආදිකාය පුච්ඡාගාථාය අත්ථො. දීඝමජ්ඣිමසංවණ්ණනාසු තථාගත-සද්දො චිත්ථාරතො සංවණ්ණතොති ආහ “එවමාදිහි කාරණෙහි තථාගතස්සා”ති. බුද්ධත්තාදිහි ආදි-සද්දෙන “බොධෙනා පජායා”තිආදිනා (මහාති. 192; චූළති. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 97) නිද්දෙසෙ ආගතකාරණාති සඬ්ගය්හන්ති. විමොක්ඛං චූච්චති අරියමග්ගො, තස්ස අන්තො අග්ගඵලං, තත්ථ භවා පණ්ණත්ති, තස්සා වසෙන. එවං බුද්ධබලං දීපෙති. ඉදාති බිත්තං සඬ්ඛෙපෙන සංභරාපිතං භොතිති දස්සෙති.

උප්කොනසඤ්ඤිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. සද්ධාසුත්තවණ්ණනා

36. තත්චස්සාති ඔ-කාරස්ස ව-කාරාදෙසං අ-කාරස්ස ව ලොපං කත්වා නිද්දෙසොති ආහ “තතො අස්සා”ති. “තතස්සා”ති වා පාඨො, තතොති ව සද්ධාභෙතුති අත්ථො. නානුපතන්තිති න වත්තන්ති. පමාදං කරොන්තිති පමජ්ජන්ති, මිච්ඡා පටිපජ්ජන්තිති අත්ථො. ලක්ඛණාතිති අනිව්වාදිලක්ඛණාති. උපනිජ්ඣායතිති උපෙච්ච ඤාණවක්ඛනා පෙක්ඛති, අනුපස්සන්ති අත්ථො. ආගතකිච්චන්ති ආහතකිච්චං, අයමෙව වා පාඨො. සාධෙතිති අසම්මොහපටිවෙධවසෙන නිජ්ජාදෙති, තථලක්ඛණං නිරොධසච්චං උපනිජ්ඣායතිති අයමත්ථො මග්ගෙපි වත්තබ්බො තෙන විනා අසම්මොහපටිවෙධස්ස අසම්භවතො. කසිණාරම්මණස්සාති ඉදං ලක්ඛණවචනං. අකසිණාරම්මණසමාපත්තියොපි හි සන්තිති. යථා ව කසිණාරම්මණාති අට්ඨන්තං සමාපත්තීනං අවසෙසානඤ්ච තදාරම්මණානං පච්චවෙක්ඛණවසෙන චිත්තානං, එවං තෙන තානි ආරම්මණාති ගතිතානිති “කසිණාරම්මණස්ස”ඉච්චෙව චුත්තං. පරමං උත්තමං සුඛන්ති වත්තබ්බතො පරමසුඛං අරහත්තං.

සද්ධාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සමයසුත්තවණ්ණනා

37. උදානං පටිච්චානි උක්කාකරඤ්ඤා ජාතිසම්භෙදපරිහාරනිමිත්තං අත්තනො වංසපරිසුද්ධං නිස්සාය චුත්තං පිතිඋදාහාරං පටිච්ච ගොත්තවසෙන “සක්කා”ති ලද්ධනාමානං. යදි එකොපි ජනපදො, කථං ඛුච්චනන්ති ආහ “රුළුභිසද්දෙනා”ති. අක්ඛරචිත්තිකා හි රිදිසෙසු යානෙසු යුත්තෙ විය සලිඬගවචනානි ඉච්ඡන්ති, අයමෙත්ථ රුළුභි යථා “අවන්ති කුරු”ති, තබ්බිසෙසනෙ පන ජනපදසද්දෙ ජාතිසද්දනය එකවචනමෙව. අරොපිමෙති කෙනචි න රොපිමෙ.

ආවරණෙනානි සෙතුනා. බන්ධාපෙත්වානි පණ්ඩුපලාසපාසාණමත්තිකබණ්ඩාදීහි ආලිං ටීරං කාරාපෙත්වා. සස්සානි කාරෙත්තිති ජෙට්ඨමාසෙ කිර සම්මස්ස බලවහාවෙන හිමවන්තෙ හිමං විලිසිත්වා සන්දිත්වා අනුක්කමෙන රොහිණිං නදිං පවිසති, තං බන්ධිත්වා සස්සානි කාරෙත්ති. “ජාතිං සට්ඨෙත්වා කලහං වඩ්ඪයිංසු”ති සඬබෙපෙන චුත්තමත්ථං පාකටතරං කාතුං “කොලියකම්මකරා වදන්ති”ති ආහ. නියුත්තඅමච්චානන්ති තස්මිං සස්සපරිපාලනකම්මෙ නියොජිතමහාමත්තානං.

තීණි ජාතකානීති “කුයාරිහත්ථො පුරිසො”තිආදිනා එන්දනජාතකං (ජා. 1.13.14 ආදයො) “දුද්දුභායති හද්දන්තෙ”තිආදිනා දුද්දුභජාතකං, (ජා. 1.4.85 ආදයො) “වන්දාමි තං කුඤ්ජරා”තිආදිනා ලුක්කිකජාතකන්ති (ජා. 1.5.39 ආදයො) ඉමානි තීණි ජාතකානි. ද්වෙ ජාතකානීති –

“සාධු සම්බහුලා ඤාතී, අපි රුක්ඛා අරඤ්ඤජා;
වාතො වහති එකට්ඨං, බ්‍රහ්මන්තම්පි වනජ්ජති”න්ති. –

ආදිනා රුක්ඛධම්මජාතකං (ජා. 1.1.74).

“සම්මොදමානා ගච්ඡන්ති, ජාලමාදාය පක්ඛිනො;
යදා තෙ විවදිස්සන්ති, තදා එහින්ති මෙ වස”න්ති. (ජා. 1.1.33) –

ආදිනා සම්මොදමානජාතකන්ති ඉමානි ද්වෙ ජාතකානි.

“අත්තදණ්ඩා භයං ජාතං, ජනං පස්සථ මෙධගං;
සංවෙගං කිත්තයිස්සාමි, යථා සංවිජිතං මයා”ති. (සු. නි. 941) –

ආදිනා අත්තදණ්ඩසුත්තං.

තෙනානි භගවතා. කලහකරණභාවොති කලහකරණස්ස අත්ථිභාවො. මහාපට්ඨයා මහග්ගෙ බත්තියෙ කස්මා නාසෙථාති දස්සෙත්වා කලහං චූපසමෙතුකාමො භගවා පට්ඨං නිදස්සනභාවෙන ගණ්හිති දස්සෙත්තො “පට්ඨි නාම කිං අග්ගති”තිආදිමාහ. අට්ඨානෙති අකාරණෙ. වෙරං කත්ථාති විරොධං උප්පාදෙත්වා. තංතංපලොභනකිරියාය පරක්කමන්තියො “උක්කණ්ඨන්තු”ති සාසනං පෙසෙත්ති. කුණාලදහෙති කුණාලදහනිරෙර පතිට්ඨාය. පුච්ඡිතං කට්ඨෙසි අනුක්කමෙන කුණාලසකුණරාජස්ස පුච්ඡාපසඬගෙන කුණාලජාතකං (ජා. 2.21.කුණාලජාතක) කට්ඨස්සාමිති. අනභිරුතිං විනොදෙසි ඉත්ථිතං දොසදස්සනමුඛෙන කාමානං ආදිනවොකාරසංකිලෙසවිභාවනවසෙන. පුරිසපුරිසෙහිති කොසජ්ජං විද්ධංසෙත්වා පුරිසථාමබ්‍රහ්මෙන උත්තමපුරිසෙහි නො භවිතුං වට්ඨන්ති උප්පන්තචිත්තා . අවිස්සට්ඨසමණකම්මන්තා අපරිච්චත්තකම්මට්ඨානාහියොගාති අත්ථො. නිසිදිතුං වට්ඨන්ති භගවා චිත්තෙසිති යොජනා.

පදුමිනියන්ති පදුමවනෙ. විකසිංසු ගුණගණවිබොධෙන. අයං ඉමස්ස...පෙ.... න කට්ඨෙහි ඉමිනා සබ්බෙපි තෙ හික්ඛු තාවදෙව පටිපාටියා ආගතත්තා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ලජ්ජමානා අත්තනා පටිලද්ධවිසෙසං භගවතො නාරොවෙසුන්ති දස්සෙති. බිණ්ණසචානන්තිආදිනා තත්ථ කාරණමාහ.

ඔසටමත්තෙති භගවතො සන්තිකං උපගතමත්තෙ. අරියමණ්ඩලෙති අරියපුග්ගලසමුහෙ. පාචිනසුගන්ධරපරික්ඛෙපතොති යුගන්ධරපබ්බතස්ස පාචිනපරික්ඛෙපතො, න බාහිරකෙහි චූච්චමානඋදයපබ්බතතො. රාමණෙයාකදස්සනත්ථන්ති බුද්ධුප්පාදපටිමණ්ඩිතත්තා විසෙසතො රමණියස්ස ලොකස්ස රමණියභාවදස්සනත්ථං. උල්ලඬසිත්ථාති උට්ඨහිත්ථා. එවරුපෙ බණෙ ලයෙ මුහුත්තෙති යථාචුත්තෙ වන්දමණ්ඩලස්ස උට්ඨිතක්ඛණෙ උට්ඨිතවෙලායං උට්ඨිතමුහුත්තෙති උපරුපරිකාලස්ස වඩ්ඪිතභාවදස්සනත්ථං චුත්තං.

තෙසං හික්ඛුනං ජාතිආදිවසෙන භගවතො අනුරූපපරිවාරභාවං දස්සෙත්තො “තත්ථා”තිආදිමාහ. මහාසම්මතස්ස වංසෙ උප්පන්තොතිආදි කුලවංසසුද්ධිදස්සනං. බත්තියගබ්බෙ ජාතොති ඉදං සතිපි ජාතිවිසුද්ධියං මාතාපිතුනං වසෙන අවිසුද්ධතා සියාති තෙසම්පි “අවිසුද්ධතා නත්ථි ඉමෙස”න්ති විසුද්ධිදස්සනත්ථං චුත්තං. සතිපි ව ගබ්හවිසුද්ධියං

කතදොසෙන මිස්සකත්තා අරජ්ජාරහතාපි සියාති “තම්පි නත්ථි ඉමෙස”න්ති දස්සනත්ථං “රාජපබ්බජිතා”තිආදි වුත්තං.

සාමන්තාති සමීපෙ. වලිංසුති උට්ඨංහිංසු. කොසමත්තං යානං සද්දන්තරං, “සද්දසවනට්ඨානමෙව සද්දන්තර”න්ති අපරෙ. තික්ඛත්තුං තෙසට්ඨියා නගරසහස්සෙසුති ජම්බුදීපෙ කිර ආදිතො මහන්තාති තෙසට්ඨි නගරසහස්සාති උප්පන්නාති, තථා දුතියං, තථා තතියං. තං සන්ධායාහ “තික්ඛත්තුං තෙසට්ඨියා නගරසහස්සෙසු”ති. තාති පන සමිපිණ්ඩෙත්වා සතසහස්සතො පරං නවසහස්සාධිකාති අසීතිසහස්සාති. නවනවුතියා දොණමුඛසතසහස්සෙසුති නවසතසහස්සාධිකෙසු නවුතිසතසහස්සෙසු දොණමුඛෙසු. දොණමුඛන්ති ව මහානගරස්ස ආයුජ්ජන්තිට්ඨානභූතං පාදනගරං වුවිච්ඡි. ඡනවුතියා පට්ටනකොට්ඨසතසහස්සෙසුති ජකොට්ඨසතසහස්සඅධිකෙසු නවුතිකොට්ඨසතසහස්සපට්ටනෙසු. තම්බපණ්ණිදීපාදිජපණ්ණාසාය රතනාකරෙසු. එවං පන නගර-දොණමුඛපට්ටන-රතනාකරාදිභාවෙන කථනං තංතංඅධිවත්ථාය වසන්තිනං තාසං දෙවතානං බහුභාවදස්සනත්ථං. යදි දසසහස්සවක්කවාලෙසු දෙවතා සන්තිපතිතා. අථ කස්මා පාළියං “දසති ව ලොකධාතුහි”ති? වුත්තන්ති ආහ “දසසහස්ස...පෙ.... අධිජ්ජෙන”න්ති. තෙන සහස්සිලොකධාතු ඉධ “එකා ලොකධාතු”ති වෙදිතබ්බා.

ලොහපාසාදෙති සබ්බපඨමකතෙ ලොහපාසාදෙ. බ්‍රහ්මලොකෙති හෙට්ඨිමෙ බ්‍රහ්මලොකෙ. යදි තා දෙවතා එවං නිරන්තරා හුත්වා සන්තිපතිතා, පච්ඡා ආගතානං ඔකාසො එව න භවෙය්‍යාති වොදනං සන්ධායාහ “යථා බො පනා”තිආදි.

සුද්ධාවාසකායෙ උප්පන්නා සුද්ධාවාසකාසිකා. තාසං පන යස්මා සුද්ධාවාසභූමි නිවාසට්ඨානං, තස්මා වුත්තං “සුද්ධාවාසවාසීන”න්ති. ආවාසාති ආවාසට්ඨානභූතා. දෙවතා පන ඔරම්භාගියානං ඉතරෙසඤ්ච සංයොජනානං සමුවිජින්නට්ඨෙන සුද්ධො ආවාසො විහාරො එතෙසන්ති සුද්ධාවාසා. මහාසමාගමං ඤාත්වාති මහාසමාගමං ගතාති ඤාත්වා.

පුරත්ථිමවක්කවාලමුඛවට්ටියං ඔතරි අඤ්ඤත්ථ ඔකාසං අලභමානො. එවං සෙසාපි. මණ්ඩමන්ති ඉන්ද්‍රනිලමණ්ඩයං කච්චං. බුද්ධානං අභිමුඛභාගො බුද්ධවීථි, සා යාව වක්කවාලා උත්තරිතුං න සක්කා. මහතියා බුද්ධවීථියාවාති බුද්ධානං සන්තිකං උපසඬකමන්තෙහි තෙහි දෙවබ්‍රහ්මෙහි වලඤ්ඡිතබුද්ධවීථියාව.

සමිති සඬගති සන්තිපාතො සමයො, මහන්තො සමයො මහාසමයොති ආහ “මහාසමුභො”ති. පවද්ධං වනං පවනන්ති ආහ “වනසණ්ඩො”ති. දෙවසට්ඨාති දෙවසමුභා. සමාදහංසුති සමාහිතං ලොකුත්තරසමාධිං සුට්ඨු අප්පිතං අකංසු. තථා සමාහිතං පන සමාධිතා නියොජිතං නාම හොතිති වුත්තං “සමාධිතා යොජෙසු”න්ති. සබ්බෙසං ගොමුත්තවඬිකාදීනං දුරසමුස්සාරිතත්තා අත්තතො...පෙ.... අකරිංසු. විනයති අස්සෙ එතෙහිති තෙත්තාති, යොත්තාති. අවිථිපට්ටන්නානං අස්සානං විථිපට්ටාදානං රස්මිග්ගහණෙන හොතිති “යොත්තාති ගහෙත්වා අවොදෙන්තො”ති වත්ථා තං පන අවොදනං අවාරණමෙවාති ආහ “අවොදෙන්තො අවාරෙන්තො”ති.

යථා බීලං හිත්තියං, භූමියං වා ආකොට්ඨං දුන්නිහරණං, යථා ව පලිසං නගරජ්ජවෙසනිවාරණං, යථා ව ඉන්ද්‍රබීලං ගම්හිරනෙම් සුනිබාතං දුන්නිහරණං, එවං රාගාදයො සත්තසන්නානතො දුන්නිහරණා නිබ්බානනගරජ්ජවෙසනිවාරණා වාති තෙ “බීලං පලිසං ඉන්ද්‍රබීල”න්ති ව වුත්තා. ඌහවිචාති උද්ධරිත්ථා. තණ්හාඵජාය අභාවෙන අනෙජා. පරමසන්තුට්ඨභාවෙන වාතුද්දිසත්තා අජ්ජවිහතවාරිකං වරන්ති. බුද්ධවක්ඛු-ධම්මවක්ඛු-දිබ්බවක්ඛු-සමන්තවක්ඛු-පකතිවක්ඛුනං වසෙන පඤ්චහි වක්ඛුහි. සුදන්නා කුතොති ආහ “වක්ඛුතොපි”ති. ඡන්දාදිහි ඡන්දාදීනං වසෙන න ගච්ඡන්ති න වත්තන්ති. න ආගච්ඡන්ති අනුජ්ජාදනතො. ආගුන්ති අපරාධං.

සබ්බසංයොගාති විහත්තිලොපෙන නිද්දෙසො, සබ්බෙ සංයොගෙති අත්ථො. විසජ්ජාති විසජ්ජිත්ථා. එවම්පිති ඉමායපි ගාථාය වසෙන “ආගුං න කරොති”ති පදෙ.

ගතාසෙති ගතා එව. න ගමිස්සන්ති පරිනිට්ඨිතසරණගමනත්තා. ලොකුත්තරසරණගමනඤ්ඤත්ථ අධිජ්ජෙනං. තෙනාහ “නිබ්බෙමිතිකසරණගමනෙන ගතා”ති. තෙ හි නියමෙන අපායං න ගමිස්සන්ති, දෙවකායඤ්ච පරිපූරෙස්සන්ති. යෙ පන ලොකියෙන සරණගමනෙන බුද්ධං සරණං ගතා, න තෙ ගමිස්සන්ති අපායං, සති ව පච්චයන්තරසමවායෙ පභාය මානුසං දෙහං දෙවකායං පරිපූරෙස්සන්තිති. තෙනාහ සො බ්‍රහ්මා “යෙ කෙච්චි බුද්ධං...පෙ. ... පරිපූරෙස්සන්ති”ති.

සමයසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සකලිකසුත්තවණ්ණනා

38. තත්ති උයානං සඬ්ඛං ගතන්ති සම්බන්ධො. ධනුනා සරෙන ගහන්ති පොඨයන්ති බාධෙන්ති ධනුග්ගහා. තං සම්පට්ඨන්ති තස්සා සිලාය හෙට්ඨාභාගෙන උග්ගන්ත්වා සම්පට්ඨන්ති. සත්ථු පුඤ්ඤානුභාවෙන උපහතන්තා සයම්පි පරිපතන්ති වාතං උපත්ථම්හෙති. අභිභනි සත්ථාරා අනාවජ්ජිතන්තා. තඤ්ච ඛො කම්මඵලවසෙනාති දට්ඨබ්බං. තතො ඵච තතො පට්ඨාය හගවතො අථාසු ජාතන්ති එතෙනපි උපාදිණ්ණකසරිරෙ නාම අනිට්ඨාපි සම්ඵස්සකා පතන්ති ඵච තථාරූපෙන කම්මුනා කතොකාසෙති දස්සෙති. අයං විහාරොති ගිජ්ඣකුට්ඨිහාරො. උජ්ජඬ්ගලො න කත්තබ්බපරො. විසමොති භූමිභාගවසෙන විසමො. සිට්ඨාකාරෙන සජ්ජිතො මඤ්චො ඵච මඤ්චසිට්ඨිකා.

භූසාති දළ්භා. දුක්ඛාති දුක්ඛමා දුක්ඛිතික්ඛා. බරාති කක්කසා. කටුකාති අනිට්ඨා. අසාතාති න සාතා අප්පියා. න අප්පෙතීති න උපෙති. න අප්පායන්තීති න බමන්ති. වෙදනාධිවාසනබන්තිසා සතිසම්පජ්ඤ්ඤායුත්තන්තා සබ්බසත්තට්ඨිතාභාරසමුදයවත්ථුජාතස්ස ආදිනවතිස්සරණානං පගෙව සුජ්ජට්ඨිතන්තා යථා සමුදාවාරො චිත්තං නාභිභවති, ඵචං සම්මදෙව උපට්ඨාපිතසතිසම්පජ්ඤ්ඤත්තා චුත්තං “වෙදනාධිවාසන...පෙ.... හුත්වා”ති. අපිළියමානොති අබාධියමානො. කාමං අනිට්ඨාය වෙදනාය ථුට්ඨො තාය අපිළියමානො නාම නත්ථි, පරිඤ්ඤාතවත්ථුකත්තා පන තස්සා වසෙ අවත්තමානො “අවිහඤ්ඤමානො”ති චුත්තො. තෙනාහ “සම්පරිචත්තසාධිතාය වෙදනානං වසං අගච්ඡන්තො”ති.

සීහසෙය්‍යන්ති එත්ථ සයනං සෙය්‍යා, සීහස්ස විය සෙය්‍යා සීහසෙය්‍යා, තං සීහසෙය්‍යං. අථ වා සීහසෙය්‍යන්ති සෙට්ඨසෙය්‍යං උත්තමසෙය්‍යං. ස්වායමත්ථො අට්ඨකථායමෙව ආගමිස්සති. “වාමෙන පස්සෙන සෙන්ති”ති ඵචං චුත්තා කාමභොගිසෙය්‍යා. දක්ඛිණපස්සෙන සයානො නාම නත්ථි දක්ඛිණහත්ථස්ස සරිරග්ගභණාදියොගක්ඛමතො. පුරිසවසෙන වෙතං චුත්තං. එකෙන පස්සෙන සයිතුං න සක්කොන්ති දුක්ඛුප්පත්තිතො. අයං සීහසෙය්‍යාති අයං යථාචුත්තා සීහසෙය්‍යා. තෙජ්ජස්සදත්තාති ඉමිනා සීහස්ස අභිතභාවං දස්සෙති. භිරුකජාතිකා හි සෙසම්මා අත්තනො ආසයං පවිසිත්වා උත්‍රාසබහුලා සත්තාසපුබ්බකං යථා තථා සයන්ති, සීහො පන අභිරුකභාවතො සතොකාරී භික්ඛු විය සතිං උපට්ඨපෙත්වාච සයති. තෙනාහ “ද්වෙ පුරිමපාදෙ”තිආදි. පුරිමපාදෙති දක්ඛිණපුරිමපාදෙ වාමස්ස පුරිමපාදස්ස යපනවසෙන ද්වෙ පුරිමපාදෙ එකස්මිං යානෙ යපෙත්වා. පච්ඡිමපාදෙති ද්වෙ පච්ඡිමපාදෙ. චුත්තනයෙනෙව ඉධාපි එකස්මිං යානෙ යපනං වෙදිතබ්බං. ධිතොකාසසල්ලක්ඛණං අභිරුකභාවෙනෙව. සීසං පන උක්ඛිපිත්වාතිආදිනා චුත්තසීහකිරියා අනුත්‍රාසපුබ්බස්සයං විය අභිරුකභාවසිද්ධා ධම්මතාවසෙනෙවති වෙදිතබ්බා. සීහවිජම්භිතවිජම්භනං අතිවෙලං එකාකාරෙන යම්භානං සරිරාවයවානං ගම්මාදිකිරියාසු යොග්ගභාවාපාදනත්ථං. තික්ඛත්තුං සීහනාදනදනං අප්පෙසක්ඛම්ගජාතපරිහරණත්ථං.

සෙති අබ්‍යාවට්ඨාවෙන පවත්නති එත්ථාති සෙය්‍යා, චතුත්ථස්සයානමෙව සෙය්‍යා චතුත්ථස්සයානසෙය්‍යා. කිං පනෙත්ථ තං චතුත්ථස්සයානන්ති? ආනාපානචතුත්ථස්සයානං. තතො හි චුට්ඨභිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අනුක්කමෙන අග්ගමග්ගං අධිගන්ත්වා තථාගතො ජාතොති. “තයිදං පදට්ඨානං නාම, න සෙය්‍යා, තථාපි යස්මා ‘චතුත්ථස්සයානා චුට්ඨභිත්වා සමනන්තරං හගවා පරිනිබ්බායී’ති මහාපරිනිබ්බානෙ (දී. නි. 2.219) ආගතං. තස්මා ලොකියචතුත්ථස්සයානසමාපත්ති ඵච තථාගතසෙය්‍යා”ති කෙවි. ඵචං සති පරිනිබ්බානකාලිකාව තථාගතසෙය්‍යාති ආපජ්ජති; න ච තථාගතො ලොකියචතුත්ථස්සයානසමාපජ්ජනබහුලො විහාසී. අග්ගඵලවසෙන පවත්තං පනෙත්ථ චතුත්ථස්සයානං වෙදිතබ්බං. තත්ථ යථා සත්තානං නිද්දුපගමලක්ඛණා සෙය්‍යා හව්ඬගචිත්තවසෙන හොති, සා ච නෙසං පයමං ජාතිසමන්ථයා යෙභුයාචුත්තිකා, ඵචං හගවතො අරියජාතිසමන්ථයං යෙභුයාචුත්තිකං අග්ගඵලභූතං චතුත්ථස්සයානං තථාගතසෙය්‍යාති වෙදිතබ්බා. සීහසෙය්‍යා නාම සෙට්ඨසෙය්‍යාති ආහ “උත්තමසෙය්‍යා”ති.

“කාලපරිච්ඡේදං කත්වා යථාපරිච්ඡේදං උට්ඨභිස්සාමි”ති ඵචං තදා මනසිකාරස්ස අකතන්තා පාළියං “උට්ඨානසඤ්ඤං මනසිකරිත්වා”ති න චුත්තන්ති ආහ “උට්ඨානසඤ්ඤන්ති පනෙත්ථ න චුත්ත”න්ති. තත්ථ කාරණමාහ “ගිලානසෙය්‍යා හෙසා”ති. සා හි විරකාලජ්ජවත්තිකා හොති.

විසුං විසුං රාසිවසෙන අනාගන්ත්වා එකජ්ඣං පුඤ්ජවසෙන ආගතන්තා චුත්තං “සබ්බාපි තා”ති. තෙනාහ “සත්තසතා”ති. විකාරමත්තම්පිති වෙදනාය අසහනවසෙන පවත්තනාකාරමත්තම්පි. සුසම්මට්ඨකඤ්චනං වියාති සම්මට්ඨසුසජ්ජිතසුචණ්ණං විය.

ධම්මාලපනන්ති අසඬ්ඛාරිකසමුප්පන්තසභාවාලපනං. සමුල්ලපිතඤ්ඤි ආකාරසමානවචනමෙතං. නාගො විය වාති පවත්නති නාගවො. තස්ස භාවො නාගවතා. විහත්තිලොපෙන හෙස නිද්දෙසො, මහානාගහත්ථියදිසතායාති අත්ථො. බ්‍යත්තුපරිවරණට්ඨෙතාති බ්‍යත්තං උපරුපරි අත්තනො කිරියාවරණෙන. ආජාතියොති සම්මාපතිනං දුක්ඛං සහන්තො අත්තනා කාතබ්බකිරියං ධිරො හුත්වා නිත්ථාරකො. කාරණාකාරණජානනෙතාති නියානිකානියානිකකරණඤාතතාය. තෙනෙවට්ඨෙතාති අප්පට්ඨසමට්ඨෙතෙව. “මුත්තො මොවෙය්‍ය”න්තිආදි ධූරවාහට්ඨෙත. නිබ්බිසෙවනට්ඨෙතාති රාගාදිවිසවිගහභාවෙන.

අනියම්තාණත්තීති අනුද්දෙසිකං ආණාපනං. සාමඤ්ඤකතොපි සමාධිසද්දො පකරණතො ඉධ විසෙසත්ථොති ආහ “සමාධිත්ති අරහත්තඵලසමාධි”න්ති. පටිප්පස්සද්ධිවසෙන සබ්බකිලෙසෙහි සුට්ඨු විමුත්තන්ති සුවිමුත්තං.

අභිනතං නාම ආරම්භණෙ අභිමුඛභාවෙන පවත්නියා. අපනතං අපගමනවසෙන පවත්නියා, විමුඛතායාති අත්ථො. ලොකියජ්ඣානවිත්තං විය විපස්සනා විය ව සසඬ්ඛාරෙන සප්පයොගෙන තදඬ්ගප්පභානවික්ඛම්භනපභානවසෙන ව වික්ඛම්භන්වා න අධිගතං න යපිතං, කිඤ්චරහි කිලෙසානං සබ්බසො ඡින්නතායාති ආහ “ඡින්නත්තා වතං ඵලසමාධිනා සමාහිත”න්ති. අතික්කම්මබ්බන්ති ආචාරාතික්කමවසෙන ලඬ්ඝිතබ්බං. සා පන ලඬ්ඝනා ආසාදනා සට්ටනාති ආහ “සට්ටෙතබ්බ”න්ති.

පඤ්චවෙදා නාම – ඉරුවෙදො, යජ්ජුවෙදො, සාමවෙදො, ආට්ඨකියවෙදො, ඉතිභාසො වාති ඵවං ඉතිභාසපඤ්චමානං වෙදානං. “වර”න්ති වචනවිපල්ලාසෙන වුත්තන්ති ආහ “වරන්තා”ති, තපන්තාති අත්ථො. භීතත්තරුපාති භීතාධිමුත්තිකතාය නිභීතවිත්තසභාවා. විමුත්තිකතාය අභාවතො නිබ්බානඬ්ගමා න භොන්ති. අරහත්තාධිගමකම්මස්ස අභබ්බතාය පරිභීතත්ථා. අජ්ඣෙකාත්ථාති අභිභූතා. තාදිසෙභෙව සීලෙහීති ගොසීලාදිහි. බද්ධාති සමාදපෙත්වා පවත්තනවසෙන අනුබද්ධා. ලුඛං තපන්ති අත්තකිලමානුයොගං. තං පන ඵකදෙසෙන දස්සෙන්නො “පඤ්චාතපතාපන”න්තිආදිමාහ. “ඵවං පටිපන්නස්ස මොක්ඛො නත්ථී, ඵවං පටිපන්නස්ස වට්ටතො මුත්ති අත්ථී”ති වදන්ති සා අත්තතො සාසනස්ස නියානාභාවො කටීතො නාම භොතිති ආහ “සාසනස්ස නියානාකභාවං කටෙන්නි”ති. ආදින්නි ගාථාද්වයං.

සකලිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. පට්ඨපජ්ජුන්තධිතුසුත්තවණ්ණනා

39. වාතුමහාරාජිකස්සාති වාතුමහාරාජිකකායිකස්ස. ධම්මො අනුබුද්ධොති වතුසච්චධම්මො පරිඤ්ඤායාදිභාවස්ස අනුරූපතො බුද්ධො. පච්චක්ඛමෙවාති පරපත්තියා අහුත්වා අත්තපච්චක්ඛමෙව කත්වා ජානාමි. ධම්මං ගරහන්තා නාම සද්දදොසවසෙන වා අත්ථදොසවසෙන වා ගරහෙය්‍යුන්ති තං දස්සෙන්නො “භීතක්ඛර...පෙ.... කොතිවා”ති ආහ. සා පන “තෙසං විගරහා දුම්මෙධතාය මහානත්ථාවභාවා”ති දස්සෙන්නි දෙවතා ආහ “දුම්මෙධා උපෙන්නි රොරුව”න්ති. විසුං භොතිති අවිච්ඡිකානිරයතො විසුං ඵව භොති. ඛන්තියාති ඤාණඛන්තියා. උපසමෙතාති රාගාදීනං සබ්බසො වූපසමෙන. තෙනාහ “රුවිච්චවා”තිආදි.

පට්ඨපජ්ජුන්තධිතුසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. දුතියපජ්ජුන්තධිතුසුත්තවණ්ණනා

40. බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච නමස්සමානාති බුද්ධසුබුද්ධතං ධම්මසුධම්මතඤ්ච ඤත්වා තදුභයං නමස්සමානා. යස්මා බුද්ධෙ ව ධම්මෙ ව පසන්නො සඬ්ඝෙ ව පසන්නො ඵව භොති තස්ස සුප්පටිපත්තියා විජානනතො, තස්මා සො අත්ථො ගාථාය ව-සද්දසඬ්ගහිතොති දස්සෙන්නො “ව-සද්දෙන සඬ්ඝඤ්චා”ති ආහ අත්ථවතියොති ලොකියලොකුත්තරඅත්ථසඬ්ගහිතා ලොකියකුසලලොකුත්තරමග්ගසඬ්ගහේහනතො. යං ධම්මං සා අභාසීති යං තුම්භාකං ධම්මං පටිච්ඡ්ඤ්චිත්වා යීතා, සා මහාකොකනදා අත්තතො බලානුරූපං අභාසී. බහුනාති නානප්පකාරෙන. පරියායෙනාති කාරණෙන. තාදිසොති තථාරූපො තථාපටිච්චිද්ධසච්චො අත්ථධම්මාදිසු කුසලො ඵකෙකං පදම්පි උදාහරණෙහතුනිගමනාති නිහරන්තො ආවික්ඛති දෙසෙති පඤ්ඤපෙති පට්ඨපෙති විවරති විභජති උත්තානිකරොති. තෙනාහ “අයං භගවා”තිආදි. ඵතෙන අතිවිය විත්ථාරක්ඛමො සුගතධම්මොති දස්සෙති. පරියාපුටන්ති පරිච්චන්තිතං. ඵවං විත්ථාරක්ඛමං ධම්මං යස්මා දෙවධිතා “සංඛිත්තමත්ථං ලපයිස්සාමි”ති අවොව, තස්මා වුත්තං “තස්සත්ථ”න්තිආදි.

දුතියපජ්ජුන්තධිතුසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සතුල්ලපකායිකවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. ආදිත්තවග්ගො

1. ආදිත්තසුත්තවණ්ණනා

41. සීසන්ති දෙසනාපදෙසො, දෙසනාය අඤ්ඤෙසුපි වත්තබ්බෙසු කස්සච්චෙව සීසභාගෙන අපදිසනං. තෙනාහ “රාගාදිහි”තිආදි. දානෙනාති අත්තතො සත්තකස්ස පරෙසං පරිච්චජනෙන. තං පන පරිච්චජනං වෙනනාය භොතිති ආහ “දානවෙතනායා”ති දානපුඤ්ඤවෙතනාති දානමයා පුඤ්ඤවෙතනා දායකස්සෙව භොති තංසත්තතිපරියාපන්නත්තා. නිහතභණ්ඩකන්ති ආදිත්තගෙහතො බහි නික්ඛාමිතං භණ්ඩකං. ඵතන්ති “දින්නං භොති”තිආදිවචනං. අදින්නෙති දානමුඛෙ අනියුඤ්ජිතෙ භොගෙ. “අත්තෙනා”ති ජීවිතස්ස අත්තො අධිප්පෙතොති ආහ “මරණෙනා”ති. මමාති පරිග්ගහිතත්තා පරිග්ගහා, භොගා. තෙපි කෙනවි ආකාරෙන විනාසං අනුපගතා මරණෙන

පහිසන්ති නාමානි වුත්තං “වොරාදිනං වසෙන අවිනට්ඨහොගෙ”ති. සොහනා අග්ගහුතා රූපාදයො එත්ථාති සග්ගො, නං සග්ගං.

ආදිත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. කිංදදසුත්තවණ්ණනා

42. ද්වෙ තිණි හත්තානි අභුත්ථානි ද්වෙ තයො වාරෙ හත්තානි අභුත්ථිත්ථා. උට්ඨාතුං න සක්කොතිති උට්ඨාතුමිති න සක්කොති, පගෙව අඤ්ඤං සරිරෙන කාතබ්බකිව්චං දුබ්බලොපි හුත්ථානි භුක්ඡන්තො පුබ්බෙ දුබ්බලො හුත්ථා බලසම්පන්නො හොති. එවං බාතිරෙකතො අන්වයතො ව ආභාරස්ස සරිරෙ බලවතං ආහ. යස්මා අන්තදො දායකො පටිග්ගාහකස්ස බලදො හොති, තස්මා සො ආයතිං අත්තතො සරිරෙ බලදො අවිනාසවසෙන බලස්ස රක්ඛකො ව හොති. තෙනාහ භගවා – “බලං බො පන දත්වා බලස්ස භාගී හොති”ති (අ. නි. 5.37) සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. සුරුපොපීති අභිරුපොපි. විරුපො හොතිති බිහව්ජරුපො කොපිනස්ස අවිජන්තත්තා. ඉදඤ්ච යානන්ති සාමඤ්ඤතො වුත්තං. උපාහනානි සරුපතො දස්සෙති. අදුක්ඛප්පත්තො හුත්ථා යාති වත්තති එතෙනානි යානන්ති ඡත්තාදිනම්පි යානභාවො වුත්තො. තෙනාහ “යානදො සුබදො හොති”ති. වක්ඛුදො නාම හොති වක්ඛුනා කාතබ්බකිව්චෙ සහකාරිකාරණභාවතො දීපස්ස.

“සබ්බෙසංයෙව බලාදිනං දායකො හොති”ති සබ්බෙපතො වුත්තං අත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “ද්වෙ තයො ගාමෙ”තිආදි වුත්තං. නිසජ්ජාදිවසෙන පතිස්සයිතබ්බතො පතිස්සයො, විහාරො. පක්ඛිත්තං විය හොති පරිස්සමස්ස විනොදිතත්තා. බති විවරන්තස්සානි පතිස්සයං අලභිත්ථා බති විවට්ඨගණෙ විවරන්තස්ස. ක්කායතීති ක්කායන්තං හොති, කිලමතීති අත්ථො. සිතුණ්හාදිවිරොධිපච්චයවසෙන සසන්තානෙ විසභාගසන්තති, තබ්බිපරියායතො සභාගසන්තති වෙදිතබ්බා. සුබං නාම දුක්ඛපච්චයපරිහාරතො සුබපච්චයුප්පන්නතො ව හොති, තදුභයං පතිස්සයවසෙන ලභතීති දස්සෙන්නො “බති විවරන්තස්ස පාදෙ”තිආදිමාහ. ධම්මපිතිසුබන්ති ධම්මපච්චවෙක්ඛණෙන උප්පන්නපිතිසුබං. උපසමසුබන්ති කිලෙසානං වුපසමෙන පවත්තසුබං. නිවාතං පිහිතවාතපානං පතිස්සයං පටිසිත්ථා ද්වාරං පිටාය ධීතස්ස අන්ධකාරො හොතිති වුත්තං “කුපෙ ඔතිණ්ණො විය හොති”ති. තෙනාහ “මඤ්චපියාදිනි න පඤ්ඤායන්ති”ති. තයිදං බතිසමාපන්නපරිස්සමදොසෙන, න ව පතිස්සයදොසෙන. තෙනාහ “මුහුත්ත”න්තිආදි.

න මරති එතෙනානි අමරණං, නිබ්බානාධිගමාදයො. තස්ස දානං ධම්මුපදෙසො, තං දෙති. තෙනාහ “යො ධම්මං අනුසාසති”ති. තයිදං ධම්මානුසාසනං කථං හොතිති ආහ “අට්ඨකථ”න්තිආදි. අට්ඨකථං කථෙතීති අවිචට්ඨායස්ස පාළියා අත්ථසංවණ්ණනං කරොතීති අත්ථො. අනධිනිතො පන පාළිං වාවෙති. තත්ථ තත්ථ ගතට්ඨානෙ පුච්ඡිතපඤ්ඤං විස්සජ්ජෙති, අයං තාව ගන්ථධුරො, පටිපත්තිවාසධුරෙ පන කම්මට්ඨානං ආචික්ඛති, උභයෙසමිපි ධම්මස්සවනං කරොති. සබ්බදානන්ති යථාචුත්තආමිසදානං අභයදානං. ධම්මදානන්ති ධම්මදෙසනා. ධම්මරතීති සමථවිපස්සනාධම්මෙ අභිරතී. ධම්මරසොති සද්ධම්මසන්තිස්සයං පිතිපාමොජ්ජං.

කිංදදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. අන්තසුත්තවණ්ණනා

43. පත්ථෙන්නිති පිහෙන්නි. යත්ථස්ස උපගමනං ලොකෙ පාකට්තරං අහොසි, තෙ උදාහරණවසෙන දස්සෙන්නො “විත්තගහපතිසිවලිත්ථෙරාදිකෙ වියා”ති ආහ. අන්තන්ති අන්තසඤ්ඤිතො වතුබ්බිධොපි පච්චයො. සබ්බෙපි දායකෙ එකජ්ඣං ගහෙත්ථා සාමඤ්ඤතො එකවසෙන “දායකමෙවා”ති වුත්තං, යථා වාහ “කො නාම සො යක්ඛො, යං අන්තං නාභිනන්දති”ති? තත්ථ යක්ඛොති සත්තො. සාමඤ්ඤජොතනා ව නාම යස්මා පුට්ඨඅත්ථවිසයා, තස්මා “යෙ නං දදන්ති සද්ධාය, විප්පසන්තෙන වෙතසා. තමෙව අන්තං භජති”ති වුත්තං. තත්ථ ම-කාරො පදසන්ධිකරො, තෙ එවානි අත්ථො. දායකං අපරිච්චජනමෙව අනුගච්ඡති වක්කං විය කුබ්බරං.

අන්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. එකමූලසුත්තවණ්ණනා

44. පතිට්ඨට්ඨෙන අවිජ්ජාසඬ්ඛානං එකං මූලං එතිස්සානි එකමූලා. තං එකමූලං. යථා සංයොජනියෙසු අස්සාදානුපස්සනාවසෙන තණ්හාසමුප්පාදො, එවං තණ්හාභිභවවසෙන අනවබොධොති අවිජ්ජා තණ්හාය මූලං, තණ්හා ව අවිජ්ජාය මූලං. අයඤ්භි නයො උපනිස්සයතාවසෙන වුත්තො, සහජාතවසෙන වායං අඤ්ඤමඤ්ඤං මූලභාවො පාකට්ඨොයෙව. ඉධ පන ඉමිස්සං ගාථායං අධිප්පෙන “එකමූල”න්ති සා තණ්හා. තත්ථ යා භවතණ්හා, සා සස්සතදිට්ඨිවසෙන ආවට්ඨති පරිවත්තති, විභවතණ්හා උච්ඡෙදදිට්ඨිවසෙන, එවං ද්විථාවට්ඨං. සහජාතකොට්ඨානි සහජාතකොට්ඨාසි, පගෙව සම්මුඤ්ඤං ආපන්නස්ස පන වත්තමානාය තණ්හාය බලවහාවෙන මලිනතා සියා.

උපනිස්සයකොටියානි උපනිස්සයකොටියාව සහජාතකොටියා අසම්භවතො. පත්ථරණට්ඨානානි විත්ථතා හුත්වා පවත්තිට්ඨානභූමි . තෙනාහ “තෙසු සා පත්ථරති”ති. සමුද්දනට්ඨොන සමුද්දො. උත්තරිතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තාය පත්තාය අලං පරියත්තොති පාතාලො, අයං පන පාතාලො වියාති පාතාලො. තෙනාහ “අප්පතිට්ඨට්ඨොනා”ති. අගාධගම්භිරතායානි අත්ථො.

එකමුලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. අනොමසුත්තවණ්ණනා

45. අනොමනාමන්ති අනුනනාමං. ගුණනෙමිත්තිකානි එව හි භගවතො නාමානි. ගුණානඤ්චස්ස පරිපුණ්ණතාය අනුනනාමන්ති ආහ “සබ්බගුණසමන්තාගතත්තා”තිආදි. අපිව තථා තෙවිජ්ජො, ඡළහිඤ්ඤොතිආදීනි නාමානි අනොමනාමානි න භොන්ති පරිච්ඡින්නවිසයත්තා, භගවතො පන සත්ථා, සබ්බඤ්ඤා, සම්මාසම්බුද්ධොතිආදීනි නාමානි අනොමනාමානි නාම මහාවිසයත්තා අනුනභාවතො. තෙනාහ “අවෙකල්ලනාම”න්ති. බන්ධන්තරාදයොති බන්ධවිසෙසාදිකෙ. ඤාණෙන යාථාවතො අරණියට්ඨොන අත්ථො. අන්වයපඤ්ඤාධිගමායානි ලොකුත්තරපඤ්ඤාපටිලාභාය. පටිපදන්ති සමථවිපස්සනාපටිපදං. කිලෙසකාමානං වසෙන අල්ලිසිතබ්බට්ඨොන කාමා එව ආලයො. අතීතකාලෙයෙව කමනතං ගහෙන්වා වුත්තං “කමමාන”න්ති. න එතරහි තදභාවතොති ආහ “අතීතං පන උපාදාය ඉදං වුත්ත”න්ති. මහානුභාවතාදිනා මහන්තානං.

අනොමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. අව්ඡරාසුත්තවණ්ණනා

46. “අව්ඡරාගණසඬ්ඪිට්ඨ”න්ති ගාථා දෙවපුත්තෙන යෙනාධිප්පායෙන ගායිතා, සො අනුපුබ්බිකථාය විනා න පඤ්ඤායතීති තං ආගමනතො පට්ඨාය කථෙන්නො “අයං කිර දෙවපුත්තො”තිආදිමාහ. තත්ථ සාසනෙති ඉමස්සෙව සත්ථුසාසනෙ. කම්මාකම්මන්ති කම්මවිනිවිජයං. අත්ථපුරෙක්ඛාරතාය අප්පකිච්චතාය ව සල්ලහුකවුත්තිකො. සයනස්ස කොට්ඨාසොති දිවසං පුරිමයාමඤ්ච භාවනානුයොගවසෙන කිලන්තකායස්ස සමස්සාසනත්ථං සෙය්‍යාය උපගමනභාගො අනුඤ්ඤාතො.

අබ්භන්තරෙති කුච්ඡයං භත්තස්ස පරිත්තතාය සත්ථකවාතානි තික්ඛ්‍යාවෙන සත්ථකා විය කන්තනකා වාතා. ධුරස්මිංයෙවාති කිලෙසමාරොන යුද්ධෙ එව. විමුත්තායතනසීසෙ යත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො වා. උපනිස්සයමන්දතාය අපරිපක්කඤාණතාය ආසවක්ඛයං අප්පත්තො කාලං කත්වාති යොජනා. උපරි ධීතන්ති පරික්ඛාරභාවෙන දිබ්බදුස්සුපරි ධීතං. තථෙව අට්ඨාසීති තාහි තථා වුත්තෙපි යථා තතො පුබ්බෙ, තථෙව අට්ඨාසී. සුවණ්ණපට්ටන්ති නිබ්බුද්ධෙ පටිජිනිත්වා ලද්ධබ්බසුචණ්ණපට්ටං. විතික්කමස්ස අකතත්තා අසම්භින්නෙනෙව සිලෙන. යස්මා තස්මිං සත්ථු සන්තිකං ආගච්ඡන්තෙ තාපි තෙන සද්ධිං ආගමංසු තස්මා “අව්ඡරාසඬ්ඪිපරිවුතො”ති වුත්තං.

සඬ්ඪිසොසිතන්ති සඬ්ඪිගම්ම සොසිතං, තත්ථ තත්ථ අව්ඡරානං ගීතසද්දවසෙන සොසිතං. පිසාවගණං කත්වා වදන්ති අව්ඡන්දරාගතාය. නියාමවිත්තතායානි සම්මන්තනියාමෙ නින්තවිත්තතාය. ගරුභාවෙනානි තාසං වසෙ අවිත්තතතො ගරුට්ඨානභාවෙන. යාත්‍රානි නිබ්බානං පති යාත්‍රා. තං පන වට්ටතො නිග්ගමනං භොතිති ආහ “කථං නිග්ගමනං භවිස්සති”ති.

අතිසල්ලෙබ්බෙනෙවාති අතිවිය කිලෙසානං සල්ලෙබ්බිතවුත්තිකො. අකතාහිනිවෙසස්සානි භාවනමනනුයුත්තස්ස අනාරද්ධවිපස්සකස්ස. කාරකස්සානි සුගතොවාදකාරකස්ස සම්මාපටිපජ්ජතො. සුඤ්ඤතාවිපස්සනන්ති සුඤ්ඤතාදීපනං විපස්සනං දුච්චරිතතණ්හාය දුරිකරණෙන එකවිභාරිතාය. එකො මග්ගො අස්සානි ලොකුත්තරමග්ගො එව අස්ස අනාගතො, පුබ්බභාගමග්ගො පන කතපරිවයොති අත්ථො.

කායවඬිකාදීනන්ති කායදුච්චරිතාදීනං අභාවතො සමුච්ඡින්නදනෙන අනුපලබ්භනතො. නත්ථි එත්ථ භයං, අස්මිං වා අධිගතෙ පුග්ගලස්ස නත්ථි භයන්ති අභයං නාම. සංසාරකන්තාරං අතික්කමිත්වා නිබ්බානසඬ්ඪිතං බෙමං අමතට්ඨානං ගමනෙ සුගතසාරථීනා සුසප්පිතයානභාවතො රථො අකුප්පනොති අට්ඨාසිගිකො මග්ගොව අධිප්පෙනො. ධම්මතො අනපෙතතාය අපරාපරුප්පත්තියා ව ධම්මවක්කෙහි.

ඔත්තප්පමිපි ගහිතමෙව අවිනාභවා. අපාලම්බොති අවස්සයො. පරිවාරොති පරික්ඛාරො අභිසඬ්ඪරණතො. මග්ගස්ස කරණට්ඨානෙන ධම්මො තප්පරියාපන්නා සම්මාදිට්ඨි. අනිච්චාදිවසෙනානි අනිච්චානුපස්සනාදිවසෙන. සොධිතෙසු වජ්ඣමානෙසු. භූමිලද්ධවට්ටන්ති භූමිලද්ධසඬ්ඪිතං වට්ටං. තත්ථ විපස්සනාය පවත්තිට්ඨානභාවතො පඤ්චක්ඛන්ධා භූමි නාම, වට්ටමයකම්මභාවතො තත්ථ උප්පජ්ජනාරහං කිලෙසජාතං භූමිලද්ධවට්ටං. පරිජානමානානි පරිච්ඡින්නවසෙන සමතික්කමවසෙන ජානමානා පටිවිජ්ඣන්ති.

කස්මා දෙවපුත්තෝ සොනාපත්තිඵලෙයෙව පතිට්ඨාසී, නනු ව සා දෙසනා භගවතා චතුමග්ගප්පධානභාවෙන පවත්තිතාති ආහ “යථා හී”තිආදි.

අව්ජරාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. වනරොපසුත්තවණ්ණනා

47. කෙසන්ති සාමිවසෙන චුත්තකසද්දො “ධම්මට්ඨා සීලසම්පන්නා”ති එත්ථ පච්චත්තබ්බවචනවසෙන පරිණාමෙතබ්බො. අත්ථවසෙන හි චිහන්තිවිපරිණාමො. කෙ ජනාති එත්ථ වා චුත්තකසද්දො සීහවිලොකනනායෙන ආනෙත්වා යොජෙතබ්බොති ආහ “කෙ ධම්මට්ඨා, කෙ සීලසම්පන්නා”ති? පුච්ඡති ඉමිනා තත්ථ කාරණමාහ. එලාදිසම්පත්තියා ආරමන්ති එත්ථ සත්තාති ආරාමො. ආරාමෙ රොපෙන්නි නිප්ථාදෙන්තිති ආරාමරොපා. වනියති ඡායාසම්පත්තියා භජියතිති වනං. තත්ථ යං උපවනලක්ඛණං වනං, තං ආරාමග්ගහණෙනෙව ගහිතන්ති තපොවනලක්ඛණං, තං දස්සෙන්නො “සීමං පරික්ඛිපිත්වා”තිආදිමාහ. විසමෙති උදකච්ඡන්තිලෙන විසමෙ පදෙසෙ. පානියං පිවන්ති එත්ථාති පපා, තං පපං. උදකං පියති එත්ථාති වා පපා. තළාකාදීති ආදි-සද්දෙන මාතිකං සභිගණ්භාති.

ඉමමත්ථං සන්ධායාති ඉමිනා කම්මප්පථප්පත්තං පටික්ඛිපති. අත්තනා කතඤ්ඤි පුඤ්ඤං අනුස්සරතො තං ආරබ්භ බහුං පුඤ්ඤං පසවති, න පන යථා කතං පුඤ්ඤං සයමෙව පවඬ්ඪති. තස්මිං ධම්මෙ ධීතත්තාති තස්මිං ආරාමරොපනාදිධම්මෙ පතිට්ඨිතත්තා. තෙනපි සීලෙන සම්පන්නත්තාති තෙන යථාචුත්තධම්මෙ කතසීලෙ යත්වා විණ්ණෙන තදඤ්ඤෙනපි කායවාචසිකසංවරලක්ඛණෙන සීලෙන සමන්තාගතත්තා. දස කුසලා ධම්මා පුරෙන්නි දුච්චරිතපරිවජ්ජනතො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

වනරොපසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. ජෙනවනසුත්තවණ්ණනා

48. එසිතගුණත්තා එසියමානගුණත්තා ව ඉසී, අසෙක්ඛා සෙක්ඛකල්‍යාණපුපුජ්ජනා ව. ඉසීනං සභිසො ඉසිසඬ්ඪසො. ඉසිසඬ්ඪසෙන නිසෙවිතං. තෙනාහ “භික්ඛුසඬ්ඪසනිසෙවිත”න්ති.

තං කාරෙන්තස්ස ගන්ධකුටිපාසාදකුටාගාරාදිවසෙන සිනිද්ධසන්දච්ඡායරුක්ඛලතාවසෙන භූමිභාගසම්පත්තියා ව අනඤ්ඤසාධාරණං අතිරමණියං තං ජෙනවනං විත්තං තොසෙති, තථා අරියානං නිවාසභාවෙනපිති ආහ “එවං පඨමගාථාය ජෙනවනස්ස වණ්ණං කථෙත්වා”ති. තෙනාහ භගවා – “යත්ථ අරහන්තො විහරන්ති, තං භූමිරාමණෙයාක”න්ති (ධ. ප. 98; ථෙරගා. 991). අපවයගාමිවෙතනා සත්තානං විසුද්ධිං ආවහති කම්මක්ඛයාය සංවත්තනතොති ආහ “කම්මන්ති මග්ගවෙතනා”ති. චතුත්තං අරියසච්චානං විදිතකරණට්ඨෙන කිලෙසානං විජ්ඣනාට්ඨෙන ව විජ්ජා . මග්ගපඤ්ඤා සම්මාදිට්ඨිති ආහ “විජ්ජාති මග්ගපඤ්ඤා”ති. සමාධිපක්ඛිකා ධම්මා සම්මාචායාමසතිසමාධයො. යථා හි විජ්ජාපි විජ්ජාභාගියා, එවං සමාධිපි සමාධිපක්ඛිකො. සීලං එතස්ස අත්ථිති සීලන්ති ආහ “සීලෙ පතිට්ඨිතස්ස ජීවිතං උත්තම”න්ති. දිට්ඨිසඬ්ඪකප්පාති සම්මාදිට්ඨිසඬ්ඪකප්පා. තත්ථ සම්මාසඬ්ඪකප්පස්ස සම්මාදිට්ඨියා උපකාරභාවෙන විජ්ජාභාවො චුත්තො. තථා හි සො පඤ්ඤාක්ඛන්ධසඬ්ඪගහිතොති වුවචති. යථා ව සම්මාසඬ්ඪකප්පාදයො පඤ්ඤාක්ඛන්ධසඬ්ඪගහිතා, එවං වායාමසතියො සමාධික්ඛන්ධසඬ්ඪගහිතාති ආහ “වායාමසතිසමාධයො”ති. ධම්මොති හි ඉධ සමාධි අධිප්පෙතො “එවංධම්මා තෙ භගවන්තො අහෙසු”න්තිආදියු (දී. නි. 2.13; ම. නි. 3.197; සං. නි. 5.378) විය. වාචාකම්මන්තාජීවාති සම්මාචාචාකම්මන්තාජීවා. මග්ගපරියාපන්නා එව හෙතෙ සඬ්ඪගහිතා. තෙනාහ “එතෙන අට්ඨඬ්ඪිකමග්ගෙනා”ති.

උපායෙන විධිනා අරියමග්ගො භාවෙතබ්බො. තෙනාහ “සමාධිපක්ඛියධම්ම”න්ති. සම්මාසමාධිපක්ඛියං විපස්සනාධම්මඤ්ඤෙව මග්ගධම්මඤ්ඤෙව. “අරියං වො, භික්ඛවෙ, සම්මාසමාධිං දෙසෙස්සාමි සඋපනිසං සපරික්ඛාර”න්ති (ම. නි. 3.136) හි වචනතො සම්මාදිට්ඨිආදයො මග්ගධම්මා සම්මාසමාධිපරික්ඛාරා. විචිනෙයාති විමංසෙයා, භාවෙයාති අත්ථො. තත්ථාති හෙතුමිති භූමිමච්චනං. අරියමග්ගහෙතුකා හි සත්තානං විසුද්ධි. තෙනාහ “තස්මිං අරියමග්ගෙ විසුජ්ඣති”ති. පඤ්ඤාක්ඛන්ධධම්මං විචිනෙයාති පච්චුප්පන්නෙ පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ විපස්සෙයා. තෙසු විපස්සියමානෙසු විපස්සනාය උක්කංසගතාය යදග්ගෙන දුක්ඛසච්චං පරිඤ්ඤාපට්ඨෙධෙන පටිවිජ්ඣියති, තදග්ගෙන සමුදයසච්චං පහනපට්ඨෙධෙන පටිවිජ්ඣියති, නිරොධසච්චං සච්ඡිකිරියාපට්ඨෙධෙන, මග්ගසච්චං භාවනාපට්ඨෙධෙන පටිවිජ්ඣියතිති එවං තෙසු චතුසු සච්චෙසු විසුජ්ඣතිති ඉමස්මිං පක්ඛෙ නිමිත්තත්ථෙව එව භූමිමං, තෙසු සච්චෙසු පටිවිජ්ඣියමානෙසුති අත්ථො.

අවධාරණවචනන්ති වචන්ථාපනවචනං, අවධාරණන්ති අත්ථො. “සාරිපුත්තොවා”ති ව අවධාරණං සාවකෙසු සාරිපුත්තොව සෙයොති ඉමමත්ථං දීපෙති තස්සෙවුක්කංසභාවතො. කිලෙසඋපසමෙතාති ඉමිනා මහාථෙරස්ස තාදිසො කිලෙසවූපසමොති දස්සෙති. තස්ස සාවකවිසයෙ පඤ්ඤාය පාරමිප්පත්ති අහොසි. යදි එවං “යොපි

පාරඬගතො භික්ඛු, එතාවපරමො සියා” ති ඉදං තෙසං බුද්ධානං ඤාණවිසයෙ පඤ්ඤාපාරමිප්පත්තානං වසෙනෙව චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අවධාරණම්පි විමුක්තියා නානත්තා තීහි විමුක්තීහි පාරඬගතෙ සන්ධායෙනං චුත්තං. තෙනාහ – “පාරං ගතොති නිබ්බානං ගතො” තිආදි. න ථෙරෙන උත්තරිතරො නාම අත්ථි ලබ්හති, ලබ්හති වෙ, එවමෙව ලබ්හෙය්‍යාති අධිප්පායො.

ජෙනවනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මච්ඡරිසුත්තවණ්ණනා

49. මච්ඡරිනොති මච්ඡෙරවන්තො මච්ඡෙරසමඬගිනොති ආහ “මච්ඡෙරෙන සමන්තාගතා” ති. මච්ඡෙරං මච්ඡරියන්ති අත්ථතො එකං. න වන්දතීති වන්දනමත්තම්පි න කරොති, කුතො දානන්ති අධිප්පායො. උපට්ඨානං කාතුන්ති මධුරපටිසන්ථාරං කරොතිති යොජනා. ඉදං තාව මුදුමච්ඡරියං න හදයං විය අත්තානං දස්සෙන්තස්ස මච්ඡරියන්ති කත්වා. කිං තුය්හං පාදා රුජ්ජන්ති නනු තුය්හංයෙව ආගතගමනෙසු පාදා රුජ්ජන්ති, කින්තෙ ඉමෙ ඡින්දන්තිති අධිප්පායො. සාමීවිම්පි න කරොති කුතො දානන්ති අධිප්පායො. යථාකම්මං තංතංගතියො අරන්ති උපගච්ඡන්තිති අරියා, සත්තා. ඉමෙ පන කුච්ඡිතා අරියාති කදරියා, ථද්ධමච්ඡරිනො. මච්ඡරියසදිසඤ්චි කුච්ඡිතං සබ්බභිනං නත්ථි සබ්බගුණාභිභූතත්තා භොගසම්පත්තිආදිසබ්බසම්පත්තිනං මූලභූතස්ස දානස්ස නිසෙධතො. ඉතිආදීහි වචනෙහි. අත්තනො උපසාතකොති මච්ඡරියානුයොගෙන කුසලධම්මානං ගතිසම්පත්තියා ව විනාසකො.

පුඤ්ඤපාපවසෙන සම්පරෙතබ්බතො උපගන්තබ්බතො සම්පරායො, පරලොකො. කාමගුණරතීති කාමගුණසන්තිස්සයො අස්සාදො. බිඬ්ඛාති කායිකබිඬ්ඛා වාචසිකබිඬ්ඛා චෙතසිකබිඬ්ඛාති එවං තිට්ඨා. එස විපාකොති වොළාදිනං කිච්ඡලාභොති එස එවරූපො විපාකො. යමලොකන්ති පරලොකං. උපපජ්ජරෙති එත්ථ ඉති-සද්දො පකාරත්ථො. තෙන පාළියං චුත්තං නිරයං තිරච්ඡානායොනිඤ්ච සඬගණ්හාති.

යාවන්ති නාම අරියයාවනාය. චුත්තඤ්ඤෙනං “උද්දස්ස අරියා තිට්ඨන්ති, එසා අරියාන යාවනා” ති (ජා. 1.7.59). යෙ සංවිහජන්ති, තෙ වදඤ්ඤා නාම ඤත්වා කත්තබ්බකරණතො. විමානජ්ජහායාති නිදස්සනමත්තං, උය්‍යානකප්පරුක්ඛජ්ජහාහි දෙවතානං වත්ථාහරණසර්වජ්ජහාහිපි සග්ගෙ පකාසෙන්තියෙව. පකාසන්තිති වා පාකටා භොන්ති, න අපායලොකෙ විය අපාකටාති අත්ථො. පරසම්භතෙසුති සයං සම්භතං අනාපජ්ජිත්වා පරෙහෙව සම්භරිතෙසු සුබුද්ධපකරණෙසු. තෙනාහ පාළියං “වසවන්තිව මොදරෙ” ති, පරනිම්මිතභොගෙසු වසවන්ති දෙවපුත්තා විය සුබසමඬගිතාය මොදන්තිති අත්ථො. එවං චුත්තසම්පරායොති එතෙ සග්ගාති එවං හෙට්ඨා චුත්තසම්පරායො. උභින්නන්ති එතෙසං යථාචුත්තානං උභින්නං දුක්කටසුකටකම්මකාරිනං. තතො වචිත්වා තතො නිරයසග්ගාදිතො වචිත්වා මනුස්සෙසු නිබ්බත්තති. තෙසු යො මච්ඡරී මනුස්සෙසු නිබ්බත්තො, සො දලිද්දො හුත්වා පුබ්බවරියවසෙන මච්ඡරියෙව භොන්තො දාරාදිහරණත්ථං මච්ඡකච්ඡපාදීති හන්ත්වා පුනපි නිරයෙ නිබ්බත්තො. ඉතරො සුද්ධාසයො සමිද්ධො හුත්වා පුබ්බවරියාවසෙන පුනපි පුඤ්ඤාති කත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තෙය්‍ය. තෙනාහ “පුන සම්පරායෙපි දුග්ගතිසුගතියෙව භොති” ති.

මච්ඡරිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සට්ඨකාරසුත්තවණ්ණනා

50. “උපපන්නාසෙ” ති සෙ-කාරාගමං කත්වා නිද්දෙසො, “උපපන්නා” ඉව්චෙව අත්ථොති ආහ “නිබ්බත්තිවසෙන උපගතා” ති. අත්තනො සම්පත්තිතො අවිභානතො අවිභා, තෙසං බ්‍රහ්මලොකො අවිභාබ්‍රහ්මලොකො, තස්මිං. උපපත්තිසමනන්තරමෙවාති පඨමකොට්ඨාසෙ එව. අරහත්තඵලවිමුක්තියාති අසෙක්ඛවිමුක්තියා. සෙක්ඛවිමුක්තියා පන අවිභුපපත්තිතො පගෙව විමුක්තා. මානුසං දෙහං සමතික්කමන්ති විත්තුපක්කිලෙසපහානවසෙනාති ඵලෙන හෙතුදස්සනමිදන්ති ආහ “මානුසං දෙහන්ති ඉධ...පෙ.... චුත්තාති” ති. දිට්ඨි හවං දිබ්බං, බ්‍රහ්මත්තභාවසඤ්ඤිතං බන්ධපඤ්චකං. තත්ථ සංයොජනකොති චුත්තං “දිබ්බං යොගන්ති පඤ්ච උද්ධමිභාගියසංයොජනාති” ති. ඉමස්සාති දෙවපුත්තස්ස. “භිත්වා මානුසං දෙහං, දිබ්බයොගං උපච්චගු” ති තෙසං ත්වං කුසලං සබ්බාවජ්ජප්පහානෙන අනවජ්ජනං භාසතිති කුසලී වදෙසි. අත්ථෙන සද්දස්ස අභෙදොපචාරං කත්වා ගම්භිරවචනං චුත්තන්ති ආහ “ගම්භිරත්ථ” ති අත්ථස්සෙව ගම්භිරතො, න සද්දස්ස. සමුච්ඡින්නකාමරාගනාය සබ්බසො කාමච්ඡියප්පහානෙන නිරාමිසබ්‍රහ්මචාරී නාම අනාගාමී. නිවාසනට්ඨානභූතො සමානො එකො ගාමො එතස්සාති ආහ “එකගාමවාසී” ති.

සට්ඨකාරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආදිත්තවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ජරාවග්ගො

1. ජරාසුත්තවණ්ණනා

51. භික්ෂු සාධනතො සාධු, යං කිඤ්චි අත්ථජාතං. තං පන අත්ථකාමෙන ලභිතබ්බතො උපසෙවිතබ්බතො ලද්ධකං, කල්‍යාණට්ඨයෙන භද්දකන්ති වුවච්ඡිති ආහ “සාධුති ලද්ධකං භද්දක”න්ති. “සීලං යාව ජරා සාධු”ති වුත්තමත්ථං බ්‍යතිරෙකතො විභාවෙතුං “ඉමිනා ඉදං දස්සෙති”ති වුත්තං. ඉදන්ති ඉදං අත්ථජාතං.

පතිට්ඨිතාති විත්තසන්තානෙන ලද්ධපතිට්ඨා, කෙනචි අසංභාරියා. තෙනාහ “මග්ගෙන ආගතා”ති. විත්තිකතට්ඨාදිභීති පුජනීයභාවාදිභි. වුත්තං හෙතං පොරාණට්ඨකථායං. විත්තිකතන්ති රතනන්ති ඉදං රතනං නාම ලොකෙ විත්තිකතං වත්ථුනං සහස්සග්ගන්තාදිවසෙන. යෙපි ලොකෙ විත්තිකතා ඛත්තියපණ්ඩිත-වතුමහාරාජ-සක්ක-සුයාම-මහාබ්‍රහ්මාදයො, තෙසං විත්තිකතො තෙහි සරණන්ති උපගන්තබ්බතාදිවසෙන. රතිකරන්ති පීතිසුඛාවහං. ඤානරතිසුඛතොති දුට්ඨිකපි ඤානරතිසුඛතෙ. තුලෙතුන්ති පරිච්ඡින්නදිතුං. ගුණපාරමිත්ති ගුණානං උක්කංසපාරමිං. දුල්ලභො අනෙකාති අසඬ්ඛොය්‍යාති අතිධාවිත්ථාපි ලද්ධං අසක්කුණෙය්‍යත්තා. අනොමොති අනුනො පරිපුණ්ණො. තත්ථ විසෙසතො අනොමසත්තපරිභොගතො තෙහි “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා”ති අනුස්සරිතබ්බතොති ආහ “භගවා අනොමො සීලෙනා”තිආදි.

අරියමග්ගපඤ්ඤායෙව ඉධ අධිප්පෙනාති “ඉධ පන දුල්ලභපාතුභාවට්ඨයෙන පඤ්ඤා ‘රතන’න්ති වුත්ත”න්ති ආහ. පුජ්ජලනිබ්බත්තතො, අත්තතො සන්තානං පුනාතීති ව පුඤ්ඤවෙතනා පුඤ්ඤං, සා පන යස්ස උප්පන්නා, තස්සෙව ආවේණිකතාය අනඤ්ඤසාධාරණත්තා කෙනචිපි අනාහටා, අට්ඨකථායං පන “අරුපත්තා”ති වුත්තං.

ජරාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. අජරසාසුත්තවණ්ණනා

52. අජරණෙනාති ජිණ්ණභාවානාපජ්ජනෙන. ලක්ඛණවචනඤ්ඤවෙතං අවිනාසප්පත්තියා. තෙනාහ “අවිපත්තියාති අත්ථො”ති. නිද්ධමිතබ්බොති නිහරිතබ්බො.

අජරසාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මිත්තසුත්තවණ්ණනා

53. සහ අත්ථොන වත්තතීති සත්ථො, හණ්ඩමුලං ගහෙන්වා වාණිජ්ජවසෙන දෙසන්තරාදීසු විවරණකජනසමුභො. තෙනාහ “සද්ධිංවරො”ති, සහවරණකොති අත්ථො. මිත්තන්ති සිනෙහයොගෙන මිත්තකිව්වයුත්තං. ඉධාධිප්පෙතප්පකාරං දස්සෙතුං “රොගෙ උප්පන්නෙ”තිආදි වුත්තං. තථාරූපෙති ජිගුච්ඡනීයෙ, දුක්ඛිකිව්වසෙ වා. යථා අසණ්ඨිතානං සණ්ඨාපනවසෙන පවසතො පුරිසස්ස භොගබ්‍යාසෙන නාථතා, එවං පුත්තසිනෙහවසෙන පුත්තස්ස මාතුයා අත්තොගෙහෙන නාථතාති වුත්තං “මාතා මිත්තං සකෙ සරෙ”ති. අත්ථජාතස්සාති උපට්ඨිතපයොජනස්සාති අත්ථොති ආහ “උප්පන්නකිව්වස්සා”ති. සම්පරායහිතන්ති සම්පරායෙ හිතාවහං.

මිත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. වත්ථුසුත්තවණ්ණනා

54. පතිට්ඨාති අවස්සයො. ගුය්හස්සාති ගුහිතබ්බස්ස රහස්සස්ස. පරමො සබ්බා නාම අතිපියට්ඨානතාය.

වත්ථුසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. පයමජනසුත්තවණ්ණනා

55. විධාවතීති විවිධං රූපං පධාවති, යථාකාමං පවත්තතීති අත්ථො.

පයමජනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. දුතියජනසුත්තවණ්ණනා

56. වට්ටුක්කොති සංසාරදුක්කොති. සංසාරො හි කිලෙසකම්මවිපාකානං අපරාපරුප්පත්තිතාය විධාවති. තඤ්ච දුක්ඛං දුක්ඛමත්තාය නානාවිධදුක්ඛරාසිභාවතො.

දුතියජනසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

7. තතියජනසුත්තවණ්ණනා

57. නිප්ඵත්තීති ඉට්ඨානිට්ඨවිපාකානං නිප්ඵප්පනතො නිප්ඵත්ති. තතො ඵච අවස්සයො, නිප්ඵත්තිතවිපාකස්ස අවස්සයො අධිට්ඨානං කාරණන්ති අත්ථො.

තතියජනසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

8. උප්පථසුත්තවණ්ණනා

58. අමග්ගොති න මග්ගො අනුපායො. රත්තින්දිවක්ඛයොති තත්ථ වයක්ඛණස්ස පාකට්ඨාවතො. චුත්තක්ඛණොපි හි සයං බියතෙව. සෙසං බාහිරමලං වත්ථසරීරාදිභූතං. තථා හි “භස්මබාරාදීහි ධොවිත්වා සක්කා සොධෙතු”න්ති චුත්තං. දුට්ඨොති දුසිතො සත්තසන්නාතො න සක්කා සුද්ධො නාම කාතුං අබ්භන්තරමලීනභාවාපාදනතො. ඉත්ථීයන්ති බ්‍රහ්මචරියස්ස අන්තරායකරායපි. පජාති සත්තකායො සප්පති සඨගං කරොති යාථාවතො ආදීනවං අපස්සන්තො. ඉන්ද්‍රියසංවරාදි කිලෙසානං තාපනතො තපො, තෙනාහ “සබ්බාපි”තිආදි.

උප්පථසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

9. දුතියසුත්තවණ්ණනා

59. කිස්සාති භූමිමත්ථෙ සාමීවචනන්ති ආහ “කිස්මිං අභිරතො”ති. සද්ධා නාම අනවජ්ජසභාවා, තස්මා ලොකියලොකුත්තරහිතසුඛාවහාති ආහ “සුගතිඤ්චෙව නිබ්බානඤ්ච ගච්ඡන්තස්ස දුතියිකා”ති. අනුසාසති හිතචරියාය පරිණායිකභාවතො.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

10. කච්ඡුත්තවණ්ණනා

60. ගායත්තිආදිකොති ජබ්බිසනියා ඡන්දෙසු ගායත්තිආදිකො උක්කතිපරියොසානො ඡන්දො ගාථානං නිදානං සමුට්ඨානං “සමුට්ඨහති එතෙනා”ති කත්වා. තෙහි පන අනුට්ඨභාදිකො භොතිති ආහ “ඡන්දො ගාථානං නිදානං”න්ති. පුබ්බපට්ඨාපනගාථාති ධම්මකථාය ආදිතො ආරොචනභාවජානනත්ථං සතිජනනං විය පවත්තිතගාථා. අක්ඛරඤ්චි පදං ජනෙතීති යස්මා අක්ඛරසමුදායො පදං, පදසමුදායො ගාථා, සමුදායො ව සමුදායීහි බ්‍යඤ්ජීයති තංපවත්තනතො, තස්මා බ්‍යඤ්ජනභාවෙ යීතං අක්ඛරං, තංසමුදායො පදං, පදං තං වියඤ්ජෙතා ජනෙතා විය භොතිති “අක්ඛරඤ්චි පදං ජනෙති”ති චුත්තං. අක්ඛරං හි උච්චාරිතවිද්ධංසිතාය තංතංඛණමත්තාවට්ඨායීපි පරතො පවත්තියා මනොවිඤ්ඤාණවීථියා සඬකලනවසෙන එකජ්ඣං කත්වා පදභාවෙන ගය්හමානං යථාසඬකෙතමත්ථං බ්‍යඤ්ජෙති. පදං ගාථං ජනෙතීති එත්ථාපි එසෙව නයො. ගාථා අත්ථං පකාසෙතීති ගාථාසඤ්ඤිතො පදසමුදායො කිරියාකාරකසම්බන්ධවසෙන සම්බන්ධිතො කත්තුඅධිප්පායානුරූපං ආලොචිතවිලොචිතං සංහිතං අත්ථං විභාවෙති. සමුද්දාදිපණ්ණත්තිනිස්සිතා වොභාරසන්තිස්සයෙනෙව පවත්තීති කත්වා. තෙනාහ “ගාථා ආරහන්තො”තිආදි. ආසයොති අවස්සයොති ආහ “පතිට්ඨා”ති කච්ඡොති විචිත්තකථිආදිතො.

කච්ඡුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

ජරාවග්ගවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

7. අද්ධවග්ගො

1. නාමසුත්තවණ්ණනා

61. නාමන්ති සාමඤ්ඤනාමාදිභෙදං නාමං. සබ්බන්ති සබ්බං පඤ්ඤත්තිපථං සබ්බං ඤෙය්‍යාපවත්තිපථං. අද්ධභවීති කාමං පාළියං අතීතකාලනිද්දෙසො කතො, තං පන ලක්ඛණමත්තං. අභිභවති අනුපතතීති එතෙන අභිභවො අනුපතනං පවත්ති ඵචාති දස්සෙති. තං පනස්ස අභිභවනං අප්පට්ඨසයෙ අනාමසිත්වා මහාවිසයානං වසෙන දස්සෙන්නො

“ඔපපාතිකෙන වා” තිආදිමාහ. තස්ස නාමං හොතීති තස්ස රුක්ඛපාසාණාදිකස්ස අනාමකොඉච්චෙව සමඤ්ඤා හොති, තථා නං සඤ්ජානන්තීති අත්ථො.

නාමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. චිත්තසුත්තවණ්ණනා

62. යෙ චිත්තස්ස වසං ගච්ඡන්තීති යෙ අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකා, තෙසං යෙව. අනවසෙසපරියාදානන්ති අනවසෙසග්ගහණං. න හි පරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධා පභීනකිලෙසා චිත්තස්ස වසං ගච්ඡන්ති, තං අත්තනො වසෙ වත්තෙන්ති.

චිත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තණ්හාසුත්තවණ්ණනා

63. තතියෙ “සබ්බෙව වසමන්වගු” ති යෙ තණ්හාය වසං ගච්ඡන්ති, තෙසං එව අනවසෙසපරියාදානන්ති ඉමමත්ථං “එසෙව නයො” ති ඉමීනා අතිදිස්සති.

තණ්හාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සංයොජනසුත්තවණ්ණනා

64. කිං සු සංයොජනොති සුති නිපාතමත්තන්ති ආහ “කිං-සංයොජනො” ති? විවරන්ති එතෙහීති විචාරණා, පාදා. බහුවචනෙ හි චත්තබ්බෙ එකච්චනං කතං. තස්සාති ලොකස්ස.

සංයොජනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. බන්ධනසුත්තවණ්ණනා

65. චතුත්ථෙ ආගතඅත්ථො එව අනන්තරෙපි චුත්තො, බ්‍රාහ්මජනමෙව නානන්ති ආහ “පඤ්චමෙපි එසෙව නයො” ති.

බන්ධනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. අත්තහතසුත්තවණ්ණනා

66. “කෙනස්සබ්බාහතො” ති පාඨොති අධිප්පායෙන “සු-කාරො නිපාතමත්ත”න්ති ආහ, “කෙනස්සබ්බාහතො” ති පන පාඨෙ උ-කාරලොපෙන පදසන්ධි. ඉච්ඡාධූපායිතොති අසම්පත්තවිසයිච්ඡාලක්ඛණාය තණ්හාය සන්තාපිතො දඩ්ඨො. තෙනාහ “ඉච්ඡාය ආදිත්තො” ති.

අත්තහතසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. උඩ්ඛිතසුත්තවණ්ණනා

67. උල්ලඛිතොති උඛ්ඛන්ධිත්වා ලඛිතො. සද්දාදිසුති සද්දාදිනාගදන්තෙසු සොනාදීනි උඩ්ඛිතානි තණ්හාරජ්ජුනා දල්භබන්ධනෙන බද්ධන්තා තදනතිවත්තනතො. ලොකොති ආයතනලොකො. තථා අත්ථයොජනාය කතන්තා බන්ධාදිලොකවසෙනපි යොජනා කාතබ්බා. න දුරං අනන්තරභවකන්තා. චුතිචිත්තඅන්තරිතන්තා එකචිත්තන්තරභවස්ස කම්මස්ස අබුජ්ඣානං, එවං සන්තෙ කස්මා සත්තා න බුජ්ඣන්තීති ආහ “බලවතියා” තිආදි.

උඩ්ඛිතසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. පිහිතසුත්තවණ්ණනා

68. පඤ්ඤානි ඤාතුං ඉච්ඡිතො අත්ථො. පුච්ඡිතොති සත්තමසුත්තෙ ගාථාය පුරිමද්ධං පච්ඡිමද්ධං, පච්ඡිමං පුරිමං කත්වා අට්ඨමසුත්තෙ දෙවතාය පුච්ඡිතන්තා චුත්තං “හෙට්ඨපරියායවසෙන පුච්ඡිතො” ති. පුච්ඡානුරූපං විස්සජ්ජනන්ති

අවුත්තමපි සිද්ධමෙතන්ති අනාහටං.

පිහිතසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. ඉච්ඡාසුත්තවණ්ණනා

69. නවමෙ විනයායාති විනයෙන. කරණත්ථෙ හි ඉදං සම්පදානවචනං. කිස්සස්සුති කිස්ස, සු-කාරො නිපාතමත්තං. සබ්බං ඡිත්තේ ඛන්ධනන්ති සබ්බං දසවිධම්පි සංයොජනං සමුච්ඡින්නේති. න හි තං කිඤ්චි කිලෙසබන්ධනං අත්ථි, යං අසමුච්ඡින්නං හුත්වා යීතං අස්සා තණ්හාය සමුච්ඡින්නාය. ස්වායමත්ථො සුවිඤ්ඤෙයොගාති ආහ “සබ්බං උත්තානමො”ති.

ඉච්ඡාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. ලොකසුත්තවණ්ණනා

70. කිස්මිත්ති කිස්මිං සති? තස්ස පන සන්තභාවො උප්පත්තිවසෙනෙවාති ආහ “කිස්මිං උප්පන්නෙ”ති? ලොකො උප්පන්නොති වුව්චති අනුපාදානත්තා ලොකසමඤ්ඤාය. ඡසුති එත්ථාපි එසෙව නයො සන්ථවන්ති අධිකසිනෙහං කරොති අධිකසිනෙහවත්ථුභාවතො අප්ඤ්ඤාත්තිකායතනානං. උපාදායාති පුබ්බකාලකිරියා අපරකාලකිරියං අපෙක්ඛතීති වචනසෙසවසෙන කිරියාපදං ගහිතං “පවත්තති”ති. කිං පන පවත්තති? ලොකො, ලොකසමඤ්ඤාති අත්ථො. ඡසුති ඉදං නිමිත්තත්ථෙ භූමිමං. ඡලායතනනිමිත්තඤ්ඤි සබ්බදුක්ඛං. අයන්ති සත්තලොකො. උප්පන්නො නාම භොති ඡලායතනං නාම මූලං සබ්බදුක්ඛානන්ති කත්වා. බාහිරෙසු ආයතනෙසු සන්ථවං කරොති විසෙසතො රූපාදීනං තණ්හාවත්ථුකත්තා. යස්මා චක්ඛාදීනං සන්තප්පනවසෙන රූපාදීනං පරිග්ගහිතත්තා ලොකස්ස නිසෙවිතාය සංවත්තති, තස්මා චුත්තං “ඡන්තං...පෙ.... විහඤ්ඤති”ති.

ලොකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අද්ධවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. ඡෙත්වාචග්ගො

1. ඡෙත්වාසුත්තවණ්ණනා

71. වධිත්වාති හන්ත්වා විනාසෙත්වා. අපරිදය්භමානත්තාති අපිළියමානත්තා. විනට්ඨදොමනස්සත්තා න සොචති වෙනොදුක්ඛදුක්ඛාභාවතො. විසං නාම දුක්ඛං අනිට්ඨභාවතො, තස්ස මූලකාරණං කොධො අනිට්ඨඵලත්තාති ආහ “විසමූලස්සාති දුක්ඛවිපාකස්සා”ති. අක්කුට්ඨස්සාති අක්කොසාපරාධස්ස. අක්කොසපභාරත්ථසම්බන්ධෙන හි “කුද්ධස්සා”ති උපයොගත්ථෙ සම්පදානවචනං. සුඛං උප්පජ්ජති කොධං නස්සති. සුඛුප්පත්තිං සන්ධාය එස කොධො “මධුරග්ගො”ති චුත්තො, සුඛාවසානොති අත්ථො.

ඡෙත්වාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. රථසුත්තවණ්ණනා

72. පඤ්ඤාණන්ති ලක්ඛණං සල්ලක්ඛණ්ණපායො. දිස්වාති දස්සනහෙතු. “වොළරඤ්ඤො රට්ඨං වොළරට්ඨ”න්ති එවං රට්ඨං රඤ්ඤො පඤ්ඤායති.

රථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. චිත්තසුත්තවණ්ණනා

73. සද්ධායාති සද්ධාහෙතු. කුලසම්පදාති ඛත්තියාදිසම්පත්තියො. සබ්බලොකියලොකුත්තරචිත්තපටිලාභහෙතුතො සද්ධාවිත්තමෙව. හෙට්ඨා තිණ්ණං ද්වාරානං වසෙන උප්පන්නකස්ස සබ්බස්සපි අනවජ්ජධම්මස්ස සඨගණ්හනතො “ධම්මොති දසකුසලකම්මපථො”ති චුත්තං. අසංකිලිට්ඨසුඛන්ති. නිරාමිසං සුඛං. තමෙව සාමිසං උපනිධාය සම්භාවෙන්තො ආහ “අසංකිලිට්ඨ”න්ති. අසෙවනකභාවෙන අභිරුච්ඡනනතො පියාකිච්ඡකරණතො ඛහුං සුවීරම්පි කාලං ආසෙවන්තස්ස අදොසාවහතො සච්චමෙව මධුරතරං. න හි තං පිච්චබ්බතො සාදිතබ්බතො අනුභවිතබ්බතො රසොති වත්තබ්බතං අරහති. ඉදාති තස්ස කිච්චසම්පත්තිඅත්ථෙහිපි

මහාරහතං දස්සෙතුං “සච්චස්මිං හි” තිආදි වුත්තං. තත්ථ නදිනිවත්තනං මහාකප්පිනවත්ථුආදීහි (ධ. ප. අට්ඨ. 1. මහාකප්පිනත්ථෙරවත්ථු; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.231; ථෙරගා. අට්ඨ. 2. මහාකප්පිනත්ථෙරගාථාවණ්ණනා) දීපෙනබ්බං, ඉතරානි කණ්හදීපායනජාතක- (ජා. 1.10.62 ආදයො) සුත්තසොම- (ජා. 2.21.371 ආදයො) මච්ඡජාතකෙහි (ජා. 1.1.34, 75; 1.2.131 ආදයො) දීපෙනබ්බානි. නිම්මද්දෙන්ති අභිභවන්ති. මධුරතරන්ති සුන්දරතරං සෙට්ඨෙසුති අත්ථො. පඤ්ඤාපීචිති පඤ්ඤාය ජීවනසිලොති පඤ්ඤාපීචි, පඤ්ඤාපුබ්බධගමවරියොති අත්ථො. පඤ්ඤාපීචිති ව පඤ්ඤාවසෙන ඉරියති වත්තති ජීවිතං පවත්තෙතිති අත්ථොති දස්සෙන්තො “යො පඤ්ඤාපීචි” තිආදිමාහ. “ජීවන”න්ති කෙච්චි පටන්ති, ජීවත්තානං පඤ්ඤාපීචිං සෙට්ඨමාහුති අත්ථො.

විත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. වුට්ඨිසුත්තවණ්ණනා

74. උප්පතන්තානන්ති පට්ඨං භින්දිත්වා උට්ඨහත්තානං. “සෙට්ඨ”න්ති වුච්චමානත්තා “සත්තවිධ”න්ති වුත්තං, ඉතරෙසං වා තදනුලොමතො. ඛෙමො හොති දුබ්භික්ඛුපද්දවාහාවතො. තෙනාහ “සුභික්ඛො” ති. නිපතන්තානන්ති අධොමුඛං පවත්තන්තානං. පච්ඡමානානන්ති වජ්ජසිලානං. තෙ පන යස්මා ජඬගමා නාම හොන්ති, න රුක්ඛාදයො විය ථාවරා, තස්මා ආහ “ජඬගමාන”න්ති. ගාවොති ධෙනුයො. තෙන මහිංසාදිකානම්පි සඬගහො දට්ඨබ්බො. වදන්තානන්ති උප්පන්නං අත්ථං වදන්තානං.

අත්තතො ඛන්තියාති අත්තතො ඛන්තියා රුචියා ගහිතභාවෙන. ඉතරා දෙවතා තස්සා විස්සජ්ජනෙ අපරිතුස්සමානා ආහ. යාව පටංසිති ගුණධංසි සන්ථුදෙසනාය ලද්ධබ්බගුණනාසනතො. පගබ්බාති පාගබ්බියෙන සමන්තාගතා, යථා වච්ඡාගබ්බියෙන අබරා, තථා වාචාය භවිතබ්බං. මුබරාති මුබරා. දසබලං පුච්ඡි සණ්ඨං සුබ්බමං රතනත්තයසංඝිතං අත්ථං සොතුකාමා. අස්සා දෙවතාය විස්සජ්ජෙන්තො අප්පකාසයානුරූපං. උප්පතමානාති උප්පතන්ති සමුග්ගාටෙති ඔධිසො. වට්ඨමුලකමහාඅච්ඡජාති තස්සා ආදිනවදස්සනත්ථං භූතකථනවිසෙසනං. ඔසිදන්තානන්ති පටිපක්ඛවසෙන අධො සිද්ධන්තානං, උස්සාදයමානානන්ති අත්ථො. පුඤ්ඤක්ඛෙන්තභූතොති ඉදං “පදසා වරමානාන”න්ති පදස්ස අත්ථවිචරණවසෙන භූතකථනවිසෙසනං. යාදිසො පුත්තො වා හොතුති ඉදං පුරිමපදෙ දෙවතාය පුත්තගහණස්ස කතත්තා වුත්තං.

වුට්ඨිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. භිතාසුත්තවණ්ණනා

75. කිං සුධ භිතාති එත්ථ සු-ඉධාති නිපාතමත්තන්ති ආහ “කිං භිතා” ති? මග්ගො ව නෙකායතනප්පවුත්තොති අනෙකකාරණං නානාවිධාධිගමොකාසං කත්වා පවුත්තො කථිතො. තෙනාහ “අට්ඨකිංසාරම්මණුවසෙනා” තිආදි. එවං සන්තෙති එවං සබ්බසාධාරණානෙකායතනෙහි නිබ්බානගාමිමග්ගස්ස තුම්හෙහි පවෙදිත්තා ලබ්භමානෙ ඛෙමෙ මග්ගෙ කිං භිතායං ජනතා උප්පථභූතා විපරිතදිට්ඨිතො ගණ්හිති අත්ථො? එවං දෙවතා යථිච්ඡාය පුරිමද්ධෙන අත්තනා යථාචිත්තිතමත්ථං සන්ථු පවෙදිතා, පච්ඡිමද්ධෙන අත්තතො සංසයං පුච්ඡති. බහුපඤ්ඤාති පුට්ඨපඤ්ඤා. උස්සන්තපඤ්ඤාති අධිකපඤ්ඤා. යථෙත්ථාති සංයමෙත්ථා. සංවිභාගීති ආහාරපරිභොගෙ සම්මදෙව විභජනසිලො. තෙනාහ “අච්ඡරායා” තිආදි. වුත්තත්ථමෙව හෙට්ඨා.

මනෙතාති මනොගහණෙන. පුබ්බසුද්ධිඅඬගන්ති පුබ්බභාගසුද්ධිභූතං අඬගං. වතුසුති වුත්තඅඬගපරියාපන්නං. යඤ්ඤඋපක්ඛරොති දානස්ස සාධනං. එතෙසු ධම්මෙසුති එතෙසු සද්ධාදිගුණෙසු. යථා හි සද්ධො පච්චයං පච්චුපට්ඨපෙත්වා වත්ථුපරිච්චාගස්ස විසෙසපච්චයො කම්මඵලස්ස පරලොකස්ස ව පච්චක්ඛන්තො විය පත්තියායනතො, එවං මුදුහදයො. මුදුහදයො හි අනුදයං පත්ථා යං කිඤ්චි අත්තතො සන්තකං පරෙසං දෙති. යො ව සංවිභාගසිලො, සො අප්පකස්මිම්පි අත්තතො සන්තකෙ පරෙහි සාධාරණභොගී හොති. වදඤ්ඤා වදානියතාය යාගිනොව යුත්තං යුත්තකාලං ඤත්වා අත්ථිකානං මනොරථං පුරෙතිති වුත්තං “ඉති...පෙ.... වතුසුති ආහා” ති.

වාචන්තිආදීති තිණ් අඬගාති තිව්ධසිලසම්පත්තිදීපනතො. සම්පන්නසිලො හි පරලොකං න භාසෙය්‍ය. සද්ධො එකං අඬගං පයොගාසයසුද්ධිදීපනතො. සුද්ධාසයස්ස සම්මාපයොගෙ ඨිතස්ස කථං පරලොකතො භයන්ති. දුකවසෙන වතුරඬගයොජනා දුකනසො. එතෙසු වතුසු ධම්මෙසු ඨිතොති එතෙසු යථාචුත්තදුකසඬගහෙසු වතුසු ගුණෙසු පතිට්ඨිතො.

භිතාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. නජීරකිසුත්තවණ්ණනා

76. නාමගොත්තන්ති තිස්සො කස්සපො ගොතමොති ඵවරුපං නාමඤ්ච ගොත්තඤ්ච. නිදස්සනමත්තමෙන, තස්මා සබ්බස්ස පඤ්ඤාත්තියා ලක්ඛණවචනන්ති ද්වයංබ්බං. න ජීරතීති අසභාවධම්මත්තා උප්පාදවයාභාවතො ජරං න පාපුණාති. තෙනාහ “ජීරණසභාවො න භොතී”ති. යස්මා සමඤ්ඤාභාවතො කාලන්තරෙපි තං සමඤ්ඤායතෙව, තස්මා “අතීතබුද්ධානං...පෙ.... න ජීරතීති වුවචති”ති ආහ.

ආලසියන්ති අලසභාවො දළ්භකොසජ්ජං. තෙනාහ “යෙනා”තිආදි. ධීතින්ති බ්‍යාපාරං. නිද්දාවසෙන පමජ්ජනං කත්තබ්බස්ස අකරණං. කිලෙසවසෙන පමජ්ජනං අකත්තබ්බස්ස කරණමපි. කම්මසමයෙති කම්මං කාතුං යුත්තකාලෙ. කම්මකරණවිරියාභාවොති තංකම්මකිරියසමුට්ඨාපකවිරියාභාවො. සො පන අත්ථතො වීරියපටිපක්ඛො අකුසලචිත්තුප්පාදො, න වීරියස්ස අභාවමත්තං. සීලසඤ්ඤාමාභාවො දුස්සීලාං. විස්සට්ඨාවාරතා නාම අනාවාරො. සොප්පබ්බලතාති නිද්දාලතා . යතො ගහණහත්ථොපි න කිලාසුපි පුරිසො නිද්දාය අභිභුයාති. තෙනාහ “තායා”තිආදි. අතිවිජාතාදීනීති ආදි-සද්දෙන අභිභුයාතාදිං සඬගණ්භාති. ආගන්තුකාලසියං න පුබ්බෙ වුත්තආලසාං විය පකතිස්දධං. “තෙ ඡිද්දෙ”ති පාළියං ලිඬගවිපල්ලාසෙන වුත්තන්ති ආහ “තානි ඡ ඡිද්දානී”ති. කුසලචිත්තජ්ජවත්තියා අනොකාසභාවතො ඡිද්දානී. තෙනාහ භගවා – “යත්ථ චිත්තං න තිට්ඨතී”ති. සබ්බාකාරොත ලෙසමත්තං අසෙසෙත්වාති අධිප්පායො.

නජීරතිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ඉස්සරියසුත්තවණ්ණනා

77. සත්ථස්ස මලන්ති සත්ථමලං, යෙන සත්ථං මලිනං භොති, සත්ථමලග්ගහණෙන චෙත්ථ මලිනං සත්ථමෙව ගහිතන්ති ආහ “මලග්ගහිතසත්ථ”න්ති. ආණාපවත්තනන්ති අප්පකෙ වා මහන්තෙ වා යත්ථ කත්ථවි අත්තනො ආණාය පවත්තනාවසෙන වසනං ඉස්සරියත්තමිච්ඡන්ති. මණරනනමපි විස්සජ්ජනියපක්ඛිකත්තා උත්තමං භණ්ඩං නාම න භොති, ඉත්ථී පන පරිච්චත්තකුලාචාරිත්ථිකායපි අනිස්සජ්ජනියතාය උත්තමභණ්ඩං නාම. තෙනාහ “ඉත්ථී භණ්ඩානමුත්තම”න්ති. තෙසං තෙසඤ්ඤි පුරිසාජාතියානං උප්පත්තිට්ඨානතාය උත්තමරනනාකරත්තා ඉත්ථී භණ්ඩානමුත්තමං. මලග්ගහිතසත්ථසදිසො අවබොධකිච්චවිබන්ධනතො. සත්ථමලං විය සත්ථස්ස පඤ්ඤාසත්ථස්ස ගුණාභාවකරණතො පඤ්ඤාසත්ථමලං . අබ්බු වුවචති උපද්දවං, තං දෙනීති අබ්බුදං, විනාසකාරණං. නනු භරණං සමණස්ස අයුත්තන්ති? යුත්තං. තස්ස අත්ථයතො බ්‍යතිරෙකතො ව යුත්තතං දස්සෙත්තො “සලාකභත්තාදීනී”තිආදිමාහ.

ඉස්සරියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. කාමසුත්තවණ්ණනා

78. “අත්තකාමො”ති පාළියං වුත්තත්තා ආහ “යපෙත්වා සබ්බබොධිසත්තෙ”ති. තෙ හි සබ්බසො පරත්ථාය ඵව පටිපජ්ජමානා මහාකාරුණිකා පරත්ථකාමා, අත්ථකාමා නාම න භොන්ති, යා ව තෙසං අත්තත්ථාවහා පටිපත්ති, සාපි යාවදෙව පරත්ථා ඵවාති. වුත්තං පොරාණට්ඨකථායං. යස්මා බොධිසත්තා පරහිතපටිපත්තියා පාරමිසො පුරෙන්නා තථාරුපං කාරණං පත්වා අත්තානං පරෙසං පරිච්චජන්ති පඤ්ඤාපාරමියා පරිපුරණතො, තස්මා ඉධාපි “සබ්බබොධිසත්තෙ යපෙත්වායෙවාති වුත්ත”න්ති ආහ. කල්‍යාණන්ති භද්දකං. වාචාය අධිප්පෙතත්තා ආහ “සණ්භං මුදුක”න්ති. පාපිකන්ති ලාමකං නිහීනං. තං පන ඵරුසං වාවන්ති සරුපතො දස්සෙති.

කාමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. පාඨෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා

79. සද්ධා බන්ධනි පාඨෙය්‍යන්ති සද්ධා නාම සත්තස්ස මරණවසෙන මහාපථං සංවජ්ජනො මහාකන්තාරං පටිපජ්ජනො මහාවිදුග්ගං පක්ඛන්දනො පාඨෙය්‍යපුටං බන්ධනි සම්බලං සජ්ජෙති. කථන්ති ආහ “සද්ධං උප්පාදෙත්වා”තිආදි. එතං වුත්තන්ති “සද්ධා බන්ධනි පාඨෙය්‍ය”න්ති එතං ගාථාපදං වුත්තං භගවතා. සිරිති කතපුඤ්ඤෙහි සෙවියති තෙහි පටිලභියතීති සිරි. ඉස්සරියං විභවො. ආසයිතබ්බතො ආසයො, වසනට්ඨානං නිකෙතන්ති අත්ථො. පරිකඬ්ඨතීති ඉච්ඡාවසිකං පුග්ගලං තත්ථ තත්ථ උපකඬ්ඨති.

පාඨෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. පජ්ජොතසුත්තවණ්ණනා

80. තං තං සමවිසමං පජ්ජොතතිති පජ්ජොතො. පදිපො අන්ධකාරං විධමිත්වා පච්චක්ඛතො රූපගතං දස්සෙති, එවං පඤ්ඤාපජ්ජොතො අවිජ්ජන්ධකාරං විධමිත්වා ධම්මානං පරමත්ථභූතං රූපං දස්සෙති. ජාගරබ්බාහම්මණො වියාති ජාගරබ්බොසවබ්බාහම්මණො විය. සො හි සතිපඤ්ඤාවෙපුල්ලප්පත්තියා සබ්බදාපි ජාගරො භොති. ගාවොති ගොජාතියො. ඉදං ගුන්තං ගොණානඤ්ච සාමඤ්ඤතො ගහණං. කම්මෙති කරණත්ථෙ භුම්මවචනං. ජීවනං ජීවො, සහ ජීවෙනාති සජීවිනො. තෙනාහ “කම්මෙන සහ ජීවන්තාන”න්ති, කසිවාණිජ්ජාදිකම්මං කත්වා ජීවන්තානන්ති අත්ථො. ගොමණ්ඩලෙහි සද්ධිත්ති ගොගණෙන සහ. න තෙන චිතා කසිකම්මාදීනි උප්පජ්ජන්ති, ගොරසසිද්ධියා වෙච කසනභාරවහනසිද්ධියා ච කසිකම්මචකචචවාණිජ්ජකම්මාදීනි ඉජ්ඣන්ති. සත්තකායස්සාති ආභාරූපජීවිනො සත්තකායස්ස කසිතො අඤ්ඤථා ජීවිකං කප්පෙත්තස්සපි කසිජීවිතචුත්තියා මූලකාරණං ඵලනිජ්ජන්තිතිත්තත්තා තස්ස. ඉරියාපථො ච ඉරියනකිරියානං පචත්තනූපායො. “සීතන්ති නඬගලසීතකම්ම”න්ති වදන්ති.

පජ්ජොතස්සත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. අරණස්සත්තවණ්ණනා

81. රණන්ති කන්දන්ති එතෙහිති රණා, රාගාදයො. තෙහි අභිභූතතාය හි සත්තා නානප්පකාරං කන්දන්ති පරිදෙවන්ති. තෙ පන සබ්බසො තත්ථි එතෙසං රණාති අරණා. නික්කිලෙසා බිණාසවා. චූසිතවාසොති චූසිතබ්බුහම්මවරියවාසො. භොජීස්සියන්ති භුජීස්සභාවො. තෙනාහ “අදාසභාවො”ති. සමණාති සමිතපාපසමණාති ආහ “බිණාසවසමණා”ති. පුපුජ්ජනකල්‍යාණකාලෙ ලොකියපරිඤ්ඤාය, සෙක්ඛා පුබ්බභාගෙ ලොකියපරිඤ්ඤාය, පච්චවෙක්ඛණෙ ලොකියලොකුත්තරාය පරිඤ්ඤාය පරිඤ්ඤෙයාං තෙභුමකං ඛන්ධපඤ්චකං පරිජානන්ති පරිච්ඡිජ්ජන්ති. බිණාසවා පන පරිඤ්ඤාතපරිඤ්ඤෙයාං භොන්ති. තථා හි තෙ සාමී හුත්වා පරිභුඤ්ජන්ති. වන්දන්ති නං පතිට්ඨිතන්ති චුත්තං, වන්දනීයභාවො ච සීලසම්පන්නතායාති ආහ “පතිට්ඨිතන්ති සීලෙ පතිට්ඨිත”න්ති. ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ. ඛත්තියාති ලක්ඛණවචනන්ති ආහ “න කෙවලං ඛත්තියාවා”තිආදි.

අරණස්සත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ජේත්වාචග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සාරත්ථප්පකාසිනියා සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

දෙවතාසංයුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

2. දෙවපුත්තසංයුත්තං

1. පයමවග්ගො

1. පයමකස්සපසුත්තවණ්ණනා

82. දෙවස්ස පුත්තො දෙවපුත්තො. දෙව්‍යානං ජනකජනෙනබ්බසම්බන්ධාභාවතො කථමයං දෙවපුත්තොති වුවච්ඡිති ආහ “දෙව්‍යානං භී”තිආදි. “අපාකටො අඤ්ඤතරොති වුවච්ඡිති”ති ඉදං යෙභුය්‍යාවසෙන වුත්තං. පාකටොපි භි කත්ථවි “අඤ්ඤතරො”ති වුවච්ඡිති. හෙට්ඨා දෙවතාසංයුත්තෙ “අපාකටා අඤ්ඤතරා දෙවතා”ති වත්වා ඉධ “පාකටො දෙවපුත්තො”ති වුත්තං. තථා භිස්ස කස්සපොති ගොත්තනාමං ගහිතං, තඤ්ච ඛො පුරිමජාතිසිද්ධසමඤ්ඤාවසෙන. අනුසාසනං අනුසාසො, තං අනුසාසං. භික්ඛුනිද්දෙසන්ති භික්ඛුසද්දස්ස නිද්දෙසං. භික්ඛුඔවාදන්ති භික්ඛුභාවාවහං ඔවාදං. යදි පන න අස්සොසි, කථමයං පඤ්භං කථෙසිති? අඤ්ඤතො සුතං නිස්සාය පඤ්භං කථෙසි, න පන භගවතො සම්මුඛා සුතභාවෙන.

තෙසන්ති යථාවුත්තානං තිණ්ණං පුග්ගලානං. “කථෙතුකාමො වෙවා”තිආදිනා භි වතුත්ථං ඉධ උද්ධටං. තත්ථ ආදිතො තිණ්ණං භගවා පඤ්භං භාරං න කරොති එකෙකභිගවෙකල්ලතො වෙව අභිගද්ද්වයවෙකල්ලතො ව, වතුත්ථස්ස පන උභයභිගපාරිසුරත්තා භාරං කරොතිති ආහ “අයං පනා”තිආදි.

ගාථායං “සුභාසිතස්සා”ති උපයොගත්ථෙ සාම්ච්චනන්ති ආහ “සුභාසිතං සික්ඛෙය්‍යා”ති. වතුසච්චාදිනිස්සිතං බුද්ධච්චනං සික්ඛන්තො වතුබ්බිධං වච්ඡිවරිතං සික්ඛති නාමාති ආහ “වතුසච්චනිස්සිතං...පෙ.... සික්ඛෙය්‍යා”ති. අවධාරණෙන තප්පටිපක්ඛං පටිනිවත්තෙති. උපාසිතබ්බන්ති ආසෙවිතබ්බං භාවෙතබ්බං බහුලිකාතබ්බං. අට්ඨකිංසහෙදං කම්මට්ඨානන්ති ඉදං තස්ස විපස්සනාපදට්ඨානතං හදයෙ ය්‍යපෙත්වා වුත්තං. තථා භි වුත්තං “දුතියපදෙන අධිපඤ්ඤාසික්ඛා කථිතා”ති. යෙ පන “දුතියපදෙන අධිවිත්තසික්ඛා විත්තවුපසමෙන අධිපඤ්ඤාසික්ඛා”ති පයන්ති, තෙසං පදෙන අට්ඨකිංසප්පහෙදකම්මට්ඨානං සුද්ධසමකම්මට්ඨානස්සෙව ගහණං දට්ඨබ්බං. යදි එවං “අට්ඨසමාපත්තිවසෙනා”ති ඉදං කථන්ති? “තං විපස්සනාධිට්ඨානානං සමාපත්තිනං වසෙන කථිත”න්ති වදන්ති. එවඤ්ච කත්වා “දුතියපදෙන අධිපඤ්ඤාසික්ඛා”ති ඉදං වචනං සමත්ථිතං හොති. සික්ඛනං නාම ආසෙවනන්ති ආහ “භාවෙය්‍යාති අත්ථො”ති. උපාසනන්ති පයිරුපාසනං. තඤ්ච ඛො අස්සුතපරියාපුණකම්මට්ඨානුග්ගහාදිවසෙන දස්සෙන්තො “තම්පි”තිආදිමාහ. අධිසීලසික්ඛා කථිතා ලක්ඛණභාරනයෙන. වච්ඡිවරිතස්ස භි සීලසභාවත්තා තග්ගහණෙනෙව තදෙකලක්ඛණං කායසුචරිතම්පි ඉතරම්පි ගහිතමෙවාති. එත්ථ ව අධිසීලසික්ඛාය විත්තවිවෙකො, අධිපඤ්ඤාසික්ඛාය උපධිවිවෙකො, අධිවිත්තසික්ඛාය කායවිවෙකො කථිතො, කායවිවෙකො පන සරුපෙනෙව පාළියං ගහිතොති තිවිධස්සපි විවෙකස්ස පකාසිතත්තං දට්ඨබ්බං. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

පයමකස්සපසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියකස්සපසුත්තවණ්ණනා

83. ද්විභි කුමානෙහිති ආරම්මණලක්ඛණුපනිජ්ඣානලක්ඛණෙහි ද්විභි කුමානෙහි. කම්මට්ඨානවිමුත්තියාති කම්මට්ඨානානුයොගලද්ධාය විමුත්තියා. තෙන තද්ධගච්ඡිකම්මහනවිමුත්තියො වදති. සත්ථුසාසනස්ස හදයත්තා අබ්භන්තරත්තා හදයස්ස මානසස්ස, අනුපත්තිං පටිලාභමානසං. තං පන අත්ථතො අඤ්ඤා එවාති ආහ “අරහත්ත”න්ති. තං පත්තුකාමෙන එකන්තතො වජ්ජෙතබ්බතණ්හාදිට්ඨිතං භාවෙ තස්ස අනිජ්ඣානතො, තදභාවෙ ඉජ්ඣානතො ව තෙ උප්පාදනාවසෙන යදග්ගෙන නිස්සිතො, තදග්ගෙන පනායම්පි තෙහි නිස්සිතො නාම හොතිති ආහ “අනිස්සිතො”තිආදි. අරහත්තං ආනිසංසිතබ්බට්ඨෙත ආනිසංසං එතස්සාති අරහත්තානිසංසො. අරහත්තං පත්තුකාමස්ස පුබ්බභාගපටිපදා ඉච්ඡිතබ්බා. තත්ථ ව සබ්බපයමො කම්මට්ඨානඅත්තානුයොගො, සො ඉධ න ගහිතොති ආහ “තන්තිධම්මො පුබ්බභාගො”ති. තත්ථ තන්තිධම්මොති පරියන්තිධම්මො.

දුතියකස්සපසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මසසුත්තවණ්ණනා

84. මසොති සක්කස්සෙතං නාමං පුරිමජාතිඅනුගතං. ස්වෙචාති සක්කො එව. වතෙනාති මාතාපිතුඋපට්ඨානාදිවාරිත්තධම්මෙන . අඤ්ඤෙති උපධිවෙපක්කපාපධම්මෙ අභිභවිත්වා. අසුරන්ති ඉන්ද්‍රසත්තුභූතං අසුරං.

මසසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මාගධසුත්තවණ්ණනා

85. චතුත්ථසුත්තං චුත්තත්ථමෙවාති දෙවතාසංයුත්තෙ සංවණ්ණිතත්ථමෙව, තස්මා ඉධ න චත්තබ්බො අත්ථොති අධිප්පායො.

මාගධසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා

5. දාමලිසුත්තවණ්ණනා

86. තෙන කාරණෙනාති තෙන පධානෙන කාරණභුතෙන, පධානකරණනිමිත්තන්ති අත්ථො. යං කිඤ්චි බුද්දකම්පි මහන්තම්පි හීනම්පි පණීතම්පි භවං. ආයතපග්ගහොති දීඝරත්තස්ස වීරියාරම්භො. කිච්චවොසානන්ති කිච්චනිට්ඨානං. තථෙවාති යථා අරහත්තුප්පත්තිතො පුබ්බෙ, තතො පච්ඡාපි තථෙව “බුද්ධිපග්ගහො”ති වීරියං දළ්භං කරොතුති කුප්පධම්මං විය මඤ්ඤමානො වදති. දිට්ඨධම්මසුඛචිහාරාදිඅත්ථං පන වීරියකරණං ඉච්ඡිතබ්බමෙව.

අසංකිණ්ණාති අවොමිස්සා එවං අඤ්ඤත්ථ අනාගතත්තා. තෙනාහ “භගවතා හී”තිආදි. යදි එවං ඉධෙව කස්මා එතං චුත්තන්ති ආහ “ඉධ පනා”තිආදි. පතිට්ඨන්ති නදි නාම අනවට්ඨිතතිරා, තත්ථ පතිට්ඨාතබ්බට්ඨානං.

දාමලිසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

6. කාමදසුත්තවණ්ණනා

87. පුබ්බයොගාවචරොති පුබ්බෙ යොගාවචරො පුරිමත්තභාවෙ භාවනමනුයුත්තො. අයං කිර කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිත්ථාව ඛණ්ණි වස්සසහස්සානි සමණධම්මං අකාසී, න පන විසෙසං නිබ්බන්තෙසි. තමත්ථං කාරණෙන සද්ධිං දස්සෙතුං “බහලකිලෙසතායා”තිආදි චුත්තං. එකන්තපරිසුද්ධස්සාති යථා විසෙසාවහො හොති, එවං එකන්තෙන පරිසුද්ධස්ස සබ්බසො අනුපක්කිලිට්ඨස්ස. සීලෙන සමාහිතාති යථා සීලං උපරුපරි විසෙසාවහං නිබ්බෙධභාගියඤ්ච හොති, එවං සම්මදෙව ආහිතචිත්තා සුචුට්ඨ සම්පන්නචිත්තා. තථාභුතා තෙන සමන්තාගතා හොන්තිති ආහ “සමුපෙතා”ති. පතිට්ඨිතසභාවාති සෙක්ඛත්තා එව යථාධිගතධම්මෙන නිච්චලභාවෙන අධිට්ඨිතසභාවා. මයා තුට්ඨියා ගහිතාය දෙවපුත්තො “දුල්ලභා තුට්ඨී”ති වක්ඛන්ති භගවා “තුට්ඨී හොති සුඛාවහා”ති අවොවාති ආහ “උපරි පඤ්ඤසමුට්ඨාපනත්ථ”න්ති. පබ්බජිතො රුක්ඛමුලිකො අබ්භොකාසිකො වා අනගාරියුපෙතො නාම හොති, සෙනාසනෙ පන වසන්තො කථන්ති ආහ “සත්තභූමිකෙ”තිආදි. චතුපච්චයසන්තොසොති භාවනාහියොගසිද්ධො චතුසු පච්චයෙසු සන්තොසො. තෙන චිත්තවුපසමෙන තුට්ඨී ලද්ධාති දස්සෙති. චිත්තවුපසමභාවනායාති චිත්තකිලෙසානං වුපසමකරභාවනාය, මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං නිබ්බිසෙවනභාවකරණෙන සච්ඡෙසං චිත්තස්ස වුපසමකරභාවනාය රතො මනොති යොජනා.

එත්ථ ව ඉන්ද්‍රියුපසමෙන චිත්තසමාධානං පරිපුණ්ණං හොති ඉන්ද්‍රියභාවනාය චිත්තසමාධානස්ස අකාරකානං දුර්කරණතො. අධිචිත්තසමාධානෙන චතුපච්චයසන්තොසො සච්ඡෙසං පරිසුද්ධො පරිපුණ්ණො ව හොති පච්චයානං අලාභලාභෙසු පරිච්චාගසභාවතො. චුත්තනයෙන පන සන්තුට්ඨස්ස යථාසමාදින්නං සීලං විසුප්ඤ්ඤාති පාරිසුරිඤ්ච උපගච්ඡති, තථාභුතො චතුසච්චකම්මට්ඨානෙන යුත්තො මග්ගපටිපාටියා සබ්බසො කිලෙසෙ සමුච්ඡින්නො නිබ්බානදිට්ඨො හොතිති ඉමමත්ථං දස්සෙති “යෙ රත්තින්දිව”න්තිආදිනා. කිං න ගච්ඡස්සන්ති? ගමිස්සන්තෙවාති අරියමග්ගභාවනං පහාය සම්මාපටිපත්තියා දුක්කරභාවං සන්ධාය සාසඬ්ඤං වදති. තෙනාහ “අයං පන දුග්ගමො භගවා විසමො මග්ගො”ති.

තත්ථ කෙචි “අයං පනාති දෙවපුත්තො. සො හි භගවතො ‘අරියා ගච්ඡන්ති’ති වචනං සුත්වා ‘දුග්ගමො භගවා’තිආදිමාහා”ති වදන්ති, තං න යුජ්ජති. යස්මා “සච්චමෙන”න්ති එවමාදිපි තස්සෙව වෙච්චනං කන්වා දස්සිතං, තස්මා “යෙන මග්ගෙන අරියා ගච්ඡන්ති”ති තුම්භෙහි චුත්තං, අයං පන “දුග්ගමො භගවා විසමො මග්ගො”ති ආහ දෙවපුත්තො. අරියමග්ගො කාමං කදාචි අතිදුක්ඛා පටිපදානිපි චුච්චති, තඤ්ච ඛො පුබ්බභාගපටිපදාවසෙන, අයං පන අතිව සුගමො සබ්බකිලෙසදුග්ගච්චජ්ජනතො කායදුච්චරිතාදිවිසමස්ස රාගාදිවිසමස්ස ව දුර්කරණතො න විසමො. තෙනාහ “පුබ්බභාගපටිපදායා”තිආදි. අස්සාති අරියමග්ගස්ස. අරියමග්ගස්ස හි අධිසීලසික්ඛාදිනං පරිබුන්ධිතබ්බාගෙන ඛණ්ණ පරිස්සයා හොන්තිති. එවං චුත්තොති “දුග්ගමො විසමො”ති ව එවං චුත්තො.

අවංසිරාති අනුට්ඨානෙන අධොභුතඋත්තමඬ්ඨා. කුසලඬ්ඨගෙසු හි සම්මාදිට්ඨී උත්තමඬ්ඨා සබ්බසෙට්ඨන්තා, තඤ්ච අනරියා පනන්ති න උට්ඨහන්ති මිච්ඡාපටිපජ්ජනතො. තෙනාහ “ඤාණසිරොනා”තිආදි. අනරියමග්ගෙහි මිච්ඡාමග්ගෙ. තෙනාහ “විසමෙ මග්ගෙ”ති. තං මග්ගනතො අනරියා අරියානං මග්ගතො අපාපුණෙන පරිච්චන්තා හුත්වා අපායෙ සකලච්චට්ඨක්ඛෙ ව පනන්ති. ස්වෙච්චාති ස්වායං අනරියෙහි කදාචිපි ගන්තුං අසක්කුණෙය්‍යා මග්ගො අරියානං විසුද්ධස්සන්තානං සබ්බසො සමධිගමෙන සමො හොති. කායවිසමාදිති සමන්තාගතත්තා විසමෙ සත්තකායෙ තෙසං සබ්බසොව පහානෙන සබ්බත්ථ සමායෙව.

කාමදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. පඤ්චාලවණ්ඩසුත්තවණ්ණනා

88. සම්බාධෙනි සම්පීළිතතණ්හාකිලෙසාදිනා සඋප්පිළිතාය පරමසම්බාධෙ. අනිවිය සඬ්ඛාරට්ඨානභූතො හි නිවරණසම්බාධො අධිප්පෙනො. සො හි දුග්ගහනො තස්මිං අසති කාමගුණසම්බාධො අනවසරො ඵව සෙය්‍යාපාපි මහාකස්සපාදිනං. ඔකාසන්ති ඤානස්සෙතං නාමං නිවරණසම්බාධාභාවතො. අසම්බාධභාවෙන හි ඤානං ඉධ “ඔකාසො”ති චුත්තං, තඤ්ච ඛො අවචන්තාසම්බාධට්ඨානතාය විපස්සනාපාදකතාය . තථා හි පාළියං “අවින්දි”ති ආදි චුත්තං. තත්ථ අවින්දිති වින්දි පටිලභි. භූරිමෙධසොති මහාපඤ්ඤො, සපඤ්ඤොති අත්ථො. අඛුප්ඤ්ඤිති ඛුප්ඤ්ඤි පටිවිජ්ඣි. පටිලිනො හුත්වා සෙට්ඨො, පටිලිනානං වා සෙට්ඨොති පටිලිනසෙට්ඨො. මානුස්සයවසෙන උන්නතභාවතො පටිලිනො නාම පභීනමානො. පටිලභිංසුති කාමගුණසම්බාධෙපි “ඉමෙ කාමගුණා මාදිසානං කිං කරස්සන්ති”ති? තෙ අභිභූයා නිබ්බානප්පත්තියා සම්මාසතිං පටිලභිංසු. තෙන සම්පයුත්තෙන ලොකුත්තරසමාධිනාපි සුට්ඨ සමාහිතා.

අයං කිර දෙවපුත්තො ඉතො පුරිමවාරෙ අත්තභාවෙ පඨමජ්ඣානලාභී හුත්වා තතො චචිත්වා බ්‍රහ්මකායිකාසු නිබ්බන්තිත්වා තත්ථ ඤානසුඛං අනුභවිත්වා තතො චුතො ඉදානි කාමභවෙ නිබ්බන්තො, තස්මා තං ඤානං සම්භාවෙන්තො “තාදිසස්ස නාම ඤානසුඛස්ස ලාභී භගවා”ති තෙන ගුණෙන භගවන්තං අභිත්ථවන්තො “සම්බාධෙ වතා”ති ගාථං අභාසි. අථස්ස භගවා යථා නාම අට්ඨසට්ඨියොජනසතසහස්සුඛිබ්බෙධසිනෙරුපබ්බතරාජං උපාදාය සාසපො න කිඤ්චි හොති, ඵවං අනන්තාපරිමෙය්‍යබුද්ධගුණෙ උපාදාය රූපාවචරපඨමජ්ඣානං න කිඤ්චි හොතිති දස්සෙන්තො “යෙ සති”න්ති ආදිනා අනුත්තරගුණාධිගමං පවෙදෙසි. තත්ථ සතින්ති විපස්සනාසතියා සද්ධිං අරියමග්ගසතිං. සුසමාහිතාති ලොකීයසමාධිනා වෙව ලොකුත්තරසමාධිනා ව සුට්ඨ සමාහිතා. තෙ හි අවචන්තං සුසමාහිතා, න ඤානමත්තලාභිනො අකුප්පධම්මන්තා. කෙචි “කම්මන්තෙ සුසමාහිතා”ති පාඨං වත්වා “මග්ගසමාහිතා”ති අත්ථං වදන්ති.

පඤ්චාලවණ්ඩසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. තායනසුත්තවණ්ණනා

89. අතිතජාතියං සයංකාරවසෙන තාය දිට්ඨියා උප්පාදිතන්තා පුබ්බෙ තිත්ථකරො. තෙනාහ “දිට්ඨි උප්පාදෙන්වා”ති. අපරෙ ආහු “අයං මෙ සත්ථාති ගහණවසෙන තිත්ථකරො අස්ස අත්ථිති පුබ්බෙ තිත්ථකරො, අතිතත්තභාවෙ තිත්ථකරසාවකො”ති. තෙ “දිට්ඨිං උප්පාදෙන්වාති තස්ස සත්ථුතො දිට්ඨිං ආදාය ගහෙන්වාති අත්ථො”ති වදන්ති. තිත්ථං නාම ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො තබ්බිතිමුත්තස්ස මිච්ඡාදායස්ස අභාවතො. තිත්ථෙ නියුත්තාති තිත්ථිකා, තෙ ඵව තිත්ථියාති චුත්තා ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා. තස්සාති යථාචුත්තස්ස කල්‍යාණකම්මස්ස. නිස්සන්දෙනාති ඵලභාවෙන. විරියප්පට්ඨිසංයුත්තාති විරියදීපනාති අත්ථො.

අනියමිතආණන්තිති අනියමවිධානං අනියමවසෙන විධිවචනං. තණ්හාසොතන්ති තණ්හාප්පබන්ධනං. නිහරාති සමෙහි පජ්ඣ. ඵකත්තන්ති ඵකග්ගං. තෙනාහ “ඤාන”න්ති. උපපජ්ජතිති න උප්පජ්ජති න පාපුණාතිති ආහ “න පටිලභති”ති. න ඔසක්කෙය්‍යාති න සඬ්ඛකොචං ආපජ්ජෙය්‍ය. සරාවාසතො පරිබ්බජ්ජනං පරිතො අපගමොති පරිබ්බජො. පබ්බජිතවතසමාදානස්ස අදල්භතාය ව තත්ථ ව අසක්කච්චකිරියාය සිලිලගහිතා. අතිරෙකන්ති පබ්බජ්ජාය පුරිමකාලතොපි අධිකං. උපරිති උපරුපරි. දුක්කටං අකතමෙව සෙය්‍යාති දුච්චරිතං නාම සබ්බෙන සබ්බං අකතමෙව හිතාවහං.

යං කිඤ්චිති යං කිඤ්චි කම්මං. සිලිලං කතන්ති අසක්කච්චකාරිතාය සිලිලං කත්වා පවත්තිතං. ඵවරූපමෙවාති ඵවරූපං පරාමට්ඨසාමඤ්ඤසදිසමෙව පවිජානුතාපවරියාදිපටිභාගතො. සංකිලිට්ඨමෙව තණ්හාසංකිලෙසඋපක්කිලිට්ඨන්තා. ආසඬ්ඛිතපරිසඬ්ඛිතන්ති ආදිතො සමන්තතොපි පරෙහි සඬ්ඛිතං. බ්‍රහ්මවරියස්ස ආදි ආදිබ්‍රහ්මවරියං, තත්ථ නියුත්තාති ආදිබ්‍රහ්මවරියසිකා, මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස පුබ්බභාගපටිපදාති අත්ථො. තෙනාහ “මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස ආදිභූතා”ති. පුබ්බපධානභූතාති පඨමාරම්භභූතා.

තායනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. වන්දිමසුත්තවණ්ණනා

90. විමානෙ ගහිතෙ තංනිවාසීපි ගහිතො හොතිති චුත්තං “වන්දිමානවාසී දෙවපුත්තො”ති. සබ්බධිති සබ්බස්මා දුග්ගට්ඨානා විජ්ජමුත්තොසි භගවා ත්වං, තස්මා මය්ගම්පි ඉතො සම්බාධට්ඨානතො විජ්ජමොක්ඛං කරොහිති අධිප්පායො. තෙනාහ “තස්ස මෙ සරණං භවා”ති. ලොකානුකම්පකාති සබ්බස්ස ලොකස්ස අනුග්ගහා, තස්මා

තුරුමානි එතස්ස පිනදස්ස. තාදිසා එවානි සමානා එව. පමුඤ්චසිති පමුඤ්චන්ථ. තෙනාහ “අතිතත්ථෙ වත්තමානවචන”න්ති.

වන්දිමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සූරියසුත්තවණ්ණනා

91. අන්ධභාවකරණෙනි ලොකස්ස අන්ධකරණෙනිපි අපරෙ. තෙනාහ “තමසි”ති. විරොචනීති විජ්ජොතති. කාමං දෙවපුත්තවසෙන පයමං දෙවතා උද්ධටා, රාහුතො පන පයොගො තස්ස විමානෙනි ආහ “මණ්ඩලිති මණ්ඩලසණ්ඨානො”ති. වදනි තදා මුඛෙන ගහිතත්තා. මුඛෙන ගහණඤ්චෙන්ථ “ගිලි”ති අධිජ්ජෙතං, න ච අජ්ඣොහරණන්ති ආහ “ගිලිති වදනි”ති. ඉදානි තස්ස මුඛෙන ගහණසමත්ථං දස්සෙතුං “රාහුස්ස හි”තිආදි වුත්තං. සොතිආදි තස්ස වන්දිමසුරියානං ගහණකාරණදස්සනං. අධිවත්ථා දෙවතානි වන්දිමසුරියානං පරිවාරකදෙවතා. වෙගන්ති ජවං. සො හි කෙනචි අභිමුඛං අනිදුන්නිවාරො කම්මනියාමසිද්ධො. මත්ථකන්ති කණ්ඨස්ස උපරිමදෙසං. කෙචි “සිසමත්ථකමෙවා”ති වදන්ති. නික්ඛමෙය්‍ය වෙගස්ස නික්ඛසිසථාමභාවතො. ආකඩ්ඪිත්ථානි අත්තනො ගමනදිසාහිමුඛං ආකඩ්ඪිත්ථා. නන්ති රාහුං. උද්ධං උල්ලඬිසෙතුකාමමිපි ඔනමෙය්‍ය. පද්දවයෙනපි සො මහාසරිරො මහාබලො, වන්දිමසුරියානං පන ගමනාවෙගො තෙන සබ්බථාපි දුන්නිවාරියොවානි දස්සෙති. විමානෙනානි වන්දග්ගහෙ වන්දවිමානෙන, සූරියග්ගහෙ සූරියවිමානෙන උභින්නමිපි විමානෙන සහෙව. අමාවාසියඤ්ඤි ද්වෙ විමානානි යොජනමත්තත්තරිතානි හුත්ථා සහෙව පවත්තන්ති. යදි ද්වෙපි දෙවපුත්තා සොතාපත්තිඵලං පත්තා, අථ කස්මා සූරියසුත්තෙ එව “පජං මම”න්ති වුත්තං, න වන්දසුත්තෙති? “සො ච කිර න චිරස්සෙව තතො චවිත්ථා අඤ්ඤත්ථ නිබ්බත්තො, අඤ්ඤා එව ච දෙවතා තත්ථ වසි, යස්මිං වන්දග්ගහෙ හගවා තං ගාථං අභාසි, න තථා සූරියො, අපරභාගෙ පන තත්ථපි කාලෙන කාලං රාහුග්ගහො භොති”ති වදන්ති.

සූරියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පයමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. අනාඨපිණ්ඩිකවග්ගො

1. වන්දිමසුත්තවණ්ණනා

92. පබ්බතතටා සන්දමානො තථාරූපො නදිනිවත්තනපදෙසොපි සම්බාධට්ඨානතාය කච්ඡො වියානි ආහ “පබ්බතකච්ඡෙපි”ති. පටිපක්ඛදුර්භාවෙන සෙට්ඨට්ඨෙත ච එකො උදෙතීති එකොදි, එකග්ගතා. තස්මිං යොගතො එකග්ගචිත්තා ඉධ එකොදි. පටිපක්ඛතො අත්තානං නිපයන්ති විසොධෙන්තිති නිපකා, පඤ්ඤවත්තො. තෙනාහ “එකග්ගචිත්තා වෙවා”තිආදි. කායාදිහෙදං ආරම්මණං සාතිසයාය සතියා සරන්තිති සතා. තෙනාහ “සතිමත්තො”ති. සොත්ථිං ගමිස්සන්තිති යථාචුත්තපදෙසෙ මගා සොත්ථිමනුපද්දවෙන වත්තිස්සන්ති, එවං කුමානලාභිනො සොත්ථිං කිලෙසෙහි අනුපද්දතා වත්තිස්සන්ති. අයං කිර දෙවපුත්තො බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බානසඤ්ඤී, තස්මා එවමාහ. හගවා “අයං දෙවපුත්තො අනිබ්බානගාමී සමානො නිබ්බානගාමීසඤ්ඤී, හන්දස්ස නිබ්බානගාමීනො දස්සෙමි”ති දුතියං ගාථමාහ. චතුත්තං ඔසානං, සංසාරමහොසස්සෙව චා පරතීරභාවතො පරතීරන්ති නිබ්බානං. අම්බුති ජාතො අම්බුජො, මච්ඡො. සුත්තජාලං ඡින්නිත්ථා මච්ඡා විය කිලෙසජාලං භින්නිත්ථා ගමිස්සන්තිති.

වන්දිමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. වෙණ්ඩුසුත්තවණ්ණනා

93. පයිරූපාසියානි පයිරූපාසහෙතු. සික්ඛන්තිති තිස්සොපි සික්ඛා සික්ඛන්ති. සිට්ඨිපදෙති කිලෙසානං සාසනතො වට්ටදුක්ඛපරිත්තාසනතො ච සිට්ඨිසඤ්ඤිතෙ යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජිතබ්බතො පදෙ, සද්ධම්මෙති අත්ථො. තෙනාහ “අනුසිට්ඨිපදෙ”ති. තත්ථ අනුසිට්ඨිති සද්ධම්මො. කාලෙති යුත්තපත්තකාලෙ. අප්පමාදොනාම සමථිවිපස්සනාභාවතා.

වෙණ්ඩුසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. දිසලට්ඨිසුත්තවණ්ණනා

94. තථෙව පඤ්ඤායීති දිසලට්ඨිත්ථෙව පඤ්ඤායී, තථාසමඤ්ඤා එව අභොසි.

දිසලට්ඨිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. නන්දනසුත්තවණ්ණනා

95. නත්ථි එකස්ස ආවට්ඨං ආවරණන්ති අනාවට්ඨං. රුක්ඛො වා පඛ්ඛතො වාති සත්තානං පකතිවක්ඛුස්ස ආවරණභූතො රුක්ඛො විය පඛ්ඛතො විය ව අභිභවිතුං සමත්ථො ඤෙය්‍යාවරණො නත්ථි. කථංවිධන්ති කථංසණ්ඨිතං, කථංපකාරං වා. දුක්ඛන්ති වට්ඨදුක්ඛං.

නන්දනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. වන්දනසුත්තවණ්ණනා

96. හෙට්ඨාති කාමහවෙ. තත්ථ හි පරිබ්භමන්තස්ස පතිට්ඨා දුල්ලහා යෙභුයොන තත්ථ සත්තා නිමුග්ගා එව හොන්ති, තස්මා හෙට්ඨා අප්පතිට්ඨො සංසාරො. උපරිති මහග්ගහවෙ. තත්ථ හි නිබ්බත්තස්ස නිබ්බානං ආරුහිතුං ආලම්බනා දුල්ලහා, කුන්තාභිරතියා තත්ථෙව නිකන්ති තෙසං බලවතී හොති, තස්මා උපරි අනාලම්බනො සංසාරො. පෙසිතත්තොති නිබ්බානං පති පෙසිතවිත්තො. තයො කම්මාභිසඬ්ඛාරාති පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරාදයො තයො අභිසඬ්ඛාරා. තෙන “නන්දිපුබ්බකො කම්මහවො”ති වත්වා “නන්දිං ජනෙත්වා”ති වුත්තො. කාමසඤ්ඤාසීසෙන කාමච්ඡන්දස්ස ගහණං, කාමච්ඡන්දපමුඛාති ව ඔරම්භාගියසංයොජනාති ගහිතානිති ආහ “කාමසඤ්ඤාගහණෙන පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනාති”ති. රූපහවො රූපං භවපදලොපෙන. රූපභවග්ගහණෙන චෙත්ථ සෙසභවස්සපි ගහණං. තස්ස සංයොජනග්ගහණෙන පඤ්ච උද්ධම්භාගියසංයොජනාති ගහිතාති. මහොසෙති සංසාරමහොසෙ. තෙසන්ති කාමහවාදිනං ගහණෙන භවභාවෙන තදෙකලක්ඛණතාය. අරූපහවො ගහිතො ලක්ඛණභාරනයෙන. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

වන්දනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. වාසුදත්තසුත්තවණ්ණනා

97. ඡට්ඨං හෙට්ඨා දෙවතාසංයුත්තවණ්ණනායං වුත්තත්ථමෙව.

වාසුදත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සුමුග්ගසුත්තවණ්ණනා

98. සුමුග්ගාති තස්ස දෙවපුත්තස්ස නාමං. තස්ස සත්ථු සන්තිකුපසඬ්කමනස්ස කාරණං දස්සෙන්නො “සො කිරා”තිආදිමාහ. තදෙව සොකං තස්ස දෙවපුත්තස්ස අට්ඨුප්පත්ති. අව්ඡරාසඬ්ඝපරිවුතොති සහස්සමත්තෙන අව්ඡරාසඬ්ඝෙන පරිවුතො. නන්දනකීළිකන්ති නන්දනවනකීළිකං. භත්ථං ආගච්ඡතිති භත්ථගය්‍යහුපගො හොති. ගන්ථෙත්තිති එත්ථ මාලාවෙය්‍යනම්පි බිඬ්ඛාපසුතතායාති දට්ඨබ්බං. අඤ්ඤා පුප්ඵානියෙව තාය තාය චිත්තස්ස වසෙන මාලාභාවෙන භත්ථං උපගච්ඡන්තිති. උපච්ඡෙදකකම්මවසෙනාති තස්මිං දෙවලොකෙ ආයුසෙසෙ සති එව තස්ස පන උපසාතකස්ස ලද්ධොකාසස්ස පාපකම්මස්ස වසෙන. “පභාරො”ති දිවසස්ස තතියො භාගො වුවිච්ඡි, තස්මා එකප්පභාරෙනෙවාති එකවෙලායමෙවාති අත්ථො.

පියවත්ථුකසොකෙනාති පියවත්ථුනිමිත්තකෙන සොකෙන. රුප්පමානොති පිළියමානො. සත්තමෙ දිවසෙති මනුස්සගණනාය සත්තමෙ දිවසෙ. තත්ථෙවාති තස්මිංයෙව නිරයෙ නිබ්බත්තිතබ්බං ඉමිනා තාහි ව සහෙව පුබ්බෙ තස්ස පාපකම්මස්ස කතත්තා. රුප්පිති චිත්තසන්තාසං ආපජ්ජී. නිද්ධම්මනුන්ති නිහරිතුං අපනෙතුං. සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වාති තාහි පඤ්චසතාහි අව්ඡරාහි සද්ධිං භගවතො සන්තිකං ගන්ත්වා.

ඉදන්ති අත්තනො චිත්තං දස්සෙති ආසන්නපච්චක්ඛවාතො. නිච්චන්ති සදා. ස්වායං නිච්චන්ථො අධිප්පායවසෙන ගහෙතබ්බොති තත්ථ පභාතබ්බං ගහෙතබ්බඤ්ච දස්සෙන්නො “දෙවලොකෙ”තිආදිමාහ. න ගහෙතබ්බො හෙතුපවත්තිතො පුබ්බෙ තස්ස උත්‍රාසස්ස අභාවතො. තෙසුති දුක්ඛෙසු. තානි හි හෙතුපච්චයෙහි කත්තබ්බතො ගාථායං “කිච්ඡෙසු”ති වුත්තානි. කිච්ඡෙසුති වා කිච්ඡනිමිත්තං. යාසඤ්ඤි පයොගච්ඡන්තිනං වසෙනස්ස තානි දුක්ඛානි උප්පජ්ජෙය්‍යං, තංනිමිත්තන්ති අත්ථො. තා හි අස්ස පයොගච්ඡන්තියො ගතිච්ඡන්තියො සත්ථු සන්තිකං උපගමනෙන භායෙය්‍යං. නිබ්බත්තානං දිට්ඨානීති නිබ්බත්තානං වසෙන දිට්ඨානි දුක්ඛානි. තෙසු ව දුක්ඛෙසු. සබ්බත්ථ නිමිත්තත්ථෙ භුම්මං. ඩය්භමානො විය චිත්තසන්තාපෙන.

වත්තාරිපි සච්චාති බුද්ධකති පටිච්ඡෙදකති බොධි, සතිආදිධම්මසාමග්ගී, තස්මා බොජ්ඣා බොධිතො. සා පන බොධි භාවනාකාරෙනෙව පවත්නති, අඤ්ඤත්‍රසද්දයොගෙන ව “බොජ්ඣා”ති නිස්සක්කච්චනන්ති තදත්ථං දස්සෙන්නො මුඤ්චිත්වාපදං අපෙක්ඛිත්වා “බොජ්ඣාඝගභාවන”න්ති ආහ. තපොගුණන්ති ධුතඨම්මමාහ. සො හි

තණ්හාලොඋප්පස්ස තපනතො තපො, සයං ගුණසභාවන්තා ගුණසන්නිස්සයතො ව ගුණන්ති. තෙනාහ “ධුතභිගසඛිධාතං තපොගුණ”න්ති. සබ්බෙ සඛිධාරගතා නිස්සප්පීයන්ති එත්ථාති සබ්බනිස්සග්ගො, අසඛිධතාතුති ආහ “සබ්බනිස්සග්ගාති නිබ්බානතො”ති.

ඉන්ද්‍රියසංවරොව පදමං වෙදිතබ්බො පටිපත්තික්කමවසෙන තස්සෙව පදමන්තා. තං පන පටිපත්තික්කමං දස්සෙතුං “ඉන්ද්‍රියසංවරෙ හී”ති ආදිමාහ. නිප්පරියායතො මග්ගපරියාපන්තා එව බොජ්ඣංගිගාති ආහ “සභවිපස්සනාය බොජ්ඣංගිගෙ”ති. තස්සාති තථාභාවෙන තස්ස යොගිතො. යස්මා දෙවපුත්තස්ස සත්ථා තං ගාථං වත්වා උපරි ව සච්චාති පකාසෙසි, තස්මා චූත්තං “භගවා චතුසච්චවසෙන දෙසනං විනිවත්තෙසි”ති. දෙවපුත්තො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහීති කාමං තස්සෙව විසෙසාධිගමො ඉධාගතො, පඤ්චසතමත්තාහි පන අච්ඡරාහි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහීති වෙදිතබ්බං. තෙනාහ මහාසතිපට්ඨානසූත්තවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.373; ම. නි. අට්ඨ. 1.106) “සො දෙසනාපරියොසානෙ පඤ්චහි අච්ඡරාසතෙහි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය තං සම්පත්තිං ථාවරං කත්වා දෙවලොකමෙව අගමාසී”ති.

සුමුග්ග්ගසූත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. කකුධසූත්තවණ්ණනා

99. “නන්දාමී”ති චූත්තෙ නන්දී නාම පබ්බජිතස්ස මලන්ති වොදෙතුකාමො දෙවපුත්තො “නන්දසී”ති පුච්ඡී. අප්පස්ස භගවා තං පටික්ඛිපන්තො “කිං ලද්ධා”ති? ආහ. තෙන “තයා මම අධිප්පෙතනන්දියා ඉධ පච්චයො එව නන්දී, කුතො සා නන්දී”ති දස්සෙති. තෙනාහ “තුට්ඨී නාමා”ති ආදි. අප් දෙවපුත්තො නන්දියා අසති සොකෙන භවිතබ්බං, සොකො ව පබ්බජිතස්ස මලන්ති වොදෙත්තො ආහ “තෙන හි, සමණ, සොවසී”ති. භගවා තම්පි පටික්ඛිපන්තො “කිං ජීයිත්ථා”ති ආදිමාහ. කිං මං ජීනාතීති අත්ථො?

යදි තෙ නන්දියොකා න සන්ති භාසවත්ථුනො ලාභස්ස ජානියා ව අභාවතො, එකච්ඡාරිතො පන අරතියා භවිතබ්බන්ති ආහ – “කච්චි තං එකමාසිනං, අරතී නාහිකීරතී”ති. තස්මිම්පි භගවතා පටික්ඛිත්තෙ අප් නෙසම්පි නන්දියොකාරතීනං අභාවෙ කාරණං පුච්ඡන්තො “කථං ත්ව”න්ති ගාථමාහ? අප්පස්ස භගවා තං කාරණං පච්චෙදෙන්තො “අසජාතස්සා”ති ගාථමාහ. තත්ථ අසජාතස්සාති අසෙ ජාතස්ස. තෙනාහ “වට්ටදුක්ඛෙ ධීතස්සා”ති. ජාතතණ්හස්ස අප්පභීතතණ්හස්ස වට්ටදුක්ඛං ආගතමෙව කාරණස්ස අප්පභීතත්තා. තස්සෙව හි කාරණස්ස අප්පභීතතං දස්සෙන්තො “දුක්ඛී සුඛං පත්ථයතීති හි චූත්ත”න්ති ආහ. දුක්ඛප්පවත්තියා සාපි තණ්හාප්පවත්ති තෙන දස්සිතා. ඉතීති ආදිනා චූත්තමෙවත්ථං නිගමනවසෙන දස්සෙති.

කකුධසූත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. උත්තරසූත්තවණ්ණනා

100. නවමන්ති උත්තරසූත්තං හෙට්ඨා දෙවතාසංයුත්තවණ්ණනායං චූත්තත්ථමෙව.

උත්තරසූත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. අනාථපිණ්ඩකසූත්තවණ්ණනා

101. දසමෙ කාමං දෙවතාසංයුත්තෙපි “ඉදං හි තං ජෙතවන”න්ති ආදිනා ඉමා එව ගාථා ආගතා. තත්ථ “අඤ්ඤතරො දෙවතා”ති නිදානං ආරොපිතං. හෙට්ඨා ආගතනයත්තා එව හි පොත්ථකෙසු න ලිඛිතං, ඉධ පන දෙවපුත්තසංයුත්තෙ “අනාථපිණ්ඩකො දෙවපුත්තො”ති නිදානෙ නිගමෙ ව ආගතං, තත්ථ දෙවපුත්තෙන සත්ථු චූත්තප්පකාරගුණපච්චෙදනවසෙන චූත්තං. සත්ථා පන හික්ඛුනං තමත්ථං පච්චෙදෙන්තො “අඤ්ඤතරො දෙවපුත්තො”ති ආහ. තථා පච්චෙදෙන පන කාරණං දස්සෙන්තො “අනන්දත්ථෙරස්සා”ති ආදිමාහ. අනුමානබුද්ධියාති අනුමානඤ්ඤාණස්ස. ආනුභාවප්පකාසනත්ථන්ති බලදීපනත්ථං.

අනාථපිණ්ඩකසූත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. නානාතිත්ථියවග්ගො

1. සිවසූත්තවණ්ණනා

102. තනියවග්ගස්ස පයමනති තනියවග්ගෙ පයමසුත්තං. චුත්තත්ථමෙව හෙට්ඨා සතුල්ලපකායිකවග්ගෙ පයමසුත්තෙ.

සිවසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. බෙමසුත්තවණ්ණනා

103. පයමංයෙවාති ජරාමරණාදිභාවතො පගෙව. බලවච්ඡත්තනං චිත්තෙතීති යථා සාකට්කො අජානිත්වා විසමෙ මග්ගෙ සකටං පාජේත්තො අක්කෙ ඡින්නෙ පතිකාතුං අවිසහන්තො දුක්ඛි දුම්මනො බලවච්ඡත්තනං චිත්තෙති, මහන්තං චිත්තසන්තාපං පාපුණාති, එවං අධම්මවාදී මච්චුමුඛං පත්තො බලවච්ඡත්තසන්තාපං පාපුණාති, තස්මා ධම්මවරියාය නප්පමජ්ජිතබ්බන්ති.

බෙමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. සෙරීසුත්තවණ්ණනා

104. යං දානං දෙමිති යං දෙයාධම්මං පරස්ස දෙමි. තස්ස පති හුත්වාති තබ්බිසයං ලොභං සුට්ඨු අභිභවන්තො තස්ස අධිපති හුත්වා දෙමි තෙන අනාකඩ්ඨනියත්තා. “න දාසො න සභායො”ති වත්වා තදුභයං අන්වයතො ඛාතිරෙකතො දස්සෙතුං “යො හී”තිආදි චුත්තං. දාසො හුත්වා දෙති තණ්හාය දාසඛ්‍යස්ස උපගතත්තා. සභායො හුත්වා දෙති තස්ස පියභාවාවිස්සජ්ජනතො. සාමී හුත්වා දෙති තණ්හාදාසඛ්‍යාතො අත්තානං මොවෙත්වා අභිභුයා පවත්තනතො. සාමීපරිභොගසදිසා හෙතස්සායං පවත්තතිති.

අථ වා යො දානසීලතාය දායකො පුග්ගලො, සො දානෙ පවත්තිහෙදෙන දානදාසො දානසභායො දානපතීති තිප්පකාරො භොතීති දස්සෙති. තදස්ස තිප්පකාරනං විහජිත්වා දස්සෙතුං “යො හී”තිආදි චුත්තං. දාතබ්බට්ඨයෙන දානං, අන්තපානාදි. තත්ථ යං අත්තනා පරිභුඤ්ජති තණ්හාධිපන්තතාය, තස්ස වසෙ වත්තනතො දාසො විය භොති. යං පරෙසං දියති, තත්ථපි අන්තපානසාමඤ්ඤෙන ඉදං චුත්තං “දානසඛ්‍යාතස්ස දෙයාධම්මස්ස දාසො හුත්වා දෙති”ති. සභායො හුත්වා දෙති අත්තනා පරිභුඤ්ජිතබ්බස්ස පරෙසං දාතබ්බස්ස ව සමසමට්ඨපනෙන. පති හුත්වා දෙති සයං දෙයාධම්මස්ස වසෙ අවත්තිත්වා තස්ස අත්තනො වසෙ වත්තාපනතො.

අපරො නයො – යො අත්තනා පණිතං පරිභුඤ්ජිත්වා පරෙසං නිහීනං දෙති, සො දානදාසො නාම තත්තිමිත්තනිහීනභාවාපත්තිතො. යො යාදිසං අත්තනා පරිභුඤ්ජති, තාදිසමෙව පරෙසං දෙති, සො දානසභායො නාම තත්තිමිත්තනිහීනාධිකභාවවිස්සජ්ජනෙන සදිසභාවාපත්තිතො. යො අත්තනා නිහීනං පරිභුඤ්ජිත්වා පරෙසං පණිතං දෙති, සො දානපති නාම තත්තිමිත්තසෙට්ඨභාවප්පත්තිතො. කම්මසරික්ඛකො හි විපාකො, තස්මා දෙවපුත්තො “දානපතී”ති වදන්තො “අභං තාදිසො අභොසි”න්ති දස්සෙති.

“චතුසු ද්වාරෙසු දානං දීයිත්ථා”ති පාළියං සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විත්ථාරෙත්වා දස්සෙතුං “තස්ස කිරා”තිආදි චුත්තං. දානන්ති යිට්ඨං, තඤ්ච බො සබ්බසාධාරණවසෙන කතන්ති ආහ “සමණ ...පෙ.... යාවකාන”න්ති. පබ්බජ්ජුපගතාති යං කිඤ්චි පබ්බජ්ජං උපගතා. භොවාදිනොති ජාතිමත්තමුභ්ගමණෙ වදති. නාලත්ථ බුද්ධසුඤ්ඤත්තා තදා ලොකස්ස. දුග්ගතාති දුක්ඛජීවිකකප්පකා කසිරචුත්තිකා. තෙනාහ “දලිද්දමනුස්සා”ති. කසිවාණ්ණප්පාදිජීවිකං අනුට්ඨාතුං අසමත්ථා ඉධ “කපණා”ති අධිප්පෙනාති ආහ “කාණකුණ්ආදයො”ති. පථාවිනොති අද්ධිකා. වනිබ්බකාති දායකානං ගුණකිත්තනකම්මඵලකිත්තනවසෙන යාවකා සෙයාථාපි නග්ගාදයො. තෙනාහ “ඉට්ඨං දින්න”න්තිආදි. පසතමත්තන්ති විහිතණ්ඩුලාදිවසෙන චුත්තං. සරාවමත්තන්ති යාගුහන්තාදිවසෙන. යථා ගාමලාභො ගාමෙ උප්පජ්ජනකො ආයලාභො, එවං තත්ථ ද්වාරලාභොති ආහ “තත්ථ උප්පජ්ජනකසතසහස්සෙ”ති. මහන්තතරං දානං අදංසු අඤ්ඤස්සපි ධනස්ස විනියොගං ගතත්තා. තං සන්ධායාති තං මහන්තතරං දානං කතං සන්ධාය. රඤ්ඤො හි තත්ථ දානං ඉත්ථාගාරස්ස දානෙන මහතා අභිභුතං විය පටිනිවත්තං භොතීති ආහ “පටිනිවත්ති”ති. කොචිති භුම්මත්ථෙ පච්චත්තවචනං. තෙනාහ “කත්ථවී”ති. අනෙකවස්සසහස්සායුකකාලෙ තස්ස උප්පන්තන්තා අසිතිවස්සසහස්සානි සො රාජා දානමදාසීති.

සෙරීසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සට්ඨකාරසුත්තවණ්ණනා

105. චතුත්ථං හෙට්ඨා දෙවතාසංයුත්තවණ්ණනායං චුත්තත්ථමෙව.

සට්ඨකාරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. ජන්තුසුත්තවණ්ණනා

106. යෙ විනයෙ අපකතඤ්ඤානො සංකිලෙසිකෙසු වොදානියෙසු ධම්මෙසු න කුසලා යං කිඤ්චි න කාරිතො විජ්ජිමාරාමො. තෙසං අනුප්පන්නඤ්ච උද්ධච්චං උප්පජ්ජති, උප්පන්නඤ්ච භියොහාවං වෙපුල්ලං ආපජ්ජති ආහ “අකප්පියෙ කප්පියසඤ්ඤිකාය...පෙ.... උද්ධච්චපකතිකා”ති. සාරාහාවෙන තුව්ජත්තා ව නලො වියාති නලො, මානොති ආහ “උන්නලාති උග්ගතනලා”ති. තෙනාහ “උට්ඨිතතුව්ජමානා”ති. මානො හි සෙයාස්ස සෙයොති සදිසොති ව පවත්තියා විසෙසතො තුව්ජො. වාපල්ලෙනාති වපලහාවෙන, තණ්හාලොඋප්පෙනාති අත්ථො. මුඛබරාති මුඛෙන ඵරුසා, ඵරුසවාදිතොති අත්ථො. විකිණ්ණවාතාති විසට්ඨවනා, සම්ප්පජ්ජලාපනාය අපරියන්තවචනා. තෙනාහ “අසංයතවචනා”ති ආදි. වණ්ඩසොතෙ බද්ධතාවාසදිසාති එතෙන අනවට්ඨිතකිරියතං දස්සෙති. යෙන සමන්තාගතා සත්තා එකස්මිං යානෙ යාතුං වා නිසීදිතුං වා න සක්කොන්ති, ඉතො විතො ව විවරන්ති. අනවට්ඨිතවිත්තාති එකස්මිං ආරම්මණෙ න අවට්ඨිතවිත්තා. විවට්ඨිතවිත්තාති අසංවුතවක්ඛාදිඉන්ද්‍රියා.

ගුණකථාය සද්ධිං කට්ඨියමානො නිග්ගුණස්ස අගුණො පාකටො හොති ජාතිමණිසම්පෙ ධීතස්ස විය කාවමණිනො දොසො. සුඛජීවිතොති සුඛෙ ධීතා. යථා දායකානං සුහරං හොති, එවං සුඛෙන අකිච්ඡෙන පවත්තජීවිකා. තෙනාහ “සුඛබ්බෙ භික්ඛු”ති ආදි.

අත්තතො රුචිවසෙන ගාමකිච්චං නෙතිති ගාමණි, තෙ පන භීළෙන්තො වදති “ගාමණිකා”ති. විස්සජ්ජෙන්වාති සතිවොස්සග්ගවසෙන විස්සජ්ජෙන්වා කිලෙසමුච්ඡායාති මහිච්ඡාසඛිකායා තණ්හාමුච්ඡාය. සීලවන්තානංයෙව හි දුප්පට්ඨපත්තිං සන්ධාය දෙවපුත්තො වදති. වත්තබ්බයුත්තකෙයොවාති ඔවාදෙන මයා අනුග්ගහෙනබ්බමෙව. ඡඩ්ඞිතකාති පරිච්චත්තා ආවරියුපජ්ඣායාදිහි. තතො එව අනාථා අප්පතිට්ඨා. පෙනාති විගතජීවිතා මතා. යථා පෙනා, තථෙව හොන්ති අත්තහිතාසමන්තාය විඤ්ඤානං ජිගුච්ඡිතබ්බකාය ව.

ජන්තුසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. රොහිතස්සසුත්තවණ්ණනා

107. එකොකාසෙති වක්කවාලස්ස පරියන්තසඤ්ඤිතෙ එකස්මිං ඔකාසෙ. භූමිමන්ති “යත්ථා”ති ඉදං භූමිමවචනං, සාමඤ්ඤතො වුත්තම්පි “සො ලොකස්ස අන්තො”ති වචනතො විසිට්ඨවිසයමෙව හොති. “න ජායති න මියති”ති වත්ථා පුන “න වචති න උපපජ්ජති”ති කස්මා වුත්තන්ති ආහ “ඉදං අපරාපරං...පෙ.... ගහිත”න්ති. පදගමනෙනාති පදසා ගමනෙන. සඛිකාරලොකස්ස අන්තං සන්ධාය වදති උපරි සච්චාති පකාසෙතුකාමො. සඛිකාරලොකස්ස හි අන්තො නිබ්බානං.

දළ්භං ථීරං ධනු එතස්සාති දළ්භධන්වා. සො එව දළ්භධම්මොති වුත්තො. තෙනාහ “දළ්භධනු”ති. උත්තමජ්ජමාණෙනාති සහස්සථාමජ්ජමාණෙන. ධනුසිප්පසික්ඛිතකාය ධනුග්ගහො, න ධනුග්ගහමත්තෙනාති ආහ “ධනුග්ගහොති ධනුආවරියො”ති. “ධනුග්ගහො”ති වත්ථා “සික්ඛිතො”ති වුත්තෙ ධනුසික්ඛාය සික්ඛිතොති විඤ්ඤායති, සික්ඛා ව එත්තකෙ කාලෙ සමන්තස්ස උක්කංසගතො හොතිති ආහ “දස ද්වාදස වස්සාති ධනුසිප්පං සික්ඛිතො”ති. උසහජ්ජමාණෙහි විසතියට්ඨියො උසහං, තස්මිං උසහජ්ජමාණෙ පදෙසෙ. වාලග්ගන්ති වාලකොට්ඨං. කතහත්ථොති පරිච්ඡිතහත්ථො. කතසරක්ඛෙපොති විවට්ඨසරක්ඛෙපපදෙසදස්සනවසෙන සරක්ඛෙපකතාථි. තෙනාහ “දස්සිතසිප්පො”ති. “කතසිප්පො”ති කෙච්චි. අසන්ති එතෙනාති අසනං, කණ්ඩො. තාලච්ඡායන්ති තාලච්ඡාදිං, සා පන රතනමත්තා, විදත්ථිවතුරඬිගුලා වා.

පුරත්ථිමසමුද්දාති එකස්මිං වක්කවාලෙ පුරත්ථිමසමුද්දා. සමුද්දසිසෙන පුරත්ථිමවක්කවාලමුඛවට්ඨිං වදති. පච්ඡිමසමුද්දොති එත්ථාපි එසෙව නයො. නිජ්ජපඤ්චනන්ති අදන්ධකාරිතං. සම්පත්තෙති තාදිසෙන ජවෙන ගච්ඡන්තෙන සම්පත්තෙ. අනොතත්තෙති එත්ථාපි “සම්පත්තෙ”ති පදං ආනෙත්ථා සම්බන්ධො, තථා “නාගලතාදන්තකට්ඨං බාදිත්ථා”ති එත්ථාපි. තදාති යදා සො ලොකන්තගවෙසකො අහොසි, තදා. දිසායුකකාලොති අනෙකවස්සසහස්සායුකකාලො. වක්කවාලලොකස්සාති සාමඤ්ඤවසෙන එකවචනං, වක්කවාලලොකන්ති අත්ථො. ඉමස්මිංයෙව වක්කවාලෙ නිබ්බන්ති පුබ්බපරිවරියසිද්ධාය නිකන්තියා. සසඤ්ඤිමිහි සමනකෙති න රූපධම්මමත්තකෙ, අට්ඨං බො පඤ්චක්ඛන්ධසමුදායෙති දස්සෙති. සම්නපාපොති සමුච්ඡින්නසංකිලෙසධම්මො.

රොහිතස්සසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7-8. නන්දසුත්තනන්දිවිසාලසුත්තවණ්ණනා

108-109. නන්දසුත්තවිසාලසුත්තාති සත්තමඅට්ඨමාති හෙට්ඨා සංවණ්ණිතරූපත්තා වුත්තත්ථානෙව.

9. සුසිමසුත්තවණ්ණනා

110. තුය්හමිපි නොති තුය්හමිපි නු, නු-සද්දො පුච්ඡායං, තස්මා වණ්ණං කට්ඨකාමො පුච්ඡති අධිප්පායො. න වට්ටති න යුජ්ජති, කථිතොති කට්ඨං ආරද්ධො, තෙනාහ “මත්ථං න පාපුණාති”ති. තමෙව මත්ථකාපාපුණනං දස්සෙතුං “සො හි”ති ආදි වුත්තං. සතිසම්පජ්ඣායොගතො ගොරුපසීලො, මුල්ලො ඛලිතපඤ්ඤො, ගොරුපස්ස විය සීලං එතස්සාති හි ගොරුපසීලො. සභාගො එකරුපචිත්තතාය. අරියානං සභාගතා නාම ගුණවත්තවසෙනාති ආහ “අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ගුණෙසු පසිදිත්වා”ති. සොළසවිධං පඤ්ඤන්ති මහාපඤ්ඤාදිකා ඡ, නව අනුපුබ්බවිහාරසමාපත්තිපඤ්ඤා, ආසවක්ඛයපඤ්ඤාති ඉමං සොළසවිධං පඤ්ඤං. තෙසංපි සාවකසාධාරණඤාණානිපි එත්ථෙව සඬගහං සමොසරණං ගච්ඡන්ති.

ආනන්දාති ථෙරං ආහ. ආචාරොති වාරිත්තසීලමාහ. ගොවරොති ගොවරසම්පත්ති. විහාරොති සමාපත්තිවිහාරො. අභික්කමොති ආදිනා ඉරියාපට්ඨිතාරං. තුය්හමිපිපි පි-සද්දෙන හගවතා අත්තානං ආදිං කත්වා තදඤ්ඤෙසං විඤ්ඤානං සබ්බෙසං ථෙරස්ස රුච්චනසභාවො දිපිතොති දස්සෙත්තො “මස්මිං රුච්චති”ති ආදිමාහ. තත්ථ සතිපි ආනන්දත්ථෙරස්සපි අසීතියා මහාථෙරානං අත්තොගධිකාවෙ “අසීතියා මහාථෙරානං රුච්චති”ති වත්වා “තුය්හමිපි රුච්චති”ති වචනං තෙන ධම්මසෙනාපත්තො වණ්ණං කථාපෙතුකාමතායාති දට්ඨබ්බං.

සාටකන්තරෙති නිවත්ථවත්ථන්තරෙ. ලද්ධොකාසොති නිබ්බුද්ධං කරොත්තො සාටකන්තරෙ ලද්ධං ගහෙතුං ලද්ධාවසරො. ලභිස්සාමිතොති ලභිස්සාමි වන. දීපධජභුතන්ති සතයොජනවත්ථිණ්ණං ජම්බුදීපස්ස ධජභුතං. පුග්ගලපලාපෙති අත්තොසාරාභාවතො පලාපභුතෙ පුග්ගලෙ හරත්තො. බාලතායාති රුච්චන්ති ආදිභාවතාය. දොසතායාති දුස්සකභාවෙන. මොහෙනාති මහාමුල්ලතාය. කෙච් පන “බාලො බාලතායාති මුල්ලතාය පකතිබාලභාවෙන න ජානාති. මුල්ලො මොහෙනාති සයං අබාලො සමානොපි යදා මොහෙන පරිපුට්ඨිතො හොති, තදා මොහෙන න ජානාති, අයං පද්දවයස්ස විසෙසො”ති වදන්ති. විපල්ලත්ථවත්තොති යක්ඛුම්මාදෙන පිත්තුම්මාදෙන වා විපරිත්තවත්තො.

“චතුසු කොසල්ලෙසු”ති වුත්තං චතුබ්බිධං කොසල්ලං පාළියා එව දස්සෙතුං “වුත්තං හෙත”න්ති ආදි වුත්තං. තත්ථ යො අට්ඨාරස ධාතුයො සමුදයතො අත්ථඬගමතො අස්සාදතො ආදිනවතො නිස්සරණතො ව යථාභුතං පජානාති, අයං ධාතුකුසලො. වුත්තනසෙන ආයතනෙසු කුසලො ආයතනකුසලො. අවිජ්ජාදිසු ද්වාදසපට්ඨවසමුප්පාදඬගෙසු කුසලො පට්ඨවසමුප්පාදකුසලො. “ඉදං ඉමස්ස ඵලස්ස ධානං කාරණං, ඉදං අට්ඨානං අකාරණ”න්ති එවං ධානඤ්ච ධානතො, අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභුතං පජානතො ධානාට්ඨානකුසලො. යො පන ඉමෙසු ධාතුආදිසු පරිඤ්ඤාභිසමයාදිවසෙන නිස්සඬගගතියා පණ්ඩාති ලද්ධනාමෙන ඤාණෙන ඉතො ගතො පවත්තො, අයං පණ්ඩිතො නාම.

මහන්තානං අත්ථානං පරිග්ගණ්හනතො මහති පඤ්ඤා එතස්සාති මහාපඤ්ඤො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයොති ආහ “මහාපඤ්ඤාදිහි සමන්තාගතොති අත්ථො”ති. නානත්තන්ති යාහි මහාපඤ්ඤාදිහි සමන්තාගතත්තා ථෙරො “මහාපඤ්ඤො”ති ආදිනා කිත්තිතො, තාසං මහාපඤ්ඤාදීනං ඉදං නානත්තං අයං වෙමත්තතා. යස්ස කස්සචි විසෙසතො අරුපධම්මස්ස මහන්තං නාම කිච්චසිද්ධියා වෙදිතබ්බන්ති තදස්ස කිච්චසිද්ධියා දස්සෙත්තො “මහන්තෙ සීලක්ඛන්ධෙ පරිග්ගණ්හාති”ති ආදිමාහ. තත්ථ හෙතුමහන්තතාය පච්චයමහන්තතාය නිස්සයමහන්තතාය පහෙදමහන්තතාය කිච්චමහන්තතාය ඵලමහන්තතාය ආනිසංසමහන්තතාය ව සීලක්ඛන්ධස්ස මහන්තභාවො වෙදිතබ්බො. තත්ථ හෙතු අලොභාදයො. පච්චයා හිරොත්තප්පසද්ධාසතිවිරියාදයො. නිස්සයා සාවකබොධිපච්චෙකබොධිසම්මාසම්බොධිනියතතා, තංසමඬගිතො ව පුරිසවිසෙසා. පහෙදො වාරිත්තාදිවිහාගො. කිච්චං තදඬගාදිවසෙන පටිපක්ඛස්ස විධමනං. ඵලං සග්ගසම්පදා නිබ්බානසම්පදා ව. ආනිසංසො පියමනාපතාදි. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.8-9) ආකඬබ්බෙයාසුත්තාදිසු (ම. නි. 1.64 ආදයො) ව ආගතනසෙන වෙදිතබ්බො. ඉමිනා නසෙන සමාධික්ඛන්ධාදිනම්පි මහන්තතා යථාරහං නිද්ධාරෙත්වා වෙදිතබ්බො. ධානාට්ඨානාදීනං පන මහන්තභාවො මහාවිසයතාය වෙදිතබ්බො. තත්ථ ධානාට්ඨානානං මහාවිසයතා බහුධාතුකසුත්තාදිසු ආගතනසෙන, විහාරසමාපත්තීනං සමාධික්ඛන්ධෙ නිද්ධාරිතනසෙන වෙදිතබ්බො. අරියසච්චානං සකලසාසනසඬගණ්හනතො සච්චවිහරිතො (විහ. 189 ආදයො) තංසංවණ්ණනාසු (විහ. අට්ඨ. 189 ආදයො) ආගතනසෙන; සතිපට්ඨානාදීනං සතිපට්ඨානවිහරිතාදිසු (විහ. 355 ආදයො) තංසංවණ්ණනාදිසු (විහ. අට්ඨ. 355 ආදයො) ව ආගතනසෙන; සාමඤ්ඤඵලානං මහතො භික්ඛස්ස මහතො සුඛස්ස මහතො අත්ථස්ස මහතො යොගක්ඛෙමස්ස නිජ්ජත්තිභාවතො සන්තපණ්ණිනිපුණ්ණාදිකාවචරපණ්ඩිතවෙදනියභාවතො ව; අභිඤ්ඤානං මහාසම්භාරතො මහාවිසයතො මහාකිච්චතො මහානුභාවතො මහානිජ්ජත්තිතො ව; නිබ්බානස්ස මදනිමමදනාදිමහත්ථසිද්ධිතො මහන්තතා වෙදිතබ්බො. පරිග්ගණ්හාතීති සභාවාදිතො පරිච්ඡිජ්ජ ගණ්හාති ජානාති පටිච්ඡික්ඛතිති අත්ථො. සා පනාති මහාපඤ්ඤතා.

පුද්‍රුපඤ්ඤාති එත්ථ නානාඛන්ධෙසු ඤාණං පවත්තනීති අයං රූපක්ඛන්ධො නාම...පෙ.... අයං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො නාමාති එවං පඤ්චන්තං ඛන්ධානං නානාකරණං පටිච්ච ඤාණං පවත්තනී. තෙසු එකච්චිධෙන රූපක්ඛන්ධො, එකාදස්චිධෙන රූපක්ඛන්ධො, එකච්චිධෙන වෙදනාක්ඛන්ධො, ඛහ්ච්චිධෙන වෙදනාක්ඛන්ධො, එකච්චිධෙන සඤ්ඤාක්ඛන්ධො, සඛ්ඛාරක්ඛන්ධො, විඤ්ඤාණක්ඛන්ධොති එවං එකකස්ස ඛන්ධස්ස එකච්චිධාදිවසෙන අනිතාදිවසෙනාපි නානාකරණං පටිච්ච ඤාණං පවත්තනී. තථා ඉදං වක්ඛායතනං නාම...පෙ.... ඉදං ධම්මායතනං නාම. තත්ථ දසායතනා කාමාවචරා, ද්වෙ වතුභූමකාති එවං ආයතනානං නානාකරණං පටිච්ච ඤාණං පවත්තනී. නානාධාතුසුති අයං වක්ඛුධාතු නාම...පෙ.... අයං මනොවිඤ්ඤාණධාතු නාම. තත්ථ සොළස ධාතුයො කාමාවචරා, ද්වෙ වතුභූමකාති එවං ධාතුනානාකරණං පටිච්ච ඤාණං පවත්තනී, තං උපාදිණ්ණධාතු වසෙන චුත්තන්ති වෙදිතඛිඛං පච්චෙකඛුද්ධානඤ්ඤි ද්විත්තං අග්ගසාවකානඤ්ච උපාදිණ්ණධාතුසු එව නානාකරණං පටිච්ච ඤාණං පවත්තනී. තඤ්ච ඛො එකදෙසමත්තතො, න නිප්පදෙසතො, අනුපාදිණ්ණකධාතුනං පන නානාකරණං න ජානන්ති එව. ඉතරසාවකෙසු වත්තඛිඛමෙව නත්ථි, සඛ්ඛඤ්ඤඛුද්ධානංයෙව පන ඉමාය නාම ධාතුයා උස්සන්තත්තාව ඉමස්ස රුක්ඛස්ස ඛන්ධො සෙතො හොති, ඉමස්ස කාළො, ඉමස්ස මට්ඨො, ඉමස්ස ඛහලත්තවො, ඉමස්ස තනුත්තවො, ඉමස්ස පත්තං වණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන එවරූපං; ඉමස්ස පුප්ඵං නිලං පිතකං ලොහිතකං ඔදානං, සුගන්ධං දුග්ගන්ධං; එලං බුද්දකං මහන්තං දීපං වට්ඨං සුසණ්ඨානං මට්ඨං එරූසං සුගන්ධං මධුරං තිත්තකං අම්බිලං කටුකං කසාවං; කණ්ටකො තිබ්බණො අතිබ්බණො උජුකො කුට්ඨො තම්බො ලොහිතො ඔදානො හොතිති ධාතුනානත්තං පටිච්ච ඤාණං පවත්තනී.

අත්ථෙසුති රූපාදීසු ආරම්මණෙසු. නානාපටිච්චසමුප්පාදෙසුති අප්ඤ්ඤාත්තඛිද්ධානෙදතො ව සණ්ඨානෙදතො ව නානප්පභෙදෙසු පටිච්චසමුප්පාදඛිගෙසු. අච්ඡේදාදිඅඛිගානඤ්ඤි පච්චෙකං පටිච්චසමුප්පාදසඤ්ඤිතාති. තෙනාහ සඛ්ඛාරපිටකෙ “ද්වාදස පච්චයා ද්වාදස පටිච්චසමුප්පාදා”ති. නානාසුඤ්ඤතමනුපලඛිභෙසුති නානාසභාවෙසු නිච්චසාරාදිවිරහතො සුඤ්ඤසභාවෙසු, තතො එව ඉත්ථිපුරිසඅත්තඅත්තනියාදිවසෙන අනුපලඛිභෙසු සභාවෙසු. ම-කාරො හෙත්ථ පදසන්ධිකරො. නානාඅත්ථෙසුති අත්ථපටිසම්භිදාවිසයෙසු පච්චයුප්පන්තාදිභෙදෙසු නානාච්චිධෙසු අත්ථෙසු. ධම්මෙසුති ධම්මපටිසම්භිදාවිසයෙසු පච්චයාදිනානාධම්මෙසු. නිරුත්තීසුති තෙසංයෙව අත්ථධම්මානං නිද්ධාරණවචනසඛ්ඛාතාසු නිරුත්තීසු. පටිභානෙසුති අත්ථපටිසම්භිදාදීසු විසයභූතෙසු “ඉමානි ඉදමත්ථජොතකානී”ති තථා තථා පටිභානතො පතිට්ඨානතො පටිභානානීති ලද්ධනාමෙසු ඤාණෙසු. පුද්‍රු නානාසීලක්ඛන්ධෙසුතිආදීසු සීලස්ස පුද්‍රුත්තං නානත්තඤ්ච චුත්තමෙව. ඉතරෙසං පන චුත්තනසානුසාරෙන සුවිඤ්ඤෙයාත්තා පාකට්ඨමෙව. යං පන අභින්නං එකමෙව නිබ්බානං, තත්ථ උපචාරවසෙන පුද්‍රුත්තං ගහෙතඛිඛන්ති ආහ “පුද්‍රු ජනසාධාරණෙ ධම්මෙ සමතික්කම්මා”ති. තෙනස්ස ඉධ මදනිම්මදනාදිපරියායෙන පුද්‍රුත්තං දිපිතං හොති.

එවං විසයවසෙන පඤ්ඤාය මහන්තං පුද්‍රුත්තඤ්ච දස්සෙත්වා ඉදානි සම්පයුත්තධම්මවසෙන භාසභාවං, පවත්තිආකාරවසෙන ජවනභාවං, කිච්චවසෙන තික්ඛාදිභාවඤ්ච දස්සෙතුං “කතමා භාසපඤ්ඤා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ භාසඛහ්ලොති පිතිඛහ්ලො. සෙසපදානි තස්ස වෙච්චනානි. සීලං පරිපුරෙතීති හට්ඨපහට්ඨො උදග්ගදග්ගො හුත්වා පිතිසහගතාය පඤ්ඤාය පාතිමොක්ඛසීලං යපෙත්වා භාසනීයතරස්සෙව විසුං ගහිතත්තා ඉතරං තිට්ඨං සීලං පරිපුරෙති. පිතිසොමනස්සසහගතා හි පඤ්ඤා අභිරතීවසෙන තදාරම්මණෙ ඵුල්ලිතා විකසිතා විය වත්තනී, න උපෙක්ඛාසහගතා. සීලක්ඛන්ධං සමාධික්ඛන්ධන්තිආදීසුපි එසෙව නයො. ථෙරොතිආදිනා අභිනිහාරසිද්ධා ථෙරස්ස භාසපඤ්ඤානි දස්සෙති.

සඛ්ඛං රූපං අනිච්චලක්ඛණතො ඛිප්පං ජවතීති රූපක්ඛන්ධං අනිච්චන්ති සීසවෙගෙන පවත්තියා පටිපක්ඛදුර්භාවෙන පුබ්බාභිසඛ්ඛාරස්ස සාතිසයත්තා ඉන්දෙන විසට්ඨවජීරං විය ලක්ඛණං පටිච්ඡක්කන්ති අදන්ධායන්ති රූපක්ඛන්ධෙ අනිච්චලක්ඛණං වෙගෙන පටිච්ඡක්කති, තස්මා සා ජවනපඤ්ඤා නාමාති අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. එවං ලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනාවසෙන ජවනපඤ්ඤා දස්සෙත්වා ඛලවච්චස්සනාවසෙන දස්සෙතුං “රූප”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ ඛයට්ඨෙනානි යත්ථ යත්ථ උප්පජ්ජති, තත්ථ තත්ථෙව ඛණෙනෙව භිජ්ජනතො ඛයසභාවතො. භයට්ඨෙනානි භයානකතො. අසාරකට්ඨෙනානි අත්තසාරවිරහතො නිච්චසාරාදිවිරහතො ව. තුලයිත්වාති තුලාභුතාය විපස්සනාය තුලයිත්වා. තීරයිත්වාති තාය එව තීරණභුතාය තීරෙත්වා. විභාවයිත්වාති යාථාවතො පකාසෙත්වා පඤ්චක්ඛන්ධං විභූතං කත්වා පාකට්ඨං කත්වා. රූපනිරොධෙති රූපක්ඛන්ධස්ස නිරොධභූතෙ නිබ්බානෙ නින්තපොණපබ්බාරභාවෙන. ඉදානි සිඛාප්පත්තවිපස්සනාවසෙන ජවනපඤ්ඤා දස්සෙතුං පුන “රූප”න්තිආදි චුත්තං. “චුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාවසෙනා”ති කෙවි.

ඤාණතික්ඛභාවො නාම සවිසෙසං පටිපක්ඛසමුච්ඡින්නදෙන වෙදිතඛිඛොති “ඛිප්පං කිලෙසෙ ඡින්දතීති තික්ඛපඤ්ඤො”ති වත්වා තෙ පන කිලෙසෙ විභාගෙන දස්සෙත්තො “උප්පන්නං කාමචිතක්ක”න්තිආදිමාහ. තික්ඛපඤ්ඤො ඛිප්පාභිඤ්ඤො හොති, පටිපදා වස්ස න වලතීති ආහ “එකස්මිං ආසනෙ වත්තාරො ව අරියමග්ගා අධිගතා හොන්ති”තිආදි. ථෙරො වානිආදිනා ධම්මසෙනාපතිනො තික්ඛපඤ්ඤානා සිඛාප්පත්තානි දස්සෙති.

“සඛ්ඛෙ සඛ්ඛාරා අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා සඛ්ඛතා පටිච්චසමුප්පන්තා ඛයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා නිරොධධම්මා”ති යාථාවතො දස්සෙනෙව සච්චසම්පට්ඨෙධො ඉප්ඤ්ඤාති, න අඤ්ඤාති කාරණමුඛෙන නිබ්බෙධිකපඤ්ඤා දස්සෙතුං “සඛ්ඛසඛ්ඛාරෙසු උබ්බෙගඛහ්ලො හොති”තිආදි චුත්තං. තත්ථ උබ්බෙගඛහ්ලොති චුත්තනයෙන සඛ්ඛසඛ්ඛාරෙසු අභිණ්හප්පවත්තසංවෙගො. උත්තාසඛහ්ලොති ඤාණත්තාසවසෙන සඛ්ඛසඛ්ඛාරෙසු

බහුසෞ උනුස්තමානසො. තෙන ආදිනවානුපස්සනමාහ. උක්කණ්ඨනබහුලොති ඉමිනා පන නිබ්බිදානුපස්සනමාහ, අරතිබහුලොතිආදිනා තස්සා එව අපරාපරුපත්තිං. බහිමුඛො සබ්බසංඛාරතො බහිභූතං නිබ්බානං උද්දිස්ස පවත්තඤ්ඤාණමුඛො, තථා වා පවත්තිතවිමොක්ඛමුඛො. නිබ්බිජ්ඣානං නිබ්බෙධො, සො එතිස්සා අත්ථි, නිබ්බිජ්ඣානිති වා නිබ්බෙධො, සා එව පඤ්ඤා නිබ්බෙධිකා. යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං හෙට්ඨා චූත්තනයත්තා සුචිඤ්ඤායාමෙව.

අප්පිච්ඡොති සත්තගුණනිගුහනතාති අත්තති විජ්ජමානානං බාහුසච්චධුතධම්මසීලාදිගුණානඤ්චෙව පටිවෙධගුණස්ස ව නිගුහනං, පටිග්ගහණෙ ව මත්තඤ්ඤාතාති එතෙනෙව පරියෙසනපරිභොගමත්තඤ්ඤාතාපි චූත්තා හොති. තිහි සන්තොසෙහිති වතුසු පටිවයෙසු පටිවෙකං තිහි සන්තොසෙහි , සබ්බෙ පන ද්වාදස. පටිසල්ලිනෙන විවෙකට්ඨකායානං න සංඛිගණිකාරාමානං. නෙක්ඛම්මාභිරතානන්ති පබ්බජ්ජං උපගතානං. පරිසුද්ධචිත්තානං විගතචිත්තසංකිලෙසානං. පරමවොදානප්පත්තානං අට්ඨසමාපත්තිසමධිගමෙන අතිවිය වොදානං විසුද්ධිං පත්තානං. කිලෙසුපධිආදිනං අභාවතො නිරුපධිනං. එලසමාපත්තිවසෙන සබ්බසංඛාරවිනිස්සටත්තා විසංඛාරං නිබ්බානං. උපගතානං, ඉමෙසං තිණ්ණං විවෙකානං ලාභී පටිච්චිත්තො “පකාරෙහි විචිත්තො”ති කත්වා. සමාසජ්ජනං පරිසිනෙහුප්පාදො සංසග්ගො, සචනවසෙන උප්පජ්ජනකසංසග්ගො සචනසංසග්ගො. එස නයො සෙසෙසුපි. සමුල්ලපනං ආලාපසල්ලපනං. සංසග්ගවත්ථුනා ඉමිනා තස්ස පරිභොගො පරිභොගසංසග්ගො.

ආරද්ධවිරියොති එත්ථ විරියාරම්භො නාම විරියස්ස පග්ගණ්හනං පරිපුණ්ණකරණං. තං පන සබ්බසො කිලෙසානං නිග්ගණ්හනන්ති දස්සෙත්තො “තත්ථා”තිආදිමාහ. ඔධුනනවත්තාති කිලෙසානං යස්ස කස්සචි සාවජ්ජස්ස ඔධුනනවසෙන වත්තා. තෙනාහ “භික්ඛුන”න්තිආදි. ඔතිණ්ණං නාම වජ්ජං අජ්ඣාචරිතන්ති ආරොචිතං. අනොතිණ්ණං අනාරොචිතං. තත්තිවසෙනාති පාළිධම්මවසෙන, යුත්තසද්දස්ස වසෙනාති අත්ථො. පාපෙ ලාමකෙ පුග්ගලෙ ධම්මෙ ව ගරහති ජිගුච්ඡතිති පාපගරහී. තෙනාහ “පාපපුග්ගලෙ”තිආදි. එකදස්සිති එකභවදස්සි, ඉධලොකමත්තදස්සි දිට්ඨධම්මිකසුඛමත්තාපෙක්ඛි. සමන්තාති සමන්තතො, පරිතො මෙ කත්ථවි මා අහුති යොජනා.

සොළසහි පදෙහිති සොළසහි කොට්ඨාසෙහි. අකුප්පන්ති කෙනවි අකොපනීයං. අයං ධම්මසෙනාපතිනො ගුණකථා සත්ථු වචනානුසාරෙන දසසහස්සවක්කවාලබ්බාපිති අහොසි, තං දස්සෙතුං “එව”න්තිආදි චූත්තං. වතුබ්බිධා වණ්ණනිභා පාතුහවි උළාරපිතිසොමනස්සසමුට්ඨානත්තා. සුට්ථු ඔහාසහිති සුභො. ඔහාසසම්පත්තියා මණ්ණො හද්දකතාති ආහ “සුභොති සුන්දරො”ති. ජාතිමා පරිසුද්ධආකරසමුට්ඨිතත්තා. කුරුවන්දජාතිආදිජාතිවිසෙසොපි මණ්ණ ආකරපරිසුද්ධමුලකො එවාති ආහ “ජාතිසම්පන්නො”ති. ධොවනාදිපරිකම්මෙනාති වතුසු පාසාණෙසු ධොවනදොසනිහරණතාපනසංඝකරණාදිපරිකම්මෙන. රත්තකම්මලස්ස වසෙන සභාවචණ්ණසිද්ධියා වෙච්චරියමණ්ණ අතිවිය සොහතිති ආහ “පණ්ඩුකම්මලෙ නික්ඛිත්තො”ති. නික්ඛන්ති හණ්ඩමාහ. තඤ්ච අප්පකෙන සුවණ්ණෙන කතං හණ්ඩං න සොහති සොහාවිපුලෙනාති ආහ “අතිරෙකපඤ්චසුවණ්ණෙන කතපිලන්ධන”න්ති. සුවණ්ණන්ති පඤ්චධරණස්ස සමඤ්ඤා, තස්මා පඤ්චවිසතිසුවණ්ණසාරියා විචිත්තආහරණං ඉධ “නික්ඛ”න්ති අධිජ්ජෙතං. තඤ්චි විපුලං න පරිත්තකං. මහාජම්බුසාඛාය පවත්තනදියන්ති මහාජම්බුසාඛාය හෙට්ඨා සඤ්ජාතනදියං. තං කිර රතනං රත්තං. සුකුසලෙන...පෙ.... සම්පහට්ඨන්ති සුට්ථු කුසලෙන සුවණ්ණකාරෙන උක්කාය තාපෙත්වා සම්මා පහට්ඨං මජ්ජනාදිවසෙන සුකතපරිකම්මං. ධාතුච්චිභිගෙහි ධාතුච්චිභිගසුත්තෙ. කතහණ්ඩන්ති ආහරණභාවෙන කතං හණ්ඩං.

නාතිඋච්චො නාතිනිචො තරුණසූරියො නාම. සත්ථාරා ආහනවණ්ණො උබ්බතගුණොති අත්ථො. නෙව මරණං අභිනන්දනීති අත්තනොපි මරණං නෙව අභිනන්දනී අත්තචිතිපාතස්ස සාවජ්ජභාවතො. බොධිසත්තො පන පරෙසං අත්ථාය අත්තනො අත්තභාවං පරිච්චජති කරුණාවසෙන, එවං වොසජ්ජනං පරමත්ථපාරමිපාරිපූරිං ගච්ඡතිති සාවකා න තථා කාතුං සක්කා සික්ඛාපදතො. න ජීවිතං පත්ථෙති ජීවිතාසාය සමුච්ඡින්නත්තා. දිවසසංඛිපෙත්ති අප්ප ත්ථං ඉදං නාම කම්මං කරොහි, ඉදං තෙ වෙනනන්ති දිවසභාගෙන පරිච්ඡින්නං වෙනනං. තාදිසො හි හතකො දිවසක්ඛයමෙව උදික්ඛති, න කම්මතිට්ඨානං. නිබ්බිසං හතකො යථාති වෙනනං හති. ඉච්ඡන්තො කාලක්ඛයං උදික්ඛන්තො හතකසූරියො විය.

සුසිමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. නානාතිත්ථියසාවකසුත්තවණ්ණනා

111. නානාතිත්ථියසාවකාති පුට්ඨතිත්ථියානං සාවකා. ජිනදිතෙති හත්ථච්ඡෙදාදිවසෙන ඡෙදෙ. මාරිතෙති මාරණෙ. න පාපං සමනුපස්සහිති කිඤ්චි පාපං අත්ථිති න පස්සති, පරෙසඤ්ච තථා පචෙදෙති. විස්සාසන්ති විස්සත්ථභාවං. “කතකම්මානම්පි විපාකො නත්ථි”ති වදන්තො කතපාපානං අකතපුඤ්ඤානඤ්ච විස්සත්ථතං නිරාසංකතං ජනෙති.

තපොජිගුච්ඡායාති තපසා අවෙලවතාදිනා පාපතො ජිගුච්ඡනෙන, “පාපං විරාජයාමා”ති අවෙලවතාදිසමාදානෙනාති අත්ථො. තස්මිඤ්චි සමාදානෙ යිතෙන සංවරෙන සංචුතචිත්තො සමන්තාගතො පිහිතො ව නාම හොතිති “සුසංචුතත්තො”තිආදි චූත්තං. වත්තාරො යාමා භාගා වතුයාමා, වතුයාමා එව වාතුයාමා. භාගත්ථො හි

ඉඬ යාම-සද්දො යථා “රත්තියං පඨමො යාමො”ති. සො පනෙත්ථ භාගො සංවරලක්ඛණොති ආහ “වාතුයාමෙන සුසංවුතො”ති, චතුකොට්ඨාසෙන සංවරෙන සුට්ඨ සංවුතොති අත්ථො. පටික්ඛිත්තසබ්බසීතොදකොති පටික්ඛිත්තසබ්බසීතුදකපරිභොගො. සබ්බෙන පාපවාරණෙන යුත්තොති සබ්බප්පකාරෙන සංවරලක්ඛණෙන පාපවාරණෙන සමන්තාගතො. ධුතපාපොති සබ්බෙන නිජ්ජරලක්ඛණෙන පාපවාරණෙනපි ධුතපාපො. චුට්ඨොති අට්ඨන්තම්පි කම්මානං ඛෙපනෙන වික්ඛෙපප්පත්තියා කම්මක්ඛයලක්ඛණෙන සබ්බෙන පාපවාරණෙන චුට්ඨො, තං චුසිත්වා යීතො. න නිගුහන්තොති න නිගුහනහෙතු දිට්ඨසුතෙ තථෙව කථෙත්තො.

නානාතිත්ථියානංයෙව උපට්ඨාකොති පරවාදීනං සබ්බෙසංයෙව තිත්ථියානං උපට්ඨාකො, තෙසු සාධාරණවසෙන අභිප්පසන්තො. කොට්ඨපත්තාති මොක්ඛාධිගමෙන සමණධම්මෙ පත්තබ්බමරියාදප්පත්තා.

සහවරිතමත්තෙනාති සිහනාදෙන සහ වස්සකරණමත්තෙන. සිහෙන සිහනාදං නදන්තෙන සහෙව සිඬිගාලෙන අත්තනො සිඬිගාලරචකරණමත්තෙන. කොත්ථුකොති බුද්දකකොත්ථු. ආසඬිකිතසමාචාරොති අත්තනා ව පරෙහි ව ආසඬිකිතබ්බසමාචාරො. සප්පුරිසානන්ති බුද්ධාදීනං.

තස්සාති වෙගබ්හරිස්ස දෙවපුත්තස්ස. සරිරෙ අනුආවිසීති සරිරෙ අනුපවිසිත්වා විය ආවිසි. අධිමුච්චීති යථා ගහිතස්ස වසෙන චිත්තං න චත්තති, අත්තනො ඵ්ච වසෙ චත්තති, ඵ්චං අධිට්ඨති. ආයුත්තාති දස්සනෙන සංයුත්තා . පච්චෙකියන්ති කප්පකචත්ථභුඤ්ජනසෙනාසනෙහි පච්චිත්තභාවං. තෙනාහ “තෙ කිරා”තිආදි. රූපෙ නිව්ච්ඨාති චක්ඛුරූපධම්මෙ අභිනිව්ච්ඨා. තෙනාහ “තණ්හාදිට්ඨීහි පතිට්ඨීතා”ති. දෙවලොකපත්ථනකාමාති දෙවලොකස්සෙව අභිපත්ථනකාමා. මරණධම්මතාය මාතියා. තෙනාහ “මාතියාති මච්චා”ති. පරලොකත්ථායාති පරසම්පත්තිභාවාය ලොකස්ස අත්ථාය.

පභාසවණ්ණාති පභාස සමානවණ්ණා. කෙසං පභායාති ආහ “චන්දොභාසා”තිආදි. සප්ඤ්චාරාගපභාසවණ්ණා ඉන්ද්‍රියපභාසවණ්ණාති පච්චෙකං යොජනා. ආමො ආමගන්ධො ඵ්තස්ස අත්ථීති ආමිසං. වධායාති විද්ධංසිතුං. රූපාති රූපායතනාදිරූපිධම්මා.

රාජගහසම්පප්පවත්තීනං රාජගහියානං. “සෙනො”ති කෙලාසකුටො අධිප්පෙනොති ආහ “සෙනොති කෙලාසො”ති. කෙනචි න සට්ඨෙතීති අසං, අන්තලික්ඛන්ති ආහ “අසගාමීනන්ති ආකාසගාමීන”න්ති. උදකං ධියති ඵත්ථාති උදධි, මහොදධි. විපුලොති වෙපුල්ලපබ්බතො. හිමචන්තපබ්බතානන්ති හිමචන්තපබ්බතභාගානං. බුද්ධො සෙට්ඨො සිලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනාදිහි සබ්බගුණෙහි.

නානාතිත්ථියසාවකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සාරත්ථප්පකාසිනියා සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

දෙවපුත්තසංයුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

3. කොසලසංයුක්තං

1. පටමවග්ගො

1. දහරසුත්තවණ්ණනා

112. භගවතා සද්ධිං සම්මොදිති භගවතො ගුණෙ අජානන්තො කොසලරාජා අත්තනො ඛත්තියමානෙන කෙවලං භගවතා සද්ධිං සම්මොදි. පටමාගතෙ හි සත්ථරි තස්ස සම්මොදිතාකාරං දස්සෙතුං “යථා”තිආදි වුත්තං. යථා ඛමනියාදිති පුච්ඡන්තොති යථා භගවා “කච්චි තෙ, මහාරාජ, ඛමනියං, කච්චි යාපනිය”න්තිආදිනා තෙන රඤ්ඤා සද්ධිං පටමං පවත්තමොදො අහොසි පුබ්බභාසිතාය, තදනුකරණෙන එවං සොපි රාජා භගවතා සද්ධිං සමප්පවත්තමොදො අහොසිති යොජනා. තං පන සමප්පවත්තමොදනං උපමාය දස්සෙතුං “සීතොදකං වියා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සම්මොදිතන්ති සංසන්දිතං එකීභාවන්ති සම්මොදනකිරියාය සමානතං එකරූපතං, ඛමනියන්ති “ඉදං චතුර්වක්කං නවද්වාරං සරීරයන්තං දුක්ඛබහුලතාය සභාවතො දුස්සහං, කච්චි ඛමිතුං සක්කුණෙය්‍යා”න්ති පුච්ඡති. යාපනියන්ති පච්චයායත්තවුත්තිකං විරපබන්ධසඬ්ඛාතාය යාපනාය කච්චි යාපෙතුං සක්කුණෙය්‍යාං. සීසරොගාදිආබාධාභාවෙන කච්චි අප්පාබාධං. දුක්ඛජීවිකාභාවෙන කච්චි අප්පාතඬ්ඛං. තංතංකිච්චකරණෙ උට්ඨානසුඛතාය කච්චි ලහුට්ඨානං. තදනුරූපබලයොගතො කච්චි බලං. සුඛවිහාරසම්භවෙන කච්චි එසුචිභාරො අත්ථිති තත්ථ තත්ථ කච්චි-සද්දං යොජෙත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො. බලවප්පත්තා පිති පිතියෙව. තරුණපිති පාමොජ්ජං. සම්මොදනං ජනෙති කරොතිති සම්මොදනියං. සම්මොදිතබ්බතො සම්මොදනියන්ති ඉමං පන අත්ථං දස්සෙන්නො “සම්මොදිතුං යුත්තභාවතො”ති ආහ. සරිතබ්බභාවතොති අනුස්සරිතබ්බභාවතො. “සරණිය”න්ති චත්තබ්බෙ දිසං කත්වා “සාරණිය”න්ති වුත්තං.

සුය්‍යමානසුඛතොති ආපාට්මධුරතං ආහ, අනුස්සරියමානසුඛතොති විමද්දරමණියතං. බ්‍යඤ්ජනපරිසුද්ධතායාති සභාවනිරුත්තිභාවෙන තස්සා කථාය වචනවාතුරියමාහ, අත්ථපරිසුද්ධතායාති අත්ථස්ස නිරුපක්කිලෙසතං. අනෙකෙහි පරියායෙහිති අනෙකෙහි කාරණෙහි. අදිට්ඨත්තාති උපසඬ්ඛමනවසෙන අදිට්ඨත්තා. ගුණාගුණවසෙනාති ගුණවසෙන ගම්භීරභාවං වා අගුණවසෙන උත්තානභාවං වා. ඔවට්ටිකසාරං කත්වාති ඔවට්ටිකාය ගහෙනබ්බසාරවත්ථුං කත්වා. ලොකනිස්සරණභවොක්කන්තිපඤ්ඤාති ලොකතො නිස්සට්ඨාවපඤ්ඤාවෙව ආදිතො භවොක්කමනපඤ්ඤාව. සත්ථු සම්මාසම්බුද්ධතං පුච්ඡන්තො හි “කිං භවං ගොතමො සබ්බලොකතො නිස්සට්ඨො, සබ්බසත්තෙහි ච ජෙට්ඨො”ති? පුච්ඡති නාම. යථා හි සත්ථු සම්මාසම්බුද්ධතාය ලොකතො නිස්සට්ඨා විඤ්ඤායති, එවං සබ්බසත්තෙහි ජෙට්ඨභාවතො සෙට්ඨභාවතො. ස්වායමත්ථො අග්ගපසාදසුත්තාදිති (ඉතිවු. 90; අ. නි. 4.34) විභාවෙනබ්බො. කථං පන සම්බුද්ධතා විඤ්ඤායති? අවිපරිතධම්මදෙසනතො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනාදීසු (විසුද්ධි. මහාට්. 1.124) වුත්තනෙයෙන වෙදිතබ්බො.

රාජා සත්ථු අවිපරිතධම්මදෙසනං අජානන්තො තතො එවස්ස සම්මාසම්බොධිං අසද්දහන්තො “වුඩ්ඪතරෙසුපි විරපබ්බජිතෙසු සම්මාසම්බුද්ධභාවෙ අලබ්භමානෙ තබ්බපරිතෙ කථං ලබ්භෙය්‍යා”ති මඤ්ඤමානො “කිං පන භවං ගොතමො”තිආදිං චක්ඛති. රාජා අත්තනො ලද්ධියා න පුච්ඡති අත්තනො සම්මුඛා තෙහි අසම්මාසම්බුද්ධභාවස්සෙව පටිඤ්ඤාතත්තා. යස්මා තෙ මුසාවාදිතාය අත්තනො උපට්ඨාකාදිනං “බුද්ධා මය”න්ති පටිජානියං, තස්මා වුත්තං “ලොකෙ මහාජනෙන ගහිතපටිඤ්ඤාවසෙන පුච්ඡති”ති. ස්වායමත්ථො ආගමිස්සති. බුද්ධසිහනාදන්ති බුද්ධානං එව ආවෙණිකං සීහනාදං. කාමං මග්ගඤ්ඤාණපදට්ඨානං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං, සම්බොධිඤ්ඤාණෙ පන ගහිතෙ තං අත්ථතො ගහිතමෙව හොතිති වුත්තං “සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණසඬ්ඛාතං සම්මාසම්බොධි”න්ති.

පබ්බජ්ජුපගමනෙනාති යාය කායවි පබ්බජ්ජාය උපගමනමත්තෙන සමණා, න සමිතපාපතාය. ජාතිවසෙනාති ජාතිමත්තෙන බ්‍රාහ්මණා, න බාහිතපාපතාය. පබ්බජ්ජසමුග්ගසඬ්ඛාතො සඬ්ඛොති පබ්බජ්ජසමුග්ගතාමත්තෙන සඬ්ඛො, න නිය්‍යානිකදිට්ඨිවිසුද්ධසීලසාමඤ්ඤාවසෙන සංහතත්තාති අධිප්පායො. එතෙසං අත්ථිති එතෙසං සබ්බඤ්ඤාපටිඤ්ඤාතානං පරිවාරභූතො අත්ථි. ස්වෙවාති පබ්බජ්ජසමුග්ගසඬ්ඛාතො එව. කෙච්චි පන “පබ්බජ්ජසමුග්ගවසෙන. සඬ්ඛිනො, ගහට්ඨසමුග්ගවසෙන ගණිනො”ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං ගණෙ එව ලොකෙ සඬ්ඛසද්දස්ස නිරුජ්ඣන්තා. ආචාරසික්ඛාපනවසෙනාති අවෙලකචතවරියාදි-ආචාරසික්ඛාපනවසෙන. පාකටාති සඬ්ඛිආදිභාවෙන පකාසිතා. “අප්පිච්ඡා”ති චත්ථා තත්ථ ලබ්භමානං අප්පිච්ඡතං දස්සෙතුං “අප්පිච්ඡතාය චත්ථමපි න නිවාසෙත්ති”ති වුත්තං. න හි තෙසු සාසනිකෙසු විය සන්තගුණනිගුහනා අප්පිච්ඡා ලබ්භතිති. යසොති කිත්තිසද්දො. තරන්ති එතෙන සංසාරොසන්ති එවං සම්මතත්තා තිත්ථං වුවචති ලද්ධිති ආහ “තිත්ථකරාති ලද්ධිකරා”ති. සාධුසම්මතාති “සාධු”ති සම්මතා, න සාධුහි සම්මතාති ආහ “සත්තො...පෙ.... පුපුජ්ජනස්සා”ති.

කප්පකොලාහලන්ති කප්පතො කොලාහලං, “කප්පට්ඨානං භවිස්සති”ති දෙවපුත්තෙහි උග්ගොසිතමහාසද්දො. ඉමෙහි පුරණාදයො. බුද්ධකොලාහලන්ති දෙවතාහි සොසිතං බුද්ධකොලාහලං. පරිපුර්ණාසිත්වාති පුරිසසුතිපරම්පරාය සුත්ථා. විත්තාමණිවිජ්ජා නාම පරවිත්තජානාපනවිජ්ජා. සා කෙවට්ටසුත්තෙ “මණිකා”ති ආගතා, ආදි-සද්දෙන

ගන්ධාරිසම්භවවිජ්ජාදිං සඬගණ්හාති. තත්ථ ගන්ධාරියා විකුබ්බනං දස්සෙති. අත්තභාවෙති සරිරෙ. රාජ්ජමාති රාජතෙජො.

සුක්කධම්මොති අනවජ්ජධම්මො නික්කිලෙසනා. ඉදං ගහෙත්වාති ඉදං පරම්මුඛා “මයං බුද්ධා”ති වත්වා අත්තනො සම්මුඛා “න මයං බුද්ධා”ති තෙහි චුත්තවචනං ගහෙත්වා. එවමාහාති “යෙපි තෙ, හො ගොතම...පෙ.... නවො ව පබ්බජ්ජායා”ති එවං අවොච. අත්තනො පටිඤ්ඤං ගහෙත්වාති “න මයං බුද්ධා”ති තෙසං අත්තනො පුරතො පවත්තිතං පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා. ඊදිසෙ යානෙ කිං-සද්දො පටිසෙධාවකො හොතිති චුත්තං “කිත්ති පටික්ඛෙපවචන”න්ති, කස්මා පටිජානාතිති අත්ථො?

න උඤ්ඤාතබ්බාති න ගරහිතබ්බා. ගරහත්ථො හි අයං උ-සද්දො. “දහරො”ති අධිකත්තා වක්ඛමානත්තා ව “ඛත්තියොති රාජකුමාරො”ති චුත්තං. උරසා ගච්ඡතිති උරගො, යො කොචි සප්පො, ඉධ පන අධිප්පෙන දස්සෙතුං “ආසිවිසො”ති ආහ. සිලවත්තං පබ්බජිතං දස්සෙති සාමඤ්ඤතො “හික්ඛු”ති වදන්තො. ඉධ පන යස්මා “භවම්පි නො ගොතමො”ති ආදිනා හගවත්තං උද්දිස්ස කථං සමුට්ඨාපෙසි, තස්මා හගවා අත්තානං අබ්බන්තරං අකාසි. යදිපි විසෙසො සාමඤ්ඤජොතනාය විභාවිතො හොති, සංසයුප්පත්තිදිපකං නොති චුත්තග්ගහණං පන තං පරිච්ඡිජ්ජතිති. තෙනාහ “දෙසනාකුසලතායා”ති ආදි. ඉදාති අවඤ්ඤාපරිභවෙ පයොගතො විභාවෙතුං “එත්ථ වා”ති ආදි චුත්තං. තත්ථ අචිත්තිකතාකාරවසෙන අවඤ්ඤාය පාකට්ඨාවො, වම්භනවසෙන පරිභවස්සාති අධිප්පායෙන කායපයොගවසෙන අවඤ්ඤා දස්සිතා, වච්ඡයොගවසෙන පරිභවො, උභයං පන උභයත්ථාපි පහෙදතො ගහිතං, අවඤ්ඤාපරිභවනං ද්විත්තම්පි උභයත්ථ පරිග්ගහො. තං සබ්බම්පිති තං අවඤ්ඤාදි සබ්බම්පි. චතුසුපි තං න කාතබ්බමෙව සම්පති ආයතිඤ්ඤව අනත්ථාවහත්තා.

තදත්ථදීපනාති තස්ස ආදිතො චුත්තස්ස අත්ථස්ස දීපනා. විසෙසත්ථදීපනාති තතො විසිට්ඨත්ථදීපනා . ඛෙත්තානං අධිපතීති ඛත්තියොති නිරුත්තිතයෙන සද්දසිද්ධි වෙදිතබ්බා. ඛෙත්තතො විවාදා සත්තෙ තායතීති ඛත්තියොති ලොකියා කථයන්ති. “මහාසම්මතො, ඛත්තියො, රාජා”ති එවමාගතෙසු ඉමෙසු දුතියං. අක්ඛරන්ති සමඤ්ඤා. සා හි උදයබ්බයාභාවතො “න කදාචි ඛරතීති අක්ඛර”න්ති චුත්තා. තෙනාහ “නාමගොත්තං න ජීරතී”ති. ජාතිසම්පන්නන්ති සම්පන්නජාතිං අතිවිසුද්ධජාතිං. තීණි කුලානීති බ්‍රාහ්මණවෙස්සසුද්දකුලානි. අතික්කම්මිත්වාති අත්තනො ජාතිසම්පන්නියා අභිභවිත්වා.

කෙවලං නාමපදං චුත්තං ආබ්‍යාතපදං අපෙක්ඛතෙවාති ආහ “යානං හීති කාරණං විජ්ජති”ති. උද්ධට්ඨණ්ඩෙනාති සමන්තතො උබ්බතෙන දණ්ඩෙන සාසනෙන, බලවං උපක්කමං ගරුකං රාජානම්පි. තං ඛත්තියං පරිච්ඡිජ්ජයානාති ඛත්තියං අවඤ්ඤාපරිභවකරණතො වජ්ජෙය්‍ය. තෙනාහ “න සට්ටෙය්‍යා”ති.

උරගස්ස ව නානාවිධවණ්ණග්ගහණෙ කාරණං වදති “යෙන යෙන හී”ති ආදිනා. බහුභක්ඛන්ති මහාභක්ඛං සබ්බභක්ඛබ්බාදකං. පාවකං සොධනත්ථෙන අසුද්ධස්සපි දහනෙන. සොති මග්ගො. කණ්හො වත්තනී ඉමස්සාති කණ්භවත්තනී. මහන්තො අග්ගික්ඛන්ධො හුත්වා. යාවබ්‍රහ්මලොකප්පමාණොති කප්පවුට්ඨානකාලෙ අරඤ්ඤෙ අග්ගිනා ගහිතෙ කාලන්තරෙ එව කට්ඨතිණරුක්ඛාදිසම්භවොති දස්සෙතුං “ජායන්ති තත්ථ පාරොහා”ති පාළියං චුත්තන්ති දස්සෙත්තො “තත්ථා”ති ආදිමාහ.

ඛහිතුං න සක්කොති පච්චක්කොසනාදිනා. විනස්සන්ති සමණතෙජසා විනාසිතත්තා. “න තස්සා”ති එත්ථ න-කාරං “චින්දරො”ති එත්ථ ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බන්ති ආහ “න චින්දන්ති”ති. වත්ථුමත්තාවසිට්ඨොති යානමෙව නෙසං අවසිස්සති, සයං පන සබ්බසො සහ ධනෙන විනස්සන්තිති අත්ථො.

“සම්මදෙව සමාවරො”ති එත්ථ යථා රාජාදිසු සම්මා සමාවරෙය්‍ය, තං විභාගෙන දස්සෙත්තො “ඛත්තියං තාවා”ති ආදිමාහ. තං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව. තිස්සො කුලසම්පන්නියොති ඛත්තිය-බ්‍රාහ්මණගහපති-මහාසාලකුලානි වදති. පඤ්ච රුපිබ්‍රහ්මලොකෙ, වත්තාරො අරුපිබ්‍රහ්මලොකෙති එවං නව බ්‍රහ්මලොකෙ කම්මභවිභාගෙන, සෙසානං ගණනානං උපපත්තිභවිභාගෙන.

අභික්කන්තන්ති අතිවිය කමතියං. සා පනස්සා කන්තතා අතිවිය ඉට්ඨතාය මනවඩ්ඨනතාය සොභනතායාති ආහ “අතිඉට්ඨං අතිමනාපං අතිසුන්දරන්ති අත්ථො”ති. “අභික්කන්ත”න්ති වචනං අපෙක්ඛිත්වා නපුංසකනිද්දෙසො, වචනං පන හගවතො ධම්මදෙසනාති තථා චුත්තං. අත්ථමත්තදස්සනං වා එතං, තස්මා අත්ථවසෙන ලිඛගච්ඡන්තිවිපරිණාමො වෙදිතබ්බො. දුතියපදෙපි එසෙව නයො.

අධොමුඛධිපිකන්ති කෙතචි අධොමුඛං යපිතං. හෙට්ඨාමුඛජාතන්ති සභාවෙනෙව හෙට්ඨාමුඛං ජාතං. උග්ගාටෙය්‍යාති විචටං කරෙය්‍ය. හත්ථෙ ගහෙත්වාති “පුරත්ථාහිමුඛො උත්තරාහිමුඛො වා ගච්ඡා”ති ආදිති අවත්වා හත්ථෙ ගහෙත්වා නිස්සන්දෙහං කත්වා “එස මග්ගො”ති එවං වත්වා “ගච්ඡා”ති වදෙය්‍ය. කාලපක්ඛවාතුද්දසිති කාලපක්ඛෙ වාතුද්දසි. නික්කුජ්ජිතං උක්කුජ්ජෙය්‍යාති ආධෙය්‍යස්ස අනාධාරභූතං භාජනං තස්ස

ආධාරභාවාපාදනවසෙන උක්කුප්පේයා. අඤ්ඤාණස්ස අභිමුඛත්තා හෙට්ඨාමුඛජාතතාය සද්ධම්මවිමුඛං, තතො එව අධොමුඛභාවෙන අසද්ධම්මෙ පතිතන්ති එවං පදද්වයං යථාරහං යොජෙතබ්බං, න යථාසඬ්ඛයං. කාමං කාමච්ඡන්දාදයොපි පටිච්ඡාදකා, මිච්ඡාදිට්ඨි පන සවිසෙසං පටිච්ඡාදිකාති ආහ “මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්ත”න්ති. තෙනාහ භගවා – “මිච්ඡාදිට්ඨිපරමාහං, භික්ඛවෙ, චජ්ජං වදාමි”ති (අ. නි. 1.310). සබ්බාපායගාමිමග්ගො කුම්මග්ගො “කුච්ඡිතො මග්ගො”ති කත්වා. සම්මාදිට්ඨිආදීනං උජුපටිපක්ඛතාය මිච්ඡාදිට්ඨිආදයො අට්ඨ මිච්ඡන්තධම්මා මිච්ඡාමග්ගො. තෙනෙව හි තදුභයපටිපක්ඛතං සන්ධාය “සග්ගමොක්ඛමග්ගං ආවිකරොන්තෙනා”ති චුත්තං. සප්පිආදිසන්තිස්සයො පදීපො න තථා උජ්ජලො, යථා තෙලසන්නිස්සයොති තෙලපජ්ජොතග්ගහණං. එතෙහි පරියායෙහීති එතෙහි නික්කුප්පීතුක්කුප්පනපටිච්ඡන්තවිවරණාදිඋපමොපමිතබ්බප්පකාරෙහි.

පසන්නාකාරන්ති පසන්නෙහි කාතබ්බං සක්කාරං. සරණන්ති පටිසරණං පරායණං. අප්පතාති අප්පාති පදස්ස වඩ්ඪනමත්තං හෙත්ථ තා-සද්දො යථා “දෙවතා”ති. පාණෙහි උපෙතන්ති පාණෙහි සහ සරණං උපෙනං. “යාව මෙ පාණා ධරන්ති, තාව සරණං ගතමෙව මං ධාරෙතු”ති ආපාණකොට්ඨකං අත්තතො සරණගමනං පච්චෙදෙති. තෙනාහ “යාව මෙ”තිආදි. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං සුචිඤ්ඤෙයාමෙව.

දහරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. පුරිසසුත්තවණ්ණනා

113. පුරිසසුත්තෙහි පුරිසසුත්තදෙසනායං. තත්ථ හි උපසඬ්ඛකමන්තවෙලාය සත්ථු ගුණෙ අජානන්තො කෙවලං සම්මොදනං කරොති. දෙසනං සුත්වා පන සත්ථු ගුණෙ ඤත්වා සරණධගතත්තා ඉධ ඉමස්මිං සමාගමෙ අභිවාදෙසි පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දි. අත්තානං අධි අප්පකුත්තං, අවිජහෙන අත්තානං අධිකිච්ච උද්දිස්ස පවත්තධම්මා අප්පකුත්තං එකප්පකුං ගහණවසෙන, භුම්මත්ථෙව වෙනං පටිච්චත්තවචනං. කාමඤ්ඤායං අප්පකුත්තසද්දො ගොචරප්පකුත්තවිසයප්පකුත්තඅප්පකුත්තප්පකුත්තෙසු පවත්තති. තෙ පනෙත්ථ න යුජ්ජන්තිති චුත්තං “නියකප්පකුත්ත”න්ති, නියකසඬ්ඛාතඅප්පකුත්තධම්මෙසුති අත්ථො. තෙනාහ “අත්තතො සන්තානෙ”ති. ලුඛනලක්ඛණොති ගිප්පකුත්තලක්ඛණො, ආරම්මණෙ දළ්භග්ගහණසභාවොති අත්ථො. දුස්සනලක්ඛණොති කුප්පකුත්තලක්ඛණො, බ්‍යාපජ්ජනසභාවොති අත්ථො. මුය්භනලක්ඛණොති අඤ්ඤාණලක්ඛණො, ආරම්මණෙ සභාවසම්මොහභාවොති අත්ථො. විහෙයෙන්නීති අත්ථනාසනඅනත්ථුප්පාදනෙහි විබාධෙන්නි. තතො එව යථා සග්ගමග්ගෙසු න දිස්සති, එවං කරොන්තිති ආහ “තාසෙන්නි විනාසෙන්නි”ති. අත්තති සම්භූතාති සන්තානෙ නිබ්බත්තා.

පුරිසසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ජරාමරණසුත්තවණ්ණනා

114. අඤ්ඤානු ජරාමරණාති ජරාමරණෙන විනා. ජරාමරණවිරහිතො ජාතො නාම අත්ථි නු බොති පුච්ඡති. පාළියං ජාතස්සාති පටිච්චත්තෙ සාම්ච්චනං. මහාසාලාති ඉමිතා ර-කාරස්ස ල-කාරං කත්වා “මහාසාලා”ති චුත්තන්ති දස්සෙති යථා “පුරත්ථියොති පුලත්ථියො”ති. මහාසාරප්පත්තාති මහන්තං විභවසාරං පත්තා. කොට්ඨකං ධනං, අයමෙව වා පායො. “කුමභං නාම දස අම්බණානි”ති වදන්ති. ඉස්සරාති විභවස්සරියෙන ඉස්සරා. සුචණ්ණරජතභාජනාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන වත්ථසෙය්‍යාවසථාදිං සඬ්ගණ්ණාති. අසාධාරණධනානං නිධානගතත්තා “අනිධානගතස්සා”ති චුත්තං. තුට්ඨිකරණස්සාති පාසාදසිච්ඡාදිසුඛසාධනස්ස.

ආරකා කිලෙසෙහීති නිරුත්තීනයෙන සද්දසිද්ධිමාහ. ආරකාති ව සබ්බසො සමුච්ඡින්නත්තා තෙහි දුරෙහි අත්ථො. රාගාදීනං භතත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවතො, අනුත්තරදක්ඛිණෙය්‍යතාදිපට්ඨයා ව අරහං. කාමඤ්ඤායං සංයුත්තවණ්ණනා, අභිධම්මනයො එව පන නිප්පරියායොති ආහ “වත්තාරො ආසවා”ති බ්‍රහ්මවරියවාසන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියවාසං. චුට්ඨාති චුට්ඨවන්තො. වතුහි මග්ගෙහි කරණීයන්ති පටිච්චෙකං වතුහි මග්ගෙහි කත්තබ්බං පරිඤ්ඤාපභානසච්ඡිකිරියභාවනාහිසමයං. එවං ගතං සොලසවිධං හොති. ඔසිදාපනට්ඨෙන භාරා වියාති භාරා. තෙනාහ “භාරා භවෙ පඤ්චක්ඛන්ධා”තිආදි (සං. නි. 3.22). අත්තපටිබද්ධතාය අත්තතො අවිජහනතො පරමත්ථදෙසනාය ව පරමත්ථො අරහත්තං. කාමඤ්ඤායමත්ථො සබ්බසමිද්ධිසසන්තතිපරියාපන්තො අනවජ්ජධම්මො සම්භවති අකුප්පසභවා, අපරිහානධම්මෙසු පන අග්ගභූතෙ අරහත්තෙ සාතිස්සො, න ඉතරෙසුති “අරහත්තසඬ්ඛාතො”තිආදි චුත්තං. ඔරම්භාගියුද්ධම්භාගියවිභාගං දසවිධම්පි භවෙසු සංයොජනං කිලෙසකම්මවිපාකවට්ටපට්ඨයො හුත්වා නිස්සරිතුං අප්පදානවසෙන බන්ධනීති භවසංයොජනං. සතිපි හි අඤ්ඤෙසං තප්පක්ඛියභාවෙන විනා සංයොජනාති තෙසං තප්පට්ඨයභාවො අත්ථි, භවනියාමො ඔරම්භාගියුද්ධම්භාගියසඬ්ගහිතොති තංතංභවනිබ්බත්තකකම්මනියාමො ව හොති, න ව උපවිජින්නසංයොජනස්ස කතානිපි කම්මානි භවං නිබ්බත්තෙන්තිති තෙසංයෙව සංයොජනට්ඨො දට්ඨබ්බො. සම්මා කාරණෙහි ජානිත්වාති ඤායෙන දුක්ඛාදිසු සො යථා ජානිතබ්බො; තථා ජානිත්වා, පුබ්බකාලකිරියාවිමුත්තා හි අපරකාලකිරියා ව යථා සම්භවති, තං දස්සෙතුං “මග්ගපඤ්ඤායා”තිආදි චුත්තං.

හිප්පනසභාවෝ ඛණ්ඩායත්තත්තා. නික්ඛිපිතඛිබසභාවෝ මරණධම්මත්තා. අයං කායො උස්මායුච්ඤ්ඤාණාපගමො ඡඩ්ඛනියධම්මො, යස්මිං යං පතිට්ඨිතං, තං තස්ස සන්තානගතවිප්පයුත්තන්ති කත්වා චත්තඛිබ්බං අරහතිති ආහ “ඛිණ්ණසවස්ස හි අජීරණධම්මොපි අත්ථි”තිආදි. තෙනාහ භගවා “ඉමස්මිංයෙව ඛ්‍යාමමත්තෙ කළෙවරෙ සසඤ්ඤිමිහි සමනකෙ ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙමි ලොකසමුදයඤ්ච ලොකනිරොධඤ්චා”තිආදි (සං. නි. 1.107; අ. නි. 4.45). අස්ස ඛිණ්ණසවස්ස, “ජීරණධම්ම”න්ති යථාචුත්තං අජීරණධම්මං යපෙත්වා ජීරණධම්මං දස්සෙන්නො “තෙසංපායං කායො හෙදනධම්මො”ති ඵවමාහ. ජරං පත්තස්සෙව හිස්ස හෙදනනික්ඛිපිතඛිබ්බතානියතෙ අත්ථෙ සුත්තදෙසනා පචත්තා. අත්ථස්ස උප්පත්ති අට්ඨප්පත්ති, සා එතස්ස අත්ථිති අට්ඨප්පත්තිකො. කිර-සද්දො අනුස්සවත්ථො, තෙන අනුස්සවාගතොයමත්ථො, න අට්ඨකථාගතොති දිපෙති. තෙනාහ “චදන්ති”ති. යෙනායං අත්ථො හෙතුනා අට්ඨප්පත්තිකො, තං දස්සෙතුං “සිවිකසාලායං නිසීදිත්වා කථිත”න්ති චුත්තං. “චිහරති ජෙතවනෙ”ති නිදානවචනෙන යථා න විරුජ්ඣති, තථා වෙදිතඛිබ්බං. නනු ඉමස්ස සුත්තස්ස පුච්ඡාවසිකො නික්ඛෙපොති? සච්චමෙතං, සුත්තෙකදෙසං පන සන්ධාය අට්ඨප්පත්තිකතාවචනං. කෙච් පන “යානං ආරුහිත්වා රාජා ආගතො, රඤ්ඤො ආරොහනීයරථං දස්සෙත්වා චුත්ත”න්තිපි චදන්ති.

සරිරෙ ඵෙණපිණ්ඩසමෙ කිං චත්තඛිබ්බං? සඛිහි සද්ධන්ති සාධුහි සහ පවෙදයන්ති. න හි කදාවි සාධුතං සාධුහි සහ කත්තඛිබ්බා හොන්ති, තස්මා සීදනසභාවානං කිලෙසානං හිප්පනප්පත්තත්තා නිබ්බානං සඛිහිති චුච්චති. පුරිමපදස්සාති “සතඤ්ච ධම්මො න ජරං උපෙති”ති පදස්ස. කාරණං දස්සෙන්නො ඛ්‍යාතිරොකවසෙන. සතං ධම්මො නිබ්බානං කිලෙසෙහි සංසීදනහිප්පනසභාවො න හොති, තස්මා තං ආගම්ම ජරං න උපෙති. කිලෙසා පන තන්තිමිත්තකා, ඵවමයං චුත්තකාරණතො ජරං න උපෙතිති. තෙනාහ “ඉද”න්තිආදි. සුත්තදරාධිවචනං වා එතං “සඛිහි”ති පදං අපාපතාදිපනතො, සඛිහිධම්මභුතන්ති අත්ථො. තෙනාහ “විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති (ඉතිවු. 90; අ. නි. 4.34), න තෙන ධම්මෙන සමත්ථි කිඤ්චි”ති (බු. පා. 6.4; සු. නි. 227) ව.

ජරාමරණසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පියසුත්තවණ්ණනා

115. රහසි ගතස්සාති ජනසම්බාධතො අපක්කන්තස්ස. නිලීනස්ස තෙනෙව ජනවිවෙකෙන එකමන්තං නිසප්පාය එකිභාවෙන පටිසල්ලීනස්ස විය. තෙනාහ “එකිභුතස්සා”ති. සඛිබඤ්ඤාසිතං කරොන්තො ආහ තස්ස වචනං “එවමෙත”න්ති සම්පට්චිත්ථා තස්ස වචනං තථාපච්චනුභාසන්තො. අන්තකෙනාධිපන්නත්තා එව ඛෙත්තචත්ථුහිරඤ්ඤසුචණ්ණාදි මානුසං භවං ජහතො. අනුගන්ති අනුගතං, තමෙව අනුගාමීති අත්ථො. නිවයන්ති උපරුපරි වඩ්ඪියා නිචිතභුතං. සම්පරාසිකන්ති සම්පරාය හිතං.

පියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. අත්තරක්ඛිතසුත්තවණ්ණනා

116. පීදහනන්ති සංයමනං. කම්මපථහෙදං අප්පත්තස්සාති සුපිනකාලො විය පචත්තිමත්තතාය කම්මපථවිසෙසං අගතස්ස. කම්මස්සාති අකුසලකම්මස්ස. සංවරන්ති සංවරභාවං දස්සෙති, ඉතරස්ස පන සංවරභාවො පුරිමෙහි තිහි පදෙහි දස්සිතොවාති. ඔත්තප්පමිපි ගහිතමෙව තදවිනාභාවතො. න හි පාපජිගුච්ඡනං පාපඋත්‍රාසරහිතං, උත්‍රාසො වා පාපජිගුච්ඡනරහිතො අත්ථිති.

අත්තරක්ඛිතසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. අප්පකසුත්තවණ්ණනා

117. උළාරසද්දො සෙට්ඨෙ ඛහුකෙ ව දිස්සතිති ආහ “පණිතෙ ව ඛහුකෙ වා”ති. මානමජ්ජනෙනාති මානවසෙන මදප්පත්තියා. අතික්කමන්ති සාධුමරියාදවිතික්කමලක්ඛණං දොසං. කුටො පාසො.

අප්පකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. අඩ්ඛකරණසුත්තවණ්ණනා

118. යස්මා කාමනිමිත්තං සත්තො සම්පජානමුසා භාසති, තස්මා කාමා තස්ස පතිට්ඨා පච්චයො කාරණන්ති ආහ “කාමහෙතු”තිආදි. හද්‍රමුඛසිසෙන විට්ඨුහං හද්‍රොපවාරෙන උපවරතිති අත්ථො, විනිච්ඡයො කරියති එත්ථාති අඩ්ඛකරණං, විනිච්ඡයට්ඨානං. ඛිප්පන්ති කුටං, මච්ඡඛිප්පන්තිපි වට්ඨති. ඔඩ්ඛිතන්ති ඔඩ්ඛිතවසෙන ඵලං පාපිතං.

8. මල්ලිකාසුත්තවග්ගො නිට්ඨානා

119. “කස්මා පුච්ඡති”ති? පුච්ඡාකාරණං වොදෙත්වා සමුදයතො පටියාය දස්සෙතුං “අයං කිර මල්ලිකා”තිආදි වුත්තං. මාලාරාමං ගත්ත්වාති අත්තනො පිතු මාලාරාමං රක්ඛණත්ථස්ථෙව අවසෙසපුප්ඵග්ගණත්ථස්ථ ගත්ත්වා. කාසිගාමෙති කාසිරට්ඨස්ස ගාමෙ. සො කිර ගාමො මහාකොසලරාජෙන අත්තනො ධිතුයා පතිසරං ගච්ඡන්තියා පුප්ඵමුලත්ථාය දිත්තො, තංතිමිත්තං. භාගිනෙය්‍යෙන අජාතසත්තුනා. තස්සාති රක්ඛෙය්‍යො පසෙනදිස්ස. සාති මල්ලිකා. නිවත්තිතුන්ති තස්සා ධම්මතාය නිවත්තිතුං තස්සා වචනං පටිකම්බිසිතුං. නෙවජ්ඣගාති වත්තමානත්ථෙ අනිතවචනන්ති ආහ “නාධගච්ඡති”ති. පුපු අත්තාති තෙසං සත්තානං අත්තා.

මල්ලිකාසුත්තවග්ගො නිට්ඨානා.

9. යඤ්ඤසුත්තවග්ගො නිට්ඨානා

120. පුණන්ති යඤ්ඤපත්ථමිහං. උපනිතාති යඤ්ඤං යජිතුං ආරම්භාය. එත්තාවතාති “ඉධ, හන්තෙ...පෙ.... රුදමානා පරිකම්මාති කරොන්ති”ති එත්තකෙන පායෙන. සන්තිට්ඨානන්ති “නං ඉත්ථිං ලභිස්සාමි නු ඛො, න නු ඛො ලභිස්සාමි”ති නිච්ඡයං අවිත්තන්තො න ඤායන්තො. ඵෙණුද්දෙහකන්ති යථා යත්ථ කුට්ඨෙ ඵෙණං උද්දෙහති න උපධියති, එවං අනෙකචාරං ඵෙණං උට්ඨාපෙත්වා. තං දිවසන්ති තස්මිං රක්ඛෙය්‍යො නිද්දං අලභිත්වා දුක්ඛසෙය්‍යාදිවසෙ. ආලොකං ඔලොකෙත්වාති ලොහකුම්භිමුඛවට්ටිසිසෙ පත්තෙ තත්ථ මහන්තං ආලොකං ඔලොකෙත්වා. අත්තානො වචනං රක්ඛෙය්‍යො පවත්තිඤාපනත්ථං. මහාසද්දො උද්දො “එවරුපං යඤ්ඤං රාජා කාරාපෙති”ති. වත්තුකාමො අහොසි, වත්තුඤ්ඤං පන අවිසහන්තො “ස” ඉති වත්වා ලොහකුම්භියං නිමුග්ගො. ඉමං ගාථං වත්තුකාමො අහොසිති අයං පනෙත්ථ සම්බන්ධො. එස නයො සෙසපද්දවයෙපි. ධම්මහෙරිං වරාපෙසුං “කොචි කඤ්චි පාණං මා හනතු”ති. සො ඉත්ථිසාමිකො පුරිසො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති අත්තනො උපනිස්සයසම්පත්තියා සත්තු ව දෙසනාවිලාසසම්පත්තියා, රාජා පන මහාබොධිතිරුජ්ඣනසභාවත්තා කිඤ්චි විසෙසං නාධගච්ඡි.

සඬගහවත්ථුනීති ලොකස්ස සඬගහකාරණාති. නිප්ඵන්තසස්සතො නවභාගෙ කස්සකස්ස දත්වා රක්ඛෙය්‍යො එකභාගග්ගණං දසමභාගග්ගණං. එවං කස්සකා හට්ඨකුට්ඨා සස්සාති සම්පාදෙන්ති ආහ “සස්සසම්පාදනෙ මෙධාවිතාති අත්ථො”ති. තතො ඔරභාගෙ කිර ඡභාගග්ගණං ජාතං. ඡමාසිකන්ති ඡන්තං ඡන්තං මාසානං පහොනකං. පාසෙතිති පාසගතෙ විය කරොති. වාචාය පියස්ස පියකරස්ස කම්මං වාචාපෙය්‍යං. සබ්බසො රට්ඨස්ස ඉද්ධාදිභාවතො බෙමං. නිරබ්බුදං වොරියාභාවතො. ඉද්ධෙති රට්ඨං අවොරියං නිරග්ගලන්ති වුවචති අපාරුතසරභාවතො.

උද්ධංමුලකං කත්වාති උම්මුලං කත්වා. ද්විති පරියඤ්ඤෙහිති මහායඤ්ඤස්ස පුබ්බභාගෙ පච්ඡා ව පවත්තෙතබ්බෙහි ද්විති පරිවාරයඤ්ඤෙහි. සත්තච්ඡති...පෙ.... තස්සාති සත්තච්ඡාධිකානං තිණ්ණං පසුසනානං ද්වාච්ඡතියා අස්සාදිති ව සට්ඨිඅධිකද්විසතආරඤ්ඤකපසුහි ව සද්ධිං සම්පිණ්ඩිතානං පන නවාධිකඡසතපසුනං මාරණෙන හෙරවස්ස පාපභීරුකානං භයාවහස්ස. තථා හි වදන්ති —

“ඡසතාති නියුජ්ජන්ති, පසුනං මජ්ඣිමෙ හනි,
අස්සමෙධස්ස යඤ්ඤස්ස, අධිකාති නවාපි වා”ති.

සම්මන්ති යුගච්ඡද්දෙ පක්ඛිපිතබ්බදණ්ඩකං. පාසෙන්නීති බිපන්නි. සංභාරිමෙහිති සකටෙහි වහිතබ්බෙහි යුපෙහි. පුබ්බෙ කිර එකො රාජා සම්මාපාසං යජන්තො සරස්සනිනදීතිරෙ පට්ඨියා විවරෙ දිත්තෙ නිමුග්ගොයෙව අහොසි. අන්ධබාලබ්‍රාහ්මණා ගතානුගතිගතා “අයං තස්ස සග්ගමනමග්ගො”ති සඤ්ඤාය තත්ථ සම්මාපාසයඤ්ඤං පට්ඨපෙන්නි. තෙන වුත්තං “නිමුග්ගොකාසතො පහුති”ති. අයුපො අප්පකදිවසො යාගො, සයුපො බහුදිවසං සාධෙය්‍යො සත්තුයාගො. මන්තපදාහිසඬිතානං සප්පිමුද්ධනං වාජමිති සමඤ්ඤා, හිරඤ්ඤසුචණ්ණගොමිති සාදිසත්තරසකදක්ඛිණස්ස. සාරගබ්භකොට්ඨාගාරාදිසු නත්ථෙත්ථ අග්ගලන්ති නිරග්ගලො. තත්ථ කිර යඤ්ඤෙ අත්තනො සාපතෙය්‍යං අනවසෙසතො අනිගුහිත්වා නියානියති. මහාරම්භාති බහුපසුසාතකම්මා. අට්ඨකථායං පන “විවිධා යත්ථ හඤ්ඤරො”ති වක්ඛමානත්තා “මහාකිච්චා”ති අත්ථො වුත්තො, ඉධ “මහාරම්භාති පපඤ්චවසෙන අපෙළකා”තිආදි වුත්තන්ති “බහුපසුසාතකම්මා”ති අත්ථො වුත්තො. නිරාරම්භාති එත්ථාපි වුත්තනෙයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අනුගතං කුලන්ති අනුකුලං, කුලානුගතන්ති අත්ථො වෙදිතබ්බො. තෙනාහ “යං නිච්චහත්තාදි...පෙ.... අත්ථො”ති.

යඤ්ඤසුත්තවග්ගො නිට්ඨානා.

10. බන්ධනසුත්තවශ්ණනා

121. ඉදන්ති “ඉධ, හන්තෙ” තිආදිකං වචනං. තෙ භික්ඛු ආරොවෙසුන්ති සම්බන්ධො. තෙසුති තෙසු රඤ්ඤා බන්ධාපිතමනුස්සෙසු. සුක්කකාරණන්ති සුකාරණකිරියං ආරොවෙසුං, න කෙවලං තෙසං මනුස්සානං බන්ධාපිතභාවං. ඉදානි තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “රඤ්ඤො කිරා” තිආදි වුත්තං. අට්ඨවඩිකොති අට්ඨංසො. අන්තොසරවාරිනොති අන්තෙපුරවාසිනො.

උක්කට්ඨයෙති යුද්ධෙ. මන්තිසුති ගුත්තමන්තිසු. අකුතුහලන්ති සඤ්ඤතං. පියන්ති පියාසිතබ්බං. අන්තපානමිති මධුරෙ අභුත්තෙ උප්පන්නෙ. අත්ථෙති අත්ථෙ කිව්වෙ ජාතෙ ථීරන්ති න කථෙත්ති කායබලමත්තෙන අපනෙතුං සක්කුණෙයාත්තා. සුට්ඨ රත්තරත්තාති අතිවිය රත්තා එව හුත්වා රත්තා. සාරත්තෙනාති සාරභාවෙන සාරභාවසඤ්ඤාය. ඔහාරිනන්ති භෙට්ඨා හරණසීලන්ති ආහ “වතුසු අපායෙසු ආකඩ්ඪනක” න්ති. සිථීලන්ති සිථීලාකාරං, න පන සිථීලං. තෙනාහ භගවා “දුප්පමුඤ්ච” න්ති.

බන්ධනසුත්තවශ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඨමවග්ගවශ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියවග්ගො

1. සත්තපටිලසුත්තවශ්ණනා

122. පුබ්බාරාමසඩ්ධාතෙති සාවත්ථීනගරස්ස පුබ්බදිසාය කතත්තා පුබ්බාරාමෙති සඩ්ධං ගතෙ. තත්තා “මිගාරමාතුයා පාසාදෙ” ති තස්මිං සංඛිත්තවචනෙ. අයං ඉදානි වුච්චමානා අනුපුබ්බිකථා ආදිතො පටියාය අනුක්කමකථා. පත්ථනං අකාසි තස්ස භගවතො අග්ගපටියායිකං එකං උපාසිකං දිස්වා තං යානන්තරං ආකඩ්ධන්ති. මෙණ්ඩකපුත්තස්සාති මෙණ්ඩකසෙට්ඨිපුත්තස්ස. මාතිට්ඨානෙ යපෙසි තස්සා උපකාරං ගරුභාවඤ්ච දිස්වා. තාය කාරිතෙ පාසාදෙති තාය මහාඋපාසිකාය මහාලතාපසාධනං විස්සජ්ජෙත්වා නවහි කොට්ඨි කරිසමත්තෙ භූමිභාගෙ කාරිතෙ සහස්සගබ්භපටිමණ්ඩිතෙ පාසාදෙ.

පරුල්භකච්ඡාති පරුල්භකච්ඡලොමා. කමණ්ඩලසට්ඨකාදිං පබ්බජිතපරික්ඛාරං. නග්ගභොග්ගනිස්සිරිකානන්ති නග්ගානඤ්චෙව භොග්ගානඤ්ච නිස්සිරිකානඤ්ච. තෙ හි අනිවත්ථවත්ථතාය නග්ගා වෙව, අවෙලකවතාදිනා භොග්ගසිරිතාය භොග්ගා, සොභාරහිතතාය නිස්සිරිකා ව. අත්තනා දිට්ඨසුතං පටිච්ඡාදෙත්වා න කථෙය්‍යුන්ති අකාරණමෙතං තෙසං රඤ්ඤා පයුත්තවරපුරිසභාවතො. එවං කතෙ පන තෙ “අඤ්ඤෙපි පබ්බජිතා අත්ථිති අයං ජානාති” ති මඤ්ඤෙය්‍යුන්ති කොහඤ්ඤවිත්තො එවං අකාසිති සක්කා විඤ්ඤාතුං. තථා හි තෙනත්ථෙත අපරිතොසමානො “අපිවා” තිආදිමාහ.

කාසිකචන්දනන්ති උප්පලවන්දනං. තං කිර වණ්ණවසෙන සමුප්පලං හොති පහස්සරං, තදත්ථමෙව නං සණ්ඨතරං කරොන්ති. තෙනාහ “කාසිකචන්දනන්ති සණ්ඨවන්දන” න්ති. වණ්ණගන්ධත්ථායාති වණ්ණසොහත්ථඤ්චෙව සුගන්ධභාවත්ථඤ්ච. වණ්ණගන්ධත්ථායාති ඡවිරාගකරණත්ථඤ්චෙව සුගන්ධත්ථාය ව. “ගිහිනා” තිආදිහි පදෙහි එවං පමාදවිහාරිනා තයා අරහන්තො දුට්ඨඤ්ඤෙය්‍යාති දස්සෙති.

සංවාසො නාම ඉධ කාලෙන උපසඩ්ධකමනන්ති දස්සෙන්නො “උපසඩ්ධකමන්තෙනා” ති ආහ. කායවාචාහි අසංයතෙනපි සංයතාකාරො, අසංවුතින්ද්‍රියෙනපි සංවුතින්ද්‍රියාකාරො. පරිග්ගභෙස්සාමිති විමංසිස්සාමි “පරිසුද්ධං නු ඛො, නො” ති. සප්පඤ්ඤානාති සීලපරිග්ගණනපඤ්ඤාය සප්පඤ්ඤෙන. ජානිතුං න සක්කොති සභාවස්ස සතො සීලස්ස අනුපධාරණතො.

කථනෙනාති අපරාපරං කථනෙන. තථා හි වක්ඛති “එකච්චස්ස හී” තිආදි. අරියවොභාරොති දිට්ඨාදිලක්ඛණෙන වොහරිතො “දිට්ඨං අදිට්ඨ” න්තිආදිනා පවුත්තසද්දවොභාරො. තස්ස පන කාරණමෙව ගණ්හන්තො “එත්ථ වෙනනා” ති ආහ. එස නයො අනරියවොභාරෙපි. පරමත්ථතො හි සච්චවාචාදයො මුසාවාදාදයො වෙනනාලක්ඛණාති. පඤ්ඤත්තිවොභාරො තථා තථා වොහරිතබ්බතො එවමාහ “සංවොභාරෙන ඛො, මහාරාජ, සොවෙය්‍යං වෙදිතබ්බ” න්ති.

ඤාණථාමොති ඤාණගුණබලං, යෙන යානුප්පත්තිකපටිභානාදිනා අච්චායිකකිව්වකරණීයාති නිට්ඨාපෙති. සංකථායාති අත්ථවිමංසනවසෙන පවත්තාය සම්මාකථාය. උප්පිලවති ලුහුකභාවතො. භෙට්ඨාවරකාති අව්වරකා. යෙ අනුපටිසිත්වා පරෙසං රහස්සවිමංසනවසෙන පවත්තා, තෙසු ඔවරකවොභාරොති වුත්තං “වරා හී” තිආදි.

වණ්ණසංස්කෘතියෙහි වණ්ණෙන වා සංස්කෘතියෙහි වා වණ්ණපොක්කරනය වා සංස්කෘතියෙහි වා.
සුජාතො පෙසලො විස්සසෙති යොජනා. ලුහුකදස්සනෙනාති පරිත්තදස්සනෙන විජ්ජුකෙන විය.
පරික්කාරහණ්ඩකෙනාති පබ්බතපරික්කාරහුතෙන භණ්ඩකෙන. ලොභඬ්ඨමාසොති ලොභමයො
උපඬ්ඨග්ගනකමාසො.

සත්තපටිලසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

2. පඤ්චරාජසුත්තවණ්ණනා

123. රූපාති රූපසංඛිතා කාමගුණා. තෙ පන නිලාදිවසෙන අනෙකභෙදභින්නාපි රූපායතනත්තා
වක්ඛුච්ඤ්ඤායානං නාතිවත්තන්තිති ආහ “නිලපිතාදිභෙදං රූපාරම්මණ”න්ති. තො-සද්දොපි දා-සද්දො විය
කාලත්ථො භොතිති ආහ “යතොති යදා”ති. මනං ආපයති වඩ්ඨෙතීති මනාපං, මනොරමං. මනාපනිජ්චත්තිතන්ති තස්ස
පුග්ගලස්ස මනසා පියායිතං, තස්ස අග්ගභාවෙන පරියන්තං පරමං කොටිං කත්වා පවත්තිතන්ති අත්ථො.
පුග්ගලමනාපන්ති ආරම්මණසභාවං අවිත්තෙන්වා පුග්ගලස්ස වසෙන මනාපභාවෙනෙව ඉට්ඨතාය ඉට්ඨන්ති. සම්මුතීති
සමඤ්ඤා. පුග්ගලමනාපං නාම සඤ්ඤාවිපල්ලාසවසෙන විපරිතම්පි ගණ්හාති ඉතරසභාවතොති ආහ “යං ඵකස්ස...
පෙ.... ඉට්ඨං කත්ත”න්ති. ඉදානි තං ජිව්හාවිඤ්ඤායායසෙන යොජෙන්වා දස්සෙන්තො
“පච්චන්තවාසීත”න්තිආදිමාහ. ඉදං පුග්ගලමනාපන්ති ඉදං යථාචුත්තං ජිව්හාවිඤ්ඤායායං විය අඤ්ඤම්පි ඵලංජාතිකං
තෙන තෙන පුග්ගලෙන මනාපන්ති ගහෙතඬ්ඨාරම්මණං පුග්ගලමනාපං නාම.

ලොකෙ පටිච්චන්තං නත්ථි, විභජිත්වා දස්සනෙන ලොකෙන මධුරජාතෙනපි පටිච්චන්තං කත්වා ගහෙතුං න
සක්කුණෙය්‍යාති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “විභජිත්වා පන දස්සෙතඬ්ඨ”න්ති. දිඬ්ඨකප්පම්පිති
දෙවලොකපරියාපන්තසදිසම්පි අමනාපං උපට්ඨාති උළාරපණ්ණාරම්මණපරිවයතො. මජ්ඣිමානං පන...පෙ....
විභජිතඬ්ඨං තෙසං මනාපස්ස මනාපතො, අමනාපස්ස අමනාපතො උපට්ඨානතො. තත්ථපි ඉට්ඨානිට්ඨපරිච්ඡේදො
නිජ්ජරියායතො ඵලං වෙදිතඬ්ඨොති දස්සෙන්තො ආහ “තඤ්ච පනෙත”න්තිආදි. තඤ්ච පනෙතං ඉට්ඨානිට්ඨභූතං
ආරම්මණං කාමාවචරජවනෙසු අකුසලස්ස වසෙන යෙභුයොන පවත්තන්ති කත්වා තත්ථ “රජ්ජති දුස්සති”ති
අකුසලස්සෙව පවත්ති දස්සිතා. සෙසකාමාවචරස්සපි වසෙන පවත්ති ලබ්භතෙව. තථා හි තං අප්පට්ඨකුලෙපි
පට්ඨකුලාකාරතො, පට්ඨකුලෙපි අප්පට්ඨකුලාකාරතො පවත්තන්ති. විපාකචිත්තං ඉට්ඨානිට්ඨං පරිච්ඡන්දති, න සක්කා
විපාකං වඤ්ඤෙතුන්ති. කුසලකම්මං හි ඵකත්තතො ඉට්ඨමෙව, අකුසලකම්මඤ්ච අනිට්ඨමෙව, තස්මා තත්ථ
උප්පජ්ජමානං විපාකචිත්තං යථාසභාවතො පවත්තන්ති.

යං පන සම්මොභවිතොදනියං “කුසලකම්මජං අනිට්ඨං නාම නත්ථි”ති ඵත්තකමෙව චුත්තං, තං පන
නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. තෙන සොභනං අකුසලකම්මජම්පි ඵකච්චානං සත්තානං ඉට්ඨන්ති අනුඤ්ඤාතං සියා.
කුසලකම්මජං පන සබ්බෙසං ඉට්ඨමෙවාති වදන්ති. නිරව්ජානගතානං කෙසඤ්චි මනුස්සරූපං අමනාපං, යතො තෙ
දිස්වාච පලායන්ති. මනුස්සා ව දෙවතානං රූපං දිස්වා භායන්ති, තෙසම්පි විපාකවිඤ්ඤාණං තං රූපං ආරබ්භ
කුසලවිපාකමෙව උප්පජ්ජති, තාදිසස්ස පන පුඤ්ඤස්ස අභාවා න තෙසං තත්ථ අභිරති භොතිති දට්ඨබ්බං.
කුසලකම්මජස්ස පන අනිට්ඨස්ස අභාවො විය අකුසලකම්මජස්ස සොභනස්ස ඉට්ඨස්ස අභාවො වත්තඬ්ඨො.
භත්ථිආදිනම්පි හි අකුසලකම්මජං මනුස්සානං අකුසලවිපාකස්සෙව ආරම්මණං, කුසලකම්මජං පන පවත්තෙ
සම්මුට්ඨිතං කුසලවිපාකස්ස, ඉට්ඨාරම්මණෙන වොම්ස්සකත්තා අප්පකං අකුසලකම්මජං බහුලං අකුසලවිපාකුප්පත්තියා
කාරණං න භවිස්සතීති සක්කා වත්තුං. ඉදානි තමෙව විපාකවසෙන ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණවත්ථානං විභාවෙතුං
“කිඤ්චාපි හි”තිආදි චුත්තං. තයිදං සම්මුතිමනාපසංවිභාගත්ථං චුත්තං, ඉධ පන න තථා විභත්තන්ති ආහ “භගවා
පනා”තිආදි.

සො උපාසකො චන්දනඬ්ඨගලගාමෙ ජාතත්තා “චන්දනඬ්ඨගලිකො”ති පඤ්ඤායති, “චන්දනවිලාසො”ති කෙචි.
තස්ස උපාසකස්ස පටිභානං උදපාදීති යොජනා. තෙ රාජානො භතප්පභෙ භතසොභෙ දිස්වාති සම්බන්ධො.
උදකාභිසිත්තෙති උදකෙන අභිසිඤ්චිතෙ. අඬ්ඨගාරෙ වියාති අඬ්ඨගාරක්කණෙ විය.

කාලස්සෙවාති පගෙව. අවිගතගන්ධං තඬ්ඨණ්ඩකසිතතාය. ඊදිසං වචනන්ති “අච්ඡාදෙසී”ති ඵවරූපං වචනන්ති.

පඤ්චරාජසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

3. දොණපාකසුත්තවණ්ණනා

124. “දොණපාකකුර”න්ති ඵත්ථ විභත්තිලොපං කත්වා නිද්දෙයොති ආහ “දොණපාකං කුර”න්ති. දොණස්සාති
වතුන්තං ආල්භකානං, සොළසනාළිනන්ති අත්ථො. තදුපියන්ති තදනුරූපං, තස්ස චුත්තපරිමාණස්ස අනුච්ඡිකන්ති
අත්ථො. පුබ්බෙති තදිවසතො පුරිමතරදිවසෙසු. බලවාති මහා. භත්තපරිලාභොති භත්තසම්මදභෙතුකො. අස්ස
රඤ්ඤො උභොසු පස්සෙසු ගහිතතාලවණ්ඨා ඛිජන්ති යමකතාලවණ්ඨෙහි. ඵාසුචිභාරන්ති භොජනෙ මත්තඤ්ඤායාය

ලද්ධබ්බසුඛවිහාරං. හොජනමත්තඤ්ඤා හි සුඛවිහාරො හොති. තෙනාහ “තනුකස්ස භවන්ති වෙදනා, සංකං ජීරති ආයු පාලය”න්ති.

තනුකස්සාති තනුකා අස්ස පුග්ගලස්ස, භුත්තපච්චයා විසභාගවෙදනා න හොන්තිති අත්ථො. සංකන්ති මන්දං මුදුකං, අපරිස්සයමෙවාති අත්ථො. ජීරතීති පරිභුත්තාහාරො පච්චති. ආයුපාලයන්ති නිරොධො අවෙදනො ජීවිතං රක්ඛන්තො. අථ වා සංකං ජීරතීති සො හොජනෙ මත්තඤ්ඤා පුග්ගලො පරිමිතාහාරතාය සංකං විරෙන ජීරති ජරං පාපුණාති ජීවිතං පාලෙන්තො.

පරියාපුණ්ණත්වාති එත්ථ යථා සබ්බං සො පරියාපුණ්ණ, තතො පරඤ්ච යථා පටිපජ්ජී, තං දස්සෙතුං “රඤ්ඤා සද්ධි”න්තිආදි වුත්තං. තාවතකෙ තණ්ඩුලෙ භාරෙය්‍යාසි තදුපියඤ්ච බ්‍යාඤ්ජනන්ති ආනෙත්වා සම්බන්ධො.

පුරිසභාගො එසාති මජ්ඣිමෙන පුරිසෙන භුඤ්ජිතබ්බභාගො එසො, යදිදං නාළිකොදනමත්තං. සල්ලිබ්බසරිකාති හමං ආරොපෙත්වා උල්ලිබ්බස්ස විය සබ්බපරිලාභවූපසමස්ස පුටුලතාපගතසරිස්ස. සීලං සම්පරායිකත්ථොති වුත්තං, කුතො පනෙත්ථ සීලන්ති ආහ “හොජනෙ”තිආදි. සීලභිගං නාම හොතීති වතුපාරිසුද්ධිසීලස්ස අවයවො එකො භාගො හොති.

දොණපාකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පට්ඨසඬගාමසුත්තවණ්ණනා

125. වෙදෙන ඤාණෙන ඊහති ඉරියතිති වෙදෙහී, කොසලරාජහගිති අජාතසත්තූතො මාතා, සා කිර සම්පජ්ඤජාතිකා. තෙනාහ “පණ්ඩිතාධිවචන”න්ති, වත්තාරි අඬගාති එතිස්සන්ති වතුරඬගිති. ද්විත්තං රජජානන්ති කාසිකරජ්ජමගධරජජානං අන්තරෙ, සො පන ගාමො කාසිකරජ්ජො.

පාපාති ලාමකා නිහීනාවාරා. මෙජ්ජති සිනිස්හතීති මෙත්ති, සා එතෙසු අත්ථීති මිත්තා. සහ අයන්ති පවත්තන්තිති සභායා. සම්පච්චිකන්ති සුට්ඨ ඕනතං. ජයකාරණං දිස්වා ආහ, තථා හි “අජ්ජ ඉමං රත්තිං දුක්ඛං සෙති”ති කාලපරිච්ඡෙදවසෙන වුත්තං. වෙරිසාතො නාම වෙරිපුග්ගලෙ සතීති ආහ “වෙරිපුග්ගලං ලහතී”ති.

පට්ඨසඬගාමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. දුතියසඬගාමසුත්තවණ්ණනා

126. සුණාමාති “වත්වා”ති වචනසෙසො. උපකප්පතීති සම්භවති. සය්භං හොතීති කාතුං සක්කා හොති. “යදා වඤ්ඤෙ”ති ව-කාරො නිපාතමත්තන්ති ආහ “යදා අඤ්ඤෙ”ති. විලුම්පන්තිති විනාසං අවිජ්න්දනං කරොන්ති. විලුම්පියතීති විලුත්තපරසත්තකස්ස අසකත්තා පුග්ගලො දිට්ඨධම්මිකං කම්මඵලං පටිසංවෙදෙන්තො විය සයම්පි පරෙන විලුම්පියති, ධනජාතිං පාපුණාති. “කාරණ”න්ති හි මඤ්ඤතීති පාපකිරියං අත්තතො හිතාවභං කාරණං කත්වා මඤ්ඤති. ජයන්තො පුග්ගලො “ඉදං නාම ජිනාමී”ති මඤ්ඤමානො සයම්පි තතො පරාජයං පාපුණාති. සට්ඨෙකාරන්ති පාපකම්මවිපාකං. කම්මවිච්චටෙනාති කම්මස්ස විච්චටෙනා, පච්චයලාභෙන ලද්ධාවසරෙන විච්චටෙන්වා විගම්තෙන කම්මෙනාති අත්ථො.

දුතියසඬගාමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. මල්ලිකාසුත්තවණ්ණනා

127. එකච්චාති පණ්ඩිතා සපඤ්ඤා. සෙය්‍යාති වරා. ගාමාසුඛත්ථං සසුරසද්දලොපං කත්වා “සස්සුදෙවා”ති වුත්තන්ති ආහ “සස්සුසසුරදෙවතා”ති. දිසාපෙට්ඨකාති වතුසුපි දිසාසු පෙට්ඨකසිසෙන හි ලොකං වදති. තාදිසායාති තථාරූපාය මෙධාවිතාදිගුණවුත්තියා. සුභරියායාති සුඛෙත්තභූතාය සුන්දරිත්ථියාති අත්ථො.

මල්ලිකාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. අප්පමාදසුත්තවණ්ණනා

128. සමධිග්ගය්‍හාති සම්මා අතිවිය ගහෙන්වා, ඤායෙන විසෙසතො ගණ්හිත්වා. කාරාපකඅප්පමාදොති තිණ්ණං පුඤ්ඤකිරියවත්ථුතං පවත්තකඅප්පමාදො. සමවධානන්ති සමවරොධං අන්තොගධං. උපක්ඛෙපන්ති බහි අහුත්වා පක්ඛිපිතබ්බතං. සෙසපදජාතාති විය අව...පෙ.... ධම්මා සප්පදෙසත්තා. අප්පමාදෙ සමොධානං ගච්ජන්ති තස්ස

නිෂ්පදෙසන්නා. අග්ගං සෙට්ඨං මහන්නං සෙසධම්මානං අප්පමාදො. පටිලාභකට්ඨෙන්නාති අධිගමහෙතුකාය. ලොකියොපි සමානොති කාමාවචරොපි සමානො. මහග්ගනානුත්තරානං පුබ්බභාගෙ පචත්තඅප්පමාදො හි ඉධාධිප්පෙතො.

පසංසන්නි පණ්ඩිතාති යොජනා. අප්පමාදස්ස පාසංසභාවෙ එකන්තතො කත්තබ්බතාය පන “එතානි”තිආදිනා කාරණං ආභ. ඉමිස්සා යොජනාය “පුඤ්ඤකිරියාසු”ති පදස්ස “අප්පමත්තො”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. යස්මා පණ්ඩිතා අප්පමාදං පසංසන්නි, යස්මා ච පුඤ්ඤකිරියාසු අප්පමත්තො උභො අත්ථෙ අධිග්ගණ්හාති, තස්මා ආයුආදිති පත්ථයන්තෙන අප්පමාදොව කාතබ්බොති. දුතියයොජනාය පන පණ්ඩිතා අප්පමාදං පසංසන්නි. කත්ථ? පුඤ්ඤකිරියාසු. කස්මාති චෙ? අප්පමත්තොතිආදි. තෙනාහ “යස්මා...පෙ.... අත්ථො”ති. අත්ථපටිලාභාති දිට්ඨධම්මිකාදිහිතපටිලාභා.

අප්පමාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. කල්‍යාණමිත්තසුත්තවණ්ණනා

129. සීලාදිගුණසමන්තාගතො කල්‍යාණො හද්දකො මිත්තො එතස්සාති කල්‍යාණමිත්තො, තස්ස ධම්මො කල්‍යාණමිත්තස්සෙව ස්වාබාතො නාම භොති සුත්වා කත්තබ්බකිව්වස්ස සාධනතො. තෙනාහ “අත්ථං පූරෙති”ති. ඉතරස්සාති පාපමිත්තස්ස. තෙනාති අත්ථපූරණෙන. එතන්ති “සො ච බො කල්‍යාණමිත්තස්සා”ති එතං වචනං. දෙසනාධම්මොති පරියත්තිධම්මො. සො හි කල්‍යාණමිත්තො පච්චක්ඛතො ලද්ධබ්බො, ඉතරෙ තදුපනිස්සයා පච්චත්තපුරිසකාරෙහි, තෙන ලද්ධබ්බො කල්‍යාණමිත්තොති එවමත්ථො ගහෙතබ්බො. සාවකබොධිසත්තවසෙන හෙසා දෙසනා ආගතා. න හි සෙසබොධිසත්තානං පරොපදෙසෙන පයොජනං අත්ථී.

උපඩ්ඨං කල්‍යාණමිත්තතොති බ්‍රහ්මවරියං වරන්තස්ස උපඩ්ඨගුණො කල්‍යාණමිත්තතො ලද්ධබ්බො. උපඩ්ඨං පච්චත්තපුරිසකාරතොති ඉතරං උපඩ්ඨං ඤාණං පටිපජ්ජන්තස්ස අත්තතො පුරිසකාරතො. ලොකෙපි පාකටොයමත්ථො “ආවරියතො උපඩ්ඨං, පච්චත්තපුරිසකාරතො උපඩ්ඨං ලද්ධබ්බො තෙවිජ්ජනා”ති, තස්මා ථෙරො තථා වින්තෙසි. නිෂ්පදෙසන්නි අනවසෙසතො. තතොති කල්‍යාණමිත්තතො. උපඩ්ඨං ආගච්ඡති උපඩ්ඨගුණො පටිපජ්ජන්තං උපගච්ඡති. බහුහි පුරිසෙහි. විනිබ්භොගො විචෙවනං. තත්ථී එකජ්ඣං අත්ථස්ස විචෙවෙනං අසක්කුණෙයාත්තා. එසාති පරතොසොසපච්චත්තපුරිසකාරතො ච සිජ්ඣමානො අත්ථො. එත්තකන්ති එත්තකො භාගො. යදි න සක්කා ලද්ධං, අථ කස්මා උපඩ්ඨන්ති චුත්තන්ති ආහ “කල්‍යාණමිත්තතායා”තිආදි. සම්මාදිට්ඨිආදියු න සක්කා ලද්ධං. අසක්කුණෙයො සකලමිපි න සම්භවති පරතොසොසමත්තෙන තෙසං අසිජ්ඣනතො, පධානහෙතුභාවදිපනත්ථං පන “සකලමෙවා”ති චුත්තං. පුබ්බභාගපටිලාභචගන්ති පුබ්බභාගෙ පටිලද්ධබ්බකාරණං කල්‍යාණමිත්තස්ස උපදෙසෙන විනා තෙන උත්තරි විසෙසතො අලද්ධබ්බතො. අත්ථතොති පරමත්ථතො. “කල්‍යාණමිත්තං...පෙ.... චත්තාරො බත්ථා”ති චත්ථා සුත්ථාති අත්ථො. තෙ පන සීලාදයො සඬබාරක්ඛන්ධපරියාපන්නාති ආහ “සඬබාරක්ඛන්ධොතිපි වදන්තියෙවා”ති.

මාහෙවන්ති මා අහ එවන්ති ඡෙදො, අභාති නිපාතමත්තං, මාති පටිසෙධෙ නිපාතො. තෙනාහ “මා එවං අහණ්”ති. “මාහෙවං ආනන්දා”ති වදනො හගවතො ඉමස්මිං යානෙ තාදිස්සස්ස නාම තෙ, ආනන්ද, කල්‍යාණමිත්තගුණෙ සෙවතො චත්තුං යුත්තං අයාථාවතොති ධම්මහණ්ඩාගාරිකස්ස යථාභුතගුණකිත්තනමුඛෙන පටික්ඛෙපො යුත්තොති දස්සෙන්නො “බහුස්සුතො”තිආදිමාහ. ඉදන්ති ඉදං වචනං හගවා ආභාති සම්බන්ධො. සකලමෙව හීති එත්ථ හි-සද්දො හෙතුඅත්ථො. තෙන “මාහෙව”න්ති තස්ස පටික්ඛෙපස්ස කාරණං ජොතිතං, න සරුපතො චුත්තං. “කල්‍යාණමිත්තස්සෙන”න්තිආදිනා පන තං සරුපතො දස්සිතන්ති ආහ “ඉදානි...පෙ.... ආදිමාහ”ති. පාටිකඬ්ඛිතබ්බන්ති ඉච්ඡනට්ඨෙත පාටිකඬ්ඛිතබ්බං, න පටිකඬ්ඛානිමිත්තෙනාති ආහ “අවස්සංභාවීති අත්ථො”ති.

ඉධාති අන්තොගධාවධාරණපදං, ඉධෙවාති අත්ථො. ඉමස්මිංයෙව හි සාසනෙ අරියමග්ගභාවනා, න අඤ්ඤත්ථ. ආදිපදානංයෙවාති තස්මිං තස්මිං වාකයා ආදිතො එව චුත්තසම්මාදිට්ඨිආදිපදානංයෙව. සම්මාදස්සනලක්ඛණාති චතුත්තං අරියසච්චානං පරිඤ්ඤාහිසමයාදිවසෙන සම්මදෙව දස්සනසභාවා. සම්මාඅභිරොපනලක්ඛණොති නිබ්බානසඬබාතෙ ආරම්මණෙ සම්පයුත්තධම්මෙ සම්මදෙව ආරොපනසභාවො. සම්මාපරිග්ගහණලක්ඛණාති මුසාවාදාදිනං විසංවාදනාදිකිව්වතාය ලුඛානං අපරිග්ගාහකානං පටිපක්ඛභාවතො පරිග්ගාහකසභාවා සම්මාවාචා සිනිද්ධභාවෙන සම්පයුත්තධම්මෙ සම්මාවාචාපච්චයං සුභාසිතසොතාරඤ්ච පුග්ගලං පරිග්ගණ්හාතිති සම්මාපරිග්ගහණලක්ඛණො. යථා කායිකකිරියා කිඤ්චි කත්තබ්බං සමුට්ඨාපෙති, සයඤ්ච සමුට්ඨනං සංගං භොති, තථා සම්මාකම්මන්ත සඬබාතා විරතිපිති සමුට්ඨාපනලක්ඛණො දට්ඨබ්බා, සම්පයුත්තධම්මානං වා උක්ඛිපනං සමුට්ඨාපනං කායිකකිරියාය භාරුක්ඛිපනං විය. ජීවමානස්ස සත්තස්ස, සම්පයුත්තධම්මානං වා, ජීවිතස්පචත්තියා ආජීවස්සෙව වා සුද්ධි වොදානං. යථා උප්පන්නුප්පන්නානං වජ්ජානං ධම්මෙන පභානානුප්පාදඅත්ථලාභාදිපරිවුඩ්ඪී භොති, එවං සම්පයුත්තානං පග්ගහණසභාවොති සම්මාපග්ගහණලක්ඛණො සම්මාවායාමො. කායවෙදනාචිත්තධම්මෙසු සුහසුබ්බතිව්වඅත්තගාභානඤ්ච විධමනවසෙන සම්මාපතිට්ඨානසභාවාති සම්මාඋපට්ඨානලක්ඛණො සම්මාසති.

සම්පයුත්තධම්මානං සම්මා සමාදහනං එකග්ගතාකරණං සභාවො එතස්සාති සම්මාසමාධානලක්ඛණො සම්මාසමාධි.
තීණි කිව්වානි භොන්ති පටිපක්ඛධම්මෙසු , ආරම්මණධම්මෙසු, සම්පයුත්තධම්මෙසු ච එකස්මිංයෙව ඛණෙ
පවත්තිවිසෙසභුතාති. ඉදානි තාති සරුපතො දස්සෙතුං “සෙය්‍යාපීද”න්තිආදි වුත්තං. සද්ධිත්ති ඉමිනා “අඤ්ඤෙහි”ති
වුත්තකිලෙසා මිච්ඡාදිට්ඨියා සහ එකට්ඨා වා අනෙකට්ඨා වාති දස්සෙති. පජ්ඣති පභාය නං පටිවිජ්ඣති. නිරොධන්ති
නිබ්බානං ආරම්මණං කරොති සච්ඡිකිරියාපටිවෙධෙන පටිවිජ්ඣති.

න කෙවලං මග්ගධම්මා වුත්තනායෙනෙව, අප්ථ ඛො අපරෙතපි නායෙන වෙදිතබ්බාති දස්සෙන්නො
“අපිචා”තිආදිමාහ. නානාඛණා පුනස්පුනං උප්පජ්ජනතො. නානාරම්මණා අනිච්චානුපස්සනාදිභාවතො. එකක්ඛණා
සකිදෙව උප්පජ්ජනතො. එකාරම්මණා නිබ්බානවිසයත්තා. වත්තාරි නාමානි ලහති පරිඤ්ඤාහිසමයාදිවසෙන
පවත්තියා. තීණි නාමානි ලහති කාමසඛිකප්පාදිනං පහනවසෙන පවත්තියා. පටිපක්ඛපහනවසෙන හිස්ස
නාමත්තයලාභො. එස නයො සෙසෙසුපි. චිරතියොපි භොන්ති වෙනනායොපි පුබ්බභාගෙපි වික්ඛම්භනවසෙන
පවත්තනතො. මග්ගක්ඛණෙ පන චිරතියොව පටිපක්ඛසමුච්ඡන්දනස්ස මග්ගකිව්වත්තා. න හි වෙනනා මග්ගසභාවා.
සම්මප්පධානසතිපට්ඨානවසෙනාති වතුබ්බිධසම්මප්පධානවතුබ්බිධසතිපට්ඨානවසෙන වත්තාරි නාමානි ලහති
අනුප්පන්තාකුසලානුප්පාදනාදිනං කුසලානඤ්ච වඩ්ඪන්තො. පුබ්බභාගෙපි මග්ගක්ඛණෙපිති යථා පුබ්බභාගෙ
පයමජ්ඣානාදිවසෙන නානා. එවං මග්ගක්ඛණෙපි. න හි එකොපි ව මග්ගසමාධි පයමජ්ඣානසමාධිආදිනාමානි ලහති
සම්මාදිට්ඨිආදිනං විය කිව්වවසෙන හෙදාභාවතො. තෙනාහ “මග්ගක්ඛණෙපි සම්මාසමාධියෙවා”ති.

ඤ්ඤා ඤාතබ්බාති සම්බන්ධො. වුද්ධි නාම වෙපුල්ලං හියොභාවො පුනස්පුනං උප්පාදො එවාති ආහ
“පුනස්පුනං ජනෙති”ති. අහිනිබ්බත්තෙතිති අහිවඩ්ඪං පාපෙන්නො නිබ්බත්තෙති. විචිත්තතාති විචිත්තභාවො. සො හි
විවෙචනියතො විචිච්චති, යං විචිච්චත්වා යීතං, තදුභයමපි ඉධ විචිත්තභාවසාමඤ්ඤන “විචිත්තතා”ති වුත්තං. තෙසු
පුරිමො විවෙචනියතො විචිච්චමානතාය විචිච්චනකිරියාය සමඬ්ඨි ධම්මසමුභො තාය එව විචිච්චනකිරියාය වසෙන
විවෙකොති ගහිතො. ඉතරො සබ්බසො තතො විචිත්තසභාවතාය. තත්ථ යස්මිං ධම්මපුඤ්ජෙ සම්මාදිට්ඨි පවත්තති, තං
යථාවුත්තාය විචිච්චමානතාය විවෙකසඬ්ඪාතං නිස්සායෙව පවත්තති, ඉතරං පන තංනිත්තතාතංආරම්මණතාහිති
වුත්තං “විවෙකං නිස්සිතං, විවෙකෙ වා නිස්සිත”න්ති.

යථා වා විවෙකවසෙන පවත්තං ඤානං “විවෙකජ”න්ති වුත්තං, එවං විවෙකවසෙන පවත්තා සම්මාදිට්ඨි
“විවෙකනිස්සිතා”ති දට්ඨබ්බා. නිස්සයො ච විපස්සනාමග්ගානං වසෙන මග්ගඵලානං වෙදිතබ්බො. අසතිපි තාසං
පුබ්බාපරභාවෙ “පටිච්චසමුප්පාදො”ති එත්ථ පච්චයානං සමුප්පාදනං විය අහින්නධම්මාධාරා නිස්සයභාවනා
සම්භවන්ති. තස්ස තද්ධිත-සමුච්ඡෙදනිස්සරණවිවෙකනිස්සිතතං වත්වා පටිප්පස්සද්ධිවිවෙකනිස්සිතතාය අවචනං
අරියමග්ගභාවතාය වුච්චමානත්තා. භාවිතමග්ගස්ස හි යෙ සච්ඡිකාතබ්බා ධම්මා. තෙසං කිව්වං පටිප්පස්සද්ධිවිවෙකො.
අජ්ඣාසයතොති “නිබ්බානං සච්ඡිකිරිස්සාමි”ති මහන්තඅජ්ඣාසයතො. යදිපි හි විපස්සනාක්ඛණෙ සඬ්ඪාරාමම්මණං
චිත්තං, සඬ්ඪාරෙසු පන ආදිනවං සුට්ඨු, දිස්වා තප්පටිපක්ඛෙ නිබ්බානෙ නින්නතාය අජ්ඣාසයතො
නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතො භොති, උණ්භාහිභුතස්ස පුග්ගලස්ස සිතනින්නචිත්තතා විය. කෙවි පන “යථා සභාවතො,
යථා අජ්ඣාසයතො නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතතා, එවං පටිප්පස්සද්ධිවිවෙකනිස්සිතතාපි සියා”ති වදන්ති. යදග්ගෙන හි
නිබ්බානනින්නතා සියා, තදග්ගෙන ඵලනින්නතාපි සියා “කුදාස්සු නාමාහං තදායතනං උපසම්පජ්ජ වහරෙය්‍ය”න්ති
අජ්ඣාසයසම්පත්තියා භාවතො. යස්මා පහනවිනායො විය රාගහිරොධොපි ඉධාධිප්පෙතවිවෙකෙන අත්ථතො
නිබ්බිසිට්ඨො, තස්මා වුත්තං එස නයො විරාගනිස්සිතාදිසුති. තෙනාහ “විවෙකත්ථා එව හි විරාගාදයො”ති.

වොස්සග්ගසද්දො පරිච්චාගත්ථො පක්ඛන්දනත්ථො වාති වොස්සග්ගස්ස දුට්ඨතා වුත්තා. වොස්සජ්ජනඤ්ඤි
පහානං, විස්සට්ඨභාවෙන නිරාසඬ්ඪපවත්ති ව, තස්මා විපස්සනාක්ඛණෙ තද්ධිගවසෙන, මග්ගක්ඛණෙ
සමුච්ඡෙදවසෙන පටිපක්ඛස්ස පහානං වොස්සග්ගො, තථා විපස්සනාක්ඛණෙ තංනිත්තභාවෙන, මග්ගක්ඛණෙ
ආරම්මණකරණෙන විස්සට්ඨසභාවතා වොස්සග්ගොති වෙදිතබ්බං. තෙනෙවාහ “තත්ථ
පරිච්චාගවොස්සග්ගො”තිආදි. අයං සම්මාදිට්ඨිති අයං මිස්සකවසෙන වුත්තා සම්මාදිට්ඨි. යථාවුත්තෙන පකාරෙනාති
තද්ධිගප්පහනසමුච්ඡෙදප්පහනපකාරෙන තංනිත්තතදාරම්මණකරණප්පකාරෙන ව.

පුබ්බෙ වොස්සග්ගවචනස්සෙව අත්ථස්ස වුත්තත්තා ආහ “සකලෙන වචනෙනා”ති. පරිණමන්තං
විපස්සනාක්ඛණෙ, පරිණතං මග්ගක්ඛණෙ. පරිණාමො නාම ඉධ පරිපාකොති ආහ “පරිපච්චන්තං පරිපක්කඤ්චා”ති.
පරිපාකො ච ආසෙවනලාභෙන ලද්ධසාමත්තියස්ස කිලෙසෙ පරිච්චජිතුං නිබ්බානං පක්ඛන්දිතුං තික්ඛවිසදභාවො.
තෙනාහ “අය”න්තිආදි. එස නයොති ය්වායං නයො “විවෙකනිස්සිත”න්තිආදිනා සම්මාදිට්ඨියං වුත්තො, සෙසෙසු
සම්මාසඬ්ඪකප්පාදිසුපි එසෙව නයො, එවං තත්ථ තෙනබ්බන්ති අත්ථො. පටිච්චාති නිස්සාය. ජාතිසභාවාති
ජායනසභාවා. සකලොති අනවසෙසො, සබ්බොති අත්ථො. න කොවි මග්ගො සාවසෙසො හුත්වා සම්භවති. හෙට්ඨිමෙ
මග්ගෙ උප්පන්නෙ උපරිමො උප්පන්නො එව නාම අනන්තරායෙන උප්පජ්ජනතො. වචස්සග්ගත්ථෙති වචසායත්ථෙ.
වණ්ණයන්තිති ගුණවණ්ණනවසෙන චිත්ථාරෙන්නි.

කලායාණමිත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. පද්මපුත්තකසුත්තවණ්ණනා

130. දිව-සද්දො දිවා-සද්දො විය දිවසපරියායො, තස්මා විසෙසනභාවෙන චුච්චමානො දිවසද්දො අත්ථවිසෙසං දිපෙතිති ආහ “දිවසස්ස දිවා”තිආදි. සං චුච්චති ධනං, තස්ස පතීති සම්පතී, ධනසාමිකො, තස්ස හිතාවහන්තා සාපතෙය්‍යන්ති ආහ “සාපතෙය්‍යන්ති ධන”න්ති. තස්ස ගෙහෙ කතාකතභණ්ඩස්ස අතිබහුභාවතො විමිහයප්පත්තො රාජා “කො පන වාදො”ති ආහ. කාළලොභං නාම අයොඵලං. කච්ඡපාදිරූපෙහිපි සොවණ්ණාදීනි යපෙන්නි. සකුණ්ඩකහත්තන්ති සකුණ්ඩෙහි වා සපුසෙහි වා පක්කහත්තං. බිලඬගං චුච්චති ධක්ඤ්ඤිලඬගං, ආරනාලන්තිපි චුච්චති, තං දුතියං අස්සාති බිලඬගදුතියං. තඤ්ඤි කඤ්ඤිතො නිබ්බත්තන්තා කඤ්ඤිකං නාම. තිහි පක්ඛෙහි වත්ථබණ්ඩෙහි කතනිවාසනං තිපක්ඛවසනං. තෙනාහ “තිණ්...පෙ.... නිවාසන”න්ති.

අසන්නො නිවො පුරිසොති අසප්පුරිසොති ආහ “ලාමකපුරිසො”ති. කම්මස්ස නිබ්බත්තභාවෙන ඕතරණතාය ඵලං අග්ගං නාම, උපරිභූමිගතන්තා උද්ධං අග්ගං අස්සාති උද්ධග්ගිකං. දක්ඛිණන්ති දානමාහ. සග්ගො නාම කාමහවුපපත්තිහවො, තස්ස නිබ්බත්තනතො “සග්ගස්ස හිතා”ති චුත්තං. තත්ථුපපත්තිජනනතොති තත්ථ උපපත්තියා ජනනතො, උප්පාදනතොති අත්ථො.

සෙතං උදකං එතිස්සාති සෙතොදකා. සො යෙන භාවෙන යත්ථ පාකටතරො හුත්වා දිස්සති, තං දස්සෙතුං “විචිතං භින්තට්ඨානෙ”ති ආහ. සුඛොතරණට්ඨානතාය කද්දමාදිදොසවිරහතො ච සුන්දරතිත්ථා. තං අපෙය්‍යමානන්ති තං උදකං කෙනචි අපරිභුඤ්ඤියමානං. අත්තනා කත්තබ්බකිච්චකරොති අත්තනා කාතබ්බකම්මසඬබාතකිච්චකරො, පරිභොගවසෙන වෙව සඬගහෙතබ්බසඬගණ්හනවසෙන ච නියොජකොති අත්ථො. කුසලකිච්චකරොති අත්තනා කාතබ්බපුඤ්ඤකරො.

පද්මපුත්තකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. දුතියපුත්තකසුත්තවණ්ණනා

131. පිණ්ඩපාතෙනාති සහයොගෙ කරණවචනං. පටිපාදනං තෙන සහ යොජනන්ති ආහ “පිණ්ඩපාතෙන සද්ධිං සංයොජෙසී, පිණ්ඩපාතං අදාසීති අත්ථො”ති. “පණ්ණිනිපොජනං භුඤ්ජිත්වා”ති චුත්තං, පාළියං පන “කණාජකං භුඤ්ජති බිලඬගදුතිය”න්ති. තං තං පවත්තිතං යෙභුයාවසෙන චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ඉදානි “ඉමස්ස සෙට්ඨස්ස කස්සචි සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා දෙථා”ති වචනං න සුතපුබ්බං, යස්මා පච්චෙකඤ්ඤිදා නාම අත්තනො ගුණානුභාවෙහි ලොකෙ පාකටා සඤ්ජානා ඵව භොන්ති, තස්මා සෙට්ඨිහරියාය “න යස්ස වා තස්ස වා”තිආදි චිත්තිතං. තථා හි තෙසං දෙන්තාපි සක්කච්චං යෙභුයොන පණ්ණිමෙව දෙන්ති. නාසාපුටං පහරි අත්තනො ආනුභාවෙන. සො ලුද්ධතාය “බහු වත ධක්ඤං මමස්සා”ති චිත්තං සංයමෙතුං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො.

විජ්ජපිසාරුප්පන්නාකාරං දස්සෙතුං “වරමෙත”න්තිආදි චුත්තං. “ඉමස්ස සමණස්ස පිණ්ඩපාතං දෙහී”ති වදන්තො න එකාය ඵව ජවනවිටියා වසෙන අත්ථසිද්ධි. අථ බො තත්ථ ආදිතො පවත්තජවනවාරොපි අත්ථි මජ්ඣෙ පවත්තජවනවාරොපි, තං සන්ධායාහ “පුබ්බපච්ඡිමවෙතනාවසෙනා”ති. එකා වෙතනා ද්වෙ පටිසන්ධියො න දෙතීති එත්ථ සාකෙතපඤ්ඤවසෙන නිව්ඡයො වෙදිතබ්බො. චුද්දසන්නං වෙතනානං පුබ්බෙ පුරෙතරං කතන්තා පුරාණං.

පරිගස්හතිති පරිග්ගහොති ආහ “පරිග්ගහිතං වත්ථු”න්ති. අන්වාය උපනිස්සාය ජීවන්තිති අනුජීවිතො. සබ්බමෙතන්ති ධනධක්ඤාදිසබ්බං එතං යථාචුත්තපරිග්ගහවත්ථු. නික්ඛිප්පගාමිනන්ති නික්ඛිපිතබ්බතාගාමිනං. නික්ඛිපිතබ්බසභාවං භොතිති ආහ “නික්ඛිප්පසභාව”න්ති. පහාය ගමනියන්ති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “පරිච්චජිතබ්බසභාවමෙවා”ති.

දුතියපුත්තකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තතියවග්ගො

1. පුග්ගලසුත්තවණ්ණනා

132. “නිවෙ කුලෙ පච්චාජාතො”තිආදි අප්පකාසනභාවෙන තමතිති තමො, තෙන තමෙන යුත්තොති තමො පුග්ගලො චුච්චති, තංයොගතො පුග්ගලස්ස තබ්බොභාරො යථා “මච්ඡෙරයොගතො මච්ඡෙරො”ති. තස්මා තමොති අප්පකාසනභාවෙන තමො තමභූතො අන්ධකාරො විය ජාතො, අන්ධකාරත්තං වා පත්තොති අත්ථො. චුත්තලක්ඛණං තමමෙව පරම්පරතො අයනං ගති නිට්ඨා එතස්සාති තමපරායණො, තමපරායණං වා පත්තොති අත්ථො. ඤායෙනපි

තමග්ගහණෙන ඛන්ධතමොව කට්තො, න අන්ධකාරතමො. ඛන්ධතමොති ව සම්පත්තිරහිතා ඛන්ධපවත්තියෙව දට්ඨබ්බා. “උච්චෙ කුලෙ පච්චාජාතො”තිආදි පකාසනභාවෙන ජොතෙතීති ජොති, තෙන ජොතිනා යුත්තොතිආදි සබ්බං තමෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉතරෙ ද්වෙති ජොතිතමපරායණො ජොතිජොතිපරායණොති ඉතරෙ ද්වෙ පුග්ගලෙ.

වෙනුවෙන්තාදිකෙහි පෙළාදිකාරකා විලිච්ඡාකාරකා. මිගමච්ඡාදිනං නිසාදනතො නෙසාදා, මාගචිකම්මච්ඡන්ධාදයො. රටෙසු වම්මෙන හනනකරණතො රථකාරා වම්මකාරා චුත්තා. “පු” ඉති කර්මසස්ස නාමං, තං කුසෙන්ති අපනෙන්තිති පුක්කුසා, පුප්ඵජඨිකා. දුබ්බණ්ණොති විරූපො. ඔකොට්ඨකොති ආරොහාභාවෙන හෙට්ඨිමකොට්ඨකො, රස්සකායොති අත්ථො. තෙනාහ “ලකුණ්ඩකො”ති. ලකු විය සට්ඨකා විය ඩෙති පවත්තතීති හි ලකුණ්ඩකො, රස්සො. කණති නිමිලතීති කාණො. තං පනස්ස නිමිලනං එකෙන අක්ඛිනා ද්විභිච්චි වාති ආහ “එකක්ඛිකාණො වා උභයක්ඛිකාණො වා”ති. කුණනං කුණො, හත්ථවෙකල්ලං, සො එතස්ස අත්ථිති කුණි. ඛඤ්ජො චුච්චති පාදචිකලො. හෙට්ඨිමකායසඨ්ඨාතො සරිරස්ස පක්ඛො පදෙසො හතො අස්සාති පක්ඛහතො. තෙනාහ “පීඨසම්පි”ති. පදිපෙ පදිපෙන එතබ්බං නෙතබ්බන්ති පදිපෙයාං, තෙලකපල්ලාදිඋපකරණං. චුත්තන්ති අට්ඨකථායං චුත්තං.

ආගමනවිපත්තීති ආගමනට්ඨානවසෙන විපත්ති ආගමො එත්ථාති කත්ථා. පුබ්බුප්පන්තපච්චයවිපත්තීති පට්ඨුප්පන්තපච්චයවසෙන විපත්ති. වණ්ඩාලාදිසභවා නිස්ස මාතෘපිතරො පට්ඨුප්පන්තපච්චයා, පට්ඨුප්පත්තියා වා පච්චයා, තෙහෙවස්ස විපත්ති එව, න සම්පත්ති. පවත්තපච්චයවිපත්තීති පවත්තෙ සුඛපච්චයවිපත්ති. තාදිසෙ නිහිතකුලෙ උප්පන්නොපි කොචි විභවසම්පන්නො සියා, අයං පන දුග්ගතො දුරුපො හොති. ආජීවුපායවිපත්තීති ආජීවනුපායවසෙන විපත්ති. සුබෙන හි ජීවිකං පවත්තෙතුං උපායභූතා හත්ථිසිප්පාදයො ඉමස්ස නත්ථි, පුප්ඵජඨිකසිලාකොට්ටනාදිකම්මං පන කත්ථා ජීවිකං පවත්තෙති. තෙනාහ “කසිරචුත්තිකෙ”ති. අත්තභාවවිපත්තීති උපධිවිපත්ති. දුක්ඛකාරණසමායොගොති කායිකවෙතසිකදුක්ඛුප්පත්තියා පච්චයසමොධානං. සුඛකාරණවිපත්තීති සුඛපච්චයපරිහානි. උපහොගවිපත්තීති උපහොගසුඛස්ස විනාසො අනුපලද්ධි. ජොති වෙව ජොතිපරායණභාවො ව සුක්කපක්ඛො.

දසහි අක්කොසවත්ථුහිති ලක්ඛණවචනං එතං යථා “යදි මෙ ඛ්‍යාධිතා හොන්ති, දාතබ්බමිදමොසධ”න්ති, තස්මා දසහි අක්කොසවත්ථුහි, තත්ථ වා යෙන කෙනචි පරිහාසනීති අත්ථො. එකග්ගචිත්තොති දානං දාතුං අපෙක්ඛිතතාය සමාහිතචිත්තො.

පුග්ගලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. අයයිකාසුත්තවණ්ණනා

133. ජරාජිණ්ණොති ජරාය ජිණ්ණො. තෙන පාකට්ඨජරාය මත්ථකප්පත්තිමාහ. වයොවුඩ්ඨාති වයසා වුඩ්ඨා. තෙන පච්ඡිමවයස්ස ඔසක්කසම්පවත්තිං වදති. ජාතිමහල්ලිකාති ජාතිමහත්තගතා. විරකාලං අතික්කන්තාති ද්වෙ තයො රාජපරිවට්ටෙ විතිවත්තා. වයො-සද්දො සාධාරණවචනොපි ජිණ්ණසද්දසන්නිධානතො ඔසානවයං එව වදනීති ආහ “පච්ඡිමවයං සම්පත්තා”ති. අයයිකාති මාතෘමහිං සන්ධාය වදති. හත්ථි එව රතනභූතො හත්ථීරතනන්ති ආහ “සතසහස්සග්ගනකෙනා”තිආදි. සබ්බාති තානීති කුම්භකාරභාජනාති, තෙහි සද්ධිං සත්තසන්නානස්ස පමාණං දස්සෙන්තො “තෙසු හි”තිආදිමාහ, තං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

අයයිකාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. ඉස්සත්තසුත්තවණ්ණනා

135. අට්ඨුප්පත්තිකොති එත්ථ කා අස්ස අට්ඨුප්පත්ති? තිත්ථියානං හගවතො භික්ඛුසඨ්ඨස්ස ව අලාභාය අයසාය පරිසක්කනං. තං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “හගවතො කිරා”තිආදි චුත්තං. යථා තං සබ්බදිසාසු යමකමහාමෙසො උට්ඨහිත්ථා මහාඔසං විය සබ්බා පාරමියො “ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ විපාකං දස්සාමා”ති සම්පිණ්ඩිතා විය ලාභසක්කාරමහොසං නිබ්බන්තයිංසු. තතො තතො අන්තපානායානවත්ථමාලාගන්ධවිලෙපනාදිහත්ථා ඛත්තියබ්බාහ්මණාදයො ආගන්ත්ථා – “කහං හගවා, කහං දෙවදෙවො නරාසහො ලොකනාථො”ති හගවත්තං පරියෙසන්ති, සකට්ඨතෙහිපි පච්චයෙ ආහරිත්ථා ඔකාසං අලභමානා සමන්තා ගාචුතප්පමාණම්පි සකට්ඨරෙන සකට්ඨරං ආහච්ච තිට්ඨන්ති වෙව අනුවත්තන්ති ව අන්ධකචිත්තද්ව්‍යාහ්මණාදයො විය. සබ්බං ඛන්ධකෙ (මහාව. 282) තෙසු තෙසු සුත්තෙසු ව ආගතනයෙන වෙදිතබ්බං. යථා ව හගවතො, එවං භික්ඛුසඨ්ඨස්සපි. චුත්තම්පි – “තෙන ඛො පන සමයෙන හගවා සක්කතො හොති ගරුකතො මානිතො පුජිතො අපචිතො ලාභී විවර...පෙ.... පරික්ඛාරානං, භික්ඛුසඨ්ඨොපි ඛො”තිආදි (උදා. 38), තථා “යාවතා ඛො, චුන්ද, එතරහි සඨ්ඨො වා ගණො වා ලොකෙ උප්පන්නො,

නාහං, වුන්ද, අඤ්ඤං එකං සඛිසම්පි එකං ගණම්පි සමනුපස්සාමි එවං ලාභග්ගයසග්ගප්පත්තං, යථර්වායං, වුන්ද, භික්ඛුසඛිසො”ති (දී. නි. 3.176). එවන්ති ඉදානි වුවිවමානාකාරෙන. නිජ්ඣත්තින්ති සඤ්ඤන්තිං. නන්ති කථං.

එවං පුච්ඡිතුං අයුත්තං තිත්ථියානං කථා මහාජනසන්නිපාතෙ නියායාතිතා හොතිති. තස්මිං දාතඛිබං, චිත්තප්පසාදමත්තෙන දෙන්තෙපි හි පුඤ්ඤං පවඬ්භිති. ආරොචිතං අත්තනොති අධිප්පායො. භගවාති සත්ථු ආමන්තනං. චිත්තං නාම යථාපච්චයං පවත්තමානං නිගණ්ඨා...පෙ.... පසිද්ධි පසන්නස්සාති අධිප්පායො. පුබ්බෙ අවිසෙසනො දෙය්‍යධම්මස්ස දාතඛිබ්බියානං නාම පුච්ඡිතං, ඉදානි තස්ස මහජ්ඣලභාවකරො දක්ඛිණෙය්‍යවිසෙසොති ආහ “අඤ්ඤං තයා පඨමං පුච්ඡිතං, අඤ්ඤං පච්ඡා”ති. සල්ලක්ඛෙහි එතං. පච්ඡිමං පුරිමෙන සද්ධිං ආනෙහිති අධිප්පායො. පුච්ඡිතස්ස නාම පඤ්ඤස්ස කථනං මය්‍හමෙව භාරො. සමුපබ්බුල්ලොති එකතො සෙනාය රාසිවසෙන සම්පිණ්ඩිතොති අත්ථො. තෙනාහ “රාසිභුතො”ති. අසික්ඛිතොති සත්තට්ඨසංවච්ඡරාති ධනුසිප්පෙන සික්ඛිතො. ධනුසිප්පං සික්ඛිත්වාපි කොචි කතහත්ථො න හොති, අයං පන අසික්ඛිතො න කතහත්ථො, පොඬ්ඛානුපොඬ්ඛාලොයෙව බ්‍යාමමුට්ඨිබන්ධො. තිණපුඤ්ජමත්තිකාපුඤ්ජාදිසුති ආදි-සද්දෙන පංසුපුඤ්ජවාලුකපුඤ්ජසාරඵලකඅයොසනාදිකෙ සඬගණ්ඨොති. අකතපරිවයොති තෙසං සන්නිකා විජ්ඣනට්ඨෙන අකතපරිවයො. රාජරාජමහාමත්තාදිකෙ උපෙච්ච අසනං උපාසනං, න කතං උපාසනං එතෙනාති අකතුපාසනො. අසික්ඛිතතාදිනා භිරුභාවෙන වා කායස්ස ඡම්භනං සඬකම්පනං උත්තාසො එතස්ස අත්ථිති ඡම්භිති ආහ “පවෙධිතකායො”ති.

දක්ඛිණෙය්‍යතාය අධිප්පෙතත්තා “අරහත්තමග්ගෙන කාමච්ඡන්දො පභීනො හොති”ති ආහ. අවිචන්තප්පහනස්ස ඉච්ඡිතත්තා තතියෙනෙව කුක්කුච්චං පභීනං හොති පටිසසම්පයොගං. අසෙක්ඛස්ස අයන්ති අසෙක්ඛං, සීලක්ඛන්ධො. තයිදං න අග්ගඵලං සීලමෙව අධිප්පෙනං, අථ බො යං කිඤ්චි අසෙක්ඛසන්නානෙ පවත්තං සීලං, ලොකුත්තරො එව න අධිප්පෙනො සික්ඛාය ජාතත්තා, එවං විමුත්තික්ඛන්ධොපිති . සෙක්ඛස්ස එසොති වා, අපරියොසිතසික්ඛත්තා සයමෙව සික්ඛතිති වා සෙක්ඛො, චතුසු මග්ගෙසු භෙට්ඨිමෙසු ව තිසු ඵලෙසු සීලක්ඛන්ධො. උපරි සික්ඛිතබ්බාභාවතො අසෙක්ඛො. වුඩ්ඪිප්පත්තො සෙක්ඛොති අසෙක්ඛො. අග්ගඵලභුතො සීලක්ඛන්ධො වුවිචෙය්‍ය, අට්ඨකථායං පන විපස්සකස්ස සීලස්ස අධිප්පෙතත්තා තථා අත්ථො වුත්තො. සබ්බත්ථාති “අසෙක්ඛෙනා”තිආදියු. එත්ථ ව යථා සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධා මිස්සකා අධිප්පෙනා, එවං විමුත්තික්ඛන්ධොපිති තද්ධිගවිමුත්තිආදයොපි වෙදිතඛිබා, න පටිප්පස්සද්ධිවිමුත්ති එව.

යෙන සිප්පෙන ඉස්සාසො හොති, තං ඉස්සත්තන්ති ආහ “උසුසිප්ප”න්ති. යස්සා වායොධාතුයා වසෙන සරිරං සඤ්ජාතථාමං හොති, තං බලපච්චයං සන්ධායාහ “බලං නාම වායොධාතු”ති. සමප්පවත්තිතො හි විසමප්පවත්තිතිවාරකධාතු බලං නාම, තෙන තතො අඤ්ඤං බලරූපං නාම නත්ථි.

යස්මා අරහා එව එකන්තතො සොරතො, තස්ස භාවො සොරච්චන්ති ආහ “සොරච්චන්ති අරහත්ත”න්ති. එතෙ ද්වෙති බන්ති සොරච්චන්ති එතෙ ද්වෙ ධම්මා. පානීයං පිචන්ති එත්ථාති පපා, යො කොචි ජලාසයො යං කිඤ්චි පානීයට්ඨානන්ති ආහ “චතුරස්සපොක්ඛරණිආදීති”ති. උදකච්ඡුලාදියු කමන්ති අතික්කමන්ති එතෙහිති සඬකමනාති, සෙතුආදීති. සෙතුකරණයුත්තට්ඨානෙ සෙතුං, වඬකමනකරණයුත්තට්ඨානෙ වඬකමනං, මග්ගකරණයුත්තට්ඨානෙ මග්ගං කරෙය්‍යාති අයමෙත්ථ අධිප්පායො. තෙනාහ “පණ්ණාසා”තිආදි.

භික්ඛාචාරවත්තන්ති අරියානං හිතං වත්තපට්පත්තිං. දෙන්තොපිති පි-සද්දෙන අබ්ණාසවස්ස දෙන්තොපිති ඉමමත්ථං දස්සෙති යස්ස කස්සවිපි දෙන්තෙනෙපි කම්මඵලං සද්දහිත්වා විප්පසන්නචිත්තෙනෙව දාතඛිබත්තා. ථනයන්ති ඉදං තස්ස මහාමෙසභාවදස්සනං, යො හි මහාවස්සං වස්සති, සො ගජ්ජන්තො විජ්ජුම්මාලං විස්සජ්ජෙන්තො පවස්සති. අභිසඬ්චරිත්වා සමොධානෙන්වාති බාදනීයස්ස විවිධජාතියාති සම්පිණ්ඩෙත්වා. තෙනාහ “රාසිං කත්වා”ති.

පකිරණං නාම විකිරණම්පි හොති අනෙකත්ථත්තා ධාතුනන්ති ආහ “විකිරති”ති. පකිරන්තො විය වා දානං දෙතීති ඉමිනා ගුණබෙන්තමෙව අපරියෙසිත්වා කරුණාබෙන්තෙපි මහාදානං පවත්තෙතිති දස්සෙති. තෙන “පකිරෙති”ති වදන්තෙන භගවතා අට්ඨුප්පත්තියං ආගතතිත්ථියවාදෙන අප්පටියෙධිතතාපි දිපිතා හොති. පුඤ්ඤධාරාති පුඤ්ඤමයධාරා පුඤ්ඤාභිසන්දා. සිනෙහයන්තිති ථුලධාරෙනෙපි සිනෙහෙන සිනිද්ධං කරොන්ති. කිලෙදයන්තිති අල්ලභාවං පාපයන්ති. යථායං පුඤ්ඤධාරා දාතාරං අන්තො සිනෙහෙති පුරෙති අභිසන්දෙති, එවං පටිග්ගාහකානම්පි අන්තො සිනෙහෙති පුරෙති අභිසන්දෙති. තෙනෙවාහ “දදං පියො හොති භජන්ති නං බහු”තිආදි (අ. නි. 5.34) එවං සන්නෙපි “දාතාරං අභිවස්සති”ති වුත්තත්තා අට්ඨකථායං දායකවසෙනෙව “සිනෙහෙති”ති වුත්තං, යස්මා වා පටිග්ගාහකස්ස සිනෙහුප්පත්ති ආමිසනිස්සිතාති දායකවසෙනෙව වුත්තං.

ඉස්සත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. පබ්බතපමසුත්තවණ්ණනා

136. බත්තියානි අභිසෙකප්පත්තා. ඉස්සරියමදො කාමගෙධො. පථවිමණ්ඩලස්ස මහන්තතා තංනිවාසිනං අනුයන්තතානි සබ්බමිදං යථිච්ඡිතස්ස රාජකිව්වස්ස සුඛෙන සමිජ්ඣනස්ස කාරණකිත්තනං. යාදිසෙ රාජකිව්වෙ උස්සුක්කං ආපන්නො, තං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “එස කිරා”තිආදි වුත්තං. අන්තරගමනානීති තිණ්ණං නිරන්තරගමනානං අන්තරන්තරා ගමනානි. වොරා වින්තයිංසුති එකො අන්තරභොගිකො රාජාපරාධිකො පඤ්චසතමනුස්සපරිවාරො වොරියං කරොන්නො විවරති, තෙ සන්ධාය වුත්තං.

“අයුත්තං තෙ කත”න්ති සවාහං වක්ඛාමීති යොජනා. ධුරවිහාරෙති රථස්ස ධුරං විය නගරස්ස ධුරභූතෙ විහාරෙ. සන්ථම්භිතුන්ති විස්සාසභාවෙන උපට්ඨාතුං. සද්ධායිකොති සද්ධාය අයිතබ්බො, සද්ධෙය්‍යොති අත්ථො. තෙනාහ “සද්ධාතබ්බො”ති. පච්චයිකොති පත්තියායිතබ්බො. අබ්භසමං පුටුලභාවෙන. නිජපොථෙන්නොති නිම්මද්දෙන්තො. සණ්භකරණියං අතිසණ්භං පිසන්නො නිසදපොතො විය පිසන්නො.

ධම්මවරියාතිආදිත්තමපි සීසං වෙලඤ්ච අජ්ඣුපෙක්ඛිත්වා සම්මාපටිපත්ති එව කාතබ්බා තස්සා එව පරලොකෙ පතිට්ඨාභාවතො. ආචික්ඛාමීති කථෙමි, කථෙන්නො ව යථා තමත්ථං සම්මදෙව රාජා ජානාති, එවං ජානාපෙමීති . නිජ්ජත්ති යුද්ධෙන කාතබ්බඅත්ථසිද්ධි. විසිනොති බන්ධනි යථාධිප්පෙනං විත්තං එතෙනාති විසයො, සමත්ථභාවො. මන්තසම්පන්නාති සම්පන්නරාජමන්තා. මහාඅමච්චාති මහොසධාදිසදිසා නීතිසත්ථජෙකා අමච්චපුරිසා. උපලාපෙතුන්ති පරෙසං අන්තරෙ විරොධත්ථං සඬගණ්හිතුං.

ද්වෙයෙව පබ්බතාති පබ්බතසදිසා ද්වෙයෙව ගහිතා. රාජොවාදෙති රාජොවාදසුත්තෙ. ආගතාව තත්තන්තියා අනුරූපත්ථං. විලුම්පමානාති ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. විපත්තීති භොගපරිභානාදිවිනාසො. හත්ථියුද්ධාදීහි ජරාමරණං ජීනිතුං න සක්කා සත්තස්ස අවිසයභාවතො. යෙන පන ජීනිතුං සක්කා, තං දස්සෙන්නො භගවා “බුද්ධො...පෙ.... නිවෙසයෙ”ති ආහ. රතනත්තයෙ හි සද්ධා නිවිට්ඨා මූලජාතා පතිට්ඨිතා එකන්තතො ජරාමරණවිජයාය භොති. තෙනාහ “තස්මා සද්ධ”න්ති.

පබ්බතූපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සාරත්ථප්පකාසිනියා සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

කොසලසංයුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. මාරසංයුත්තං

1. පයමවග්ගො

1. තපොකම්මසුත්තවණ්ණනා

137. උරුවෙලාය සම්පෙ ගාමො උරුවෙලගාමො, තං උරුවෙලගාමං අභිමුඛභාවෙන සම්මදෙව සබ්බධම්මෙ බුද්ධානිති අභිසම්බොධි, සබ්බඤ්ඤාඤාණං, තෙන සමන්තාගතත්තා ච භගවා අභිසම්බුද්ධොති වුවිති. තස්ස පඤ්චවත්තාලිසාය වස්සෙසු ආදිතො පන්තරස වස්සානි පයමබොධි, ඉධ පන සත්තාභබ්භන්තරමෙව අධිප්පෙතන්ති ආහ “අභිසම්බුද්ධො හුත්වා අන්තොසත්තාභස්මිං යෙවා”ති. අසුඛභාවෙන අඤ්ඤෙහි කාතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා දුක්ඛරං කරොතිති දුක්ඛරකාරො, සො එව ඉත්ථිලිඬ්භවසෙන දුක්ඛරකාරිකා. තාය මුත්තො වතම්හිති වින්තෙසි. යදි එවං කස්මා තං ලොකනාටො ඡබ්බස්සානි සමනුයුඤ්ජති? කම්මපිළිතවසෙන. වුත්තඤ්ඤෙන අපදානෙ (අප. ථෙර 1.39.92-94) –

“අවවාහං ජොතිපාලො, සුගතං කස්සපං තදා;
කුතො නු බොධි මුණ්ඩස්ස, බොධි පරමදුල්ලභා.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, අවරිං දුක්ඛරං බහුං;
ඡබ්බස්සානුරුවෙලායං, තතො බොධිමපාපුණිං.

“නාහං එතෙන මග්ගෙන, පාපුණිං බොධිමුත්තමං;
කුම්මග්ගෙන ගවෙසිස්සං, පුබ්බකම්මෙන වාරිතො”ති.

මාරෙතීති විබාධෙති. විපත්තිආදිසංයොජනඤ්ඤි සාධුතං පරමත්ථතො මරණං සච්චපට්ඨෙධමාරණත්තා, පාපතරත්තා පාපතමොති පාපිමා. සා වස්ස පාපතමතා පාපවුත්තිතායාති ආහ “පාපෙ නියුත්තො”ති. අධිපතීති කාමාධිපතී. අප්පභිනකාමරාගෙ අත්තතො වසෙ වත්තෙතීති වසවත්තී. තෙසංයෙව කුසලකම්මානං අත්තං කරොතිති අත්තකො. වට්ටදුක්ඛතො අපරිමුත්තපච්චයත්තා නමුචි. මත්තානං පමත්තානං බන්ධුති පමත්තබන්ධු.

තපොකම්මාති අත්තකිලමථානුයොගතො. අපරද්ධොති විරජ්ඣසි. “අපරාධො”තිපි අත්ථි, සොයෙව අත්ථො. කායකිලමථං අනුයුඤ්ජන්තො යෙහුයොන අමරත්ථාය අනුයුඤ්ජති, සො ච කම්මවාදිහි අනුයුඤ්ජියමානො දෙවත්ථාය සියාති ආහ “අමරභාවත්ථායා”ති. සබ්බං තපන්ති සබ්බං අත්තපරිනාපනං. අත්ථාවහං න භවති බොධියා අනුපායත්තා. කිඤ්චස්සානි කිඤ්චි සියාති අත්ථො. ථියාරිත්තංව ධම්මනීති ධම්මං වුවිති වණ්ණු, සො ඉධ “ධම්ම”න්ති වුත්තො, ධම්මනි වණ්ණුපදෙසෙති අත්ථො. තෙනාහ “අරඤ්ඤ”ති. උභොසු පස්සෙසු ථියාහි ආකඩ්ඨෙය්‍ය වෙව අරිත්තෙහි උප්පිළෙය්‍ය ව.

සම්මාවාචාකම්මන්තාපීවා ගහිතා මග්ගසිලස්ස අධිප්පෙතත්තා. සමාධිතො හි ගහණෙන සම්මාවායාමසනිසමාධියො ගහිතා උපකාරභාවතො. පඤ්ඤායාති එත්ථාපි එසෙව නයො. බුද්ධානි එතෙනාති බොධො. මග්ගොති ආහ “බොධායාති මග්ගත්ථායා”ති. කථං පන මග්ගං මග්ගත්ථාය භාවෙතීති ආහ “යථා හී”තිආදි. තෙන යථා යාගුපවනාරම්භො යාවදෙව යාගුඅත්ථො, එවං මග්ගභාවනාරම්භො මග්ගාධිගමත්ථායාති දස්සෙති. ආරම්භොති ච අරියමග්ගභාවනාය බන්ධාපනං දට්ඨබ්බං. කෙච් පන “මග්ගන්ති අරියමග්ගං, බොධායාති අරහත්තසම්බොධාය, එවඤ්ච කත්වා ‘පත්තොස්මි පරමසුද්ධි’න්ති ඉදම්පි වචනං සමත්තී”න්ති වදන්ති, අපරෙ පන “සබ්බඤ්ඤාඤාණසම්බොධායාති. සො හි සබ්බස්මාපි බොධිතො උත්තරිතරො”ති. නිභතො නිබ්බිසෙවනභාවං පාපිතො. තෙනාහ “පරාජිතො”ති.

තපොකම්මසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. හත්ථීරාපවණ්ණසුත්තවණ්ණනා

138. අන්ධභාවකාරකෙති පවුරජනස්ස වක්ඛවිඤ්ඤාණුප්පත්තිනිවාරණෙන අන්ධභාවකාරකෙ. මහාතමෙති මහති තමසි. පාසාණඵලකෙ මහාචීවරං සීසෙ යපෙත්ථාති එතෙන තං ඵලකං අපස්සාය නිසින්තොති දස්සෙති . පධානන්ති භාවනං. පරිග්ගණ්භමානොති සබ්බසො ගණ්භන්තො අවිස්සජ්ජෙන්තො, භාවනං අනුයුඤ්ජන්තො අනුපුබ්බසමාපත්තියො ඵලසමාපත්තීඤ්ච මනසිකරොන්තොති අත්ථො. තෙනාහ “නනු වා”තිආදි. අරිට්ඨකොති අරිට්ඨකවණ්ණො. තෙනාහ “කාළකො”ති.

දීර්ඝමද්ධානන්ති විරතරං කාලං. සංසරන්ති ආසාදනාධිප්පායෙන සඤ්චරන්තො, අලං තුස්භං එතෙන නිප්පයොජනන්ති අධිප්පායො. න හි තෙන මාරස්ස කාවි අත්ථසිද්ධිති.

හත්ථීරාජවණ්ණසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. සුභසුත්තවණ්ණනා

139. සුසංවුතාති මග්ගසංවරෙන සුට්ඨු සංවුතා. සුපිහිතාති සුට්ඨු පිහිතා. වසානුගාති කායාදිද්වාරවසානුගා වසවත්තිතො න භොන්ති. ඛද්ධවරාති පටිඛද්ධවරියාති.

සුභසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පට්මාරපාසසුත්තවණ්ණනා

140. උපායමනසිකාරෙතාති අනිච්චාදිසු අනිච්චාදිතො මනසිකරණෙන. උපායවිරියෙනාති අනුප්පන්නාකුසලානං අනුප්පාදනාය විධිනා පවත්තවිරියෙන. කාරණවිරියෙනාති අනුප්පන්නානුප්පාදනාදිඅත්ථස්ස කාරණභූතෙන විරියෙන. අනුප්පන්නපාපකානුප්පාදනාදිඅත්ථාති හි විරියාති යදත්ථං භොන්ති, තං අත්ථං සාධෙත්ති යෙවාති එතස්ස අත්ථස්ස දිපකො සම්මා-සද්දො. යොනිසොසම්මාසද්දෙන හි උපායකාරණත්ථදිපකතං සන්ධාය “උපායවිරියෙන කාරණවිරියෙනා”ති වුත්තං. අරහත්තඵලවිමුත්ති උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන. මාරෙන “මය්භං බො, හික්ඛවෙ”තිආදිකං හගවතො වචනං සුත්වා වුත්තං “අරහත්තං පත්වාපි න තුස්සති”තිආදි.

කිලෙසපාසෙනාති කිලෙසමාරස්ස උපායභූතෙන. කිලෙසමාරො හි සත්තෙ කාමගුණපාසෙහි නිබන්ධති, න පන සයමෙව. තෙනාහ “යෙ දිබ්බා කාමගුණසඨ්ඨාතා”තිආදි. මාරබන්ධනෙති කිලෙසමාරස්ස බන්ධනට්ඨානෙන, හව්චාරකෙති අත්ථො. න මෙ සමණ මොක්ඛසීති ඉදං මාරො “අනුත්තරා විමුත්ති අනුප්පන්නා, විමුත්තා සබ්බපාසෙහි”ති ව හගවතො වචනං අසද්දහන්තො වදති සද්දහන්තොපි වා “එවමයං පරෙසං සත්තානං මොක්ඛාය උස්සාහං න කරෙය්‍යා”ති අත්තනො කොහඤ්ඤෙ යත්වා වදති.

පට්මාරපාසසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. දුතියමාරපාසසුත්තවණ්ණනා

141. අනුපුබ්බගමනචාරිකන්ති ගාමනිගමරාජධානීසු අනුක්කමෙන ගමනසඨ්ඨාතං චාරිකං. එවං හි ගතෙසුති එවං තුම්භෙසු බහුසු එකජ්ඣං ගතෙසු.

ආදිම්භි කල්‍යාණං එතස්සාති ආදිකල්‍යාණං, තථා සෙසෙසු. සාසනස්ස ආදි සීලං මූලකත්තා. තස්ස සමථාදයො මජ්ඣං සාසනසම්පත්තියා වෙමජ්ඣාභාවතො. ඵලනිබ්බානාති පරියොසානං තදධිගමතො උත්තරි කරණියාභාවතො. සාසනෙ සම්මාපට්ඨපත්ති නාම පඤ්ඤාය භොති, තස්සා ව සීලං සමාධි ව මූලන්ති ආහ “සීලසමාධයො වා ආදී”ති. යස්මා පඤ්ඤා අනුබොධපට්ඨෙධවසෙන දුට්ඨා, තස්මා තදුභයං ගණ්හන්තො “විපස්සනාමග්ගා මජ්ඣ”න්ති ආහ. පඤ්ඤානිප්ඵන්ති ඵලකිච්චං, නිබ්බානසච්ඡිකිරියා පන සම්මාපට්ඨපත්තියා පරියොසානං තතො පරං කත්තබ්බාභාවතොති ආහ “ඵලනිබ්බානාති පරියොසාන”න්ති. ඵලග්ගහණෙන හි සඋපාදිසෙසනිබ්බානං ගය්හති, ඉතරෙන ඉතරං, තදුභයවසෙන පට්ඨපත්තියා ඔසානන්ති ආහ “ඵලනිබ්බානාති පරියොසාන”න්ති. “තස්මාතිහ ත්ථං, හික්ඛු, ආදිමෙව විසොධෙහි කුසලෙසු ධම්මෙසු. කො චාදි කුසලානං ධම්මානං? සීලඤ්ච සුවිසුද්ධං, දිට්ඨි ව උජුකා”ති (සං. නි. 5.369) වචනතො සීලදිට්ඨුජුකතාය මත්ථකභූතා විපස්සනා, තදධිට්ඨානා සීලසමාධිති ඉමෙ තස්ස සාසනස්ස මූලන්ති ආහ “සීලසමාධිවිපස්සනා වා ආදී”ති. සෙසං වුත්තනයමෙව.

කිඤ්චාපි අවයවචිතිමුත්තො සමුදායො නත්ථී, යෙසු පන අවයවෙසු සමුදායරූපෙන අපෙක්ඛිතෙසු ගාථාති සමඤ්ඤා, තං තතො හින්තං විය කත්වා දස්සෙත්තො “චතුප්පදිකගාථාය තාව පට්මපාදො”තිආදිමාහ. පඤ්චපද්ප්පදානං ගාථානං ආදිපරියොසානග්ගහණෙන ඉතරෙ දුතියාදයො තයො චත්තාරො වා මජ්ඣන්ති අවුත්තසිද්ධමෙවාති න වුත්තං. එකානුසන්ධිකසුත්තස්සාති ඉදං බහුවිභාගං යථානුසන්ධිතා එකානුසන්ධිකං සුත්තං සන්ධාය වුත්තං, ඉතරස්ස පන තෙයෙව දෙසෙනබ්බධම්මවිභාගෙන ආදිමජ්ඣපරියොසානභාගා ලබ්භන්ති. නිදානන්ති කාලදෙසකපරිසාදි-අපදිසනලක්ඛණාදිකො අත්ථො. ඉදමෙවොවාති ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. තෙන තදවසෙසනිගමනපාළිං සඨගණ්හාති. අනෙකානුසන්ධිකස්ස සහ නිදානෙන පට්මො අනුසන්ධි ආදි. සහ නිගමනෙන පච්ඡිමො පරියොසානං, ඉතරෙන මජ්ඣමන්තිආදිමජ්ඣපරියොසානාති වෙදිතබ්බාති.

සාත්ථකත්ව අත්ප්‍රමාණය සාත්ථක කත්වා. සබ්බසංඝාතනි බ්‍රහ්මචරියා සබ්බසංඝාතනි. සම්පත්ති ව නාම පරිපුර්ණබ්‍රහ්මචරියා ආහ “බ්‍රහ්මචරියා...පෙ.... දෙසෙනා”ති. සකලපරිපුර්ණත්ව සබ්බසංඝාතනි පරිපුර්ණ සිලාදිපඤ්චධම්මක්ඛන්ධපරිපුර්ණය. නිරුපක්කිලෙසං දිට්ඨිමානාදිඋපක්කිලෙසාභාවතො. අවිසෙසතො තිස්සො සික්ඛා සකලෙ සාසනෙ භවත්ති. ධම්මොති පන බ්‍රහ්මචරියං වා සන්ධාය වුත්තං “කතමෙසානං බො, භන්තෙ, බුද්ධානං භගවත්තානං බ්‍රහ්මචරියං විරට්ඨිතිකං අහොසී”තිආදිසු (පාරා. 18) විය. දුක්ඛසාණියා පටිච්ඡන්තා විය, න තු පාකාරසෙලාදිපටිච්ඡන්තා විය. තෙන ධම්මනිරුත්තියා සකලකිලෙසානං පහානානුභාවං වදති. අලාභපරිහානියා, න ලද්ධපරිහානියා. අඩ්ඨුඩ්ඨානීති පඤ්චසාධකානි තිණි පාටිභාරියසහස්සානි. සාතන්ති සුඛං.

දුතියමාරපාසසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. සප්පසුත්තවණ්ණනා

142. සුරාකාරකානන්ති පිට්ඨසුරායොජනකානං. කොසලානං ඉස්සරොති කොසලො, කොසලරාජස්ස අයන්ති කොසලිකා. පරිභොගපාතීති භත්තපරිභොජනත්ථාය පාති පරිභොගපාති. කම්මාරුද්ධනපණාළියාති කම්මාරුද්ධනපණාළිමුඛෙ. ධම්මානායාති ධම්මමානාය. තං පන යස්මා භස්තවාතෙහි පූරිතං නාම භොති, තස්මා “භස්තවාතෙන පූරියමානායා”ති වුත්තං. නියාමභූමියන්ති භගවතො පටිසල්ලානට්ඨානෙන සඤ්චරන්තං මාරං මංසවක්ඛුනාව දිස්වා. තෙනාහ “විජ්ජුලතාලොකෙනා”ති.

සෙය්‍යත්ථායාති සෙය්‍යානිසංසාය. තෙනාහ “යස්සාමී”තිආදි. අත්තසඤ්ඤානොති අත්තභාවෙන සංයතො. තෙනාහ “සංයතත්තභාවො”ති. තංසණ්ඨිතස්සාති තස්මිං භත්ථපාදකුක්කුච්චරහිතෙ බුද්ධමුනිස්මිං අවට්ඨිතස්ස. වොස්සජ්ජ වරෙය්‍ය තත්ථ සොති ඉමිනා භගවා තං බ්‍රාහ්මණො වෙහිංසිනා බුද්ධානං කිං කරිස්සති භයාභාවතො? කෙවලං පන අනට්ඨවලිකං උජ්ජිලෙන්නො විය ත්වමෙව ආයාසං ආපජ්ජිස්සසීති මාරං සන්තජ්ජෙති.

භෙරවාති අවිතරාගානං භයජනකා. තත්ථාති තංනිමිත්තං. ඵලෙය්‍යාති භිජ්ජෙය්‍ය. සත්තිසල්ලන්ති සත්තිසඬ්ඛානං පුට්ඨසල්ලං. උරස්මිං වාරයෙය්‍යුන්ති ඵාසුං විජ්ඣිතුං යපෙය්‍යුං උග්ගිරෙය්‍යුං. ඛන්ධුපට්ඨිසුති ඛන්ධසඬ්ඛාතෙසු උපට්ඨිසු. තාණං කරොන්ති නාමාති තතො භයනිමිත්තතො අත්තතො තාණං කරොන්ති නාම.

සප්පසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සුපතිසුත්තවණ්ණනා

143. උතුගාභාපනත්ථං ධොවිත්වා, න රජොජල්ලවික්ඛාලනත්ථං. තෙනාහ “බුද්ධානං පනා”තිආදි. ධොතපාදකෙ ගෙහෙති ධොතපාදෙහි අක්කම්මිතබ්බකෙ. වත්තභෙදො නාම නත්ථි ධම්මස්සාමිභාවතො. වත්තසීසෙ යත්වා ධොවන්ති අඤ්ඤෙසං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනත්ථං. සොජ්ජපරිග්ගාහකෙනාති එත්ථ සොජ්ජං නාම නිද්දාය අන්තරන්තරා පවත්තකිරියමයවිත්තජ්ජවත්තිරහිතා නිරන්තරභවඬ්ගසන්තතීති තං සභාවතො පයොජනතො කාලපරිච්ඡේදතො පරිග්ගාහකං උපරිනිද්දෙසසතිසම්පජ්ඤං සන්ධාය වුත්තං “සොජ්ජපරිග්ගාහකෙන සතිසම්පජ්ඤෙතා”ති. කෙවි පන “නිද්දාසොජ්ජනා”ති වදන්ති, තං භගවතො සොජ්ජං භිලෙන්නො වදති.

කිං නුති එත්ථං කින්ති හෙතුනිස්සක්කෙ පටිච්ඡන්තවචනන්ති ආහ “කස්මා නු සුපසී”ති? දුඛභගො වුවචති නිස්සිරිකො භින්තභගො, සො පන මතසදිසො විසඤ්ඤිසදිසො ව භොතීති ආහ “මතො විය විසඤ්ඤී විය වා”ති.

ආදිනාති ආදි-සද්දෙන “බාහිරස්ස උපාදාය අට්ඨාරසා”තිආදිනා (විහ. 842) ආගතං තණ්හාකොට්ඨාසං සඬ්ගණ්හාති. තත්ථ තත්ථ විසත්තතායාති තම්මිං තස්මිං ආරම්මණෙ විසෙසතො ආසත්තභාවෙන. විසස්ස දුක්ඛනිබ්බත්තකම්මස්ස හෙතුභාවතො විසමුලකා විසං වා දුක්ඛදුක්ඛාදිභූතවේදනා මූලං එතස්සාති විසමුලා, තණ්හා. තස්ස රූපාදිකස්ස දුක්ඛස්ස පරිභොගො, න අමතස්සාති විසපරිභොගතා. කත්ථවි නෙතුන්ති කත්ථවි භවෙ සබ්බථා නෙතුං? පරික්ඛයාති සබ්බසො ඛිණ්ණතා. තුය්හං කිං එත්ථාති සබ්බපටිපරික්ඛයා සුද්ධස්ස මම පටිපත්තියං තුය්හං කිං උජ්ඣායනං? කෙවලං විසානොයෙව තෙති දස්සෙති.

සුපතිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. නන්දතිසුත්තවණ්ණනා

144. අට්ඨමං උත්තානත්ථමෙව.

නන්දතිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. පද්මආයුස්සත්තවණ්ණනා

145. පණ්ණාසං වා වස්සානි ජීවති වස්සසත්තො උපරි සෙය්‍යාථාපි ථෙරො අනුරුද්ධො. සච්ඡි වා වස්සානි සෙය්‍යාථාපි ථෙරො බාකුලො. පටිහරිත්වා පච්චනිකභාවෙ සාතං සුඛං එතස්සානි පච්චනිකසාතො, තඛිභාවො පච්චනිකසාතතා, තාය. අභිභවිත්වා අභාසි පටිච්චනං ඡානමානොව.

න භිළෙය්‍ය න ජිගුච්ඡෙය්‍ය. එවන්ති සො දාරකො විය කිඤ්චි අවින්තෙන්තො සප්පුරිසො වරෙය්‍ය, එවං භිස්ස විත්තදුක්ඛං න භොතිති අධිප්පායො. පඡ්ඡලිතසිසො විය වරෙය්‍යානි යථා පඡ්ඡලිතසිසො පුරිසො අඤ්ඤං කිඤ්චි අකත්වා තස්සෙව වූපසමාය වායමෙය්‍ය, එවං සප්පුරිසො ආයුං පරිත්තන්ති ඤත්වා තෙනෙව නයෙන සබ්බසම්බාරගතං අනිච්චං, අනිච්චත්තා එව දුක්ඛං, අනත්තාති විපස්සනම්පි ඔතරිත්වා තං උස්සුක්කාපෙන්තොපි සම්බාරවිගමාය වරෙය්‍ය පටිපඡ්ඡෙය්‍ය.

පද්මආයුස්සත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. දුතියආයුස්සත්තවණ්ණනා

146. නෙමීවාති නෙමීසිසෙන වක්කං වදති. කුබ්බරං අනුපරියායනීති කුබ්බරං අනුපරිචත්තති. තථාභූතො පන සො තං අප්පන්නොවාති ආහ “න විජහති”ති. ආයු අනුපරියායනීති මච්චානං ආයු ගතම්පි පච්චාගච්ඡතීති භගවතො පටාණි හුත්වා වදති, භගවා පන තං අභිභවිත්වා “අච්චයන්ති අභොරත්තා”තිආදිනා ආයුනො අච්චයගමනමරණතංයෙව පච්චෙදෙසි.

දුතියආයුස්සත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පද්මවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියවග්ගො

1. පාසාණසුත්තවණ්ණනා

147. පච්ඡ්ඤාති පබ්බතං සබ්බතො පවත්තෙන්තො තතො තතො නිස්සජ්ජී. සකලන්ති සබ්බභාගවන්තං, නිස්සෙසන්ති අත්ථො.

පාසාණසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. කිංනුසිහසුත්තවණ්ණනා

148. විචක්ඛුකම්මායාති විචක්ඛුභාවකාමතාය. යථා සා භගවතො දෙසියමානං ධම්මං අත්තනො පඤ්ඤාවක්ඛුනා න පස්සිතුං සක්කොති, එවං කාතුං කාමතාය. තෙනාහ “පරිසායා”තිආදි. විනාසෙතුං න සක්කොති භෙරවාරම්මණෙ භායනස්සෙව අභාවතො. දසබලප්පත්තාති දසභි බලෙහි සමන්තාගතා.

කිංනුසිහසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. සකලිකසුත්තවණ්ණනා

149. මන්දභාවෙනාති ජලභාවෙන මොමුභභාවෙනාති මහාමුල්භතාය. කබ්බකරණෙන මත්තොති කබ්බකිරියාපසුතතාදිවසෙන මත්තො කබ්බං කත්වා. කිම්දං සොප්පසෙවාති ඉදං තව සොප්පං කිමත්ථං, පුරිසෙන නාම පුරිසත්තකරෙන භවිතබ්බං, න සොප්පතියෙව. අත්ථං සමාගන්ත්වාති පරමත්ථං නිබ්බානං සම්මා ආගන්ත්වා අධිගන්ත්වා. අසඬිග...පෙ.... නත්ථී සබ්බසො සිද්ධත්ථභාවතො. ජග්ගන්තොති ඡාගරන්තො පුරිසො විය, න භායාමි භයභෙතුනං අභාවා. නානුතපන්ති සබ්බත්ථ සබ්බදාපි විස්සට්ඨභාවතො, මාමන්ති මමං. ගාථාසුඛත්ථඤ්ඤි දීඝං කත්වා චුත්තං. ඤිත්තාති උද්දෙසපරිපුච්ඡාය පරිච්ඡිප්පත්තා. භානිත්ති කස්සච ජානිං.

සකලිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පතිරූපසුත්තවණ්ණනා

150. අනුරූප්කම්මි ඵතෙනාති අනුරොධො, රාගො. විරූප්කම්මි ඵතෙනාති විරොධො, පටිසො. තෙසු අනුරොධවිරොධෙසු තන්තිමිත්තං සප්පති නාම සඬිගං කරොති නාම, අනුරොධවිරොධුප්පාදනමෙව චෙත්ථ සප්පනං. යදඤ්ඤමනුසාසනීති යං අඤ්ඤෙසං අනුසාසනං, තං තෙසං භිතෙසනං අනුකම්පනං, තස්මා අනුකම්පකෙ භිතෙසකෙ සම්මාසම්බුද්ධෙ අනුරොධවිරොධෙ ආරොපෙත්වා විකම්පනත්ථං මිච්ඡා වදසීති.

පතිරූපසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මානසසුත්තවණ්ණනා

151. ආකාසෙ වරන්තෙති පඤ්චාභිඤ්ඤෙ සන්ධාය වදති. අන්තලික්ඛෙ වරන්තෙපි කිච්චසාධනතො අන්තලික්ඛවරො. මනසි ජාතොති මානසො. තං පන මනසන්තානසම්පයුත්තතායාති ආහ “මනසම්පයුත්තො”ති.

මානසසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පත්තසුත්තවණ්ණනා

152. පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං ලක්ඛණාදීති චෙව සමුදයඤ්ච අස්සාදාදිනවනිස්සරණාති ච ගහෙත්වා සම්මා තෙසං ලක්ඛණාදීනං ගහණං හොතිති ආහ “පඤ්ච උපාදානක්ඛන්ධෙ ආදිශිත්වා”ති. රූප්පනවෙදියනසඤ්ජානනඅභිසඬ්ඛරණවිජානනාති ඛන්ධානං සභාවලක්ඛණාති. ආදි-සද්දෙන රසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානාති චෙව සමුදයාදීති ච සඬිගණ්හාති. දස්සෙතීති පච්චක්ඛතො දස්සෙති, භත්ථාමලකං විය පාකටෙ විභූතෙ කත්වා විභාවෙති. ගණ්හාපෙතීති තෙ ධම්මෙ මනසා අනුපෙක්ඛිතෙ දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධෙ කරොන්තො උග්ගණ්හාපෙති. සමාදානම්භීති තත්ථ අත්ථස්ස සම්මදෙව ආදියනෙ ඛන්ධානඤ්ච සම්මසනවසෙන අඤ්ඤාධම්මවසෙන සමාදියනෙ. පට්ඨිද්ධගුණෙනාති තාය දෙසනාය, තං නිස්සාය පච්චත්තපුරිසකාරෙන ච තෙසං පට්ඨිද්ධගුණෙන . ජොතාපෙතීති තෙසං විත්තසන්තානං අස්සද්ධියාදිකිලෙසමලට්ඨමනෙන පහස්සරං කරොති. අට්ඨං කත්වාති තාය දෙසනාය පාපෙතඛිඛං අත්ථං පයොජනං දළ්භං කත්වා. තෙනාහ “අයං නො”තිආදි. කම්මකාරකචිත්තං නාම ඔතරණචිත්තං. “යොනිසොමනසිකාරපුබ්බකං විපස්සනාචිත්ත”න්ති කෙවි. ඕභිතසොතාති අනඤ්ඤවිභිතතාය ධම්මස්සවනාය අප්පිතසොතා, තතො ඵව තදත්ථං යපිතසොතා.

ඵතෙ රූපාදයො ඛන්ධෙ යඤ්ච සඬ්ඛතං සමිද්ධපච්චයෙහි කතං, තඤ්ච “ඵසො අහං න හොමි, ඵතං මය්හං න හොති”ති පස්සන්තොති යොජනා. ඛෙමො අත්තාති ඛෙමත්තා, තං ඛෙමත්තං. තෙනාහ “ඛෙමිභූතං අත්තභාව”න්ති. පරියෙසමානා මාරසෙනා.

පත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ඡප්පස්සායතනසුත්තවණ්ණනා

153. සඤ්ජායති ඵතස්මාති සඤ්ජාති, සො ඵච සම්පයුත්තධම්මො සමොසරති ඵත්ථාති සමොසරණං, සො ඵච අත්ථො, තෙන සඤ්ජාතිසමොසරණට්ඨෙත. භයභෙරවං සද්දන්ති භායති ඵතස්මාති භයං, තදෙව යස්ස කස්සචි භෙරවාභත්තා භෙරවං, දෙවාදිසද්දන්ති අත්ථො. විගතවලාභකෙ දෙවෙ උප්පාතවසෙන උප්පජ්ජනකසද්දො දෙවදුන්දුහි. අසනිපාතාදිසද්දො අසනිපාතසද්දො. උන්ද්‍රියනීති විපරිවත්තති. ලොකො අධිමුච්ඡිතොති අතිථද්ධකායො විය මුච්ඡං ආපන්තො. මාරස්සාති කිලෙසමාරස්ස. යානභුතන්ති පවත්තිට්ඨානභූතං.

ඡප්පස්සායතනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. පිණ්ඩසුත්තවණ්ණනා

154. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං තස්මිං ඤාතිමිත්තකුලෙ. පාහුනකානීති පභිතඛිඛපණ්ණාකාරාති. ආගන්තුකපණ්ණාකාරානීති ආගන්තුකානං උපගතානං දාතඛිඛපණ්ණාකාරාති. සයංවරදිවසෙති කුමාරකානඤ්ච කුමාරිකානඤ්ච සයං අත්තනා චරිතඛිඛජණදිවසෙ. ඉදාති තමත්ථං චිත්ථාරතො දස්සෙත්තො “සමවයජාතිගොත්තා”තිආදිමාහ. සමවයසමජාතිකසමගොත්තාති පච්චෙකං සම-සද්දො යොජෙතඛිඛො. ගොත්තසමතා ච ආවාහවිවාහයොග්‍යතාවසෙන දට්ඨබ්බා, න ඵකගොත්තතාවසෙන. තතො තතො ගාමතො. අඤ්ඤස්මිං දාතඛිඛෙ අසති. ඡණවසෙන පභිණ්ණං සම්පාදිතං පුච්චං ඡණපුච්චං. තාසං සම්පත්තියාති තාසං දානං ධම්මස්සවනඤ්චාති තස්සා දුට්ඨායපි සම්පත්තියා.

ඥාණං නාම ආවජ්ජනපුබ්බකං, තස්මා අජානනස්ස “අනාවජ්ජනනායා”ති කාරණං වත්වා සෙසකාරණං වදන්තො “බුද්ධාන”න්තිආදිමාහ. උපචාරභෙදන්ති බුද්ධං දිස්වා මනුස්සෙහි කාතබ්බඋපචාරස්ස හින්දනං. හින්දිතුන්ති විධිමිතුං.

භගවා පනාති පනසද්දො විසෙසත්ථජොතකො. තෙන න කෙවලං භගවා උප්පණ්ඩනං පරිහරන්තො තං ගාමං න පුන පාවිසී, අථ ඛො මාරං අනුකම්පන්තොති ඉදං විසෙසං ජොතෙති.

ජනෙසීති අපුඤ්ඤං ජනෙසී, ජනෙන්නො ව යථා තතො ආයතිං ථීරතරං මහන්නං දුක්ඛං නිප්පජ්ජිස්සති, එවං නිප්පාදෙසී. ආසජ්ජනන්ති එත්ථ නන්ති නිපාතමත්තං. කිඤ්චති මද්දති අභිභවතිති කිඤ්චනන්ති ආහ “මද්දිතුං සමත්ථ”න්ති.

පිණ්ඩසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

9. කස්සකසුත්තවණ්ණනා

155. නිබ්බානං අපදිසිත්වාති නිබ්බානං නිස්සාය නිබ්බානගුණෙ ආරබ්භාති අත්ථො. භට්ඨටකෙසොති ඉතො විතො ව විකිණ්ණත්තා ආකුලාකුලකෙසො. වක්ඛුසම්ඵස්සවිඤ්ඤාණායතනන්ති එත්ථ යථා වක්ඛුග්ගහණෙන ඵස්සො විසෙසිතො, තෙන එව විඤ්ඤාණායතනං. තථා සති වක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස ව ගහණං ආපජ්ජෙය්‍යාති. නනු චෙත්ථ වක්ඛුග්ගහණෙන විසෙසිතත්තා වක්ඛුද්වාරිකානං සබ්බෙසං විඤ්ඤාණානං ගහණන්ති? සච්චමෙනං, තඤ්ච ඛො පඨමෙන වක්ඛුග්ගහණෙනාති නායං දොසො. භවඬ්ඨිතත්ති ආවජ්ජනාය අනන්තරපච්චයභූතමෙව අධිජ්ජෙතන්ති නියමෙත්වා දස්සෙතුං “සාවජ්ජනක”න්ති වුත්තං, තස්මා තදාරම්මණමිති ජවනචිත්තෙන සහ තදාරම්මණචිත්තමිති. “විඤ්ඤාණායතන”න්ති ව වුත්තෙ නිම්මලමෙව.

“වක්ඛු”ති අවිසෙසතො වුත්තත්තා පන මාරස්ස අයම්පි අත්ථො ආපන්නොති දස්සෙතුං “යං ලොකෙ”තිආදි වුත්තං. උපක්කවිපක්කන්ති වක්ඛුපාකරොගෙන උපරි හෙට්ඨා ව සබ්බෙසො පක්කං කුථිතං. එසෙව නයොති ඉමිනා යං ලොකෙ කුට්ඨකිලාසගණ්ඩකච්ඡුආදිහි උපද්ද්වං වණපිළකාදිවසෙන පග්ගරන්තං අසුචිං අන්තමෙසො පරමජෙගුච්ඡරුපමිපි, සබ්බං තං තවෙව භොතුති එවමාදිං අපදිසති.

යං භණ්ඩකන්ති භිරඤ්ඤසුචණ්ණාදිබෙත්තවත්ථාදිඋපකරණං ගහට්ඨා, පබ්බජිතා ව යං පත්තච්චරාදිං “මම ඉද”න්ති අභිනිවිසන්තාව වදන්ති, එතෙසු පරිග්ගහත්ථෙසු ව තෙසං පරිග්ගහකපුග්ගලෙසු ව තෙ චිත්තං යදි අත්ථී, තාති ආරබ්භ තව චිත්තං යදි භවති, එවං ත්වං තත්ථ බද්ධො එව භොසීති අත්ථො. තෙනාහ “න මෙ සමණ මොක්ඛසී”ති.

යං භණ්ඩකං වදන්තිති යථාවුත්තං උපකරණං ලොකෙ බහුජනා “මම ඉද”න්ති වදන්ති. න තං මය්හන්ති තං මය්හං න භොති, න තත්ථ මම තණ්හාවසෙන මමන්ති නත්ථී. න තෙ අහන්ති යෙ පුග්ගලා එත්ථ බද්ධා, තෙපි අහං න භොමි, තත්ථ මෙ දිට්ඨිබද්ධො නත්ථී. න මෙ මග්ගමිපි දක්ඛසීති එවං සබ්බෙසො බද්ධාභාවෙන මුත්තස්ස මෙ ගතමග්ගමිපි මාර ත්වං න දක්ඛසී න පස්සිස්සසී, යෙ භවාදයො තුය්හං විසයා, තෙසු භවයොනිගතිආදිසු මය්හං ගතමග්ගං න පස්සිස්සසී භවතිස්සට්ඨත්තාති.

කස්සකසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

10. රජ්ජසුත්තවණ්ණනා

156. අහනන්ති කරුණෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ “අහනන්තෙනා”ති, පච්චත්තෙ එව වා පච්චත්තවචනං, “අහනන්තො හුත්වා”ති වචනසෙසෙන භවිතබ්බන්ති අධිප්පායො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. අජිනන්ති අන්තොගධභෙතුඅත්ථං වදන්ති ආහ “පරස්ස ධනජානිං අකරොන්තෙනා”ති. අකාරාපෙන්තෙනාති පරස්ස ධනජානිං අකාරෙන්තෙන. අසොචන්තෙනාති භොගබ්‍යසනාදිවසෙන පරං අසොචන්තෙන. කස්මා භගවා එවං චිත්තෙසීති තත්ථ කාරණමාහ “ඉතී”තිආදිනා. රජ්ජෙ විජිතෙ දණ්ඩකරපිළිතෙති ධනදණ්ඩාදිදණ්ඩෙන චෙව බලිනා ව බාධිතෙ.

ඉජ්ඣකකකොට්ඨාසාති චෙතොවසිභාවාදිකස්ස සාධනකකොට්ඨාසා. වඩ්ඪිතාති භාවනාපාරිසුරිවසෙන අනුබුභිතා. පුනජ්ජුනං කතාති භාවනාය බහුලීකරණෙන අපරාපරං පවත්තිතා. යුත්තයානන්ති යථා යුත්තානං ආපඤ්ඤරථානං සාරථිනා අධිට්ඨිතං යථාරූපි පවත්තිති, එවං යථාරූපිපවත්තිතං ගමිතා. පතිට්ඨට්ඨෙතාති අධිට්ඨානට්ඨෙත. වත්ථුකතාති සබ්බෙසො උපක්කිලෙසසොධනෙන ඉද්ධිවිසයතාය පතිට්ඨානභාවතො සුච්චෙසාධිතපරිස්සයවත්ථු විය කතා. අවිජ්ඣිතාති පටිපක්ඛදුර්භාවතො සුභාවිතභාවෙන තංතංඅධිට්ඨානයොග්‍යතාය න ජහාපිතා. නිව්චානුබද්ධාති තතො එව නිව්චං අනුබද්ධා විය කතා. සුපරිචිතාති සුච්ඡු සබ්බභාගෙන භාවනානුපවයං.

ගම්බා. අවිරාධිතවෙයිහත්පො වියානි අවිරජ්ඣනභාවෙන විරජ්ඣනභත්පො විය. සුචුල්ල සමාරද්ධානි භාවනාඋප්පත්තිසා සම්මදෙව සම්පාදිතා. වින්තෙය්‍යානි අත්ථුද්ධාරවසෙන වින්තෙය්‍ය.

පබ්බතස්සානි පබ්බතො අස්ස. පබ්බතො අස්සානි පබ්බතො භවෙය්‍ය කිදිසස්සානි ආහ “සුවණ්ණස්සා”නිආදි. ජාතරූපස්සානි ආතපරූපසම්පන්නස්ස. ද්වික්ඛන්තුමිපි තාව මහන්තොති යත්තකො සො පබ්බතො හොති, ද්වික්ඛන්තුං තත්තකො. එකස්සානි එකස්සපි පුග්ගලස්ස නාලං න පරියත්තො තණ්හාය දුප්පුරණභවා. එවං ජානන්තොති එවං තණ්හාය දුප්පුරණභවාදිනවතං ජානන්තො. සමං චරෙය්‍යානි පරවත්ථුපරාමාසාදිං විභාය කායාදිහි සමමෙව පටිපජ්ජෙය්‍ය.

දුක්ඛං තණ්හානිදානං, තණ්හා කාමගුණනිදානා, තස්මා දුක්ඛස්ස තණ්හාපච්චයකාමගුණනිදානත්තං වුත්තං. තත්ති දුක්ඛං. යතොනිදානං හොතීති යංනිදානං යංකාරණං තං පවත්තති. එවං යො අදක්ඛිති යො පරිඤ්ඤාතවත්ථුකො එවං දුක්ඛං තස්ස නිදානභූතෙ කාමගුණෙ ව තථතො පඤ්ඤාවක්ඛුනා පස්සි. කෙන කාරණෙන නමෙය්‍ය? තං කාරණං තත්ථිති අත්පො. කාමගුණඋපධිත්ති කාමගුණසංඛිධානං උපධිං. සජ්ජති එත්ථානි සංඛිගො එසො, ලග්ගනමෙතත්ති එවං විදිත්වා. තමෙව කාමාහිභූතො නප්පටිසෙවෙය්‍ය න ලග්ගෙය්‍යානි එවං විනයාය වූපසමාය සික්ඛෙය්‍යානි.

රජ්ජසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තතියවග්ගො

1. සම්බහුලසුත්තවණ්ණනා

157. ජට්ඨමිඛටකෙනානි සීසෙ පටිමුක්කෙන ජට්ඨකලාපෙන. අපරිග්ගහබ්‍රාහ්මණපබ්බජිතා හි ජට්ඨාය උඤ්ජාවරියං වරන්ති. උදුම්බරදණ්ඩඤ්ඤි අත්තගුත්තත්ථාය ගහිතං තෙසං අප්පිච්ඡභාවප්පකාසනං. තෙනාහ “අප්පිච්ඡභාවප්පකාසනත්ථ”න්ති. සීසං ඔකම්පෙත්වානි එත්ථ අතිවිය සීසස්ස ඔකම්පිතභාවං දස්සෙතුං “හනුකෙන උරං පහරන්තො අධොනතං කත්වා”ති වුත්තං. ජිව්හං නිහරිත්වානි ලම්බනවාලනවසෙන මුඛතො නික්ඛාමෙත්වා. තෙනාහ “උද්ධ”න්තිආදි. කිසාබන්ති තිහඬගහකුටි විය නලාටෙ ජාතත්තා නලාටිකං. තෙනාහ “නලාටෙ උට්ඨිතං වලිත්තය”න්ති, තිහඬගවලිකං නලාටෙ කත්වානි අත්පො. අත්තනොව තෙලෙති අත්තනොව පාපකම්මනිබ්බත්තකෙ තෙලෙ, පචිතබ්බට්ඨානගෙහෙති අධිප්පායො.

සම්බහුලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සම්ද්ධිසුත්තවණ්ණනා

158. මය්හං ලාභානි එවරූපස්ස නාම සම්මාසම්බුද්ධස්ස සත්ථුස්ස පටිලාභො, එවරූපස්ස ව නාම නිය්‍යානිකස්ස සද්ධම්මස්ස පටිලාභො, එවරූපානඤ්ච සුප්පටිපන්නානං සබ්‍රහ්මචාරීනං පටිලාභො, එතෙ මය්හං සුලද්ධලාභා. මය්හං සුලද්ධන්ති යඤ්චෙනං මම නිය්‍යානිකසාසනෙ පබ්බජ්ජා උපසම්පදා, තස්මිඤ්ච අභිරතීති සබ්බඤ්චෙනං මයා සුලද්ධං. යථා පනස්ස එවං චෙතසො පරිචිතක්කො උප්පන්නො, තං දස්සෙතුං “සො කිරා”නිආදි වුත්තං. වරිතානුරූපවසෙන ගහිතං මූලකම්මට්ඨානං. පාසාදිකන්ති පසාදාවහං. එවමහොසීති “ලාභා වත මෙ”නිආදිනා එවං පරිචිතක්කො අහොසි. නිසින්නසදිසොනි නිසින්නො විය. තස්මිංයෙව යානෙති යස්මිං යානෙ නිසින්නං මාරො උපසංඝිකම්, තස්මිංයෙව යානෙ. තස්සානි සම්ද්ධිත්ථෙරස්ස. කම්මට්ඨානං සප්පායන්ති කම්මට්ඨානභාවනාය අනුයුඤ්ජනං සප්පායං උපකාරාවහං භවිස්සති.

මය්හන්ති මයා. සති ව පඤ්ඤා ව සතිපඤ්ඤා, තා අරියමග්ගෙන ජානනසමත්ථනභාවෙන අවබුද්ධා. ථෙරො කිර තදා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙසි. කාමන්ති යථාරූචි. කෙච්චි “කාමං කරස්සුති ආයස්මතො ‘කාමා’ති මාරස්ස ආලපන”න්ති වදන්ති. විහිංසකාරභානීති භයානකාරභානි. රූපානීති විප්පකාරානි. විප්පකාරත්ථොපි හි රූපසද්දො “රූපං දස්සෙති අනප්පක”න්තිආදිසු විය. න කම්පෙස්සසීති සමණධම්මකරණතො න වලිස්සසි.

සම්ද්ධිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ගොධිකසුත්තවණ්ණනා

159. පබ්බතස්ස පස්සෙති පබ්බතපාදෙ උපච්චකායං. සමයෙ සමයෙ ලද්ධන්තා සාමයිකං. තෙනාහ “අප්පිතප්පිතක්ඛණෙ පච්චනීකධම්මෙහි විමුච්චති”ති. ලොකියවිමුත්ති හි අනච්චන්තපහායිතාය සමයවිමුත්ති නාම,

ලොකුත්තරවිමුත්ති අවිචන්තපභාසිතාය අසමයවිමුත්ති. තාහි සමන්තාගතා “සමයවිමුත්තා, අසමයවිමුත්තා”ති ව චුච්චන්ති. යාව පයමජ්ඣානනිබ්බන්තනං, තාව කස්මා පරිභාසිති අත්ථො? සාබ්බන්තාති සරොගත්තා. වාතපිත්තසෙම්භවසෙනාති කදාව වාතපිත්තවසෙන, කදාව වාතසෙම්භවසෙන, උභින්නම්පි සන්තිපාතවසෙන. අනුසායිකොති කායං අනුගන්ත්වා සයිතො, යාප්‍යාමයභාවෙන ධීතොති අත්ථො. සමාධිස්සාති සමාධිභාවනාය. උපකාරකධම්මෙ උතුභොජනාදිකෙ. පුරෙතූන්ති සමොධානෙනං. පරිභාසිති සරිරස්ස අකල්ලභාවතො.

ආහරෙය්‍යන්ති ජීවිතහරණත්ථාය උපනෙය්‍යං. නිබ්ද්ධා ගති හොති කෙවලං බ්‍රහ්මලොකූපපත්තිතො, න සොතාපන්නාදිතං විය පරිච්ඡින්නභාවෙන. තෙනාහ “බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තති”ති.

ජලමානාති සමුට්ඨිතනියතඉද්ධියා අනඤ්ඤසාධාරණපරිවාරසම්පත්තියා ව සදෙවකෙ ලොකෙ ජලමානා. මංසවක්ඛු දිබ්බවක්ඛු ධම්මවක්ඛු පඤ්ඤාවක්ඛු සමන්තවක්ඛුති පඤ්චගි වක්ඛුති වක්ඛුමා. ආනුභාවධරාති අවිත්තෙය්‍යාපරිමෙය්‍යබුද්ධානුභාවසම්පන්නා. ආනුභාවපරියායොපි හි පුත්ති-සද්දො හොති “ඉද්ධිපුත්තිබලවිරුද්ධපපත්ති”තිආදියු (ජා. 2.22.1589, 1595) විය. අනවසෙසතො මානං සියති සමුච්ඡින්නදතීති අග්ගමග්ගො මානසං. තත්තිබ්බන්තනා පන අරහත්තස්ස මානසතා දට්ඨබ්බා. සීලාදීනීති අනුත්තරසීලාදීනි. සික්ඛමානොති සික්ඛාති භාවෙන්තො අත්තතො සන්නානෙ උප්පාදෙන්තො. න විත්තභාවනා. තෙනාහ “සකරණියො”ති. ජනෙති සත්තස්ස කායෙ, සදෙවකෙ ලොකෙති අත්ථො. විස්සුතාති අනඤ්ඤසාධාරණෙහි සීලාදිගුණෙහි විස්සුතා.

වෙදනං චික්ඛම්භෙත්වාති උප්පන්නං දුක්ඛවෙදනං පටිච්ච උප්පන්නඅත්තකිලමථං අනුප්පාදනවසෙන චික්ඛම්භෙත්වා තංයෙව වෙදනං පරිග්ගහෙත්වා පචත්තවිපස්සනා විටීමෙව ඔතරතීති කත්වා මූලකම්මට්ඨානන්ති චුත්තං. “සමසීසි හුත්වා පරිනිබ්බාසී”ති වත්වා තස්ස පභෙදං විහජිත්වා ඉධාධිප්පෙන දස්සෙනුං “සමසීසි නාම තිව්ධො හොති”තිආදිමාහ. ඉරියාපථවසෙන සමසීසි ඉරියාපථසමසීසි. එස නයො සෙසද්වයෙපි.

ඉරියාපථකොපනඤ්චාති ඉරියාපථෙහි අසමායොගො. එකප්පභාරෙතෙව්‍යාති එකවෙලායමෙව. පරිනිබ්බානවසෙනාති අනුපාදිසෙසපරිනිබ්බානවසෙන, න කිලෙසක්ඛයමත්තෙන. එත්ථාති එතෙසු ද්විසු නයෙසු. එවං සති තෙනෙව ඉරියාපථෙන විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා තෙනෙව ඉරියාපථෙන, එකස්මිං අත්තොරොගෙයෙව විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අරහත්තං පත්වා තෙනෙව රොගෙන පරිනිබ්බායන්තා බිණාසවා බහවොපි සමසීසිනො එව සම්භවෙය්‍යං. තස්මා චුත්තනායෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සීසඤ්චෙත්ථ තෙරස – පලිබොධසීසං තණ්හා, බන්ධනසීසං මානො, පරාමාසසීසං දිට්ඨි, චික්ඛෙපසීසං උද්ධච්චං, කිලෙසසීසං අවිජ්ජා, අධිමොක්ඛසීසං සද්ධා, පග්ගහසීසං චිරියං, උපට්ඨානසීසං සති, අචික්ඛෙපසීසං සමාධි, දස්සනසීසං පඤ්ඤා, පචත්තිසීසං ජීවිතින්ද්‍රියං, ගොවරසීසං විමොක්ඛො, සඬ්ඛාරසීසං නිරොධොති. ඉමෙසු තෙරසසු සීසෙසු පලිබොධසීසාදීනි පචත්තිසීසඤ්ච පරියාදිසිතබ්බාති, අධිමොක්ඛසීසාදීනි පරියාදායකාති, පරියාදායකඵලං ගොවරසීසං. තඤ්ඤි විසයජ්ඣාත්තං ඵලං විමොක්ඛො, පරියාදායකස්ස මග්ගස්ස ඵලස්ස ව ආරම්මණං සඬ්ඛාරසීසං සඬ්ඛාරවිවෙකභූතො නිරොධොති පරියාදිසිතබ්බානං පරියාදායකඵලාරම්මණානං සහ විය සංසිද්ධං දස්සනෙන සමසීසිභාවං දස්සෙනුං පටිසම්භිදායං තෙරස සීසාති චුත්තාති. ඉධ පන “අපුබ්බං අවරිමං ආසවපරියාදානඤ්ච හොති ජීවිතපරියාදානඤ්චා”ති (පු. ප. 16) වචනතො තෙසු කිලෙසපචත්තසීසානමෙව වසෙන යොජනං කරොන්තො “එත්ථ ව පචත්තිසීස”න්තිආදිමාහ.

තත්ථ පචත්තිසීසං පචත්තතො චුට්ඨගන්තො මග්ගො චුතිතො උද්ධං අප්පචත්තිකරණවසෙන යදිපි පරියාදියති, යාව පන චුති, තාව පචත්තිසීසභාවතො “පචත්තිසීසං ජීවිතින්ද්‍රියං චුතිචිත්තං ඛෙපෙති”ති ආහ. කිලෙසපරියාදානෙන පන මග්ගචිත්තෙන අත්තතො අනන්තරං විය නිජ්ජාදෙනබ්බා පච්චවෙක්ඛණවාරා ව කිලෙසපරියාදානස්සෙව වාරාති වත්තබ්බතං අරහන්ති. “චිත්තත්තස්මිං චිත්තත්තමිති ඤාණං හොති”ති (ම. නි. 1.78; සං. නි. 3.12) වචනතො පච්චවෙක්ඛණපරිසමාපනෙන කිලෙසපරියාදානං සමාපිතං නාම හොති, තං පන පරිසමාපනං යදි චුතිචිත්තෙන හොති, තෙනෙව ජීවිතපරිසමාපනඤ්ච හොතීති ඉමාය වාරචුතිසමතාය කිලෙසපරියාදානජීවිතපරියාදානානං අපුබ්බාවරිමතා වෙදිතබ්බාති දස්සෙන්තො “ද්වින්තං චිත්තානං එකතො උප්පාදො නත්ථී”තිආදිමාහ. ද්වින්තං චිත්තානන්ති චුතිචිත්තමග්ගචිත්තානං. තත්ති පච්චවෙක්ඛණං පරිපුණ්ණපචනචිත්තානං සත්තක්ඛන්තං පචත්තියා, අපරිපුණ්ණානං වා පඤ්චක්ඛන්තං පචත්තියා. කිඤ්චාපි “එකො වා ද්වෙ වා”ති චුත්තං යථා “එකං වා ද්වෙ වා තදාරම්මණචිත්තානී”ති, හෙට්ඨිමත්තෙන පන ද්වෙ පචත්තන්ති.

උප්පාටෙන්වාති උද්ධරිත්වාති අත්ථො. අනුපාදිසෙසෙනාති අනුපාදිසෙසනිබ්බානෙන.

ධූමාසිතත්තන්ති ධූමස්ස විය අයිතභාවං පචත්තිආකාරං. ධූමසදිසා වලාහකා ධූමවලාහකා, තිමිරවලාහකා, යෙ මහිකා “තිමිර”න්ති චුච්චන්ති. අප්පතිට්ඨිතෙනාති පතිට්ඨං අලහන්තෙන. ඉත්ථම්භූතලක්ඛණෙ එතං කරණවචනං, අනුප්පත්තිධම්මෙනාති අත්ථො. සති හි උප්පාදෙ පතිට්ඨිතං නාම සියා, අට්ඨකථායං පන යදෙව තස්ස විඤ්ඤාණස්ස අප්පතිට්ඨානකාරණං, තදෙව පරිනිබ්බානකාරණන්ති චුත්තං “අප්පතිට්ඨිතකාරණා”ති.

සෞකෛන ප්‍රීට්ඨස්සාති “අඵලො වත මෙ වායාමො ජාතො”ති සෞකෛන අභිභූතස්ස. අභස්සථාති බලවසොකාභිතුන්තස්ස සතිසම්මොසා සිථිලං ගහිතා භස්සි පතිතා සා කච්ඡා.

ගොධිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සත්තවස්සානුබන්ධසුත්තවණ්ණනා

160. යස්මා කපිලවත්ථුතො නික්ඛන්තකාලතො පට්ඨාය මාරො ඔතාරාපෙක්ඛො ලොකනාථං අනුබන්ධිතුං ආරද්ධො, තස්මා චුත්තං “පුරෙ බොධියා ඡබ්බස්සාති”ති. අතිගහෙත්ථාති අනුගන්ත්ථා තස්ස යථාරූචි පටිපත්තිං අනුවත්තො විය හුත්වා.

අවජ්ඣායන්තොති පජ්ඣායන්තො. ජිතො විත්තපරාජිතො අසි නු. පමාණාතික්කන්තන්ති ගරුතරං.

බතිත්ථා උම්මුලෙන්ථා. කාමාසවාදීති පජහන්තො අනාසවො.

පෙහීති අපෙහි. පාරගාමීනොති පාරඬගමනසීලා. තෙකාලිකො අයං ගාමි-සද්දොති ආහ “යෙපි”තිආදි.

මාරවිසුකාතීති මාරකණ්ටකාති කණ්ටකසදිසාති මාරස්ස දුරාවාරාති. විරුද්ධසෙවිතාති විරොධවසෙන තාසංයෙව වෙච්චනාති. තාති සරුපතො දස්සෙතුං “අප්පමායු”තිආදි චුත්තං. නිබ්බෙජනීයාති නිබ්බෙදදායිකා. උක්කණ්ඨනීයාති උක්කණ්ඨවහා.

විකප්පවසෙන වෙදිතබ්බො ඔපම්මපරිකප්පවිසයත්තා තස්ස කිරියාපදස්ස. තෙනාහ “අනුපරිගච්ඡෙය්‍යා”ති. එත්ථාති එතස්මිං මෙදවණ්ණවත්ථුස්මිං. මුදුන්ති මුදුමධුරසං වින්දෙය්‍යාම පටිලභෙය්‍යාම. අස්සාදොති අස්සාදෙනබ්බො.

සත්තවස්සානුබන්ධසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මාරධිතුසුත්තවණ්ණනා

161. වින්තෙසීති සොකවසිකො හුත්වා වින්තයි. ගණිකාරහත්ථීතියොති දීපකකරෙණුයො. එකසතං එකසතන්ති එකසතං එකසතං පච්චෙකං සතං සතන්ති අත්ථො. තෙනාහ “එකෙකං සතං සතං කත්ථා”ති. කුමාරිවණ්ණසතන්ති කුමාරිත්ථිතං අත්තභාවානං සතං. තා කිරි පට්ඨං කඤ්ඤාරූපෙන අත්තානං දස්සෙසුං. අනුපගතපුප්ඵානඤ්ඤි සමඤ්ඤා කඤ්ඤාති. පුන යථාචුත්තකුමාරිරූපෙන උපගතපුප්ඵා හි කුමාරී. පුන වධුකාරූපෙන. තං සන්ධාය චුත්තං “අවිජාතවණ්ණසත”න්ති. තතියථාරෙ යුවතිරූපෙන. විජාතා හි ඉත්ථි අනතික්කන්තමජ්ඣිමවයා යුවතී. එත්තාවතා බාලා තරුණි පොරිති තිව්ධාසු ඉත්ථිසු පුරිමා ද්වෙ දස්සිතා, පරියොසානවාලෙසු මනුස්සජාතිකානං මනුස්සිත්ථියොව රූච්චන්තිති තෙන මනුස්සරූපෙන තා අත්තානං දස්සෙසුං.

අත්ථස්ස පත්තින්ති එකන්තතො හිතානුප්පත්තිං. හදයස්ස සන්තින්ති පරමවිත්තූපසමං. කිලෙසසෙනන්ති කාමගුණසඬ්ඛාතං පට්ඨං කිලෙසසෙනං. සා හි කිලෙසසෙනා අවිජරාසඬ්ඛාතසභාවාපි පටිපත්ථයමානා පියායිතබ්බඉච්ඡිතබ්බරූපභාවතො පියරූපසානරූපා නාම අත්තතො කිච්චවසෙන. එකො අහං ඥායන්තොති ගණසඬ්ගණිකාය කිලෙසසඬ්ගණිකාය ව අභාවතො එකො අසභායො අහං ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන නිජ්ඣායන්තො. අනුබුජ්ඣන්ති අනුක්කමෙන මග්ගපටිපාටියා බුජ්ඣං පටිබුජ්ඣං. තස්මාති යථාචුත්තවිචෙකසුබ්බසමධිගමනිමිත්තං. අකරණෙනාති මිත්තසන්ථවස්ස අකරණෙන. සක්ඛිති සක්ඛිභාවො.

කතමෙන විහාරෙනාති ඥානසමාපත්තීනං කතමෙන විහාරෙන. ඉධ දුතියපදස්ස අත්ථො විස්සජ්ජනගාථාවණ්ණනායමෙව ආවි භවිස්සති. අනාමන්තෙන “තං පුග්ගල”න්ති සම්මුඛා යීතමිපි භගවත්තං අසම්මුඛා විය කත්ථා වදති, කථං ත්වන්ති අත්ථො.

“අවිතක්කඤ්ඤා”ති වක්ඛමානත්තා අයමෙවෙන්ථ කායපස්සද්ධි වෙදිතබ්බාති ආහ “චතුත්ථජ්ඣානෙන අස්සාසපස්සාසකායස්ස පස්සද්ධත්තා පස්සද්ධකායො”ති. පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරාදිකෙ කම්මාභිසඬ්ඛාරෙ. කාමාලයාදීනං අභාවතො අනාලයො. න සරතීති න සවති. රාගවසෙන හි සත්තා සංසාරමනුසවන්ති. න ථිනොති න ථිනමිද්ධවිත්තො. මොභවසෙන හි සත්තා ථිනමිද්ධං ආපජ්ජන්තිති. දියඬ්ඞකිලෙසසහස්සන්ති බුද්දකචත්ථුච්චිභඩ්ගෙ (විහ. 842, 976) ආගතෙසු අට්ඨසු කිලෙසසතෙසු අට්ඨසතං තණ්හාවිවරිතාති අපනෙන්ථා සෙසා පඤ්ඤාසාධිකං සතං කිලෙසා, තෙ බුභ්මජාලෙ (දී. නි. 1.31) ආගතාහි ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිහි සහ පඤ්චපඤ්ඤාසාධිකං සත්තසතං හොති; තා ව උප්පන්නානුප්පන්නභාවෙන දිගුණිතා දියඬ්ඞකිලෙසසහස්සං දසාධිකං හොති; තං අප්පකං පන උභ්‍යාමධිකං වා ගණනුපගං න හොතිති “දියඬ්ඞකිලෙසසහස්ස”න්ති චුත්තං. ඉතරෙසං අතීතාදිභාවාමසනතො අග්ගහණං පහනාස්ස

අධිප්පෙතත්තා. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, චිත්ථාරො පන අභිධම්මට්ඨකායං (ධ. ස. අනුට්. නිදානකථාවණ්ණනා) වුත්තනයෙන වෙදිතඛ්ඛො. පඨමපදෙනාති “න කුප්පති”ති ඉමිනා පදෙන. දුතියෙනාති “න සරති”ති පදෙන. තතියෙනාති “න ටීනො”ති පදෙන. නිවරණප්පභානෙන ඛිණ්ණාසවනං දස්සෙති, අනවසෙසතො නිවරණානං අවචන්තප්පභානං අධිප්පෙනං.

පඤ්චද්වාරිකකිලෙසොසං තිණ්ණොති ඡන්තං ද්වාරානං වසෙන පචත්තනකිලෙසොසං තරිත්වා යීතො. කාමොසද්ධියොසහවොසට්ඨකිලෙසභාවතො “පඤ්චොසග්ගහණෙන වා පඤ්චොරම්භාගියාති සංයොජනාති වෙදිතඛ්ඛාති”ති ආහ. රූපරාගාදයො විසෙසතො න පඤ්චද්වාරිකාති වුත්තං “ඡට්ඨග්ගහණෙන පඤ්චද්ධම්භාගියාති වෙදිතඛ්ඛාති”ති.

මච්චුරාජස්සාති සම්ඛන්ධෙ සාම්චචනන්ති දස්සෙත්තො “මච්චුරාජස්ස හත්ථතො”ති ආහ. නයමානානන්ති අනාදරෙ සාම්චචනන්ති කත්වා වුත්තං “නයමානෙසු”ති.

ඌභව්වාති බුද්ධං නිස්සාය. “ඉදමචොවා”ති දෙසනං නිට්ඨාපෙත්වාති එතෙන සංයුත්තෙසු අයං නිගමනපාළි, හෙට්ඨා අනාගතනයත්තා පන කෙසුචි පොත්ථකෙසු න ලිඛියතීති දස්සෙති. දද්දල්ලමානාති ජප්පකාරස්ස හි දද්දකාරං කත්වා නිද්දෙසො. තෙනාහ “අතිවිය ජලමානා”ති. නීහරිති තාසං කායචචිච්චිකාරං න මනසිකරොත්තො තිණ්ණාසපි අමඤ්ඤමානොව අනපෙක්ඛෙනෙව නීහරි. ඵලතො හට්ඨන්ති ඵලසිපාටිකතො හට්ඨං. කුණ්ඩතිණාදිගච්ඡතුලං පොටකිතුලං.

මාරධිතුසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සාරත්ථප්පකාසිනියා සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

මාරසංයුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. හික්බුනීසංයුත්තං

1. ආලවිකාසුත්තවණ්ණනා

162. ආලවියං ජාතාති ආලවියං විජායිත්වා සංවඩ්ඪමානා. තෙනාහ “ආලවිනගරනොයෙව ව නික්ඛම්ම පබ්බජිතා”ති. ධනං සමාදපෙත්වාති වෙනියස්ස රාජා එකං මුඛං, රාජපුත්තො එකං, අමච්චානං ජෙට්ඨකො හුත්වා සෙනාපති එකං, ජනපදානං ජෙට්ඨකො හුත්වා සෙට්ඨි එකන්ති එවං චතුසු මුඛෙසු නවකම්මෙ කයිරමානෙ සෙට්ඨිනා ගහිතමුඛෙ කම්මෙ ඔලියමානෙ එකො උපාසකො අරියසාවකො පඤ්ච සකට්ඨනාති යොජාපෙත්වා ජනපදං ගන්ත්වා “යො යං දාතුං උස්සහති හිරඤ්ඤං වා සුවණ්ණං වා සත්තවිධරතනං වා හරිතාලං වා මනොසිලං වා, සො ධනං දෙතු”ති සමාදපෙත්වා යථාලද්ධං පයමං කම්මට්ඨානං පෙසෙත්වා “නවකම්මං නිට්ඨිත”න්ති සුත්වා එකකං ආගච්ඡන්තං අන්තරාමග්ගෙ වොරා පලිබුන්ධිත්වා තතො කිඤ්චිපි ධනං අලහන්තා “සවෙ නං මුඤ්චිස්සාම, අනත්ථං නො කරෙය්‍යා”ති ජීවිතා වොරොපෙසුං. අනපරාධෙ අරියසාවකෙ අපරාධකා තෙ වොරා අන්ධා ජාතා, තස්මා තං යානං “අන්ධවන”න්ති පඤ්ඤායිත්වාති අට්ඨකථායං වුත්තං. ඛිණාසවානං යස්මා යත්ථ කත්ථවි චිත්තවිචෙකො හොතියෙව උපධිවිචෙකස්ස සිද්ධත්තා. තස්මා “කායවිචෙකත්ථිති”ති වුත්තං.

නිස්සරණන්ති නිබ්බානං සබ්බසම්බතස්ස නිස්සට්ඨතා. පච්චචෙක්ඛණඤාණෙනාති පච්චචෙක්ඛණඤාණෙන, පගෙව මග්ගඵලඤාණෙනි අධිප්පායො. නිබ්බානපදන්ති නිබ්බානසම්බානං ධම්මකොට්ඨාසං. විනිවිජ්ඣනට්ඨෙතාති හදයං විනිවිද්ධෙන හදයමිහි විජ්ඣිත්වා දුක්ඛප්පාදනෙන ඛන්ධානං එතෙ පඤ්ච කාමා සත්තිසුලභදිසා. අධිකුට්ටනහණ්ඩිකාති ආසාතනසට්ඨකා.

ආලවිකාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සොමාසුත්තවණ්ණනා

163. යානන්ති ඉස්සරියට්ඨානං විසයජ්ඣක්තං. දුප්පසහං අකම්පියභාවත්තා. ද්වඩගුලපඤ්ඤායාති එත්ථ ඉත්ථියො හි දහරකුමාරිකාකාලතො පට්ඨාය ඔදනපවනවිධිං අනුතිට්ඨන්තියො උක්ඛලියං උදකං තාපෙත්වා තණ්ඩුලෙ පක්ඛිපිත්වා අත්තනො බුද්ධියා තෙසං පාකකාලජපමාණං පරිච්ඡින්නදිතුං තාති දබ්බියා උද්ධරිත්වාපි චණ්ණසණ්ඨානග්ගහණමත්තෙන පක්කාපක්කභාවං ජානිතුං න සක්කොන්ති, කෙවලං පන ද්විචි අඩ්ඨලිහි උජ්ජිලිතකාලෙ එව ජානන්ති, තස්මා ද්විභඩ්ගලිකෙහි දුබ්බලපඤ්ඤත්තා “ද්වඩගුලපඤ්ඤා”ති වුච්චන්ති. ඵලසමාපත්තිඤාණප්පවත්තිකිත්තනෙන චතුසු සච්චෙසු අසම්මොහවිභාරො දිපිතො හොතිති ආහ “ඤාණමිහි චත්තමානමිහි ඵලසමාපත්තිඤාණෙ පවත්තමානෙ”ති. විපස්සන්තස්සාති අසම්මොහපට්චෙධතො විසෙසෙන පස්සන්තස්ස ඛන්ධපඤ්චකමෙව සච්චාහිසමයතො පුබ්බභාගෙ විපස්සන්තස්ස. අඤ්ඤං වාති ඉත්ථිපුරිසතො අඤ්ඤං වා කිඤ්චි වත්ථුං. “අහං අස්මි”ති මානදිට්ඨිගාහනණ්භාගාහවසෙන ගහිතචත්ථුස්මිං යෙවාති ආහ “අහං අස්මිති තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙනා”ති.

සොමාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. කිසාගොතමීසුත්තවණ්ණනා

164. “කිසාගොතමී”ති එත්ථ කා පනායං කිසාගොතමී, කිස්ස අයං හික්බුනී හුත්වා සමණධම්මං මත්ථකං පාපෙසිති තමත්ථං විභාවෙතුං “පුබ්බෙ කිරා”තිආදිමාරද්ධං. අඩ්ඨාරාවාති අද්දාරිට්ඨකචණ්ණඅඩ්ඨාරා එව ජාතා. දාරුසාකන්ති අද්ධමාසකෙන දාරුං සාකඤ්ච ආහරිස්සාමිති අන්තරාපණෙ අන්තරවිටීං ගතා.

සිද්ධත්ථකන්ති සාසපං. සාලායන්ති අනාථසාලායං. බුරග්ගෙයෙවාති බුරසිබෙ එව, කෙසොරොහනක්ඛණෙ එවාති අත්ථො.

එකමාසිති එත්ථ ම-කාරො පදසන්ධිකරො. සංහිතාවසෙන ව පුරිමපදෙ වා රස්සත්තං. පරපදෙ වා දීසත්තන්ති ආහ “එකා ආසී”ති. භාවනපුංසකමෙතං “එකමන්තං නිසීදි”තිආදීසු විය. පුත්තමරණං අන්තං අතීතං ඉදානි පුත්තමරණස්ස අභාවතො. තෙනෙවාහ “පුත්තමරණං නාම නත්ථි”ති. පුරිසං ගවෙසිතුන්ති යථා මය්හං පුරිසගවෙසනා නාම සබ්බසො නත්ථි, තථා එව පුත්තගවෙසනාපි නත්ථි, තස්මා මෙ පුත්තමරණං එතදන්තං, සබ්බෙසු ඛන්ධාදීසු භවාදීසු ව තණ්හානන්දියා අභාවකට්ඨනෙන සබ්බසත්තෙසු තණ්හා සබ්බසො විසොසිතා, තස්සායෙව කාරකඅච්ඡිජාක්ඛන්ධො පදාලිතොති අත්තනො නික්කිලෙසනං පච්චෙදෙන්ති ථෙරී සිහනාදං නදීති.

කිසාගොතමීසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. විජයාසුත්තවණ්ණනා

165. පඤ්ච අඩ්ඨානි එතස්සාති පඤ්චඩ්ගං, පඤ්චඩ්ගමෙව පඤ්චඩ්ගිකං, තෙන පඤ්චඩ්ගිකෙන. ආතතන්තිආදීසු ආතතං නාම වම්මපරියොනද්ධෙසු හෙරිආදීසු එකතලං තුරියං. විතතං නාම උභයතලං. ආතතවිතතං නාම තන්තිබද්ධවිණාදි. සුසිරං වංසාදි. සනං සම්මාදි. තතආදිවිසෙසොපි ආතතමෙවාති “වම්මපරියොනද්ධෙසු”ති විසෙසනං. එකතලං කුම්භචූණදද්දරාදි. උභයතලං හෙරිමුදිඬ්ගාදි. වම්මපරියොනද්ධං සෙසං තන්තිබද්ධං සබ්බං ආතතවිතතං නාම, ගොමුබ්ආදීනම්පි එත්ථෙව සඩ්ගහො දට්ඨබ්බො. වංසාදීති ආදිසද්දෙන සඩ්බසිඬ්ගානම්පි සඩ්ගහො. සම්මතාල-කංසතාල-සීලාතාල-සලාකතාලාදි සම්මාදි නාම. තත්ථ සම්මතාලං නාම දණ්ඩමයතාලං, කංසමයතාලං කංසතාලං, සීලායං අයොපත්තෙන ව තාලනතාලං. සබ්බෙ කාමගුණො. උග්ගරිතපග්ගරිතට්ඨෙනාති උපරි සරණෙන ව විස්සන්දනෙන ව. එවන්ති “ඉමිනා පුත්තිකායෙනා”ති. අරූපට්ඨාසිනොති සත්තාධිට්ඨානෙනායං ධම්මදෙසනාති ආහ “සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු රූපාරූපහවෙසු”ති. තෙසං ද්විත්තං රූපාරූපහවානං ගභිතත්තා. හවභාවසාමඤ්ඤතො, තද්ධිට්ඨානතො ගභිතෙ කාමහවෙ. අවිජ්ජාතමො විහතො අග්ගමග්ගෙන සමුග්ගාතිතත්තා.

විජයාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. උප්පලවණ්ණාසුත්තවණ්ණනා

166. අග්ගතො පට්ඨායාති සබ්බඅග්ගතො පභුති යාව මූලා අන්තරාසුත්තං සම්මදෙව පුජ්ඪිතං සාලරුක්ඛං. වණ්ණධාතුසීසෙන වණ්ණධාතුසම්පන්නං දුතියං භික්ඛුනි වදන්ති ආහ “තයා සදිසා අඤ්ඤා භික්ඛුනි නත්ථි”ති. පබ්බමසීසෙන අක්ඛිහණ්ඩං වුව්චන්ති ආහ “පබ්බමන්තරිකායන්ති ද්විත්තං අක්ඛිනං මජ්ඣෙ”ති. නාසවංසෙති නාසවංසමූලෙ. “න පස්සසී”ති වත්වා අදස්සෙන කාරණං ආහ “වසීභුතමිහී”ති.

උප්පලවණ්ණාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. වාලාසුත්තවණ්ණනා

167. ඉදන්ති ඉදං දස්සනං. ගාභාපෙසීති සමාදාපෙසි “ජාතිං මා රොවා”ති. අඤ්ඤන්ති බන්ධවධතො අඤ්ඤං ඡෙදනාදිං. නිවෙසෙසීති පටිසාපෙසි.

වාලාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. උපවාලාසුත්තවණ්ණනා

168. පුනජ්ජනං...පෙ.... ආගච්ඡන්ති කාරණස්ස අසමුහතත්තා. සන්තාපිතො කිලෙසසන්තාපෙහි. අගතීති අවිසයො.

උපවාලාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සීසුපවාලාසුත්තවණ්ණනා

169. සමණිසදිසාති සමණලිඬ්ගස්ස ධාරණෙන සමණිසදිසා, කස්සවිපි පාසණ්ඩස්ස අරුච්චනතො මොනමග්ගස්ස අප්පට්පජ්ජනතො තව සමණිභාවං නානුපස්සාමීති අධිප්පායො. පාසං ඛෙන්නීති පාසං සජ්ජෙන්ති, යථා තත්ථ දිට්ඨිපාසෙ සත්තානං විත්තං පටිමුක්කං හොති, එවං සජ්ජෙන්තිති අත්ථො. තථාභුතා ව තෙ සත්තානං විත්තෙ බිත්තා විය හොන්තිති ආහ “විත්තෙසු දිට්ඨිපාසං බිපන්තිති අත්ථො”ති. පාසෙ මොවෙතීති දිට්ඨිපාසෙ සත්තානං විත්තසත්තානතො නිහරති ධම්මසුධම්මතාය. තස්මාති පාසමොවනතො පාසණ්ඩොති න වුව්චති. “ඉතො බහිද්ධායෙව පාසණ්ඩා හොන්ති”ති වුත්තස්ස අත්ථස්ස නිගමනං. එවඤ්ච කත්වා සබ්බෙපි බාහිරකසමයෙ සන්ධාය වුළුසීහනාදසුත්තෙ “ජන්තවුති පාසණ්ඩා”ති වුත්තං. පසිදන්තීති දිට්ඨිපඬ්ඨකෙ සංසාරපඬ්ඨකෙ ව පකාරෙහි අගාධා ඔසිදන්ති.

අභිභවිත්වාති සබ්බසංකිලෙසප්පහානෙන අභිභුයා අතික්කමිත්වා. අපීතොති අපීති අවිජයත්තා. සබ්බාති අකුසලකම්මාති කුසලකම්මාති ව බිණාති එත්ථාති සබ්බකම්මක්ඛයො, අරහත්තං. උපධයො සම්මදෙව බියන්ති එත්ථාති උපධිසඩ්ඛයො, නිබ්බානං.

සීසුපවාලාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. සෙලාසුත්තවණ්ණනා

170. කෙනිදං පකතං බිම්බන්ති ඉදං අත්තභාවසඤ්ඤිතං බිම්බං බ්‍රහ්මා-විසංඝුපුරිස-පජාපතිආදීසු කෙන කතං නිමිතං නිබ්බන්තිතන්ති කත්තබ්බමොහං නාම කාතුකාමො පුච්ඡති. අසන්ති අසවන්ථු. තෙනාහ “දුක්ඛපතිට්ඨානත්තා”ති. හෙතුනිරොධෙනාති තණ්හාසංඛිතස්ස හෙතුනො අනුප්පාදනිරොධෙන. පච්චයවෙකල්ලෙනාති තදවසිට්ඨකිලෙසාභිසංඛාරාදිපච්චයස්ස වෙකල්ලභාවෙන, අපච්චයභාවූපගමනෙනාති අත්ථො.

සෙලාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. වජිරාසුත්තවණ්ණනා

171. සුද්ධසංඛාරපුඤ්ජෙති රූපාරූපවිභාගෙ කිලෙසසංඛාරසමුභෙ. පරමත්ථතොති සභාවෙන. යථා න හි සත්තසඤ්ඤිතසංඛාරපුඤ්ජො නාම පරමත්ථතො උපලබ්භති, එවං තබ්බිනිමුත්තො නාම කොචි න උපලබ්භති අවිජ්ජමානත්තා. විජ්ජමානෙසුති යථාපච්චයසම්පත්තියා ලබ්භමානෙසු. තෙනාකාරොනාති ඉත්ථිපුරිසාදිආකාරෙන. වචන්ථිතෙසුති පච්චෙකං පච්චයවිසෙසසමුට්ඨිතං සණ්ඨානවිසෙසං උපාදාය “පුරිසො හත්ථි අස්සො”තිආදිනා අභිසංඛිතො පවත්තෙසු. සම්මුතීති සත්තොති වොහාරො. තෙනාහ “සමඤ්ඤාමත්තමෙවා”ති. පඤ්චක්ඛන්ධදුක්ඛන්ති පඤ්චක්ඛන්ධසඤ්ඤිතං දුක්ඛං. චුත්තං හෙතං භගවතා “සංඛිත්තෙන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛා”ති (දී. නි. 2.387; ම. නි. 1.120; 3.373; විභ. 202) අඤ්ඤො නෙව සම්භොති යථාචුත්තදුක්ඛතො අඤ්ඤස්ස සංඛිතධම්මස්ස අභාවතො. න නිරුජ්ඣතීති තතො අඤ්ඤං න නිරුජ්ඣති, උප්පාදතො භොති නිරොධොති.

වජිරාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සාරත්ථප්පකාසිනියා සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

හික්බුතිසංයුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. බ්‍රහ්මසංයුක්තං

1. පටමවග්ගො

1. බ්‍රහ්මායාවනසුත්තවණ්ණනා

172. පරිච්ඡක්කො උදපාදීති ධම්මගම්භීරතාපච්චවෙක්ඛණහෙනුකො ධම්මදෙසනාය අප්පොස්සුක්කො උප්පජ්ජී. අයං පරිච්ඡක්කො කස්මා උදපාදි? කත්ථ ච උදපාදීති තං සබ්බං විභාවෙතූං “සබ්බබ්බද්ධාන”න්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ ආචිණ්ණසමාචිණ්ණොති ආචරිතො වෙච ආචරන්තෙහි ච සම්මදෙව ආචරිතොති අත්ථො. එතෙන අයං පරිච්ඡක්කො සබ්බබ්බද්ධානං පටමාභිසම්බොධියං උප්පජ්ජතෙවාති අයමෙත්ථ ධම්මතාති දස්සෙති. තත්ථ අට්ඨමෙ සත්තාහෙති ඉදං සත්තමසත්තාහතො පරං සත්තාහබ්බන්තරෙ උප්පන්නත්තා වුත්තං, න පන ඉතරෙසං විය අට්ඨමස්ස නාම සත්තාහස්ස පවත්තිතස්ස සබ්බාවා. සපච්චග්ගෙහි මහග්ගෙ. “පච්චග්ගෙ”ති වා පාඨො, අභිනවෙති අත්ථො. සෙලමයෙති මුග්ගවණ්ණසිලාමයෙ.

පට්ඨිද්ධොති සයම්භුඤ්ඤාණෙන “ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදිනා පටිමුඛං නිබ්බිජ්ඣානවසෙන පත්තො, යාථාවතො අවබුද්ධොති අත්ථො. ධම්මොති චතුසච්චධම්මො තබ්බිතිමුත්තස්ස පටිච්ජ්ඣානබ්බධම්මස්ස අභාවතො. ගම්භීරොති මහාසමුද්දො විය මකසතුණ්ඩසූචියා අඤ්ඤානු සමුපචිතපරිපක්කඤ්ඤාණසම්භාරෙහි අඤ්ඤෙසං ඤාණෙන අලබ්භනෙය්‍යාපතිට්ඨො. තෙනාහ “උත්තානපටික්ඛෙපච්චනමෙත”න්ති. යො අලබ්භනෙය්‍යාපතිට්ඨො, සො ඔගාහිතූං අසක්කුණෙය්‍යාතාය සරූපතො විසෙසතො ච පස්සිතූං න සක්කාති ආහ “ගම්භීරත්තාව දුද්දසො”ති. දුක්ඛෙන දට්ඨබ්බොති කිච්ඡෙන කෙනචි කදාවදෙව දට්ඨබ්බො. යං පන දට්ඨමෙව න සක්කා, තස්ස ඔගාහෙත්වා අනු අනු බුජ්ඣනකො කදාවි නත්ථීති ආහ “දුද්දසත්තාව දුරනුබොධො”ති. දුක්ඛෙන අවබුජ්ඣනබ්බො අවබොධස්ස දුක්කරභාවතො. ඉමස්මිං යානෙ “තං කිං මඤ්ඤං, භික්ඛවෙ, කතමං නු බො දුක්කරතරං වා දුරභිසම්භවතරං වා”ති (සං. නි. 5.1115) සුත්තපදං වත්තබ්බං. සන්තාරම්මණතාය වා සන්තො. නිබ්බුතසබ්බපරිලාභතාය නිබ්බුතො. අත්තතො පච්චයෙහි පටානභාවං නීතොති වා පණිකො. අත්තිකරණට්ඨොන අතප්පකො සාදුරසභොජනං විය. තත්ථ ච නිරොධසච්චං සන්තං ආරම්මණන්ති සන්තාරම්මණං, මග්ගසච්චං සන්තං සන්තාරම්මණඤ්ඤාති සන්තාරම්මණං, අනුපසන්නසභාවානං කිලෙසානං සඬ්ඛාරානඤ්ඤි අභාවතො සන්තො. නිබ්බුතසබ්බපරිලාභත්තා නිබ්බුතො. සන්තපණිතභාවෙනෙව තදත්ථාය අසෙවනකතාය අතප්පකතා දට්ඨබ්බා. තෙනාහ “ඉදං ද්වයං ලොකුත්තරමෙව සන්ධාය වුත්ත”න්ති. උත්තමඤ්ඤාණස්ස විසයත්තා න තක්කෙන අවචරිතබ්බො. තතො එව නිපුණඤ්ඤාණගොචරතාය සණ්ඨසුබ්බසභාවත්තා ච නිපුණො. බාලානං අවිසයත්තා යථාචුත්තෙහි පණ්ඩිතෙහි එව වෙදිතබ්බොති පණ්ඩිතවෙදනීයො. ආලියන්ති අභිරම්භබ්බට්ඨොන සෙවියන්ති ආලයා, පඤ්ච කාමගුණා. ආලයන්ති අල්ලියන්ති අභිරම්භවසෙන සෙවන්ති ආලයා, තණ්හාවචරිතාති. රමන්තිති රතිං වින්දන්ති කීළන්ති ලළන්ති. ආලයරතාති ආලයනිරතා.

යානං සන්ධායාති යානසද්දං සන්ධාය, අත්ථකො පන යානන්ති ච පටිච්චසමුප්පාදො එව අධිප්පෙතො. තිට්ඨති ඵලං තදායත්තවුත්තිතායාති හි යානං, සඬ්ඛාරාදීනං පච්චයභූතා අවිජ්ජාදයො. ඉමෙසං සඬ්ඛාරාදීනං පච්චයා ඉදප්පච්චයා, අවිජ්ජාදයො. ඉදප්පච්චයා එව ඉදප්පච්චයතා යථා “දෙවො එව දෙවතා”. ඉදප්පච්චයානං වා අවිජ්ජාදීනං අත්තතො ඵලං පති පච්චයභාවො උප්පාදනසමත්ථතා ඉදප්පච්චයතා. තෙන පරමත්ථපච්චයලක්ඛණො පටිච්චසමුප්පාදො දස්සිතො හොති. පටිච්ච සමුප්පජ්ජති ඵලං එතස්මාති පටිච්චසමුප්පාදො. පද්ද්වයෙනපි ධම්මානං පච්චයට්ඨො එව විභාවිතො. තෙනාහ “සඬ්ඛාරාදිපච්චයානං එතං අධිච්චන”න්ති. සඬ්ඛාරාදීනං පච්චයා සඬ්ඛාරාදිපච්චයා, අවිජ්ජාදයො. තෙසං සඬ්ඛාරාදිපච්චයානං. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි. මහාටි. 2.572-573) වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. සබ්බසඬ්ඛාරසමථොතිආදි සබ්බන්ති සබ්බසඬ්ඛාරසමථාදිඅභිධෙය්‍යං සබ්බං අත්ථතො නිබ්බානමෙව. ඉදාති අස්ස නිබ්බානභාවං දස්සෙතූං “යස්මා හි”තිආදි වුත්තං. තන්ති නිබ්බානං. ආගම්මාති පටිච්ච අරියමග්ගස්ස ආරම්මණපච්චයහෙනු. සම්මන්තිති පටිප්පස්සද්ධිවූපසමවසෙන සම්මන්ති. තථා සන්තා ච සවිසෙසං උපසන්නා නාම හොන්තිති ආහ “වූපසම්මන්ති”ති. එතෙන සබ්බෙ සඬ්ඛාරා සම්මන්ති එත්ථාති සබ්බසඬ්ඛාරසමථො, නිබ්බානන්ති දස්සෙති. සබ්බසඬ්ඛාරවිසංයුත්තෙ හි නිබ්බානෙ සබ්බසඬ්ඛාරවූපසමපරියායො අට්ඨකථායං වුත්තො එව. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

උපධියති එත්ථ දුක්ඛන්ති උපධි, බන්ධාදයො. පටිනිස්සට්ඨාති සමුච්ඡේදවසෙන පරිච්චත්තා හොන්ති. සබ්බා තණ්හාති අට්ඨසතප්පහෙදා සබ්බාපි තණ්හා. සබ්බෙ කිලෙසරාගාති කාමරාගරූපරාගාදිහෙදා සබ්බෙපි කිලෙසභූතා රාගා, සබ්බෙපි වා කිලෙසා ඉධ “කිලෙසරාගා”ති අධිප්පෙතා, න ලොභවිසෙසා එව විත්තස්ස පරිලාභභාවාපාදනතො. යථාහ “රත්තමපි විත්තං විපරිණතං, දුට්ඨමපි විත්තං විපරිණතං, මුල්ලමපි විත්තං විපරිණතං”න්ති (පාරා. 271). විරජ්ජන්තිති පලුප්පන්ති වික්ඛම්භනතො සබ්බෙසො තෙන විසංයුත්තභාවතො. සබ්බං දුක්ඛන්ති ජරාමරණාදිහෙදං සබ්බං වට්ටදුක්ඛං. භවෙන භවන්ති තෙන තෙන භවෙන භවන්තරං භවතිකන්තිභාවෙන සංසිබ්බති. එලෙන වා සද්ධිං කම්මං සතණ්ඨස්සෙව ආයතිං පුනබ්භවභාවතො. තතො වානතො නික්ඛන්තං තත්ථ තස්ස සබ්බෙසො අභාවතො.

විරනිසජ්ජාචරිතාසනෙහි පිට්ඨිආගිලායනතාලාගලසොසාදිවසෙන කායකිලමථො චෙව කායචිහෙසා ච චෙදිතබ්බො. සා ච බො දෙසනාය අත්ථමජානන්තානං අපට්ඨජ්ජන්තානාද්ව වසෙන, ජානන්තානං පන පට්ඨජ්ජන්තානාද්ව දෙසනාය කායපරිස්සමොපි සත්ථු අපරිස්සමොයෙව. තෙනාහ භගවා – “න ව මං ධම්මාධිකරණං විහෙසෙසී”ති (උදා. 10). තෙනෙවාහ – “යා අජානන්තානං දෙසනා නාම, සො මම කිලමථො අස්සා”ති. උභයන්ති චිත්තකිලමථො චිත්තචිහෙසා වාති උභයමිපෙන. බුද්ධානං තත්ථි බොධිමුලෙ එව සමුවිජ්ජන්තන්තා. අනුබුභනං සම්පිණ්ඩනං. සොති අපිස්සුති නිපාතො. වුද්ධිප්පත්තා වා අච්ඡරියා අනච්ඡරියා, වුද්ධිඅත්ථොපි හි -කාරො හොති යථා “අසෙක්ඛා ධම්මා”ති. කප්පානං සතසහස්සං චත්තාරි ව අසඬ්ඛොයානි සදෙවකස්ස ලොකස්ස ධම්මසංවිහාගකරණත්ථමෙව පාරමියො පුරෙත්වා ඉදානි සමධගතධම්මරජ්ජස්ස තත්ථ අප්පොස්සුක්කතාපත්තිදීපනතා ගාථත්ථස්ස ව අච්ඡරියතා තස්ස වුද්ධිප්පත්ති චෙදිතබ්බං. අත්ථද්වාරොන හි ගාථානං අනච්ඡරියතා. ගොවරා අහෙසුන්ති උපට්ඨතිංසු. උපට්ඨානාද්ව චිත්තක්කෙතබ්බතාවාති ආහ “පරිචිත්තක්කයිතබ්බතං පාපුණ්ණ”ති.

යදි සුඛාපට්ඨදාව, කථං කිච්ඡතාති ආහ “පාරමිපුරණකාලෙ පනා”තිආදි. එවමාදීනි දුප්පරිච්චජානි දෙන්තස්ස. හ-ඉති වා බ්‍යත්තන්ති එතස්මිං අත්ථෙ නිපාතො. “එකංසත්ථෙ”ති කෙවි. හ බ්‍යත්තං, එකංසෙන වා අලං නිජ්ජයොජනං එවං කිච්ඡෙන අධගතස්ස පකාසිතුං දෙසිතුන්ති යොජනා. භලන්ති වා අලන්ති ඉමිනා සමානත්ථපදං “භලන්ති වදාමි”තිආදිසු විය. රාගදොසප්ඵ්වයෙහිති ප්‍ර්ට්ඨවිසෙන විය සප්පෙන රාගෙන දොසෙන ව ප්‍ර්ට්ඨෙහි අභිභූතෙහි. රාගදොසානුගතෙහිති රාගදොසෙහි අනුබන්ධෙහි.

නිච්චාදිනන්ති නිච්චාදිනං චතුත්තං විපල්ලාසානං. එවංගතන්ති එවං අනිච්චන්තිආදිනා ආකාරොන පවත්තං බුජ්ඣිතබ්බං. කාමරාගරත්තා ච භවරාගරත්තා ච නිවරණෙහි නිවුතචිත්තතාය දිට්ඨිරාගරත්තා විපරිතාහිනිවෙසෙන න දක්ඛන්ති යාථාවතො ධම්මං න පටිච්ඡික්ඛිස්සන්ති. සභාවෙනාති අවිපරිතසභාවෙන. එවං ගාභාපෙතුන්ති අනිච්චන්තිආදිනා සභාවෙන යාථාවතො ධම්මං ජානාපෙතුං. රාගදොසපරෙතතාපි තෙසං සම්මුල්භවාටෙනෙවාති ආහ “තමොබන්ධෙන ආවුටා”ති.

ධම්මදෙසනාය අප්පොස්සුක්කතාපත්තියා කාරණං විභාවෙතුං “කස්මා පනා”තිආදිනා සයමෙව චොදනං සමුට්ඨාපෙති. අඤ්ඤාතවෙසෙනාති ඉමස්ස භගවතො සාවකභාවූපගමනෙන අඤ්ඤාතවෙසෙන. “අඤ්ඤාතරතාපසවෙසෙනා”ති කෙවි, සො පනස්ස අරහත්තාධිගමනෙනෙව විගච්ඡෙය්‍ය. තිවිධං කාරණං අප්පොස්සුක්කතාපත්තියා පටිපක්ඛස්ස බලවභාවො, ධම්මස්ස ගම්භීරතා, තත්ථ ව භගවතො සාතිසයං ගාරවන්ති තං දස්සෙතුං “තස්ස හි”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ පටිපක්ඛා නාම රාගාදයො කිලෙසා සම්මාපට්ඨන්තියා අන්තරායකරත්තා. තෙසං බලවභාවතො විරපරිභාවනාය සත්තසන්නානතො දුබ්බිසොධියතාය තෙ සත්තෙ මත්තහත්ථිනො විය දුබ්බලපුරිසං අධිභවිත්වා අජ්ඣොත්ථරිත්වා අනායබ්‍යසනං ආපාදෙන්තා අනෙකසතයොජනායාමචිත්ථාරං සුනිචිතං සනසන්තිවෙසං කණ්ටකදුග්ගමි අධිසෙන්ති. දුරපහෙදුච්ඡේජ්ජනාහි දුබ්බිසොධියතං පන දස්සෙතුං “අථස්සා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ව අත්තො අමට්ඨතාය කඤ්ජියපුණ්ණා ලාබු, විරපාරිවාසිකතාය තක්කභරිතා වාටි, ස්නෙහනිත්තදුබ්බලභාවෙන වසාපිතපිලොතිකා, තෙලමිස්සිතතාය අඤ්ජනමක්ඛිතහත්ථො දුබ්බිසොධනියා වුත්තා. හිනුපමා වෙතා රූපපබන්ධභාවතො අවිරකාලිකත්තා ව මලිනතාය, කිලෙසසංකිලෙසො එව පන දුබ්බිසොධනියතරො අනාදිකාලිකත්තා අරූපනිස්සිතත්තා ව. තෙනාහ “අනිසංකිලිට්ඨා”ති.

යථා ව දුබ්බිසොධනියතරතාය, එවං ගම්භීරදුද්දසදුරුනුබොධානමිපි වුත්තඋපමා හිනුපමාව. ගම්භීරොපි ධම්මො පටිපක්ඛවිධමනෙන ඤාණෙන විසදභාවං ආපන්නෙන සුපාකටො භවෙය්‍ය, පටිපක්ඛවිධමනං පන සම්මාපට්ඨන්තිපට්ඨද්ධං, සා සද්ධම්මස්සවනාධිනා, තං සත්ථරි ධම්මෙ ව පසාදායන්තං. සො ගරුට්ඨානියානං අජ්ඣොසනහෙතුකොති පණාලිකාය සත්තානං ධම්මසම්පට්ඨන්තියා බ්‍රහ්මායාවනානිමිත්තන්ති තං දස්සෙන්තො “අපිවා”තිආදිමාහ.

උපක්කිලෙසභූතං අප්පං රාගාදිරජං එතස්සාති අප්පරජං, අප්පරජං අක්ඛි පඤ්ඤාවක්ඛු යෙසං තෙ තංසභාවාති කත්වා අප්පරජක්ඛජාතිකාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො “පඤ්ඤාමයෙ”තිආදිමාහ. අප්පං රාගාදිරජං යෙසං තංසභාවා අප්පරජක්ඛජාතිකාති එවමෙත්ථ අත්ථො චෙදිතබ්බො. අස්සවනතාති “සයං අභිඤ්ඤා”තිආදිසු විය කරණෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ “අස්සවනතායා”ති. දසපුඤ්ඤකිරියවසෙනාති දානාදිදසවිධපුඤ්ඤකිරියවත්ථුනං වසෙන. තෙනාහ “කතාධිකාරා”තිආදි. පපඤ්චසුද්දතියං (ම. නි. අට්ඨ. 1.282) පන “ද්වාදසපුඤ්ඤකිරියවසෙනා”ති වුත්තං, තං දානාදිසු සරණගමන-පරිනිපරිණාමනාදිපක්ඛිපනවසෙන වුත්තං.

රාගාදිමලෙන සමලෙහි පුරණාදිහි ඡහි සත්ථාරෙහි සත්ථුපට්ඨඤ්ඤෙහි කබ්බරවනාවසෙන චිත්තාකච්ඡාදිභාවෙ යත්වා තක්කපරියාහතං විමංසානුවරිතං සයංපටිභානං චිත්තිතො. තෙ කිරි බුද්ධකොලාහලානුස්සවෙන සඤ්ජාතකුතුහලං ලොකං වඤ්චෙන්තා කොහඤ්ඤෙ යත්වා සබ්බඤ්ඤානං පටිජානන්තා යං කඤ්චි අධම්මමෙව “ධම්මො”ති දිපෙසුං. තෙනාහ “තෙ හි පුරෙතරං උජ්ජජ්ජිත්වා”තිආදි. අපාපුරෙතන්ති එතං කස්සපස්ස භගවතො සාසනන්තරධානතො පහුති පිහිතං නිබ්බානමභාද්වාරං අරියමග්ගං සද්ධම්මදෙසනාහත්ථෙන අපාපුර විවර.

සෙලො පබ්බතො උච්චො හොති ටීරො ව, න පංසුපබ්බතො මිස්සකපබ්බතො වාති ආහ “සෙලෙ යථා පබ්බතමුද්ධති”ති. ධම්මමයං පාසාදන්ති ලොකුත්තරධම්මමාහ. සො හි සබ්බසො පසාදාවහො, සබ්බධම්මෙ අතික්කම්ම අබ්බුත්තථයෙන පාසාදසදිසො ව. පඤ්ඤාපරියායො වා ඉධ ධම්ම-සද්දොති වුත්තං “පඤ්ඤාමය”න්ති. සා හි අබ්බුත්තථයෙන පාසාදොති අභිධම්මෙ ආගතා. තථා වාහ –

“පඤ්ඤාපාසාදමාරුය්හ, අසොකො සොකිතිං පජං;
පබ්බතථයොව භූමථයෙ, ධීරො බාලෙ අවෙක්ඛති”ති. (ධ. ප. 28);

යථා භීතිආදීසු යථා ව පබ්බතෙ යත්වා අන්ධකාරෙ හෙට්ඨා ඔලොකෙන්තස්ස පුරිසස්ස ඛෙන්තකෙදාරපාළිකුටිකායො තත්ථ සයිතමනුස්සා ව න පඤ්ඤායන්ති අනුජ්ජලභාවතො, කුටිකාසු පන අග්ගිජාලා පඤ්ඤායති සමුජ්ජලභාවතො, එවං ධම්මපාසාදමාරුය්හ සත්තලොකං ඔලොකයතො භගවතො ඤාණස්ස ආපාථං නාගච්ඡන්ති අකතකල්‍යාණා සත්තා, ඤාණග්ගිනා අනුජ්ජලභාවතො අනුළාරභාවතො ව රත්තිං බිත්තා සරා විය හොන්ති, කතකල්‍යාණා පන භබ්බපුග්ගලා දුරෙ ධීතාපි භගවතො ආපාථං ආගච්ඡන්ති පරිපක්කඤාණග්ගිනාය සමුජ්ජලභාවතො උළාරසත්තානාය භිමවන්තපබ්බතො විය වාති එවං යොජනා වෙදිතබ්බා.

ගරුට්ඨානීයං පයිරුපාසිත්වා ගරුතරං පයොජනං උද්දිස්ස අභිපත්ථනා අජ්ඣෙසනා, සාපි අත්ථතො යාවනාව හොතිති ආහ “අජ්ඣෙසනන්ති යාවන”න්ති. පදෙසවිසයං ඤාණදස්සනං අනුත්වා බුද්ධානංයෙව ආවෙණිකභාවතො ඉදං ඤාණද්වයං “බුද්ධවක්ඛු”ති වුවවතීති ආහ “ඉමෙසඤ්චි ද්විත්තං ඤාණානං ‘බුද්ධවක්ඛු’ති නාම”න්ති. තිණ්ණං මග්ගඤාණානන්ති හෙට්ඨිමානං තිණ්ණං මග්ගඤාණානං “ධම්මවක්ඛු”ති නාම. වතුසව්වධම්මදස්සනමත්තභාවතො. යතො තාති ඤාණාති විජ්ජුපමභාවෙන වුත්තාති, අග්ගමග්ගඤාණං පන ඤාණකිව්වස්ස සිංහපත්තියා දස්සනමත්තං න හොතිති “ධම්මවක්ඛු”ති න වුවවති, යතො තං වජිරුපමභාවෙන වුත්තං. වුත්තනසෙනාති “අජ්ජරජක්ඛජාතිකා”ති එත්ථ වුත්තනසෙන. යස්මා මන්දකිලෙසා “අජ්ජරජක්ඛා”ති වුත්තා, තස්මා බහලකිලෙසා “මහාරජක්ඛා”ති වෙදිතබ්බා. පටිපක්ඛවිධමනසමත්ථතාය තික්ඛාති සුරාති විසදාති, වුත්තවිපරියායෙන මුදුති. සද්ධාදයො ආකාරාති සද්දහනාදිජපකාරෙ වදති. සුන්දරාති කල්‍යාණා. සම්මොභවිතොදනීයං පන “යෙසං ආසයාදයො කොට්ඨාසා සුන්දරා, තෙ ස්වාකාරා”ති වුත්තං, තං ඉමාය අත්ථවණ්ණනාය අඤ්ඤත්ථු සංසන්දනීති දට්ඨබ්බං. කාරණං නාම පච්චියාකාරො, සච්චාති වා. පරලොකන්ති සම්පරායං. තං දුක්ඛාවහං වජ්ජං විය භයතො පස්සිතබ්බන්ති වුත්තං “පරලොකඤ්චෙව වජ්ජඤ්ච භයතො පස්සන්ති”ති. සම්පත්තිභවතො වා අඤ්ඤත්තා විපත්තිභවො පරලොකොති වුත්තං “පර...පෙ.... පස්සන්ති”ති.

අයං පනෙත්ථ පාළිති එත්ථ “අජ්ජරජක්ඛා”ති පදානං අත්ථවිභාවතෙ අයං තස්ස තථාභාවසාධනපාළි. සද්ධාදිනඤ්චි විමුත්තපරිපාවකධම්මානං බලවහාවො තජ්ජට්ඨතානං පාපධම්මානං දුබ්බලභාවෙ සති හොති. තෙසඤ්ච බලවහාවො සද්ධාදිනං දුබ්බලභාවෙති විමුත්තපරිපාවකධම්මානං සවිසෙසං අත්ථිතානත්ථිතාවසෙන අජ්ජරජක්ඛා මහාරජක්ඛාතිආදයො පාළියං (පටි. ම. 1.111) විභජිත්වා දස්සිතා “සද්ධො පුග්ගලො අජ්ජරජක්ඛො”තිආදිනා. ඛන්ධාදයො එව ලුප්පනපලුප්පනථයෙන ලොකො සම්පත්තිභවභූතො ලොකො සම්පත්තිභවලොකො, සුගතිසංඛිතො උපපත්තිභවො. සම්පත්ති භවති එතෙනාති සම්පත්තිසම්භවලොකො, සුගතිසංවත්තනියො කම්මභවො. දුග්ගතිසංඛිතඋපපත්තිභව-දුග්ගතිසංවත්තනියකම්මභවා විපත්තිභවලොක-විපත්තිසම්භවලොකා. පුන එකකදුකාදිවසෙන ලොකං විභජිත්වා දස්සෙතුං “එකො ලොකො”තිආදි වුත්තං. ආහාරාදයො විය හි ආහාරට්ඨිතිකා සංඛාරා සබ්බෙ ලුප්පනථයෙන ලොකොති. තත්ථ එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආහාරට්ඨිතිකාති යායං පුග්ගලාධිට්ඨානාය කථාය සබ්බෙසං සංඛාරානං පච්චියායත්තවුත්තිතා වුත්තා, තාය සබ්බො සංඛාරලොකො එකො එකවිධො පකාරන්තරස්ස අභාවතො. ද්වෙ ලොකාතිආදීසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. නාමග්ගහණෙන වෙන්ථ නිබ්බානස්ස අග්ගහණං තස්ස අලොකසභාවත්තා.

නනු ව “ආහාරට්ඨිතිකා”ති එත්ථ පච්චියායත්තවුත්තිතාය මග්ගථලානම්පි ලොකතා ආපජ්ජතිති? නාපජ්ජති, පරිඤ්ඤෙය්‍යානං දුක්ඛසච්චධම්මානං ඉධ “ලොකො”ති අධිජ්ජෙතත්තා. අථ වා න ලුප්පති න පලුප්පතිති යො ගහිතො තථා න හොති, සො ලොකොති තංගහණරහිතානං ලොකුත්තරානං නත්ථි ලොකතා. උපාදානානං ආරම්මණභූතා ඛන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා. අනුරොධාදිවත්ථුභූතා ලාභාදයො අට්ඨ ලොකධම්මා. දසායතනානීති දස රූපායතනානී. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යාමෙව. විචට්ටජ්ඣාසයස්ස අධිජ්ජෙතත්තා තස්ස ව සබ්බං තෙභූමකකම්මං ගරහිතබ්බං වජ්ජිතබ්බඤ්ච හුත්වා උපට්ඨානීති වුත්තං “සබ්බෙ අභිසංඛාරා වජ්ජා, සබ්බෙ භවගාමිකම්මා වජ්ජා”ති . අජ්ජරජක්ඛනාදීසු පඤ්චසු දුකෙසු එකකස්මිං දස දස කත්වා “පඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි ඉමාති පඤ්චන්ද්‍රියාති ජානාති”ති වුත්තං. අථ වා අන්වයතො බ්‍යාතිරෙකතො ව සද්ධාදිනං ඉන්ද්‍රියානං පරොපරියත්තං ජානාතිති කත්වා තථා වුත්තං. එත්ථ ව අජ්ජරජක්ඛාදිභබ්බාදිවසෙන ආවජ්ජෙත්තස්ස භගවතො තෙ සත්තා පුඤ්ජපුඤ්ජාච හුත්වා උපට්ඨන්ති, න එකෙකා.

උප්පලාති එත්ථ සන්තිති උප්පලිති. උප්පලගච්ඡොපි ජලාසයොපි ව. ඉධ පන ජලාසයො අධිජ්ජෙතොති ආහ “උප්පලවතෙ”ති. යාති හි උදකස්ස අන්තො නිමුග්ගානෙව හුත්වා පුසන්ති වඩ්ඪන්ති, තාති අන්තොනිමුග්ගපොසිති. දිපිතානීති අට්ඨකථායං පකාසිතාති, ඉධෙව වා “අඤ්ඤානිපි”තිආදිනා දස්සිතාති. උග්ගට්ඨකඤ්ඤාති උග්ගට්ඨනං නාම

ඥාණග්‍රන්ථයට, ඥාණෙන උග්‍රසට්ඨකත්තෙනෙව ජානාතීති අත්ථො. විපක්ඛිතං විත්ථාරිතමෙව අත්ථං ජානාතීති විපක්ඛිතක්ඛි. නිද්දෙසාදීහි ධම්මාභිසමයොය නෙනබ්බොති නෙයොයා. පච්ඡති අත්ථො එතෙනාති පදං, පච්ඡතෙ ඥායතෙති වා පදං, තදත්ථො. පදං පරමං එතස්ස, න සව්වාභිසම්බොධොති පදපරමො.

උදාහරණවලායාති උදාහරෙ ධම්මස්ස උද්දෙසෙ උදාහරමත්තෙයෙව. ධම්මාභිසමයොති වතුසව්වධම්මස්ස ඥාණෙන සද්ධිං අභිසමයො. අයං චූච්චතීති අයං “චත්තාරො සතිපට්ඨානා”තිආදිනා නයෙන සංඛිත්තෙන මාතිකාය යපියමානාය දෙසනානුසාරෙන ඥාණං පෙසෙත්වා අරහත්තං ගණ්හිතුං සමත්ථො පුග්ගලො “උග්‍රසට්ඨකක්ඛි”ති චූච්චති. අයං චූච්චතීති සංඛිත්තෙන මාතිකං යපෙත්වා විත්ථාරෙන අත්ථෙ විහජියමානෙ අරහත්තං පාපුණිතුං සමත්ථො පුග්ගලො “විපක්ඛිතක්ඛි”ති චූච්චති. උද්දෙසතොති උද්දෙසහෙතු. උද්දිසන්තස්ස උද්දිසාපෙන්නස්ස වාති අත්ථො. පරිපුච්ඡතොති අත්ථං පරිපුච්ඡන්තස්ස. අනුපුබ්බෙන ධම්මාභිසමයො හොතීති අනුක්කමෙන අරහත්තප්පත්ති හොති. න තාය ජාතියා ධම්මාභිසමයො හොතීති තෙන අත්තභාවෙන මග්ගං වා ඵලං වා අත්තමසො ඤානං වා විපස්සනං වා නිබ්බත්තෙතුං න සක්කොති. අයං චූච්චති පදපරමොති අයං පුග්ගලො ඡබ්බිධං බ්‍යක්ඛන්තපදං ඡබ්බිධං අත්ථපදන්ති ඉදං පදමෙව පරමං අස්සාති පදපරමොති චූච්චතීති අත්ථො.

වාසනා හොතීති දෙසනා ඵලවොහාරෙන වාසනා හොතීති චූත්තා. න හි කාවි බුද්ධානං දෙසනා නිරත්ථකා. යෙති යෙ දුට්ඨෙ පුග්ගලෙ. විහඬිගෙ කම්මාවරණෙනාති පක්ඛිවිධෙන ආනන්තරියකම්මෙන. විපාකාවරණෙනාති අහෙතුකපට්ඨසන්ධියා. යස්මා පන දුහෙතුකානම්පි අරියමග්ගපට්ඨෙධො නත්ථි, තස්මා දුහෙතුකා පට්ඨසන්ධිපි විපාකාවරණමෙවාති වෙදිතබ්බා. කිලෙසාවරණෙනාති නියතමිච්ඡාදිට්ඨියා. අස්සද්ධාති බුද්ධාදිසු සද්ධාරණිනා. අවිජන්දිකාති කත්තුකමානාජන්දරණිනා. උත්තරකුරුකා මනුස්සා අවිජන්දිකට්ඨානං පට්ඨියා. දුප්පක්ඛිනා හවඬිගපක්ඛිනා පරිහිනා. හවඬිගපක්ඛිනා පන පරිපුණ්ණායපි යස්ස හවඬිගවලනං ලොකුත්තරස්ස පට්ඨයො න හොති, සොපි දුප්පක්ඛිනො ඵව නාම. අභබ්බා නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තන්ති කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තනියාමසඬිබාතං මග්ගං ඔක්කමිතුං අධිගන්තුං අභබ්බා. න කම්මාවරණෙනාතිආදීති චූත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බාති. රාගවරිතාදිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං පරමත්ථදීපනියං විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි. මහාටි. 1.43) චූත්තනායෙන වෙදිතබ්බං.

නිබ්බානස්ස ද්වාරං පටිසන්තමග්ගො විවරිත්ථා යපිතො මහාකරුණුපනිස්සයෙන සයම්භුඤාණෙන අධිගතත්තා. සද්ධං පමුඤ්චන්තුති අත්තනො සද්ධං ධම්මසම්පට්ච්ඡන්තයොග්ගා කත්වා විස්සජ්ජෙන්තු, සද්දහනාකාරෙන නං උපට්ඨපෙන්නති අත්ථො. සුබෙන අකිච්ඡෙන පවත්තනියතාය සුප්පවත්තිතං. න භාසිං න භාසිස්සාමීති වින්තෙසිං.

සත්ථු සන්තිකං උපගතානං දෙවෘතං බ්‍රහ්මානක්ඛි තස්ස පුරතො අන්තරධානං නාම අතිට්ඨනන්ති ආහ “සකට්ඨානමෙව ගතො”ති. සද්ධිත්ථියාදි සම්මාදිට්ඨිආදිකො ධම්මො ඵව විනෙයාසන්තානෙ පවත්තනට්ඨෙන වක්කන්ති ධම්මවක්කං. අථ වා වක්කන්ති ආණා. ධම්මන්ති දෙසනා. අථ වා අත්ථධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මක්ඛි තං පවත්තනට්ඨෙන වක්කක්ඛිති ධම්මවක්කං. ධම්මෙන ඥායෙන වක්කන්තිපි ධම්මවක්කං. යථාහ “ධම්මක්ඛි පවත්තෙති වක්කක්ඛිති ධම්මවක්කං, වක්කක්ඛි පවත්තෙති ධම්මක්ඛිති ධම්මවක්කං, ධම්මෙන පවත්තෙතිති ධම්මවක්කං, ධම්මවරියාය පවත්තෙතිති ධම්මවක්කං”න්තිආදි (පටි. ම. 2.40-41). පවත්තෙසිති පට්ඨපෙසි.

බ්‍රහ්මායාවනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. ගාරවසුත්තවණ්ණනා

173. අයං චිත්තකොති අයං “කිත්තාහං විහරෙයා”න්ති ඵවං පවත්තිතචිත්තකො. අක්ඛික්ඛිත්ති පරස්මිං. අත්තා න හොතීති හි අක්ඛික්ඛි, පරො. සො පනෙත්ථ න යො කොචි අධිජ්ජෙනො, අථ බො ගරුට්ඨානියො. තෙනාහ “කක්ඛි වි ගරුට්ඨානෙ අට්ඨපෙත්වා”ති. පතිස්සවති ගරුතො “ආමා”ති සම්පට්ච්ඡතීති පතිස්සො, න පතිස්සොති අප්පතිස්සො. පතිස්සයරහිතො ගරුපස්සයරහිතොති අත්ථො.

සදෙවකෙති අවයවෙන විග්ගහො සමුදායො සමාසත්ථො. සදෙවකග්ගහණෙන පක්ඛිකාමාවචරදෙවග්ගහණං පාරිසෙසඤායෙන ඉතරෙසං පදන්තරෙහි සඬිගහිතත්තා, සමාරකග්ගහණෙන ඡට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගහණං පච්චාසන්තිඤායෙන. තත්ථ හි මාරො ජාතො තන්තිවාසී ව හොති. සබ්බමකවචනෙන බ්‍රහ්මකායිකාදිබ්‍රහ්මග්ගහණං පච්චාසන්තිඤායෙනෙව. “සස්සමණුබ්‍රාහ්මණියා පජායා”ති සාසනස්ස පච්චත්ථිකසමණුබ්‍රාහ්මණග්ගහණං. නිදස්සනමත්තක්ඛිවෙන අපච්චත්ථිකානං අසමිතපාපානං අබාහිතපාපානක්ඛි සමණුබ්‍රාහ්මණානං තෙනෙව වචනෙන ගහිතත්තා. කාමං “සදෙවකෙ”තිආදිවිසෙසනානං වසෙන සත්තවිසයො ලොකසද්දොති වික්ඛිඤායති තුල්‍යයොගවිසයත්තා තෙසං. “සලොමකො සපක්ඛකො”තිආදිසු පන අතුල්‍යයොගෙපි අයං සමාසො ලබ්භතීති බ්‍යභිවාරදස්සනතො පජාගහණන්ති පජාවචනෙන සත්තලොකග්ගහණං. දෙවභාවසාමක්ඛික්ඛි මාරබ්‍රහ්මෙසු ගහිතෙසුපි ඉතරෙහි තෙසං ලබ්භමානවිසෙසදස්සනත්ථං විසුං ගහණන්ති දස්සෙන්තො “මාරො නාමා”තිආදිමාහ. මාරො බ්‍රහ්මානම්පි විවක්ඛුකම්මාය පහොතීති ආහ “සබ්බෙස”න්ති. උපරිති උපරිභාවෙ. බ්‍රහ්මාති දසසහස්සිබ්‍රහ්මානං

සන්ධ්‍යායාහ. තථා වාහ “දසභි අඛිගුලිභි”තිආදි. ඉධ දීඝනිකායාදයො විය බාහිරකානම්පි ගන්ථනිකායො ලබ්භතීති ආහ “එකනිකායාදිවසෙනා”ති.

වත්ථුවිජ්ජාදිති ආදි-සද්දෙන විජ්ජාට්ඨානානි සඬ්භිතානි. යථාසකං කම්මකිලෙසෙහි පජාතත්තා නිබ්බත්තත්තා පජා, සත්තනිකායො. තස්සා පජාය. සදෙවමනුස්සායාති වා ඉමිනා සම්මුතිදෙවග්ගහණං. තදවසිට්ඨමනුස්සලොකග්ගහණඤ්ච දට්ඨබ්බං. එවං භාගසො ලොකං ගහෙත්වා යොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි අභාගසො ලොකං ගහෙත්වා යොජනං දස්සෙතුං “අපිවෙත්ථා”තිආදි වුත්තං. ලොකවසෙන වුත්තානි “ලොකීයන්ති එත්ථ කම්මකම්මඵලානි”ති කත්වා, පජාවසෙන “හෙතුපච්චයෙහි පජායති”ති කත්වා. සීලසම්පන්නතරන්ති එත්ථ පරිපුණ්ණසම්පන්නතා අධිප්පෙනා “සම්පන්නං සාලිකෙදාර”න්තිආදිසු (ජා. 1.14.1) විය. තෙනාහ “අධිකතරන්ති අත්ථො”ති. පරිපුණ්ණම්පි “අධිකතර”න්ති වත්තබ්බතරහති. සෙසෙසුති “සමාධිසම්පන්නතර”න්තිආදිසු.

කාරණන්තිආදිසු කාරණන්ති යුත්තිං. අත්ථන්ති අවිපරිතත්ථං. වුඩ්ඪීන්ති අභිවුඩ්ඪීනිමිත්තං.

ඉමිනා වචනෙනානි ඉමස්මිං සුත්තෙ අනන්තරං වුත්තවචනෙන. න කෙවලං ඉමිනාව, සුත්තන්තරම්පි ආනෙත්වා පටිබාහිතබ්බොති දස්සෙත්තො “න මෙ ආවරියො අත්ථී”තිආදිමාහ. එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං සුමඬ්ඨගලවීලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය (දී. නි. අට්ඨ. 3.162) වුත්තමෙව. සරන්ති කරණෙ එතං පච්චත්තවචනන්ති ආහ “සරන්තෙනා”ති, සරන්ති වා සරණහෙතුති අත්ථො.

ගාරවසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. බ්‍රහ්මදෙවසුත්තවණ්ණනා

174. එකකොති විවෙකට්ඨිතතාය නිස්සට්ඨො. ගණසඬ්ඨගණිකාභාවො තස්සානෙන දිපිතො, කිලෙසසඬ්ඨගණිකාභාවො පන “අප්පමත්තො”තිආදිති පකාසිතො. පෙසිතත්තොති නිබ්බානං පති පෙසිතවිත්තො. සම්මදෙවති ඤායෙනෙව. සො පන යදි ආගමනතො පට්ඨාය ලබ්භති, වත්තබ්බමෙව තත්ථී, අථ පටිපදාරම්භතො පට්ඨාය ලබ්භති, එවම්පි වට්ටතෙවති දස්සෙතුං “යථා වා තථා වා”තිආදි වුත්තං. අග්ගමග්ගාධිගමෙන අසම්මොහපටිවෙධස්ස සිබාප්පත්තත්තා මග්ගධම්මෙසු විය ඵලධම්මෙසුපි සාතිසයො අසම්මොහොති “සයං අභිඤ්ඤා”ති වුත්තන්ති ආහ “සාමං ජානිත්වා”ති. යථා ජානනා පනස්ස සච්ඡිකරණං අත්තපච්චක්ඛකිරියානි “සච්ඡිකත්වා”ති වුත්තන්ති ආහ “පච්චක්ඛං කත්වා”ති. තථා සච්ඡිකිරියා වස්ස විපස්සනාපටිලාභොති “උපසම්පජ්ජා”ති වුත්තන්ති ආහ “පටිලභිත්වා”ති. එතෙනානි “බිණා ජාති”තිආදිවචනෙන.

ජාති බිණානි එත්ථ ජාතිසීසෙන තබ්බිකාරවන්තො බන්ධා වුත්තා. පුබ්බෙව බිණත්තානි මග්ගාධිගමනතො පගෙව අතිතභාවෙනෙව බිණත්තා. තත්ථ අනාගතෙසු. වායාමාභාවතොති අවිජ්ජමානත්තා. අනාගතභාවසාමඤ්ඤං ගහෙත්වා ලෙසෙන වුත්තං. න පච්චුප්පන්නා විජ්ජමානත්තානි සංකිලිට්ඨා ව මග්ගභාවනානි සියාති වචනසෙසො. යථා අජාතඵලතරුණරුක්ඛමුලෙ ඡීන්තෙ ආයනිඋප්පජ්ජනාරහානි ඵලානි ඡෙදනපච්චයා අනුප්පජ්ජමානානි නට්ඨානි නාම හොන්ති, එවමෙව භාවනාය අසති උප්පජ්ජනාරහා කිලෙසා තප්පච්චයා ජාති ව මග්ගභාවනාය සති න උප්පජ්ජමානා පභිනානි වුවචන්තිති ඉමමත්ථං දස්සෙති “මග්ගස්ස පනා”තිආදිනා. අනුප්පාදධම්මතං ආපජ්ජනෙන ඤාණෙන බිණරාගවසෙන.

සොළසකිව්චභාවායානි සොළසකිව්චතාය, සොළසවිධස්ස වා කිව්චස්ස භාවාය උප්පාදනාය. පාළියං සපදානන්ති සපදානවාරො වුත්තො භාවනපුංසකනිද්දෙසෙනානි ආහ “සපදානවාර”න්ති. අනුක්කම්මානි අනතික්කම්මිත්වා. ආහුතිපිණ්ඩන්ති පුභිතබ්බපිණ්ඩං, පුභනවසෙන අග්ගිමිති පක්ඛිපිතබ්බපායාසපිණ්ඩන්ති අධිප්පායො. භූතබ්බිකම්මන්ති තථා පක්ඛිපිත්වා බලිකම්මකරණං. හරිතුපලිත්තන්ති අල්ලගොමයෙන කතපරිභණ්ඩං. වනමාලපරික්ඛිත්තන්ති මනොහරාහි වනපුප්ඵමාලාහි පරික්ඛිත්තං. ධූමකට්ඨජුති ධූමපානං. සීලගන්ධන්ති සීලං පටිච්ච උප්පන්නකිත්තිගන්ධං. සායමානස්සානි උපගතං ගණ්භන්තස්ස.

ඉමමිභා යානානි ඉමස්මා මනුස්සානං වසනට්ඨානා, මහාපථවිතලතොති අධිප්පායො. සබ්බහෙට්ඨිමොති බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජානං වාසබ්‍රහ්මලොකමාහ. බ්‍රහ්මපථො නාම වත්තාරි කුසලජ්ඣානානි බ්‍රහ්මලොකමග්ගභාවතො. ජීවිතපථො නාම ජීවිතපවත්තිඋපායභාවතො. “භුඤ්ජතු භවං මහාබ්‍රහ්මා”ති වචනං සන්ධ්‍යාහ “කිං ජප්පසී”තිආදි. තිණ්ඨිපානීති සාලිතණ්ඩුලාදිනි. ගොයුසන්ති බීරං ජිගුච්ඡන්තො වදති. අයම්පි අත්ථො “නෙතාදිසො බ්‍රහ්මහක්ඛො”ති වදන්තෙන දිපිතොති.

අතිදෙවපත්තොපි පඤ්චබන්ධුපට්ඨිනං අත්ථිතාය කිලෙසුපධිආදිනංයෙව විරහිතභාවො ගහිතො. අඤ්ඤත්‍ර හි භාවපච්චයං තදත්ථො විඤ්ඤායතිති ආහ “අතිදෙවභාවං පත්තො”ති. යස්මා බ්‍රහ්මානොපි දෙවගතිපරියාපන්නත්තා දෙවා එව, තස්මා වුත්තං “අතිබ්‍රහ්මභාවං පත්තො”ති.

අත්තානං භාවෙත්වාති සිලාදිහි ගුණෙහි අත්තානං වඩ්ඪෙත්වා පරිබුහිත්වා යිනො.

පුටුප්පනා තසා තණ්හාමානදිට්ඨිපරිත්තාසවසෙන තාසනතො. ඛිණාසවා ටාවරා නාම සබ්බසො ගතීසු සඤ්චරණාභාවතො. තථා හි චතුත්තං සච්චානං සබ්බසො අදිට්ඨත්තා භවදායජ්ජස්ස තණ්හාදාසබ්බාස්ස භාවතො එකච්චාසු ගතීසු සඤ්චරණසභාවතො සෙක්ඛා ටාවරා න භොන්ති. භජමානාති භජාපියමානා. ටාවරපක්ඛමෙව භජන්ති සබ්බසෙට්ඨපක්ඛං එකන්තපසට්ඨං භජමානභාවං උපාදාය.

පභිනාකිලෙසො ඛිණාසවො විසෙතො. සුඛං ආයති සුඛායති, තස්ස කාරකං සුඛායතිකං.

බ්‍රහ්මදෙවසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. බ්‍රහ්මදෙවසුත්තවණ්ණනා

175. “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති එවං පවත්තා දිට්ඨි සස්සතදිට්ඨි. සහ කායෙනාති සහ තෙන බ්‍රහ්මත්තභාවෙන. බ්‍රහ්මට්ඨානන්ති අත්තතො බ්‍රහ්මවත්ථුං. අනිච්චං “නිච්ච”න්ති වදති අනිච්චතාය අත්තතො අපඤ්ඤායමානත්තා. ථීරන්ති දළ්භං, විනාසාභාවතො සාරභුතන්ති අත්ථො. උප්පාදවිපරිණාමාභාවතො සදා විජ්ජමානං. කෙවලන්ති පරිපුණ්ණං. තෙනාහ “අබණ්ඩ”න්ති. කෙවලන්ති වා ජාතිආදීහි අසම්මිස්සං, විරහිතන්ති අධිප්පායො. උප්පාදාදිනං අභාවතො එව අවචනධම්මං. කොච් ජායනකො...පෙ.... උපපජ්ජනකො වා නත්ථි නිච්චභාවතො යානෙන සද්ධිං තන්තිවාසීනං. නිච්චභාවඤ්ඤි සො පටිජානාති. තිස්සො ඤානභූමියොති දුතියතතියචතුත්ථජ්ඣානභූමියො. චතුත්ථජ්ඣානභූමිවිසෙසා හි අසඤ්ඤසුද්ධාවාසාරුප්පභවා. නිබ්බානන්ති වා එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, න පරිසමාපනත්ථො, තස්මා “සබ්බ”න්ති ඉමිනා “අසඤ්ඤ...පෙ.... භවා”ති චුත්තං සඬගණ්හාති. පටිබාහතීති සන්තංයෙව සමානං අජානන්තොව “නත්ථි”ති පටික්ඛිපති. එකෙ උත්තරවිහාරවාසීනො.

හෙට්ඨුපපත්තිකොති හෙට්ඨා භූමීසු උප්පන්නඋපපත්තිකො. ඉදානි තමත්ථං විවරිතුං “අනුප්පන්නෙ”තිආදි චුත්තං. හෙට්ඨුපපත්තිකං කත්වාති යථාධීතභූමිතො හෙට්ඨා තතියජ්ඣානභූමියං උපපත්තිකානං කත්වා, න උපරිඤානස්ස විය පත්ථනාමත්තන්ති අධිප්පායො. පඨමකාලෙති තස්මිං භවෙ පඨමකාලෙ. අඤ්ඤාසි ආසන්නභාවතො. උභයන්ති තං තං අත්තනා කතකම්මඤ්ඤෙව නිබ්බත්තට්ඨානඤ්ඤාති උභයං. පමුස්සිත්වා නිබ්බත්ති. අනුපධාරෙත්තො.

අවිජ්ජාය ගතොති අවිජ්ජාය සහ පවත්තො. සහයොගෙ හි ඉදං කරණවචනං. තෙනාහ “සමන්තාගතො”ති. අඤ්ඤාණිති අවිද්ධා. පඤ්ඤාවක්ඛුචිරහතො අත්ඨිභූතො, අත්ඨභාවං ආපන්නොති අත්ථො. අනාගතෙ සද්දො භොතායං “වක්ඛති”ති යත්‍රසද්දපයොගෙන, අත්ථො පන වත්තමානකාලිකො. තෙනාහ “භණ්ති”ති. තෙනාහ “යත්‍රා”තිආදි.

මග්ගවොරොති මග්ගපරිබුන්ධකවොරො. සන්තප්ජියමානොති “අවිජ්ජාගතො වත, භො, බ්‍රහ්මා”තිආදිනා සන්තප්ජියමානො. සතිං ලභිත්වාති තෙනෙව සන්තප්ජනෙන යොනියො උම්මුප්පිත්වා පුරිමජාතිවිසයං සතිං ලභිත්වා. නිප්පිළිතුකාමොති සංසෙතුකාමො දොසං දස්සෙතුකාමො “ඉදං පස්ස යාවඤ්ච තෙ අපරද්ධ”න්ති. පුඤ්ඤකම්මාති පුඤ්ඤකාරිනො. වෙදෙහි ඤාණෙහි ගතත්තා පවත්තත්තා. අන්තිමා බ්‍රහ්මුපපත්තීති සබ්බපච්ඡිමා බ්‍රහ්මභාවප්පත්ති. අස්මාහිප්පත්තීති අස්මෙ අභිප්පත්ති. ආයුචණ්ණාදිවසෙන බුහිතගුණත්තා බ්‍රහ්මා. අඤ්ඤෙහි මහන්තා බ්‍රහ්මා මහාබ්‍රහ්මා. අභිභූති තං බ්‍රහ්මලොකං ජෙට්ඨකභාවෙන අභිභවිත්වා යිනො. අනභිභූතොති අඤ්ඤෙහි න අභිභූතො. අඤ්ඤදත්ථුති එකංසවචනමෙතං. දස්සනවසෙන දසො, සබ්බං පස්සතීති අධිප්පායො. වසවත්තීති සබ්බජනං වසෙ වත්තෙති. ඉස්සරොති ලොකෙ ඉස්සරො. කත්තා නිම්මානාති ලොකස්ස කත්තා නිම්මානා. සෙට්ඨො සජ්ජාති අයං ලොකස්ස උත්තමො සංචිභජ්ජා ව. වසී පිතා භූතභබ්බානන්ති ආවිණ්ණවසිත්තා වසී, අයං පිතා භූතානං නිබ්බත්තානං භබ්බානං සම්භවෙසිනන්ති පත්ථෙත්ති විකත්ථෙත්ති පිහෙත්ති මානෙත්ති.

එතන්ති විපරිතසඤ්ඤාවසෙන “ඉදං නිච්චං ඉදං ධූවං ඉදං සස්සත”න්තිආදිනා චුත්තං එතං අප්පං පරිත්තකන්ති තං භගවා පරිච්ඡින්නිත්වා දස්සෙති. තං පන “එකස්මිං කොසලකෙ තිලවාහෙ වස්සසතෙ වස්සසතෙ එකෙකතිලුද්ධාරෙ කයිරමානෙ තිලාති පරික්ඛයං ගච්ඡන්ති, න ත්වෙව අබ්බුදෙ ආයු”ති එවං චුත්තො අබ්බුදො, තංවසෙන විසතිගුණං නිරබ්බුදො, තෙසං නිරබ්බුදානං වසෙන නිරබ්බුදසතසහස්සං. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරතො පන පදුමෙ ආයුනො වස්සගණනා ඉමස්මිංයෙව සංයුත්තෙ පරතො ආගමිස්සති. අනන්තදස්සීති අනන්තස්ස ඤෙයාස්ස අනවසෙසතො දස්සී. වතසීලවත්තන්ති සමාදානවසෙන වතභූතං වාරිත්තසීලවසෙන සමාවිණ්ණත්තා සීලවත්තං. තං පන එකමෙවාති ආහ “සීලමෙවා”ති.

අපායෙසීති එත්ථ යදා සො පිපාසිතෙ මනුස්සෙ පානීයං පායෙසී, තං සමුදාගමතො පට්ඨාය දස්සෙතුං “තත්‍රා”තිආදි ආරද්ධං. පුබ්බෙති පුරිමජාතියං. එස බ්‍රහ්මා “ජරාමරණස්ස අන්තං කරිස්සාමි”ති අප්ඤාසයවසෙන

කොන් නිබ්බන්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති, සො තත්ථ නිබ්බානසඤ්ඤී අහොසි. කොන්තර්කියා චිත්තාමෙතීති තදා තස්සා කිරියාය අවිච්ඡේදනො පවත්ති. උපාදාය වත්තමානපයොගො. රත්තන්ධකාරෙ පුරතො පුරතො ගච්ඡන්තස්ස සකටස්ස අනුස්සරණවසෙන ගච්ඡන්තානං සකටානං නිවත්තනං හොතිති “සබ්බසකටාති තට්ඨ නිවත්තිත්වා”ති වුත්තං.

කම්මසප්පාති යුද්ධසප්පා. විලොපන්ති විලුත්තහණ්ඩං. එණිකුලස්මිත්ති එත්ථ “පනිහතාය නිව්වගඬිගාය නාම”න්ති කෙවි. “එණිමග්ගහුලතාය සො ගඬිගාය තීරප්පදෙසො එණිකුලන්ති වුත්ත”න්ති අපරෙ. ගඬිගෙයාකොති ගඬිගාසන්තිවාසි.

බද්ධවරොති පටිබද්ධවරියො. තෙනාහ “අත්තෙවාසිකො”ති. යස්මා බුද්ධො සබ්බඤ්ඤා, තස්මා අඤ්ඤාසි, ඉධ මය්හං පමුට්ඨඤ්ච සබ්බං ජානාසිති අධිප්පායො. සබ්බං බ්‍රහ්මලොකං ඔභාසයන්තො සබ්බම්පිමං බ්‍රහ්මලොකං භගවා ඔභාසං අභිභවිත්වා අනඤ්ඤාසාධාරණං අත්තතො ඔභාසං ඔභාසෙන්තො තිට්ඨති.

බකබ්‍රහ්මසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. අඤ්ඤතරබ්‍රහ්මසුත්තවණ්ණනා

176. තෙජොකසිණපරිකම්මං කත්වාති “තෙජොකසිණපරිකම්මප්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජිස්සාමි”ති විත්තුප්පාදො එවෙත්ථ තෙජොකසිණපරිකම්මං. න හි බුද්ධානං අඤ්ඤෙසං විය තත්ථ කොන්තසමාපජ්ජනෙන පරිකම්මපපඤ්ඤො අත්ථි සබ්බන්තට්ඨ විණ්ණවසිභාවස්ස පරමුක්කංසභාවප්පත්තත්තා. තස්ස කිර බ්‍රහ්මුනො “යථාහං එවං මහානුභාවො අඤ්ඤො නත්ථි”ති ලද්ධි, යං සන්ධාය වුත්තං – “නත්ථි සො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා, යො ඉධ ආගච්ඡෙය්‍යා”ති. භගවා තස්ස තං ලද්ධිං විස්සජ්ජෙතුං තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා තස්ස උපරි ආකාසෙ නිසීදි. තෙන වුත්තං “තෙජොධාතුං...පෙ.... තථාගතං දිස්වා”ති. අට්ඨිවෙධං වියං විජ්ඣිතබ්බො අට්ඨිවෙධි, යථා අට්ඨිං විජ්ඣිත්වා අට්ඨිමිඤ්ජං ආභවිව තිට්ඨති, එවං විජ්ඣිතබ්බොති අත්ථො. අයං පන අට්ඨිවෙධි විය අට්ඨිවෙධි, යථා සො ලද්ධිං විස්සජ්ජෙති, එවං පටිපජ්ජිතබ්බොති අත්ථො. සෙසානන්ති මහාකස්සපමහාකප්පිනඅනුරුද්ධන්තට්ඨොරානං.

අඤ්ඤබ්‍රහ්මසර්වමානාලඬිකාරාදීනං පභාති බ්‍රහ්මානං සර්වප්පභා විමානප්පභා අලඬිකාරවත්ථාදීනං පභාති ඉමස්මිං බ්‍රහ්මලොකෙ ඉමා සබ්බා පභා අත්තතො පහස්සරභාවෙන අභිභවත්තං. නත්ථි මෙ සාති ඉදාති මෙ සා දිට්ඨි නත්ථි, “නත්ථි සො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා, යො ඉධ ආගච්ඡෙය්‍යා”ති අයං ලද්ධි නත්ථි. තෙනාහ “තත්තස්ස... පෙ.... පභිනා”ති. එත්ථාති එතස්මිං සමාගමෙ. යථා තස්ස බ්‍රහ්මුනො සබ්බසො දිට්ඨිගතං විමුච්චති ධම්මවක්ඛු උප්පජ්ජති, එවං මහත්තං ධම්මදෙසනං දෙසෙසි.

“අප්පාපි තෙ, ආවුසො”තිආදීනා වුත්තෙන තත්තකෙනෙව. සරුපෙන වුත්තාති පඨමෙන පාදෙන වතස්සො, දුතියෙන එකන්ති එවං පඤ්ච අභිඤ්ඤා සරුපෙන වුත්තා. කස්මා එත්ථ දිබ්බසොතං නාගතන්ති? ආහ “තාසං වසෙන ආගතමෙවා”ති. යෙන ඉමා ලොකුත්තරා අභිඤ්ඤා අධිගතා, න තස්ස දිබ්බසොතසම්පාදනං භාරියං පටිපක්ඛවිගමෙන සුබ්බෙනෙව ඉප්ඤ්ඤානො.

අඤ්ඤතරබ්‍රහ්මසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. බ්‍රහ්මලොකසුත්තවණ්ණනා

177. පච්චෙකං ද්වාරබාහන්ති පච්චෙකං ද්වාරබාහං. පච්චෙකං-සද්දො වෙත්ථ ආවුත්තිවසෙන වෙදිතබ්බො; “පච්චෙකං පච්චෙක”න්ති ආහ “එකෙකො එකෙක”න්ති. තෙසු හි එකො පච්චෙකබ්‍රහ්මා ගන්ධකුටියා එකද්වාරබාහං නිස්සාය ධිතො, අපරො අඤ්ඤං. පච්චෙකබ්‍රහ්මාති ව එකචාරි බ්‍රහ්මා, න පරිසචාරි බ්‍රහ්මාති අත්ථො. සමිද්ධි නාම සග්ගෙ සුබ්බපකරණෙහි, බ්‍රහ්මානඤ්ච කොන්තං සුබ්බපකරණන්ති කොන්තසුබ්බෙත සමිද්ධොති. සම්පත්තියා වෙපුල්ලප්පත්තතා බ්‍රහ්මානඤ්ච අභිඤ්ඤාගුණෙහි වෙපුල්ලප්පත්තීති ආහ “ඵිතොති අභිඤ්ඤාපුප්පෙහි සුපුප්ඵිතො”ති. අසහන්තොති නසහන්තො නරොවෙන්තො.

සතපදන්ති සතසද්දො. රූපවසෙනාති රූපසද්දවසෙන, රූපසද්දෙන සද්ධිත්ති අත්ථො. තථා පන්තිවසෙනාති එත්ථාපි. එකච්චෙති එකෙ මිගාරි, තෙසං බ්‍රහ්මස්මිතිසාරූපකානං පඤ්චසතාතිති අත්ථො. “කස්ස අඤ්ඤස්ස උපට්ඨානං ගම්ප්පාමි”ති විමානසම්පත්තියං විමහයක්ඛිකො අභිකාරවසෙන වදති. රණන්ති නින්දන්ති එතෙහිති රණා, දොසා. විරොධිපච්චයසන්තිපාතෙ විකාරූප්පත්ති රූප්පනං රූපස්ස පවෙධනන්ති ආහ “සීතාදිති ව නිව්වං පවෙධිත”න්ති. සුමෙධො සුන්දරපඤ්ඤො සො සත්ථා රූපෙ න රමති, කිං පන මන්දපඤ්ඤො රූපෙ සරණඤ්ච පවෙධිතඤ්ච අපස්සන්තො රමසීති අධිප්පායො.

බ්‍රහ්මලෝකසුත්තවග්ගේ ණනා නිට්ඨිතා.

7. කොකාලිකසුත්තවග්ගේ ණනා

178. පමාණකරානං රාගාදීනං අභාවතො ඛිණාසවො රාගාදිවසෙන න සක්කා ඉමං පමාතුන්ති අප්පමෙය්‍යො, අප්පමෙය්‍යානි වා චත්තාරි අරියසම්මානි විජ්ඣන්ති යිතත්තා පමිතං පමෙය්‍යං තස්ස කතො පරිමෙය්‍යො නත්ථි. තෙනාහ “ඛිණාසවො...පෙ.... දීපෙති”ති. තන්ති ඛිණාසවං. පමෙතුං රත්ඨගචෙසි හුත්වා චජ්ජතො පරිච්ඡන්දිතුං. යථාසභාවතො තස්ස මිතනෙ නිහිතපඤ්ඤාය අවකුජ්ජපඤ්ඤං.

කොකාලිකසුත්තවග්ගේ ණනා නිට්ඨිතා.

8. කතමොදකතිස්සසුත්තවග්ගේ ණනා

179. කිං කුසලගචෙසිතාය “කිං කුසලං අකුසලං”න්ති ආදිනා කින්ති සුණාති එතායාති කිස්ස වා වුවචති පඤ්ඤා.

කතමොදකතිස්සසුත්තවග්ගේ ණනා නිට්ඨිතා.

9. තුරුබ්‍රහ්මසුත්තවග්ගේ ණනා

180. ආබාධො එතස්ස අත්ථිති ආබාධිකො. අනන්තරසුත්තෙති අනාගතානන්තරෙ සුත්තෙ. වරාකොති අනුග්ගහවචනමෙව, න නිප්පරියායෙන චුත්තවචනං. පියසීලාති ඉමිනා එතස්මිං අත්ථෙ නිරුත්තිතයෙන “පෙසලා”ති පදසිද්ධිති දස්සෙති. කබරක්ඛිනීති බ්‍යාධිබලෙන පරිහින්නවග්ගේ ණනාය කබරභූතානි අක්ඛිනී. යත්තකන්ති යං ත්වං භගවතො වචනං අඤ්ඤා කරොසි, තත්තකං තයා අපරද්ධං, තස්ස පමාණං නත්ථිති අත්ථො. යස්මා අනාගාමීනො නාම කාමච්ඡන්දබ්‍යාපාදා පහීනා භොන්ති, ත්වඤ්ච දිට්ඨො කාමච්ඡන්දබ්‍යාපාදවසෙන ඉධාගතො, තස්මා යාව තෙ ඉදං අපරද්ධන්ති අයමෙවෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

අදිට්ඨිපත්තොති අප්පත්තදිට්ඨිතිමිත්තො. ගිලවිසො විය වියං ගිලිත්වා යීතො විය. කුඨාරිසදිසා මූලපච්ඡන්දනට්ඨෙත. උත්තමත්ථෙති අරහත්තෙ. ඛිණාසවොති වදති සුනක්ඛත්තො විය අවෙලං කොරක්ඛත්තියං. යො අග්ගසාවකො විය පසංසිතබ්බො ඛිණාසවො, තං “දුස්සීලො අය”න්ති යො වා වදති. සමකොච විපාකොති පසංසියන්තිදා විජ්ජමානගුණපරිධංසනවසෙන පවත්තා යාව මහාසාවජ්ජතාය කටුකතරවිපාකා, තාව නින්දියපසංසාපි මහාසාවජ්ජතාය සමවිපාකා තත්ථ අවිජ්ජමානගුණසමාරොපනෙන අත්තතො පරෙසං මිච්ඡාපටිපත්තිහෙතුභාවතො පසංසියෙන තස්ස සමභාවකරණතො ව. ලොකෙපි හි අයං පුරෙ සමණගාරය්‍යො භොති, පගෙව දුජ්ජපටිපත්තදුජ්ජපටිපත්තොති සමං කරොන්තිති.

සකෙනාති අත්තතො සාපතෙය්‍යෙන. අයං අප්පමත්තකො අපරාධො දිට්ඨධම්මිකත්තා සප්පතිකාරත්තා ව තස්ස. අයං මහත්තතරො කලි කතුපච්චස්ස සම්පරායිකත්තා අප්පතිකාරත්තා ව.

“නිරබ්බදො”ති ගණනාවිසෙසො එකොති ආහ “නිරබ්බදගණනායා”ති, සතසහස්සං නිරබ්බදානන්ති අත්ථො. නිරබ්බදපරිගණනං පන භෙට්ඨා චුත්තමෙව. යමරියගරහී නිරයං උපෙතීති එත්ථ යථාචුත්තං ආයුජ්ජමාණං පාකතිකෙන අරියුපවාදිනා චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. “අග්ගසාවකානං පන ගුණමහත්තතාය තතොපි අභිවිය මහත්තතරා එවා”ති වදන්ති.

තුරුබ්‍රහ්මසුත්තවග්ගේ ණනා නිට්ඨිතා.

10. කොකාලිකසුත්තවග්ගේ ණනා

181. ද්වෙ කොකාලිකනාමකා භික්ඛු, තතො ඉධ අධිප්පෙනං නිද්ධාරෙත්වා දස්සෙතුං – “කො අයං කොකාලිකො”ති? පුච්ඡා. සුත්තස්ස අට්ඨුජ්ජන්තිං දස්සෙතුං – “කස්මා ව උපසඩ්ධකම්”ති? පුච්ඡා. අයං කිරාතිආදි යථාක්කමං තාසං විස්සජ්ජනං. විවෙකවාසං වසිතුකාමත්තා අප්පිච්ඡතාය ව මා කස්සව්...පෙ.... වසිංසු.

පක්කම්ස්සන්තිති ආසාතං උප්පාදෙසි අත්තතො ඉච්ඡාවිසාතනතො. ථෙරා භික්ඛුසඩ්ධස්ස නියාදයිංසු පසුත්තවාචය අකතත්තා ථෙරෙහි ව අදිපිතත්තා. පුබ්බෙපි...පෙ.... මඤ්ඤෙති ඉමිනා ථෙරානං කොහඤ්ඤෙ යීතභාවං ආසඩ්ධකති අවණෙ වණං පස්සන්තො විය, සුද්ධෙ ආදාසතලෙ ලෙඛං උට්ඨාපෙත්තො විය ව.

අපරජ්ඣිත්වානි භගවතො සම්මුඛා “පාපභික්ඛු ජාතා”ති වත්වා. ආහ “සද්ධාය ආකරො පසාදාවහො”ති. පචත්තසද්ධායිකො වානි අත්ථොති ආහ “සද්ධාතඛ්ඛවචනො”ති.

පිළකා නාම බාහිරතො පට්ඨාය අට්ඨිං භින්දති, ඉමා පන පට්ඨංයෙව අට්ඨිං භින්දිත්වා උග්ගතා. තරුණබෙලුවමත්තියොති තරුණබ්ලේලඵලමත්තියො. විසගිලිතොති ඛිත්තපහරණො. තඤ්ච බලිසං විසසමඤ්ඤා ලොකෙ. “ආරක්ඛදෙවතානං සුත්වා”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධො.

මගධරට්ඨෙ සංචොභාරතො මාගධකො පත්තො, තෙන. තිලසකටං තිලවාහාඵති චුත්තො. පච්චිතඛ්ඛට්ඨානස්සාති නිරයදුක්ඛෙන පච්චිතඛ්ඛපදෙසස්ස. එතං “අබ්බුදො”ති නාමං.

වස්සගණනාති එකතො පට්ඨාය දසගුණිතං අබ්බුදආයුම්භි, තතො පරං විසතිගුණං නිරබ්බුදාදීසු වස්සගණනා වෙදිතඛ්ඛා. සබ්බත්ථාති අබ්බාදීසු පදුමපරියොසානෙසු සබ්බෙසු නිරයෙසු. එසෙව නයොති හෙට්ඨිමතො උපරිමස්ස උපරිමස්ස විසතිගුණතං අතිදිසති.

කොකාලිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පට්ඨමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියවග්ගො

1. සනඬිකුමාරසුත්තවණ්ණනා

182. පොරාණකත්තාති නිබ්බත්තිත්වා චිරකාලත්තා. ජාතත්තා ජනො, තං ඉතො ජනෙනො, තස්මිං. බත්තියො සෙට්ඨො ලොකමරියාදපරිපාලනාදිනා සම්මාපටිපත්තියං සත්තානං නියොජනෙන බහුකාරත්තා. සො හි පරෙ තථා පටිපාදෙත්තො සයම්පි තත්ථ පතිට්ඨිතොයෙව හොතීති සෙට්ඨො චුත්තො. පටිපක්ඛවිජ්ඣනට්ඨෙත පුබ්බෙනිවාසාදිනං විදිතකරණට්ඨෙත විජ්ජාති. සද්ධාහිරොත්තප්පබාහුසච්චවීරියසතිපඤ්ඤාති ඉමෙ සත්ත සද්ධම්මා. වරන්ති අගතපුබ්බං දිසං එතෙහිති වරණානි, සීලාදයො පන්නරස ධම්මා.

සනඬිකුමාරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දෙවදත්තසුත්තවණ්ණනා

183. අප්පඤ්ඤත්තෙ එව සික්ඛාපදෙ ඡෙප්පගාමිකම්මස්ස කතත්තා සලිඬිගෙනෙව ව ඨිතත්තා “දෙවදත්තො සාසනතො පක්කත්තො”ති න වත්තඛ්ඛොති අචිරපක්කත්තෙති එත්ථ “සාසනතො පක්කත්තෙ”ති අවත්වා “වෙළවනතො ගයාසීසං ගතෙ”ති චුත්තං. පකතත්තො හි භික්ඛුසඬ්ඨං භින්දෙය්‍ය, න අපකතත්තොති. වළවායාති වළවාය කුච්ඡිං ජාතං.

දෙවදත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. අන්ධකචින්දසුත්තවණ්ණනා

184. ජනතන්ති ජනානං සමුහං, ජනසඤ්චරණට්ඨානන්ති අත්ථො. මනුස්සානං අනුපවාලෙති යත්තකෙ කසනාදිකිච්චං කරොත්තානං සඤ්චාරො හොති, එත්තකං අනික්කමීත්වා අනුපවාලෙ. සංයොජනවිජ්ජමොක්ඛාති සංයොජනවිමොක්ඛහෙතු. විවෙකරතිං පටිවෙකසුබ්බසංයොජනං අලහන්තො. විත්තානුරක්ඛණත්ථන්ති පුබ්බෙ මං මනුස්සා “අරඤ්ඤවාසෙන පච්චිත්තො අසංසට්ඨො ආරද්ධවීරියො”ති මඤ්ඤිංසු, ඉදානි ගාමන්තෙ වසන්තං දිස්වා ගණසඬ්ඨගණිකාය නිවුට්ඨොති අප්පසාදං ආපජ්ජිස්සන්ති. යදිපි මෙ ඉධ අභිරති නත්ථි, එවං සත්තෙපි ඉධෙව වසිස්සාමීති වික්ඛිත්තවිත්තෙන හුත්වා න වසිතඛ්ඛං, කො අත්ථො විත්තවසං ගන්ත්වාති අධිජ්ජායො. සතිපට්ඨානපරායණොති සතිපට්ඨානභාවනාරතො. එවං භිස්ස ගණවාසොපි පාසංසො විවෙකවාසෙන විනා සමණකිච්චස්ස අසිජ්ඣනතො.

වට්ඨගයතො පමුත්තො අජ්ඣාසයවසෙනාති අධිජ්ජායො.

නිසීදි තත්ථ භික්ඛුති ඉමිනා සත්තුපලද්ධියා අනිස්සිතත්තා යථාරුචියා තෙසං නිසජ්ජං දස්සෙති. තෙනාහ “ඉමිනා”තිආදි.

ඉමිනා ව ඉමිනා ව ආකාරෙන ජාතන්ති න අනුස්සවදස්සනමෙනං, න අනුස්සවග්ගහණං. තක්කහෙනු නයහෙනු වා න වදාමිති යොජනා. පිටකං ගන්ථො සම්පදියති එතස්සාති පිටකසම්පදානං, ගන්ථස්ස උග්ගණ්හනතො තෙන පිටකස්ස උග්ගණ්හනකභාවෙන, කෙනවි ගන්ථානුසාරෙන එවං න වදාමිති අත්ථො. බ්‍රහ්මස්ස සෙට්ඨස්ස ධම්මස්ස වරියං වාවසිකං පවත්තන්ති බ්‍රහ්මවරියං, ධම්මදෙසනා. භාවිතෙන මරණස්ස සබ්බසො භාගෙන විජ්ජනානෙන මරණපරිව්වාගීනං. තෙ ව ඛිණජාතිකාති ආහ “ඛිණාසවාන”න්ති.

දසධා දසාති දසක්ඛන්තුං දස. අඤ්ඤන්ති පඤ්චසතාධිකසහස්සතො අඤ්ඤං. පුඤ්ඤභාගිනොති විවට්ටනිස්සිතපුඤ්ඤස්ස භාගිනො තස්සා දෙසනාය එත්තකා සත්තා ජාතාති ගණෙනුං අහං න සක්කොමිති දස්සෙති. බ්‍රහ්මධම්මදෙසනන්ති බ්‍රහ්මුනා වුත්තං ආහ.

අත්ථකචින්දසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. අරුණවතීසුත්තවණ්ණනා

185. අභිභූ සම්භවොති තෙසං ද්විත්තං මහාථෙරානං නාමාති. තෙසං විභාගං දස්සෙනුං “තෙසු”ති ආදි වුත්තං. එතෙ ද්වෙ තස්ස භගවතො අග්ගසාවකාති දස්සෙති. අවජ්ඣායන්තීති භෙට්ඨා කත්වා වින්තෙන්ති. ඛියාන්ති තං ලාමකතො වින්තෙතබ්බතං පාපෙන්ති පාපකතං කරොන්ති. විත්ථාරයන්තාති තමෙව ලාමකතො වින්තෙතබ්බතං වෙසුල්ලං පාපෙන්තා. සබ්බෙ පාසණ්ඩා අත්තනො අත්තනො සමයෙ සිද්ධන්තෙ සබ්බෙ දෙවමනුස්සා අත්තනො අත්තනො සමයෙ පටිලාභෙ පටිලද්ධඅත්ථෙ පුරිසකාරං වණ්ණයන්තිති යොජනා.

ආරම්භවීරියන්ති මච්චුසෙනාසඬ්ඛාතකිලෙසධුනනෙ ආරම්භවීරියං, යා “ආරම්භධාතු”ති වුච්චති . නික්කමවීරියන්ති කොසජ්ජපටිපක්ඛතුං වීරියං, යා “නික්කමධාතු”ති වුච්චති. පයොගං කරොථාති පරං පරං ධානං අක්කමනතො තතොපි බලවතරං භාවනාභියොගං පවත්තෙථාති අත්ථො. තෙනාහ “පරක්කමථා”ති. කිලෙසසෙනා නාම රාගාදිකිලෙසසමුහො, සො මරණපච්චයභාවතො “මච්චුනො සෙනා”ති වුච්චති. තඤ්භි සන්ධාය වුත්තං “මහාසෙනෙන මච්චුනා”ති (ම. නි. 3.272, 275, 276). ඛන්ධානං පට්ඨාභිනිබ්බන්ති ජාති, තදඤ්ඤං පන තෙසං පටිපාටි පවත්තං සංසාරොති අධිජ්ජායෙනාහ “ජාතිඤ්ච සංසාරඤ්චා”ති. යස්මා “එකමිපි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො”ති ආදීසු තස්මිං තස්මිං භවෙ ආදානනික්ඛෙපපරිච්ඡින්නඛන්ධජ්ජවත්ති “ජාති”ති වුච්චති, සා එව යාව පරිනිබ්බානා අපරාපරං පවත්තමානො සංසාරො “ඉතො විතො සංසරණ”න්ති කත්වා, තස්මා ආහ “ජාතිසඬ්ඛාතං වා සංසාර”න්ති. පරිච්ඡෙදන්ති පරියොසානං. ඔහාසං එරිති සම්බන්ධො. ආලොකට්ඨානෙන අත්තනා කතආලොකට්ඨානෙ. ආලොකකිච්චං නත්ථිති අත්ථකාරට්ඨානෙ ආලොකදස්සනං විය ආලොකට්ඨානෙ ආලොකදස්සනකිච්චං නත්ථි. තස්මා තෙසං සත්තානං “කිං ආලොකො අයං, කස්ස නු බො අයං ආලොකො”ති? විචින්නානං වින්තෙන්තානං. සබ්බෙති සහස්සිලොකධාතුයං සබ්බෙ දෙවමනුස්සා. ඔසටාය පරිසායාති ධම්මස්සවනන්ථං සබ්බොසටාය පරිචිතපරිච්ඡින්නාය පරිසාය. සද්දං සුණංසුති න කෙවලං සද්දමෙව සුණංසු, අථ බො අත්ථොපිති යථාධිජ්ජෙතො තෙසං පකතිසවනුපවාරෙ විය පාකටො අහොසි, තිසහස්සිලොකධාතුං විඤ්ඤාපෙසිති.

අරුණවතීසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. පරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා

186. එවං තං කුසිනාරාය හොතීති යථා අනුරොධපුරස්ස ථුපාරාමො දක්ඛිණපච්ඡිමදිසායං, එවං තං උය්‍යානං කුසිනාරාය දක්ඛිණපච්ඡිමදිසායං හොති. තස්මාති යස්මා නගරං පවිසිතුකාමා උය්‍යානතො උපෙච්ච වත්තන්ති ගච්ඡන්ති එතෙනාති උපවත්තනන්ති වුච්චති, තස්මා. තන්ති සාලපන්තිභාවෙන ධීතං සාලවතං. අත්තරෙනාති වෙමජ්ඣෙ. අජ්ජමජ්ජනං අජ්ජමාදො, සො පන අත්ථතො ඤාණුපසංභිතා සති. යස්මා තත්ථ සතියා බ්‍යාපාරො සාතිසයො, තස්මා “සතිඅච්ඡ්පවාසෙනා”ති වුත්තං. අජ්ජමාදපදෙයෙව පක්ඛිපිත්වා අභාසි අත්ථතො තස්ස සකලස්ස බුද්ධච්චනස්ස සඬ්ගණ්හනතො.

ඤානාදීසු වින්තෙ ව පරමුක්කංසගතවසිභාවතාය “එත්තකෙ කාලෙ එත්තකා සමාපත්තියො සමාපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බාසිස්සාමි”ති කාලපරිච්ඡෙදං කත්වා සමාපත්තිසමාපජ්ජනං පරිනිබ්බානපරිකම්මන්ති අධිජ්ජෙතං. ථෙරොති අනුරුද්ධන්ථෙරො.

අයමිපි වාති යථාවුත්තපඤ්චසට්ඨියා ඤානානං සමාපන්නකථාපි සඬ්ඛෙපකථා එව. කස්මා? යස්මා භගවා තදා දෙවසිකං වළඤ්ජනසමාපත්තියො සබ්බාපි අපරිභාපෙන්වා සමාපජ්ජි එවාති දස්සෙන්නො “නිබ්බානපුරං පවිසන්තො”ති ආදිමාහ. වතුච්ඡති...පෙ.... පවිසිත්වාති එත්ථ කෙවි තාව ආහු “භගවා දෙවසිකං ද්වාදසකොට්ඨසහස්සක්ඛන්තුං මහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, ද්වාදසකොට්ඨසහස්සක්ඛන්තුමෙව එලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, තස්මා තදාපි වතුච්ඡතිකොට්ඨසහස්සසඬ්ඛා සමාපත්තියො සමාපජ්ජති. වුත්තඤ්ඤෙනං

හගවතා ‘තථාගතං, භික්ඛවෙ, අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං ද්වෙ චිතක්කා ඛහුලං සමුදාවරන්ති ඛෙමො ච චිතක්කො පච්චෙකො ච චිතක්කො’ති (ඉතිවු. 38). ඛෙමො හි චිතක්කො හගවතො මහාකරුණාසමාපත්තිං පුරෙත්වා ධීතො, පච්චෙකචිතක්කො අරහත්තඵලසමාපත්තිං. බුද්ධානං හි භවභිගපරිවාසො ලහුකො මත්ථකප්පත්තො සමාපත්තිසු වසීභාවො, තස්මා සමාපජ්ජනවුට්ඨානාති කතිපයචිත්තක්ඛණෙහෙව ඉජ්ඣන්ති. පඤ්ච රූපාවචරසමාපත්තියො වතස්සො අරූපසමාපත්තියො අප්පමඤ්ඤාසමාපත්තියා සද්ධිං නිරොධසමාපත්ති අරහත්තඵලසමාපත්ති වාති ද්වාදසෙනා සමාපත්තියො හගවා පච්චෙකං දිවසෙ දිවසෙ කොට්ඨසතසහස්සක්ඛන්තුං පුරෙහත්තං සමාපජ්ජති, තථා පච්ඡාහත්තන්ති ඵලං චතුච්ඡිතිකොට්ඨසතසහස්සසඬබ්බා දෙවසිකං චළඤ්ජනකකසිණසමාපත්තියො”ති.

අපරෙ පනාහු “යං තං හගවතා අභිසම්බොධිදිවසෙ පච්ඡිමයාමෙ පටිච්චසමුප්පාදභිගමුඛෙන පටිලොමනයෙන ජරාමරණතො පට්ඨාය ඤාණං ඔතාරෙත්වා අනුපදධම්මවිපස්සනං ආරහන්තෙන යථා නාම පුරිසො සුචිදුග්ගං මහාගහනං මහාවනං ඡිත්තන්තො අන්තරන්තරා නිසානසීලායං ඵරසුං නිසිතං කරොති, ඵලමෙවං නිසානසීලාසදිසියො සමාපත්තියො අන්තරන්තරා සමාපජ්ජන්වා ඤාණස්ස තික්ඛවිසදභාවං සම්පාදෙතුං අනුලොමපටිලොමතො පච්චෙකං පටිච්චසමුප්පාදභිගෙසු ලක්ඛකොට්ඨසමාපත්තිසමාපජ්ජනවසෙන සම්මසනඤාණං පවත්තෙති, තදනුසාරෙන හගවා බුද්ධභූතොපි අනුලොමපටිලොමතො පටිච්චසමුප්පාදභිගමුඛෙන විපස්සනාවසෙන දිවසෙ දිවසෙ ලක්ඛකොට්ඨලසමාපත්තියො සමාපජ්ජති, තං සන්ධාය වුත්තං, ‘චතුච්ඡිතිකොට්ඨසතසහස්සසඬබ්බා සමාපත්තියො පච්ඡිත්වා’”ති.

ඉමානි ද්වෙපි සමනන්තරානෙව පච්චෙකක්ඛණායපි යෙභුයොන නානන්තරියකතාය ඤානපක්ඛිකභාවතො. යස්මා සබ්බපච්ඡිමං භවභිගචිත්තං තතො තතො වචනතො “චුතී”ති වුච්චති, තස්මා න කෙවලං අයමෙව භගවා, අථ ඛො සබ්බෙපි සත්තා භවභිගචිත්තෙනෙව වචන්තිති දස්සෙතුං “යෙ හි කෙචී”තිආදී වුත්තං. දුක්ඛසච්චෙනාති දුක්ඛසච්චපරියාපන්තෙන වුත්තිත්තෙන කාලං කාලකිරියං කරොන්ති පාපුණන්ති, කාලගමනතො වා කරොන්ති පෙච්චාති.

පටිභාගපුග්ගලචිරහිතො සීලාදිගුණෙහි අසදිසතාය සදිසපුග්ගලරහිතො. සඬබ්බාරා වූපසම්මන්ති ඵත්ථාති වූපසමොති ඵලං සඬබ්බාතං ඤාතං කථිතං නිබ්බානමෙව සුඛන්ති. ලොමභංසනකොති ලොමානං හට්ඨභාවාපාදනො. භිංසනකොති අචිතරාගානං භයජනකො ආසි අභොසි. සබ්බාකාරවරගුණුපෙනෙති සබ්බෙහි ආකාරවරෙහි උත්තමකාරණෙහි සීලාදිගුණෙහි සමන්තාගතෙ. අසඬකුට්තෙනාති අකුට්තෙන විජ්ජාරිකාභාවතො. සුචිකසිතෙනෙවාති පිතිසොමනස්සයොගතො සුට්ඨු චිකසිතෙන. චෙදනං අධිවාසෙසි සභාවසමුදයාදිතො සුට්ඨු පඤ්ඤාතත්තා. අනාවරණවිමොක්ඛො සබ්බසො නිබ්බිදභාවො. තෙනාහ “අපඤ්ඤත්තිභාවූපගමො”ති. පජ්ජොතනිබ්බානසදිසොති පදීපස්ස නිබ්බානසදිසො තත්ථ විලිසිත්වා අවට්ඨානාභාවතො.

පරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සාරත්ථප්පකාසිනියා සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

බ්‍රහ්මසංයුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

7. බ්‍රාහ්මණ සංයුක්තං

1. අරහත්තවග්ගො

1. ධනඤ්ජානීසුත්තවග්ගො

187. ධනඤ්ජානීගොත්තානි එත්ථ පුබ්බපුරිසනො ආගතස්ස කුලවංසස්ස නාමාභිධානසංඛ්‍යාතං ගං තායතීති ගොත්තං. (කිං පන තත්ති? අඤ්ඤකුලපරම්පරාසාධාරණං තස්ස කුලස්ස ආදිපුරිසසමුදාගතං තංකුලපරියාපන්නසාධාරණං සාමඤ්ඤරූපන්ති දට්ඨබ්බං.) ධනඤ්ජානීගොත්තං එතිස්සන්ති ධනඤ්ජානීගොත්තා. තස්සා උදානස්ස කාරණං පුට්ඨිත්වා ආදිතො පට්ඨාය චිතාවෙනුං “සො කිරා”තිආදි වුත්තං. නානාරසභොජනං දෙතිති යොජනා. පඤ්චගොරසසම්පාදිතං සාලිහත්තං සුපසාකඛ්‍යාඤ්ජනං නානාරසං බ්‍රාහ්මණභොජනං. මණ්ඩලග්ගඛග්ගන්ති මණ්ඩලග්ගසංඛ්‍යාතං ඛග්ගං. දුට්ඨො හි ඛග්ගො මණ්ඩලග්ගො දීසග්ගොති. තත්ථ යස්ස අග්ගො මණ්ඩලාකාරෙන ධීතො, සො මණ්ඩලග්ගො. යස්ස පන අසිපුත්තිකා විය දීසො, සො දීසග්ගො.

සාසනානි අනුසාසනා. “නමො...පෙ... සම්බුද්ධස්සා”ති එවං වුත්තා පඤ්චපදිකගාථා. සත්ථුසාසනෙ හි ලොකියච්ඡන්දං අනපෙක්ඛිත්වා එසා පඤ්චපදිකගාථානි දට්ඨබ්බා. ඔක්කාවරධරාති පුබ්බපුරිසසංඛ්‍යාතඋක්කාකචංසවරධාරිකා. සක්කානි සක්කුණෙයාං.

එවන්ති “සවෙ මෙ අභිගමඛිගානි”තිආදිනා ඉමිනා පකාරෙන. “පඤ්ච ගාථාසතානි පන අට්ඨකථං ආරුල්හානි, ඉධ පන ද්වෙ එව උද්ධටා”ති වදන්ති. පහරිතුං වානි එකචාරම්භි හත්ථෙත වා පාදෙන වා පහරිතුම්භි පරාමසිතුම්භි අසක්කොත්තොති අත්ථො. සො හි තස්සා අරියසාවිකාය ආනුභාවෙන අත්තනො සාමත්ථියෙන වසෙ වත්තාපනත්ථං සන්තප්පිත්වාපි තදනුවත්තන්තො නිබ්බිසො අහොසි. තෙනාහ “හොති”තිආදි.

තස්ස බ්‍රාහ්මණස්සානි අත්තනො සාමිකබ්‍රාහ්මණස්ස. උපසංහරන්තිති උපනෙන්නි. තස්මිං සමයෙති තස්මිං දුක්ඛුප්පත්තිකාලෙ “සබ්බෙ සංඛාරා දුක්ඛා”ති හගවතො වචනං අනුස්සරිත්වා “දසබලස්ස හගවතො”තිආදීසු යථාපරිචිතං ගුණපදං අනුස්සරි. තෙනාහ “දසබලං සරි”ති.

ඛන්තිසොරවචරහිතතාය කුප්ඤ්ඤිත්වා. හිප්පිත්වානි සංයතාභාවතො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අත්තරෙ මෙත්තිහෙදෙන හිප්පිත්වා. එවමෙවානි යථා එතරහි අකාරණෙන, එවමෙව අඤ්ඤදාපි අකාරණෙනානි අත්ථො. නික්කාරණනාදිපනෙ එවං-සද්දො, එවං-සද්දො පන අවධාරණත්ථො. නික්කාරණනා ව නාම නිරත්ථකතා, නිරත්ථකච්ඡෙදාපභාවෙනෙත්ථ එවං-සද්දස්ස ගහණෙ පවත්ති ගවෙසිතබ්බා. ගරහත්ථො වායං එවං-සද්දො අනෙකත්ථත්තා නිපාතානං. ගරහත්ථතා වස්ස වසලිසද්දසන්තිධානතො පාකටා එව.

ගාමනිගමරට්ඨපුජිතොති ඉමිනා ගාමනිගමරට්ඨසාමිකෙහි පුජිතභාවො දීපිතො ගාමාදිනං තෙසං වසෙ වත්තනතො. අසුකස්ස නාම පුග්ගලස්ස. සෙසන්ති අභික්කන්තන්තිආදි, යම්පි වඤ්ඤං ඉධාගතං හෙට්ඨා වණ්ණිතඤ්ච.

ධනඤ්ජානීසුත්තවග්ගො නිට්ඨිතා.

2. අක්කොසසුත්තවග්ගො

188. භාරද්වාජොව සොති භාරද්වාජො නාම එව සො බ්‍රාහ්මණො. ගොත්තවසෙන හි තයිදං නාමං, විසෙසෙන පනෙනං ජාතන්ති දස්සෙතුං “පඤ්චමත්තෙහි”තිආදි වුත්තං. ජානිකතානි ඤාතිවග්ගහානිකතා. පක්ඛො හින්තොනි තතො එව ඤාතිපක්ඛො නට්ඨො. යථා දොමනස්සිතො අනත්තමනොති වත්තබ්බං ලහති, එවං කුපිතොති ආහ “දොමනස්සෙන වා”ති. දසහිති අනවසෙසපරියාදානවසෙන වුත්තං පඤ්චහි ගාථාසතෙහි අක්කොසන්තො තථා අක්කොසෙයානි කත්වා. තත්ථ පන යෙන කෙනච අක්කොසන්තොපි අක්කොසනියෙව නාම. කරොසි මම භානිකස්ස පබ්බජ්ජං.

සම්භුඤ්ජන්ති සම්භොගං කරොති. අක්කොසාදිහි එකතො භුඤ්ජති. විනිහරන්ති ඛානිභාරං කරොති, අක්කොසතො පච්චක්කොසනාදිනා විනිමයං කරොතිති අත්ථො. තෙනාහ “කතස්ස පටිකාරං කරොති”ති. අස්ස අනුස්සවවසෙන සුත්වා “සපති ම”න්ති සඤ්ඤිතො භයං උප්පජ්ජිති යොජනා. අස්සානි බ්‍රාහ්මණස්ස. සුත්වානි පදං උභයත්ථාපි යොජෙතබ්බං “තවෙවෙනං බ්‍රාහ්මණානි සුත්වා, අනුස්සවවසෙන සුත්වා”ති ව. කාමං කිසවච්ඡාදයො සපනං නාදංසු, දෙවතානංයෙව හි සො අත්ථො, සත්තානං පන තථා සඤ්ඤා උප්පන්නා, සොපි තථාසඤ්ඤි අහොසි. තෙනාහ “අනුස්සවවසෙනා”ති.

දත්තස්ස සබ්බසො දමටං උපගතත්තා. නිබ්බිසෙවනස්සාති රාගදොසාදිහෙතුකවිජ්ජන්දනරහිතස්ස. තස්සෙවාති පටිකුප්ඤ්ඤාත්තස්සෙව පුග්ගලස්ස තෙන කොධෙන පාපං හොති පාපස්ස සන්තානන්තරසඬ්ඤාත්තියා අභාවතො. කෙවි පන “තස්සෙවාති තස්සෙව පටිකුප්ඤ්ඤාත්තපුරිස්සස්ස තෙන පටිකුප්ඤ්ඤාතෙන. පාපියොති පටිකුප්ඤ්ඤාත්තපුග්ගලස්ස ලාමකතරො”ති එවමෙත්ථ අත්ථං වදන්ති. සතියා සමන්තාගතො හුත්වා පටිසඬ්ඤානෙ ධීතො අධිවාසෙති, න සහො මුල්ලො හුත්වාති අධිප්පායො. උභින්නං තිකිච්ඡන්තන්ති උභින්නං උප්පන්නකොධසඬ්ඤාතං කිලෙසබ්බාධං තිකිච්ඡන්තං වූපසමෙන්නං තං පුග්ගලං. යො පුග්ගලොතිආදිනා පුරිමාසු ගාථාසු පවත්තිතාති පදාති සම්බන්ධිත්වා දස්සෙති. පඤ්චස්ස ඛන්ධෙස්ස යාථාවතො විනිතා අරියධම්මස්ස කොවිදා නාම හොන්තිති ආහ “ධම්මස්සාති පඤ්චක්ඛන්ධධම්මස්සා”ති. ඉදාති තමත්ථං පරිපුණ්ණං කත්වා දස්සෙන්නො ආහ “චතුසච්චධම්මස්ස වා”ති.

අක්කොසසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. අසුරින්දකසුත්තවණ්ණනා

189. තෙනෙවාති භාතූපබ්බජිතෙනෙව. අස්සෙවාති තිතික්ඛස්ස. “තං ජයං හොති”ති ලිඬගවිපල්ලාසවසෙන චුත්තන්ති ආහ “සො ජයො හොති”ති, දුජ්ජයං කොධං තිතික්ඛාය ජිනන්තස්සාති අධිප්පායො. යස්මා තිතික්ඛාදයො න කොධවසිකං ධුරං, තං පන බාලානං මඤ්ඤනාමත්තන්ති ඉධ ඉමමත්ථං විභාවෙතුං “කතමස්සා”තිආදි චුත්තං. විජානතොව ජයො න අවිජානතො තිතික්ඛාය අභාවතො. න හි අවිජානන්තො අන්ධබාලො කොධං විජෙතුං සක්කොති. කෙවලං ජයං මඤ්ඤති කිලෙසෙහි පරාජිතො සමානොජිති අධිප්පායො.

අසුරින්දකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. බිලඬගිකසුත්තවණ්ණනා

190. සුද්ධන්ති කෙවලං සම්භාරවිරහිතං. සම්භාරයුත්තන්ති කටුකභණ්ඩාදිසම්භාරසහිතං. කඤ්ජිතො නිබ්බත්තත්තා කඤ්ජිකං, ආරනාලං, බිලඬගන්ති අත්ථො. නාමං ගහිතං සඬ්භිතිකාලෙ “බිලඬගිකභාරද්වාපො”ති විසෙසනවසෙන. තයොති ධනඤ්ජානියා සාමිකො භාරද්වාපො, අක්කොසකභාරද්වාපො, අසුන්දරිකභාරද්වාපොති ආදිතො තිසු සුත්තෙස්ස ආගතා තයො. මෙති මය්හං.

බිලඬගිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. අභිංසකසුත්තවණ්ණනා

191. එසාති බ්‍රාහ්මණො. “අභිංසකො අහ”න්ති තදත්ථං සාධෙතුං ඉච්ඡාය කපෙසිති චුත්තං “අභිංසකපඤ්ඤං පුච්ඡි”ති. තථා වෙ අස්සාති යථා තෙ නාමස්ස අත්ථො, තථා වෙතං භවෙය්‍යාසි අත්ථත්ථනාමකො භවෙය්‍යාසි අභිංසකො එව සියාති. න දුක්ඛාපෙති දුක්ඛමත්තම්පි න උප්පාදෙති, දුක්ඛතො අපනෙතිති අත්ථො.

අභිංසකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ජටාසුත්තවණ්ණනා

192. ජටාපඤ්ඤස්සාති “අන්තොජටා බහිජටා”ති එවං ජටාපරියායස්ස පඤ්ඤස්ස.

ජටාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සුද්ධිකසුත්තවණ්ණනා

193. සුද්ධිකපඤ්ඤස්සාති “නාබ්‍රාහ්මණො සුජ්ඤ්ඤාති”ති එවං සුද්ධසන්තිස්සිතස්ස පඤ්ඤස්ස. සීලසම්පන්නොති පඤ්චවිධනියමඤ්ඤාතො සීලෙන සමන්තාගතො. තපොකම්මන්ති අනසනපඤ්චාතපතප්පනාදිපරිහෙදනතපොකම්මං කරොන්තොපි. විජ්ජාති තයො වෙදාති වදන්ති “තාය ඉධලොකත්ථං පරලොකත්ථං ඤායන්ති”ති කත්වා. ගොත්තවරණන්ති ගොත්තසඬ්ඤාතං වරණං. බ්‍රාහ්මණො සුජ්ඤ්ඤාති ජෙට්ඨජාතිකත්තා. තථා හි සො එව තපං ආවරිතුං ලහති, න ඉතරො. අඤ්ඤා ලාමිකා පජාති ඉතරවණ්ණං වදති. වචනසහස්සම්පීති ගාථානෙකසහස්සම්පී. අන්තො කිලෙසෙහි පුතිකො සභාවෙන පුතිකො. කිලිට්ඨෙහි කායකම්මාදීහි කායදුච්චරිතාදීහි.

සුද්ධිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. අග්ගිකසුත්තවණ්ණනා

194. අග්ගිපරිවරණවසෙනාති අග්ගිහුත්තපුහනවසෙන. සන්තිහිතොති මිස්සිභාවං සම්පාපිතො. තථාභූතො ච සො සප්පිනා සද්ධිං යොජිතො නාම භොතීති ආහ “සංයොජිතො”ති. අපායමග්ගං ඔක්කමති මිච්ඡාදිට්ඨිමිච්ඡාසංකප්පාදිනං අත්තනො සන්තානො සමුප්පාදනතො. තෙනාහ “ඉමං ලද්ධි”න්තිආදි.

ජාතියාති සදොසකිරියාපරාධස්ස අසම්භවෙන පරිසුද්ධාය ජාතියා. නානප්පකාරෙ අට්ඨාරසවිජ්ජාට්ඨානසඤ්ඤිතෙ ගන්ථෙ. සුතවාති සුත්වා නිට්ඨං පත්තො අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යත්තාති අධිප්පායො.

පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණෙනාති ඉදං ලොකෙ සාසනෙ ච නිරුල්භතාවසෙන වුත්තං. අඤ්ඤෙ හි පුබ්බෙතිවාසං ජානන්තා පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණෙනෙව ජානන්ති, භගවා පන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙනපි ජානාති. දිබ්බෙන චක්ඛුනාති එත්ථාපි එසෙව නයො. සබ්බසො ජාති ඛියති එතෙනාති ජාතික්ඛයො, අග්ගමග්ගො , තෙන පත්තබ්බත්තා ආපන්නත්තා ච ජාතික්ඛයො අරහත්තං. ජාතිත්වා වොසිතවොසානොති විජානිතබ්බං චතුසච්චධම්මං මග්ගඤ්ඤාණෙන ජාතිත්වා සොළසන්තම්පි කිච්චානං වොසිතවොසානො.

උප්පත්තිං දීපෙත්වාති පායසදානස්ස ආගමනං පකාසෙත්වා. ගාථාහි අභිගීතන්ති ද්විති ගාථාහි මයා අභිගීතං. අභුඤ්ජිතබ්බන්ති භුඤ්ජිතුං න යුත්තං. “අභොජනෙය්‍යා”න්ති කස්මා වුත්තං, නනු භගවතො අප්ඤ්ඤාසයො අච්චන්තමෙව සුද්ධොති? සච්චමෙනං, බ්‍රාහ්මණො පන පුබ්බෙ අදාතුකාමො පච්ඡා ගාථා සුත්වා ධම්මදෙසනාය මුදුහදයො හුත්වා දාතුකාමො අභොසි, තස්මා තං භික්ඛුනං අනාගතෙ දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනත්ථං පටික්ඛිපි. තථා හි අනන්තරසුත්තෙ කසිභාරද්වාජසුත්තෙ ච එවමෙව පටිපජ්ජී. තෙනාහ “ත්වං බ්‍රාහ්මණා”තිආදි. කිලඤ්ජමිති...පෙ.... පකාසිතාති එතෙන ගාථං උද්දෙසට්ඨානෙව යපෙත්වා භගවා බ්‍රාහ්මණස්ස විත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසිති දස්සෙති. ගායනෙනාති ගායනකෙන, ගානෙන වා. අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්චාති සදෙවකස්ස ලොකස්ස භිතඤ්චෙව තස්ස කාරණඤ්ච. සම්පස්සන්තානන්ති සම්මදෙව පස්සන්තානං. ධම්මොති පචෙණ්ඤාගතො චාරිත්තධම්මො න භොති. භොජනෙසු උක්කංසගතං දස්සෙතුං “සුධාභොජන”න්ති ආහ. ධම්මෙ සතීති අරියානං ආචාරධම්මෙ සති තං ආලම්බිත්වා ජීවන්තානං එතදෙව සෙට්ඨන්ති “සොමං භුඤ්ජෙය්‍ය පායස”න්ති තං ආරබ්භ කථාය උප්පන්නත්තා.

සල්ලක්ඛෙති අයං බ්‍රාහ්මණො. සෙසා පච්චයා නිද්දොසා තෙ ආරබ්භ කථාය අප්පවත්තිතත්තා. කුක්කච්චවුපසන්තන්ති අග්ගිආභිතපදස්ස විය සද්දසිද්ධි වෙදිතබ්බා. අන්තෙන පානෙනාති ලක්ඛණවචනමෙතං යථා “කාකෙහි සප්පි රක්ඛිතබ්බ”න්ති. තෙනාහ “දෙසනාමත්තමෙත”න්ති. බහුසස්සඵලදායකං සුබ්බත්තං විය පටියත්තන්ති සම්මා කසනඛිපනඋදකානායනාපනයනාදිනා සුසජ්ජිතං බ්බත්තං විය සීලාදිගුණවිසෙසසම්පාදනෙන පටියත්තං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං එතං.

අග්ගිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. සුන්දරිකසුත්තවණ්ණනා

195. ආනෙත්වා හුනිතබ්බතො ආහුති. සප්පිමධුපායසාදිහි අග්ගිං පුහොති එත්ථාති අග්ගිහුත්තං, සාධිට්ඨානං වෙදිතබ්බං. තෙනාහ “අග්ගායතන”න්තිආදි. සුච්ඡොධිතො චස්සාති නිහිනජාතිකානං අනෙත සුට්ඨු චිසොධිතො ච භවෙය්‍ය. “මෙ”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධො.

අඵලං කරොතීති ඉතො පට්ඨාය යාව දෙමීති පදං. තාව අනන්තරසුත්තවණ්ණනාය ආගතසදිසමෙවාති පෙය්‍යාලවසෙන යපෙසි, න සප්පිසංඛාරට්ඨපනං. භිමපාතස්ස ච සිතවාතස්ස ච පටිබාහනත්ථන්ති අකාරණමෙතන්ති තං අනාදියිත්වා අඤ්ඤමෙව සුකාරණං දස්සෙතුං “පටිබලොවා”තිආදි වුත්තං. සඤ්ජානිත්වාති “නායං බ්‍රාහ්මණො”ති සඤ්ජානිත්වා.

නිවකෙසන්තන්ති රස්සකෙසන්තං. බ්‍රාහ්මණානං සුද්ධිඅත්ථා සිබාති ආහ “පචත්තමත්තම්පි, සිබං අදිස්වා”ති, “පරමහංසපරික්ඛාදිනා”ති කෙච්චි.

අකාරණං දක්ඛිණෙය්‍යභාවස්ස ජාති අදක්ඛිණෙය්‍යභාවහෙතුනං පාපධම්මානං අපටික්ඛෙපභාවතො. එතන්ති සීලාදිහෙදං වරණං. දක්ඛිණෙය්‍යභාවස්ස කාරණං අදක්ඛිණෙය්‍යභාවකාරකපාපධම්මානං තදධිගාදිවසෙන පජ්භනතො. අස්සාති බ්‍රාහ්මණස්ස. තමත්ථන්ති තං දක්ඛිණෙය්‍යභාවස්ස කාරණතාසංඛිතමත්ථං උපමාය විභාවෙන්තො. සාලාදිකට්ඨා ජාතොවාති සාලාදිවිසුද්ධකට්ඨාව ජාතො. සාපානදොණ්ඤාදිඅවිසුද්ධකට්ඨා ජාතො අග්ගිකිච්චං න ච න කරොති. එවන්ති යථා අග්ගි යතො කුතොචි ජාතොපි අග්ගිකිච්චං කරොතියෙව, එවං චණ්ඩාලකුලාදිසු ජාතොපි දක්ඛිණෙය්‍යො න න භොති ගුණසම්පදාවසෙන අරියානං වංසෙ පජාතත්තාති ආහ “ගුණසම්පත්තියා ජාතිමා”ති. ධිතියා ගුණසම්පත්තියා පමුඛභාවං දස්සෙතුං “සො හී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ධිතියාති වීරියෙන. තඤ්ඤි අනුප්පන්නානං

කුසලධම්මානං උප්පාදනපරිබුහනෙනි තෙ ධාරෙති. හිරියා දොසෙ නිසෙධෙති, සම්මදෙව පාපානං ජිගුච්ඡනෙ සති තෙසං පවත්තියා අවසරො එව නත්ථි. මොනධම්මෙන ඤාණසංඛ්ඛාතෙන ඔත්තප්පධම්මෙන. කාරණාකාරණානුකූලානි තෙසං තෙසං ධම්මානං යථාභූතං යානං, පාපධම්මානං වා විප්පකාරසභාවට්ඨානං ජානනකො.

පරමත්ථසච්චෙන නිබ්බානෙන ආරම්මණපච්චයභූතෙන අරියමග්ගෙන දන්තො. ඉන්ද්‍රියදමොනාති තතො එව අරියෙන ඉන්ද්‍රියසංවරෙන උපගතො. චිදන්ති තෙහි සච්චානීති වෙදා. මග්ගවෙදානං අන්තන්ති අරියඵලං. කිලෙසානං අන්තන්ති තෙසං අනුප්පාදනිරොධට්ඨානං. යඤ්ඤොති අග්ගඵලං. නිරත්ථකන්ති අඵලං තෙසං අනාගමනතො, ආගතානම්පි අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යාභාවතො. පුහති දෙති.

සුභිට්ඨන්ති සුදානං අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යාලාභෙන. සුහුතන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. අථ වා සුභිට්ඨන්ති සුට්ඨ සම්මදෙව යිට්ඨං සාරෙ උපනීතං මම ඉදං දෙය්‍යවත්ථු. සුහුතන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො.

උපහටමත්තෙති බ්‍රාහ්මණෙන “භුඤ්ජතු භව”න්ති උපනීතමත්තෙ. නිබ්බත්තිතොපමෙවාති සවත්ථුකං අග්ගහෙත්වා වත්ථුතො විවෙච්ඡමජමෙව. තෙන තං සුබ්බමත්තං ගතන්ති තං හත්තසෙසං සබ්බසො සුබ්බමභාවං ගතන්ති ඔජාය අනොළාරිකතාය පුරිමාකාරෙනෙව පඤ්ඤායමානතං සන්ධාය වුත්තං, න පන ඔජාය එව කෙවලාය ගහණං සන්ධාය. සා හි අවිනිබ්භොගවුත්තිතාය විසුං ගණ්හිතුං න සක්කා, තස්මා දෙවතාහිපි සවත්ථුකා ගස්හති. මනුස්සානං වත්ථුති කර්මකායමාන. ඔළාරිකවත්ථුතාය දෙවානං විය ගහණි න තික්ඛාති දිබ්බොපසම්මිස්සතාය සම්මා පරිණාමං න ගච්ඡති. සුබ්බමාපි සමානා දිබ්බොජා තෙන පායසෙන මිස්සිතා ඔළාරිකසම්මිස්සතාය සුබ්බමවත්ථුකානං දෙවානං සුබ්බා න හොතිති ඉමමත්ථං දස්සෙති “ගොයුසෙ පනා”තිආදිතා. පරිභොගවත්ථුතො ඔළාරිකතාය වා දෙවානං දුක්කරං සම්මා පරිණාමෙතුං, දිබ්බොජාය ගරුතරභාවෙන මනුස්සානං. තෙනාහ භගවා “න ඛවාහ”න්තිආදි. සමාපත්තිවිත්තසමුට්ඨිතා තෙජොධාතු ක්‍රියානුභාවසන්තෙජ්ජා තික්ඛතරා හොතිති වුත්තං “අට්ඨ...පෙ.... පරිණාමෙය්‍යා”ති. භගවතො පන සුද්ධමෙනෙව පරිණාමිති වුත්තං “පාකතිකෙනෙවා”ති, ක්‍රියානුභාවප්පත්තෙන ක්‍රියානෙව විනා සභාවසිද්ධමෙනෙව.

“අප්පහරිතෙ”ති එත්ථ අප්ප-සද්දො “අප්පිච්ඡො”තිආදිසු විය අභාවත්ථොති ආහ “අප්පහරිතෙති අහරිතෙ”ති. පාතිසතෙපි පායසෙ. න ආලුළුතිති න ආවිලං හොති. අනාගන්තාව ගච්ඡෙය්‍ය “අත්තනාපි න පරිභුඤ්ජී, අඤ්ඤෙසං න දාපෙසි, කෙවලං පායසං නාසෙසි”ති දොමනස්සප්පත්තො.

දාරු සමාදහානොති දාරුහරිද්දි දාරුස්මිං තස්ස දහන්තො. යදීතිආදි දාරුක්‍රියාපනස්ස බහිද්ධභාවසාධනං අසුද්ධහෙතුනං පටිපක්ඛාභාවතො තස්ස. ඛන්ධාදිසු කුසලාති තෙසු සභාවතො සමුදයතො අත්ථධගමතො අස්සාදතො ආදීනවතො නිස්සරණතො ජානනතො ඡෙකා පණ්ඩිතා. ඤාණඡොතින්ති ඤාණමයං ඡොතිං. ජාලෙමීති පජ්ජලිතං කරොමි. නිච්චං පජ්ජලිතග්ගි සබ්බත්ථකමෙව විගතසම්මොහන්ධකාරතාය එකොභාසභාවතො. සබ්බසො වික්ඛෙපභාවතො නිච්චසමාහිතත්තො. එවං වදන්ති වරිතං බ්‍රහ්මවරියං ගහෙත්වා වරාමීති එවං වත්තමානං විය වදති ආසන්නතං හදයෙ යට්ඨෙත්වා.

බාරිභාරොති බාරිභාරසදිසො. තෙනාහ “යථා”තිආදි. ඛන්ධෙන වස්භමානොති කාපෙ පක්ඛිපිත්වා ඛන්ධෙන වස්භමානො. පට්ඨියා සද්ධිං පුසෙති භාරස්ස ගරුකභාවෙන කාපස්ස පරිණමනෙන. මානෙන අත්තතො ජාතිආදීති පග්ගණ්හතො අඤ්ඤස්ස තානි න සහතිති ආහ – “තත්ථ තත්ථ ඉස්සං උප්පාදෙන්තො”ති, තත්ථ තත්ථ ජාතිආදිමානවත්ථුස්මිං ගරුතරග්ගහණෙන සංසිදෙය්‍යානි අධිප්පායො. කොධො ධුමොති යථාපි භාසුරො අග්ගි ධුමෙන උපක්කිලිට්ඨො, එවං කොධෙන උපක්කිලිට්ඨො. ඤාණග්ගිති තස්ස කොධො ධුමො. මුසාවාදොව මොසවජ්ජං. යථා ඤාණෙ සති මුසාවාදො නත්ථි, එවං මුසාවාදෙ සති ඤාණමිපිති තෙන තං නිරොධිතං විය හොතිති ආහ – “මුසාවාදෙන පටිච්ඡන්තං ඤාණ”න්ති. යථා සුජාය විනා බ්‍රාහ්මණානං යාගො න ඉජ්ඣති, එවං පහුතජීවහාය විනා සත්ථු ධම්මයාගො න ඉජ්ඣතිති ජීවිහා සුජාපරියායා වුත්තා. ඡොති යියති එත්ථාති ඡොතිට්ඨානං වෙදි, යං අග්ගිකුණ්ඩං. සත්තානං හදයං ඡොතිට්ඨානං ඤාණග්ගිතො තත්ථ සමුජ්ජලනතො. අත්තාති විත්තං “ආහිතො අහං මානො එත්ථා”ති කත්ථා.

ධම්මො රහදොති අස්සද්ධියාදිආලසියාභාවතො කිලෙසමලපක්ඛාලනතො පරමග්ගිනිබ්බතාවහනතො අරියමග්ගධම්මො අනාවිලො රහදො. හෙට්ඨපරියවාලුකාති විපරිවත්තිතවාලුකා හුත්වා. ආලුළාති ආකුලජාතා. පණ්ඩිතානං පසත්ථොති පණ්ඩිතානං පුරතො සෙට්ඨො. සෙට්ඨභාවෙන සත්තො පාසංසො හුත්වා කිලෙසෙ හින්දති සමුච්ඡින්නිති සබ්හිති වුච්චති. තෙනාහ “උත්තමට්ඨොනා”ති. තථා වාහ භගවා “මග්ගානට්ඨධම්මකො සෙට්ඨො”ති (ධ. ප. 273).

වච්ඡව්චන්ති ඉමිනා “වතුරඬගසමන්තාගතා වාචා සුපරිසුද්ධා හොති”ති සම්මාවාවං දස්සෙති. සච්චසංයමපදෙහි දස්සිතා මග්ගධම්මා ඉධ “ධම්මො”ති අධිප්පෙතාති ආහ – “ධම්මොති ඉමිනා...පෙ.... දස්සෙති”ති. මග්ගසච්චං ගහිතං අනන්තරගාථාය අනෙකෙහි විසෙසෙත්වා වුත්තත්තා. අත්ථතොති පුබ්බධගමත්තාදිඅත්ථතො. තාය හි සකිච්චං

කරොන්තියා ඉතරෙ සබ්බෙපි තදනුවත්තිකා භොන්ති. තග්ගතිකත්තාති සම්මාදිට්ඨියා උපකාරකභාවෙන තාය සමානගතිකත්තා. ආරම්මණඤ්ඤි විතක්කෙනාහටං පඤ්ඤා විවිනිතුං සක්කොති. තථා හි සො පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙන සඬගහං ගතො. ධම්මොති සභාවතො සමාධි ගහිතො, ඉතරෙ ද්වෙ තදුපකාරත්තා. තථා හි “එවංධම්මා තෙ භගවන්තො”තිආදීසු (දී. නි. 2.13; ම. නි. 3.197; සං. නි. 5.378) සමාධි “ධම්මො”ති වුත්තො. පරමත්ථසච්චං ගහිතං සබ්බෙසං සෙට්ඨභාවතො. යථාහ – “යාවතා, හික්ඛවෙ, ධම්මා සඬබ්බතා වා අසඬබ්බතා වා, විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (ඉතිවු. 90; අ. නි. 4.34). අත්ථතොති තතො එව පරමත්ථතො, අනන්තරං වුව්චමානානං වා මග්ගධම්මානං ආරම්මණභාවතො. පඤ්චඩ්ගානි ගහිතානි තාසං මග්ගභාවතො. තීණි අඩ්ගානි. බ්‍රහ්මචරියං නාමාති එතං නිබ්බානගාමී උත්තමට්ඨෙයන මග්ගබ්‍රහ්මචරියං නාම. මජ්ඣෙ සිතාති ලීනුද්ධච්චාදිඅන්තද්වයවිච්ඡන්තො මජ්ඣෙ මජ්ඣිමපටිපදාභාවනං නිස්සිතා. සස්සතුච්ඡෙදග්ගණං හෙත්ථ පට්ඨානතාය නිදස්සන්තමත්තං. සෙට්ඨප්පත්තීති සෙට්ඨභාවප්පත්ති. ත-කාරො පදසන්ධිකරොති “ස උජුභුතෙසු”ති වත්තබ්බෙ මජ්ඣෙ ත-කාරො පදසන්ධිකරො, “ස දුජුභුතෙසුති කෙවි පදන්ති, තෙසං ද-කාරො පදසන්ධිකරො. ස-ඉති සුන්දරිකො බ්‍රාහ්මණො වුත්තොති කත්වා ආහ “ස ත්ව”න්ති, සො ත්වන්ති අත්ථො. ධම්මො සාරියො පරිධානභූතා අලඬිකාරා එතස්සාති ධම්මසාරී. අථ වා ධම්මෙහි සාරිතවාති ධම්මසාරී, තෙහි සාරෙත්වා ධීතවාති අත්ථො. තෙනාහ “කුසලධම්මෙහි”තිආදි.

සුන්දරිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. බ්‍රහ්මිකරසුත්තවණ්ණනා

196. සමන්තකොති දක්ඛිණවාමානං වසෙන සමන්තතො. ඌරුබද්ධාසනන්ති ඌරුතං බන්ධනවසෙන නිසජ්ජනං. ද්විත්තං ඌරුතං අඤ්ඤමඤ්ඤබන්ධනවසෙන ආභුජිතාකාරං සන්ධායාහ “ආභුජිත්වාති බන්ධිත්වා”ති. හෙට්ඨිමකායස්ස අනුජුකං යපනං නිසජ්ජාවචනෙනෙව බොධිතන්ති “උජුං කාය”න්ති එත්ථ කාය-සද්දො උපරිමකායවිසයොති ආහ “උපරිමං සරීරං උජුකං යපෙත්වා”ති. තං පන උජුකට්ඨපනං සරුපතො පයොජනතො ව දස්සෙතුං “අට්ඨාරසා”තිආදි වුත්තං. පරිවුබන්ති එත්ථ පරි-සද්දො අභිසද්දෙන සමානත්ථොති ආහ “කම්මට්ඨානාහිමුබ්”න්ති, බහිද්ධා පුටුත්තාරම්මණතො නිවාරෙත්වා කම්මට්ඨානංයෙව පුරෙක්ඛතොති අත්ථො. පරිග්ගහට්ඨො “පරිණායිකා”තිආදීසු විය. මුබන්ති නියානට්ඨො “සුඤ්ඤතවිමොක්ඛමුබ්”න්තිආදීසු විය. පටිපක්ඛතො නිග්ගමනට්ඨො හි නියානට්ඨො, තස්මා පරිග්ගහිතනියානන්ති සබ්බො ගහිතසම්මොසං පරිච්චත්තසම්මොසං සතිං කත්වා පරමං සතිනෙපක්කං උපට්ඨපෙත්වාති අත්ථො. ඡබ්බණ්ණා...පෙ.... නිසීදි බ්‍රාහ්මණස්ස පසාදසඤ්ජානනත්ථං. අට්ඨමුබ්බා වරමානාති ගොවරං ගණ්හන්තා.

අජ්ජසට්ඨිත්ති අජ්ජ ඡන්තං පුරණි සට්ඨි දිවසවුත්ති, අජ්ජ ආදිං කත්වා ඡ දිවසෙති අත්ථො. අච්චත්තසංයොගෙ වෙතං උපයොගවචනං. අජ්ජ ඡදිවසමත්තකාති අජ්ජතො ඡට්ඨදිවසමත්තකා. ලාමකාති නිහිතා නිජ්ජලා. තෙනාහ “තිලබ්බාණුකා”තිආදි.

උස්සාහෙනාති උද්ධං උද්ධං පසාරෙන අභිභවතෙන. තං පන තෙසං අභිභවනං දස්සෙතුං “කණ්ණනඩගුට්ඨාදීනි”තිආදිමාහ.

“උප්පාටකපාණකා”ති තචං උප්පාටෙත්වා විය බාදකපාණකා උකාමඩ්ගුලාදයො.

කළාරපිඩගලාති නික්ඛන්තපිඩගලක්ඛිකා, කළාරපිඩගලාති වා රත්තගත්තා ව පිඩගලවක්ඛුකා ව. තිලකාහතාති ආහතතිලකා, තිලප්පමාණෙහි බිත්ඳුහි සමන්තතො සන්ථතසරීරා.

පටිගාථාහි බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මදෙසනං වඩ්ඪෙසීති පකතියා තස්ස අත්තනා කට්ඨෙත්ඛං ධම්මදෙසනං පබ්බජ්ජාගුණකිත්තනවසෙන සත්තහි වඩ්ඪෙසී. පබ්බජිත්වාති ඉණායිකානං අත්තතො පලිබොධං තථා තථා ජානාපෙත්වා පබ්බජිත්වා.

යථා ව තත්ථ භගවා පටිපජ්ජී, තං දස්සෙතුං “පුන දිවසෙ”තිආදි වුත්තං.

තං තං කුලසරං පෙසෙත්වාති තං තං තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ධිතරං තස්ස තස්සානුව්ඡවිකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස දෙන්තො තං තං කුලසරං පෙසෙත්වා බ්‍රාහ්මණධම්මෙ ගරුකරණාභාවතො.

“නට්ඨෙ මතෙ පබ්බජිතෙ, නපුංසකෙපි හත්තරි;
ඉත්ථියා පතිසෙට්ඨාය, න අඤ්ඤො පති ඉච්ඡියො”ති. —

අයඤ්ඤි බ්‍රාහ්මණධම්මො. අයයිකට්ඨානෙති මාතාමහිට්ඨානෙ ය්පෙසි සත්ථු විත්තාරාධනවසෙනාති.

බහුධිතරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පයමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. උපාසකවග්ගො

1. කසිභාරද්වාජසුත්තවණ්ණනා

197. දක්ඛිණාගිරිස්මිත්ති දක්ඛිණාගිරිජනපදෙ, තස්මිං දක්ඛිණාගිරිජනපදෙ දක්ඛිණාගිරිවිහාරෙ. ඛන්ධෙසු යපෙත්වා යුගෙ යොත්තෙහීති යොත්තරජ්ජුහි යුත්තානි පයොජිතානි ඉව්චෙව අත්ථො.

පයමදිවසෙති වපනදිවසෙසු පයමදිවසෙ ආරද්ධදිවසෙ. පඤ්චඩ්ගානිපි පරිපුණ්ණානි, පගෙව ඉතරඩ්ගානීති දස්සෙතුං “පරිපුණ්ණපඤ්චඩ්ගා”ඉව්චෙව චුත්තං. හරිතාලමනොසිලාඅඤ්ජනෙහි උරත්ථනාදිසු යපිතත්තා ආභාය උජ්ජලගත්තා. අවසෙසා බලීබද්දා. කිලන්තගොණං මොචෙත්වා අකිලන්තස්ස යොජනං කිලන්තපරිවත්තනං.

සීහකුණ්ඩලානීති සීහමුඛකුණ්ඩලානි. බ්‍රහ්මවෙයනන්ති බ්‍රහ්මුනො වෙයනසදිසං, අස්සනබ්වෙයනසදිසන්ති අත්ථො.

බුද්ධානං කිව්වානි කාලවසෙන විහත්තානි පඤ්ච කිව්වානි භවන්ති. පුරෙහත්තකිව්වන්ති හත්තතො පුබ්බෙ බුද්ධෙන කාතබ්බකිව්වං. චිත්තාමෙත්වානි ඵලසමාපත්තියා කාලං චිත්තාමෙත්වා. කදාව ඵකොකිආදි තෙසං තෙසං විනෙය්‍යානං විනයනානුරූපපටිපත්තිදස්සනං. පකතියානි පකතිබුද්ධවෙසෙන. බුද්ධානං හි රූපකායස්ස අසිතිඅනුබ්‍යාඤ්ජනපටිමණ්ඩිත-බාත්තිංසමභාපුරිස- ලක්ඛණ-කායප්පභා-බ්‍යාමප්පභා-කෙතුමාලාවිචිත්තනා බුද්ධවෙසො. කදාවි අනෙකෙහි පාටිභාරියෙහි වත්තමානෙහීති ඉමිනා පාරමිතං නිස්සන්දභූතානි පාටිභාරියානි රූචිවසෙනෙව පකාසනකානි භවන්ති, න සබ්බදානි දස්සෙති. ඵවඤ්ච කත්වා “ඉන්දබ්ලස්ස අත්තො යපිතමත්තෙ දක්ඛිණපාදෙ”තිආදිවචනං සමත්ථිතං හොති. භගවතො කායෙ පිතරස්මිතං යෙභ්‍ය්‍යාතාය “සුවණ්ණරසසිඤ්චනානි වියා”ති වත්වා කායමිහි නිලාදිරස්මිති තභං තභං පිතමිස්සිතං සන්ධාය “විචිත්‍රපට්ඨපරික්ඛිත්තානි විය වා”ති චුත්තං. මධුරොනාකාරොන සද්දං කරොන්ති තුට්ඨරවරවනතො.

තත්ථානි විහාරෙ. ගන්ධමණ්ඩලමාළෙති හත්ථෙත කතපරිභණ්ඩෙ සමොසරිතගන්ධපුප්ඵදාමෙ මණ්ඩලමාළෙ.

උපට්ඨානෙති පමුබ්බෙ. “ඔවදති”ති වත්වා තත්ථොවාදං සාමඤ්ඤතො දස්සෙතුං, “භික්ඛවෙ”තිආදි චුත්තං. සම්පත්තීති වක්ඛාදිඉන්ද්‍රියපාරිපූරි වෙව හත්ථාදිසම්පදා ව. සමස්සාසිතකායො කිලමට්ඨිනොදනෙන. “තඤ්ච බො සමාපජ්ජනො”ති වදන්ති. දුතියභාගෙහි ඉමිනා අපරභාගං තයො භාගෙ කත්වා තත්ථ පුරිමභාගං සෙය්‍යානිසජ්ජාවසෙන සමාපත්තීහි චිත්තාමෙතීති දස්සෙති. ලොකන්ති රාජගහාදිසු යං තදා උපනිස්සාය විහරති, තත්ථ අඤ්ඤත්ථ වා බුජ්ඣනකං විනෙය්‍යසත්තලොකං බුද්ධවක්ඛුනා වොලොකෙති. කාලයුත්තන්ති තෙසං ඉන්ද්‍රියපරිපාකකාලානුරූපං. සමයයුත්තන්ති තස්සෙව වෙවචනං. සමයයුත්තන්ති වා තෙහි ආජානිතබ්බවිසෙසපටිලාභානුරූපං.

පටිසල්ලිතොති කාලපරිච්ඡෙදං කත්වා සමාපත්තිං සමාපන්නො. අධිජ්ජායං සම්පාදෙන්නො තං අවිරාධෙන්නො, අජ්ඣාසයානුරූපන්ති අත්ථො.

සකල...පෙ.... දෙවතායොති ඵත්ථ ලොකධාතුසාකල්‍යාං දට්ඨබ්බං, න දෙවතාසාකල්‍යාං. න හි මහාසමයෙ විය සබ්බදා මජ්ඣිමයාමෙ දසසහස්සවක්කවාළෙ සබ්බත්ථ සබ්බා දෙවතා සත්ථු සමීපං උපගච්ඡන්ති. කිලාසුභාවො කිලමථො.

විහාරවිවරපරිවත්තනවසෙනානි විහාරෙ නිවත්ථනිවාසනපරිවත්තනවසෙන. ආදිශිත්වානි පාරූපනවසෙන ගහෙත්වා. තෙනාහ “ධාරෙත්වා”ති. භික්ඛාචාරන්ති භික්ඛත්ථං වරිතබ්බට්ඨානං.

අතිරොවමානන්ති තං තං අතික්කමිත්වා සමන්තතො සබ්බදිසාසු විරොවමානං. සරිරජ්ජහන්ති අත්තතො සරිරජ්ජහං. ජඩ්ගමං විය පදුමසරන්ති රතනමයකිඤ්ජක්ඛං රජතමයකණ්ණිකං සමන්තතො සම්ඵුල්ලිතකඤ්චනපදුමං සඤ්චාරිමසරං විය. ගගනතලන්ති අබ්භමහිකාදිඋපක්කිලෙසවිගමෙන සුවිසුද්ධආකාසතලං විය. තම්පි හි තාරාගණකිරණජාලසමුජ්ජලතාය සමන්තතො විරොවති. කනකසිඛරන්ති කනකගිරිසිඛරං. සිරියා ජලමානන්ති සබ්බසො අනවජ්ජාය සබ්බාකාරොන පරිපුණ්ණකායතාය අනඤ්ඤසාධාරණාය රූපකායසිරියා සමුජ්ජලං, යස්සා රූචිරභාවො විද්ධෙ විගතවලාභකෙ පුණ්ණමාසියං පරිපුණ්ණකලමනොමණ්ඩලං වන්දමණ්ඩලං අතිරොවති, පහස්සරභාවො සහස්සරංසිකිරණතෙජොජාලසමුජ්ජලං සූරියමණ්ඩලං අභිභවති, හෙමසමුජ්ජලභාවො තදුභයෙ

අභිභූයා පවත්නමානං එකක්ඛණේ දසසහස්සිලොකධාතුවිජ්ජොතනසමත්ථං-මහාබ්‍රහ්මනො පහාසමුදයං අභිවිහවිව භාසති තපති විරොචති.

සමන්තපාසාදිකෙති සමන්තතො පසාදාවහෙ. තඤ්ච ඛො සබ්බසො සරිතබ්බතායාති ආහ “පසාදනියෙ”ති. උත්තමදමථසමථමනුජ්ජත්තෙති කායවාචාහි අනුත්තරං දන්තභාවඤ්චෙව අනුත්තරං චිත්තවුපසමඤ්ච සම්පත්තෙ. අජ්ජසාදෙනාති පසාදාභාවෙන, පසාදපටික්ඛෙපෙන වා අස්සද්ධියෙන. උභයථාපි නොති අජ්ජසාදො මච්ඡරියන්ති උභයථාපි නො ඵව, අථ ඛො අනත්තමනතාය උපාරම්භාධිජ්ජායෙන අපසාදෙන්තො, භගවතො මුඛතො කිඤ්චි දෙසෙතුකාමො වා ඵවමාහ. තත්ථ කාරණං දස්සෙන්තො “භගවතො පනා”තිආදිමාහ. අතිත්තන්ති තිත්ති. අගච්ඡන්තං. කම්මභඩ්ගන්ති කම්මභානිං.

තික්ඛපඤ්ඤො එස බ්‍රාහ්මණො, තථා හි න විරස්සෙව අරහත්තං සච්ඡිකරිස්සති. කථාපවත්තනත්ථමිපි ඵවමාහ – “ඵවං අහං ඉමස්ස කඤ්චි ධම්මං සොතුං ලභිස්සාමි”ති. වෙනෙයාවසෙනාති අත්තතො කසනකාරිභාවකිත්තනමුඛෙන විනෙතබ්බපුග්ගලවසෙන.

ඔළාරිකානීති පාකතිකානි. “එස උත්තමදක්ඛණෙයො”ති සඤ්ජාතබ්‍රහ්මානො. පාළියං “යුගං වා නඩ්ගලං වා”ති වා-සද්දො අවුත්තවිකජ්ජත්ථො. තෙන ඛිජාදිං සඬගණ්භානි, තස්මා ඛිජං වා ඊසං වා පරිග්ගහයොත්තාති වාති අයමත්ථො දස්සිතො භොති. තථා හි භගවා බ්‍රාහ්මණස්ස පටිච්චනං දෙන්තො “සද්ධා ඛිජ”න්තිආදිමාහ. පුබ්බධම්මසභාගතායාති පට්ඨං ගතිතධම්මසභාගතාය. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං අට්ඨකථාරුළුභමෙව ගහෙතබ්බඤ්ච සද්දෙනො අත්ථාපත්තිතො වා ඉධ දට්ඨබ්බං. බුද්ධානං ආනුභාවො අයං, යදිදං පසඬගාගතධම්මමුඛෙන දෙසනං ආරභිත්වා වෙනෙයාවිතයනං.

අනනුසන්ධිකාති පුච්ඡානුසන්ධිවසෙන අනනුසන්ධිකා. ඵවන්ති ඉදානි වුව්චමානාකාරෙන. ඵත්ථාති එතිස්සා දෙසනාය. සොති භගවා. තස්සාති බ්‍රාහ්මණස්ස. අනුකම්පායාති අසබ්බඤ්ඤා හි සතිපි අනුකම්පාය පුච්ඡිතමත්තෙ තිට්ඨෙයා, තථා ජානන්තොපි අනනුකම්පකො, භගවා පන උභයධම්මපාරිපුරියා “ඉදං අපුච්ඡිත”න්ති අපරිභාපෙන්වා කට්ඨති. සමුලන්තිආදිනා සඬබ්බෙපෙන වුත්තමත්ථං විවරන්තො “තත්ථා”තිආදිමාහ. තත්ථ ඛිජස්ස කසියා මූලභාවො නානන්තරියතො තජ්ජමාණවිධානතො වාති ආහ “තස්මිං...පෙ.... කත්තබ්බතො”ති. තෙන අත්ථවසෙනො ඛානිරොකතො ච ඛිජස්ස කසියා මූලභාවං විභාවෙති. කුසලාති ඉමිනා අකුසලා තතො අඤ්ඤාථාපි කරොන්ති, තං පන අජ්ජමාණන්ති දස්සෙති.

තස්සාති බ්‍රාහ්මණස්ස ඛිජට්ඨානියස්ස ධම්මස්ස ච උපකාරභාවතො. ධම්මසම්බන්ධසමත්ථභාවතොති තථා වුත්තධම්මස්ස ඵලෙන සම්බන්ධිතුං යොජෙතුං සමත්ථභාවතො. තපො වුට්ඨීති වුත්තවචනං සන්ධාය වුත්තං. සඬබ්බෙපෙනො වුත්තමත්ථං පාකටං කාතුං “අයං හි”තිආදි වුත්තං. කස්සකස්ස උපකාරස්ස ඛිජස්ස අනන්තරං වුට්ඨී වුව්චමානා අට්ඨානෙ වුත්තා නාම න භොති. කස්මා? ඛිජස්ස වජ්ජකාලෙ අනුරූපාය වුට්ඨියා ඉච්ඡිතබ්බතො, තස්මා අවසානෙ මජ්ඣෙ වා වුව්චමානාය ධම්මසම්බන්ධසමත්ථතා තස්සා විභාවිතා න සියා. අත්තතො අවිසයෙති කුමානාදිඋත්තරිමනුස්සධම්මෙ. පච්ඡාපීති කසිසම්භාරකථනතො පච්ඡාපි. චත්තබ්බොති එකන්තෙන චත්තබ්බො. තදනන්තරංයෙවාති ඛිජානන්තරංයෙව. වුව්චමානා වුට්ඨී සමත්ථා භොති, ඛිජස්ස ඵලෙන සම්බන්ධනෙ සමත්ථාති දීපිතා භොති අනන්තරවචනෙනෙව තස්සා ආසන්නඋපකාරත්තදීපනතො.

සම්පසාදලක්ඛණාති පසිදිතබ්බෙ චත්ථුස්මිං සම්මදෙව පසිදනලක්ඛණා. ඔකජ්ජනලක්ඛණාති සද්ධෙයාවත්ථුනො ඵවමෙතන්ති පක්ඛන්දනලක්ඛණා. මූලඛිජන්තිආදිසු මූලමෙව ඛිජං මූලඛිජං. එස නයො සෙසෙසුපි ඛිජගාමස්ස අධිජ්ජෙතන්තා. භූතගාමො පන මූලං ඛිජං එතස්සාති මූලඛිජන්තිආදිනා වෙදිතබ්බො. ඛිජඛිජන්ති පඤ්චමං පන පච්චයන්තරසම්චායෙ සදිසඵලජ්ජත්තියා විසෙසකාරණභාවතො විරූහනසමත්ථෙ සාරඵලෙ නිරුළුභො ඛිජසද්දො තදත්ථසිද්ධියා මූලාදිසුපි කෙසුචි පවත්තනීති තතො නිවත්තනත්ථං එකෙන ඛිජ-සද්දෙන විසෙසෙන්වා වුත්තං “ඛිජඛිජ”න්ති “දුක්ඛදුක්ඛං රූපරූප”න්ති ව යථා. ඵවමිපි ඉමිනා අත්ථෙත ඉමස්සපි නිජ්ජරියායොව ඛිජභාවොති දස්සෙන්තො ආහ “තං සබ්බමිපි...පෙ.... ගච්ඡති”ති.

ඉදානි කථඤ්චි චත්තබ්බෙ සද්ධාය ඔපම්මත්තෙ ඛිජෙ සද්ධාය ඛිජභාවං විභාවෙතුං “තත්ථ යථා”තිආදි ආරද්ධං. කාමං සද්ධූපනිසං සීලං, තථාපි සමාධිස්ස විය සබ්බෙසමිපි අනවජ්ජධම්මානං ආදිමූලභාවතො සද්ධායපි පතිට්ඨා භොතිති ආහ “භෙට්ඨා සීලමූලෙන පතිට්ඨාති”ති. යස්මා සබ්බස්සෙව පුග්ගලස්ස සද්ධාවසෙන සමථවිපස්සනාරම්භො, තස්මා සා “උපරි සමථවිපස්සනඩ්ඤ්ඤං උට්ඨාපෙති”ති වුත්තා. තන්ති ධඤ්ඤඛිජං. පථවිරසං ආපොරසන්ති සසම්භාරපථවිආපෙසු ලබ්භමානං රසං. ගහෙත්වාති පච්චයපරම්පරාය ගහෙත්වා. ධඤ්ඤපරිපාකගහණත්ථන්ති ධඤ්ඤපරිපාකනිබ්බන්තිඅත්ථං. රසන්ති සද්ධාසීලමූලහෙතුසමථවිපස්සනාභාවනාරසං ආදිසිත්වා. අරියමග්ගනාලෙනාති අරියමග්ගසොතෙන අරියඵලධඤ්ඤපරිපාකගහණත්ථන්ති අරියඵලමෙව ධනායිතබ්බතො ධඤ්ඤං තස්ස නිබ්බන්තිඅත්ථං. ධඤ්ඤනාලං නාම කණ්ඩස්ස නිස්සයභූතො පච්ඡිමදෙසො, කණ්ඩො තබ්භන්තරො තංනිස්සයොයෙව දණ්ඩො. පසවො නාම පුජ්ථං. වුද්ධිත්ති අවයවපාරිපුරිවසෙන වුද්ධිං. විරුළුහිත්ති

මූලසන්නාදළභ්‍යාය විරුද්ධතා. වෙළුල්ලන්ති පත්තනාලාදිහි විපුලභාවං. බීරං ජනෙන්වාති තරුණසලාටුකභාවජපත්තියා තණ්ඩුලස්ස බීජස්ස බීජභූතං බීරං උජ්ජාදෙන්වා. එසාති සද්ධා. පතිට්ඨතිත්වාති කම්මපටාකම්මපටසම්මාදිට්ඨිසහිතෙන ආදිතො පවත්තසීලමත්තෙන පතිට්ඨතිත්වා. වුද්ධිත්තිආදිසු සුපරිසුද්ධාහි සීලචිත්තවිසුද්ධිහි වුද්ධිං, දිට්ඨිකඛිඛාවතරණවිසුද්ධිහි විරුද්ධිං. මග්ගාමග්ගපටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධිහි වෙළුල්ලං පත්වා. ඤාණදස්සනවිසුද්ධිබීරන්ති සාදුරසසුචිසුද්ධිභාවතො ඤාණදස්සනවිසුද්ධිසඛිඛාතං බීරං ජනෙන්වා. අනෙක... පෙ.... එලන්ති අනෙකපටිසම්භිදා-අනෙකාහිඤ්ඤාණපරිපුණ්ණං අරහත්තඵලසීසං නිජ්ජාදෙති.

බීජකිව්වකරණතොති බීජකිව්වස්ස කරණතො. යඤ්ඤි තංසදිසස්ස විසදිසස්ස ච අත්තතො ඵලස්ස පතිට්ඨාපනසම්බන්ධනනිජ්ජාදනසඛිඛාතං බීජස්ස කිව්වං, තස්ස කරණතො නිබ්බන්තනතො “එවං සද්ධා බීජකිව්ව”න්ති වුත්තං. ඉමිනා අනඤ්ඤසාධාරණං සද්ධාය කුසලධම්මානං බීජභාවං දස්සෙති. සා වාතිආදිනා තමෙවත්ථං සමත්ථෙති. ඉදානි තත්ථ ආගමං දස්සෙන්තො “සද්ධාජාතො”තිආදිමාහ. තෙන යථා සප්පුරිසුපතිස්සයස්ස සද්ධම්මස්සවනස්ස ච, එවං අනවසෙසාය සම්මාපටිපත්තියා සද්ධා මූලකාරණන්ති දස්සෙති.

ඉන්ද්‍රියසංවරො විරියඤ්ච අකුසලධම්මෙ, දුක්කරකාරිකා ධුතභිගඤ්ච අකුසලධම්මෙ වෙච කායඤ්ච තපති විධායති තපොති වුවචති. ඉන්ද්‍රියසංවරො අධිජපෙතො විරියස්ස ධොරස්භවාචෙන ගස්භමානත්තා, ඉතරෙසං වුට්ඨිභාවස්ස අනුසුඤ්ජමානත්තා. ආදි-සද්දෙන කලලඛිගාරවුට්ඨිආදිනං සඛිගහො. සමනුග්ගහිතන්ති උපගතං. විරුහනාමිලායනනිජ්ජාතිවචනෙහි ධඤ්ඤබීජසන්නානස්ස විය තෙසං වුද්ධියා සද්ධාබීජසන්නානස්ස තපොවුට්ඨියා ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු උපකාරනං දස්සෙති.

පුරිමපදෙසුපිති අපි-සද්දෙන පරපදෙසුපිති අත්ථො දට්ඨබ්බො “හිරි මෙ ඊසා, මනො මෙ යොත්ත”න්ති ඉච්ඡිතත්තා, “සති මෙ”ති එත්ථ මෙ-සද්දො ආනෙන්වා යොජෙතබ්බො. උදකම්පි තාච දාතබ්බං හොති නදිතලාකාදිතො ආනෙන්වා. විරියබලිබද්දෙ චතුබ්බිධෙ යොජෙත්වා. නිව්වකාලං අත්ථීති වචනසෙසො.

සහ විපස්සනාය මග්ගපඤ්ඤා අධිජපෙතා අමතජ්ජලාය කසියා අධිජපෙතත්තා. විපස්සනා පඤ්ඤා වාති දුට්ඨාපි පඤ්ඤා උපනිස්සයා හොති විසිට්ඨභාවතො. තෙනාහ “යථා හී”තිආදි. පඤ්ඤාති පකාරෙහි ජානාතීති පඤ්ඤා. පඤ්ඤවතං පඤ්ඤා පුරතො හොති යොනිසොමනසිකාරස්ස විසෙසපච්චයභාවතො, සහජාතාධිපතීසු ච උක්කට්ඨභාවතො. සිරිති සොභග්ගං. සතං ධම්මා සද්ධාදයො, අන්වායිකාති අනුගාමිනො. ඊසාබද්ධා හොතීති හිරිසඛිඛාතඊසාය බද්ධා හොති, පඤ්ඤාය කදාච අජ්ජයොගතො මනොසීසෙන සමාධි ඉධ වුත්තොති ආහ “මනොසඛිඛාතස්ස සමාධියොත්තස්සා”ති. සමං උපනෙන්වා බන්ධිත්වා බද්ධරජ්ජුකත්තා සමාධියොත්තං. එකතො ගමනන්ති ලිතව්වාරද්ධසඛිඛාතං එකපස්සතො ගමනං වාරෙති. මජ්ඣිමාය විපස්සනාටීයා පටිපාදනතො කායාදිසු සුභසුඛතිවචත්තභාවවිගමනෙ පඤ්ඤාය විසෙසපච්චයා සතීති වුත්තං – “සතියුත්තා පඤ්ඤා”ති තස්සා සතිවිජ්ජයොගසඛිඛාවතො. සන්තතිසනාදිනං අයං විසෙසො – පුරිමපච්ඡිමානං ධම්මානං නිරන්තරතාය එකීභූතානං විය පවත්ති සන්තතිසනතා, එකසමුහවසෙන එකීභූතානම්ච පවත්ති සමුහසනතා, දුබ්බිඤ්ඤායාකිව්වභෙදවසෙන එකීභූතානම්ච පවත්ති. කිව්වසනතා, එකාරම්මණවසෙන එකීභූතානම්ච පවත්ති ආරම්මණසනතා. සබ්බෙසං, සබ්බානි වා කිලෙසානං මූලසන්නානකානි සබ්බ...පෙ.... සන්නානකානි. අනුජ්ජයොගො හි අත්ථො. පදාලෙකීති හින්දති සමුවඡිත්තද්ධි. සා ච බො “පදාලෙකී”ති වුත්තා ලොකුත්තරාච පඤ්ඤා අනුසයජ්ජභානස්ස අධිජපෙතත්තා. සන්තතිසනාදිභෙදනා පන ලොකියාපි හොති විපස්සනාවසෙන සනචිතිබ්බොගස්ස නිජ්ජාදනතො. තෙනාහ “ඉතරා පන ලොකිකාපි සියා”ති.

හිරියතීති ලජ්ජති, ජීග්‍රච්ඡතීති අත්ථො. තස්මා “පාපකෙහි ධම්මෙහි”ති නිස්සක්කවචනං දට්ඨබ්බං, හෙතුම්භි වා කරණවචනං. ඔත්තජ්ජමපි ගහිතමෙව, න හි ලජ්ජනං නිබ්භයං පාපභයං වා අලජ්ජනං අත්ථීති. රුක්ඛලට්ඨීති රුක්ඛදණ්ඩො. තෙන පදෙසෙන කසනතො විසෙසතො නඛිගලන්ති වුවචතීති ආහ “ඊසා යුග්ගඛිගලං ධාරෙති”ති. කාමං පඤ්ඤාරහිතා හිරි අත්ථී, හිරිරහිතා පන පඤ්ඤා නත්ථෙවති ආහ “හිරි...පෙ.... අභාවතො”ති. සන්ධිට්ඨානෙ කම්මපනාභාවතො අවලං. ටීරභාවෙන අසීථිලං. හිරිපටිබද්ධපඤ්ඤා පටිපක්ඛවසෙන ච අසීථිලභාවෙන ච අවලා අසීථිලාති ආහ “අබ්බොකිණ්ණො අහිරිකෙනා”ති. නාලියා මිනමානපුරිසො විය ආරම්මණං මුනාති පරිවිජේදතො ජානාතීති මනො. මනොසීසෙනාති මනසො අපදෙසෙන. තංසම්පයුත්තොති ඉමිනා කුන්තසභවරණතො පුරිසො කුන්තො විය මනසභවරණසමාධි “මනො”ති වුත්තොති දස්සෙති. සාරථීනාති කස්සකෙන. සො හි ඉධ බලිබද්දානං සාරණතො පාවනතො “සාරථී”ති අධිජපෙතො. එකාබන්ධනන්ති එකාබද්ධකරණං. සකකිව්වෙති සකකිව්වෙන යුත්තෙ. තෙන හි ඊසාදිසු යථාරහං බන්ධිත්වා එකාබද්ධෙසු කතෙසු නඛිගලෙසු කිව්වං ඉජ්ඣති, නො අඤ්ඤාති තං “සකකිව්වෙ පටිපාදෙති”ති වුත්තං. අවික්ඛෙපසභාවෙනාති අත්තතො අවික්ඛෙපසභාවෙන. බන්ධිත්වාති සහජාතාදිපච්චයභාවෙන අත්තනා සම්බන්ධිත්වා. සකකිව්වෙති හිරිආදිහි යථාසකං කත්තබ්බෙ කිව්වෙ.

වීරකතාදිමත්ථන්ති වීරභාසිතම්පි අත්ථං. සරති අනුස්සරති කායාදිං අසුභාදිතො නිජ්ඣායති. ඵාලෙකීති පදාලෙකි. පාජෙත්ති ගමෙන්තීති තං පාජනං. ඉධ ඉමස්මිං සුත්තෙ “පාවන”න්ති වුත්තං ජ-කාරස්ස ව-කාරං කත්වා. ඵාලපාවනන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “යථා හි බ්‍රාහ්මණ...පෙ.... සතී”ති වුත්තං. ඉදානි තමත්ථං විත්ථාරතො

දස්සෙන්තො “කත්ථ යථා” ත්ථාදිමාහ. නඤ්ඤාං අනුරක්ඛති භිජ්ජනථාලනතො. පුරතො වස්ස ගච්ඡති අස්ස නඤ්ඤාං කස්සෙන භූමියා විලිඛතො පුරතො ගච්ඡති පුබ්බභිගමා හොති. ගතියොති පචන්තියො. සමන්වෙසමානාති සරණවසෙන ගවෙසමානා. ආරම්භණෙ වා කායාදිකෙ උපට්ඨාපයමානා අසුභාදිවසෙන පඤ්ඤානභිගලං රක්ඛති. සභාවාසභාවුපගමෙ ථාලො විය නඤ්ඤාං “ආරක්ඛා” ත්ථා වුත්තා “සබ්බානන්ථතො සති රක්ඛති” ත්ථා කත්වා. තථා හෙසා ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා. විරකතවිරහාසිතානං අසම්මුස්සනවසෙන සති පඤ්ඤානභිගලස්ස පුරතො හොතිති වත්වා තස්ස පුරතොභාවං දස්සෙතුං “සති...පෙ... නො පමුට්ඨෙ” ත්ථා ආහ. සතිපරිච්ඡෙති සතියා පට්ඨාපිතෙ. “උපට්ඨාපිතෙ” ත්ථි පායො, අයමෙවන්ථො. සංසිද්ධං න දෙතීති සතිවචකිරියාය සංසිද්ධං කාතුං න දෙති. කොසප්පසඤ්ඤානං සංසිද්ධං කොසප්පසංසිද්ධං.

පාතිමොක්ඛසංවරසීලං වුත්තං කායිකවාචසිකසංයමස්ස කථිතත්තා. ආභාරෙ උදරෙ යතොති පරිභුඤ්ජිතබ්බආභාරෙ සංයතභාවදස්සනෙන පරිභුඤ්ජිතබ්බතාය චතුසුපි පච්චයෙසු සංයතභාවො දිට්තොති ආහ “ආභාරමුඛෙන” ත්ථාදි. සංයතභාවො චෙත්ථ පච්චයෙහෙතු අනෙසනාභාවොති වුත්තං “නිරුපක්කිලෙසොති අත්ථො” ත්ථ. භොජනසද්දො ආභාරපරිභොගෙ නිරුජ්ඣොති කත්වා වුත්තං “භොජනෙ මත්තඤ්ඤානමුඛෙන” ත්ථ. පරිභුඤ්ජනට්ඨෙත පන භොජනසද්දමුඛෙනාති වුත්තෙ අධිප්පෙතත්ථො ලබ්භතෙව. තෙනාති කායගුත්තාතිආදිවචනෙන. න විලුම්පන්තීති “දිපෙති” ත්ථ පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධො.

ද්විභාකාරෙහිති අදිට්ඨාදිනං අදිට්ඨාදිවසෙන දිට්ඨාදිනඤ්ඤාදි දිට්ඨාදිවසෙනාති එවං ද්විජ්ජකාරෙහි. අවිසංවාදනං අවිතථකථනං. ඡෙදනං මූලජ්ජදෙසෙ නිකන්තනං. ලුභනං යත්ථ කත්ථවි ඡෙදනං. උප්පාටනං උම්මුලනං. අසිතෙනාති දත්තෙන, ලාසිතෙනාති අත්ථො. විසංවාදනසඤ්ඤානානං නිශානං, අට්ඨන්තං අනරියවොභාරානන්ති අත්ථො. යථාභුතඤ්ඤානන්ති නාම රූපපරිච්ඡෙදකඤ්ඤාණං. සච්චන්ති වෙදිතබ්බං අවිපරිතවුත්තිකත්තා “ඡෙදකං” ඡන්දනකං. නිද්දානන්ති නිද්දායකං. ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති දිට්ඨි “දිට්ඨිසච්ච” ත්ථා වුච්චති. ද්විසු විකප්පෙසුති භාවකත්තුසාධනවසෙන ද්විසු විකප්පෙසු. “නිද්දාන” ත්ථා උපයොගවසෙනෙව අත්ථො.

සීලමෙව “සොරච්ච” ත්ථා වුත්තං “පාණාතිපාතාදිහි සුට්ඨ ඔරතස්ස කම්ම” ත්ථා කත්වා. සඤ්ඤානද්වයං අභාවතො සුන්දරභාවතො සුන්දරෙ නිබ්බානෙ ආරම්භණකරණවසෙන රතත්තා සුරතො, අරහා. තස්ස භාවො සොරච්චං, අරහත්තං. අප්පමොචනමෙව අච්චන්තාය පමොචනං න හොති.

යදග්ගෙන විපස්සනාය පඤ්ඤාය තංසහගතවීරියස්ස ච නඤ්ඤාලධොරය්හතා, තථාපචත්තකුසලභාවනාය ච කසිභාවො ච, තදග්ගෙන තතො පුරෙතරං පචත්තපඤ්ඤාචීරියපාරමිතං නඤ්ඤාලධොරය්හතා, තථාපචත්තකුසලභාවනාය ච කසිභාවො වෙදිතබ්බොති දස්සෙන්තො “යථා හී” ත්ථාදිමාහ. ධුරං වහන්ති ධොරය්හං. යථාචුත්තං සනන්ති අස්මිමානාදිහෙදං සනං. වහිතබ්බා ආදිභූතා ධුරා එතෙසං අත්ථිති ධුරා, පුරිමධුරවාහකා. තංමූලකා අපරං ධුරං වහන්තා ධොරය්හා. ධුරා ච ධොරය්හා ච ධුරධොරය්හං එකත්තවසෙන. වහන්තන්ති කසනෙන පචත්තන්තං.

කාමයොගාදිහි යොගෙහි බෙමත්තා අනුපද්දවත්තා. තං නිබ්බානං අධිකිච්ච උද්දිස්ස. වාහියති විපස්සනාය සහගතං. අභිමුඛං වාහියති මග්ගපරියාපන්තං. බෙත්තකොට්ඨන්ති බෙත්තමරියාදං. දිට්ඨෙකට්ඨෙති දිට්ඨියා සහජාතෙකට්ඨෙ පභානෙකට්ඨෙ ච. ඔළාරිකෙති උපරිමග්ගවජ්ඣෙ උපාදාය වුත්තං, අඤ්ඤාදා දස්සනපහාතබ්බාපි දුතියමග්ගවජ්ඣෙහි ඔළාරිකාති. අනුසහගතෙහි අනුභූතෙ. ඉදං හෙට්ඨිමග්ගවජ්ඣෙ උපාදාය වුත්තං. සබ්බකිලෙසෙ අවසිට්ඨසබ්බකිලෙසෙ පජ්ඣන්තං අනිවත්තන්තං ගච්ඡති පුන පහාතබ්බතාය අභාවතො. අනිවත්තන්තන්ති න නිවත්තන්තං, යථා නිවත්තනං න හොති, එවං ගච්ඡතිති අත්ථො. තෙනාහ “නිවත්තනරහිත” ත්ථාදි. එතං පන තච ධුරධොරය්හං.

එවමෙසා කසිති යථාචුත්තස්ස පච්චාමසනං. තෙනාහ “නිගමනං කරොන්තො” ත්ථ. වුත්තස්සෙව හි අත්ථස්ස පුන වචනං. පඤ්ඤානභිගලෙන සතිථාලං ආකොටෙන්වාති පඤ්ඤාසඤ්ඤාතෙන නඤ්ඤාලෙන සද්ධිං සතිථාලස්ස එකාබද්ධභාවකරණෙන ආකොටෙන්වා. කට්ඨාති එත්ථ “කසී” ත්ථ පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං “කට්ඨා කසී” ත්ථ. කම්මපරියොසානන්ති යථාචුත්තකසිකම්මස්ස පරියොසානභූතං. යදිපි පුබ්බෙ “පඤ්ඤා මෙ යුගනභිගල” ත්ථාදිනා අත්තුද්දෙසිකවසෙනායං අමතප්ඵලා කසි දස්සිතා, මහාකාරුණිකස්ස පන භගවතො දෙසනා සබ්බස්සපි සත්තනිකායස්ස සාධාරණා එවාති දස්සෙන්තො “සා බො පනෙසා” ත්ථාදිමාහ.

දිවසෙයෙවාති තංදිවසෙ එව. ආදිමාහාති එත්ථ ආදි-සද්දෙන කථාපරියොසානෙ පාඨපදෙසො ගතිතොති තදඤ්ඤං “එවං වුත්තෙ” ත්ථාදිපාඨං සන්ධාය “තතො පරඤ්ඤා” ත්ථ ආහ.

කසිභාරද්වාජසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. උදයසුත්තවණ්ණනා

198. එතං වුත්තන්ති “ඔදනෙන පුරෙසි”ති එතං වචනං වුත්තං. “ගහෙනුං සමත්ථො නාම නාහොසිති හගවතො අධිට්ඨානබලෙනා”ති වදන්ති. තං බ්‍රාහ්මණං විනෙතුකාමතාය කිර හගවා තථා අකාසි.

උපාරම්භභයෙනාති පරුපවාදභයෙන. අවත්වා ව නිවත්තො “අබ්භාගතොපි පාසණ්ඩො වාචාමත්තෙනපි න පුජෙතබ්බො”ති බ්‍රාහ්මණධම්මෙ වුත්තත්තා. පක්කන්තොති බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මං අවත්වා පක්කන්තො බ්‍රාහ්මණස්ස න තාව ඤාණං පරිපක්කන්ති. එතං වචනං...පෙ.... මගමාසි “පුනප්පුනඤ්චෙව වපන්ති බීජ”න්තිආදිනා ධම්මං කථෙතුං අවස්සං ආකඬ්ඛන්තො. පකාරතො කස්සන්ති පකට්ඨකො, රසතණ්භාය පකට්ඨොති අත්ථො. තෙනාහ “රසගිද්ධො”ති.

“පුනප්පුනඤ්චෙව වපන්ති බීජ”න්ති ඉමං දෙසනං ආරභීති සම්බන්ධො. බීජන්ති ව ඉති-සද්දො නිදස්සනත්ථො වා. තෙන අවයවෙන සමුදායං නිදස්සෙති. ඔසක්කසිති සඬ්ඛොවසි. වුත්තන්ති වපනං කතං. තස්මා වුත්තං “අලමෙත්තාවතා”ති. “වස්සිත්වා”ති වුට්ඨිං පවත්තෙත්වා.

දෙසනා...පෙ.... දස්සෙති බ්‍රාහ්මණෙන වුත්තං අයුත්තවචනං පරිවට්ටෙන්තොපි දිවසෙ දිවසෙ හික්ඛාවරියා නාම හික්ඛුනං කායගතා වුත්තීති. බීරං හත්ථෙන නයන්තිති වා බීරනිකා. කිලමතීති තංතංකිවචකරණවසෙන බීජජති. එන්ද්‍රිතීති අනත්ථසමායොගවසෙන විජ්ජන්ද්‍රිතී. අපුනබ්භවායාති ආයතිං අනුප්පත්තියා. මග්ගො නාමාති උපායො නාම නිබ්බානං, තස්මිං ලද්ධෙ පුනබ්භවාහාවතො. “පුනප්පුන”න්ති වචනං උපාදාය බීජවපනාදයො පුනප්පුනධම්මා නාම ජාතාති ආහ “සොළස පුනප්පුනධම්මෙ දෙසෙන්නො”ති.

උදයසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. දෙවනිතසුත්තවණ්ණනා

199. උදරවාතෙහීති වාතකතවිජ්ඣනතොදනාදිවසෙන අපරාපරං වත්තමානෙහි උදරවාතෙහි, තස්ස වා විකාරෙහි. නිද්ද්විපට්ඨාකකාලෙ පන ධම්මභණ්ඩාගාරිකොව. අරඤ්ඤන්ති හගවතො හික්ඛුනඤ්ච වසනට්ඨානභූතං තපොවනං. තං නිද්ද්විමං හොති උදකතාපනස්සපි අකරණතො. තස්මාති යස්මා තස්ස උණ්හොදකවික්කිණනවරියාය ජීවිකාකප්පනං හොති, තස්මා.

වත්තමෙතං තස්ස පතිකාරත්ථං පරිකථාදිනම්පි කාතුං ලබ්භනතො. ඉදානි තත්ථ කාරණම්පි සවිසයං දස්සෙතුං “වණ්ණං හී”තිආදි වුත්තං. හගවා හි ආයස්මතො උපවාණස්ස දෙවනිතබ්‍රාහ්මණස්ස තං සම්භාවිතං හවිස්සති තිකිච්ඡාපටියත්තං, තාය ව අත්තතො රොගස්ස වූපසමනං, තප්පසඬ්ඛගෙන ව දෙවනිතබ්‍රාහ්මණො මම සන්තිකං ආගන්ත්වා ධම්මස්සවනෙන සරණෙසු සීලෙසු ව පතිට්ඨහිස්සන්ති සබ්බමීදං ඤත්වා එවං “ඉඬ්ඝ මෙ ත්වං, උපවාණ, උණ්හොදකං ජානාහී”ති අවොව. ආගමනීයප්පටිපදං පුබ්බභාගප්පටිපදං පුබ්බභාගප්පටිපත්තිං කථෙතුං වට්ටති අනුත්තරිමනුස්සධම්මත්තා. සදෙවකෙන ලොකෙනාති අනවසෙසතො ලොකස්ස ගහණං. එලවිසෙසාකඬ්ඛාය පුජෙතබ්බාති පූජනීයා, තෙ එව ඉධ “පූජනෙය්‍යා”ති වුත්තා. තථා ආදරෙන පුජෙතබ්බතාය සක්කාරියා, ආ-කාරස්ස රස්සත්තං, රි-සද්දස්ස ව රෙ-ආදෙසං කත්වා “සක්කරෙය්‍යා”ති වුත්තං. “අපවයෙය්‍යා”ති වත්තබ්බෙ ය-කාරලොපං කත්වා “අපවෙය්‍යා”ති වුත්තං. තෙසන්ති සදෙවකෙන පූජනෙය්‍යාදිනං. හරිතුන්ති නෙතුං.

එත්තකෙනපීති උපසඬ්ඛමනාදිනා එත්තකෙන අප්පමත්තකෙනපි කතවත්තෙන අයං කිත්ති...පෙ.... සොමනස්සජාතො.

යජමානස්සාති දෙය්‍යධම්මං දෙන්තස්ස. දක්ඛිණාය ඉජ්ඣනං නාම විපුලඵලභාවොති ආහ “මහප්ඵලො හොති”ති. විදිතන්ති පටිවිද්ධපච්චක්ඛකතං. ආජානාතීති වුත්ථහවාදිං පරියාදාය ජානාති පටිවිජ්ඣති. ජානිත්වාති වත්තාරි සච්චාති මග්ගපටිපාටියා පටිවිජ්ඣත්වා. අග්ගප්පත්තතාය කතකිවචනං පත්තො. බ්‍රාහ්මණෙන අත්තනා කතො කාරො ව හගවතො එව පච්චුපට්ඨාතීති තං දස්සෙන්තො “ඉමිනා බීණාසවෙ යජනාකාරෙන යජන්තස්සා”ති වුත්තං.

දෙවනිතසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මහාසාලසුත්තවණ්ණනා

200. යස්මා තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අනිස්සයස්ස ජිණ්ණභාවෙන විසෙසතො කායො ලුබ්බො ජාතො, ජිණ්ණපිලෝතිකඛණ්ඩෙහි සඬ්ඝට්ඨං පාවුරණං, තස්මා “ලුබ්බාවුරණො”ති පදස්ස “ජිණ්ණපාවුරණො”ති අත්ථො වුත්තො. පාටියෙක්කන්ති පුත්තෙසු එකමෙකො එකමෙකාය වාචාය විසුං විසුං.

සම්පූර්ණ නාම ඉධ සම්මන්ත්‍රණයේදී ආහ “සද්ධි මන්තයින්වා”නි. නන්දිස්සන්ති අභිනන්දිං. අතිතත්ථෙ හි ඉදං අනාගතවචනං. තෙනාහ “නන්දිජාතො...පෙ.... අහොසි”න්ති. භුස්සන්තාති නිබ්භුස්සනවසෙන රවන්තා.

වයොගතන්ති පච්ඡිමවයං උපගතං. සො පන යස්මා පුරිමෙ ද්වෙ වයෙ අතික්කමවසෙන ගතො. පච්ඡිමං එකදෙසතො අතික්කමනවසෙන, තස්මා චුත්තං – “තයො වයෙ ගතං අතික්කන්තං පච්ඡිමවයෙ යිත”න්ති.

නිප්පරිභොගොති ජිණ්ණභාවෙන ජවපරක්කමභානියා අපරිභොගො න භුඤ්ජිතබ්බො. බාදනා අපනීයතීති යවසං අදදන්තා තතො නිහරන්ති නාම. ථෙරොති වුඩ්ඪො.

අනස්සවාති න වචනකරා. අප්පතිස්සාති පතිස්සයරහිතා. අවසවත්තිනොති න මය්හං වසෙන වත්තනකා. සුන්දරතරොති උපත්ථම්භකාරිභාවෙන සුන්දරතරො.

පුරතොති උපත්ථම්භකභාවෙන පුරතො කත්වා. උදකෙ පතිට්ඨං ලහති තත්ථ පතිට්ඨතො ථීරපතිට්ඨභාවතො. අද්ධපතිට්ඨො හි දණ්ඨො දණ්ඨධරපුරිසස්ස පතිට්ඨං ලභාපෙති.

බ්‍රාහ්මණියොති අත්තනො බ්‍රාහ්මණියො. පාටියෙක්කන්ති “අසුකස්ස ගෙහෙ අසුකස්ස ගෙහෙ”ති එවං උද්දෙසිකං කත්වා විසුං විසුං. මා නියයාදෙහි, අම්භාකං රුච්චනට්ඨානමෙවාති තව පුත්තානං ගෙහෙසු යං අම්භාකං රුච්චනට්ඨානං. තත්ථමෙව ගමිස්සාමාති සබ්බෙසමිපි එතෙසං අනුග්ගහං කාතුකාමො භගවා එවමාහ.

තතො පට්ඨායාති සොනාපත්තිඵලපට්ලාහතො පට්ඨාය. යදත්ථං මයං ඉමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස මහාසම්පත්තිදානාදිනා අනුග්ගහො කතො, සො වස්ස පුත්තපරිජනස්සපි අත්ථො සිද්ධොති සත්ථා න සබ්බකාලං තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තානං ගෙහං අගමාසි, තෙ එව පන කාලෙන කාලං සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා යථාවිභවං සක්කාරසම්මානං අකංසුති අධිප්පායො.

මහාසාලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මානත්ථද්ධසුත්තවණ්ණනා

201. මානෙන ථද්ධොති “අයං බො”තිආදිනා පග්ගහිතෙන මානෙන ථද්ධො බජ්ඣිතචිත්තො ථද්ධඅයොසලාකො විය කස්සවිපි අනොනතො. න කිඤ්චි ජානාති ලොකෙ පටිසන්ථාරමත්තස්සපි අජානනතො.

අබ්භුතචිත්තජානාති සඤ්ජාතඅබ්භුතචිත්තා. චිත්තං චිත්තිති ව තුට්ඨිපරියායා. අභුතපුබ්බායාති යා තස්සා පරිසාය චිත්ති තදා භුතා, සා ඉතො පුබ්බෙ අභුතා. තෙනාහ “අභුත...පෙ.... සමන්තාගතා”ති. අස්ස පුග්ගලස්සාති අනෙන පුග්ගලෙන. අපචිතාති පරමනිපච්චෙන පුජනීයසාමඤ්ඤතො තත්ථ අත්තනො පක්ඛිපනං ඉධ දෙසනාකොසල්ලං.

මානත්ථද්ධසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පච්චනිකසුත්තවණ්ණනා

202. “සබ්බං සෙත”න්ති කෙනචි චුත්තෙ තස්ස පච්චනිකං කරොත්තස්සෙව අස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස. විනෙන්වාති විනාසෙත්වා. සුඤ්ඤාති අත්ථොති “සුඤ්ඤාති”ති කිරියාපදං ආහරිත්වා ගාථාය අත්ථො වෙදිතබ්බො “ජඤ්ඤා සුභාසිත”න්ති චුත්තත්තා. න හි අසුත්වා දෙසිතං ජානිතුං සක්කොන්ති.

පච්චනිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. වනකම්මිකසුත්තවණ්ණනා

203. වනකම්මෙ නියුත්තො, කිරියමානෙන වනකම්මං එතස්ස අත්ථිති වනකම්මිකො. ඉමස්මිං වනසණ්ඨෙති ඉමස්මිං එවංමහන්තෙ වනසණ්ඨෙ. න මෙ වනස්මිං කරණියමත්ථි යථා, “බ්‍රාහ්මණ, තුය්හ”න්ති අධිප්පායො. ඉතරං පන යං මහාකිලෙසවනං, තං මග්ගඤ්ඤාභරපුසුනා සමාධිමයසිලායං සුනිසිතෙන සබ්බසො උච්ඡින්නමුලං, තතො එව නිබ්බනථො නික්කිලෙසගහතො. විවෙකාභිරතියා එකකො අභිරතො පටිපක්ඛිවගමෙන. තෙනාහ “අරතීං...පෙ.... ජහිත්වා”ති.

වනකම්මිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. කටයහාරසුත්තවණ්ණනා

204. ධම්මන්තෙවාසිකාති කිඤ්චිපි ධනං අදත්වා කෙවලං අන්තෙවාසිකා. තෙනාහ “වෙය්‍යාවච්චං කත්වා සිප්පුග්ගණ්හනකා”ති. ගම්භීරසභාවෙති සමන්තතො දුරතො ගහනසච්ඡන්තවිපුලතරරුක්ඛගච්ඡලතාය ව, තදා හිමපිණ්ඩසින්නභාවෙන මයුරයානෙහි පතිට්ඨාතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය ව ගම්භීරභාවෙ.

බහුභෙරවෙති බහුභයානකෙ. අනිඤ්ජමානෙනාති ඉත්ථම්භුතත්ථෙ කරණවචනං. අනිසුන්දරං වතාති එවං සන්න නාම අරඤ්ඤෙ එවං නිව්චලකායො නිසින්නො ක්‍රියායන්නො අතිවිය සුන්දරඤ්ච ක්‍රියානං ක්‍රියාසීති වදති.

අච්ඡෙරරුපන්ති අච්ඡරියභාවං. සෙට්ඨප්පත්තියාති සෙට්ඨභාවප්පත්තියා.

“ලොකාධිපතිසභ්‍යානං ආකඨ්ඨමානො”ති ඉමිනා බ්‍රාහ්මණො ලොකාධිපතිසභ්‍යොගං පුච්ඡති, “කස්මා භව”න්තිආදිනා පන තදඤ්ඤවිසෙසාකඨ්ඨං පුච්ඡතිති ආහ “අපරෙනපි ආකාරෙන පුච්ඡති”ති.

කඨ්ඨාති තණ්හා අභික්ඛණ්ඩයෙන පවත්තා. අනෙකසභාවෙසුති රූපාදිවසෙන අප්ඤ්ඤාතිකාදිවසෙන එවං නානාසභාවෙසු ආරම්මණෙසු. අස්සාදරාගො ලොභො අභිජ්ඣාති නානප්පකාරා. සෙසකිලෙසා වා දිට්ඨිමානදොසාදයො. නිව්චකාලං අවස්සිතා සත්තානං අවස්සයභාවත්තා. පප්පපාපනවසෙනාති පකාරෙහි තණ්හායනවසෙන. නිරන්තාති අන්තරහිතා නිරවසෙසා.

අනුපගමනොති අනුපාදානො. සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණං දීපෙති, තස්ස හි වසෙන එව නානාසභාවෙසු භගවා සමන්තවක්ඛුනා පස්සතිති “සබ්බෙ...පෙ.... දස්සනො”ති වුච්චති. අරහත්තං සන්ධායාහ, තඤ්භි නිප්පරියායනො “අනුත්තර”න්ති වුච්චති.

කටයහාරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මාතුපොසකසුත්තවණ්ණනා

205. ඉතොති මනුස්සත්තභාවතො. පටිගන්ත්වාති අභිගන්ත්වා. සග්ගෙ හි නිබ්බත්තන්තො කම්මඵලෙන ධම්මතාවසෙන පටිසන්ධිකාලතො පට්ඨාය අභිරතිවසෙන අභිරමති එව නාමාති.

මාතුපොසකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. භික්ඛකසුත්තවණ්ණනා

206. විරූපං ගන්ධං පසවතීති විස්සො, දුග්ගන්ධො. බාහිත්වාති අත්තනො සත්තානතො බහික්ඛත්වා නිහරිත්වා. තං පන අනවසෙසතො පජ්භනන්ති ආහ “අග්ගමග්ගෙන ජහිත්වා”ති. සඨ්ඨායති සම්මදෙව පරිච්ඡින්නදති එතායාති සඨ්ඨා, ඤාණන්ති ආහ “සඨ්ඨායාති ඤාණො”ති. භින්නකිලෙසත්තාති නිරුත්තිනියෙන භික්ඛුසද්දසිද්ධිමාහ.

භික්ඛකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. සඨ්ඨාරවසුත්තවණ්ණනා

207. පච්චෙතීති පත්තියායති සද්දහති. තථාභූතො ව තමත්ථං නිකාමෙන්තො නාම භොතීති චුත්තං “ඉච්ඡති පත්ථෙති”ති. සාධු, භන්තෙති එත්ථ සාධු-සද්දො ආයාවනත්ථො, න අභිනන්දනත්ථොති “ආයාවමානො ආහා”ති වත්වා ආයාවනෙ කාරණං දස්සෙන්නො “ථෙරස්ස කිරා”තිආදිමාහ. උදකසුද්ධිකො න එකංසෙන අපායුපගො, ලද්ධියා පන සාවජ්ජකිලෙසභූතභාවතො ආයාවති. අඤ්ඤං කාරණං අපදිසන්නො “අපිවා”තිආදිමාහ. ඵලභූතො අත්ථො එතස්සාති අත්ථවසං, කාරණන්ති ආහ “අත්ථානිසංසං අත්ථකාරණං”න්ති. පපඤ්චසුද්ධියං පන ඵලෙනෙව අරණියතො අත්ථො, කාරණන්ති කත්වා “අත්ථො එව අත්ථවසො, තස්මා ද්වෙ අත්ථවසෙති ද්වෙ අත්ථෙ ද්වෙ කාරණාති”ති චුත්තං.

සඨ්ඨාරවසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. බොමදුස්සසුත්තවණ්ණනා

208. එවංලද්ධනාමං පිණ්ඩාය පාවිසීති යොජනා. එවමෙවන්ති කෙනවි අනිමන්තිතෙන සයමෙව උපසඬකමන්තෙ. අඵාසුකධාතුකන්ති අයුත්තරූපං. සභාධම්මන්ති සභාය වරිතඛිං වාරිත්තධම්මං. අසඤ්චාලෙන්වාති ආසනතො අවුට්ඨාපෙත්වා. උජුකමෙව ආගච්ඡති ලොකග්ගනායකො භගවා සබ්බසත්තුත්තමො අත්තනො උත්තරිතරස්ස අභාවතො ලොකස්ස අපචිතිං න දස්සෙති. යෙ සබ්බසො සංකිලෙසෙ පජහන්ති, තෙව පණ්ඩිතෙ “සන්තො”ති දස්සෙති “එතෙ”තිආදිනා.

බොමදුස්සසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

දුතියවග්ගවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

සාරත්ථප්පකාසිනියා සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

බ්‍රාහ්මණසංයුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. වඩිගිසසංයුත්තං

1. නික්ඛන්තසුත්තවණ්ණනා

209. ආලවියන්ති ආලවිනගරසමීපෙ. අග්ගවෙතියෙති ගොතමකවෙතියාදිහි උත්තමවෙතියෙ. තං කිර භුමිරාමණෙයාකභාවෙන මනුඤ්ඤතාය පධානසුත්තතාදිසම්පත්තියා ව ඉතරවෙතියෙහි සෙට්ඨසම්මතං. කප්පත්ථෙරෙනාති “කප්පො”ති ගොත්තනො ආගතනාමො ථෙරො, සහස්සපුරාණපට්ටානං අඛින්නරෙ අයං මහාථෙරො. ඔභිතකොති ථෙරෙසු ගාමං පිණ්ඩාය පවිට්ඨෙසු විහාරෙ එව අවභිතකො යිනො. තත්ථ කාරණමාහ “විහාරපාලො”තිආදි. සමලඬකරිත්වාති සමං අලඬකාරෙන අලඬකරිත්වා. කුසලචිත්තං විද්ධංසෙති පවත්තිතුං අප්පදානවසෙන. එතස්මිත්ති එතස්මිං රාගෙ උප්පන්නෙ. “එකස්මි”න්ති වා පායො, එකස්මිං විසභාගවත්ථුකෙ රාගෙ උප්පන්නෙ. ධම්මො වාති මම විත්තෙ උප්පජ්ජනකතො අඤ්ඤො ධම්මො වා. යෙන කාරණෙන පරො අනභිරතිං විනොදෙත්වා ඉදානෙව අභිරතිං උප්පාදෙයා, තං කාරණං කුතො ලබ්භාති යොජනා, තං කාරණං නත්ථිති අත්ථො, තස්ස අභාවකාරණවචනං.

අනගාරියන්ති අගාරවිරහතො අනගාරං පබ්බජ්ජා. තත්ථ නියුත්තත්තා අනගාරියං ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා, පබ්බජිතන්ති අත්ථො. ආධාවන්තීති හදයං අභිභවිත්වා ධාවන්ති. උග්ගතානන්ති උළාරානං පුත්තා. තෙනාහ “මහෙසක්ඛා රාජඤ්ඤභූතා”ති. උත්තමප්පමාණන්ති සහස්සපලං සමන්තාති සමන්තතො. පරිකිරෙය්‍යුන්ති විජ්ඣෙය්‍යුං. එතස්මා සහස්සාති යථාචුත්තා ධනුග්ගහසහස්සතො. අතිරෙකතරා අනෙකසහස්සා. ඉත්ථීයො ඔලොකනසිතලපිතරොදිතසරෙ ඛිපන්තියො. නෙව මං ඛ්‍යාධයිස්සන්ති නෙව මං නිජ්ඣාධයිස්සන්ති. “ඛ්‍යාධයිස්සන්ති”ති පායොති චුත්තං “වාලෙතුං න සක්ඛිස්සන්ති අත්ථො”ති. ධම්මෙ සමීහිති සකෙ සන්තිකෙ පතිට්ඨිතෙ සාසනධම්මෙ. තෙනාහ “අනභිරතිං විනොදෙත්වා”තිආදි.

මග්ගන්ති “මග්ගො”ති වත්තබ්බෙ ලිඬගවිපල්ලාසෙන චුත්තං. තෙනාහ “සො හි නිබ්බානස්ස පුබ්බභාගමග්ගො”ති.

නික්ඛන්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. අරතිසුත්තවණ්ණනා

210. විහාරගරුකො කිරෙස ථෙරොති එතෙන ථෙරො අත්තනො සද්ධිවිහාරිකං වඩිගිසං ඔවදිතුං අනවසරො. තෙන අන්තරන්තරා තස්ස චිත්තං රාගො අනුද්ධංසෙති දස්සෙති. සාසනෙ අරතින්ති සීලපරිපූරණෙ සමට්ඨිපස්සනාභාවනාය ව අනභිරතිං. කාමගුණෙසු ව රතීන්ති පඤ්චස්ස කාමකොට්ඨාසෙසු අස්සාදං. පාපවිතක්කන්ති කාමසඬකප්පං. සබ්බාකාරෙනාති සබ්බෙ තද්ධගවික්ඛම්භනසමුවිජිත්දනාකාරෙන. යථා මහන්තං අරඤ්ඤං වනට්ඨන්ති, එවං මහන්තං කිලෙසවනං “වනට්”න්ති චුත්තං.

පට්ඨිඤ්ච වෙභාසන්ති භුමිමත්ථෙ පට්ඨත්තවචනං, තස්මා පට්ඨියං ආකාසෙ වාති අත්ථො. තෙනාහ “පට්ඨිට්ඨිත”න්තිආදි. ජගතීති ව පට්ඨියා වෙවචනං. තෙනාහ “අන්තොපට්ඨිය”න්ති. පරිජීරතීති සබ්බිකසො ජරං පාපුණාති. සමාගන්ත්වාති ඤාණෙන සමාගන්ත්වාති අත්ථො. තෙනාහ “මුතත්තාති විඤ්ඤාතත්තභාවා”ති.

පටිසපදෙන ගන්ධරසා ගහිතා ඝානජීවිහානං පටිහනනවසෙන පවත්තනතො. මුතපදෙන ථොට්ඨබ්බාරම්මණං ගහිතං මුත්වා ගහෙනබ්බතො. න ලිප්පතීති න මක්ඛියති.

සට්ඨි-සද්දො ඡ-සද්දෙන සමානත්ථොති “සට්ඨිනිස්සිකා”ති පදස්ස “ඡආරම්මණනිස්සිකා”ති අත්ථො චුත්තො. පුට්ඨ අධම්මවිතක්කාති රූපවිතක්කාදිවසෙන බහු නානාවිතක්කා මිච්ඡාසඬකප්පා. ජනතාය නිව්ච්චාති මහාජනෙ පතිට්ඨිතා. තෙසං වසෙනාති තෙසමිපි මිච්ඡාවිතක්කානං වසෙන. න කත්ථවි ආරම්මණෙ. කිලෙසවග්ගගතොති කිලෙසසඬගණිකං උපගතො න භවෙය්‍ය, කිලෙසවිතක්කා න උප්පාදෙනබ්බාති අත්ථො. දුට්ඨුල්ලවචනං කාමපටිසංයුත්තකථා.

දබ්බජාතිකොති දබ්බරූපො. නෙපක්කෙනාති කොසල්ලෙන. නිබ්බානං පටිච්චාති අසඬ්ඛතධාතුං ආරම්මණවසෙන පටිච්ච. පරිනිබ්බානකාලන්ති අනුපාදිසෙසනිබ්බානකාලං.

අරතිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. පෙසලසුත්තවණ්ණනා

211. එතෙසින් එතෙස මහල්ලකානං. න පාළි ආගව්ෂති අප්පගුණභාවතො. න ච පාළි උපට්ඨානි, එකාය පාළියා සති පාළිගතියා තථා තථා උපට්ඨානම්පි නෙසං නත්ථීති වදති. න අට්ඨකථාති එත්ථාපි එසෙව නයො. සිටිලධනිතාදිතංතංඛාඤ්ජනමුද්ධං අභාපෙත්වා උච්චාරණං පදබ්‍යාඤ්ජනමධුරතා. අතික්කම්ත්වා මඤ්ඤති අඤ්ඤෙ භික්ඛු. භීළනවසෙන අභිභවිත්වා පටිභානසුතෙන අත්තානං පසංසති සම්භාවෙති. මානස්ස පවත්තිතාය සහජාතනිස්සයාදිපච්චයධම්මා තංසහභුධම්මා. මානවසෙන විජ්ජට්ඨාරී අහුවා. මා අභොසීති යොජනා. වණ්ණභණ්ණනන්ති පරෙහි කිරියමානං ගුණාභිත්ථවං. අබ්ලොති පඤ්චවෙතොබ්ලරහිතො. නිස්සෙසං නවවිධන්ති නවවිධම්පි මානං කස්සවි එකදෙසස්සපි අසෙසතො. විජ්ජායාති අග්ගමග්ගවිජ්ජාය. අවචන්තමෙව සම්මතාය වූපසම්මතාය සමිතාවි.

පෙසලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. ආනන්දසුත්තවණ්ණනා

212. රාගොති එත්ථ ආයස්මතො වඩ්ඪිසස්ස රාගස්ස උප්පත්තියා කාරණං විභාවෙතුං “ආයස්මා ආනන්දො”ති ආදි වුත්තං. තන්ති ආනන්දත්ථෙරං. ආරම්මණං පරිග්ගහෙතුන්ති කායවෙදනාදිහෙදං ආරම්මණං සතිගොචරං. අසුභදුක්ඛාදිතො, රූපාදිඑකෙකමෙව වා ජළාරම්මණං අනිච්චදුක්ඛාදිතො පරිග්ගණ්හිතුං පරිච්ඡිජ්ජ ජානිතුං. ඉත්ථීරූපාරම්මණෙති ඉත්ථිසන්තානෙ රූපසභාවෙ ආරම්මණෙ.

නිබ්බාපනන්ති නිබ්බාපයති එතෙනාති නිබ්බාපනං. විපල්ලාසෙනාති අසුභෙ “සුභ”න්ති විපල්ලාසභාවහෙතු. රාගව්‍යානියන්ති රාගුප්පත්තිහෙතු. ඉට්ඨාරම්මණන්ති සුභාරම්මණං. එත්ථ ච ඉට්ඨාරම්මණසිසෙන තත්ථ ඉට්ඨාකාරග්ගහණං වදති. තඤ්ඤි වජ්ජනියං. පරතොති අවසවත්තනත්ථෙත අඤ්ඤතො. සඬබාරා හි “මා භිජ්ජන්තු”ති ඉච්ඡිතාපි භිජ්ජන්තෙව, තස්මා තෙ අවසවත්තිත්තා පරො නාම, සා ච නෙසං පරතා අනිච්චදස්සනෙන පාකටා හොතිති වුත්තං “පරතො පස්සාති අනිච්චතො පස්සා”ති. කාමං විපස්සනා සඬබාරනිමිත්තං න පරිච්චජති සඬබාරෙ ආරබ්භ වත්තනතො, යෙසං පන නිමිත්තානං අග්ගහණෙන අනිමිත්තාති ගහිතුං අරහති, තං දස්සෙතුං “නිච්චාදිනං නිමිත්තාන”න්ති ආදි වුත්තං. සලක්ඛණ-සාමඤ්ඤලක්ඛණ-දස්සනවසෙන මානස්ස දස්සනාභිසමයො, විපස්සනාය පහානාභිසමයො. “මග්ගෙනා”ති වදන්ති, මග්ගෙනෙව පන අසම්මොහතො පරිඤ්ඤාපටිච්චෙධවසෙන දස්සනාභිසමයො, පහානපටිච්චෙධවසෙන පහානාභිසමයො. රාගාදිසන්තකායාති රාගාදිනං සමුච්ඡේදවසෙන පටිප්පස්සද්ධිවසෙන වූපසමෙතබ්බතො සන්තභාවෙන.

ආනන්දසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. සුභාසිතසුත්තවණ්ණනා

213. අඩ්ඪියන්ති හෙතුභාවෙන ආගමභාවෙන අවයවභාවෙන වා ඤායන්තීති අඩ්ඪානි, කාරණානි, අවයවා වානි ආහ “අඩ්ඪෙහිති කාරණෙහි, අවයවෙහි වා”ති. චිරතියො සුභාසිතවාචාය පුබ්බං පනිට්ඨිතා හොන්තිති මුසාවාදාචෙරමණිආදයො තස්සා විසෙසහෙතුති ආහ “මුසාවාදා...පෙ.... කාරණානි”ති. යස්මා අරියවොහාරා විසෙසතො චෙතනාසභාවා, තස්මා ච්චිසුචරිතසමුදායස්ස සච්චවාචාදයො අඩ්ඪගුණාති ආහ “සච්චවචනාදයො චත්තාරො අවයවා”ති. නිස්සක්කච්චනන්ති හෙතුම්හි නිස්සක්කච්චනං. තෙනාහ “සමනුආගතා පචත්තා”ති. වාචා හි තාය චිරතියා සම්මා අනුරූපතො ආගතා පචත්තාති “සමන්තාගතා”ති වූච්චති. කරණච්චනන්ති සහයොගෙ කරණච්චනං. තෙනාහ “යුත්තා”ති. සහජාතාපි හි චෙතනා යථාසමාදින්නාය චිරතියා සම්මා අනුරූපතො යුත්තාති චත්තුං අරහති.

සමුල්ලපනවාචාති සද්දවාචා, සා වූච්චතිති වාචා නාම. විඤ්ඤත්ති පන වූච්චති එතායාති වාචා නාම, තථා චිරති චෙතනාවාචා. න සා ඉධ අධිප්පෙතාති සා චෙතනාවාචා විඤ්ඤත්තිවාචා විය ඉධ ඉමස්මිං සුත්තෙ න අධිප්පෙතා “සුභාසිතා හොති”ති වචනතො. තෙනාහ “අභාසිතබ්බතො”ති. සුට්ඨු භාසිතාති සම්මා ඤායෙන භාසිතා ච්චිසුචරිතභාවතො. අත්ථාවහනන්ති භිතාවහකාලං පති ආහ. කාරණසුද්ධන්ති යොනියොමනසිකාරොන කාරණවිසුද්ධිං. දොසාභාවන්ති අගතිගමනාදිදොසාභාවං. රාගදොසාදිවිනිමුත්තඤ්ඤි තං භාසතො අනුරොධවිරොධවිච්ජනතො අගතිගමනං දුරසමුග්ගසාටිතමෙවාති. අනුචාදවිමුක්තාති අපවාදවිරහිතා. සබ්බාකාරසම්පත්තිං දිපෙති, අසති හි සබ්බාකාරසම්පතියං අනුවජ්ජතාපි.

කිඤ්චාපි පුබ්බෙ ධම්මාධිට්ඨානා දෙසනා ආරද්ධා, පුග්ගලජ්ඣාසයතො පන පුග්ගලාධිට්ඨානාය...පෙ.... වචනමෙතං. කාමඤ්ඤෙත්ථ “අඤ්ඤකරනිද්දොසවචන”න්ති අවිසෙසතො වුත්තං, “ධම්මංයෙව භාසති”ති ආදිනා පන අධම්මදොසාදිරහිතාය වාචාය වූච්චමානත්තා ඉධාපි සුභාසිතා වාචා අධිප්පෙතාති. “සුභාසිතංයෙව”ති අවධාරණෙන නිවත්තිතං සරූපතො දස්සෙති “නො දුබ්භාසිත”න්ති ඉමිනා. තෙනාහ “තස්සෙව වාචබ්ගස්ස පටිපක්ඛභාසනනිවාරණ”න්ති. පටියොගීතිවත්තනත්ථො හි එව-සද්දො, තෙන පිසුණවාචාපටික්ඛෙපො දස්සිතො.

“සුභාසිත” න්ති වා ඉමිනා වතුබිබ්බං වට්ඨිසුවරිතං ගතිතන්ති “නො දුබ්භාසිතන්ති ඉමිනා මිච්ඡාවාවජ්ජහානං දීපෙති” ති වුත්තං. සබ්බවට්ඨිසුවරිතසාධාරණවචනඤ්ඤි සුභාසිතන්ති. තෙන පරභෙදනාදිකං අසබ්භාදිකඤ්ඤි බොධිසත්තානං වචනං අපිසුණාදිවිසයන්ති දට්ඨබ්බං. භාසිතබ්බවචනලක්ඛණන්ති භාසිතබ්බස්ස වචනස්ස සභාවලක්ඛණං දීපෙතිති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. යදි එවං නනු අභාසිතබ්බං පට්ඨං වත්වා භාසිතබ්බං පච්ඡා වත්තබ්බං යථා “වාමං මුඤ්ච, දක්ඛණං ගණ්භා” ති ආහ “අභිගපරිදීපනත්ථං පනා” ති ආදි.

පට්ඨමනාති “සුභාසිත” න්ති පදෙන. ධම්මතො අනපෙතන්ති අත්තනො පරෙසඤ්ච හිතසුඛාවහධම්මතො අනපෙතං. මන්තාවචනන්ති මන්තාය පවත්තෙතබ්බවචනං. පඤ්ඤවා අවිකිණ්ණවාචො හි න ව අනත්ථාවහං වාවං භාසති. ඉතරෙහි ද්විතීති තතියවතුත්ථපදෙහි. “ඉමෙහි බොතිආදීනීති කරණෙ ඵනං උපයොගවචන” න්ති කෙචි. තං වාවන්ති යථාචුත්තං වතුරඬ්භිකං. යඤ්ච වාවං මඤ්ඤන්තිති සම්බන්ධො. අඤ්ඤෙති ඉතො බාහිරකා ඤායවාදිනො අක්ඛරවිත්තකා ව. “පටිඤ්ඤාහෙතුඋදාහරණුපනයනිගමනාති අවයවා වාක්‍යස්සා” ති වදන්ති. නාමාදීනීති නාමාඛ්‍යාතපදෙහි. ලිඬගං ඉත්ථිලිඬගාදි වචනං ඵකවචනාදි. පට්ඨමාදි විහත්ති අතීතාදි කාලං. කත්තා සම්පදානං අපාදානං කරණං අධිකරණං කම්මඤ්ච කාරකං. සම්පත්තීති සමන්තාගතන්ති එතෙ අවයවාදිකෙ සම්පාදෙත්වා වුත්තං. තං පටිසෙධෙතීති තං යථාචුත්තවිසෙසම්පි වාවං “ඉමෙහි බො” ති වදන්තො භගවා පටිසෙධෙති. බො-සද්දො හෙත්ථ අවධාරණත්ථො. තෙනාහ “අවයවාදී” ති ආදි. යා කාචි අසභාවනිරුත්තිලක්ඛණා. සා මිලක්ඛණාසා. සිහළකෙනෙවාති සිහළභාසාය පරියාපන්නෙන වචනෙන. අරහත්තං පාපුණ්ණි සංසාරෙ අතිවිය සඤ්ජාතසංවෙගා තන්තිස්සරණෙ නින්තපොණමානසා හුත්වා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා මග්ගපටිපාටියා අරහත්තං පාපුණ්ණි.

පාතොව පුල්ලිකකොකනදන්ති පාතොව සංපුල්ලපද්‍රුමං. හිජ්ජියතෙති නිබ්භිජ්ජියති නිබ්භිග්ගො ජායති. මනුස්සත්තං ගතාති මනුස්සත්තභාවං උපගතා.

බුද්ධත්තරෙති බුද්ධුප්පාදන්තරෙ ද්විත්තං බුද්ධුප්පාදානං අත්තරා. තදා හි පච්චෙකබුද්ධානං සාසනෙ, න බුද්ධසාසනෙ දිජ්ජමානෙ.

ජරාය පරිමද්දිතන්ති යථා හත්ථවරණාදිඅඬ්භානි සිටීලානි හොන්ති, වක්ඛාදීනි ඉන්ද්‍රියානි සවිසයග්ගහණෙ අසමත්ථානි හොන්ති, යොබ්බනං සබ්බසො විගතං, කායබලං අපගතං, සතිමතිධිතිආදයො විජ්ජයුත්තා, පුබ්බෙ අත්තනො ඔවාදපට්ඨකරා පුත්තදාරාදයොපි අපසාදකා, පරෙහි වුට්ඨාපතියසංවෙසනීයතා පුනදෙව බාලභාවජ්ජන්ති ව හොන්ති, එවං ජරාය සබ්බසො විමද්දිතං. එතන්ති සරීරං වදති. මිලාතජ්ජිවම්මනිස්සිතන්ති ජිණ්ණභාවෙන අජ්ජමංසලොහිතත්තා මිලාතෙහි ගතයොබ්බනෙහි ධම්මෙහි සන්තිස්සිතං. සාසමාමිසන්ති සාසභුතං ආමිසං මච්චුනා ගිලිත්වා විය පතිට්ඨපෙතබ්බතො. කෙසලොමාදිනානාකුණපසුරිතං. තතො එව අසුච්භාජනං ඵනං. සබ්බථාපි නිස්සාරතාය කදලික්ඛන්ධසමං.

අනුවජ්ජිකාහීති සම්මාසම්බුද්ධස්ස අනුරූපාහි. න තාපෙය්‍යාති විත්තඤ්ච කායඤ්ච න තාපෙය්‍යා. තාපනා වෙන්ථ සම්පති ආයති ව විසාදනා. න බාධෙය්‍යාති “නාහිභවෙය්‍යා” ති පදස්ස අත්ථදස්සනං. අපිසුණවාචාවසෙනාති සබ්බසො පහිනපිසුණවාචතාවසෙන. පාපානීති ලාමකානි නිකිට්ඨකානි. තෙනාහ “අජ්ජියානී” ති ආදි. අනාදායාති අග්ගහෙත්වා.

සාධුභාවෙනාති නිද්දොසමධුරභාවෙන. අමතසදිසාති සදිසෙ තබ්බොභාරොති, කාරණෙ වායං කාරියවොභාරොති ආහ “නිබ්බානාමතපච්චයත්තා වා” ති. පච්චයවසෙන හි සා තදා දස්සනජ්ජවත්ති. වරියාති වාරිත්තං. පොරාණා නාම පට්ඨකප්පිකා, බුද්ධාදයො වා අරියා.

පතිට්ඨිතාති නිව්වලභාවෙන අට්ඨං කත්වා පච්චයායත්තභාවතො අවිසංවාදනකා. උභයථා පටිපත්තිං ආහ “අත්තනො ව පරෙසඤ්ච අත්ථෙ පතිට්ඨිතා” ති. අත්ථෙ දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකාදිහිතෙ පතිට්ඨිතත්තා එව ධම්මෙ අවිහිංසාදිධම්මෙ පතිට්ඨිතා. අනුපරොධකරන්ති එතෙන හිතපරියායොයං අත්ථ-සද්දොති දස්සෙති. ධම්මිකන්ති ධම්මතො අනපෙතං, අත්ථධම්මුපසංහිතං වා.

නිබ්බානජ්ජන්තියාති නිබ්බානජ්ජන්තියත්ථං. දුක්ඛස්ස අත්තකිරියාය අත්තකරණත්ථං. යස්මා බුද්ධො බෙමාය භාසති, තස්මා බෙමුජ්ජන්තිහෙතුයා බෙමා, තස්මා සා සබ්බවාචානං උත්තමාති එවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. මන්තාවචනවසෙනාති සබ්බදොසරහිතවසෙන.

සුභාසිතසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. සාරිපුත්තසුත්තවණ්ණනා

214. වාක්කරණවාතුරියතො වචනගුණහෙතුනං පූරියා පුරෙ භවාති පොරී, තාය පොරියා. තෙනාහ “අක්ඛරාදිපරිපුණ්ණායා” ති. අවිබද්ධායාති පිත්තාදිහි න විබද්ධාය අනුපද්දතාය. තෙනාහ “අපලිබුද්ධායා” ති ආදි.

නිද්දොසායානි අත්ථනො බාඤ්ජනනො විගතදොසාය. අක්ඛලිතපදබාඤ්ජනායානි අගලිතපදබාඤ්ජනාය, අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනියානි දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථස්ස බොධනෙ පරියත්තාය. භික්ඛුනන්ති ගාථාසුඛත්ථං රස්සං කත්වා චුත්තං.

“සංඛිත්තෙනපි දෙසෙති, චිත්ථාරෙනපි භාසති”ති නයිදං පට්ඨං උද්දිසිත්වා තස්ස අත්ථස්ස කිත්තනවසෙන පවත්තිතං වචනං සන්ධාය චුත්තං. සා හි චිත්ථාරදෙසනා එව හොති. යා පන දෙසනා කදාවි ධම්මපටිග්ගාහකානං අප්ඤ්ඤාසයවසෙන සංඛිත්තෙනෙව දස්සෙත්වා නික්ඛිපති, යා ව කදාවි චිත්ථාරෙන, තදුභයං සන්ධාය චුත්තං. තෙනාහ “චත්තාරිමානි”තිආදි. සභාවමධුරො පච්චයවසෙන මධුරතරො හොතිති දස්සෙතුං “යථා”තිආදි චුත්තං. විවිධාකාරං කත්වා ධම්මං කථෙතුං පටිභානීති පටිභානං, දෙසනාපකාරඤ්ඤාණං. තෙනාහ “සමුද්දතො”තිආදි. ඔදහන්තිති අවජානනවසෙන ගමෙත්ති.

සාරිපුත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. පචාරණාසුත්තවණ්ණනා

215. තස්මිං අහුති තස්මිං අහනීති ආහ “තස්මිං දිවසෙ”ති. අනසනෙනානි සබ්බසො ආභාරස්ස අභුඤ්ජනෙන. සාසනිකසීලෙන බාහිරකඅනසනෙන වා උපෙනා හුත්වාති යොජනා. වා-සද්දෙන බිරපානමධුසායනාදීනිපි සධගණ්හාති. පකාරෙහි දිට්ඨාදීහි වාරෙහි කායකම්මාදිකෙ සරාපෙති ගාරය්ගෙ කරොති එතායානි පචාරණා, පටිපත්තිවිසොධනාය අත්තනො අත්තනො වජ්ජසොධනාය ඔකාසදානං. යස්මා යෙභුයොන වස්සංවුට්ඨොති කාතබ්බා එසා විසුද්ධිදෙසනා, තස්මා චුත්තං “වස්සංවුට්ඨපචාරණාය. විසුද්ධිපචාරණානිපි එතිස්සාව නාම”න්ති. තදා තස්ස භික්ඛුසඤ්ජස්ස තුණ්හිභාවස්ස අනවසෙසනායපි වණ්ණං දස්සෙතුං පාළියං “තුණ්හිභුන”න්ති චුත්තන්ති ආහ “යතො යතො...පෙ.... නත්ථි”ති. හත්ථස්ස කුක්කුච්චතා අසංයමො අසම්පජ්ඤ්ඤකිරියා හත්ථකුක්කුච්චං. තථා පාදකුක්කුච්චං වෙදිතබ්බං, වා-සද්දො අචුත්තවිකප්පත්ථො, තෙන තදඤ්ඤෙසමභාවො විභාවිතොති දට්ඨබ්බං.

පඤ්චපසාදෙහීති පඤ්චවණ්ණෙහි පසාදෙහි. වොස්සග්ගත්ථො යථාරුචි කිරියාය වොස්සජ්ජනං. පුච්ඡනත්ථෙති පටික්ඛෙපමුඛෙනෙව පුච්ඡනත්ථෙ නකාරො, මෙ කිඤ්චි කිරියං වා වාවසිකං වා න ගරහථ, කිං නු ගරහථ කායවාචාහීති අත්ථො. කෙචි “ද්වාරානෙවා”ති ද්වාරසීසෙන ද්වාරප්පවත්තවරියං වදන්ති. විසුද්ධිපචාරණාය අධිප්පෙතත්තා යෙන පචාරිතං, තෙනෙව විසුද්ධිති ඤායති, යෙන න පචාරිතං. කිං නු තං අවිසුද්ධන්ති සීයා කස්සචි පුපුජ්ජනස්ස ආසඩ්ධිකා? තත්තිවාරණත්ථමාහ “නො අපරිසුද්ධත්තා”ති. මනොද්වාරං පරිසුද්ධං අසුචිකාරකඋපක්කිලෙසානං දුරිකතත්තා. ඉදානි එතරහි බුද්ධකාලෙ. එත්ථානි මනොද්වාරපරිසුද්ධියං.

කායච්චිසමාවාරපරිසුද්ධියා පවෙදිතාය මනොසමාවාරපරිසුද්ධි අත්ථනො පවෙදිතාව හොතිති “කායිකං වා වාවසිකං වා”ඉච්චෙවාහ. තථා හි චුත්තං “කායිකං වා වාවසිකං වානි ඉදං චතුන්තං අරක්ඛියතං සන්ධාය ථෙරො ආහා”ති. “භික්ඛවෙ, පචාරෙමි වො”ති භික්ඛුසඤ්ජස්සත්තා පචාරණාය තත්ථ භික්ඛුසඤ්ජෙන වත්තබ්බං පටිච්චනං දෙන්තො ධම්මසෙනාපති “භික්ඛුසඤ්ජස්ස භාරං වහන්තො”ති චුත්තො. තෙනාහ “න ඛො මයං, හන්තෙ”තිආදි. අරක්ඛියානීති පරානුචාදතො න භාගිතබ්බානි සුපරිසුද්ධිභාවතො.

“අනුප්පන්තස්සා”ති ඉදං අධිප්පායිකවචනන්ති තදධිප්පායං විවරන්තො “කස්සපසම්මාසම්බුද්ධතො පට්ඨායා”තිආදිමාහ. කස්සපසම්මාසම්බුද්ධතොති විහත්තෙ නිස්සක්කං, තස්මා කස්සපසම්මාසම්බුද්ධතො ඔරන්ති අත්ථොති. අඤ්ඤෙතානි ඉතො හගවතො අඤ්ඤෙත. අනුප්පාදිතපුබ්බස්සානි පරසන්තානෙ න උප්පාදිතපුබ්බස්ස. සසන්තානෙ පන පච්චෙකබුද්ධානං වසෙන න උප්පාදිතොති න සක්කා වත්තුං. සමනුආගතානි සම්මා අනු උපගතා. හගවතො සීලාදයො ගුණානි බුද්ධභුතස්ස ගුණා අධිප්පෙතානි ආහ “අරහත්තමග්ගමෙව නිස්සාය ආගතා”ති. සබ්බගුණානි දසබලඤ්ඤාණාදයො සබ්බෙ බුද්ධගුණා. හන්තෙති එත්ථ ඉතිසද්දො ආදිඅත්ථො. තෙන “ඉමෙසං පන... පෙ.... වාවසිකං වා”ති යාථායං පාළිපදෙසො, තං සබ්බං ගණ්හාති. තෙනාහ “ඉදං ථෙරො...පෙ.... පචාරෙන්තො ආහා”ති.

යං අත්තනො පුඤ්ඤානුභාවසිද්ධං චක්කරතනං නිප්පරියායතො තෙන පවත්තිතං නාම, න ඉතරන්ති පට්ඨනායො චුත්තො. යස්මා පවත්තිතස්සෙව අනුපවත්තනං, පට්ඨනායො ව තංසදිසෙ තබ්බොභාරවසෙන චුත්තොති තං අනාදිසිත්වා දුතියනායො චුත්තො. දසවිධන්ති අත්තොජනස්මිං, බලකායෙ රක්ඛාවරණගුත්තියා සංවිධානං, බත්තියෙසු අනුයුත්තෙසු, බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙසු, නෙගම්පානපදෙසු, සමණබ්‍රාහ්මණෙසු, මිගපක්ඛිසු අධම්මවාරපටික්ඛෙපො, අධනානං ධනානුප්පදානං, සමණබ්‍රාහ්මණෙ උපසඤ්ඤාමිත්වා පඤ්ඤාපුච්ඡනන්ති එවං දසවිධං. තත්ථ ගහපතිකෙ පක්ඛිජාතෙ ව විසුං කත්වා ගහණවසෙන ද්වාදසවිධං. වක්කවත්තිවත්තන්ති වක්කවත්තිභාවාවහං වත්තං. යස්මා යාථාවතො පවත්තිතං, තදනුරූපකං පන ඤායෙන යුත්තකෙන පවත්තිතං නාම හොතිති ආහ “සම්මා නයෙන හෙතුනා කාරණෙනා”ති. උභතොභාගෙවිමුත්තානි උභයභාගෙහි උභයභාගතො විමුත්තානි අයමෙත්ථ අත්ථොති දස්සෙති “ද්විති භාගෙහි විමුත්තා, අරුපා...පෙ.... නාමකායකො”ති ඉමිනා. තෙවිජ්ජාදිභාවන්ති තෙවිජ්ජලභිඤ්ඤවතුප්පටිසම්භිද්ධාං. පඤ්ඤාවිමුත්තා හි තං නිවිධං අප්පත්තා කෙවලං පඤ්ඤාය එව විමුත්තා.

විසුද්ධත්වයානි විසුද්ධිපවාරණත්වය. සංයෝජනවිධේන සංයෝජනසඬ්ඛානෙ වෙව ඛන්ධනවිධේන ඛන්ධනසඬ්ඛානෙ ව. විජිතසඬ්ඛාමන්ති යථා රාගාදයො පුන න සීසං උක්ඛිපන්ති, එවං අරියමග්ගසෙනාය වසෙන විජිතසඬ්ඛාමං. තෙනාහ “විජිතරාගදොසමොහසඬ්ඛාම”න්ති. මාරබලස්සාති මාරසෙනාය, මාරස්ස වා සාමන්ථීයස්ස. වෙනෙයාසත්ථන්ති විනෙතබ්බජනසමුභං. සකටාදිසත්ථසභාගතො විනෙයොච සත්ථොති තං වෙනෙයාසත්ථං. සීලසාරාදිඅභාවතො අන්තොකුච්ඡො.

පවාරණාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. පරොසහස්සසුත්තවණ්ණනා

216. සහස්සනො පරං අඬ්ඨතෙයාහික්ඛුසනං තදා භගවන්තං පයිරුපාසනීති ආහ “පරොසහස්සන්ති අතිරෙකසහස්ස”න්ති. නිබ්බානෙ කුතොචි භයං නත්ථීති කුතොචිපි කාරණතො නිබ්බානෙ භයං නත්ථී අසඬ්ඛතභාවෙන සබ්බසො ඛෙමන්තා. තෙනාහ භගවා – “ඛෙමඤ්ච වො, හික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙස්සාමි ඛෙමගාමීතිඤ්ච පටිපද”න්තිආදි (සං. නි. 4.379-408). න කුතොචි භයං එතස්මීං අධිගතෙති අකුතොභයං, නිබ්බානං. තෙනාහ “නිබ්බානප්පත්තස්සා”තිආදි. විපස්සිකො පට්ඨායානි අමභාකං භගවතො නාමවසෙන ඉසීනං සත්තමභාවදස්සනත්ථං චුත්තං. තෙ හි තත්ථ තත්ථ සුත්තෙ බහුසො කිත්තිතා. ඉසීනන්ති වා පච්චෙකඛුද්ධසාවකඛාහිරකඉසීනං සත්තමො උත්තරො සෙට්ඨොති අත්ථො.

අට්ඨප්පත්තිවසෙනානි කාරණසමුට්ඨානවසෙන. තදස්ස අට්ඨප්පත්තිං විභාවෙකුං “සඬ්ඝමජ්ඣෙ”තිආදි චුත්තං. පටිභානසම්පන්නවාචාය අඤ්ඤෙ ඊසති අභිභවතීති වඩ්ඪිසො. තෙනාහ “පටිභානසම්පත්ති”න්තිආදි.

කිලෙසුම්මුප්පනසකානීති රාගාදිකිලෙසානං රජ්ජනදුස්සනාදිනයෙහි සවිසයෙ අයොනිසො උට්ඨානානි. යදි අනෙකානි සකානි, අථ කස්මා “උම්මග්ගපථ”න්ති? චුත්තන්ති ආහ “චට්ටපථත්තා පන පථ”න්ති. රාගදොසමොහමානදිට්ඨිවසෙන රාගබ්ලාදීනි පඤ්චබ්ලානි. විභජන්තන්ති විභජනවසෙන කථෙත්තං. විභජිත්වානි ඤාණෙන විචෙචෙත්වා.

අමතෙ අක්ඛාතෙති අමතාවගෙ ධම්මෙ දෙසිතෙ. ධම්මස්ස පස්සිකාරො සච්චසම්පට්චෙධෙන. අසංභීරා දිට්ඨිවාතෙහි.

අතිවිජ්ඣිත්වානි පටිවිජ්ඣිත්වා. අතික්කමභුතන්ති අතික්කමනට්ඨෙත භුතං. දසද්ධානන්ති දසන්තං උපඩ්ඨානං. තෙනාහ “පඤ්චන්ත”න්ති. ජානන්තෙනානි ධම්මස්ස සුදුල්ලභනං ජානන්තෙන.

පරොසහස්සසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. කොණ්ඩඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා

217. එවංගහිතනාමොති “අඤ්ඤාසි වත, භො, කොණ්ඩඤ්ඤො”ති සත්ථු වචනං නිස්සාය හික්ඛුහි අඤ්ඤෙහි කොණ්ඩඤ්ඤනාමකෙහි විසෙසනත්ථං එවංගහිතනාමො. ද්වාදසන්තං සංවච්ඡරානං වසෙන චිරස්සං. ඡද්දන්තභවනෙති ඡද්දන්තනාගරාජභවනට්ඨානෙ. පඤ්ඤවා මභාසාවකො රත්තඤ්ඤුතාය. “දසසහස්සවක්කවාලෙ දෙවමනුස්සානන්ති දසසහස්සවක්කවාලෙ දෙවානං, ඉමස්මිං වක්කවාලෙ දෙවමනුස්සානඤ්ඤාති එවං දසසහස්සවක්කවාලෙ දෙවමනුස්සාන”න්ති වදන්ති. අග්ගන්තිආදිතො. තත්ථානි මන්දාකිනීතිරෙ.

වස්සග්ගෙනානි වස්සපටිපාටියා. තන්ති අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරං. මභාබ්‍රහ්මානං විය ලොකියමනුස්සා හරායන්ති. පාමොක්ඛභුතො ආයස්මා ථෙරො අන්තරන්තරා තත්ථ තත්ථ ජනපදෙ වසිත්වා තදනුක්කමෙන මන්දාකිනීතිරං උපගතො, තස්මා චුත්තං – “ඉච්ඡාමහං, භන්තෙ, ජනපදෙ වසිතු”න්ති.

ආනුභාවසම්පන්නා දිබ්බායුකා තෙ හත්ථිනාගානි චුත්තං “පුබ්බෙ පච්චෙකඛුද්ධානං පාරිවරියාය කතපරිවයා”ති. ථෙරස්ස සඤ්චරණට්ඨානෙ ආවරණසාධා හරිත්වා අපනෙත්වා. මුඛොදකඤ්චෙව දන්තකට්ඨඤ්ච ය්පෙතීති සළලදෙවදාරුකට්ඨාදීනි අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසිත්වා අග්ගිං නිබ්බන්තෙත්වා ජාලෙත්වා තත්ථ පාසාණබණ්ඩානි තාපෙත්වා තානි දණ්ඩකෙහි වට්ටෙත්වා තළාකාසු උදකසොණ්ඩිසු බිපිත්වා උදකස්ස තත්තභාවං ඤ්ඤත්වා නාගලතාදන්තකට්ඨං උපනෙත්තො මුඛොදකඤ්ච ය්පෙති. වත්තං කරොතීති අන්තොකුටියා බහි ව පමුඛෙහි අඬ්ගණෙහි සාධාහඬ්ගෙහි සම්මජ්ජන්තො වක්ඛමානනයෙන ආහාරං උපනෙත්තො වත්තං කරොති.

පතිට්ඨප්පමාණෙති කට්ඨප්පමාණෙ, අයමෙව වා පායො තාව මහන්තමෙවානි යාව මහන්තං සෙනපදුමවනං, තාව මහන්තමෙව. එසෙව නයො රත්තකුමුදවනාදියු. බාදන්තා මනුස්සා. පක්කපයොසනිකා වියානි සුපක්කපයොසනං විය.

සනභාවෙන පන පක්ඛිත්තවුද්දමඬු විය හොති. තෙනාහ “එතං පොක්ඛරමඬු නාමා”ති. මුළාලන්ති සෙනපදුමානං මූලං. හිසන්ති තෙසංයෙව කන්දං. එකස්මිං පබ්බතෙ එකෙකස්මිං පබ්බන්තරෙ. පාදසංකන්ති දොණුසස්ස චතුභාගො සණ්ඨානතො වුද්දකො, තස්මා පාදසංකප්පමාණන්ති තුම්බමත්තං. සොණ්ඨිආවාටෙති වුද්දකසොණ්ඨියො වෙව වුද්දකආවාටෙ ව.

එතං භොජනන්ති යථාචුත්තං නිරුද්ධපායසභොජනං. කෙච්චි සඤ්ජානන්ති යෙ ථෙරා වුඬ්ඪිසත්තරා. කෙච්චි න සඤ්ජානන්ති යෙ නවා අවිරපබ්බජිතා.

වුද්ධානුචුද්ධොති වුද්ධස්ස අනුචුද්ධො. බාළ්භවීරියොති චතුත්තං සම්මප්පධානානං චසෙන විරනිච්ඡිතවීරියො. තිණ්ණං විවෙකානන්ති කායචිත්තඋපධිවිවෙකානං ලාභීති යොජනා. චතස්සො චදති වඩ්ඨිසත්ථෙරො සයංපටිභානං, න සෙසාහිඤ්ඤානං අභාවතොති ආහ “ඉතරා”තිආදි. පරිසා සන්තිසිද්ධි නිස්සද්දභාවෙන තුණ්හි අභොසිති අත්ථො. අනුජානාපෙසිති පඨමං අත්තනා ඤාතං උපට්ඨිතං අත්තනො පරිනිබ්බානකාලං අනු පච්ඡා සත්ථාරං ජානාපෙසිති එවං එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

තන්ති ආසාළ්භිපුණ්ණමාය ඉසිපතනෙ යං දස්සනං, යං වා දුක්ඛරවරියායං තුම්භාකං උපට්ඨානං ආදිතො දස්සනං, තං, හන්තෙ, පඨමදස්සනං. ඔනතචිතතාති හෙට්ඨා උපරි ව ඔනතා චිතතා. කම්පෙත්වාති ථොකං වාලෙන්වා දස්සනත්ථං එකනිත්තාදො තෙසං හත්ථිනාගානඤ්චෙව නාගයක්ඛකුම්භණ්ඩානං දෙවතානඤ්ච සද්දෙන. ටුභ්මානො දෙවතා අදංසුති සම්බන්ධො.

සප්ඤ්ඤායමකංසු පසාදනීයෙසු පසාදවසෙන සන්තිපතිතපරිසාය පසාදජනනත්ථං භගවති නික්ඛමිත්වාති භගවති ගන්ධකුටිතො නික්ඛමිත්වා. ධරතියෙවාති අදුට්ඨතං පත්වා තිට්ඨතෙව.

කොණ්ඩඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. මොග්ගල්ලානසුත්තවණ්ණනා

218. පච්චවෙක්ඛන්ති තෙසං අරියානං චිත්තං අත්තනො ඤාණවක්ඛුනා පති අවෙක්ඛති පච්චවෙක්ඛති. පබ්බතස්සාති ඉසිගිලිපබ්බතස්ස. දුක්ඛපාරං ගතන්ති වට්ටදුක්ඛස්ස පාරං පරියන්තං ගතං. සබ්බගුණසම්පන්නන්ති සබ්බෙහි වුද්ධගුණෙහි ව සාවකගුණෙහි ව පරිපුණ්ණං. අනෙකාකාරසම්පන්නන්ති රූපසොසලුබ්බමප්පමාණිකානං සත්තානං තෙහි තෙහි ආකාරෙහි සබ්බෙසඤ්ච අනෙකෙහි අනන්තාපරිමෙයොහි පසිද්ධිබ්බාකාරෙහි සමන්තාගතං. තෙ පන ආකාරා යස්මා අනඤ්ඤසාධාරණා වුද්ධගුණා එව, තස්මා ආහ “අනෙකෙහි ගුණෙහි සමන්තාගත”න්ති.

මොග්ගල්ලානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. ගග්ගරාසුත්තවණ්ණනා

219. තෙති තෙ දෙවමනුස්සෙ. “සරීරවණ්ණෙනාති සරීරෙ ඡව්චණ්ණෙනා”ති වදන්ති. සරීරවණ්ණෙනාති වා ධම්මරූපකායගුණෙන. “යසසා”තිපි පාඨො, සො එවත්ථො. විගතමලොති අබ්භාමිතිකාදීහි විගතූපක්කිලෙසො. භාණු චුවචති පභා, සාතිසයො භාණු එතස්ස අත්ථිති භාණුමා. සුරියොති ආහ “ආදිච්චො වියා”ති.

ගග්ගරාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. වඩ්ඨිසසුත්තවණ්ණනා

220. සො කිර විවරතීති සම්බන්ධො. “යථායං දීපො ජම්බුදීපොති ජම්බුනා පඤ්ඤාතො, එවාහමිපි තෙන ජම්බුනා පඤ්ඤායස්ස”න්ති ජම්බුසාබං පරිහරිත්වා. වාදං කත්වාති “ඉමස්මිං වාදෙ සවෙ තෙ පරාජයො හොති, ත්වං මෙ දාසො හොති. සවෙ මෙ පරාජයො, අහං තෙ හරියා”ති එවං කතිකං කත්වා. වාදෙ ජයපරාජයානුභාවෙනාති තථාපවත්තිතෙ වාදෙ පරිබ්බාජකස්ස ජයානුභාවෙන වෙව අත්තනො පරාජයෙන ව. වයං ආගම්මාති සිප්පුග්ගහණවයං ආගම්ම. විජ්ජන්ති මන්තං.

නිබ්බත්තගතිවිභාවනවසෙන ඡවසීසභාවං දුසෙති විනාසෙතීති ඡවදුසකං සිප්පං, තථාපවත්තං මන්තපදං. අත්තනො ආනුභාවෙනාති නිරයෙ නිබ්බත්තසත්තස්ස සීසං යත්ථ කත්ථවි ඨිතං වුද්ධානුභාවෙන ආනෙත්වා දස්සෙත්වා. බිණ්ණසවස්ස සීසන්ති පරමජ්ජිවජ්ජනාය කඤ්චිපි අජානාපෙත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා පරිනිබ්බුතස්ස බිණ්ණසවස්ස ඡඩ්ඨිතං සීසකථාහං. දස්සෙසීති අත්තනො ආනුභාවෙන ආනෙත්වා දස්සෙසී.

“තුම්හෙ, හො ගොතම, ජානාපා”ති කාමං වඩ්ඪිසො නිබ්බන්තට්ඨානං සන්ධාය පුච්ඡති, භගවා පන අනුපාදිසෙසනිබ්බානං සන්ධාය “ආම, වඩ්ඪිස...පෙ.... ගතිං ජානාමි”ති ආහ. චුත්තඤ්ඤෙතං “නිබ්බානං අරහතො ගති”ති. වඩ්ඪිසො සයං මත්තබ්බෙත ගතිපරියාපන්තස්ස ගතිං ජානන්තො භගවන්තම්පි “අයම්පි තපා”ති මඤ්ඤමානො “මත්තෙන ජානාසි, හො ගොතමා”ති ආහ. භගවා අත්තනො බුද්ධඤ්ඤාණමෙව මත්තං කත්වා දිපෙන්නො “ආම, වඩ්ඪිස, එකෙන මත්තෙනෙව ජානාමි”ති ආහ. මුඛා එව දාතබ්බන්ති අමුලිකො. අනන්තරහිතාය භූමියා සයනං ථණ්ඩිලසෙය්‍යා. ආදි-සද්දෙන සායතනියං උදකොරොහණභූමිහරණාදිං සඬගණ්භාති. සො තං...පෙ.... අරහත්තං පාපුණ්ති ඉමිනා වඩ්ඪිසත්ථෙරො පබ්බජිත්වා න විරස්සෙව සුඛාය පටිපදාය අරහත්තං පන්නො විය දිස්සති, න බො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං, ආයතිං ථෙරො පබ්බජිත්වා සමථවිපස්සනාසු කම්මං ආරහිත්වාපි දුක්ඛාය පටිපදාය තාදිසං කාලං විනිනාමෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්ති. තෙනාහ –

“නික්ඛන්තං වත මං සන්තං, අගාරස්මානගාරියං;
විතක්කා උපධාවන්ති, පගබ්භා කණ්ඞතො ඉමෙ”. (සං. නි. 1.209; ථෙරගා. 1218);

ආයස්මතො වඩ්ඪිසස්ස අනභිරති උප්පන්නා හොති, රාගො චිත්තං අනුද්ධංසෙති, “කාමරාගෙන ඩය්භාමි, චිත්තං මෙ පරිඩය්භති”තිආදි (ථෙරගා. 1232).

විමුක්තිසුඛන්ති සබ්බසො කිලෙසවිමුක්තියං නිබ්බානෙ ව උප්පන්නං සම්පතිඅරහත්තඵලසුඛං පටිසංවෙදෙන්නොති යථාපරිච්ඡින්නං කාලං පති සම්මදෙව වෙදෙන්නො අනුභවන්නො. කචිනා කතං, තතො වා ආගතං, තස්ස වා ඉදන්ති කාවෙයං, තදෙවෙත්ථ “කාවෙයා”න්ති චුත්තං. යෙ නියාමගතද්දසාති යෙ භික්ඛූ අරියා බුද්ධානං සාවකා ඵලට්ඨභාවෙන නියාමගතා වෙව මග්ගට්ඨභාවෙන නියාමදසා ව. නියාමොති භි සම්මත්තනියාමො අධිප්පෙතො. සුආගමනන්ති මම ඉමස්ස සන්ථුතො සන්තිකෙ ආගමනං උපගමනං, ඉමස්මිඤ්ච ධම්මචිනයෙ ආගමනං පබ්බජනං උපසම්පදා සුන්දරං ආගමනං. තත්ථ කාරණමාහ “තිස්සො විජ්ජා”තිආදි. අවුත්තම්පි ගාථාය අත්ථතො ගහිතමෙව ථෙරස්ස ඡළභිඤ්ඤභාවතො.

වඩ්ඪිසසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සාරත්ථප්පකාසිනියා සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

වඩ්ඪිසසංයුත්තවණ්ණනාය ලිනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. ව්‍යාප්තිය

1. විවේකසුන්තවණ්ණනා

221. සංවේදනාකාමානි අත්පතො සංවේගං උප්පාදෙනුකාමා. තථාභූතා නං කිලෙසසභිගණිකාදිනො විවේකෙනුකාමා නාම හොතිති වුත්තං “විවේකං පටිපජ්ජාපෙනුකාමා”ති. ඛානිරොසුති ගොවරජ්ඣන්තනො ඛනිභූතෙසු. පුටුත්තාරම්මණෙසුති රූපාදිනානාරම්මණෙසු. වරතීති පවත්තති. ත්වං ජනොති ත්වං අත්තනො කිලෙසෙහි ජනනනො විසුං ජානො තාදිසෙ එව අඤ්ඤස්මිං ජනෙ ඉමං අයොනිසොමනසිකාරවසෙන පවත්තමානං ඡන්දරාගං විනයස්සු විනොදෙහි. සතං තං සාරයාමසෙති නියානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරඤ්ඤවාසෙන ව සතිමන්තං පණ්ඩිතං තං මයම්පි යථාඋප්පන්නං විතක්කං විනොදනාය සාරයාම, සතං වා සප්පුරිසානං කිලෙසවිගමනධම්මං පටිපජ්ජිත්වා වසන්තං තං සාරයාම වට්ටුක්ඛං. පාතාලන්ති මොහපාතාලං කිලෙසරජො, තදෙව “පාතාල”න්ති වුත්තං. මා අවහරීති හෙට්ඨා දුග්ගතිසොතං මා උපනෙසි. සිතන්ති සම්බන්ධං. තෙනාහ “සරිරලග්ග”න්ති. විවේකමාපන්නොති කිලෙසවිවේකං සමථවිපස්සනාභාවනමාපන්නො. උත්තමවීරියන්ති උස්සොළ්භිලක්ඛණප්පත්තං වීරියං, චතුබ්බිධං සමප්පධානවීරියං වා සම්පත්තං. පග්ගස්සාති ආරොපෙත්වා. පරමවිවේකන්ති පරමං සමුච්ඡෙදවිවේකං.

විවේකසුන්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. උපට්ඨානසුන්තවණ්ණනා

222. කායදරොපො හොතියෙව නියමෙන, න චිත්තදරොපො තස්ස මග්ගෙනෙව සමුග්ගාටිතත්තා.

ජරාතුරොති ජරාභිභවනෙන ආතුරොයෙව. පද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. උපට්ඨානය පරිනො දීඝපුටුලනය අතිවිය විජ්ඣන්ති සත්තිසල්ලග්ගණං. එවං හිස්ස තණ්හාසල්ලස්ස සදිසතා. අවිජ්ජාය පන සම්මොහාපාදනෙන දුක්ඛාපාදනෙන ව විසසදිසතා. රූප්පතොති විකාරං ආපාදියමානස්ස පිළියමානස්සාති අත්ථොති ආහ “සට්ටියමානස්සා”ති.

පබ්බජිතන්ති සසන්තානනො පබ්බජිතං වා රාගාදිමලනො පබ්බජිතං වා. තස්මාති යස්මා ථෙරස්සෙවෙනං වචනං, තස්මා අයං ඉදානි වුවිචමානො එත්ථ ගාථාය අත්ථො. දෙවනය හීනිආදි වුත්තස්සෙව අත්ථස්ස පාකට්ඨකරණං. එත්ථාති සෙසගාථාසු. අත්ථස්ස වුත්තනයත්තා “අනුත්තානපදවණ්ණනා”ති ආහ. විනයාති හෙතුම්හි නිස්සක්කවචනන්ති තස්ස හෙතුම්හි කරණවචනෙන අත්ථමාහ “විනයෙනා”ති. තථා “සමතික්කමා”ති එත්ථාපි. පරමපරිසුද්ධං සංකිලෙසසමුච්ඡින්නෙනො. ආරද්ධවීරියන්ති සම්භාවිතවීරියං. සම්භාවනඤ්ඤවස්ස පග්ගණ්ණනං පරිපූරණඤ්ඤාති ආහ “පග්ගහිතවීරියං පරිපූරණවීරිය”න්ති.

උපට්ඨානසුන්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. කස්සපගොත්තසුන්තවණ්ණනා

223. ඡෙතන්ති මිගානං ජීවිතං ඡෙතං. තෙනාහ “මිගලුද්දක”න්ති. රොහිතමිගන්ති ලොහිතවණ්ණං බුද්දකමිගං, “මහාරොහිතමිග”න්ති කෙවි. සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා තස්ස ජනපදස්ස සුලභහික්ඛනය තත්ථ ගන්ත්වා විහරතීති ඉමමත්ථං සන්ධාය “පයමසුත්තෙ වුත්තනයෙනො”ති වුත්තං. අයං පන ථෙරො පඤ්චාහිඤ්ඤො විපස්සනාකම්මිකො. යත්ථාති පදානුබන්ධනවසෙන ගමනං උපවිජින්නිත්වා ථෙරස්ස ආසන්නට්ඨානෙන යත්ථා. තස්ස වචනං සොතුං ආරද්ධො. අභිගුට්ඨකං ජාලාපෙසීති අධිට්ඨානලලෙන දණ්ඩදිපිකං විය අත්තනො අභිගුට්ඨකං ජාලාපෙසි. අක්ඛිනිපි පස්සති අභිගුට්ඨකං ජාලමානං. කණ්ණෙහිපි සුණාති තෙන වුවිචමානං ධම්මං එකදෙසෙන. විත්තං පනස්ස ධාවතීති සම්බන්ධො. එකස්සපිති ලුද්දකස්සපි.

අප්පසඤ්ඤන්ති එත්ථ අප්ප-සද්දො “අප්පහරිතෙ”තිආදිසු විය අභාවත්ථොති ආහ “නිප්පඤ්ඤ”න්ති. කාරණජානනසමත්ථොනාති ඉමිනා කාරණෙන සත්තානං සුඛං, ඉමිනා දුක්ඛන්ති එවං සමාවරමානෙන කාරණං ජානිතුං සමත්ථොන කම්මස්සකතඤ්ඤාසම්පයුත්තචිත්තෙනාති අත්ථො. සුණාතීති කෙවලං සවනමත්තවසෙන සුණාති, න තදත්ථවසෙන. තෙනාහ “අත්ථමස්ස න ජානාතී”ති. කාරණරූපානීති සභාවකාරණානි. කිං මෙ ඉමිනාති? “ඉදං පපඤ්ච”න්ති පහාය. වීරියං පග්ගස්සාති චතුබ්බිධං සම්මප්පධානං වීරියං පග්ගණ්ණිත්වා.

කස්සපගොත්තසුන්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සම්බහුලසුත්තවණ්ණනා

224. සම්බහුලාති සුත්තන්තයෙන සම්බහුලා. සුත්තන්තෙ සජ්ඣායිංසුති සුත්තන්තිකා. චනයං ධාරෙන්ති චනයධරා. යුක්ඛජන්ති වාසධුරෙ යොගං කරොන්ති. සටෙන්ති තත්ථ වායාමං කරොන්ති. කරොන්තානංයෙව අරුණො උග්ගච්ඡන්ති සම්බන්ධො.

කොමෙති කිං ඉමෙ? තෙනාහ “කහං ඉමෙ”ති? වජ්ජිභූමිං වජ්ජිරට්ඨං ගතාති වජ්ජිභූමියා. තෙනාහ “වජ්ජිරට්ඨාභිමුඛා ගතා”ති. තත්ථි එතෙසං නිකෙහං නිබ්බේධනිවාසට්ඨානන්ති අනිකෙතා තෙනාහ “අගෙහා”ති. උතු එව සජ්ජායං, උතුචසෙන වා කායචිත්තානං කල්ලන්තා සජ්ජායං. එස නයො සෙසෙසුපි.

සම්බහුලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. ආනන්දසුත්තවණ්ණනා

225. අතිවෙලන්ති අතිබහුකාලං. භික්ඛුනා නාම උපගතානං උපනිසින්නකථාමත්තං වත්ථා ගන්ථධුරෙහි වාසධුරෙහි වා යුත්තපයුත්තචිත්තෙන භවිතබ්බං, නාතිවෙලං තෙසං සඤ්ඤත්තිබහුලෙන. ථෙරො පන තදා කෙනවි කාරණෙන බහුවෙලං ගිහිසඤ්ඤත්තිබහුලො අහොසි, තං සන්ධාය චුත්තං “අතිවෙල”න්තිආදි. ඉදානි තමත්ථං විභාවෙතුං “භගවති”තිආදි චුත්තං. තන්ති තං තාදිසං සඤ්ඤාපනං සන්ධාය එතං “අතිවෙලං ගිහිසඤ්ඤත්තිබහුලො”ති වචනං චුත්තං. භික්ඛුසඤ්ඤා සකථං සුත්ථාති සඤ්ඤා සමජ්ඣෙ නිසිද්ධිවා ථෙරෙන කථිතත්තා චුත්තං. සත්ථුසාසනන්ති පිටකත්තයං වදති.

පසක්කියාති උපසක්කිත්ථා ගන්ත්ථා. තං පන තත්ථ අජ්ඣොගාහනං හොතිති ආහ “පච්ඡිත්ථා”ති. සඬ්ඛාරදුක්ඛතො නිබ්බින්නහදයස්ස සබ්බසඬ්ඛාරච්ඡිත්තස්සං නිබ්බානං යාථාවතො පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සම්මදෙව සමස්සාසකරං හුත්ථා උපට්ඨන්තං තං උපරි අධිගමාය උස්සුක්කං කරොන්තො නිබ්බානං හදයෙ නික්ඛිපති නාමාති ආහ – “නිබ්බානං...පෙ.... ඔපෙති නාමා”ති. නිබ්බානං...පෙ.... ආරම්මණතො ඔපෙති නාමාති ආනෙන්වා සම්බන්ධො. අත්ථවිරහිතා “බ්ලිබ්ලි”ති පචත්තකිරියා බ්ලිකා, අයං පන ගිහිසඤ්ඤත්තිකථා ථෙරස්ස අත්තනො සාමඤ්ඤත්ථඅසාධනතො දෙවතාය බ්ලිකා වියාති බ්ලිබ්ලිකාති චුත්තා.

ආනන්දසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. අනුරුද්ධසුත්තවණ්ණනා

226. අනන්තරෙ අත්තභාවෙති අතීතානන්තරෙ දෙවත්තභාවෙ. ථෙරො හි තාවතිංසදෙවලොකා වචිත්ථා ඉධුපපන්තො. අග්ගමහෙසීති කාවි පරිවාරිකා දෙවධීතා චිත්තපණ්ඩානමත්තෙන ඉදානිපි දෙවකායෙ භවිස්සති උපචිතකුසලධම්මත්තාති මඤ්ඤමානා තස්මිං වත්තමානං විය කථෙන්නි “සොහසී”ති ආහ. එවං අතීතමිපිස්ස දිබ්බසොතං පච්චුප්පන්තං විය මඤ්ඤායා නාතිවිරකාලත්තාති දස්සෙන්නො “පුබ්බෙපි සොහසී”ති ආහ. සුගතිනිරයාදිදුග්ගතියා වසෙන දුග්ගතා එතරහිති අධිජ්ජායො. පටිපත්තිදුග්ගතියා කාමෙසු සම්මුච්ඡිතභාවතො.

පතිට්ඨන්තොති නිවිසන්තො. අට්ඨති කාරණෙහිති විරකාලපරිභාවනාය විරුද්ධමුලෙහි අයොනිසොමනසිකාරාදිපච්චයමුලකෙහි චුච්චමානෙහි අට්ඨති කාරණෙහි. රත්තො රාගචසෙනාති සභාවතො සඬ්ඤ්ඤා පතො ව යථාසම්මිතෙ ඉට්ඨාකාරෙ සක්කායෙ සඤ්ජාතරාගචසා රත්තො ගිද්ධො ගධිතො. පතිට්ඨාතිති ඔරුය්හ නිට්ඨති. දුට්ඨො දොසචසෙනාති සභාවතො සඬ්ඤ්ඤා පතො ව යථාසම්මිතෙ අනිට්ඨාකාරෙ සක්කායෙ සඤ්ජාතදොසචසෙන දුට්ඨො රුපිතචිත්තො. මුල්ලො මොහචසෙනාති අසමපෙක්ඛනෙන මුල්ලො මුය්හනචසෙන. විනිබ්බේධෙති අහංකාරෙන විසෙසතො නිබ්බේධනතො මානචත්ථස්මිං බන්ධිතො. මානචසෙනාති තෙන තෙන මඤ්ඤනාකාරෙන. පරාමට්ඨොති ධම්මසභාවං නිව්වාදිවසෙන පරතො ආමට්ඨො. දිට්ඨිවසෙනාති මිච්ඡාදස්සනචසෙන. ථාමගතොති රාගාදිකිලෙසචසෙන ථාමං ථීරභාවං උපගතො. අනුසයචසෙනාති මග්ගෙන අප්පහිනතාය අනු අනු සන්තානෙ සයනචසෙන. අප්පහිනට්ඨො හි තෙසං අනුසයට්ඨො. අනිට්ඨංගිතොති සංසයිතො. වික්ඛෙපගතොති වික්ඛිත්තභාවං උපගතො. උද්ධච්චවසෙනාති චිත්තස්ස උද්ධතභාවචසෙන. තාපීති තාපි දෙවකඤ්ඤායො. එවං පතිට්ඨිතාවාති යථාචුත්තයෙන රත්තභාවාදිතා සක්කායස්මිං පතිට්ඨිතා එව. නරදෙවනන්ති පුරිසභූතදෙවනං.

පටිගන්තුන්ති අපෙක්ඛාවසෙන තතො අපගන්තුං අපෙක්ඛං විස්සජ්ජෙතුං. දුස්සන්තන්ති දසන්තං, “වත්ථ”න්ති කෙවි. සුචිං යොජෙත්ථාති සිබ්බනසුත්තෙන සුචිං යොජෙත්ථා පාසෙ ව පචෙසෙත්ථා. මනාපකායෙ දෙවනිකායෙ ජාතා මනාපකායිකා. තෙසං පභාවං දස්සෙතුං “මනසා”තිආදි චුත්තං. සමජ්ජන්ති සංහිතං. ගමනභාවන්ති ගමනජ්ඣායං. වික්ඛිණොති විච්ඡින්නචසෙන බිණො. දෙවතානං උත්තරිමනුස්සධම්මාරොවනෙ දොසො තත්ථිති තාසං පුන අනාගමනත්ථං අරහත්තං ඛ්‍යාකාසී.

අනුරුද්ධසුත්තවග්ගො නිට්ඨානා.

7. නාගදත්තසුත්තවග්ගො

227. අතිකාලෙනාති අතිවිය පුබ්බණ්ණකාලෙන, කාලස්සෙවනි අත්ථො. කොට්ඨමුඤ්ජනියාති සම්මුඤ්ජනිකොටියා, සම්මුඤ්ජනියා එකදෙසෙනෙවනි අත්ථො. ඉමිනා සම්මජ්ජනෙ අමනාපකාරිතං දස්සෙති. මජ්ඣන්තිකෙ චිතිවත්තෙති ගිහිසංසග්ගවසෙන කාලං චිතිනාමෙන්තො මජ්ඣන්තෙ බහුවිතිවත්තෙ. අඤ්ඤෙහි භික්ඛුහිති නාතිකාලං පටිට්ඨෙහි. නිස්සක්කවචනඤ්චෙනං. භායාමි නාගදත්තන්ති තස්ස පටිපත්තිං භායිතබ්බං කත්වා දෙවතා වදන්ති පටිපත්තියං නියොජෙති. සුප්පගබ්බන්ති කායපාගබ්බියාදිහි අතිවිය සමන්තාගතං.

නාගදත්තසුත්තවග්ගො නිට්ඨානා.

8. කුලසරණිසුත්තවග්ගො

228. ඔගාහප්පත්තොති විස්සාසවසෙන අනුප්පවෙසං පත්තො. අඤ්ඤතරං කුලන්ති තස්මිං කුලෙ ජායම්පතිං සන්ධාය වදති. “බහුපකාරං මෙ එතං කුලං චිරං සප්පායාභාරදානාදිනා; තස්මා ඉධාහං අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යා ජාතො; ඉමෙසංයෙව දෙය්‍යාධම්මපටිග්ගණ්ණනෙත පුඤ්ඤං වඩ්ඨෙස්සාමි”ති චින්තෙසි. තෙනාහ “අඤ්ඤත්ථ ගන්ත්වා කිං කරිස්සාමි”තිආදි. සාති දෙවතා. උභොපෙතෙති තං භික්ඛුඤ්ච සරණිඤ්ච සන්ධාය වදති. පටිගාධප්පත්තාති පටිගාධං පත්තා අඤ්ඤමඤ්ඤස්මිං පතිට්ඨිතවිස්සාසෙන.

විස්සමප්පත්තිවසෙන සන්තිට්ඨන්ති එත්ථාති සණ්ඨානං, විස්සමනට්ඨානං. සමාගන්ත්වාති සන්තිපතිත්වා. පටිඤ්ඤදාහරණෙහි මන්තයතිති මන්තනං, ඤාපකං කාරණං. පටිලොමසද්දාති පටිලොමභාවෙන පතිතත්තා අසව්ච්චිභාවනා පටිකුලසද්දා. තෙන කාරණෙනාති තෙන කාරණපටිරූපකෙන මිච්ඡාවචනෙන. න මඩ්ඤ්භොතබ්බං අකාරකභාවතො. සද්දෙන පරිතස්සතිති පරෙහි අත්තති පයුත්තමිච්ඡාසද්දමත්තෙන පරිතස්සනසිලො. වතං න සම්පජ්ජතිති යථාසමාදින්නවතං ලහුවිත්තතය න පාරිපුරිං ගච්ඡති. සම්පන්නවතොති පරිපුණ්ණසිලාදිවතගුණො

කුලසරණිසුත්තවග්ගො නිට්ඨානා.

9. වජ්ජිපුත්තසුත්තවග්ගො

229. වජ්ජීරට්ඨෙ රාජපුත්තොති වජ්ජීරට්ඨෙ ජාතසංවද්ධො වජ්ජීරාජපුත්තො. සබ්බරත්තිවාරොති ඡණ්ඩසම්පත්තියා ඉතො චිතො වරන්තෙහි අනුභවිතබ්බතක්ඛන්තමහො. තෙනාහ “කත්තිකතක්ඛන්තං සොසෙත්වා” තිආදි. එකාබද්ධං භොතීති යස්මා වාතුමහාරාජිකදෙවා තස්මිං දිවසෙ නක්ඛන්තං සොසෙත්වා අත්තනො පුඤ්ඤානුභාවසිද්ධාය දිබ්බසම්පත්තියා මහන්තං නක්ඛන්තකීලාසුඛං අනුභවන්ති, තස්මා තං තෙහි එකාබද්ධං විය භොති. භෙරිආදිතුරියානන්ති භෙරිමුද්ධිගසබ්බපණ්ණවිණාදිතුරියානං. තාළිතානන්ති ආරද්ධලයානුරූපං පහවානං. විණාදිනන්ති විණාවෙණුගොමුඛිආදීනං. වාදිතානන්ති යථාරද්ධමුච්ඡානුරූපං සඩ්ධිපටිතානං. අභාසීති තෙන සද්දෙන ආකඩ්ඪියමානහදයො අයොනියො උම්මුජ්ජිත්වා “මහති වත මෙ ජාති”ති අනුත්ථුනන්තො අභාසි. ඡඩ්ඪිතදාරුකං වියාති වතෙ ඡඩ්ඪිතතිරත්ථකකළිඨගරං විය. ලාමකතරොති නිහීනතරො. දෙවතා පට්ඨප්පිතං ආණං පටාණියා නිහරන්ති විය තෙන භික්ඛුනා වුත්තමත්ථං අපනෙන්නී “තස්ස තෙ බහුකා පිහයන්ති”ති අවොවාති වුත්තන්ති දස්සෙන්නො “ථෙරො”තිආදිමාහ. සග්ගං ගච්ඡන්තානං යථා තෙරයිකා පිහයන්ති, එවං සම්මාපටිපන්නස්ස තුය්හං බහු පිහයන්ති, තස්මා ත්වං “පාපියො”ති අත්තානං මා මඤ්ඤිත්ථාති අධිප්පායො.

වජ්ජිපුත්තසුත්තවග්ගො නිට්ඨානා.

10. සප්ඝායසුත්තවග්ගො

230. නිස්සරණපරියත්තිවසෙනාති අද්ධා ඉමං පරියත්තිං නිස්සාය වට්ටදුක්ඛතො නිස්සරිතුං ලබ්භාති එවං නිස්සරණපරියත්තිවසෙන. සප්ඝායනතොති චිත්තායතනසිසෙ ධත්වා සප්ඝායනතො. ඉදාති තස්ස නිස්සරණපරියත්තිවසෙන සප්ඝායනකරණං, පටිපත්තිවසෙන වත්තපටිවත්තකරණං, විපස්සනාභාවනඤ්ච දස්සෙතුං “සො කිරා”තිආදි වුත්තං. අරහත්තං පත්තදිවසෙ පටිපත්තිකිත්තතාය පුරිමදිවසෙසුපි තථා පටිපජ්ජී, විපස්සනං පන උස්සුක්කාපෙතුං නාසක්ඛීති දස්සෙති. කාලං අතිවත්තෙතිති ඉදං “සඩ්ධිකසායති”ති පදස්ස අත්ථවචනං. ථෙරස්සාති සප්ඝායකත්ථෙරස්ස.

ධම්මපදානීති සිලාදිධම්මක්ඛන්ධදිපකානි පදානි. තෙනාහ “සබ්බමපි බුද්ධවචනං අධිප්පෙත”න්ති. න ගණ්භාසි උද්දෙසන්ති අධිප්පායො. පාළියං “භික්ඛුහි සංවසන්තො”ති ඉමිනා තෙසං ධම්මස්සවනත්ථායපි ධම්මො

පරියාප්‍රණික බිබෙකි දස්සෙකි. විරජ්ජති එතෙනාති විරාගො, අරියමග්ගො. ජාතිත්වාති පරිඤ්ඤාභිසමයවසෙන දිට්ඨසුතාදිං යාථාවතො ජාතිත්වා පටිච්ඡේදිත්වා. විස්සජ්ජනන්ති පහානං. න බුද්ධවචනස්ස විස්සජ්ජනං. භණ්ඩාගාරිකපරියන්තියාපි අනුඤ්ඤාතත්තා පගෙව නිස්සරණත්ථාය, තත්ථ පන මත්තා ජාතිකබ්බාති දස්සෙත්තො “එත්තාවතා”තිආදිමාහ.

සජ්ജායාසුත්තවග්ගො නිව්ඨිතා.

11. අකුසලවිතක්කසුත්තවස්මනා

231. අකුසලේ චිත්තකේති අකොසල්ලසම්භූතවදේන අකුසලේ මිච්ඡාචිත්තකේ. යොති වුව්චි උපායො, තස්මා අසුභාදිකෙ සුභාදිවසෙන මනසිකාරො අයොනිසොමනසිකාරොති ආහ “අනුපායමනසිකාරෙනා”ති. පාසාදිකකම්මවධානන්ති පසාදාවහං බුද්ධානුස්සතිආදිකම්මවධානං. බලවජීතිඤ්ච සුබඤ්චාති නිවරණචිත්තමිහනතො බලවන්තං උපවාරජ්ඣානසහගතං ජීතිඤ්ච සුබඤ්ච.

අකුසලවිතක්කසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

12. මජ්ඣිමනිකායාපිටකයෙහි මූලාදර්ශන

232. නන්දනවග්ගෙහි නන්දනවග්ගවග්ගේ ණනයං තත්ථ ඉධාපි ගාථාය විසෙසාභාවතො. යදි එවං කස්මා තත්ථ සඬිගිතං ඉධ ගහිතන්ති? දෙවතාපටිසංයුත්තතං උපාදාය දෙවතාසංයුත්තෙ සඬිගහිතමිති අට්ඨුප්පත්තියා පටිසංයුත්තත්තා ඉධ ගහිතං.

මජ්ඣිමනිකායෙහි ප්‍රකාශිත වන්නා වූයේ නිව්ටිකාය.

13. පාකිස්තානයේ ස්වදේශිකයන්ගේ ස්වදේශිකයන්

233. තෙරසමෙ යං චත්තබ්බං, තං චිත්ථාරිතමෙවාති යොජනා. ජන්තුදෙවපුත්තසුත්තෙනි
ජන්තුදෙවපුත්තසුත්තසංවණ්ණනාය. “තථ සඞ්ඛිතං ඉධාපී” තිආදි අනන්තරසුත්තවණ්ණනායං චුත්තනයමෙව.

පාකිතාන්දිය සුත්ත වග්ගේ නිව්දිතා.

14. ගන්ධත්ථේනසුත්තවස්සුතා

234. ගන්ධාරම්මණං උපනිජ්ඣායතීති ගන්ධසඬ්ඛාතං ආරම්මණං උපෙච්ච නිජ්ඣායති, රූපාරම්මණෙන විය විඤ්ඤාණෙන රූපං, ගන්ධාරම්මණෙන තං උපෙච්ච නිජ්ඣායති පච්චක්ඛතො, යාථාචතො සභාවතො පටිච්ජ්ඣතිති අත්ථො. උපසිඬ්ඨිස්සතිති තණ්හාවසෙන උපගන්ත්වා සිඬ්ඨිස්සති.

එකඟිගමෙතං ථෙය්‍යානන්ති ආරම්භෙවසෙන ථෙය්‍යවත්ථුසු විභේයමානෙසු එකමඬිගමෙතං ගන්ධාරම්භන්ති ආහ “ථෙතිතඛ්ඛාන”න්තිආදි. ඔජාපෙක්ඛාය ථෙය්‍යාය පවත්තමානාය ධම්මාරම්භණාපි තස්සා සීයා, සා පන න මධුරා ථෙය්‍යකතා වාති “පඤ්චකොට්ඨාසාන”න්ති චුත්තං. කාමඤ්ච තං ගන්ධාරම්භං කෙනචි පරිග්ගහිතං න භොතිති ආදියිතුං සක්කා, සත්ථාරා පන අනනුඤ්ඤාතත්තා න යුත්තො තස්ස පරිභොගො. යං පන තෙන භික්ඛුනා චුත්තං “න හරාමි න හඤ්ජාමි”ති, තස්සපි අයමෙව පරිහාරො. චණ්ණීයති ඵලං එතෙනාති චණ්ණං, කාරණන්ති චුත්තං “චණ්ණෙනාති කාරණෙනා”ති.

තස්මින්ති තස්මිං භික්ෂුස්මිං. ආකිණ්ණකම්මන්තොති තණ්හාදිට්ඨිආදිවසෙන අකුසලකම්මන්තො දිට්ඨිමොහතණ්හාදිවසෙන ආදිතො පටිඨාය කුසලකම්මානං පටික්ඛෙපනතො. දිට්ඨිවසෙන ච කථිතකක්ඛළංගහත්තා “අභිණකම්මන්තො කක්ඛළකම්මන්තො”ති වුත්තං.

ආකිණ්ණලද්දොති ආකිණ්ණො හුත්වා කක්ඛෙළො. තෙනාහ “බහුපාපො”තිආදි. මක්ඛිතොති ලිත්තො. තන්ති දෙවතාවොදනං. තස්මාති අතික්කම්ම යිත්තතා “ත්වඤ්චාරහාමි වත්තවෙ”ති එවමාහ.

ගවේසන්තස්ස අත්තනො සන්තානෙ උප්පාදනවසෙන පරියෙසන්තස්ස. අනෙකයොජනායාමචිත්ථාරං ගගනතලං
 බ්‍යාපෙත්වා උප්පන්තවලාහකකුට්ඨමාණං විය. සුද්ධොති සීලෙන පරිසුද්ධො අයන්ති ජානාසි. සුගතින්ති
 සුන්දරනිබ්බන්තිං. තෙන නිබ්බානස්සපි සඬගහො සිද්ධො.

ගන්ධන්ථෙන්නසුත්තවශේණනා නිව්ඨිතා.

සාරත්ථප්පකාසිනියා සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

චනසංයුත්තවශේණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. යක්බසංයුත්තං

1. ඉන්දකසුත්තවණ්ණනා

235. අත්තනො පරිණායකත්තෙන ඉන්දො නාම මහෙසක්ඛො, ඉන්දොති සමඤ්ඤා අස්සාති කත්වා “ඉන්දකො”තිපි වුවවති, තස්ස ඉන්දකස්ස. ඉන්දකුටෙ පබ්බතෙ නිවසතිති ඉන්දකුටනිවාසී, තස්ස ඉන්දකුටනිවාසීනො. බලිකම්මෙහි යජිතබ්බතො පුජිතබ්බතො යක්ඛො, තස්ස යක්බස්ස. ඉන්දස්ස නිවාසට්ඨානභූතං කුටං ඉන්දකුටන්ති යක්බතො කුටෙන නාමං ලද්ධං. ඉන්දකුටො ඉන්දො උත්තරපදලොපෙන යථා “කෙලාසකුටො කෙලාසො”ති. ඉන්දො යක්ඛොති කුටතො යක්බෙන නාමං ලද්ධං. න චෙත්ථ ඉත්තරනිස්සයදොසො අඤ්ඤමඤ්ඤපලක්බණ්ඩාවතො යථා තං “කායකම්මට්ඨාන”න්ති. රූපන්ති සකලං රූපක්ඛන්ධමාහ, න රූපායතනන්ති. ඉමං සරිරං පෙච්ච අයං කින්නි පටිලහතිති වොදෙති.

කුතො ආගච්ඡතිති පරාධාරරූපෙ ජීවෙ අත්තනි මාතුකුච්ඡිමොක්කන්තෙ රූපස්ස සම්භවොති කුතො නාම ඨානතො ආගච්ඡති. තෙනාහ “ඉමානි ච අට්ඨිති ඉමා ච මංසපෙසියො”තිආදි. කථං න්වයන්ති අයං කුච්ඡිසඬ්ඛානෙ ගබ්භරෙ කථං සජ්ජතිති පුච්ඡති. “සීහානංව නදන්තානං, දායීනං ගිරිගබ්භරෙ”තිආදිනා (ථෙරගා. නිදානගාථා) ගබ්භරො ච කුච්ඡිවාචකො ආගතො. තෙනාහ “ගබ්භරස්මිත්ති මාතුකුච්ඡිස්මි”න්ති. පුග්ගලවාදීති අත්තවාදූපාදානො. යථා හි මච්ඡමංසං භූත්තං ථෙණං විය හුත්වා විලියති, න ච පඤ්ඤායති සත්තභාවෙන අප්පචත්තනතො, එවමෙවං යදි මාතුකුච්ඡිස්මි ගබ්භාවෙන උප්පන්නං රූපං සත්තො න භවෙය්‍ය නො වධ්ථෙය්‍ය, විලිසිත්වා ගච්ඡෙය්‍ය, පඤ්ඤායති ච තං රූපං, තස්මා ජීවොති ඉමාය ලද්ධියා. එවමාහාති “රූපං...පෙ... ගබ්භරස්මි”න්ති එවමෙවොච. පඨමන්ති එතෙසං පඤ්චන්තං පඨමං. තෙනාහ “පඨමෙන පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණෙන සද්ධි”න්ති. “ජාතිඋණ්ණංසුභිති ජාතිඵලකාය උණ්ණංසුභි”ති වදන්ති. “ගබ්භං ථාලෙත්වා ගහිතඋණ්ණං ජාතිඋණ්ණං. තස්සා අංසුභි තිහි කතසුත්තග්ගෙ”ති සංයුත්තභාණකානං අධිප්පායො.

අනාවිලොති අවිජො, සුප්පසන්නොති අත්ථො. එවංචණ්ණප්පටිභාගන්ති වුත්තප්පමාණසණ්ඨානසම්පරිච්ඡින්නං. කලලං සම්පවුච්ඡතිති අත්තභාවො භූතූපාදාරූපසඬ්ඛානො සන්නාතවසෙන පචත්තමානො කලලං නාමාති කථියති.

කලලාති යථාවුත්තකලලරූපහෙතු තං නිස්සාය පච්චයං කත්වා. මංසධොවනඋදකචණ්ණන්ති චණ්ණතො මංසධොවනඋදකචණ්ණං, සණ්ඨානතො පන විලිනතිපුසදිසං.

පරිපක්කන්ති පරිපාකකලලභාවතො පරිපාකං ගතං සුපරිපාකං ගතං. සමුහතන්ති සමුහභූතං සඬ්ගතං. විචට්ටමානන්ති පරිණමන්තං. තබ්භාවන්ති කරණෙ එතං උපයොගවචනං, තබ්භාවෙන පරිණමන්තන්ති අත්ථො. නිස්සක්කෙ චා උපයොගවචනං, තබ්භාවතො කලලභාවතො කලලං විපරිණමන්තං. අබ්බුදං නාම ජායති, අබ්බුදං නාම සම්පජ්ජතිති අත්ථො.

විලිනතිපුසදියා සණ්ඨානවසෙන, චණ්ණවසෙන පන සිතා අරත්තාව හොතිති වදන්ති. මණ්ඩන්ති දාරිකානං තථා පිළනතො නිබ්බත්තමරිවපක්කස්ස සාරභූතං රසං. සබ්බභාගෙහි මුව්චිතිති සො මණ්ඩො කපාලෙ අලග්ගො හුත්වා තස්ස සබ්බභාගෙහි මුව්චිත්වා පිණ්ඩිතො හුත්වා තිට්ඨති. එවරූපා පෙසි හොතිති සා පෙසි ගබ්භාසයෙ කත්ථවි අලග්ගා යථාවුත්තමණ්ඩො විය පිණ්ඩිතො හුත්වා තිට්ඨති. තෙනාහ “විලිනතිපුසදියා”ති.

පෙසි නිබ්බත්තතිති එත්ථ පෙසිති නිස්සක්කෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ “තතො පෙසිතො”ති.

සනස්ස සණ්ඨානං. නිබ්බත්තං කම්මපච්චයාති තංසණ්ඨානං රූපධම්මනිබ්බත්තියා ජායති. “ජරාමරණං අනිච්චං සඬ්ඛතං පටිච්චසමුප්පන්න”න්ති (සං. නි. 2.20) හි වුත්තං.

පිළකාති පිළකසදියා මංසපිණ්ඩා ජායන්ති.

සත්තමාදීනිති ආදි-සද්දෙන අට්ඨමසත්තාහතො පට්ඨාය යාව එකචත්තාලියා චතුත්තිංස සත්තාහානි සඬ්ගණ්හානි. පරිණතකාලන්ති ගබ්භස්ස පරිණතකාලං. නවමාසතො බහි පරිපක්කො නාම හොති කෙසලොමාදිනිබ්බත්තිතො. තෙනාහ “ද්වාචත්තාලියෙ සත්තාහෙ එතාති ජායන්ති”ති.

තස්සාති ගබ්භසෙය්‍යකසත්තස්ස. මාතුඋදරපටලෙන එකාබද්ධො හොති යතො මාතරා පරිභූත්තආහාරො ආමාසයෙ පතිට්ඨිතෙ ගබ්භස්ස නාහිනාළානුසාරෙන ගබ්භගතස්ස සරිරං සම්පත්වා ආහාරකිච්චං කරොති. ආහාරසමුට්ඨානරූපං සමුට්ඨාපෙතීති ගබ්භගතස්ස කායෙ ඔජාය පච්චයො හොති. සා ච තං පච්චයං ලහිත්වා ඔප්ට්ඨමකං රූපං සමුට්ඨාපෙති. එවං මාතරා පරිභූත්තආහාරපච්චයෙන ගබ්භගතො දස මාසෙ යාපෙති අත්තනො

නාභිනාලානුසාරගතව තෙන යාව ආහාරසමුට්ඨානසත්තාහො, තතො පට්ඨාය ආහරණතො. කෙව් පන “මාතරා පරිභුක්තආහාරො ඛාහිරවග්ගො විය තස්ස කායං අභිසන්තෙනි පරිසන්තෙනි, තෙන සො යාපෙති”ති වදන්ති. කුච්ඡිගතං උදරපටලෙන තිරොහිතත්තා ඛනි ධීතන්ති වත්තබ්බතං න අරහන්ති “කුච්ඡියා අභිභන්තරගතො”ති ආහ. මාතුකුච්ඡිගතො නරොති මාතු තිරොකුච්ඡිගතො. එවං ඛොති ඉමිනා යථාචුත්තාකාරෙන අයං සත්තො...පෙ.... නිබ්බන්තති, තස්මා රූපං න ජීවො. න හි දිට්ඨිගතස්ස සත්තාහක්කමෙන වුඩ්ඪිප්පත්තො ඉච්ඡිතො අනිච්චතාපත්තිතො.

ඉන්දකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සක්කනාමසුත්තවණ්ණනා

236. සක්කනාමකොති බලිපුත්තො විය සක්කස්ස වසෙන ගහිතනාමො. “එසො කිරා”ති පායො. “එකො කිරා”තිපි ලිබන්ති. මාරස්ස පක්ඛෙ ගතො මාරපක්ඛිකො. යදඤ්ඤන්ති එත්ථ යන්ති කිරියාපරාමසනං, තස්මා යං අඤ්ඤස්ස අනුසාසනං, තං සමණස්ස න සාධුති යොජනා. කාරණෙනාති කාරණමත්තෙන සංවාසො ජායති. යෙන කෙනවි ගහටියෙන වා පබ්බජිතෙන වා. තං කාරණන්තරං සමාගතං පුරිසං සප්පඤ්ඤො සම්බුද්ධො අනුකම්පිතුං නාරහති විසෙසාධිගමාභාවා, සති පන තස්මිං සවිසෙසං පසාදො භොතිති. මනසා වෙ...පෙ.... න තෙන භොති සංයුත්තො සිනෙහවසෙන අනුකම්පා අනුද්දයා තස්සා අසංකිලිට්ඨසභාවත්තා.

සක්කනාමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. සුවිලොමසුත්තවණ්ණනා

237. ගයාය අවිදුරෙ හවො ගාමො “ගයා”ති වුත්තොති ආහ “ගයාය”න්ති, තෙනාහ “ගයාය අවිදුරෙ නිව්ච්ඨගාමං උපනිසායාති අත්ථො”ති. ගොවරගාමනිදස්සනං හෙතං. ඉදං උපරි ඉදං භෙට්ඨාති නත්ථි උප්පට්ඨාටියො මඤ්චපාදානං ද්විසු පස්සෙසු දිසභාවෙන. බලිකම්මත්ථාය කතං දෙවතාධිට්ඨානන්ති අධිප්පායෙන දෙවට්ඨානෙ යපෙන්නි. අට්ඨපාදමඤ්චසදිසො කිර සො භෙට්ඨපරිපරිවත්තෙතබ්බතො. කථිනසිබ්බනසුචි කථිනසුචි. අපච්චත්ථරිත්ථාති කිඤ්චි සඬ්ඝිකසෙනාසනස්ස උපරි පටිච්ඡදනං අපච්චත්ථරිත්ථා. ගච්ඡිවිජ්ඣිතං වියාති තෙහි සුවිලොමෙහි ගච්ඡිජාලං විය ගතං සබ්බසො සමොහතං.

ඉධාපි “බරසරිරො”ති වත්ථා බරසරිරං කථිනසුචිසදිසනාය ලොමස්සාති තස්ස තථාභාවස්ස කාරණං දස්සෙන්නො “සො කිරා”තිආදිමාහ. අත්තනො හත්ථෙහිති සඬ්ඝිකතෙලසම්මක්ඛිතෙහි අත්තනො සරිරං මක්ඛෙසි. ඉතිති වුත්තාකාරෙන.

සමාගමට්ඨානන්ති යක්ඛසන්තිපාතට්ඨානං. සොති සුවිලොමො යක්ඛො. මන්ති ව තමෙව වදති.

උට්ඨාපෙත්ථාති උද්ධග්ගා කත්ථා. අපනාමෙසීති යථා සො අත්තනො කායං උපනෙතුං න සක්කොති, තථා කරොන්නො ථොකං අපනාමෙසි. අමනුඤ්ඤොති ඵරුසතික්ඛතාය න මනුඤ්ඤො. චිත්තං වා තෙ ඛිපිස්සාමීති මය්හං ආනුභාවෙන තච චිත්තචික්ඛෙපං වා කරිස්සාමි. යථා පන සො චිත්තචික්ඛෙපං කරෙයා, තං දස්සෙතුං “යෙසඤ්ඤි”තිආදි වුත්තං. හෙරවං වාති වුත්තාකාරෙන අඤ්ඤථා වා භයානකං දස්සනමත්තෙනෙව සත්තානං භයං ඡම්භිතත්තං ලොමහංසං උප්පාදෙතුං සමත්ථං. “කට්ඨන්තානංයෙවා”ති වා පායො. තං ද්විසු පාදෙසු ගහෙත්ථා පාරං ගඬිගාය ඛිපිස්සාමීති යොජනා.

කුතොතිදානාති කස්මා කාරණා? අට්ඨකථායං පන සමාසපදමෙතං, විහත්තිඅලොපෙන නිද්දෙසොති දස්සෙතුං “කිංනිදානා කිංපච්චයා”ති? අත්ථො වුත්තො. චිත්තං ඔස්සජන්තිති කුසලචිත්තං පචත්තිතුං අප්පදානවසෙන පුරතො බිපන්ති. කුතො සමුට්ඨායාති මිච්ඡාචිතක්කානං සමුට්ඨානං පුච්ඡති?

කාමරාගාදයො සුභනිමිත්තාදියු අයොනියොමනසිකාරහෙතු. කාමො පන අයොනියොමනසිකාරො ව නියකජ්ඣත්තපරියාපන්නොති ආහ “අයං අත්තභාවො නිදානං එතෙසන්ති ඉතොනිදානා”තිආදි. එවමෙචාති අට්ඨකථායං කිලාපසුතකුමාරකා විය මිච්ඡාචිතක්කා දට්ඨබ්බා, තෙසං උප්පත්තිට්ඨානභූතො ලොකො විය අයං අත්තභාවලොකො. තෙහි ඔස්සජියමානං ධඩ්ඛං විය චිත්තං, තස්ස පාදෙ බද්ධදීඝසුත්තකං විය තං දුරානුබන්ධං සංයොජනන්ති එවං උපමාය සංසන්දනං දට්ඨබ්බං.

පාපචිතක්කානං තංසම්පයුත්තකිලෙසානඤ්ච තණ්හා විසෙසපච්චයො තදභාවෙන තෙසං අභාවතොති ආහ “තණ්හාසිනෙහතො ජාතා”ති. අත්තභාවපරියාපන්නත්තා “අත්තති සම්භූතා”ති වුත්තං. තෙන තෙසං අනඤ්ඤහෙතුකතං දස්සෙති, නිශ්‍රොධස්සෙව බන්ධජාතීති ඉමිනා පන පුටුභාවඤ්ච, විසත්තාතිආදිනා

දුබ්බිනිස්සටතඤ්ච. චන්ද්‍රකාමෙසු රූපාරම්මණාදීසු පුටුසු. පුටු කිලෙසකාමා කාමරූපනණ්භාදයො. තෙහි කිලෙසකාමෙහි කරණභූතෙහි. අත්තභාවං ඛන්ධපඤ්චකං. යෙ විපස්සනාය යුත්තපයුත්තා යාථාවතො ජානන්ති.

යතොති පච්චත්තෙ නිස්සක්කවචනන්ති ආහ “යං නිදානමස්සා”ති. “විනොදෙන්ති”ති කත්තුනිද්දෙසෙන යෙන න විනොදෙන්ති, තං කාරණං බාධිතමෙවාති ආහ “මග්ගසච්චෙන විනොදෙන්ති”ති. විනොදනඤ්චෙන්ථ සන්තානතො නිහරණං බහිකරණං සබ්බසො පභානං, පභීනෙ ච තස්මිං කිලෙසෙ ඔසං තරන්තිති දස්සෙන්තො “දුක්තර”න්තිආදිමාහ. එතස්මිං අධිගතෙ න පුන භවොති අපුනඛභවො, නිබ්බානන්ති ආහ “අපුනඛභවසඬ්ඛාතස්සා”තිආදි. යස්මා එත්ථ “යෙ නං පජානන්ති, යතොනිදාන”න්ති පදද්වයෙන දුක්ඛසමුදයසච්චාති, විනොදනග්ගහණෙන මග්ගසච්චං, අපුනඛභවග්ගහණෙන නිරොධසච්චං පකාසිතං, තස්මා චුත්තං “චත්තාරි සච්චාති පකාසෙන්තො”ති.

තස්මිංයෙවාති යත්ථ යීතො “රාගො ච දොසො චා”තිආදිනා පඤ්ඤං පුච්ඡි, තස්මිංයෙව පදෙසෙ යීතො. දෙසනානුසාරෙනාති සත්ථ සාමුක්කංසිකධම්මදෙසනාය අනුස්සරණෙන. ඤාණං පෙසෙත්වාති විපස්සනාපටිපාටියා නිබ්බානං පති අනුබොධඤාණං පෙසෙත්වා පචත්තෙත්වා. සොකාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතොති සහස්සනායපටිමණ්ඩිතස්ස පඨමමග්ගස්ස අධිගමෙන පඨමඵලෙ පතිට්ඨිතො පටිලහතිති යොජනා. න කිලිට්ඨත්තභාවෙ තිට්ඨන්ති මහානුභාවත්තා අරියධම්මස්ස. සෙතකණ්ඩුපිළකසුවියොති සෙතභාවං පත්වා කණ්ඩුපිළකා ලොමසුවියො සබ්බා අනවසෙසා පතිතා පරිහට්ඨා අපගතා. භූමිමදෙවතාපරිභාරන්ති භූමිමදෙවත්තභාවන්ති.

සුවිලොමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මණ්හද්දසුත්තවණ්ණනා

238. සුඛං පටිලහතිති දිට්ඨධම්මිකාදිහෙදං සුඛං අධිගච්ඡති. නිච්චමෙව සෙය්‍යො සතිමතො ආයතිං භිතවරණතො. මණ්හද්දො “සතිමාපුග්ගලො සතොකාරි සම්පති වෙරං නප්පසවති”ති අධිප්පායෙන “වෙරා ච පරිමුච්චති”ති ආහ. භගවා පන සතිමත්තකාසිද්ධියා වෙරපරිමුච්චනං න අච්චන්තිකං, නාපි එකන්තිකං පටිපක්ඛෙන පරතො ච අප්පභීනත්තාති තං නිසෙධෙන්තො “වෙරා ච න පරිමුච්චති”ති චත්වා, යං අච්චන්තිකං එකන්තිකඤ්ච පරස්ස වසෙන වෙරපරිමුච්චනං, තං දස්සෙන්තො “යස්සා”ති ගාථමාහ. කරුණායාති අප්පනාප්පත්තාය කරුණාය. කරුණාපුබ්බභාගෙති කරුණාභාවනාය වසෙන උප්පාදිතපඨමජ්ඣානුපචාරෙ. සොති කරුණාභාවනං භාවෙන්තො පුග්ගලො. මෙත්තංසොති මෙත්තචිත්තං අංසො එකො කුසලකොට්ඨාසො එතස්සාති මෙත්තංසො. තස්ස කෙනචිති තස්ස අරහතො කරුණාය මෙත්තාභාවනාය ව සාතිසයත්තා තදභාවෙන කෙනචි පුග්ගලෙන සද්ධිං වෙරප්පසඬ්ගො නාම නත්ථි. ඉමිනා ඛිණ්ණසවෙපි මෙත්තාකරුණාභාවනාරහිතෙ කොචි අත්තතො චිත්තදොසෙන වෙරං කරෙය්‍ය, න පන තස්මිං මෙත්තාකරුණාවෙතොවිමුත්තිසමන්තාගතෙ කොචි වෙරං කරෙය්‍ය. එවං මහිද්ධිකා බ්‍රහ්මචිහාරභාවනාති දස්සෙති.

මණ්හද්දසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. සානුසුත්තවණ්ණනා

239. යක්ඛෙන ගහිතො හොතිති යක්ඛෙන අනුපච්චියො හොති. තස්ස යක්ඛගහණස්ස කාරණං මූලතො පභූති චිත්ථාරතො දස්සෙතුං “සො”තිආදිමාහ. තස්ස අන්තිමභවිකත්තා ආදිතො පට්ඨාය අධිසීලසික්ඛාය සක්කච්චං පූරණන්ති දස්සෙති “සො පබ්බජිතකාලතො”තිආදිනා. පච්චාභාරන්ති පටික්ඛෙපං. ඉමස්මිං සරහඤ්ඤෙති ඉමස්මිං මම ධම්මගණෙන. පත්තින්ති පත්තිදානං. පියා හොන්ති, තෙනාහ භගවා “ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ‘සබ්බමචාරිනං පියො ච අස්සං මනාපො ච ගරු ච භාවනියො චා’ති, සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරි”ති (ම. නි. 1.65). තථා වාහ “තස්මිං සාමණෙරෙ”තිආදි.

චුඩ්ඪිමන්වායාති යොබ්බනප්පත්තියා අධිගපච්චඩ්ඪගානං පරිචුඩ්ඪිමාගමිම. කාමසම්භොගසමත්ථතාවසෙන පරිපක්කින්ද්‍රියො. අනුයොජෙත්වාවාති විස්සජ්ජෙත්වාච, ගිහිභාවෙ වා අනුයොජෙත්වාච. “පුබ්බෙ තුය්හං පුත්තො සීලවා කල්‍යාණධම්මො ලජ්ජි කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමොති සම්භාවිතො, ඉදානි තතො අඤ්ඤථා ජාතො”ති සොසනාවසෙන දෙවතානං අත්තරෙ මාහෙව මෙ ලජ්ජං උප්පාදෙය්‍ය.

පාටිභාරියපක්ඛඤ්චාති වාතුද්දසීපඤ්චදසීඅට්ඨමිතං යථාක්කමං ආදිතො අත්තතො ආදිඅත්තතො ච පවෙසනනික්ඛමනවසෙන උපොසථසීලස්ස පටි පටි අභිමුඛං පච්චාචහිතබ්බපක්ඛඤ්ච. තෙරසියාපීති පරං සත්තමීනවමීසුපිති අත්ථො. පවෙසභුතඤ්ඤි උපොසථසීලස්ස සත්තමීසු සමාදිත්තං සීලං පටිපදං, නවමීසු නික්ඛමභුතන්ති ආවරියා. පොරාණට්ඨකථායං පන පච්චුග්ගමනානුගමනපරියායෙන චුත්තන්ති ආහ “මනුස්සා”තිආදි. අඬ්ඪමාසන්ති සකලකාලපක්ඛං. එවඤ්ඤි විස්සවාසස්ස අනුගමනං ගතං හොති. සුට්ඨු සම්ගතන්ති සුපරිසුද්ධං.

සම්පන්නං කත්වා අත්තනො සන්නානං ආගතං. තං පන අත්තනො විත්තෙන සමං පකාරෙහි යුත්තං හොතිති ආහ “සම්පයුත්ත”න්ති. අරහන්නානං අනුකරණෙන සෙට්ඨවරියං. “න තෙ හි යක්ඛා කීළන්ති”ති අත්තනො පුත්තස්ස කායෙ අධිමුච්චනං අත්තනො කීළනං විය හොතිති කත්වා ආහ.

උපාසිකා යථාචුත්තඋපොසථසීලෙන සීලවතී, සාමණෙරො පන අත්තනො සාමණෙරසීලෙන සීලවා. උප්පතිත්වාති ආකාසෙ උප්පතිත්වා. මොක්ඛො නත්ථී දුක්ඛාවහස්ස කම්මස්ස කතුපචිත්තා.

දුට්ඨෙපි කාමෙති වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙ. කිලෙසකාමං පරිච්චජන්තො එව හි වත්ථුකාමෙ පරිච්චජති නාම. විබ්භමනවසෙන ආගච්ජති භික්ඛාය ආභිණ්ඩනාදිපබ්බජිතකිච්චතො. උප්පබ්බජිත්වා විගතසීලස්ස ජීවතො ආනාපානමත්තෙන ජීවත්තොපි සො මතකොව. චුත්තඤ්ඤෙන “මරණඤ්ඤෙන, සුනක්ඛත්ත, අරියස්ස චිනයෙ, යො සික්ඛං පච්චක්ඛාය භිනායාවත්තති”ති (ම. නි. 3.45).

උණ්භට්ඨෙතාති සපරිලාභට්ඨෙත. අභිධාවථාති අභිධාවතීති ඉමස්මිං අභිධාවනකිච්චෙ හද්දං තෙ හොතුති වත්වා ගිහිභාවාය අභිධාවථ. නීහරිත්වාති නික්ඛාමෙත්වා. එකාදසහි අග්ගිහි ආදිත්තත්තා මහාධාහසදිසෙ. සල්ලක්ඛෙත්වාති ගිහිභාවෙ ආදීනවං, පබ්බජ්ජාය ආනිසංසඤ්ච සල්ලක්ඛෙත්වා. හිරොත්තජපං පටිලභිත්වා “මම උප්පබ්බජිතුකාමනං සමුග්ගමාරිතො ජානිස්සන්ති”ති. චතුත්තං පරිසානං විත්තසඬ්ඛොගවසෙන සකලජම්බුදීපං බොහෙත්වා.

සානුසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පියඛිකරසුත්තවණ්ණනා

240. පච්චන්තෙති පරියන්තෙ. පාටියෙක්කන්ති සඬ්ඛිතිකාලෙ විසුං. යමකවග්ගාදිකා බ්‍රාහ්මණවග්ගපරියොසානා ජබ්බිසති වග්ගා එතිස්සාති ජබ්බිසතිවග්ගා, තන්තිති පාළි. උච්චාරපස්සාවාදි එවරූපං දුබ්භොජනං, “අසුච්ඡෙගුච්ඡභාවෙන දුට්ඨු භොජන”න්ති කත්වා, දුබ්භොජනග්ගහණෙන වා වන්තගබ්භමලාදීති අතිදිසති. ජච්ඡාදිති ජෙත්වාති ජච්ඡාදිති අතිවිජ්ඣා අතිවිය පටිසිත්වා. අට්ඨිමිඤ්ජං ආහව්ව අට්ඨාසි පිතිසමුට්ඨානඋලාරොලාරරූපප්පචත්තියා. තෙනාහ “හදයඬ්ගමනීයො හුත්වා”ති.

ධම්මතාය සමාදිණ්ණන්ති කස්සපි සන්තිකෙ අග්ගහෙත්වා සයමෙව තස්මිං ඛණෙ සංයතා හොමාති යථාසංයතා. තතියපදෙනාති “සික්ඛෙම සුසීලා”න්ති ඉමිනා පදෙන. සෙසාති චුත්තාවසෙසා. තිස්සො අදින්නාදානමිච්ඡාචාරසුරාපානවිරතියො. ගහිතා ගොබ්බිඤ්ඤාදිඤ්ඤායෙන. ඡාතකං දුබ්භික්ඛඤ්ච එත්ථාති ඡාතකදුබ්භික්ඛා, ජීසවිඡාදුබ්භික්ඛාඛුලායාති අත්ථො. පියාවයක්ඛයොනියාති පෙත්තිවිසයසදිසයක්ඛයොනියා අපි නාම මුච්චෙමාති යොජනා.

පියඛිකරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. පුනබ්බසුසුත්තවණ්ණනා

241. වසනට්ඨානග්ගහණෙන රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානාදයො සඬ්ගණ්ණාති. ද්වාදසහත්ථමත්තමෙව ගණ්ණාති පකතිසඤ්චරණුපචාරමත්තබ්‍යාපනතො. යථාපරිසන්ති පරිසානුරූපං, යත්ථ යත්ථ පරිසා නිට්ඨති, තං තං ධානං ගච්ජති පරිසපරියන්තිකත්තා. සත්ථු මුඛවිකාරාභාවතො පචෙසානුඤ්ඤං සල්ලක්ඛෙත්ති “නුන අයං කතාධිකාරා භවිස්සති”ති අනුමානසිද්ධං උපනිස්සයං දිස්වා. එකිභාවගමනෙනාති හත්ථපාසුපගමනෙන පරිසාය මිස්සිභාවජ්ජත්තියා. පුත්තකාති පුත්තපුත්තියො. අනුකම්පායඤ්ඤි ක-සද්දො.

නිබ්බානාරම්මණෙන අරියමග්ගෙන මුඤ්චියමානා ගත්ථා “නිබ්බානං ආගම්ම පමුච්චන්ති”ති චුත්තා. වෙලාතික්කත්තාති පමාණතො පරිච්ඡින්නං න සක්කාති ආහ “පමාණාතික්කත්තා”ති. පියායනාති ආසිසනා. ආසිසනං පෙමවසෙන පෙමවත්ථුතො එසනා පත්ථනාව හොතිති ආහ “මග්ගනා පත්ථනා”ති. තතොති පියපුත්තාදිතො. පාණිනන්ති සාමිඅත්ථෙ පුට්ඨවචනං දුක්ඛසද්දාපෙක්ඛං. කෙ මොවෙතීති මොවනකිරියාය කම්මං පුච්ජති? ඉහරො පන අත්ථවසෙන විහත්තිවිපරිණාමොති “පාණිනෙති ආහරිත්වා වත්තබ්බ”න්ති ආහ. අභිසම්බුධන්ති අභිසම්බුධන්තො. තෙනාහ “අභිසම්බුද්ධො”ති. සද්ධම්මස්සාති උපයොගත්ථෙ සාමිච්චනන්ති ආහ “සද්ධම්මමෙව අජානිත්වා”ති.

පුත්තස්ස අනුමොදනං කරොන්තිති පුත්තස්ස පටිපත්තිඅනුමොදනං කරොන්ති. උග්ගතාති එත්ථ කලලෙ වට්ටදුක්ඛෙ නිමුජ්ජමානා තතො සිසං උක්ඛිපිතුං අසක්කොන්ති අප්ප බුද්ධානුභාවෙන පඤ්ඤාසිසං උක්ඛිපිතා උග්ගතා. පුන විනිපාතාභාවතො සම්මදෙව උග්ගතත්තා සමුග්ගතා. තථාතුතා සාසනෙපි උග්ගතා සමුග්ගතා ජාතා. චතුසච්චපටිවෙධභාවන්ති චතුසච්චපටිවෙධස්ස අත්ථිභාවං. කණ්ඩුකච්ඡුආදීති ආදි-සද්දෙන ජෙගුච්ඡඅසානාදිං

සඬගණ්ණානි. දිබ්බසම්පත්තිං පටිලහති පවත්තියං සම්පත්තිදායිනො කම්මස්ස කතොකාසත්තා. තුණ්හි උත්තරිකෙ හොහිති මාතු-වචනං සම්පට්ඨිත්වා තස්ස විසෙසාධිගමස්ස අවිබන්ධකරණසම්මාපයොගෙන යථාලද්ධවිසෙසාය මාතුයා වසෙන යස්මා ධිතා දිට්ඨධම්මිකසම්පත්තිලාභී, තස්මා චුත්තං “මාතු ආනුභාවෙනවා”ති.

පුනඛබසුසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සුදත්තසුත්තවණ්ණනා

242. කරුණියෙනානි එත්ථ කරුණියන්ති වාණිජ්ජකම්මං අධිජ්ජෙනන්ති තං විවරන්තො “අනාඨපිණ්ඩිකො වා”තිආදිමාහ. වික්කියතිති වික්කයං ගච්ඡති. තථෙව කරොතිති යථා රාජගහසෙට්ඨිනා සාවත්ථිං ගන්ත්වා කතං, තථෙව රාජගහං ගන්ත්වා කරොති. ස්වායන්ති අනාඨපිණ්ඩිකො.

තං දිවසන්ති යං දිවසං අනාඨපිණ්ඩිකො, ගහපති, රාජගහසම්පං උපගතො, තං දිවසං. පණ්ණන්ති සාසනං. න සුණ්හිති අසුණන්තො “පණ්ණං න සුණ්හි”ති චුත්තො. ධම්මගාරවෙන හි සො සෙට්ඨි අඤ්ඤං කිච්චං තිණායපි න මඤ්ඤි. තෙනාහ “ධම්මස්සවනත්ථායා”තිආදි. දාරකරූපානන්ති දාරකානං. අනත්ථන්තරකරො හි රූප-සද්දො යථා “ගොරූපාන”න්ති. පඤ්චවණ්ණන්ති බුද්ධිකාදිභෙදං පඤ්චජ්ජකාරං පිතිං පටිලහි. අනුක්කමෙන හි තා එතස්ස සම්භවන්ති. “සීසෙන උට්ඨාය...පෙ.... ගච්ඡති”ති පදං පිතිසමුට්ඨානරූපවසෙන ලක්ඛෙත්වා චුත්තං.

සිවථිකාය වසතිති සිවථිකාය සම්පෙ වසති. සුසානස්සාසන්නට්ඨානො හි සො විහාරො. අඨස්සානි අඨස්ස අනාඨපිණ්ඩිකස්ස “අකාලො...පෙ.... උපසඬකම්ස්සාමි”ති එතං අහොසි. බුද්ධගතාය සතියානි අඤ්ඤං කිඤ්චි අචින්තෙත්වා බුද්ධගතාය එව සතියා සයනවරගතො නිපජ්ජි. තෙන චුත්තං “තං දිවස”න්තිආදි.

බලවජ්ජසාදොති බුද්ධාරම්මණා බලවති සද්ධා. පිතිආලොකොති පුරිමබුද්ධෙසු විරකාලං පරිවයං ගතස්ස බලවතො පසාදස්ස වසෙන “බුද්ධො”ති නාමං සවනමත්තෙන උජ්ජන්තාය උළාරාය පිතියා සමුට්ඨාපිතො විපස්සනොභාසසදිසො සාතිසයො ආලොකො හොති චිත්තපච්චයඋතුසමුට්ඨානො. තෙනාහ “සබ්බතමං විගච්ඡි”තිආදි. “දෙවතා හි කතා”තිපි වදන්ති, පුරිමො එවෙත්ථ යුත්තො.

අමනුස්සානි අධිගතවිසෙසා දෙවතා. තා හි සෙට්ඨිස්ස සම්පත්තිං පච්චක්ඛතො පස්සිංසු. තෙනාහ “අයං මහාසෙට්ඨි”තිආදි. අල්ලසරිරන්ති තාවදෙව ඡඩ්ඞිතං අච්ඡින්නං වා කළෙවරං. අපරම්පිති මතං කුට්ඨකුණපං. පරිකිරිංසුති සමන්තතො ඔසරිතා අහෙසුං. ආලොකො අන්තරධායිපිතිවෙගස්ස මන්දභාවෙන තංසමුට්ඨානරූපානං දුබ්බලභාවතො.

ඉම්නාවානි අධිකාරෙන සහස්සපදෙන එව සම්බන්ධිතබ්බානි. පදං චිතිහරති එත්ථානි පදචිතිහාරො, පදචිතිහාරට්ඨානං. සමගමනෙති දුතවිලම්බිතං අකත්වා සමගමනො. තතොති තෙසු සොළසභාගෙසු. එකො කොට්ඨාසොති යථාචුත්තං පදචිතිහාරපදෙසං සොළසධා හින්තස්ස එකො භාගො. පවත්තවෙනනානි යථාචුත්තකලාසඬ්ඛාතස්ස පදෙසස්ස ලඬ්ඛනධාවනපවත්තවෙනනා. පදං වා චිතිහරති එතෙනානි පදචිතිහාරො, තථාපවත්තා කුසලවෙනනා. “තස්සා එලං සොළසධා කත්වා”ති වදන්ති. පතිට්ඨගන්තස්ස වසෙන ගහිතන්ති යොජනා. විවට්ටනිස්සිකාය එව රතනත්තයපුජාය ධම්මස්සවනස්ස සික්ඛාපදසමාදානස්ස සරණගමනස්ස ව අත්ථාය ගච්ඡතොපි වසෙන වට්ටති. පඨමං චුත්තගමනං ලොකුත්තරවිසෙසාධිගමස්ස එකන්තිකං, දුතියං අනෙකන්තිකන්ති “වට්ටනියෙවා”ති සාසඬ්ඛවචනං.

සොති අනාඨපිණ්ඩිකො සෙට්ඨි. අනුයුත්තානි අනුගාමිනො සභායා. තෙව සන්ධාය වදති. “සිවකො අමනුස්සො”ති අපරෙ. න කෙවලං “අනුයුත්තාපි මෙ අත්ථි, කස්මා භායාමි”ති එවං සුරො අහොසි? අථ ඛො බුද්ධගතාය තික්ඛවිසදසභාවෙන සබ්බං පරිස්සයං මද්දිත්වාපි අගමාසිති දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. පක්ඛන්දනලක්ඛණා හි සද්ධා, තාය යුත්තකො සජ්ජුරිසොපි සද්ධම්මගුණවසෙන සබ්බං පරිස්සයං මද්දිත්වා පක්ඛන්දනිති දට්ඨබ්බං.

සබ්බකාමසම්ද්ධතා පරිච්චාගසීලතා උළාරජ්ඣාසයතා පරදුක්ඛාපනයකාමතා පරෙසං හිතෙසිතා පරසම්පත්තිපමොදනානි එවමාදීනං මහාගුණානං වසෙන නිව්චකාලං අනාඨානං පිණ්ඩදායකත්තා “අනාඨපිණ්ඩිකො”ති එවං උජ්ජන්තං නාමං. එවමාහානි “එහි සුදත්තා”ති එවං ආහ.

කිලෙසපරිනිබ්බානෙනානි සබ්බසො රාගාදිකිලෙසවූපසමෙන. කිලෙසවූපසමන්ති සබ්බසො සබ්බෙසං කිලෙසානං වූපසමං අග්ගමග්ගෙන පත්වා. අනුපුබ්බිකථන්ති දානාදිකථං. සා හි අනුපුබ්බෙන කථෙතබ්බත්තා “අනුපුබ්බිකථා”ති වුවචති. තං සන්ධාය චුත්තං – “අථ ඛො භගවා අනුපුබ්බිං කථං කථෙසි. සෙයාථීදං – දානකථං සීලකථං සග්ගකථං කාමානං ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසං නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං පකාසෙසි”ති (වුළුව. 305).

මත්ථකෙති අනුපුබ්බිකාය උපරි පරතො. වත්තාරි සච්චානි පකාසෙසීති යථා මහාසෙට්ඨි සහස්සනායපටිමණ්ඩිතෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාති, එවං පවත්තිනිවත්තියො සහ භෙතුනා විභජන්තො වත්තාරි අරියසච්චානි පකාසෙසීති.

සුදත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. පයමසුක්කාසුත්තවණ්ණනා

243. රජිකන්ති රච්ඡං. ගහෙත්වානි ගන්ත්වා. සිඬ්ඝාටකන්ති අඤ්ඤත්ථ තිකොණා රච්ඡා වුච්චති. ඉධ පන “චතුක්ක”න්ති වුත්තං. “මධුපීකා”ති එත්ථ මධු-සද්දෙන මධුවිසෙසො වුච්චතිති ආහ “ගන්ධමධුපානං පීතා වියා”ති. සාමඤ්ඤජොතනා හි විසෙසෙ තිට්ඨතිති ගන්ධමධුනි ව අතිවිය මධුරො මදනියො එකො මධුවිසෙසො. තෙනාහ “අසඤ්ඤී හුත්වා සයතෙවා”ති.

න පටිච්චානියං න අපනෙතබ්බන්ති අප්පට්චානියං. තෙනාහ “බාහිරකඤ්ඤී”තිආදි. යං කිඤ්චි සන්තප්ඤ්ඤාභාවාහං න සෙවනන්ති අසෙවනකං. තතො එව අනාසිත්තකං. ඔප්පත්තන්ති බහුසම්මතඔප්පත්තසදිසතාය ඔප්පත්තං. තෙනාහ “යථා හී”තිආදි. ධම්මතායාති අත්තනො සභාවෙනෙව. මධුරො ඉටියො. පිචන්ති වියාති සුක්කාය හික්ඛුතියා උපතියමානං සද්ධම්මාමතරසං අත්තනො සොතඤ්ඤිං පුරෙත්වා ඔදහන්තිව. වලාහකතො ආගතං වලාහකං.

පයමසුක්කාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. දුතියසුක්කාසුත්තවණ්ණනා

244. බහුං වත පුඤ්ඤං පසවති සබ්බගන්ථවිමුත්තියා සීලසමන්තාගතෙන අග්ගදක්ඛිණෙයායාය සුක්කාය ථෙරියා භොජනස්ස දින්නත්තා.

දුතියසුක්කාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. වීරාසුත්තවණ්ණනා

245. එකාදසමං උත්තානමෙව දසමෙන සදිසත්තා. තත්ථ හි භොජනං උපාසකස්ස ආහතං, ඉධ වීචරදානන්ති අයමෙව විසෙසො.

වීරාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. ආලවකසුත්තවණ්ණනා

246. ආලවියන්ති ඉත්ථිලිඬ්ගවසෙන තං රට්ඨම්පි නගරම්පි වුච්චති. රටියෙ අධිප්පෙනෙපි න එත්ථ බහුවචනං තථාරුල්භියා අභාවතො. තඤ්ච භවනන්ති තඤ්ච ආලවකස්ස යක්ඛස්ස භවනං. තත්ථාති ආලවකස්ස භවනෙ. “අථ බො ආලවකො යක්ඛො යෙන භගවා තෙනුපසඬ්කම්”ති එත්ථ තස්මිං පාඨපදෙසෙ. අයමනුපුබ්බිකාති අයං ඉදානි වුච්චමානා අනුපුබ්බතො ආගතා කථා. ආලවියා ඉස්සරොති ආලවො, ආලවකොති ව රාජා වුත්තො. කදාචි වොරපට්ඨාහනත්ථං, කදාචි උස්සාහස්ත්තිවිභාවනවසෙන පට්ඨාජනියෙධනත්ථං, කදාචි ලක්ඛයොග්ගාවතියොගවසෙන බ්‍යායාමකරණත්ථඤ්ච. මිගානං වනනතො වසනතො වානතො වා “මිගවා”ති ලද්ධසමඤ්ඤං මිගවං. තස්සෙවාති රඤ්ඤො එව. මිගොති එකො එණිමිගො. තියොජනන්ති අවිචන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං. උදකං විය පටිසිත්වා යිතන්ති යථා පරිස්සමප්පත්තො උදකං පටිසිත්වා යිතො නිරස්සාසො භොති, එවං විය යිතං. මූලන්ති සමීපං. යක්ඛං දිස්වාච රඤ්ඤො භයං ඡම්භිතත්තං උග්‍රත්ථම්භං අභොසි, තස්මා රාජා පලායිතුං නාසක්ඛි. තෙන වුත්තං “බාදිතුං උපගතො”ති. අථ රාජා ද්විධා ඡින්නං මිගං දත්වා අත්තානං මොචෙතුකාමො අභොසි. යක්ඛො “නනු මම හත්ථගතකාලතො පට්ඨාය මිගොපි මම සන්තකො, තත්ථ කින්නාම තෙ කෙරාටියමීදං දත්වා අත්තනො මොචන”න්ති රාජානං න මුඤ්චි. අථ රාජා තස්ස තාදිසං පටිඤ්ඤාතං අකාසි. තෙන වුත්තං “රාජා තෙන සද්ධි”න්තිආදි. භවනං අනුපගනන්ති ඉදං මම භවනං අනුපගතං. අනනුඤ්ඤාතන්ති උපගතෙන සාමිභූතෙන අනනුඤ්ඤාතඤ්ච. එතෙන උපගතං තං, ඉදානි තාදිසෙන අනුඤ්ඤාතඤ්ච බාදිතුං ලභාමීති දස්සෙති.

මච්චුපථෙති මච්චුගොචරෙ. ආසන්නමරණතාය එවමාහංසු.

තං ආලවකකුමාරං ආදාය පක්කම්ඤ්ඤති යොජනා. තස්ස රඤ්ඤො මහෙසී ආලවකකුමාරස්ස මාතාති වුත්තා. දෙවිසහස්සානං විප්පලපන්තිනන්ති වචනං පරිණාමෙතබ්බං.

දෙසනාපරියොසානෙති යක්ඛං දමෙත්වා පච්චාගන්ත්වා නගරද්වාරසමීපෙ රුක්ඛමුලෙ නිසින්නෙන භගවතා සරාජිකාය මහනියා පරියාය දෙසිතදෙසනාය පරියොසානෙ. සොති භගවා. භවතෙ එවාති විමානෙ එව. භගවාපි පස්සති පකතිවක්ඛුනාව නිග්‍රොධස්ස උපරි නිබ්බත්තත්තා.

තත්‍රාති තස්මිං “රොසෙතුකාමතායා”ති වචනෙ. තෙසන්ති සාතාගිරිහෙමවතානං. කාලදීපදෙසකුලජනෙත්තිආයුජ්ජමාණවිසයං පඤ්චමභාවිලෝකිතං. “සීතං ඛාපගතං හොති, උණ්හඤ්ච උපසම්මති”තිආදිනා (බු. වං. 2.83) ආගතානි ද්වන්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි. කට්ඨපදෙසවත්ථිකොසකණ්ණකො තිධා. සද්දොති ආලවකස්ස උග්ගොසිතසද්දො.

ඉමිනා පසඬගෙන සකලජම්බුදීපං ඛාපෙත්වා පවත්තෙ අපරෙපි තයො සද්දෙ යථා එතෙ, එවං ආලවකස්ස උග්ගොසිතසද්දොපිති දස්සෙතුං “චත්තාරො”තිආදි වුත්තං. ඔසක්කන්තෙති පරිභායමානෙ.

වුණ්ණෙත්තාති වුණ්ණෙතුං සමත්ථතං සන්ධාය වුත්තං, න පන වුණ්ණනවසෙන වුත්තං. තෙනාහ “මා කස්සචි”තිආදි. උස්සාවබ්බිත්ථමත්තමිති උස්සාවපනනමත්තමිති. බුරජ්ජං සල්ලං.

සෙට්ඨානීති අපෙයොන අප්පට්ඨනභාවෙන උත්තමානි. දුස්සාවුධන්ති ආවුධකිච්චකරං උත්තරියං දුස්සං. ඉමානි කිර සක්කාදිනං පුඤ්ඤානුභාවෙන නිබ්බත්තානි අප්පට්ඨනජ්ජභාවානි පටිපක්ඛවිධමනායුත්තානි අවජ්ඣානි ආවුධානි. තෙනාහ “යදි හී”තිආදි.

අසනිච්චක්කං වියාති අසනිමණ්ඩලං විය.

පිත්තන්ති අලගද්දපිත්තං. භිත්දෙය්‍යානි ආසිඤ්චෙය්‍ය. සුඛන්ති සුඛරං. මුදුහුතචිත්තවචත්ථානකරණත්ථන්ති මුදුහුතං අත්තනො චිත්තෙ වචත්ථානස්ස කරණත්ථං.

එවං වුත්තෙති “න ඛවාහ”න්ති එවං වුත්තෙ. භගවතො සාසනෙ ඨිතෙ පයිරුපාසිත්වා උග්ගහිතං භගවත්තං පයිරුපාසිත්වා උග්ගහිතමෙව නාමානි ආහ “කස්සපං...පෙ... උග්ගහෙසු”න්ති. පුට්ඨපඤ්ඤානි සම්මාසම්බුද්ධොන පුට්ඨපඤ්ඤා. යස්මා බුද්ධවිසයෙ පුට්ඨපඤ්ඤා, තස්මා බුද්ධවිසයාව හොත්ති.

පටිසෙධෙත්වාති වාචාය අසක්කුණෙය්‍යභාවෙනෙව පටිසෙධෙත්වා. “යදාකඬ්ඛසී”ති පදසන්ධිවසෙන නිද්දෙසොති ආහ “යදි ආකඬ්ඛසී”ති. තෙන තුය්හං පුච්ඡං තාව සුත්වා විස්සජ්ජෙස්සන්ති දස්සෙති. තෙනාහ “න මෙ”තිආදි. දුතියවිකජ්ජෙ ද-කාරො පදසන්ධිකරොති ආහ “යං ආකඬ්ඛසී”ති. “පුච්ඡ, ආවුසො, සුත්වා ජානිස්සාමී”ති අවත්වා සබ්බඤ්ඤබුද්ධස්ස අනියමෙත්වා වචනං සබ්බවිසයං හොතිති ආහ “සබ්බං තෙ”තිආදි.

කිං සුති එත්ථ කිත්ති පුච්ඡායං, සුති සංසයෙ, කිං නුති අත්ථො? ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ. තස්මා චිත්තන්ති යස්මා චිත්තිකරණතො චිත්තං. සුකතන්ති සුට්ඨ සක්කච්චං කතං. සුඛන්ති ඉට්ඨඵලං. තත්ථ යං පධානං, තං දස්සෙතුං “කායිකචෙතසිකං සාත”න්තිආදි වුත්තං. නිස්සන්දඵලඤ්ඤි තග්ගහණෙන ගහිතමෙව හොති. අප්පෙතීති පාපෙති. අතිසයත්ථජොතනො තර-සද්දොති ආහ “අතිසයෙන සාදු”ති. රසසඤ්ඤිතාය ඉට්ඨානං රාගාදිධම්මානං. කෙන පකාරොනාති කථං-සද්දස්ස අත්ථමාහ. කථංථීවිත්ති යදි සමාසපදමෙන, “කථ”න්ති සානුනාසිකා කතානි ආහ “ගාථාබන්ධසුඛත්ථ”න්තිආදි.

සද්ධිධ චිත්තන්ති එකදෙසෙන සමුදායදස්සනං සමුද්දපබ්බතනිදස්සනං විය. ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො දට්ඨබ්බො. “චිත්තිකරණතො චිත්ත”න්ති වුත්තමත්ථං සන්ධාය හෙතුපමාහි යොජෙත්වා දස්සෙතුං “යථා හී”තිආදි වුත්තං. තෙන සුඛාවහනතො, දුක්ඛපට්ඨාහනතො, දාලිද්දියුපසමනතො, රතනපට්ඨාහනෙතුතො, ලොකසන්තතිආවහනතො ව සද්ධා චිත්තං යථා තං භිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිති. තෙනාහ “එව”න්තිආදි. නනු චෙතනා සම්මාදිට්ඨිආදයො ව සානිසයං විපාකසුඛං ආවහන්ති, තං කථං සද්ධා ආවහන්ති? සද්ධාධුරභාවසභාවතො. තෙනාහ “සද්ධාධුරෙන පටිපන්නාන”න්ති. තස්ස ව සෙසපදෙසුපි යොජෙතබ්බං.

ඉදානි යං භිරඤ්ඤසුවණ්ණාදි සද්ධාචිත්තස්ස ඔපම්මං, තං භීතං, සද්ධාචිත්තමෙව උත්තමන්ති පාළියං සෙට්ඨග්ගහණං කතන්ති දස්සෙතුං “යස්මා පනා”තිආදි වුත්තං. පරලොකං ගතං අනුගච්ඡතිති අනුගාමිකං. අඤ්ඤෙහි න සාධාරණන්ති අනඤ්ඤසාධාරණං. සබ්බසම්පත්තිහෙතුති සබ්බාසං සීලසම්පදාදිනං ලොකියලොකුත්තරානං සම්පත්තිනං හෙතු. අනත්ථාය හොති අනුපායපටිපත්තිනො. තස්මා අනුගාමිකත්තා. අනඤ්ඤසාධාරණත්තා සබ්බසම්පත්තිහෙතුභාවතො භිරඤ්ඤාදිචිත්තනිදානත්තා ව සද්ධාචිත්තමෙව සෙට්ඨං. උක්කට්ඨපරිච්ඡේදදෙසනා යථා “සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති.

“දසකුසලධම්මො”නි ඉමිනා එකච්චානංයෙව දානාදිධම්මානං සඬගහො, න සඬබ්බෙසන්ති අසඬගහිතසඬගණ්හනන්ථං. “දානසීලභාවනාධම්මො වා”නි චුත්තං. “සුඛ”න්ති තිව්ධස්සපි සුඛස්ස සාධාරණග්ගහණමෙතන්ති තං සච්ඡෙසලද්ධං පුග්ගලවසෙන දස්සෙන්නො “සොණසෙට්ඨි...පෙ.... ආවහති”නි ආහ. යො සො පදුමවතියා දෙවියා පුත්තො මහාපදුමො නාම රාජා දිබ්බසුඛසද්ධිං රජ්ජසුඛමනුභවිත්වා පච්ඡා පච්චෙකඛුද්ධො හුත්වා නිබ්බානසුඛමනුභවි, තං නිදස්සනභාවෙන ගහෙත්වා ආහ “මහාපදුමාදීනං විය නිබ්බානසුඛඤ්ච ආවහති”නි.

අත්ථුද්ධාරනයෙන සච්චසද්දං සංවණ්ණෙන්නො “අනෙකෙසු අත්ථෙසු දිස්සති”නි ආහ. වාචාසච්චෙ දිස්සති සච්චසද්දො “හණ්ණ”නි චුත්තත්තාති අධිප්පායො. විරතිසච්චෙ දිස්සති. වෙරමණ්ණ හි පතිට්ඨිතා සමණබ්බාහමණා “සච්චෙ ඨිතා”නි චුච්චන්ති. අත්තාකාරම්පි වත්ථුං ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති පවත්තියාකාරං උපාදාය දිට්ඨි එව සච්චන්ති දිට්ඨිසච්චං, තස්මිං දිට්ඨිසච්චෙ දිස්සතිනි යොජනා. බ්‍රාහ්මණසච්චානීති පරමත්ථබ්‍රහ්මානං සච්චාති, යානි “සඬබ්බෙ පාණා අවජ්ඣා, සඬබ්බෙ කාමා අනිච්චා, සඬබ්බෙ භවා අනිච්චා, නාහං ක්වචනි කස්සචි කිඤ්චනතස්මි”න්තිආදීනා (අ. නි. 4.185) වතුක්කනිපාතෙ ආගතාති. පරමත්ථභූතං සච්චං නිබ්බානං. අබ්හන්තරං කත්ථාති අත්තොගධමෙව කත්ථා, තෙහි සද්ධිත්ති අත්ථො පරමත්ථසච්චානම්පි සාදුතරත්තා. යස්සානුභාවෙනාති යස්ස වාචාසච්චස්ස ආනුභාවෙන.

උදකම්පි ධාවතීති උදකපිට්ඨියං අභිජ්ජමානායං පථවියා විය ධාවති ගච්ඡති මහාකප්පිනරාජා විය. විසම්පි සච්චෙන හනන්ති පණ්ඩිතාති කණ්හදිපායනාදයො විය. සච්චෙනාති මච්ඡජාතකෙ බොධිසත්තස්ස විය සච්චෙන දෙවො ථනයං පවස්සති. සච්චෙ ඨිතාති විරතිසච්චෙ වාචාසච්චෙ ව ඨිතා තයොපි බොධිසත්තා. නිබ්බුන්නි නිබ්බානං පත්ථයන්ති. සාදුතරන්ති සාතතරං ඉට්ඨතරවිපාකදානතො.

රසානන්ති නිද්ධාරණත්ථෙ සාම්ච්චනං. නිද්ධාරණඤ්ච කොචි කුතොචි කෙනචි ඉමන්ති කස්සචි වචනං න සාධෙතීති දස්සෙන්නො “යෙ ඉමෙ”නිආදිමාහ. තෙන හි නිබ්බානං රසසමුදායතො සාදුතරතාවසෙසෙන නිද්ධාරියති. තත්ථ යෙ ඉමෙ චුච්චන්තිනි යොජනා. සායනීයධම්මාති ජිව්හාය සායිතබ්බා ධම්මා. රසායනනං රසොති ආහ “මූලරසො ඛන්ධරසො”නිආදි. එලරසන්ති එලස්ස රසං, එලං පිලෙත්වා තාපෙන්වා ගහෙනබ්බරසන්ති අත්ථො. අරසරූපොති ආචාරරහිතසභාවො. රූපස්ස අස්සාදනවසෙන උප්පජ්ජනකසුඛධම්මා රූපරසා. එස නයො සද්දරසාදිසු. සද්දරසොති බාඤ්ජනසම්භූතො රසො. විමුක්තිරසොති විමුක්තිසම්පත්තිකො රසො. අත්ථරසොති අත්ථස්ස පටිච්ඡික්ඛනවසෙන උප්පජ්ජනකසුඛං අත්ථරසො, තථා ධම්මරසො වෙදිතබ්බො. රූපාචාරාතිආදිසු රසග්ගහණෙන එලරසං වදති. සො හි එලස්ස රූපො ව, රසිතබ්බතො ආසාදෙනබ්බතො රසො වාති “රූපරසො”නි චුච්චති. ආචාරො පන සාමග්ගීරසහෙතුතාය “රසො”නි චුත්තො. සච්චං හචෙති එත්ථ හචෙති එකංසත්ථෙ නිපාතො, එකංසත්ථො ව අවධාරණමෙවාති ආහ “සච්චමෙව සාදුතර”න්තිආදි. සරිරමුපබ්බහන්ති, න චිත්තං. නනු ව සුබුජ්ජන්තිපයොජනත්තා චිත්තම්පි උපබ්බහන්ති? න, සුඛස්ස සරිරබ්බහනං පටිච්ච උප්පන්නත්තා. විරතිසච්චවාචාති සච්චවිසෙසෙන සම්පජ්ජනං වදති. චිත්තමුපබ්බහෙති පදාලිකාය විරතිවාචාය සච්චරසෙ සති සමථවිපස්සනාදිහි චිත්තපරිබ්බහනස්ස සම්භවතො මග්ගඵලානිසංසං ගණ්හාති. අසංකිලෙසිකඤ්ච සුඛමාවහති විච්චට්ඨන්තිස්සිතත්තා. විමුක්තිරසොති එලසුඛං වදති නිබ්බානසුඛම්පි වා. පරමත්ථසච්චරසො නාම නිබ්බානරසො. තථා හි තං “අච්චුතිරසං අස්සාසකරණරස”න්තිපි චුච්චති. තෙන පරිභාවිතත්තාති විමුක්තිරසස්ස සාදුතරභාවදස්සනත්ථං. එවං සන්තෙපි “විමුක්තිරසපරිභාවිතත්තා”නි එතෙන කාමං විමුක්තිරසො වා පරමත්ථසච්චරසො වා සාදුතරරසාති දස්සෙති. තදධිගමුපායභූතන්ති තස්ස පරමත්ථසච්චස්ස අධිගමුපායභූතං. අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්චාති එලඤ්ච කාරණඤ්ච නිස්සාය පවත්තිතො අත්ථරසා ධම්මරසා ව සාදු, තතොපි පරමත්ථසච්චමෙව සාදුරසන්ති අධිප්පායො.

ලොකුත්තරං ලොකියඤ්ච අත්ථං අජානන්තො අන්ධො, ලොකියත්ථමෙව ජානන්තො එකචක්ඛු, උභයං ජානන්තො ද්විචක්ඛු. පරහිතං අත්තහිතඤ්ච අජානන්තො අන්ධො, අත්තහිතමෙව ජානන්තො එකචක්ඛු, උභයත්ථං ජානන්තො ද්විචක්ඛු. යො ද්විචක්ඛුපුග්ගලො පඤ්ඤාජීවී. තං පන ගහට්ඨපබ්බජිතවසෙන විහජිත්වා දස්සෙතුං “ගහට්ඨො වා”නිආදි චුත්තං. ගහට්ඨපටිපදං ආරාධෙත්වා වාති යොජනා. ආරාධෙත්වාති ව සාධෙත්වාති අත්ථො.

පුරිමනයෙනෙවාති කස්සපසම්මාසම්බුද්ධවිස්සජ්ජිතනයෙනෙව. කිඤ්චාපිති අනුජානනසන්දස්සනත්ථෙ නිපාතො. කිං අනුජානාතීති? ගාථාය වතුහි පදෙහි චුත්තෙසු අත්ථෙසු එකස්ස අත්ථස්ස සිද්ධියං ඉතරෙසම්පි සිද්ධිං අනුජානාති. තෙනාහ “යො චතුබ්බිධමොසං...පෙ.... පරිසුජ්ඣති”නි. කිං සන්දස්සෙතීති? යෙසං පාපධම්මානං බලවභාවෙන ඔසතරණාදි න සිජ්ඣති, තෙසං පටිපක්ඛානං නිස්සන්දෙහවසෙන සන්දස්සනං. තෙනාහ “එවං සන්තෙපි”නිආදි. ඔසතරණන්ති ඔසතරණපටිපත්තිං. අසද්දහන්තොති එවං පටිපජ්ජන්තො ඉමාය පටිපත්තියා ඔසං තරතීති න සද්දහන්තො. න පක්ඛන්දතීති පක්ඛන්දනලක්ඛණාය සද්ධාය න උග්ගාටියතීති න ඔතරති. චිත්තවොස්සග්ගෙනාති යථාකාමාචාරවසෙන චිත්තස්ස වොස්සජ්ජනෙන. පමත්තො පමාදං ආපන්නො. තත්ථෙවාති කාමෙසු එව. විසත්තත්තා ලග්ගත්තා. වොකිණ්ණොති විසෙට්තො. තස්මාති චුත්තස්ස චතුබ්බිධස්සපි අත්ථස්ස හෙතුභාවෙන පච්චාමසනං. තජ්ජටිපක්ඛන්ති අස්සද්ධියාදීනං පටිපක්ඛං සද්ධාදීනං ඔකාසත්තා.

එතරායාති ගාථායං ඉමිනා පදෙනාති සම්බන්ධො. සප්පුරිසසංසෙවො සද්ධම්මස්සවනං යොනිසොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපටිපත්තීති ඉමෙසං සොනාපත්තිමග්ගාධිගමස්ස අඩ්ඨානං ආසන්නකාරණං සද්ධිත්ථියන්ති ආහ “සොනාපත්තියධිගමපදවිධානං සද්ධිත්ථිය”න්ති. චුත්තඤ්ඤානං – “සද්ධාජාතො උපසඬ්ඨකමති, උපසඬ්ඨකමත්තො පයිරුපාසති, පයිරුපාසන්නො සොනං ඔදහති, ඔහිතසොනො ධම්මං සුඤ්ඤාති”තිආදි (ම. නි. 2.183, 432). දිට්ඨොසං තරති එතෙනාති දිට්ඨොසතරණං, දිට්ඨොසස්ස තරණං. කාමඤ්ඤවත්ථ “තරති ඔස”න්ති චුත්තං, චත්තමානසමීපෙපි පන චත්තමානං විය වොහරණං යුත්තං දිට්ඨොසස්ස තිණ්ණභාවස්ස එකන්තිකත්තාති “සොනාපන්නඤ්ඤ පකාසෙති”ති චුත්තං. එස නයො සෙසෙසුපි. දිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාදිපටිපත්තන්තරායකරානං පාපධම්මානං සමුච්ඡින්නන්තා සොනාපන්නො...පෙ.... අප්පමාදෙන සමන්නාගතො. “සොනාපත්ති...පෙ.... තරති”ති එත්තකෙ චුත්තෙ සකිදෙව ඉමස්ස ලොකස්ස ආගමනමපි ගහිතං සියාති තත්තිචත්තන්තං. “ආරාධෙත්වා...පෙ.... අවසෙස”න්ති චුත්තං. නනු “අවසෙස”න්ති චුත්තත්තා සොනාපත්තිමග්ගෙන අතිණ්ණං අනවසෙසං භවොසවත්ථු ගහිතමෙව සියාති? න, උපරි ද්විති මග්ගෙහි තරිතබ්බානං තෙසං පරතො ද්විත්තං පහානවසෙන චුච්චමානත්තා. අපවාදවිසයමපි පරිහරති – “එවං එසා වොදනා අත්තනො විසයෙ න පතිට්ඨාති”ති. අනාදිකාලභාවත්තා කාමසඤ්ඤාය කාමොසතරණං මහතා එව විරියෙන සාධෙතබ්බන්ති ආහ “විරියෙන”ති. තතියං මග්ගං ආරාධෙත්වා. කාමොසස්ස වත්ථු කාමොසවත්ථු, කාමගුණෙහි සද්ධිං සබ්බො කාමභවො. කාමොසසඤ්ඤත්තති කාමොසසඬ්ඨානං. කාමනට්ඨොන කාමො ව සො දුක්ඛො වාති කාමදුක්ඛං. අස්සාදනට්ඨොන කාමො එව සඤ්ඤාති කාමසඤ්ඤා, සබ්බසො සමුච්ඡින්නන්තා විගතා කාමසඤ්ඤා එතිස්සාති විගතකාමසඤ්ඤා. සබ්බෙසං රාගාදිමලානං මූලභූතත්තා සත්තසන්නානස්ස විසෙසතො මලිනසභාවාපාදනතො පරමං උක්කංසගතං මලන්ති පරමමලං, අවිජ්ජා. තෙනාහ භගවා – “අවිජ්ජාපරමං මල”න්ති (ධ. ප. 243).

පඤ්ඤාපදං ගහෙත්වාති යථාචුත්තං පඤ්ඤාපදං භදයෙ යපෙත්වා. තප්පසඬ්ඨගෙන අත්තනො පටිභානෙන සබ්බෙහි විය උග්ගහිතතියාමෙන. සබ්බත්ථෙව්වාති පඤ්ඤාපදං යානෙසු. අත්ථයුත්තිපුච්ඡාති පඤ්ඤාදිඅත්ථසමධිගමස්ස යුත්තියා කාරණස්ස පුච්ඡා. තෙනාහ “අයං හි”තිආදි. පඤ්ඤාදිඅත්ථං ඤාත්වාති පඤ්ඤාධන-කිත්ති-මිත්ත-අභිසම්පරායසඬ්ඨානං අත්ථං සරුපතො සච්චපට්ඨෙධනිජ්ජාදෙනා ඤාණෙන ජානිත්වා. නනු එස ලොකුත්තරං සොනාපත්තිමග්ගප්පඤ්ඤං තදධිගමුපායං ලොකියපඤ්ඤඤ්ඤං අභිභවිත්වා යීතො, සො කස්මා තත්ථ අත්ථයුත්තිං පුච්ඡති? සච්චමෙනං, උපරි පන සමාධිස්ස යුත්තිං පුච්ඡිතුකාමො පඤ්ඤාය සෙට්ඨභාවතො, තස්ස ව එකදෙසෙනෙව අධිගතත්තා තමෙව ආදිං කත්වා පුච්ඡති. “කාය යුත්තියා”තිආදි අත්ථවණ්ණනං අතිදිස්සති “එස නයො ධනාදිසු”ති. තත්ථාපි අත්ථයුත්තිපුච්ඡාභාවො පන “සබ්බත්ථෙව්වා”ති ඉමිනා විභාවිතොති.

සද්ධාසුස්සසාඅප්පමාදඋට්ඨානසඬ්ඨානෙහි චතුහි කාරණෙහි. කායසුචරිතාදිභෙදෙන ආජීවට්ඨමකසිලභූතෙන. සමට්ඨපස්සනාභූතෙන නිජ්ජරියායෙන බොධිපක්ඛියෙ එව ගණ්හන්තො “අපරභාගෙ”ති ආහ. පරියායබොධිපක්ඛියා පන විසෙසතො චුට්ඨානගාමිතිවිපස්සනාකාලෙපි ලබ්භන්ති. පුබ්බභාගෙහි වා තරුණවිපස්සනාකාලං. තතො පුබ්බසාධනඤ්ඤං සන්ධාය “අපරභාගෙ”ති පුනාහ, තතො පරන්ති අත්ථො. ධම්මන්ති පටිපත්තිධම්මං. න සද්ධාමත්තකෙනෙව පඤ්ඤං ලභතිති යොජනා. යදි එවං කස්මා “සද්දහානො”ති චුත්තන්ති ආහ “යස්මා පනා”තිආදි. කිං චුත්තං භොතිතිආදිනා චුත්තමෙව අත්ථං විවරති. න කෙවලං සුස්සසාමත්තෙන පඤ්ඤාපට්ටාහො, අථ බො අප්පමාදෙන පඤ්ඤං ලභතිති දස්සෙතුං පාළියං “අප්පමත්තො විවක්ඛණො”ති චුත්තන්ති තදත්ථං දස්සෙන්නො “එව”න්තිආදිමාහ.

ඉදානි සද්ධාදීනං පඤ්ඤාපට්ටාහස්ස තංතංවිසෙසපච්චයානි නිහරිත්වා දස්සෙතුං “එව”න්ති චුත්තං. සුස්සසායානි සොතුකාමතාය. සා අත්ථතො උපසඬ්ඨකමනාදි. පඤ්ඤාධිගමුපායන්ති පරියත්තිධම්මමාහ. තෙනාහ “සුඤ්ඤාති”ති. ගහිතං න පමුස්සති, සතිඅවිජ්ජාවාසලක්ඛණො හි අප්පමාදොති. න කෙවලං යාථාවතො ගහණකොසල්ලමෙව විවක්ඛණතා, අථ බො යාථාවතො පඤ්ඤාසම්පවෙධනඤ්ඤාති ආහ “විත්ථාරිකං කරොති”ති. ඉදානි පඤ්ඤාපට්ටාහභෙතුං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙතුං “සුස්සසාය වා”තිආදි චුත්තං. අත්ථමුපපරික්ඛන්ති සුතකතානං ධම්මානං පාළිඅත්ථප්පරික්ඛාපුබ්බකං රූපාරූපවිභාගං පරමත්ථං සලක්ඛණතො සාමඤ්ඤලක්ඛණතො ව උපපරික්ඛති විමංසති. අනුපුබ්බෙනාති එවං ඤාතපරිඤ්ඤං පත්වා තීරණපරිඤ්ඤාය තතො අනුක්කමෙන තීරණපරිඤ්ඤං පහානපරිඤ්ඤඤ්ඤං මත්ථකං පාපෙන්නො මග්ගප්පට්ටාහියා පරමත්ථසච්චභූතං නිබ්බානං සවිජ්ජකරොති.

ඉමානි සද්ධාදීනි චත්තාරි කාරණානි මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙන්නො ආහ “දෙසකාලාදීනි අභාපෙත්වා”ති. යස්මිං දෙසෙ යස්මිං කාලෙ යෙ ව සභායකෙ නිස්සාය යං කිච්චං තිරෙතබ්බං, තානි දෙසකාලාදීනි අනතික්කමිත්වා අත්තනො අභිවුධිසී. ඉච්ඡන්තෙන “අයං නාම දෙසො, යත්ථාහං එතරහි වසාමි, අයං කාලො, ඉමෙ මිත්තා, ඉමෙ අමිත්තා, ඉමෙ ආයවයා, අහඤ්ඤං ඵදිසො ජාති-කුල-පදෙස-බලභොග-පරිවාරාදීහි, තං කිච්චං ඉදානි ආරද්ධබ්බං, ඉදානි නාරද්ධබ්බං”න්ති සබ්බං උපපරික්ඛිත්වා පටිපජ්ජිතබ්බං. එවං පටිපජ්ජන්තො හි ලොකියස්ස ධනස්ස පටිරූපාධිගමුපායං කරොති නාම. ලොකුත්තරස්ස පන සීලවිසොධනාදිවසෙන වෙදිතබ්බං. චිත්තබ්බභාවෙන ධූරො වියාති ධූරො, භාරො. ඉධ පන ධූරසම්පග්ගහො උත්තරපදලොපෙන ධූරො, විරියං. සො සාතිසයො එතස්ස අත්ථිති ධූරවා. “උට්ඨානා”ති පදෙන කායිකවිරියස්ස වක්ඛමානත්තා “වෙනසිකවිරියවසෙනා”ති විසෙසිතං. අතික්ඛිත්තධූරො ධොරය්භභාවතො. තිණා හියෙයා න මඤ්ඤතිති තිණං විය පරිභවන්නො අතිභූයා චත්තතිති අත්ථො. ආදිනා නයෙනාති එත්ථ ආදි-සද්දෙන –

“කරං පුරිසකිව්වානි, සො සුඛං න විභායති; (දී. නි. 3.253);
“න දිවා සොප්පසිලෙන, රත්තිමුට්ඨානදෙස්සිනා;
නිව්චං මත්තෙන සොණ්ඨෙන, සක්කා ආවසිතුං සර”න්ති ව. (දී. නි. 3.253); –

එවමාදිනං සඬගහො. අසිථිලපරක්කමො අනලසභාවතො. එකමුසිකායානි එකාය මතමුසිකාය. නවිරස්සෙවානි
චතුමාසඛිනන්තරෙයෙව. චතුසතසභස්සසඬධං චුළන්තෙවාසී වියානි කාකණිකඬ්ඨකභාපණ-සොළස-කභාපණ-
චතුච්ඡිති-කභාපණ-සතහරණක්කමෙන ද්වෙ සතසභස්සානි, චුළකමභාසෙට්ඨිනො ධිතුලාභවසෙන ද්වෙ
සතසභස්සානිනි එවං චතුසතසභස්සසඬධං ධනං එකමුලෙන යථා චුළන්තෙවාසී චින්දි, එවං අඤ්ඤොපි පතිරුපකාරි
ධුරවා උට්ඨානා චින්දතෙ ධනං. අයඤ්ච අත්ථො චුළකසෙට්ඨිජානකෙන දීපෙනඛිබො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“අප්පකෙනපි මෙධාවී, පාහතෙන විචක්ඛණො;
සමුට්ඨාපෙති අත්තානං, අණුං අග්ගිංව සන්ධම”න්ති. (ජා. 1.1.4);

වත්තං කත්වානි අධිට්ඨානවත්තං කත්වා. “සච්චවාදී භුතවාදී”ති කිත්තිං පප්පොතිති යොජනා. ඉච්ඡිතපත්ථිතන්ති
යෙහි මිත්තං ඉච්ඡති, තෙහි ඉතරං පත්ථිතං. මිත්තානි ගන්ථනීති මිත්තභාවං සටෙති. දානස්ස පියභාවකරණතො “දදං
පියො හොති”ති චුත්තං. යං දානං එකන්තතො මිත්තභාවාවහං, තං දස්සෙන්තො “දුද්දදං වා දදං තං ගන්ථනී”ති ආහ.
දදන්ති ව ලක්ඛණවචනමෙතන්ති ආහ “දානමුඛෙන වා”තිආදි.

ආලවකස්ස අප්ඤ්ඤාසයානුරූපං ගහට්ඨවසෙන විස්සප්පෙන්තො. සද්ධා එතස්ස අත්ථිති සද්ධො, තස්ස සද්ධස්ස.
සරමෙසිනොති සරාවාසසඬධානං සරං එසන්තස්ස. සරාවාසසන්තිස්සිතත්තා “සර”න්ති කාමගුණො චුච්චන්තිති ආහ
“පඤ්ච කාමගුණො”ති. “එතෙ චතුරො ධම්මො”තිආදිනා ගහිතා අනන්තරගාථාය චුත්තධම්මො එවානි දස්සෙන්තො
“චුත්තප්පකාරං සච්ච”න්තිආදිගහ. තත්ථ “ඉමෙ කුසලා, ඉමෙ අකුසලා”තිආදිනා තෙ අත්ථෙ යාථාවතො ධාරණතො
උපධාරණතො ධම්මො. සඤ්ඤා විත්තවෙතසිකානං ධාරණං, අච්චිඡෙදතො සන්ධාරණතො කුසලසන්තානං ධාරෙතිති
ධිති, විරියං. වජ්ජි එතෙනානි වාගො, දානං. පච්චයවෙකල්ලතො ඵලප්පාදනසමත්ථතාවසෙන සන්ති.

අඤ්ඤොපිති ඉතො යථාචුත්තධම්මසමුදායතො අඤ්ඤොපි ධම්මො යදි සන්ති, තෙ ධම්මෙ පුච්ඡස්සුති. කිලෙසෙ,
කායවාචාදිකෙ වා දමෙතිති දමො , පඤ්ඤා. උට්ඨගති උස්සගති එතෙනානි උට්ඨානං, විරියං. එත්ථානි එතිස්සා පුච්ඡාය.
සද්ධිනිති සඬබ්බෙපතො භාවත්ථපදානං බන්ධනෙන සහ. එකමෙකං පදන්ති පඤ්ඤාදිකමෙකෙකං පදං. “පඤ්ඤා
ඉමස්මිං යානෙ පඤ්ඤාති ධම්මොති ව ආගතා”තිආදිනා පඤ්ඤාදිඅත්ථස්ස උද්ධරණං අත්ථුද්ධාරො. තස්ස තස්ස
අත්ථස්ස “පඤ්ඤා පජානනා”තිආදිනා (ධ. ස. 16) වෙච්චනපදානං උද්ධරණං පද්ද්ධාරො. පජානානිති පඤ්ඤා,
ධාරෙතිති ධම්මො, දමෙතිති දමොති එවං පදස්ස කථනං පදවණ්ණනා.

අප්පාති වා එතරහි. යථාචුත්තෙන පකාරෙනානි “සද්දභානො අරහත”න්තිආදිනා චුත්තප්පකාරෙන.
සච්චසම්පට්ටෙධාවගහණං වා යථාචුත්තෙන පකාරෙන දිට්ඨසච්චිතාය ඉධලොකපරලොකත්ථං යාථාවතො
ජානන්තො. එවඤ්ච යක්ඛො සන්ථු දෙසනානුභාවසිද්ධං පඤ්ඤං පුච්ඡනෙන අත්තතො පටිලාභසම්පත්තිං
විභාවෙන්තො “කථංසු ලහතෙ පඤ්ඤ”න්තිආදිමාහානි ආවරියා. සම්පරායිකොති එත්ථ ව-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො,
තෙන “දිට්ඨධම්මිකො වා”ති අයමත්ථො චුත්තො එවානි දස්සෙන්තො “යො අත්ථො...පෙ.... දස්සෙති”ති ආහ.
අරියති ඵලං එතස්මාති අත්ථො, කාරණං. විචක්ඛණෙ සපයොජනතාය.

තස්ස ඤාණස්සානි තස්ස අත්ථස්ස ආවිභාවනස්ස ඤාණස්ස. ගුණවිසෙසෙහි ව සදිසස්සපි අඤ්ඤස්ස අභාවතො
අග්ගදක්ඛිණෙයො ඛුද්ධො භගවා. තෙනාහ –

“නයිමස්මිං ලොකෙ පරස්මිං වා පන,
ඛුද්ධෙන සෙට්ඨොව සමොව විජ්ජති;
ආහුනෙය්‍යානං පරමාහුතිං ගතො,
පුඤ්ඤත්ථිකානං විපුලඵලෙසින”න්ති. (වි. ව. 1047);

සහිතපටිපත්තින්ති පඤ්ඤාසඬගාහිකං අත්තතො පටිපත්තිං. සුන්දරා බොධි සුබොධි, ඛුද්ධස්ස සුබොධි
ඛුද්ධසුබොධි, සා එව ඛුද්ධසුබොධිතා. ධම්මස්සවනත්ථං සන්තිපතිතදෙවතාහි සඬසුට්ඨසාධුකාරසද්දුට්ඨානඤ්ච.

සතපුඤ්ඤලක්ඛණන්ති සතසභස්සකප්පෙ පුඤ්ඤසම්භාරස්ස කතත්තා තෙසං පුඤ්ඤානං වසෙන
සතපුඤ්ඤලක්ඛණං අනෙකපුඤ්ඤනිබ්බන්තලක්ඛණං. අහිනන්දියතාය සඬබ්බෙහි අඬගෙහි සමුපෙනං සමන්තාගතං.
කතපුඤ්ඤභාවං බ්‍යඤ්ඤෙන්තිති බ්‍යඤ්ඤානානි , අඬගපච්චිගානි. තෙසං පරිපුණ්ණත්තා පරිපුණ්ණබ්‍යඤ්ඤානං. තං
යක්ඛො...පෙ.... පුරෙසිති ගාථාපුරුණත්ථමෙව හි භගවා තථාරූපානි අකාසි. අබ්‍යාධිතානි අරොගා. “අබ්‍යාධිතා”ති
කෙච්චි පඨන්ති, සයසන්තාසරහිතානි අත්ථො.

“හත්ථයෝ”නි වත්තබ්බෙ “හත්ථකෝ”නි වුත්තං. ආලව්නගරන්ති ආලව්නගරවාසීනෝ වදති. භවති හි තත්ත්වයන්තය තං-සද්දො යථා “ගාමො ආගතො, මඤ්චා උක්කුට්ඨිං කරොන්ති”නි. එකකොලාභලෙන වත්තමානෙන.

සම්පිණ්ඩිත්වානි සන්තිපතිත්වා. කාමං සම්භාරො තෙන කතොති නත්ථි, යුද්ධත්ථං පන බහුසො උස්සාහස්ස කතත්තා “යුද්ධමාදිං කත්වා”නි වුත්තං. තමෙව ආලවකසුත්තං කපෙසි තස්සා එව දෙසනාය සන්තිපතිතපරිසාය සප්පායත්තා. තෙනාහ “කථාපරි...පෙ.... අභොසි”නි. වතුහි වත්ථුහිති වතුහි සඬගභවත්ථුහි. පරිසන්ති අත්තනෝ පරිසං. “ඉතරඤ්චා”නිපි වදන්ති.

ආලවකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සාරත්ථප්පකාසිනියා සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

යක්ඛසංයුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

11. සක්කසංයුත්තං

1. පටමචග්ගො

1. සුවරසුත්තවණ්ණනා

247. අභියංසුති යුද්ධසජ්ජාභිමුඛා හුත්වා ගච්ඡිංසු. තත්ත්වා තස්මිං අසුරානං අභියානො අයං දානි වුව්චමානා අනුපුබ්බතො කථා. තෙත්තිංස පුරිසෙ ගහෙත්වාති තෙත්තිංස පුරිසෙ පුඤ්ඤකිරියාය සභායභූතෙ ගහෙත්වා. “යාවජ්චං මාතාපිතුහරො අස්ස”න්තිආදිනා සමාදින්නාති සත්ත වතපදානි පුරෙත්වා. අධිගණ්ණන්තං අභිභවන්තං. පුත්තභතායාති භතපුත්තාය. සා සුරා න භොති, න සුරං පිටිමිහාති අධිප්පායො. තතො පටියායාති “න සුරා”ති වුත්තකාලතො පටියාය. “න සුරන්ති න දිබ්බන්තිති අසුරා”ති කෙච්චි. හෙට්ඨිමතලො අන්තොභූමියං ආයාමතො දසයොජ්ජනසහස්සං.

උරගාදිසභවරිතානි යානානි උරගාදීනිති ආහ “උරගාදීසු පඤ්චසු යානෙසු”ති. පටමාලින්දෙති පටමෙ පරිභණ්ඩෙ. පඤ්චයොජ්ජනසහස්සචිත්ථාරපුපුබ්බලාභි සිනෙරුස්ස වතුසුපි පස්සෙසු වත්තාරො පරිභණ්ඩා. සිනෙරුස්ස හි තස්මිං තස්මිං පස්සෙ යුගන්ධරාදීසු පඤ්චසතපරිත්තදිපපරිවාරෙ මහාදිපෙ ව ලභිතබ්බස්ස මහතො අත්ථස්ස වසෙන මහත්ථා. කුපිතාවිලචිත්තාති කුපිතෙන කොපෙන ආකුලචිත්තා. යුද්ධෙසීති යුද්ධෙසිනො. සෙසෙසුති සෙසෙසු පරිභණ්ඩෙසු. සෙසාති සුපණ්ණාදයො.

වම්මිකමක්ඛිකාති සපක්ඛිකඋපචිකා. ඔසක්කිත්වාති පිට්ඨිභාගෙන නිවත්තිත්වා.

පමාදං ආපාදෙසීති සක්කස්ස ආණාය පමාදං ආපජ්ජි. සට්ඨියොජ්ජනං විත්ථාරෙන. සුවණ්ණමහාවිජිත්ති සුවණ්ණමයභූමිජගතිච්චිං.

අනුට්ඨහන්තොති උට්ඨානං කායිකචිරියං අකරොන්තො. අවායමන්තොති වායාමං වෙනසිකචිරියං අකරොන්තො. කිඤ්චි කිච්චන්ති කසිවාණ්ජජාදිහෙදං අඤ්ඤතරං කිච්චං කත්තබ්බකම්මං. වරන්ති පවරං. තෙනාහ “උත්තම”න්ති. තඤ්ච ඛො කසිතබ්බට්ඨානං අධිප්පෙතන්ති ආහ “ඔකාස”න්ති. කම්මං අකත්වාති කිඤ්චිපි ජීවිතහෙතුභූතං කම්මං අකත්වා. ජීවිතට්ඨානං නාමාති තස්ස ජීවිතස්ස හෙතු නාම. නිබ්බානස්ස මග්ගොති නිබ්බානස්ස අධිගමුපායභූතො මග්ගො.

සුවරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සුසිමසුත්තවණ්ණනා

248. අන්තරෙති අභිගන්තරෙ. එවංනාමකන්ති “සුසිමො”ති එවංනාමකං. එකං පුත්තමෙව අඤ්ඤතරං අත්තනො පුත්තමෙව.

සුසිමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ධජග්ගසුත්තවණ්ණනා

249. සමුපබ්බුළ්භොති උභින්නං සහ එව සමාගමො, භුසං වා බ්බුළ්භොති අත්ථො. භුසා පනස්ස බ්බුළ්භතා ද්වින්නං සෙනානං සමාගන්ත්වා සම්පිණ්ඩිතභාවෙනාති ආහ “සම්පිණ්ඩිතො රාසිභූතො”ති. පච්ඡිමන්තොති රථපඤ්ජරස්ස පරන්තො පච්ඡිමන්තො පච්ඡිමකොට්ඨාසො. රථසන්ධිතොති රථපඤ්ජරස්ස කුබ්බරෙන සද්ධිං සම්බන්ධනට්ඨානතො. තදෙව පමාණන්ති තදෙව “දියඨිඨයොජ්ජනසභායාමො”ති වුත්තජ්ජමාණමෙව. දිගුණං කත්වාති “පච්ඡිමන්තො සතයොජ්ජනො”තිආදිනා දිගුණං කත්වා. වන්දමණ්ඩලසූරියමණ්ඩලකිඨිකිණිකජාලාදිහෙදස්ස සෙසාලඨකාරස්ස. පස්සන්තානං දෙව්‍යානං. රාජා නොති අම්භාකං රාජා දෙවසෙට්ඨො. දුතියං ආසනං ලභතීති සක්කෙ නිසින්තො තස්ස අනන්තරං දුතියං ආසනං ලභති. තස්මා දෙවසෙට්ඨතාය සක්කො විය ගාරවට්ඨානියො, යතො සක්කො “තස්ස ධජග්ගං උල්ලොකෙය්‍යාථා”ති ආහ. එස නයො සෙසෙසුපි. අසුරෙහි පරාජිතොති අසුරෙහි පරාජයං ආපාදිතො. රජධජං දිස්වාති පරසෙනාය උපගච්ඡන්ති යා උට්ඨිතරජමත්තම්පි දිස්වා ධිතොපි තං රජධජං දිස්වා හිරුභාවෙන පලායනධම්මො.

යස්ස ධජග්ගපරිත්තස්ස. ආනුභාවො වත්තති අසම්මුඛිභූතාහිපි දෙවතාහි සිරසා සම්පට්ච්ඡිතබ්බතො. චොරභයාදිහීති ආදි-සද්දෙන රොගභයාදිතඤ්චෙව වට්ටදුක්ඛස්ස ව සඞ්ගහො දට්ඨබ්බො විධිනා භාවිතෙ පරිත්තස්ස අත්ථෙ උපචාරජ්ඣානාදිනම්පි ඉජ්ඣනතො.

දිසවාපිනාමකෙ ගාමෙ වෙනියං දිසවාපිවෙනියං. මුද්ධවෙදිකා නාම හම්මියං පරික්ඛිපිත්වා කතවෙදිකා. බුද්ධගතං සතිං උපට්ඨපෙත්වා පරිත්තරක්ඛගුත්තිං ආහ. පරිත්තස්ස ආනුභාවෙන ද්වෙ ඉට්ඨකා...පෙ.... අට්ඨංසු. තථා හි තස්මිං නිස්සෙණියං ධීතෙ...පෙ.... අට්ඨංසුති.

ධජග්ගසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. වෙපචිත්තිසුත්තවණ්ණනා

250. “මහානුභාවතාය අසුරානං චිත්තවෙපනෙන වෙපචිත්ති”ති වදන්ති. ඉසිහි පන අභයං යාවිතෙ “භයමෙව දදාමි”ති වත්වා තෙහි “අක්ඛයං හොතු තෙ භය”න්ති අභිසප්පසෙන චුත්තකාලතො පට්ඨාය වෙපනචිත්තතාය “වෙපචිත්ති”ති චුච්චති, යං ලොකියා “පුලොමො”ති ව වදන්ති. නිපාතපදානිපි කානිවි අත්ථවිසෙසජොතකානි හොන්තිති ආහ “නිපාතමත්ත”න්ති හෙතුඅත්ථාදිනමෙත්ථ අසම්භවතො. තන්ති සක්කං දෙවනමිත්දං. කණ්ඨෙ පඤ්චමෙහිති කණ්ඨබන්ධනපඤ්චමෙහි, චිත්තතිඅලොපෙන නිද්දෙසො. චිත්තෙනෙවාති “ඉමං බන්ධාමි, අයං බජ්ඣතු”ති උප්පන්නචිත්තෙනෙව. බජ්ඣති බද්ධො හොති, අයං දෙවනුභාවො. මුච්චති ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. දසහිති “වොරොසි”තිආදිනා ඉධ චුත්තෙහි දසහි. තෙනාහ “ඉමෙහි”ති. නිබ්බත්තිත්වා චිරකාලතං උපාදාය බ්‍රුංසනවසෙන වදති “ජරසක්කා”ති. න තං අක්කොසං මනසි කරොති දිසරත්තං බන්තිසොරච්චෙසු නිරුල්භඅස්සාසයත්තා. මහාපටිග්ගහණන්ති මහන්තං උපසමබ්‍යඤ්ජනං. අස්සාති වෙපචිත්තස්ස.

පටිසංයුජෙති පටිසත්තු හුත්වා සංයුද්ධං කරොයා. තෙනාහ “පටිප්ඵරොයා”ති. උපසමං...පෙ.... මඤ්ඤෙ උපසමෙනෙව පච්චත්ථිකස්ස නායකභූතස්ස කොධස්ස පටිසෙධනතො. තාදිසෙ හි කොධො පටිකිරියං අලහන්තො අනුපාදානො විය ජාතවෙදො වූපසම්මති. යදා-සද්දො හෙතුඅත්ථො, න කාලත්ථොති ආහ “යස්මා තං මඤ්ඤති”ති. තාවදෙව ද්වෙ ගාවො යුජ්ඣන්තෙති තස්මිංයෙව බණෙ ද්විසු ගොණෙසු යුජ්ඣන්තෙසු.

බන්තිතො උත්තරිතරො අඤ්ඤො අත්ථො න විජ්ජති අනන්තරෙව අස්ස විරොධං අනත්ථං පටිබාහිත්වා දිට්ඨධම්මිකස්ස වෙව සම්පරායිකස්ස ව සංවිධානතො. තං බන්තිං පරමං ආහු සෙට්ඨබලං විරොධපච්චයං අභිභූයා පවත්තනතො. බාලයොගතො බාලො, තස්ස බලං බාලබලං, අඤ්ඤාණන්ති ආහ “බාලබලං නාම අඤ්ඤාණබල”න්ති. තං යස්ස බලන්ති තං අඤ්ඤාණබලං යස්ස පුග්ගලස්ස බලං, අබලමෙව තං පඤ්ඤාබලෙන විද්ධංසෙතබ්බතො. පටිචන්තා න විජ්ජති ධම්මට්ඨං පටිප්ඵරිත්වා අභිභවිත්වා පවත්තා නත්ථි. පටිච්චනමත්තං පන කොච්චි වදෙය්‍යාපි, තං අකාරණන්ති දස්සෙත්තො “පටිප්ඵරිත්වා වා”තිආදිමාහ. බාලබලන්ති “පටිප්ඵරිත්වා”ති චචනස්ස කාරණචචනං. තස්සෙව පුග්ගලස්ස පටිකුජ්ඣනකස්ස. නානත්තාවිතක්කනතො උභින්නං අත්ථං. තිකිච්ජත්තන්ති අනත්ථපටිබාහනමුඛෙන පණ්ඩිතකිච්චකරණෙන පටිසෙධෙත්තං. “බාලො අය”න්ති ඵං පඤ්ඤපෙතුං හෙතුඵලානං අනවබොධතො චතුසච්චධම්මෙ අජෙකාති.

වෙපචිත්තිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. සුභාසිතජයසුත්තවණ්ණනා

251. “ජෙකතායා”ති වත්වා තස්ස වත්තුං ජෙකභාවං දස්සෙතුං “ඵචං කිරස්සා”තිආදිමාහ. ගාහන්ති ලද්ධිං. මොවෙත්වාති යස්ස පුන “වොරො”ති උත්තරි වත්තුං න සක්කොති, ඵචං විමොවෙත්වාති පයමං වත්තුං න සක්කා. ගරුති භාරියං, දුක්කරන්ති අත්ථො. පච්ජාති “පරස්සා”ති චුත්තො සො කිඤ්චි පයමං වදන්තො අත්තතො අධිප්පායං පවෙදෙති නාම, තං යථාසත්ති විදිතමනො තස්ස උත්තරි වත්තුං සක්කොති. තෙනාහ “පරස්ස වචනං අනුගන්ත්වා පන පච්ජා සුඛං වත්තු”න්ති. අපි ව අසුරින්දෙන “හොතු, දෙවනමිත්ද, සුභාසිතෙන ජයො”ති පයමං චුත්තං, විසෙසො ව පුබ්බං උපනෙන්නං අනුචන්ති. වචසි කුසලො සක්කො දෙවරාජා තං විසෙසං තෙනෙව පුබ්බං උපනායාපෙත්තො උපලාපනවසෙන “තුම්හෙ බ්වෙත්ථා”තිආදිමාහ. පුබ්බදෙවොති සක්කපමුඛාය දෙවපරිසාය ලොකෙ පුබ්බෙව උප්පන්නත්තා “පුබ්බදෙවො”ති පසංසවචනං. වෙපචිත්තිං සන්ධාය “තුම්හෙ”ති “පුබ්බදෙවො”ති ව චුත්තත්තා “තුම්භාකං තාව පවෙණිආගතං භණ්ඨා”ති චුත්තං. ගාරවට්ඨානියත්තා වෙපචිත්තිතො බ්‍රුච්චනපයොගො. දණ්ඨෙන අවචාරො අවචරණං දණ්ඩාවචරො, නත්ථි ඵත්ථ චුත්තො දණ්ඩාවචරොති අදණ්ඩාවචරා, සක්කෙන චුත්තා ගාථායො.

සුභාසිතජයසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. කුලාවකසුත්තවණ්ණනා

252. රථසද්දොති රථාලඬිකාරභූතානං කිඬිකිණිකජාලාදිනං සද්දො. තථා ධජසද්දො. ආජානියසද්දොති ආජානියානං භසිතසද්දො ව. කරුණාසමාවජ්ජිතහදයොති පාණානං අනුපරොධෙන පණාමිතචිත්තො. ඊසාමුඛෙනාති රථකප්පරමුඛෙන. පුඤ්ඤපච්චයනිබ්බත්තොති උළාරං සුවිපුලං පුඤ්ඤං පච්චයං කත්වා නිබ්බත්තො. න සජ්ජති

කන්ට් අප්පට්ඨනොන ගච්ඡන්තො. සිම්බලිවනෙනාති සිම්බලිවනමජ්ඣෙකන . විහග්ගං නිමමිතන්ති ඉතො විතො විහග්ගඤ්චෙව නිරවසෙසනො මට්ඨඤ්ච හොති.

කුලාවකස්සත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. නදුබ්භියස්සත්තවණ්ණනා

253. සුපච්චන්ටිකොති සුට්ඨ අතිවිය පච්චන්ටිකො පටිසන්තු. ගභිතොසීති දෙවපාසෙන බන්ධන්වා ගභිතො අසි. බද්ධොව අහොසි සක්කස්ස පුඤ්ඤානුභාවෙන. චෙතියරාජා කිර ඉමස්මිං කප්පෙ තතො පුබ්බෙ කෙනචි අවුත්තපුබ්බං බරමුසාවාදං අහාසි, තාවදෙව චිරජ්ඣන්තවා මහාපට්ඨියා විවරෙ දිනෙ නිපතින්වා අවිච්ඡේදිනිපාලානමින්දනමහොසි. තං සන්ධාය චුත්තං “චෙතියරඤ්ඤො පාපං සන්ධායා”ති. මහාපාපානීති මහන්තානි ගරුතරානි පාපානි. තථා හි චෙපචින්තිතො සපට්ඨකරණෙ නිදස්සනභාවෙන එතානි අට්ඨකථායං ආගතානීති.

නදුබ්භියස්සත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. වෙරොවනඅසුරින්දස්සත්තවණ්ණනා

254. ද්වාරපාලරූපකානි වියාති ද්වාරපාලාකාරෙන කතපට්ඨායො විය. වායමෙථෙව, න අන්තරා සංකොචං ආපජ්ජෙය්‍යාති අධිප්පායො. නිජ්ජන්තසොහනෙස්සති නිජ්ජන්තභාවෙන සුන්දරෙස්ස. සබ්බෙ හි අනිජ්ජන්තා අත්ථා න සොහන්ති. කිච්චජාතානි විජ්ජකතභාවෙන සඤ්ජාතකිච්චා. අකිච්චජාතොති අසඤ්ජාතකිච්චො කිච්චරහිතො නාම නත්ථි ගමනට්ඨිතසයනනිසජ්ජාදිවසෙන උජ්ජජ්ජනකදුක්ඛවිනොදනභාවතො. සංයොගපරමාත්ථෙව සම්භොගාති ඉමෙසං සත්තානං සංභුඤ්ජිතබ්බවත්ථුනි නාම පකතියා විරොධසිලානිපි අසංයොගෙන වා අසුන්දරානිපි, තානි අභිසම්බරණපවනසංයොජනපරමානි චෙදිතබ්බානි තථා සති සම්භොගාරහභාවුපගමනතො. තෙනාහ “පාරිවාසිකඔදනාදීනි”තිආදි. උණ්භාපෙත්වා පරිභුඤ්ජිතබ්බයුත්තෙ පරිහජ්ජිත්වාති අධිප්පායො.

වෙරොවනඅසුරින්දස්සත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. අරඤ්ඤායතනඉසිස්සත්තවණ්ණනා

255. ජාමාතිකා වුච්චති ධිතුපති, සසුරො හරියාය පිතා, තස්මා ඉමෙ අන්තරවත්තිතො ද්වෙ ජනා සක්කචෙපචින්තිතො සුජාය වසෙන ජාමාතිකසසුරා. “විරදික්ඛිතාන”න්ති දික්ඛිත්වා පබ්බජිත්වා විරකාලානං වතසමාදානවසෙන ඉතො බාහිරකානං පබ්බජිතානන්ති ආහ “විරසමාදින්නවතාන”න්ති. ඉතො පටික්කමාති ඉතො යථාධීනට්ඨානතො අපෙහි අපක්කම. න පටික්කලසඤ්ඤිතො ගුණෙ ගාරවයොගතො. දෙවා හි යෙභුයොන “මයං පුබ්බෙ ගුණවත්තෙ පයිරුපාසිත්වා තෙසං ඔවාදෙ යත්වා පුඤ්ඤානි උපචිනිත්වා ඉබ්බපපන්තා”ති ගුණවත්තෙස්ස ආදරභාවං උපට්ඨපෙත්ති.

අරඤ්ඤායතනඉසිස්සත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සමුද්දකස්සත්තවණ්ණනා

256. වක්කවාළමහාසමුද්දපිට්ඨියන්ති වක්කවාළපබ්බතපාදසමන්තා මහාසමුද්දතිරපිට්ඨියං. යථෙව සිනෙරුසමීපෙ මහාසමුද්දො අනුපුබ්බනින්තො අනුපුබ්බපොණො අනුපුබ්බපබ්භාරො, එවං යෙභුයොන වක්කවාළපාදසමීපෙපි. තෙනාහ “රජතපට්ඨණ්ණෙ වාලුකපුලිනෙ”ති. චුත්තජ්ජකාරාස්සති අනන්තරස්සත්තෙ චුත්තජ්ජකාරාස්ස. අස්සමපදෙනාති අස්සමපදචෙමජ්ඣෙකන. එවං චිත්තයිංසුති “යං නුත මය”න්තිආදිනා යථා පාළියං ආගතං, එවං මන්තයිංසු.

ඉච්ඡිතකරොති යදිච්ඡිතකරණං. දුට්ඨානන්ති දුරාසයානං. තෙ පන දුට්ඨජ්ඣාසයා විරුද්ධා හොන්තීති ආහ “දුට්ඨානං විරුද්ධාන”න්ති. පචුත්තන්ති බිජං සන්ධාය වපිතං. තෙනාහ “බෙත්තෙ පතිට්ඨාපිත”න්ති.

සායමාසහත්තන්ති සායං අසිතබ්බහොජනං. යථාචාරං භක්ඛිතමෙනං දෙවානං විය සුබ්බමං ගුරුවාසඤ්ච න හොතීති “හත්ත”න්ති චුත්තං. ගෙලඤ්ඤජාතන්ති සඤ්ජාතගෙලඤ්ඤං. චෙපතීති කම්පති පචෙධති.

සමුද්දකස්සත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඨමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියවග්ගො

1. වතපදසුත්තවග්ගො

257. සමාදානබ්බතො වතානි, අඤ්ඤමඤ්ඤං අසඬිකරසභාවෙන පබ්බජිතබ්බතො පදානි, තතො එව අසංකිණ්ණභාගානි කත්වා “වතකොට්ඨාසානි”ති වුත්තං. සමත්තානිති පුඤ්ඤවිසෙසතාය පුජ්ජහවඵලනිබ්බත්තනෙන කිත්තිසඤ්ඤානෙන ව සමං අත්තානි සමත්තානි. පරිපුණ්ණානිති අඛණ්ඩාදිභාවෙන සබ්බසො පුණ්ණානි. සමාදින්නානිති තත්ථ සක්කච්චකාරිතාය සම්මා ආදින්නානි. මාතුලානිති පිතුහගිනි, න යා කාවි මාතුලස්ස හරියා කුලජෙට්ඨකානං අධිජ්ජෙතත්තා, හරියාපි වා මාතුලසම්බන්ධතො ගහෙනබ්බා, තථා සති මහාපිතුහරියාදිනම්පි සඬිගහො දට්ඨබ්බො.

ආදි-සද්දෙන ජෙට්ඨහගිනිතං සඬිගහො. අපච්චිකාරකොති තෙසං පච්චුට්ඨානකරො. යො කොචි දදන්තොපි සාපෙක්ඛො දෙනි, සො මුත්තවාගො න හොති, අයං පන න එවන්ති “මුත්තවාගො හොති”ති වුත්තං. විස්සට්ඨවාගොති නිරපෙක්ඛපරිච්චාගොති අත්ථො. යථා පාණානිපාතබ්බුලො “ලොහිතපාණි”ති වුච්චති, තථා දානබ්බුලො “පයතපාණි”ති වුත්තොති ආහ “දෙය්‍යධම්මදානත්ථාය සදා ධොතහත්ථො”ති. වොස්සග්ගරතොති දෙය්‍යධම්මස්ස පරිච්චජනෙ අභිරතො. පරෙහි යාචිතබ්බාරහොති පරෙහි යාචිතුං යුත්තො ඉච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස තාවදෙව විස්සජ්ජනතො. දානෙනෙව යුත්තොති සබ්බකාලං දානෙනෙව යුත්තො අභිණ්හං පචත්තමහාදානත්තා. දානෙ ව සංවිභාගෙ වාති පරස්ස සම්පුණ්ණං කත්වා පරිච්චජනසඬිබාතෙ දානෙ ව අත්තනා පරිභුඤ්ජිතබ්බතො සංවිහජනසඬිබාතෙ සංවිභාගෙ ව රතො අභිරතො.

වතපදසුත්තවග්ගො නිට්ඨිතා.

2. සක්කනාමසුත්තවග්ගො

258. මනුස්සභූතොති මනුස්සෙසු භූතො, මනුස්සත්තං වා පත්තො. ආවසථන්ති නිවාසට්ඨානං කාරත්වා අදාසි, තස්මා වාසං අදාසීති වාසවො. අත්ථ-සද්දො ඉධ කාරණපරියායොති ආහ “සහස්සම්පි කාරණාන”න්ති. ස්වායමත්ථො හෙට්ඨා විභාවිතොව. විනිවිජ්ජනති, තස්මා සහස්සං පඤ්ඤාඅක්ඛිනි එතස්සාති සහස්සක්ඛො. මසං වුච්චති ධනං, තං පන සද්ධාසඬිබාතං මසං අස්ස අත්ථිති මසවා. පුරෙ දානං දදාතිති පුරින්දදො අනුනාසිකලොපං අකත්වා. පුඤ්ඤානි කාතුං සක්කොතිති සක්කො.

සක්කනාමසුත්තවග්ගො නිට්ඨිතා.

3. මහාලිසුත්තවග්ගො

259. සොති සක්කො දෙවරාජා. බහුවචනෙ වත්තබ්බෙ එකවචනං වුත්තං. වුච්චතිති වචනං, අත්ථො. තස්මා බහුවචනෙති බහුමිහි අත්ථෙති අත්ථො. යථා පටිපජ්ජන්තො අනුක්කමෙන තෙ ධම්මෙ සමාදිශිත්වා සක්කො සක්කත්තං අජ්ඣගා, තං පටිපත්තිං දස්සෙතුං “සක්කො කිරා”තිආදි වුත්තං. අනන්තරෙති සක්කභාවස්ස අතිතානන්තරෙ අත්තභාවෙ. තං සබ්බන්ති සක්කස්ස මසමාණවකාලෙ සම්මාපටිපත්තිං, තාය සක්කභාවුපගමනඤ්චාති තං සබ්බං. වුත්තො, තස්මා තත්ථ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බොති අධිජ්ජායො.

මහාලිසුත්තවග්ගො නිට්ඨිතා.

4. දලිද්දසුත්තවග්ගො

260. මනුස්සදලිද්දොති මනුස්සෙසු දුග්ගතො. මනුස්සකාරුඤ්ඤතන්ති මනුස්සෙසු පරමනිහීනතං. මනුස්සකපණොති මනුස්සෙසු වා පරමනිහීනො. තස්මිං යානෙති තස්ස දෙවපුත්තස්ස තස්මිං උජ්ජජ්ජනට්ඨානෙ. ලාමකතො විත්තෙන්තිති තස්ස පුරිමවත්ථුං නිස්සාය හීනතො විත්තෙන්ති. කථෙන්නිති තමෙව පරෙසං කථෙන්නි. විත්ථාරෙන්තිති වුත්තමත්ථං විත්ථාරිකං කරොන්ති. සබ්බදා පරිච්ඡිජ්ජ පරිවාරසම්පන්නො හුත්වා අඩ්ඨට්ඨරතනෙ හත්ථික්ඛන්ධෙ මහවිවරාජානුභාවෙන නිසින්තත්තා ජනකායෙන සමුල්ලොකියමානො. අවලම්බන්තිති ඔලම්බන්ති. වන්දනමත්තං වා නාහොසි, අඤ්ඤදත්ථු පච්චෙකබුද්ධතො අත්තනො සමානාදරකිරියං පච්චාසීසති. තෙන වුත්තං “සො”තිආදි. ක්වායන්ති කො අයන්ති ඛ්‍යාපන්නවසෙන වදති. කාලරත්තෙහි සුත්තෙහි සිබ්බිතත්තා වණ්ණවිකාරං දිස්වා “කුට්ඨිච්චරානි පාරුතො”ති ආහ. මහානිරයෙ නිබ්බන්තිත්වා මහාදුක්ඛං පච්චනුහොති. තදනුරූපපාපකම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන ලද්ධොකාසෙන රාජගහෙ...පෙ.... පටිසන්ධිං ගණ්හි. කාමඤ්ච එත්ථ පටිසන්ධිග්ගණං කුසලකම්මෙනෙව, තස්ස පන අකුසලකම්මස්ස විපාකිනො බලවභාවතො වුත්තං “විපාකාවසෙසෙනා”ති. තෙනාහ “ගහිතකාලතො...පෙ.... නික්ඛන්තො”ති. හික්ඛාය වරිතුං සමත්ථකාලතො පට්ඨාය රොගස්ස බලවතාය මංසානි...

පෙ.... පතන්නි. ඥාණං පෙසෙත්වානි විපස්සනාපටිපාටියා භාවනාඥාණං නිබ්බානං පටිපෙසෙත්වා පවත්තෙත්වා. ඉන්ද්‍රියානං පරිපක්කත්තා සත්ථු දෙසනාවිලාසෙන සොතාපන්නිඵලෙ පතිට්ඨිතො. චූම්බටන්ති පාදචූම්බටං. කුට්ඨිනො හි සකලපාදතලං මා රුජීති චූම්බටං කත්වා තං පාදතලෙ බන්ධිත්වා ගච්ඡන්ති, මත්තිකපාතිං භින්දිත්වා විය තථා නිහිනමනුස්සත්තභාවතො චචිත්වා සුවණ්ණපාතිං පටිලහන්තො විය දෙවත්තභාවං ගණ්හන්තො චූතිචිත්තතො දුතියචිත්තවාරෙ ආදානචිත්තක්ඛණෙ දෙවලොකෙ නිබ්බන්තො.

මග්ගෙනාගතානි මග්ගාධිගමනෙන ආගතා උප්පන්නා. අරියකන්තසීලන්ති අරියානං කන්තං මනාපං මනොරමං සීලධම්මං. අරියානං අධිචිත්තඅධිපඤ්ඤාසික්ඛා විය අධිසීලසික්ඛාපි සබ්බා අතිවිය කන්තා ඵ්වාති ආහ “කිඤ්චාපි”තිආදි. ඉමස්මිං පනත්තෙති ඉමස්මිං සොතාපන්නස්ස භවසංඛාතෙ අත්තෙ නිද්ධාරෙත්වා චූච්චමානො. පඤ්චසීලම්පි යස්මා දිට්ඨි විය භවත්තරෙපි අප්පභීතං.

දලිද්දසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. රාමණෙයාකසුත්තවණ්ණනා

261. ආරමන්ති ඵත්ථ සත්තාති ආරාමා, මනොරමා උපවනාදයො. තෙ ඵ්ව වෙතෙන්ති ඵත්ථ සද්ධාය අත්තනො පිතිසොමනස්සං සන්ධගන්තිති වෙතියාති ව චූච්චන්ති. මනුස්සරමණියභාවස්සාති මනුස්සානං ආරමණියභාවස්ස. තස්ස පන සීලාදිගුණවසෙන අචිත්තෙයාපරිමෙයානුභාවතාපි හොතිති හගවා “නාග්ගන්ති සොළසි”න්ති අවොච. අවෙනතාය භූමියා රමණියතා නාම ගුණවිසිට්ඨානං අරියානං සෙවනවසෙන වෙදිතබ්බාති චූත්තං “ඉදානි...පෙ.... ගාමෙ වාතිආදිමාහා”ති.

රාමණෙයාකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. යජමානසුත්තවණ්ණනා

262. යජන්තානන්ති දක්ඛණෙයාං උද්දිස්ස දෙන්තානං. අට්ඨුප්පත්තිකො සුත්තනික්ඛෙපොති දස්සෙත්වා අත්ථවණ්ණනං කාතුං “තදා කිරා”තිආදි චූත්තං. අග්ගන්ති සෙට්ඨං. තෙහි තෙහි වා යථාඋද්ධසප්පිආදයො මා නස්සන්තු, අග්ගභාවෙන ගහිතානි සප්පිආදිනි කෙවලං අග්ගිමිහි ක්කාපනෙන, දෙවා මනුස්සා මිච්ඡාගාහෙන මා නස්සන්තු. තක්කෙනානි තක්කමත්තෙන. “කපෙමා”ති අමිහෙ මඤ්ඤථ, ඉදානි පස්සථ, පච්චක්ඛන්තො අයං වො...පෙ. ... ආගච්ඡතිති ආහංසුති යොජනා.

උපධිවිපාකන්ති උපධිසු වා විපච්චති, උපධයො වා විපාකා ඵ්වස්සාති උපධිවිපාකං. විජ්ජාරවත්තං හොති විපුලපක්ඛතාය. භික්ඛුසංඝස්ස අදංසු “සම්මාසම්බුද්ධෙන මහාබ්‍රහ්මුනා ව ඵ්වං ඔවාදො දින්තො”ති.

යජමානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. බුද්ධචන්දනාසුත්තවණ්ණනා

263. උට්ඨහාති උට්ඨානං කායිකචිරියං කරොහි. තෙනාහ “විවර, ලොකෙ”ති. වෙතසිකචිරියං පන භගවතා මත්ථකං පාපිතමෙව. තෙනාහ “විජිතසංඛාමා”ති. ද්වාදසයොජනිකස්ස උච්චභාවෙන. විත්ථාරතො පන ආයාමතො ව අනෙකයොජනසතසහස්සපරිමාණවක්කවාළං අතිබ්‍යාපෙන්වා ඨිතස්ස. පන්නභාරානි පාතිතභාර. නික්ඛෙපිතබ්බතො භාරානි ආහ “ඔරොපිතබ්බන්ධා”තිආදි. තෙ හි තංසමච්ඡිගිනො පුග්ගලස්ස සම්පාතනට්ඨෙන භාරා නාම. චූත්තඤ්ඤෙතං “භාරා හවෙ පඤ්චක්ඛන්ධා”ති (සං. නි. 3.22). තදෙකදෙසා ව කිලෙසාහිසංඛාරා. පන්නරසාය පුණ්ණමාය රත්තින්ති යථා පන්නරසපුණ්ණමාය රත්තියං පරිපුණ්ණකාලෙ උපක්කිලෙසවිමුත්තො වන්දො සොහති, ඵ්වං තව චිත්තං සබ්බසො උපක්කිලෙසවිමුත්තං සොහතිති අධිප්පායො.

බුද්ධචන්දනාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. ගහට්ඨචන්දනාසුත්තවණ්ණනා

264. පුථුද්දිසානි බහුදිසා. කා පන තාති ආහ “වතස්සො දිසා වතස්සො අනුදිසා වා”ති. අනුදිසාගහණෙන වෙන්ථ උද්ධං අධොපි ගය්හතිති ව දස්සෙති. භූමිවාසිනොති භූමිපට්ඨඤ්චුත්තිනො. ඵ්වෙන රුක්ඛපබ්බතනිවාසිනොපි ගහිතා හොන්ති. චිරරත්තසමාහිතචිත්තෙති උපචාරප්පනාක්කානානි උප්පාදෙන්වා අපරිහීනප්ඤ්ඤානාය චිරකාලං සමාහිතචිත්තෙ. ආපාණකොට්ඨකන්ති ජීවිතපරියන්තං යාවජීවං. ඵ්වමාදීති ආදි-සද්දෙන අවසෙසපුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි

සඬගණ්හානි. නිව්වසිලවසෙන පඤ්චහි, නියමසිලවසෙන දසහි. පි-සද්දෙන තතො කතිපයෙහි උපොසථසිලවසෙන අට්ඨහිපිති දස්සෙති. ධම්මිකෙහිති ධම්මතො අනපෙතෙහි. පමුඛොති පමොක්ඛො.

ගහට්ඨවන්දනාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. සත්ථාරවන්දනාසුත්තවණ්ණනා

265. බ්‍රහ්මජාණකොති දක්ඛිණජාණමණ්ඩලං පට්ඨියං ය්‍පෙත්වා වන්දමානො බ්‍රහ්මජාණකො නාම තථාභූතො හුත්වා. යජිතබ්බතො යක්ඛො, පුජනියො. එවං පුජාවිසෙසයොගතො සක්කොති ආහ “සො යක්ඛොති සො සක්කො”ති. සක්කස්ස නමක්කාරභාජනභූතඤ්ඤි පුච්ඡන්තො මාතලි “කො නාම සො යක්ඛො”ති ආහ. ගුණනෙමිත්තකෙහිති ගුණහෙතුකෙහි අනන්තාති හි බුද්ධානං නාමානි, තානි ච බො සබ්බානිපි ගුණනෙමිත්තකානෙව. අනන්තගුණත්තා. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“අසඬබ්බෙය්‍යානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසිනො;
ගුණෙන නාමමුද්ධෙය්‍යං, අපි නාමසහස්සතො”ති. –

තස්මා අනොමනාමන්ති පරිපුණ්ණගුණනාමන්ති අත්ථො. සමතික්කමෙනාති සම්මා සමුච්ඡින්නදනවසෙන අතික්කමෙනෙ. කිලෙසාරිතං අපෙතවයොති අපවයො, සො ආරම්භබ්බට්ඨෙත ආරාමො එතෙසන්ති අපවයාරාමා. තෙනාහ “වට්ඨවිද්ධංසනෙ රතා”ති.

සත්ථාරවන්දනාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සඬසවන්දනාසුත්තවණ්ණනා

266. පුතිම්හි දෙහෙ මාතු සරිරෙ සයනතො, අත්තතො එව වා පුතිදෙහං සරිරං තස්මිං ධීතතාය අවත්ථරිත්වා සයනතො පුතිදෙහසයාති යොජනා. කුණපමිහෙතෙති එතෙ මනුස්සා අසුච්ඡුග්ගන්ධපෙගුච්ඡපටික්කුලෙ මාතුකුච්ඡිසඬබාතෙ කුණපස්මිං දස මාසෙ නිමුග්ගා. තෙසං කින්තාම ත්ථං පිහයසිති යොජනා. එතෙසං එතං විහයාමිති එතෙසං ඉසිනං එතං සම්මාපටිපත්තිං විහයාමි. ඉදානි තං පටිපත්තිං දස්සෙතුං “න තෙ සං කොට්ඨෙ ඔපෙත්ති”ති චුත්තං. ධඤ්ඤං කොට්ඨෙ න පක්ඛිපන්ති පක්ඛිපිතබ්බස්ස ච අභාවතො. තෙනාහ “න හි එතෙසං ධඤ්ඤ”න්ති. පරෙසං නිට්ඨිතන්ති පරෙසං ගහිතං සන්තකං තෙසං පාකාය නිට්ඨිතං. භික්ඛාචාරවත්තෙනාති පිණ්ඩාවරියාය. එසමානා පරියෙසන්තා. එවං පරිශිට්ඨෙත. යාපෙත්ති, න එසන්ති අනෙසනං. සුසමාදින්නසුන්දරවතාති සුට්ඨු සමාදින්නසොභනවතා.

එවං සුභාසිතභාසිනොති ගන්ථධුරවිපස්සනාධුරානං වසෙන ගුණපරිමාණසුභාසිතස්සෙව භාසනසීලා . අරියෙන තුණ්හිභූතෙන තුණ්හිභූතා. තතො එව මනස්ස සාතිසයං සමඤ්චරා. ගහිතදණ්ඩෙසු පරාමාසාදිපයුත්තෙසු දණ්ඩාදානාදිහෙතු උප්පජ්ජනකකිලෙසපරිලාභාභාවතො නිබ්බුතා. තෙනාහ “විස්සට්ඨදණ්ඩා”ති. සාදානෙසුති සහවාදානෙසු. අනාදානාති තබ්බිරහිතා. තෙනාහ “භවයොනී”තිආදි.

සඬසවන්දනාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තතියවග්ගො

1. ඡෙත්වාසුත්තවණ්ණනා

267. චුත්තත්ථමෙව හෙට්ඨා දෙවපුත්තසංයුත්තවණ්ණනායං.

ඡෙත්වාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. දුබ්බණ්ණියසුත්තවණ්ණනා

268. දුබ්බණ්ණො දුද්දසිකො විරූපවණ්ණො. ඔකොට්ඨකොති රස්සභාවෙන අවරකොට්ඨකො. සක්කෙන ගහිතනාමමෙවෙනං, න පන සො තථාරූපො කොචි යක්ඛො. තෙනාහ “එකො රූපාවචරබ්‍රහ්මා”ති. යදි එවං කස්මා සො තථාරූපො හුත්වා ආගතොති ආහ “සක්කො කිරා”ති. කථං පනෙත්ථ ඤායති “සො එකො රූපාවචරබ්‍රහ්මා, න

පනෙසො අවරුද්ධකයක්බො”ති යුත්තිං දස්සෙන්නො “අවරුද්ධකයක්බා පනා”තිආදිමාහ. දෙව්‍යානං වචනං සුත්වා. එරුසෙනාති එරුසසමාවාරෙන. “කො නාම මය්හං ආසනෙ සන්නිසින්තො”ති අක්ඛන්තිං අනුප්පාදෙන්තො ඛන්තිසං යත්වා. බලවච්ඡිකාරන්ති ගරුතරං සක්කාරබහුමානං. නිවචුත්තියාති පරමනිපච්චකාරෙ සුචුපසමනෙ ව දස්සියමානෙ. සක්කස්ස තාය එව ආචාරසම්පත්තියා සක්කාසනෙ යාතුං, අත්තනො ව ආචිකාතුං අසක්කොන්තො අන්තරධාසි. උපහතච්ඡිතොම්හීති ඛන්තිමෙත්තානුද්දයාසබ්භාවතො පරස්මිං උපහතච්ඡිතොම්හීති සක්කො අත්තනො සභාවං වදති. කොධවසෙ චත්තෙනුන්ති කොධෙන අත්තනො වසෙ නිබ්බත්තෙනුං න සුකරොම්හී, අප්ඨො කොධං මය්හං වසෙ න චත්තෙමිති අධිප්පායො. චිරං න කුප්ප්ඤාමිති යදි මෙ කදාචි කොධො උප්පජ්ජෙය්‍යා, තං කොධං අනුචත්තෙන්තො චිරකාලං න කුප්ප්ඤාමි . න උපනස්භාමිති අන්තො සවෙ මෙ කොධො උප්පජ්ජෙය්‍යා, බිප්පමෙව ව නං පටිවිනෙය්‍යන්ති තං මෙ පුබ්බෙව වනං පරිපුරිතං.

දුබ්බණ්ණියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. සම්බරිමායාසුත්තවණ්ණනා

269. ආබාධිකොති ආබාධො අස්ස අත්ථිති ආබාධිකො. වාචෙසීති සික්ඛාපෙසි. සම්බරො නාම අසුරමායාය ආදිපුරිසො පුරාතනො අසුරින්දො. තං සන්ධායාහ “යථා සම්බරො”තිආදි. එවං පච්චති අඤ්ඤොපි මායාචි මායං පයොජෙත්වා. උපවාදන්තරායො නාම බමාපනෙ සති විගච්ඡති, පාකතිකමෙව භොතිති ආහ “එවමස්ස එසු භවෙය්‍යා”ති. තෙනාති වෙපච්ඡිත්තා සම්බරච්ඡ්ඨාය අදානෙන වඤ්චිතත්තා. තථා අකත්වාති ඉසින් සන්නිකං නෙත්වා බමාපනවසෙන කාතබ්බං අකත්වා.

සම්බරිමායාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. අච්චයසුත්තවණ්ණනා

270. සම්පයොජෙසුන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤං වාචසිකං එරුසං පයොජෙසුං. තෙනාහ “කලහං අකංසු”ති, විවාදං අකංසුති අත්ථො. අතික්කම්මචචනන්ති වච්ඡංචරං අතික්කම්මිත්වා වචනං. යස්මා අච්චයෙ දෙසියමානෙ තං බිණයති අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස බමමානස්ස බමනං පටිග්ගණ්හතො, තස්මා චුත්තං “නප්පටිගණ්හාතීති න බමති”ති. කුම්භාකං වසෙ චත්තතු, විසෙවිතං අකත්වා යථාකාමකරණියො භොතු. මිත්තධම්මො ඉධ උත්තරපදලොපෙන “මිත්තො”ති චුත්තොති ආහ “මිත්තධම්මො”ති. කරණචචනන්ති “මිත්තෙහි”ති කරණචචනං භූමිමත්ථෙ. තෙනාහ “මිත්තෙසු”ති. යථා නිබ්බත්තසභාවස්ස භාවතො අඤ්ඤාපත්තං ජරා, එවං මිත්තභාවතො චුත්තවිපරියායො අමිත්තධම්මො ජරාපරියායෙන චුත්තො. අගාරය්හං අනවච්ඡං සබ්බසො පභීනාකිලෙසං. තෙනාහ “බිණාසවපුග්ගල”න්ති.

අච්චයසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. අක්කොධසුත්තවණ්ණනා

271. කොධො තුම්භෙ මා අභිභවීති එත්ථ කොධෙන අනභිභවතීයත්තං ඛන්තිමෙත්තාකරුණාදිතප්පටිපක්ඛධම්මපරිබුහනෙන . තථා හි තංසමඬ්ගිනො කොධො අභිභූයාතීති ආහ “තුම්භෙව කොධං අභිභවථ. කුප්ප්ඤන්තානං මා පටිකුප්ප්ඤන්ථා”ති. පටිපදාති එසා පටිපත්ති. මෙත්තාති අප්පනාප්පත්තා මෙත්තා. තදුපචාරො මෙත්තාපුබ්බභාගො. න විහිංසති කිඤ්චි එතායාති අවිහිංසා. කරුණාති අප්පනාප්පත්තකරුණා වෙදිතබ්බා. තදුපචාරො කරුණාපුබ්බභාගො. ලාමකජනන්ති ඛන්තිආදිසු යොනියොමනසිකාරාභාවෙන ගාරය්හසමාවාරසමායොගෙන ව නිහීනං ජනං. පච්චයපරිසුද්ධියා කොධො අභිමද්දමානො පුග්ගලං අභිමද්දති, තස්ස සො පටිසඬ්ගානභාවනාබලෙහි සම්මදෙව පහාතබ්බොති.

අක්කොධසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සාරත්ථප්පකාසිනියා සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

සක්කසංයුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ව සාරත්ථප්පකාසිනියා

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය සගාථාවග්ගවණ්ණනා.

පදමො භාගො නිව්ඨිතො.